

၁၀ နှစ်ပြည့် အထူးထုတ်

The MYATI MAGAZINE

Vol. 11, No. 120 March, 2014

Diamond Land

စိန်အရောင်းပြခန်း

Dr.Khin Maung Win & Dr.Wai Wai

ဆိုင်အမှတ်(၅၀)၊ အရှေ့ဘက်တိုက်တန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကင်းမြို့။

Ph: 01-253220, 240966 (Ext:669), 09-5016670

ရတီမဂ္ဂဇင်း ၁၀ နှစ်ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အထူးကဏ္ဍတွင်

Women in the lead

ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန ၃-ဝန်ကြီး **ဒေါ်စန္ဒာခင်**၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် **ဒေါက်တာညိုညိုသင်း**၊
 နိုင်ငံတကာ အမျိုးသမီး ရဲစွမ်းသတ္တိဆုရှင် **ဒေါ်ဇင်မာအောင်**၊ ဒီမိုကရေစီနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အမျိုးသမီးကွန်ရက်မှ **ဒေါ်နော်အုန်းလှ**
 သမ္မတ၏ အမျိုးသမီးကိုယ်ရံတော် **ဒုရဲအုပ်ဗာဗာအောင်** နှင့် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းများ ပါဝင်သည်။

Asian Fame Media Group

ငွေသော်တာ
ဥက္ကဋ္ဌ

ဟိန်းလတ်
ဒုက္ကဋ္ဌ

ceo@popularmyanmar.com

hanelatt@popularmyanmar.com

စာပေအနုပညာဂ္ဂိုလ်း

Editorial &

Technical Director ဖိုးနိုင်လင်း (ponainglin@gmail.com)
Art Director မောင်မောင်အောင်(cartoonmma@gmail.com)
စီမံခန့်ခွဲရေးတာဝန်ခံ ဒီဇိုင်းပန်းစွာန် (pannzan@gmail.com)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ မြင့်သူဇာထွန်း (zarkalay174@gmail.com)
Creative အယ်ဒီတာ နွေးနွေးစစ်အောင် (nwaynwaysaung@gmail.com)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ ပြိုးစုပီပီ (phyoesupopo@gmail.com)
ကဗျာအယ်ဒီတာ လင်းထိပ်သူင်
လက်ထောက်အယ်ဒီတာ သီတာစိုး
ဒီဇိုင်းတာဝန်ခံ ထွန်းထွန်းလင်း
ဒီဇိုင်း လင်းထွန်း
လက်ထောက်ဒီဇိုင်း ဝင်းဝင်းလှိုင်
စာစီစာရိတ် ခင်သက်လှိုင်
စာပြင် ဥမ္မာအေး
ကြော်ငြာအဖွဲ့ ဇော်ဇော်အောင် (မန်နေဂျာ) (advertising@popularmyanmar.com)
 မေသင်းခိုင်

ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့ မိုးယုမာ (လက်ထောက်အထွေထွေ မန်နေဂျာ)၊ ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု-မန်နေဂျာ)၊ နီလာဝင်း (လ/ထ မန်နေဂျာ)

ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့ ဇော်လင်းဦး၊ သက်ထွန်းအောင်၊ ညီညီနိုင်၊ သောင်းမြတ်ကျော်၊ ထူးထူးအောင်
ရတီဇာတ်ပုံပညာရှင် အေးဇော်မိုး (စက်မှု)၊ ဝဏ္ဏခွာနိုး၊ ကိုနိုင် (ပေါ်ပြုလား)၊ အောင်ဇော် (love space)၊ အိသွဲ့(တန်ယန်း)၊ နေယံ

ဖျက်နှာဖုံးရှင် ယွန်းဝတီလွင်မိုး
ထုတ်ဝေသူ ဒေါ်နန်းကလျာဝင်း (၀၄၃၀၈)
ဥပဒေအကြံပေး ဦးအိန်စစ် (တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
ဖလင် Eagle
အတွင်းကာလာခွဲ ကမ္ဘာဦး
စာအုပ်ချုပ် ရွှေသမီး
တန်ဖိုး ၂၀၀၀
အုပ်စု ၁၅၀၀
ပုံနှိပ် ငွေကုံကော် (မြ-၀၆၃၆၁)၊ အောင်သိန်းသန်း(မြ-၀၅၉၉၂)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ခန်း
 အမှတ်-၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း (အလယ်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၂၄၉၁၆၅၊ ၀၁-၃၈၅၄၉၅၊ ၀၁-၃၇၂၈၃၄
 စာတိုက်သေတ္တာအမှတ်-၁၄၀
 e-mail address : yatimagazine@gmail.com
 facebook address : http://www.facebook.com/yatimagazine

မန္တလေးရုံးခွဲ
 အမှတ် ၉၁၊ ၆၈ လမ်း၊ ၃၃ x ၃၄ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
 ဖုန်း-၀၁၀၅၀၀၀၃၈၀၊ mandalayoffice@popularmyanmar.com
ကြော်ငြာကိုယ်စားလှယ်
 ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (မန္တလေး)
 အမှတ်-၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ ၈၄x၈၅ လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
 ၀၉-၂၀၀ ၅၅၇၂၊ ၀၉-၉၁၀ ၄၆၇၇၂

ဒို့တာလှ်အရေသွင်း

- ❖ ပြည်ထောင်စု ဖြောင့်မတ်
- ❖ တိုင်းရင်းသားထုတ်ဝေရေးဌာနမှ ဖြောင့်မတ်
- ❖ အချစ်အခြေခံထား တည်တံ့ ဖြစ်ပေါ်ရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❖ ပြည်ပအားကိုး မရှိမိမိ အချိန်ပြတ်ထိမ်းရှားထား ဆန့်ကျင်ကြို
- ❖ မြန်မာတို့ တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် မြန်မာတို့ စိုးရိမ်စိတ်ကို ရောင်ယုတ်ချက်ဆီ သူမကူအား ဆန့်ကျင်ကြို
- ❖ မြန်မာတို့၏ ပြည်တွင်းရေးကို လုံခြုံရေးကိစ္စကို မျှော်လင့်ချက်မရှိဘဲ ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြို
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပ အချက်အလက်များအား တုံ့လျက်အခြေခံ သတ်မှတ် ဆန့်ကျင်ကြို

ပိုင်ခွင့် ဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ မြန်မာတို့တည်ငြိမ်ရေး၊ လုံခြုံရေး အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရား ဥပဒေ ဖြစ်ပေါ်ရေး
- ❖ အမျိုးသား ဖြိုလှဲစဉ်အတွင်း ညီညွတ်ရေး
- ❖ မြန်မာတို့ ပြုစုထူထောင်ခဲ့ပြီး ဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ❖ မြန်မာတို့သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေ သစ်နှင့်အညီ စေတနာဖြင့် တို့တော်လှား မြန်မာတို့သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ မြန်မာနိုင်ငံကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း အကဲခတ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ❖ ခေတ်ကူးစီးပွားရေးနှင့် ဖြည့်စွက်ပေးနိုင်ရေး
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပ အထက်ပညာနှင့် အချစ်အမြင် မျှတစွာဖြင့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ❖ မြန်မာတို့၏စီးပွားရေး တစ်ရပ်ကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် မြန်မာတို့နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် စာဖွင့်စက်ကြွ ဖြစ်လာရေး
- ❖ အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား ဖြစ်ပေါ်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အယူအမြင်များ အမျိုးသားရေးဝေဖန်ထားမှုများ မပေးတတ်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ❖ မြို့ချစ်မိတ်မတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရှင် ဖြစ်လာရေး

‘ရွှင်လန်းပျော်မွေ့၊ ချမ်းမြေ့သာကြည် - ရတီ’

အယ်ဒီတာ နှုတ်ခွန်း ဆက်

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ ထောင်စုနှစ်ပန်းတိုင်များ (U.N Millennium Goals) ကို ချမှတ်ထားရာ၌ ၂၀၁၅ ခုနှစ်အကုန်တွင် ကမ္ဘာ၌ စာမတတ်သူနှုန်းကို တစ်ဝက်စီ လျော့ချကာ၊ ငါးနှစ်အောက်ကလေးများ ကျောင်းတက်နိုင်မှုနှုန်းကိုလည်း ရာနှုန်း ငါးဆယ်ထိ တိုးမြှင့်ပေးနိုင်မည်ဟုဆို၏။ ယခုလောလောဆယ်တွင် ကျောင်းနေရမည့် အရွယ်ကလေးငယ်ပေါင်း ၁၁၃ သန်းမျှကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျောင်းမနေနိုင်သေးဟု သိရ၏။ ထိုအထဲတွင် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းက မိန်းကလေးတွေဖြစ်ကြသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် စာမတတ်သူဦးရေ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံမှာ အမျိုးသမီးများဖြစ်ကြပြီး၊ အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံသာ အလုပ်အကိုင်ရရှိကြကြောင်းလည်း သိရသည်။ လိင်ဆိုင်ရာမညီမျှမှုကို တိုက်ဖျက်ရန်နှင့် အမျိုးသမီးများ စွမ်းပကားကို တိုးမြှင့်ပေးရန်မှာ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ ထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်တွင် အရေးအကြီးဆုံး ကြိုးပမ်းမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ယခုလသည်ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ ‘ဆယ်နှစ်’တင်းတင်းပြည့်သော အခါသမယ ဖြစ်သည်။ ရတီ၏ ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်း ‘ရွှင်လန်း ပျော်မွေ့၊ ချမ်းမြေ့သာကြည် - ရတီ’ ဟုသတ်မှတ်ထားရာ ယခုလတွင် ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ ပရိသတ်အမျိုးသမီးထုအတွက် အားကျ ဂုဏ်ယူဖွယ်ဖြစ်သော နိုင်ငံ့ရှေ့တန်းမျက်နှာစာအသီးသီးမှ အမျိုးသမီး စွမ်းဆောင်ရှင်များ အကြောင်းကို ဖော်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် သမိုင်းထဲက မြန်မာအမျိုးသမီးများအကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြသနိုင်ခဲ့ခြင်းသည်ပင် စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။ အထူးသဖြင့် ရတီမဂ္ဂဇင်းလည်း ဆယ်နှစ်ပြည့်ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ ထောင်စုနှစ် ရည်မှန်းချက်ကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အထောက်အကူပြုရာရောက်၍ စီစဉ်သူများ အနေနှင့် ကြိုးစားရကျိုးနပ်မည်ဟု ခံစားရပါသည်။

ဆယ်စုနှစ်တစ်ခေတ်တိုင်တိုင် စာမတတ်ပရိသတ်ကြီး၏ ထောက်ခံအားပေးမှုဖြင့် ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သော ရတီမဂ္ဂဇင်းသည် ရှေ့ဆက်လက်၍လည်း နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရာတွင် ဘက်ပေါင်းစုံအထောက်အကူပြုနိုင်မည့် စာပေအနုပညာတာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ကြိုးပမ်းထမ်းဆောင်သွားမည်ဟုလည်း ဤဆယ်နှစ်ပြည့် အခါသမယတွင် ကတိသစ္စာပြုအပ်ပါသည်။

ရတီနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နီးနွယ်သူဟူသမျှကိုလည်း လိုရာဆန္ဒတစ်လုံးတစ်ဝပ်ပြည့်ဝကြပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

2.. အယ်ဒီတာ့နုတ်ခွန်းဆက်

ကဗျာ

7... သော်ဒီဝေ၊ ဟိန်းမြတ်ဇော်၊ အောင်ဘညို၊

ဥက္ကာကျော်၊ မောင်သစ်လှိုင်၊ နေမော်ဟိန်း

ကာတွန်း

13... မြေဇာ၊ မောင်မောင်၊ မောင်မောင်အောင်၊

လှကြီးမင်း၊ ဒီလုံးကြီးတင်

ရတီအထူးကဏ္ဍ

21.. Special Cover Image

ယွန်းရတီမြတ်၊ အိန္ဒြာသီရိကို၊ နန်းထက်အောင်၊

ချောရလင်းဖြူသန်း၊ မြတ်ကျောနိုင်

ဖြိုးစုပိုပို၊ အိအိထွေး

39... Updating Fashion

M ဆိုင်းလု

သီတာစိုး

46... SUMMER IRIS

57... MOD MOM

သွင်စုထွေး၊ ဇွဲသုတာ၊ နုသဖြေ

ဖြိုးစုပိုပို

61... Cover Story

Diamond Land စိန်အရောင်ပြခန်းရဲ့

ပဲကိုင်ရှင် ဒေါက်တာဝေဝေ

ယွန်းဝတီလွင်မိုး

ဖြိုးစုပိုပို

Yati CONTENTS VOL.11, NO.120, MARCH, 2014

65... Women In the Lead

ဒေါ်ခန္ဓာခင်၊ ဒေါက်တာညိုညိုသင်း၊ ဒေါ်ရင်မာအောင်၊
ဒေါ်နော်အုန်းလှ၊ ဒေါ်ဖာဖာအောင်အဖွဲ့၊
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

78...Beyond the Women

ဒေါ်ရွှေမီးကွက်

ဖြိုးစုစိုစို

84...သူတို့ပြောတဲ့...

လွန်းထားထား၊ မနော်ဟရီ၊ မေခိုင်အုန်း

ဖြိုးစုစိုစို

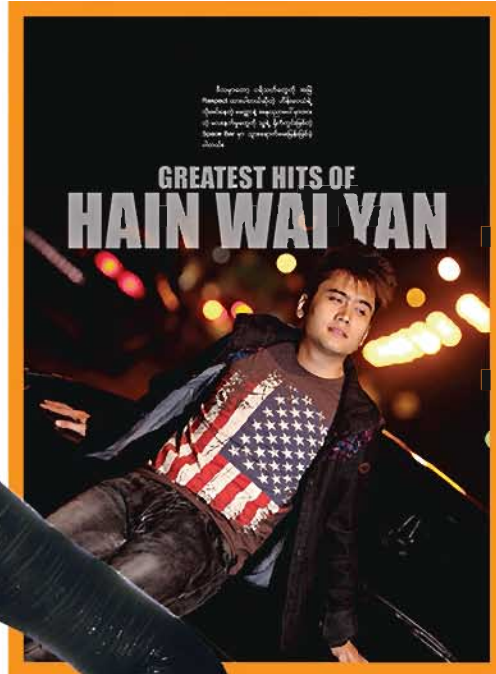
89...သူပြောတဲ့ သူ့အကြောင်း

ဖြူဖြူကျော်သိန်း

သီတာစိုး

92...Music Plus Yati

သမိုင်းတစ်ခု အိပ်မက်တစ်စ ဝက်တာသံတွေလျှံတဲ့ ည
Zigzag

96...Greatest Hits of Hain Wai Yan

မိုးသောက်ကြွယ်

ရတီနိုင်ငံတကာ

147...ALEX GERRARD

နှင့် မိသားစုဘဝ

တင်လတ်သန္တာစိုလ်

151... Comp X -Rayနဲ့

အလန်းဇယားခရစ္စတင်စတီးဝပ်

ရဲသစ်

193...ကျားမတန်းတူ

အခွင့်အရေးအလိုရှိသူ မေရီအဲနီ

(သို့မဟုတ်) ကျော့ကွီအီလီရော့ထ်

Florist

197...International News

ဖြိုးဖြိုး

208...ရတီကိုရီးယား

စင်မြင့်စံ

211...Film Feeling

ဖြိုးဖြိုး

117...မမရတီအမေးအဖြေ

166...ရတီစာအုပ်စင်

ရတီအသောအထွေ

214...ကတ်သီးကတ်သတ်ပြောတဲ့

တောက်တီးတောက်တဲ့

205...ဂျာမနီခရီးသွားနဲ့ မြန်မာပြည်မီးရထား

ဆာသော်နီး

ရတီကျန်းမာရေး

108...Family Doctor

လည်ချောင်းနာရင် ခြားအတိုင်းလိုက်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး(ဂျီပီ)

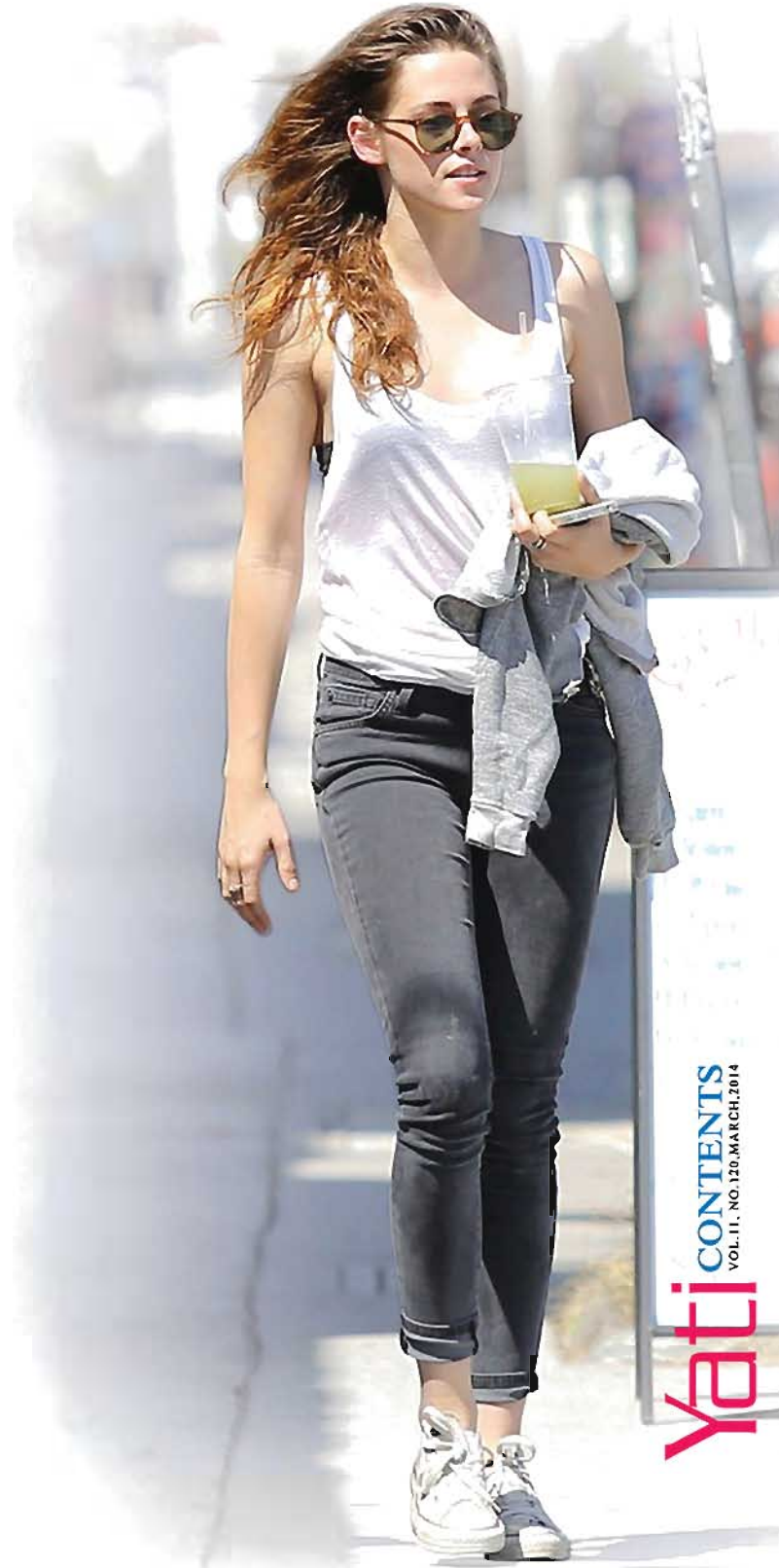
120...အကျိုးထူးစွမ်းအင် မြန်မာ့ခရမ်းချဉ်

ဒေါက်တာဇနည်ဝင်း

119...ကျန်းမာရေးအတွက် မေးကြမယ်

ဒေါက်တာကျော်စွာဦး

(အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်)

104...လှပစိုပြည်ရတီမေ

အလှအပအတွက် အကျိုးပြုသစ်သီးများ

မာဦး

101...အလှအပအတွက် အလွယ်တကူ ကုသ

ပျောက်ကင်းနိုင်သောအရေပြားအကျိတ်အဖု

အချို့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး (အရေပြားအလှအပဆရာဝန်)

110...အသားအရေကို အိုမင်းရင့်ရော်စေတဲ့

ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်

အေမီချို

ရတီဆောင်းပါး

18...ရဟန်းနှင့် ရတီ

ဓမ္မဝင်္ဂီ

112...ခေတ်ကို ဖြတ်သန်းရင်း ထားရစ်ခဲ့သည့်

အလှတရားများ

မမိုးမြေ

Yati CONTENTS VOL.11, NO.120,MARCH,2014

188...သဘာဝဓာတ်ငွေ့

ကျော်ဦး

190...တကယ်လှတဲ့ သုံးပန်လှကျောက်

သိန်းစိုင်း (M.Engg.Geol)

မန္တလေးအတွေး၊ မန္တလေးအရေး

182...အထူးမမေ့စရာတရုတ်ကျေးဇူးပါ

ကိုထွန်း (လမ်း-၈၀)

ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်

122...ကိုခင်ဝင်း(ဟင်္သာတ)

ကျော်လွင်ဦး(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုစိမ်း၊

လေပြည်ချမ်းချမ်း၊ ဒွန်သီဟ(ငဖဲ)၊ ဇော်သစ်၊

သမီးထူး(စန္ဒကူး)၊ ထက်နဒီလင်း

ရတီဗေဒင်

163...ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)

155...မွေးနေ့သင်္ကေတကိုကြည့်

ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သိ

နွေနှိခါန်း

ရတီဝေဖန်ရေး

186...ဒါရိုက်တာ ဥက္ကာဗိုဇာ

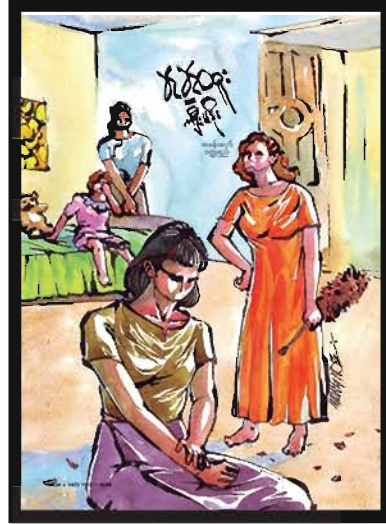
'ကျွန်တော်တို့လည်း တာဝန်ရှိပါသည်'

မောင်အိမ်စံ

ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီချစ်သူဆီ

178...အမှတ်တရ

ညတာရာလင်း (ထားဝယ်)

ရတီဝတ္ထုရှည်

168...ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်

ဒြိမ့်သဲ

ရတီအခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည်

126...ကျီးမနိုး

ခင်ခင်ထူး

ရတီဝတ္ထုတို

159...မလှသော အမှတ်တရ

ရွှေသင်

133...ကြာရိုးကလေးတန်းလန်း

လင်္ကာရည်ကျော်

138...တောက်ပစွာ လောင်ကျွမ်းသော

မိုးပန်းမွန်(ရာမည)

ပန်းချီသရုပ်ဖော်

မောင်မောင်အောင်၊ မောင်နိုး၊ မြတ်မင်းဟန်၊

ခေတ်ဘုန်းဖို၊ လင်းဝဏ္ဏ၊ အာကာ၊ ပန်းစွာန်

အမာရွတ်ကြီးတဲ့ မန္တလေး

၂၀၁၄
ဆယ်စုနှစ် '၄' ခုစာ
အိမ်နဲ့အမွေဖြစ်မခံရရုံတမယ်
ပိုင်သ၊ သူညီဆူးရေးခဲ့တဲ့
နန်းတော်ရှေ့ကျုံးနံဘေး
၁၉၇၄
ငါ့ဘဝကို မန္တလေးနဲ့ စခဲ့တယ်။

ကျောင်းတော်က 'အကဲဒမစ်' ဝါဒကိုပစ်ပယ်
ဒါဒါ၊ကျူဗစ်ဇင်၊ ဆာရီယယ်၊ အင်ပရက်ရှင်
ကမ္ဘာကျော်တွေရဲ့ 'အင်ဇင်အားလုံး' ငါနဲ့ (ညမင်းကျော်)
ဆွတ်ယူစားသုံးခဲ့တဲ့ သစ်ပင်တွေဖြစ်တယ်

'မုတ်သုန်' နဲ့ ဈေးချိုနာရီစင်
'မောင်ညိုဝင်း' STROKEတွေနဲ့ ရေးထားတဲ့
ဆိုင်းတန်းက 'ရှိုးဘုဒိ' တွေကြည့်ဖို့
ဖိနပ်ပါးအောင် ခြေကုန်သုတ်ခဲ့ကြတဲ့နေ့တွေ
သတိရရဲ့

မွန်ဒရီယမ် ပက်တန်တွေကြားကဦးခင်မောင်(ဘဏ်)
အင်ပရက်ရှင်နစ်၊ ဦးအောင်ခင်
ငါ၊ မှင်တက်ခဲ့
ကိုခင်မောင်နဲ့ ငါနဲ့ကမတူဘူး
သူက၊ အလင်းကိုစိတ်ဝင်စားတာ၊
ငါကအမှောင်ကို စိတ်ဝင်စားတာတဲ့
ခုထိ၊ ငါမှတ်မိရဲ့

ဦးဘသက်ကို မမိခဲ့ပေမဲ့
ဝင်းဖေ၊ ပေါ်ဦးသက်
နောက်တစ်မျိုးဆက်တွေရဲ့ အငွေအသက်
ငါတို့ ဝိညာဉ်ပေါ်လွန်းမိုးခဲ့တာ
ဘာဆန်းတာမှတ်လို့

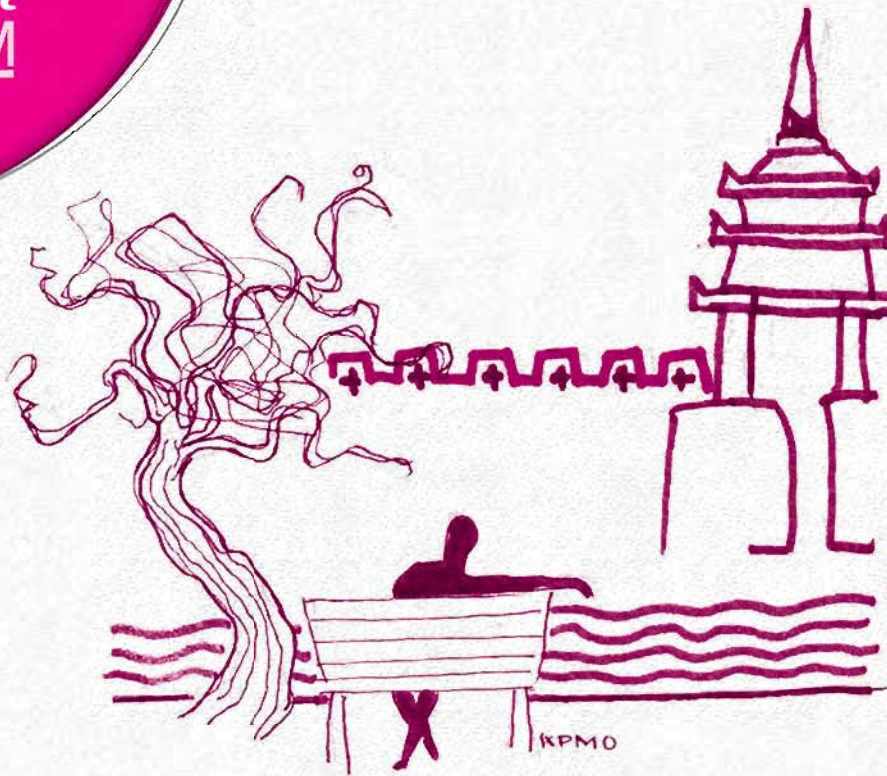
အဲဒီနှစ်တွေက
ထီးဆိုင်ရဲ့ 'ကွဲနေသောမှန်စများ' အယ်လ်ဘမ်ထွက်တယ်
ပိုင်စိုးဝေမတိုင်ခင် 'နေမင်းပိုင်စိုး'နဲ့ ကဗျာစာအုပ်လုပ်တယ်
ပိုင်သနဲ့ 'အိကွေတာ အော်သံ' လုပ်တယ်

ကိုခင်ဝင်းနဲ့ မန္တလေးပန်းချီကျောင်း
ကိုချော (မောင်ချောနွယ်) နဲ့ သူတို့ မိတ်ဆက်ပေးဖြစ်တော့
မင်းက ရန်ကုန်နဲ့မန္တလေး
တွယ်ချိတ်ပေးတဲ့ 'FUSE' တစ်ချောင်းပဲတဲ့၊

ဒီလိုနဲ့ ၂၀၁၄
ဆယ်စုနှစ် '၄' ခုစာ
မန္တလေးနဲ့ငါ
အမာရွတ်ကြီးခဲ့ရတယ်။ ။

သော်ဖီဝေ
မှတ်ချက်။ ။ နောက်ပိုင်းမှာ 'FUSE' ကိုမောင်ချောနွယ်က
'ဒဏ်ခံကြိုးလေး'လို့ ဘာသာပြန်တယ်

မန္တလေးမှာ

မန္တလေးမှာ
အိမ်နံပါတ် (၁၀) ဥယျာဉ်လမ်းဆိုတာ ရှိခဲ့တယ်။

မန္တလေးမှာ
မျက်ရည်စိုစို တက္ကသိုလ်နဲ့
သစ္စာပန်းတောဟာ
တစ်ညလုံး မအိပ်တဲ့ သီချင်းတွေအော်ဆိုခဲ့။

မန္တလေးမှာ
မန္တလေးမြို့ရဲ့နံနက်ခင်းကဗျာနဲ့ ကဗျာဆရာတွေရှိခဲ့တယ်။

မန္တလေးမှာ
ကျွန်တော်အပျော်ဆုံးပါဆိုတဲ့ ဆုံးပါးသွားတဲ့နှစ်တွေထဲ
ကျွန်တော်ပေကပ်ရပ်နေခဲ့။

မန္တလေးမှာ
ရွက်နုကပေးအထိ စိန်ပန်းပွင့်တွေရဲရဲနီခဲ့တယ်။

မန္တလေးမှာ
အတူနေသူငယ်ချင်းများ အသိုက်ပျောက်ခဲ့ဖူးတယ်။

မန္တလေးမှာ
နှင်းဆီကောင်းကင်ထဲက ညီမလေး၊
ကျွန်တော်ဆီစာအုပ်တွေလာတာတယ်။

မန္တလေး
နှစ်ယောက်တစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ထားတဲ့
စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးကို
အရောက်ပို့ပေးခဲ့ဖူးတယ်။

မန္တလေးမှာ
ကိုဒေါင်းရဲ့လွမ်းမောစရာကြီးပါဗျာ ဆိုတဲ့ စကားလုံး
တောမီးလောင်တဲ့ ညတွေမှာ တစ်ခေတ်စားခဲ့ဖူးတယ်

မန္တလေးမှာ
သစ်ပင်ပေါ်က တွန်းချစ်ခဲ့ရဖူးတဲ့
ကျွန်တော်အိပ်မက်တွေလည်းရှိခဲ့။

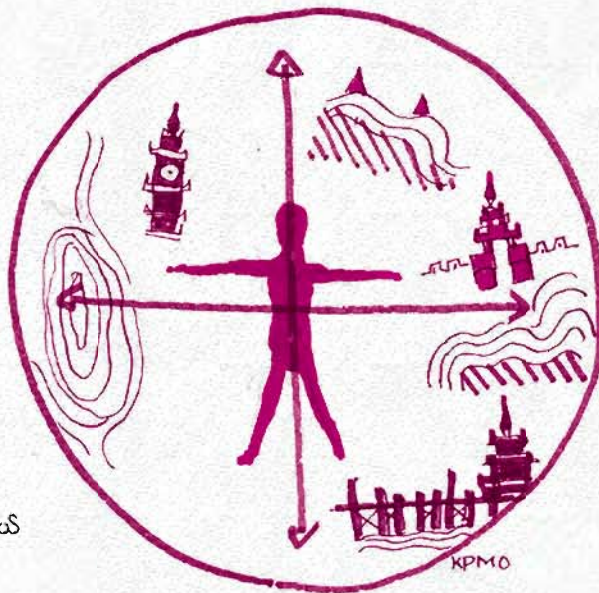
မန္တလေးမှာ
ကိုတင်ဦးတွေ၊ ဒေါက်တာရေချမ်းတွေ
သမီးလေးအထင်နဲ့ ပွေ့ဖက်မိတဲ့ ဆောင်းညတွေရှိခဲ့တယ်
မန္တလေး...။ ။

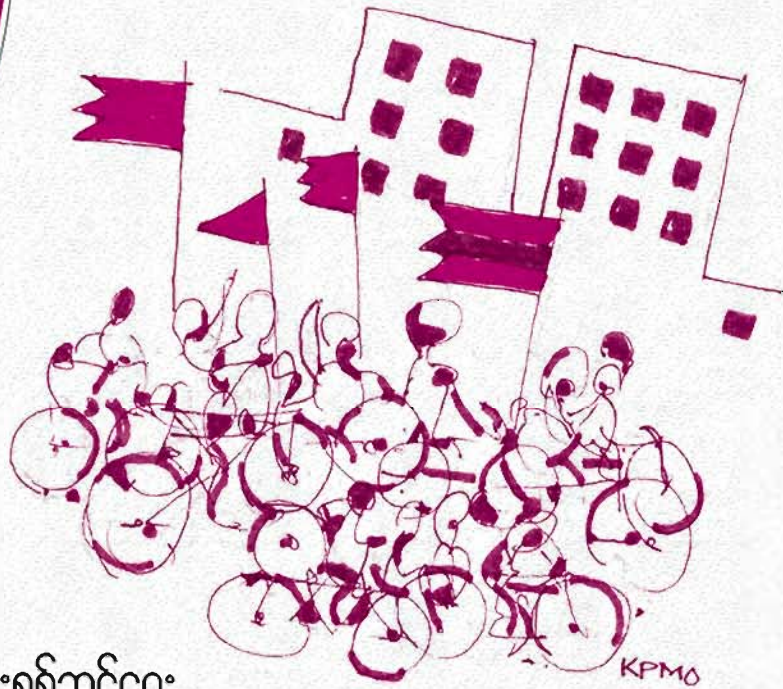
ဟိန်းမြတ်ဓဇ်

မန္တလေးမြို့ကို
မန္တလေးတောင်ပေါ်မှ
ငုံကြည့်ခြင်း

ငါ့မမှာဘူး
အရှေ့ဘက်မှာ အပြာရောင်လှိုင်းထ
ရှမ်းရိုးမ...
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
ရန်ကင်းတောင်...
တောင်ဘက်မှာ
အောင်ပင်လယ်ရဲ့ တေးသံ...
အနောက်ဘက်မှာ
မင်းခံတောင်ကို
မြေတစ်ကောင်လို
ရစ်ခွနေတဲ့ ဇရာဝတီ...
ငါနဲ့ ကျောင်းနေဖက်၊ ခွေလိုမို့ဖက်
သူငယ်ချင်းတွေရဲ့အိမ်ရယ်၊ ငါ့အိမ်ရယ်
ရှာမရတာ ဆန်းတယ်။ ။

အောင်ဘညို

KPMO

မြို့သိမ်းစစ်ဆင်ရေး

မိုးလင်းပြီဆိုတာနဲ့
မဟာဗျူဟာမြောက်မြို့တော်ဆီ
ငါတို့တပ်တွေ
အရပ်ဆယ်မျက်နှာကနေ
ချီတက်ဝိုင်းရံလာပုံ
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
သိပ္ပံလမ်းပေါ်မှာ
မနော်ဟရီလမ်းပေါ်မှာ
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
၃၅ လမ်း ၂၆ / ဘီလမ်းနဲ့
စစ်ကိုင်းလမ်း၊ ကန္နားလမ်းတွေမှာ
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
နန်းရှေ့/ပု သိမ်ကြီး
မတ္တရာလမ်းတွေပေါ်မှာ
တပ်တွေ / တပ်တွေ / တပ်တွေ
ရရာလက်နက်ကိုင်စွဲ
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်စိတ်ကူးနဲ့
စက်ဘီးတွေ၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တွေ
ဘက်စုံကားအိုကြီးတွေပေါ်
ရရာလက်နက်တွေတင်ဆောင်
မြို့တော်ဆီ ဝိုင်းဝန်းချီတက်
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
မြို့တော်ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းမှဖြစ်မယ်
စက်ဘီးတွေက ကလောင်ကလင်အသံထွက်
အဲသလို ချီတက်လာချိန်
စိန်တိုင်းသားတွေကတော့ အေးအေးလူလူ
အားကစားဝတ်စုံအပြည့်နဲ့

နန်းတော်ကြီးကို ဆန္ဒပြကြတုန်း
နေ့ခင်းပိုင်းနေရာယူပြီးချိန်
တပ်တွေဟာ အထပ်မြင့်တိုက်တွေပေါ်
မြေက တုတ်ကျင်းတွေထဲ၊ ဈေးတွေထဲကနေ
ဝုန်းထိုင်းကြဲထုကြဲ နက်ကြဲ
တူးကြဲ ဆွဲကြဲ မြို့တော်ကို တိုက်ခိုက်လေတယ်
ညနေ ၅ နာရီတိုင်း ဝိုင်းရံပစ်ခတ်တော့
ပင်ပန်းနွမ်းဟိုက်နေတဲ့ တပ်တွေ
အလောင်းမင်းတရားရဲ့ တပ်တွေ
အယုဒ္ဓယမြို့ရိုးပေါ်က လန်ကျလာသလို
မိမိတို့ကတုတ်ကျင်းရှိရာ
မြို့သစ်ဝပ်ကျင်းတွေဆီ
တဖျော့ဖျော့ဆုတ်ခွာခဲ့ကြတယ်
တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးစကားဟဟပင်မပြောအား
ငါကတော့
နေ့ခင်းနေ့လယ် တစ်လမ်းဝင်တစ်လမ်းထွက်
မြို့တော်ထဲပတ်ကြည့်
တပ်တွေကို ကိုယ်တိုင်ပဲ
စီမံကွပ်ကဲ အုပ်ချုပ်စစ်ဆင်နေသလိုလို
ယန္တရားကြီးလည်ပတ်အောင်
ကိုယ်တိုင်ပဲ မောင်းနှင်နေသလိုလို
တစ်စခန်းပြီးတစ်စခန်းလှည့်
ညအမှောင်ဝပ်နက်တော့
စတေးရှောင်တာလိုလို
ဧည့်စာရင်းရှောင်တာလိုလိုနဲ့
ကိုယ့်ကတုတ်ကျင်းလေးရှိရာ
ရေမြုပ်နေတဲ့
မြို့သစ်အိမ်ကလေးဆီ...။

ဥက္ကာကျော်

၆၂ - လမ်း

မတတ်သာလို့ ဇာတ်နာရတွဲ မြို့၊
မန္တလေးရဲ့ စက်ဘီးစေတီ
ဒီလမ်းပေါ်မှာ စီးမော့
ဘဝကြမ်းကြမ်းတွေကို၊ လမ်းကြမ်းကြမ်းကထမ်းစိုးလို့၊

တစ်နေ့တာ
ရုန်းကန်မှု ပြည်ဖုံးကားအချဉာဇန
သက်ပြင်းတွေ
ဘဝအမောတွေ
ကြောင့်ကြမှုတွေကို
သတ္တုထမင်းချိုင့်ကလေးထဲထည့်ရင်း၊
စက်ဘီးအိုကလေးများ၊ အိပ်အိပ်။

အားလုံးအသာညှိတယ်
အားလုံးကသီလင်တိုင်တယ်
သူတို့ကိုယ်တိုင် နေဝင်သွားပေမဲ့
နေမဝင်သေးတဲ့ နန်းတော်ကြီးကြောင့်
မန္တလေးကို
ခပ်ရေးရေးဂုဏ်ယူနေတဲ့ သူတွေ။

သူတို့စဉ်းစားမရတဲ့ အချက်တစ်ချက်
ဒုတိယမြို့တော်ဆိုတာ
ဘယ်နိုင်ငံရဲ့ မြို့တော်လဲတဲ့
(သူတို့)
အိပ်မက်ထဲအထိ အဖြေရှာမရသေးဘူး။ ။

မောင်သစ်လှိုင်း

မွေ့လျော့နေသော သတိရစိတ်များ

အပိုင်း(၁)

ကျွန်တော်က သတိမေ့တတ်သူပါ
မန္တလေးနန်းတော်ကြီးကို သတိမေ့
ဧရာဝတီမြစ်ကြီးကို သတိမေ့
ဈေးချို အာဇာနည်လမ်းပေါ်က နာရီစင်ကြီးကို သတိမေ့
မြန်မာလူမျိုးတွေ ရတနာပုံခေတ်က ချုပ်ဆိုခဲ့တဲ့ ရန္တပိုစာချုပ်ကို သတိမေ့
မြင်ကွန်းမြင်းစုန်တိုင်း အရေးအခင်းတုန်းက နန်းရင်ပြင်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သွေးစက်တွေကို သတိမေ့
ရတနာပုံ ခိုင်းမွန်းပလာဇာဘေးက အပေါင်ဆိုင်လေးကို သတိမေ့
ဝိုင်းခမ်းလိတ်ရဲ့ (ကွဲနေသော မုန်စများ) သီချင်းကို သတိမေ့
နံနက်စောစော ထမင်းကြော်နဲ့ လက်ဖက်ရည်ချိုပျိုကျကို သတိမေ့
ဆိုဆိုရွေးရွေးပါပဲ
ကိုယ့်နာမည် ကိုယ်မေ့နေပြန်ပြီ။

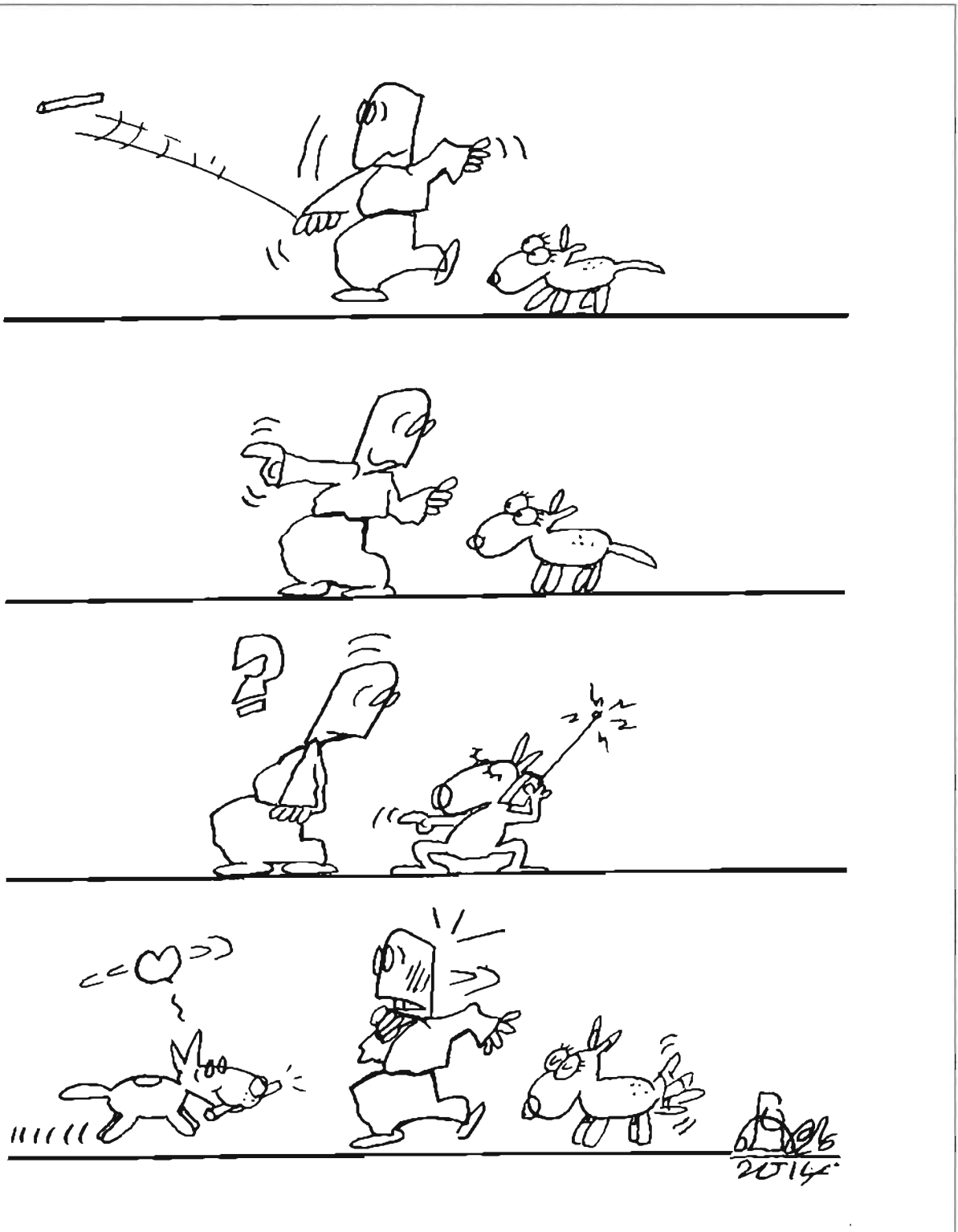
အပိုင်း(၂)

သတိ
မြက်ခင်းပေါ်ဖြတ်မလျှောက်ရ
ပန်းခင်းထဲ ပန်းမစူးရ
ကျုံးထဲတွင် ငါးမများရ၊ ၎က်မပစ်ရ
ချစ်သူတွေ စိတ်မကောက်ရ၊ မငိုရ
ပါးစပ်ရှိသူတိုင်း သီချင်းမဆိုရ
နလုံးသားမရှိသူ သီချင်းမရေးရ
ဒေါသကြီးသူ မှန်မကြည့်ရ
ဗေဒင်လက္ခဏာ မေးသူများ မိုးခါးရေမသောက်ရ
အသက် ၁၈ နှစ်မပြည့်သူများကို ဆေးလိပ်ရောင်းချခြင်းမပြုရ
ပရီးမီးယားလိဂ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲအားပေးသူများ လောင်းကစားမပြုလုပ်ရ
သန်းကြွယ်သူဌေးများ ယူရေနီယမ် တူးဖော်ထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်း မပြုလုပ်ရ
ဦးနှောက်မရှိသူများ ရောဇဓမ္မသင်္ဂဟကျမ်းမဖတ်ရ
ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်...
မနုစဉ် တစ်နေ့တစ်လုံး မှန်မှန် သုံးစွဲပါ
အသက် ၆၅ နှစ်အထက်နှင့် မျက်မှန်တပ်ဆင်ထားသော သူများ ဆေးကုသမှုခံယူရန် မလိုပါ။

နေမော်တီန်း

Yati Cartoon

Yati Cartoon

ဒီမောင်ကဲ့မောင်ကဲ့
ဆင်ပါတယ်၊ တရားတရား
အစ်ကိုတို့ကဲ့မောင်ကဲ့ပါတယ်။

အစ်ကိုတို့... မောင်ကဲ့
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့

အစ်ကိုတို့ကဲ့... မောင်ကဲ့
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့

ဒီနဲ့ ဒီမောင်ကဲ့...
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့
အစ်ကိုတို့ကဲ့...
မောင်ကဲ့... မောင်ကဲ့

Yati 2014

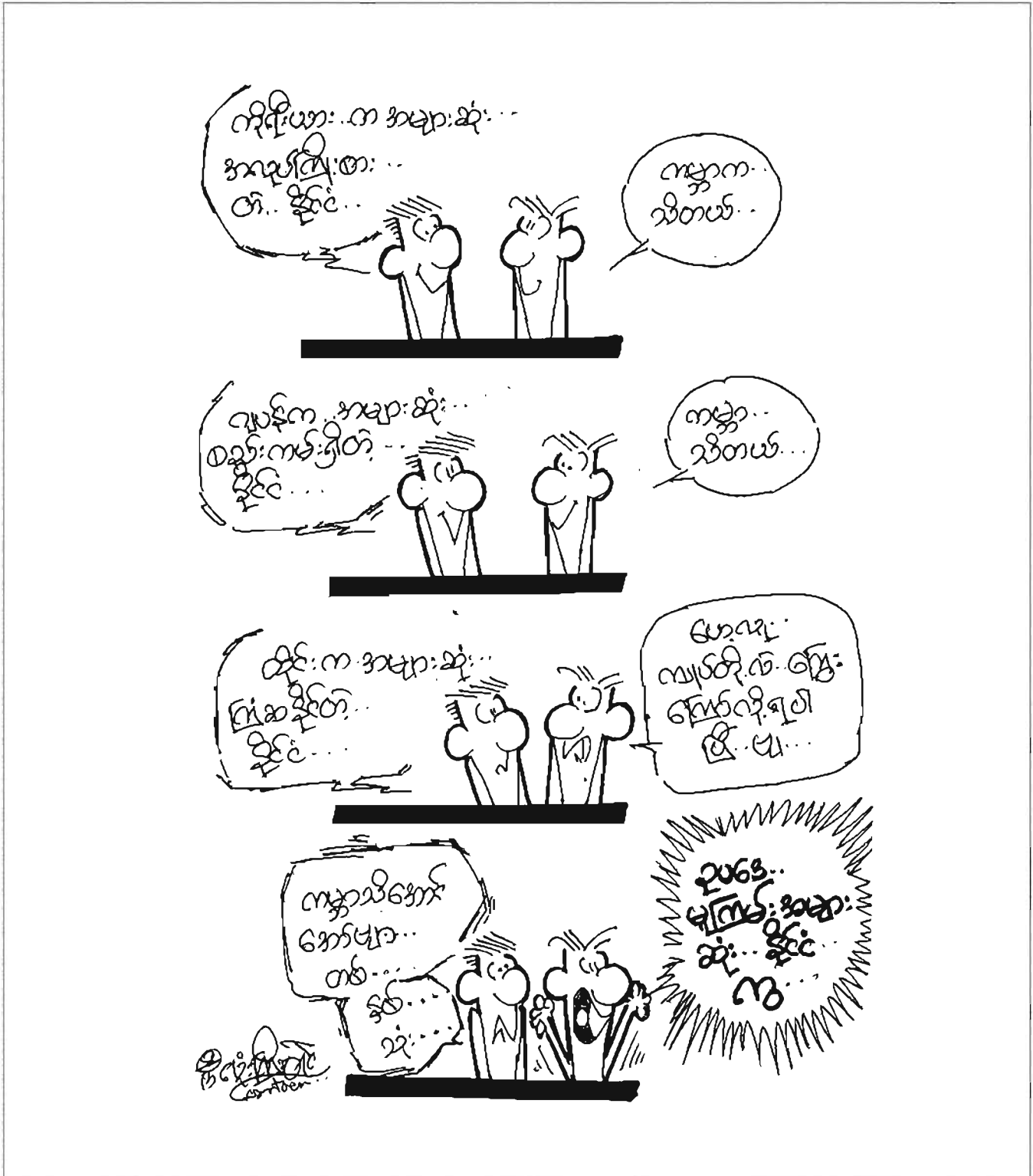
Yati Cartoon

Yati Cartoon

Yati Cartoon

“ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ... သင်သည် မာတုဂါမတို့ကို မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေ၏။ ငိုသော ထိုမာတုဂါမတို့၏ မျက်ရည်သည် မြတ်စွာဘုရား ၏ ကိုယ်တော်ကို လိမ်းကျ၏။ ဤသည်လည်း သင်၏ မကောင်းသော အပြုအမူတည်း။ ထိုမကောင်းသော အပြုအမူကို ဒေသနာကြားလော့...။” (စူဠဝဂ္ဂပါဠိတော်)

(၁) နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးဟူသော ပင်လယ် တွင် နှစ်အတန်ကြာ ရွက်လွင့်နေမိရာမှ ရွှေပြည်ကြီး၏ မုဒိတာဆိပ်ကမ်းများဆီ ပြန်လည်ဆိုက်ကပ်ချိန် ခေတ်မီ ပရိယတ္တိ ပညာရေးစီမံကိန်းနှင့် ဓမ္မအသိဖြန့်ဝေရေး လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် ဓမ္မဂင်္ဂါ ဗုဒ္ဓဘာသာ ပါဠိ ကောလိပ်ပရောဂျက်ကို အစပျိုးခဲ့လေသည်။ အမှန်

တကယ်တော့ သူက ပညာရေးစဉ်းတည်ထွင်သူ၊ ကောလိပ် ပရောဂျက် ဖော်ဆောင်သူစသော ဂုဏ်ပုဒ်များထက် အသင့်ရှိပြီး စာသင်ခန်းများ တွင်သာ အေးအေးလူလူ ဖြတ်သန်းချင်ခဲ့မိသည်။

သို့သော် အသင့်ရှိနေပြီး သော စာသင်ခန်း အဟောင်းများက ပညာရေး အိုင်ဒီယိုလော်ဂျီ အသစ်တစ်ခုကို မိတ်ဆက်ပေးရန် အသင့်ဖြစ်မနေ ခဲ့ကြပြန်ပါ။ သို့နှင့် စိတ်မပါလှသော ဆောက်လုပ် ရေးလုပ်ငန်းခွင်ထဲ သက်န်းတလွှားလွှားဖြင့် ဖြတ်သွားကူးသန်း စိတ်အလန်းငယားမကျနိုင် အောင် ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ မိတ်ဆွေ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ကတော့ “အရှင် ဘုရားအနေနဲ့ ပညာရေးအဝန်းအဝိုင်းထဲမှာ ပူပူနွေးနွေး ထမ်းပိုး လာတဲ့ အတွေးတွေကို ချပြရမှာဘုရား။ ခုတော့ အုတ်သံကျောက်တွေထဲမှာ အရှင် ဘုရားရဲ့ အတွေးတွေ ဖြိုတက်ရေစိုကုန်တော့မှာပဲ” တဲ့။

စာသင်ခန်းပျောက်နေသော ပရိယတ္တိဝန် ဆောင်ရာလမ်းတစ်ပါး၏ နေ့ရက်များကို ကုစားရန် ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်းပေါ်က ကျောင်းထိုင် လောင်းလျာလေးများအတွက် ဖွင့်လှစ်ထားသော သင်တန်းကျောင်းတစ်ခုခု ထွတ်ဝင်သွားခဲ့သည်။ သင်တန်းသားရဟန်းတော်များအား ဒုတိယ ဘာသာစကားတစ်ခု သင်ကြားပေးရန် ကမ်းလှမ်း ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ကိုယ်လမ်းစရိတ်ကိုယ်စိုက်ထုတ် ကာ ပညာရေးကို ဒါနပြုခွင့်ရသော အနစ်နာခံခြင်း မျိုးဖြင့် ဆရာတစ်ပါးဖြစ်ရခြင်း ပီတိကို ပျော်ရွှင်စွာ စားသုံးနိုင်ခဲ့သည်။ လက်ခံရရှိသော ပညာပုဇော် ကြေးက စာသင်ချိန်ဆယ်ရက်ထက်မကပုံသော သူ့အတွက် အငှားယာဉ်စီးခနှစ်ရက်စာမျှကိုပင် မကားမိ။ သို့သော် သူ့စာသင်ချိန်များကို မျှော်နေ ပါသည်ဟူသော သာဝကများ၏ စကားဖြင့်ပင် အပျော်လှိုင်းမိနေတော့သည်။ အရိုက်ပြင်းလှသော နည်းပညာယုဂခေတ်နှင့် ရာစုသစ်ကြီးကို တွန်း တွန်းတိုက်တိုက် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရသော ရဟန်းတစ်ပါးအနေဖြင့် သမာဓိကျပါးလှသော နေ့ရက်တို့ကို ကျော်လွှားရန် စာအုပ်များ၊ သို့မဟုတ် အွန်လိုင်းစာမျက်နှာများပေါ်တွင် စိတ် ကို သတိကျောပိုးအိတ်ဖြင့် ကျောင်းတက်စေခဲ့ သည်။ ၂၀၁၃ ဩဂုတ်လမှစ၍ ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ စာမျက်နှာ (၁၇) တွင် သူ့အတွေးများ ဝါဆိုခွင့် ရသွားခဲ့ခြင်းကလည်း အမှတ်တရဖြစ်ထိုက်၏။ ရတီသည် သူ့အတွေးများ၏ ဝါဆိုကျောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

(၂) ရတီဟူသော ဝေါဟာရနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့သိထားနှင့်သော အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးထဲမှ မည် သည့်ဖွင့်ဆိုချက်ပါလိမ့်ဟု အယ်ဒီတာဒကာမလေး ကို မေးမိသည်။ စိန်ကို တန်ဖိုးချင်တွက်သော စံယူနှစ်အဖြစ် ဖွင့်ဆိုလိုပါသတဲ့။ ခရီးအကွာအဝေး ကို မိုင်ယူနေရာဖြင့် တွက်ရသလို စိန်တန်ဖိုးကိုလည်း ရတီဖြင့် ဖြတ်ရခြင်းမျိုးဖြစ်ပေမည်။ သို့သော်

သူက ဗဟိုဒွရတနာများနှင့် အလှမ်းဝေးလှသဖြင့် အတွေးအမြင်မရှင်းလှ။ စိန်ကဲထက် စိတ်အက် သိဖို့သာ သင်ယူခဲ့သည်မဟုတ်လား။ လောကီ ကျမ်းဂန်၊ အဘိဓာန်နှင့် ပိဋကတ်အဆုတ်တော့ ရတီက မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိသည့် ရတီဟူသော စကားလုံးကို အခြေခံသည်။ ရတီ နှင့်ပတ်သက်သော ဖွင့်ဆိုချက်စာမျက်နှာများကို တမေ့တမောဖတ်ရ၏။ ဓမ္မအရေးတွင် သမထ ဝိပဿနာနှင့် ယှဉ်သောပီတိသုခ၊ ဈာန်သမာပတ် ချမ်းသာတွင် မွေ့လျော်ခြင်းနှင့် ရဟန်းတစ်ပါး၏ သာသနာတော်၌ ပျော်ပိုက်မှုစိတ်အပျော့ထည် စသောအဓိပ္ပာယ်များကို ကောက်ယူနိုင်သည်။ လောကအရေးမှာတော့ ရတီက လွတ်လပ်ကျယ် ပြောသည်။ (၁) ဒက္ခပဇာပတိနတ်မင်းကြီး၏ သမီးတော်၊ ကာမဒေဝနတ်မင်း၏ ကြင်ရာရတီ မည်သော နတ်သမီး၊ (၂) စွဲလမ်းတပ်မက်မှုအချစ်၊ (၃) ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း၊ (၄) အလှတရား၊ (၅) လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ (၆) နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းနှင့် (၇) ရတီဌာယိဘာဝအလင်္ကာစသော အနက်များစွာကို ပေးသည်။ ထိုရတီ (ပျော်မွေ့ခြင်း) ရှိသော သူ့ကို ရတီဟု ဆိုသည်။ သို့ဆိုလျှင် ရတီမဂ္ဂဇင်းသည် ပျော်ရွှင်မှု၊ အလှတရား၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များစွာ ရှိသော ဖက်ရှင်နတ်သမီးတို့ ၏ စံပျော်ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ စာဖတ်ပရိသတ်အဖြစ် အမျိုးသမီးထုကို စွဲဆောင်ထားနိုင်သည်။ ရဟန်း တစ်ပါးနှင့် ဖက်ရှင်လောကသည် အလှမ်းဝေး သယောင်ရှိသော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏သမီးပျို ဖက်ရှင် မျိုးဆက်၏ အဇ္ဈတ္တတွင် ဆင်မြန်းရန် တရားဓမ္မ၏ အလှကို ပုံစံအသစ်ဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။ သို့နှင့် ရဟန်းနှင့် အော်စလို၊ ရဟန်းနှင့် ပင်လယ်၊ ရဟန်းနှင့် အပြုံးတောအုပ်၊ ရဟန်းနှင့် ဗယ်လင်တိုင်ဝင်္ဂီ။ ယခု ရဟန်းနှင့် ရတီ။

(၃) သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးသော ဓမ္မအတွေး ဆောင်းပါးအချို့က ရတီ၏ ခေတ်မီမီ ကမ္ဘာကြည့် ကြည့်နိုင်သော မြန်မာ့အလှ၊ မြန်မာ့ဣန္ဒြေ စာမျက်နှာများ၊ အခြားသုတရသစာ၊ ကဗျာများ ကြားတွင် သရုပ်ဖော်ပုံလေးများနှင့် သစ်လွင် ဝေဆာနေသည်။ ကျေးလက်က မိခင်ကြီးထံ လစဉ်ပုံမှန် ပို့ပေးဖြစ်သည်။ မျက်စိမူန်သော အမေက သားရဟန်း၏စာကို ဖက်ရှင်ရုပ်ပုံများ ကြိုက်နှစ်သက်သော မြေးမလေးများကို ဖတ်စေ သည်။ တရားစာအုပ်ကြီးသက်သက်ဆိုလျှင် သူ့တူမလေးများက ယောင်လို့တောင်မကိုင်။ ခုတော့ ဖက်ရှင်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာပေါ်က ဓမ္မ အတွေးများ။ ဖက်ရှင်ကို စိတ်မဝင်တော့သော အမေနှင့် တရားနဲ့မခံနိုင်သော မြေးမလေးများ ပေါင်းစည်းသွားသည်။ အမှန်တကယ်တော့ သူက ပေးချင်သည့် ဓမ္မမက်ဆော့ချ်ကို ချောကလက် လုပ်ကာ ကျွေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့အမျိုး ကောင်းသမီးလေးတို့၏ ဗဟိုဒွအသွင်အပြင်။

လက်ခံရရှိသော ပညာပုဇော်ကြေးကစာသင်ချိန် ဆယ်ရက်ထက်မကပုံသော သူ့အတွက်အငှားယာဉ်စီးခ နှစ်ရက်စာမျှကိုပင် မကားမိ။ သို့သော် သူ့စာသင်ချိန်များကို မျှော်နေပါသည်ဟူသော သာဝကများ၏စကားဖြင့်ပင် အပျော်လှိုင်းမိနေတော့သည်။

ရှင်အာနန္ဒာကဗုဒ္ဓခေတ်မဇ္ဈိမဒေသ
 ဣတ္ထိယကမ္ဘာတွင်ကျော်ကြားထင်ရှား
 သည်။ အမျိုးသမီးများ၏ကိုးစားမှုကို
 ရရှိခဲ့သည်။ အမျိုးသားများနှင့်တန်းတူ
 သာသနာ့ဘောင်တွင်ရဟန်းပြုခွင့်ရရှိရန်
 ရှေ့တန်းမှဗုဒ္ဓအရှင်အားအရေးဆိုခဲ့၏။
 သို့နှင့်မိထွေးတော်မဟာပဇာပတိ
 ဂေါတမီအစပြုသောဘိက္ခုနီ
 သံယာအဖွဲ့အစည်းကြီးပေါ်လာသည်။

ရှုတိုင်းယဉ်ကြစေသလို အဇ္ဈတ္တအလှတရား
 အဆင့်မြင့်မားဖို့လည်း ဓမ္မပညာရေးလိုအပ်နေ
 တာပဲ မဟုတ်လား။

(၄) ဗုဒ္ဓအရှင်၏ တရားဘဏ္ဍာတော်ထိန်း
 ဖြစ်သူ ရှင်အာနန္ဒာကိုယ်တော်ကြီးသည်လည်း
 အမျိုးသမီးတို့၏ ဓမ္မပညာရေးနှင့် လောကုတ္တရာ
 အခွင့်အရေးအတွက် အလေးထား ရွတ်ဆောင်
 တော်မူခဲ့သည်။ ကောသလတိုင်း၊ သာဝတ္ထိမြို့တော်
 က ဘုရင့်ရွှေနန်းဆောင်ကို ကြွရောက်ကာ
 မိဖုရားနှင့် မောင်းမမိသံများအတွက် ပရိကံဗိတ်
 ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ဓမ္မပညာကို ပို့ချပေးတော်
 မူခဲ့ရသည်။ မိဖုရားများက တရားဓမ္မပို့ချပေးနိုင်
 သည့် ရဟန်းတစ်ပါးစေလွှတ်ဖို့ ဘုရားရှင်ကို
 လျှောက်ထားပေးရန် ကောသလဘုရင်ကြီးကို
 ပူဆာကြသည်တို့။ မည်သည့် ရဟန်းအား
 ပင့်လျှောက်ရမည်ကို မယ်မင်းတို့ကိုယ်တိုင်
 ဆုံးဖြတ်ကြပါဘိဟု ဘုရင်ကြီးက ဆိုလေသော်
 မိဖုရားများက ရှင်အာနန္ဒာဟု သံပြိုင် ဆိုမိကြ
 သည်အထိ ရှင်အာနန္ဒာက ပေါ်ပြုလာဖြစ်နေ
 သည်။ ထိုအချိန်မှစကာ အမျိုးသမီးများအတွက်
 ဓမ္မပညာရေးလမ်း ပွင့်သွားသည်။ ကောသမ္ဗိ
 နန်းတွင်းမှာလည်း ဥတေနမင်း၏ မိဖုရားများ၏
 ပရိကံဗိတ်ဓမ္မကထိကအဖြစ် ပင့်ဖိတ်ခြင်း ခံတော်
 မူခဲ့ရသည်။ ရှင်အာနန္ဒာက ဗုဒ္ဓခေတ်မဇ္ဈိမဒေသ
 ဣတ္ထိယကမ္ဘာတွင် ကျော်ကြားထင်ရှားသည်။
 အမျိုးသမီးများ၏ ကိုးစားမှုကို ရရှိခဲ့သည်။
 အမျိုးသားများနှင့် တန်းတူ သာသနာ့ဘောင်တွင်
 ရဟန်းပြုခွင့်ရရှိရန် ရှေ့တန်းမှ ဗုဒ္ဓအရှင်အား
 အရေးဆိုခဲ့၏။ သို့နှင့် မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိ
 ဂေါတမီအစပြုသော ဘိက္ခုနီသံယာအဖွဲ့အစည်း
 ကြီးပေါ်လာသည်။ ဗုဒ္ဓအရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်
 မူလုဆဲဆဲကာလမှာပင် အမျိုးသမီးများနှင့် ရဟန်း
 တော်များဆက်ဆံ ရေးအတွက် တခုတ်တရ
 မေးမြန်းခဲ့သည်။ အရှင်ဘုရား အမျိုးသမီးများ
 အပေါ် မည်သို့ပြုမူဆက်ဆံရပါမည်နည်း ဘုရား။
 မတွေ့နဲ့ အာနန္ဒာ။ မဖြစ်မနေ တွေ့ရမယ်ဆိုရင်
 ဘုရား။ စကားမပြောနဲ့ အာနန္ဒာ။ မဖြစ်မနေပြော
 ရမယ်ဆိုရင် ဘုရား။ အမိရင်း၊ အမနမရင်းများလို
 အမှတ်သတိထားဆက်ဆံ ပါလေ အာနန္ဒာ။
 အမျိုးအခွင့်အရေးကို ဆောင်ရွက်သဖြင့် မြတ်စွာ
 ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ပြီးနောက် ကျင်းပသော
 သံယာဉ္ဇီလာခံတွင် မထေရ်ကြီးအချို့၏ ကဲ့ရဲ့မှုကို
 ခံယူခဲ့ရသေး၏။ “ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ သင်သည်
 မာတုဂါမတို့ကို မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို
 ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေ၏။ ငိုသော ထိုမာတုဂါမတို့၏
 မျက်ရည်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို
 လိမ်းကျံ၏။ ဤသည်လည်း သင်၏ မကောင်းသော
 အပြုအမူတည်း။ ထိုမကောင်းသော အပြုအမူကို
 ဒေသနာကြားလော့”။ မြတ်စွာဘုရား၏ နောက်

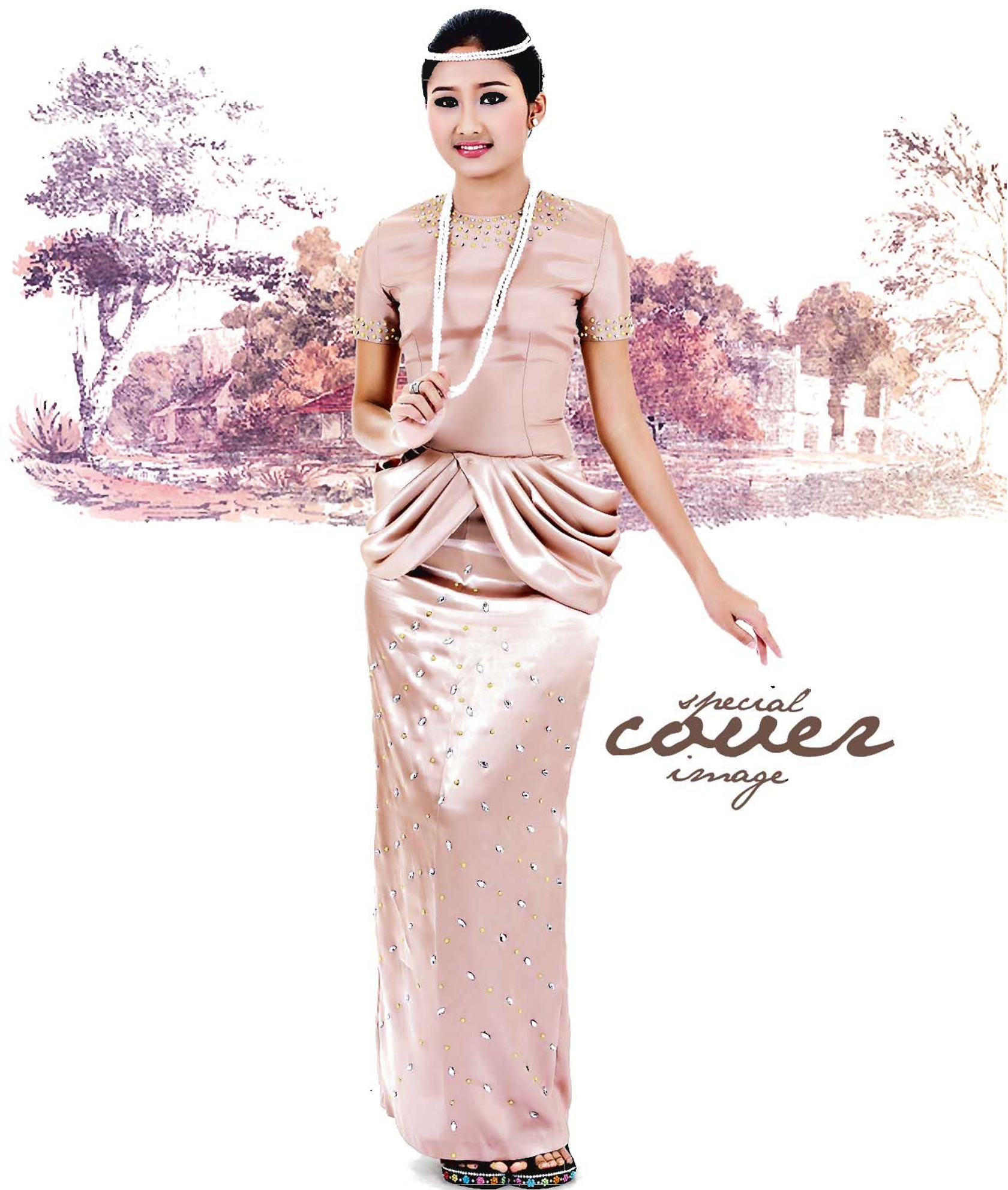
ဆုံးအချိန်တွင် အမျိုးသမီးထူအား ပထမဆုံး
 ဖူးမြင်ခွင့်ပေးခြင်းကြောင့် ပစ်တင်ကြခြင်းဖြစ်
 သည်။ ရှင်အာနန္ဒာက အမျိုးသမီးများအား ဦးစား
 ပေးကျင့်သုံးမှုအတွက် အပြစ်ရှိသည်ဟု မခံယူခဲ့
 ပါ။ သိုးဆောင်းလူမျိုးတို့၏ အမျိုးသမီးပထမ
 (Lady First) ကျင့်ဝတ်ကို ရှင်အာနန္ဒာက
 နှစ်ဆယ့်ငါးရာစုအလွန်က ကျင့်သုံးနှင့်ပြီး ဖြစ်နေ
 သည်။ ရှင်အာနန္ဒာက ဤသို့လျှောက်ထား၏။
 ‘အရှင်ဘုရားတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤမာတုဂါမတို့
 အား အချိန်မဲ့သွားခြင်းသည် မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်
 ဟု အောက်မေ့လျက် မာတုဂါမတို့အား မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ကိုယ်တော်ကို ရှေးဦးစွာ ရှိခိုးစေပါ၏။
 အကျွန်ုပ်သည် ထိုအမှုကို မကောင်းသောအပြုအမူ
 ဟု မမြင်ပါ။ သို့သော်လည်း အရှင်တို့အား
 ယုံကြည်သဖြင့် ထိုမကောင်းသော အပြုအမူဟု
 သည်ကို ဒေသနာကြားပါ၏” တဲ့။ တပည့်တော်
 ကတော့ အမျိုးသမီးတွေ အချိန်အခါလင့်သွား
 တာမျိုး ဖြစ်မှာစိုးလို့ ပထမဆုံးခွင့်ပေးလိုက်တာပါ။
 မကောင်းတဲ့ အပြုအမူလို့တော့ မမြင်ပါဘူး။
 ဒါပေမဲ့ အရှင်ဘုရားတို့ကို လေးစားလို့ မကောင်း
 တဲ့ အပြုအမူဆိုတာကြီးကို ဒေသနာကြားပါတယ်
 တဲ့။ သာသနာတော်တွင်းသို့ အမျိုးသမီးများ
 ရဟန်းပြုခွင့်ရခြင်းအတွက်လည်း ရှင်အာနန္ဒာက
 မထေရ်ကြီးတို့၏ ပြစ်တင်မှုကို ကြံကြံခံတော်မူခဲ့
 သည်။ မိန်းမမြတ်တို့၏ သံသရာအခွင့်အလမ်းနှင့်
 လောကုတ္တရာဆု ဆွတ်ခူးနိုင်ခွင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့မှု
 အတွက် နောင်တတဖန် စိတ်ပူပန်မှုဖြစ်တော်
 မမူခဲ့။ “ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ သင်သည် မြတ်စွာဘုရား
 ဟောတော်မူသော သာသနာတော်ဓမ္မဝိနယ၌
 မာတုဂါမ၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို လုံ့လပြု၏။
 ဤသည်လည်း သင်၏ မကောင်းသော အပြုအမူ
 တည်း။ ထိုမကောင်းသော အပြုအမူကို ဒေသနာ
 ကြားလော့။” “အရှင်ဘုရားတို့ ဤမဟာပဇာပတိ
 ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မိထွေးတော်
 တည်း။ ကြီးပွားအောင် ပြုရသူတည်း။ ဓွေးမြူသူ
 တည်း။ နို့ရည်ပေးသောသူတည်း။ မယ်တော်
 နတ်ရွာစံပြီးသော် မြတ်စွာဘုရားကို နို့တိုက်ခဲ့၏
 ဟု အောက်မေ့လျက်အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာ
 ဘုရားဟောတော်မူသော သာသနာတော် ဓမ္မ
 ဝိနယ၌ မာတုဂါမ၏ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်ကို လုံ့လ
 ပြုမိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုအမှုကို မကောင်း
 သောအပြုအမူဟု မမြင်ပါ။ သို့သော်လည်း
 အရှင်တို့အား ယုံကြည်သဖြင့် ထိုမကောင်းသော
 အပြုအမူဟု သည်ကို ဒေသနာကြားပါ၏”
 သို့ဆိုလျှင် သာမန်ရဟန်းတစ်ပါးမျှသာ ဖြစ်သော
 သူသည်လည်း ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ ပြတင်းတံခါးကို
 ဖွင့်ကာ ရှင်အာနန္ဒာလျှောက်ခဲ့သော မုဒိတာလမ်း
 ဖုံဖုံတွင် မှန်နေအောင် လျှောက်နေပါဦးမည် . . . ။

ဓမ္မဂင်္ဂီ

special
cover
image

MODEL . yoon yati myat
MAKE UP . nyi nyi maung (sanchaung)
DESIGNER . ma sue (beik thano gallery)
JEWELLERY . myo nyunt yadanar (bogyoke market)
PHOTO . aye zaw moe (seithmu)
arranged BY phyoe su ppo & eier hwe

*special
cover
image*

*special
cover
image*

MODEL . eindra thiri ko
MAKE UP . nyi nyi maung (sanchaung)
DESIGNER . ma sue (beik thano gallery)
JEWELLERY . myo nyunt yadanar (bogyoke market)
PHOTO . aye zaw moe (sethmu)
arranged BY phyoe su po po & ei ei htwe

special
cover
image

special
cover
image

special
cover
image

special
cover
image

arranged BY *phyoe su po po & ei ei htwe*

MODEL . nan htet aung

MAKE UP . nyi nyi maung (sanchaung)

DESIGNER . ma sue (beik thano gallery)

JEWELLERY . myo nyunt yadanar (bogyoke market)

PHOTO . aye zaw moe (setthmu)

2014 MARCH YATI ■ 27

special
cover
image

*special
cover
image*

MODEL . chaw su lin phyu thant
MAKE UP . nyi nyi maung (sanchaung)
DESIGNER . ma sue (belk thano gallery)
JEWELLERY . myo nyunt yadanar (bogyoke market)
PHOTO . aye zaw moe (sethmu)

special
cover
image

arranged BY phyae su po po & ei ei htwe

special
cover
image

*special
cover
image*

*special
cover
image*

MODEL . myat kyawt khine
MAKE UP . nyi nyi maung (sanchaung)
DESIGNER . ma sue (beik thano gallery)
JEWELLERY . myo nyunt yadanar (bogyoke market)
PHOTO . aye zaw moe (sethmu)
arranged BY phyoe su po po & ei ei htwe

special
cover
image

special
cover
image

special
cover
image

*special
couple
image*

*special
cover
image*

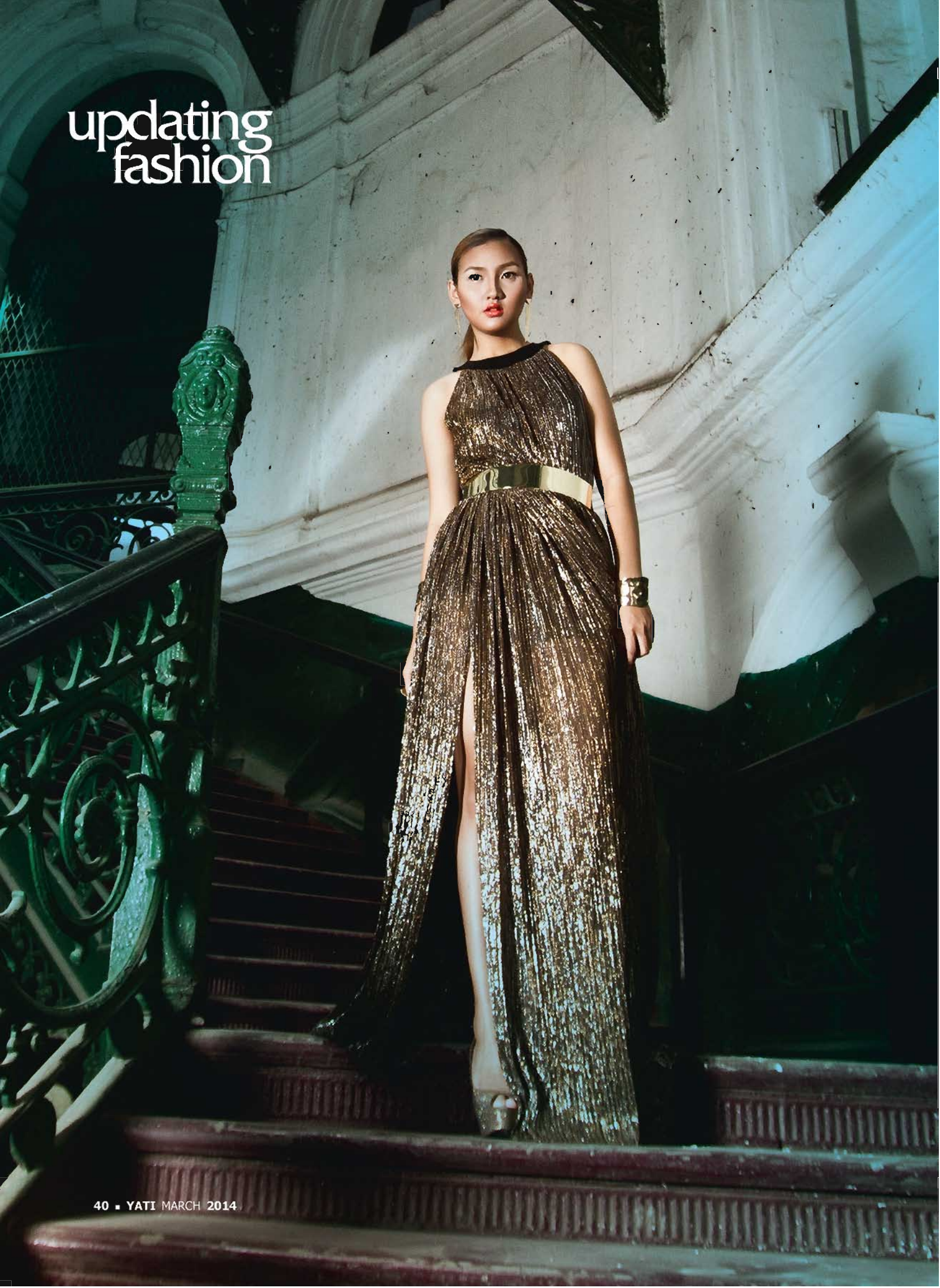

updating
fashion

model . M SENG LU / MAK UP . May Oo
Designer . SANDAR BY SANDAR AUNG

PHOTO . Aung Zaw (Love Space)
Arranged By THI DA SOE

updating
fashion

updating
fashion

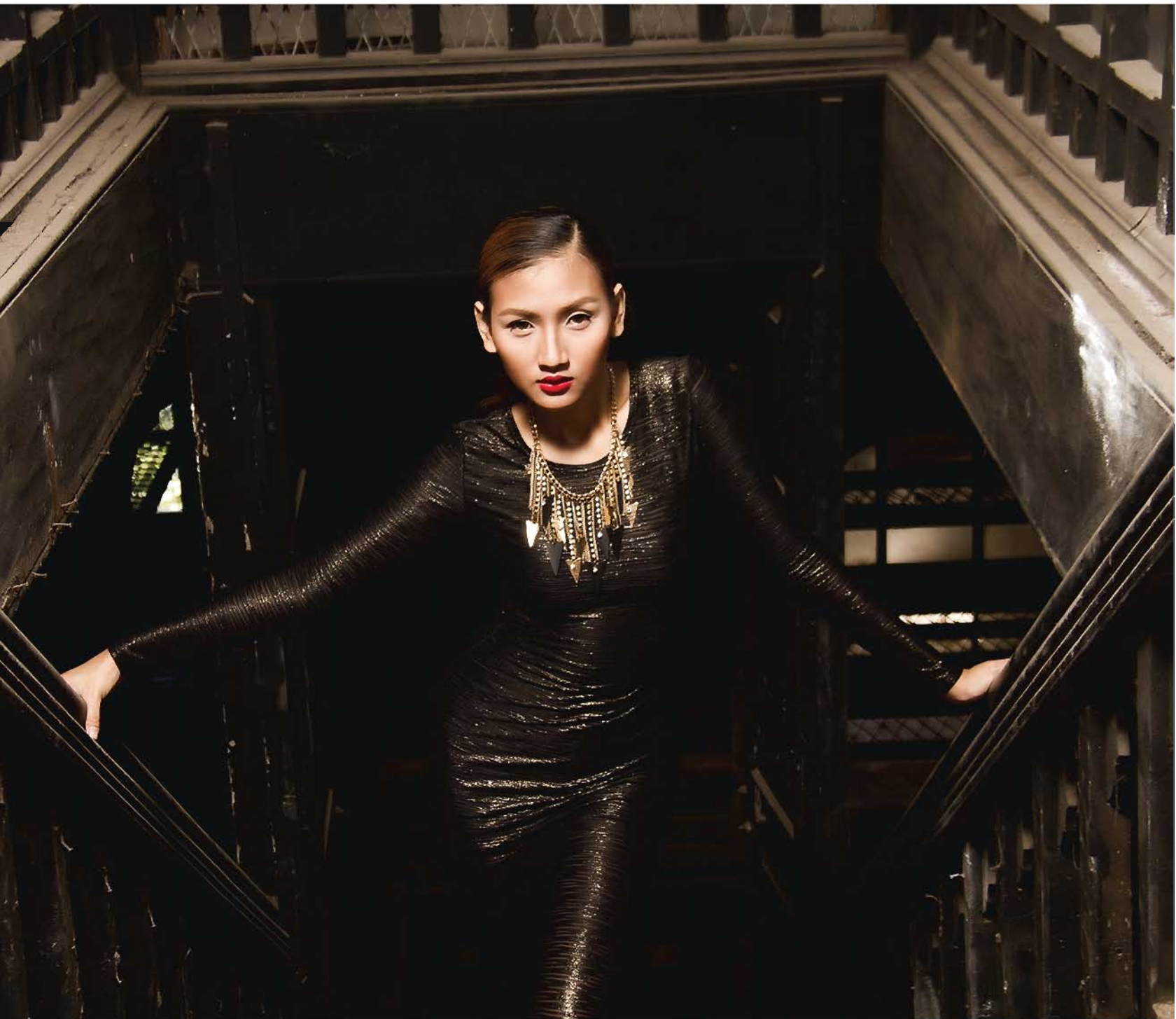
updating
fashion

updating
fashion

updating
fashion

updating fashion

နေကာမျက်မှန်များ၏ သမိုင်းအကျဉ်း

နေကာမျက်မှန်များကို အမေရိကန် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် အစောပိုင်းကာလတွင် စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့သည်။ နွေရာသီတွင် နေလယ်အချိန် အပြင် ထွက်သည့်အခါနှင့် ကမ်းခြေဒေသသွားသည့်အခါ နေရောင်ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ အရောင်ဖျော့သော (သို့) အရိပ်ထည့်ထားသော မှန်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ် နှောင်းပိုင်းကာလများတွင် Sam Foster က နေကာမျက်မှန်များအား စီးပွားရေးအရ ကျယ်ပြန့်စွာ ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး Atlantic မြို့၌ စတင်ရောင်းချခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် နေကာမျက်မှန်များသည် မြန်ဆန်စွာ ထပ်ပေါ်ကျော်ကြားလာခဲ့ပြီး သူဌေးများနှင့် နာမည်ကျော်များကြား၌ ရေပန်းစားသည့် အသုံးအဆောင်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များသည် ရုပ်ရှင်ရိုက်နေစဉ် အနီးရှိအလင်းများမှ မျက်လုံးအား ကာကွယ်ရန်နှင့် ပြင်ပထွက်သည့်အခါ လူထုပရိသတ်ကြား မမှန်းဆဲရန် နေကာမျက်မှန်များအား အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ယခုချိန်တွင် သရုပ်ဆောင်များအပြင် လူထုများကြားတွင်ပါ လူကြိုက်များသည့် ဖက်ရှင်ပစ္စည်းအနေဖြင့် အသုံးများလာကြသည်။

၁၉၃၇ တွင် အမေရိကန် လေတပ် လေယာဉ်မှူးများအတွက် နေရောင်တောက်ပမှုမှ မျက်စိကာကွယ်ရန် Ray Ban ကုမ္ပဏီက Aviator Style နေကာမျက်မှန်များကို စတင်တီထွင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို Aviator Style မျက်မှန်များသည် အန္တရာယ်များသည့် ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်မှ ကာကွယ်ပေးရန်အတွက် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းနှင့် စစ်ပြီးအချိန်များတွင် ဖက်ရှင် တစ်ခုအနေဖြင့် ခေတ်စားခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင် Ray Ban မှ နည်းပညာအပြောင်းအလဲလုပ်ပြီး ထူးခြားသည့် ပလတ်စတစ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် Wayfarer မျက်မှန်များကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ Wayfarer

မျက်မှန်များသည် ယနေ့အချိန်ထိ ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် နာမည်ကျော်ကြားလျက် ရှိနေသည်။

ခေတ်ပေါ်နေကာမျက်မှန်

ခေတ်ပေါ်နေကာမျက်မှန် တီထွင်ပြီးချိန်မှစ၍ ဟောလိဝုဒ်မင်းသား၊ မင်းသမီးများသည် မျက်မှန်ကို ရှေ့တန်းတင်တပ်ရန် ပြိုင်ဆိုင်အလှပြင်လာခဲ့ကြသည်။ နေကာမျက်မှန်များသည် တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် မတူသည့်ဒီဇိုင်းများနှင့် ပြောင်းလဲလာကြသော်လည်း Aviator နှင့် Wayfarer မျက်မှန်များသာ အသုံးများကြသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် ဒီဇိုင်းအရည်အသွေးမြင့်ပြီး သေသပ်၍ ဆွဲဆောင်မှုကောင်းသည့် မျက်မှန်၊ ကြည်လင်လှပသည့် မျက်မှန်များကို မိမိလိုချင်သည့် ပုံစံအတိုင်း ရွေးချယ်အသုံးပြုလာကြသည်။

နေကာမျက်မှန်၏ အကျိုးထူးများ

၁။ နေလောင်မှုကိုကာကွယ်ပေးသည်။ မျက်စိကို နေလောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပွားသည့် မျက်စိနီရဲခြင်း၊ မျက်ရည်ပူကျခြင်းနှင့် သဲမှုန်များ မျက်စိထဲဝင်သကဲ့သို့ ခိုးလိုးခုလုဖြစ်ခြင်းကို ကာကွယ်ပေး

နိုင်သည်။

၂။ မျက်စိသက်တမ်းတာရှည်စေရန် ထိမ်းသိမ်းပေးခြင်း။ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်လွန်ကဲမှုကြောင့် ဖြစ်ပွားတတ်သည့် မျက်စိအတွင်းတိမ်နှင့် ရေတိမ်များကို ကာကွယ်ပေးသည်။ အလင်းရောင်ကို ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိ သန့်စင်ပေးသည့် နေကာမျက်မှန်များနှင့် ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်ကို ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ကာကွယ်ပေးသည့် နေကာမျက်မှန်များကို ရွေးချယ်သင့်သည်။

၃။ မျက်လုံးဝန်းကျင်တွင် အရေးအကြောင်းများ ပေါ်လာခြင်းကိုကာကွယ်ပေးသည်။ နေကာမျက်မှန်များသည် မျက်လုံးကိုမှေး၍ ကြည့်ရခြင်း မဖြစ်စေရန် ဖန်တီးထားသည်။ မျက်လုံးကိုမှေး၍ ကြည့်ခြင်းကြောင့်မျက်လုံးဝန်းကျင်တွင် အရေးအကြောင်းများပေါ်လာရန် အခွင့်အလမ်းပိုများပါသည်။

၄။ အရေပြားကင်ဆာရောဂါမှကာကွယ်ပေးသည်။ နေကာမျက်မှန်တို့သည် မလိုလားအပ်သော အလင်းရောင်စဉ်များကိုကာကွယ်ပေးသဖြင့် မျက်ခွံတွင်အရေပြားကင်ဆာဖြစ်ပွားခြင်းကိုပါ ကာကွယ်ပေးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ နေရောင်သည် နံနက်စောစောပိုင်းနှင့် ပွန်းလွဲချိန်နှောင်းပိုင်း (တက်နေနှင့် ကျနေ) အချိန်တို့တွင် အင်အားအပြင်းဆုံးဖြစ်သည်ကို မမေ့ပါနှင့်။

အမေရိကန်ဗီးရှင်း

အမေရိကန်ဗီးရှင်းကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် သိမ်ကြီးဈေး၌ အသေးစား မျက်မှန်ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်အဖြစ်မှ စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး နောက်နှစ်တွင် အမေရိကန်ဗီးရှင်းအနေနှင့် မျက်စိဆေးရုံအပါအဝင် မျက်မှန်၊ မျက်ကပ်မှန်၊ အရောင်းခန်းမကြီးအဖြစ်သို့ ထပ်မံတိုးချဲ့ဖွင့်လှစ် ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသို့ တိုးချဲ့ဖွင့်လှစ်ရာတွင် Patient Resting Rooms (၄၀) နှင့် အတူ Major Operation Theatres (၂) ခန်း၊ Minor Eye

SUMMER IRIS

TOM FORD

နာမည်ကျော်လူသိများတဲ့ Gucci Brand ကို ကျော်ကြားအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သော designer Tom Ford ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် Brand တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကြီး celebrity များနှင့် လူထုထံ အသိုင်းအဝန်းများ စွဲမက်စွာ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည့်အတွက် ၂၁ ရာစုရဲ့ လူကြိုက်အများဆုံး တန်ဖိုးကြီးထားရသည့် eyewear brand အဖြစ် Tom Ford က နေရာယူထားပါသည်။
Moiset Wine wears TF 322.

Surgery Theatres (၄) ခန်းစသည်တို့ဖြင့် ဝန်ဆောင်မှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စတင်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် အမေရိကန်ဗီရှင်းသည် မျက်စိကုသမှု Centre နှင့် မျက်စိဆေးရုံအဖြစ် နာမည်တစ်ခု ရရှိလာပြီး လူသိများလာခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန် ဗီရှင်းအနေနှင့် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားရှိ ပြည်သူလူထုများစွာကို မျက်စိနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဝန်ဆောင်မှုများ ပေးနိုင်ရန်အတွက် ဌာနခွဲများ စွာကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန်ဗီရှင်းသည် ယခုအခါတွင် ရန်ကုန်မြို့၌ မျက်စိအထူးကု ဆေးရုံ (၂) ခု၊ မျက်မှန်ဆိုင် (၈) ခု၊ မန္တလေးမြို့တွင် မျက်စိအထူးကုဆေးရုံ (၁) ခု၊ မျက်မှန်ဆိုင် (၃) ခုနှင့် နေပြည်တော်တွင် မျက်စိဆေးရုံ (၁) ခု နှင့် မျက်မှန်ဆိုင် (၁) ခုတို့အား ထပ်မံတိုးချဲ့ ဖွင့်လှစ် ထားရှိပါသည်။ အမေရိကန်ဗီရှင်းသည် Customer များကို အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်မှုများ နှင့် အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုများပေးခြင်း ကြောင့် Customer များ၏ အမေရိကန်ဗီရှင်း

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER
••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် အစဉ်တစ်စိုက် အားပေးမှုကို အခိုင်အမာရရှိခဲ့ ပါသည်။ အမေရိ ကန်စီဂျင်းမျက်စိ Centre သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့် မျက်စိ Centre နှင့်မဆို ရင်ပေါင်တန်း နိုင်သည့် မျက်စိ Centre ကြီးတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အမေရိ ကန်စီဂျင်းမျက်မှန်ဆိုင်များ အားလုံးတွင် နောက်ဆုံးပေါ် ကမ္ဘာကျော် Branded မျက်မှန် အမျိုးအစားပေါင်း (၃၀)ကျော် တို့ကို တရားဝင် ဖြန့်ချိခွင့် ကိုယ်စားလှယ်ရယူကာ အမေရိကန် ဗီဂျင်း၏ Customer များအတွက် Up to Date နောက်ဆုံးပေါ် Design မျိုးစုံကို စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ရန် ရောင်းချပေးနေသော ကြောင့် ဒေသခံများသာမက နိုင်ငံခြားသားများ စွာကပါ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဝယ်ယူအားပေးလျက် ရှိပါသည်။ အမေရိကန်ဗီဂျင်း၏ မျက်စိဆေးရုံ များတွင် Carl Zeiss Germany, Riechert, USA and Welch Allyn USA စသော Branded မျက်စိစမ်းသပ်ကုသသည့် စက်ကြီးများကိုသာ ထားရှိ အသုံးပြုပေးသည့်အပြင် နောက်ဆုံးပေါ် ကမ္ဘာ့ခေတ်မီစက်ပစ္စည်းကိရိယာများကို တစ်ဦး တည်း ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တရားဝင်တိုက်ရိုက်

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER

• • • 20 YEARS OF EXCELLENCE • • •

HOT LINE : (01) 242476, 241897, 241898

ဖြန့်ချိခွင့်ရရှိထားပါသည်။ ယနေ့ခေတ်တွင် အမေရိကန်ဦးရှင်းအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြီးဆုံးလူသိအများဆုံး မျက်မှန်ဆိုင်အဖြစ် ရပ်တည်နေပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ မျက်မှန်ဈေးကွက် တွင် ဈေးကွက် ရှယ်ယာ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင်ထားပါသည်။ မျက်စိနှင့်မျက်မှန် ကိစ္စအားလုံး တစ်နေရာတည်းနှင့် ပြည့်စုံအောင် ရရှိသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နာမည်ရ ကုမ္ပဏီတစ်ခု ဖြစ်သော အမေရိကန်ဦးရှင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ Customer များအနေဖြင့် အမေရိကန်ဦးရှင်း၏ ဝန်ဆောင်မှုများအပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက်မှု ရရှိ စေရန်ဆောင်ရွက်ရေးသားဖြစ်ပါသည်။

Fashion ကျသော လူငယ်များအတွက် နာမည်ကြီး designer Roberto Cavalli မှ ရည်ရွယ်ပြီး ထုတ်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခေတ်ဆန်ပြီး မြူးကြွသော design များကြောင့် လူငယ်များ လွန်စွာနှစ်ခြိုက်ကြသည်။ Just Cavalli မျက်မှန် design များမှာ ပြင်းဖို့ကောင်းသွားသည်မရှိဘဲ ထိုမျက်မှန်ဝတ်ဆင်သူများမှာလည်း fashion ရှေ့ဆောင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။

Kit Kit wears JC 565.

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER

••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

GUCCI

နာမည်ကြီး အိတ်လီ brand ဖြစ်ပြီး
 Gucci မျက်မှန်များသည်
 အိတ်လီရဲ့
 အဆင့်မြင့် fashion ကို
 ကိုယ်စားပြုသော design များဖြစ်ပါသည်။
 Gucci Brand တစ်ဆင့်ထားလျှင်
 မှတ်မိရလွယ်သည့်အပြင်
 မည်သည့် အဝတ်အစားမျိုးနှင့်မဆို
 လိုက်ဖက်မှုရှိပြီး
 ပိုမိုလှပစေကာကြောင့်
 လူကြိုက်များပါသည်။

Sai Sai wears GG 1028. Kit Kit wears GG 4202.

AMERICAN VISION
 PROFESSIONAL EYE CARE CENTER

••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

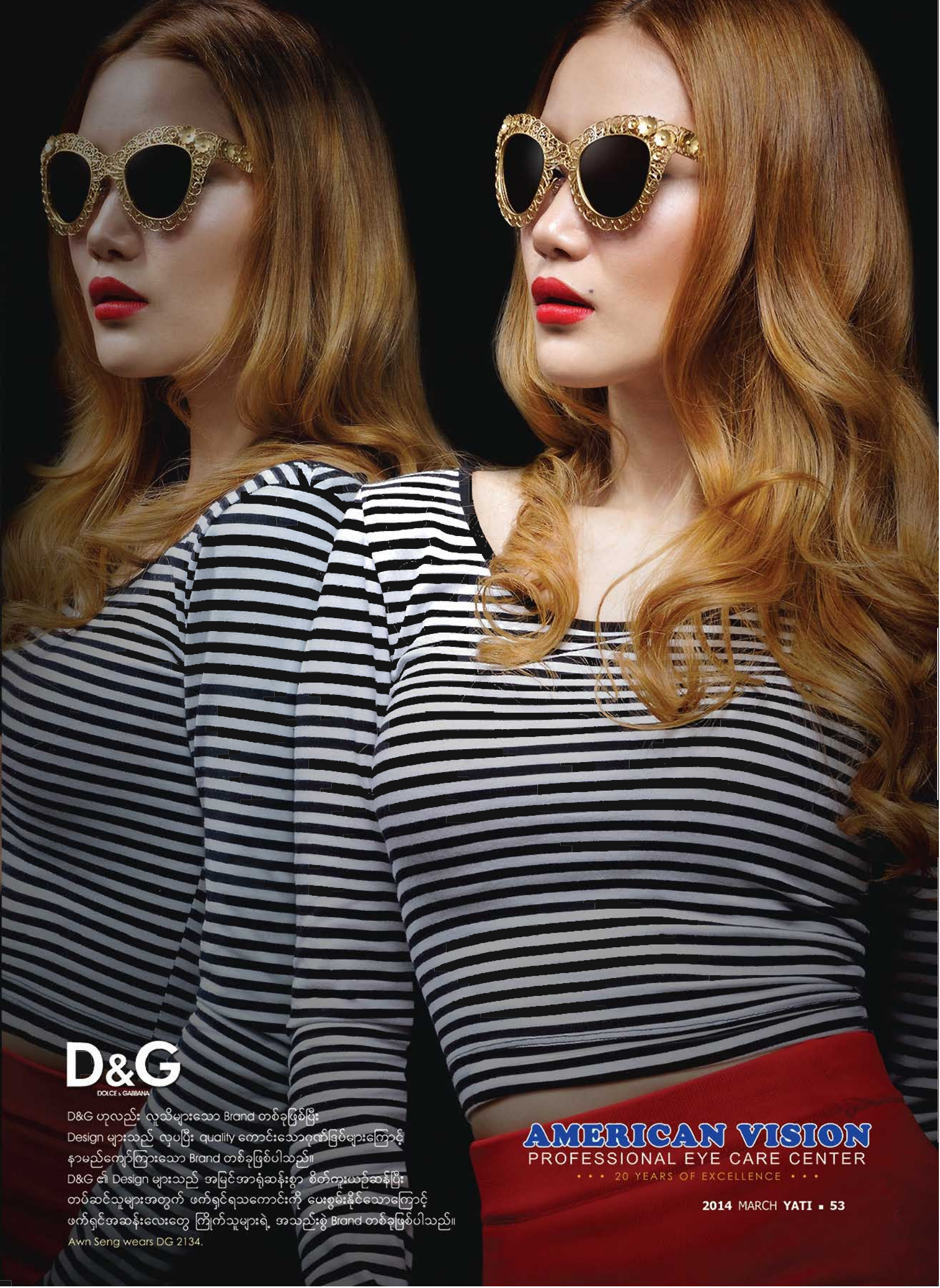

**SAINT LAURENT
PARIS**

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER
••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

52 • YATI MARCH 2014

YSL ဟုလည်းသိကြပြီး နာမည်ကြီး ပြင်သစ် Fashion House ဖြစ်သည်။
YSL မျက်မှန်များမှာ retro ပုံစံများကို အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်ဖြင့်
တီထွင်ထား၍ ရိုးရှင်းသော်လည်း အမြင်ဆန်းသည်။
YSL Brand ၏ အမွေအနှစ်ဖြစ်သော သပ်ရပ်မှုနှင့် ထင်ပေါ်မှုများအား
မျက်မှန်များတွင် အပီအပြင်ဖော်ကျူးထားသည်။ ထို့ကြောင့်
ခေတ်ရှေ့ပြေးသော လူငယ်များအပြင် လူကြီးများကပါ အထူးခံမင်ကြပါသည်။
Awn Seng and Moeset Wine wear Saint Laurent Bold 1.

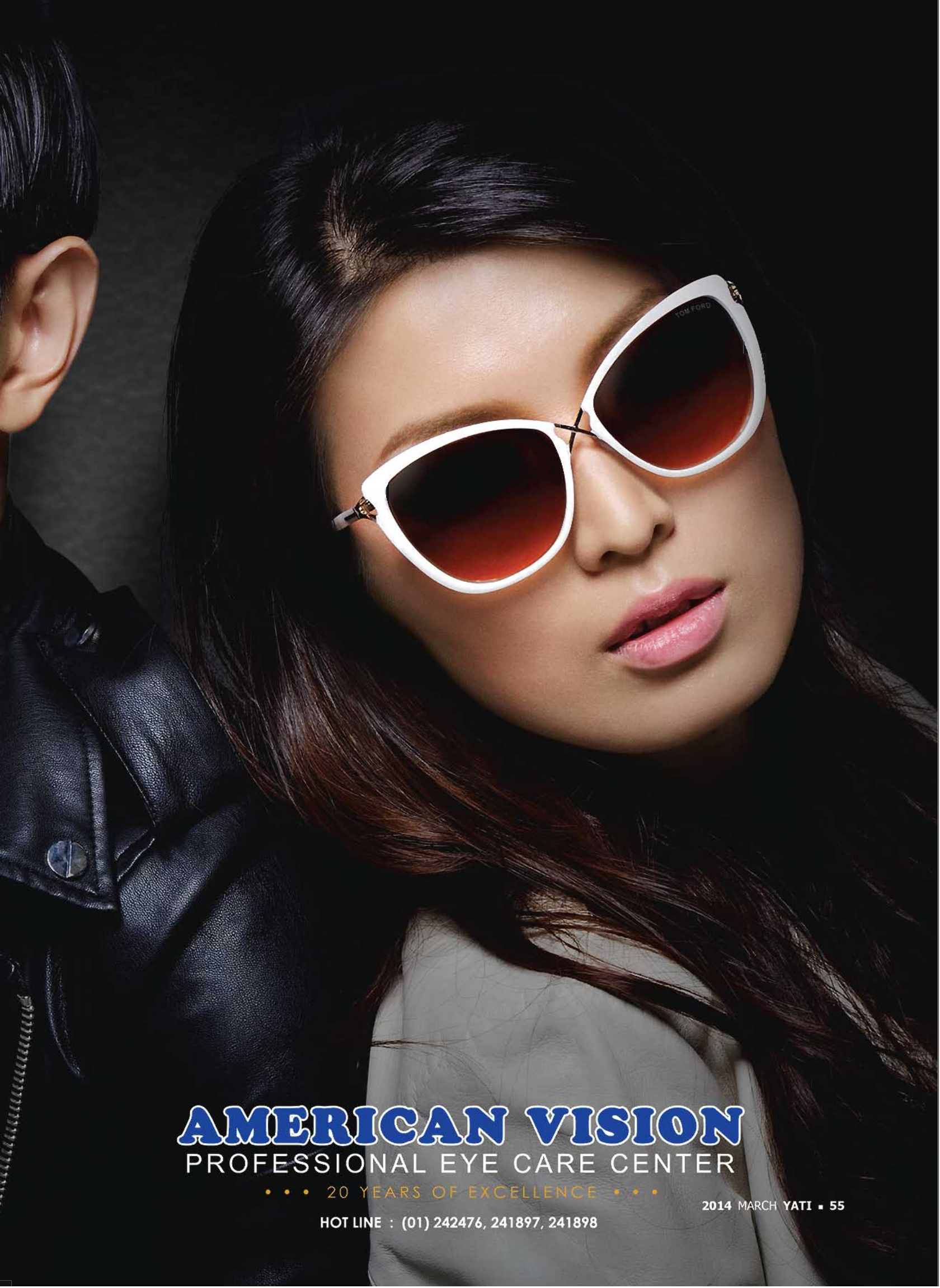

D&G
DOLCE & GABBANA

D&G ဟုလည်း လူသိများသော Brand တစ်ခုဖြစ်ပြီး
Design များသည် လှပပြီး quality ကောင်းသောဂုဏ်ဖြစ်များကြောင့်
နာမည်ကျော်ကြားသော Brand တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။
D&G ၏ Design များသည် အမြင်အာရုံဆန်းစွာ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ပြီး
တပ်ဆင်သူများအတွက် ဖက်ရှင်ရသကောင်းကို ပေးစွမ်းနိုင်သောကြောင့်
ဖက်ရှင်အဆန်းလေးတွေ ကြိုက်သူများရဲ့ အသည်းစွဲ Brand တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။
Awn Seng wears DG 2134.

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER
••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER

• • • 20 YEARS OF EXCELLENCE • • •

HOT LINE : (01) 242476, 241897, 241898

2014 MARCH YATI • 55

TOMMY HILFIGER

လူငယ်များ အလွန်နှစ်သက်သော
အဝတ်အစားများကြောင့် အမည်ရသော US မှ
Tommy Hilfiger Brand ဖြစ်ပါသည်။
မျက်မှန်များကိုလည်း ခေတ်စားသော Design များနှင့်
သပ်ရပ်လွယ်ကူပြီး လူငယ်ဆန်အောင် ပြုလုပ်ထားသောကြောင့်
လူငယ်များအထူးနှစ်သက်သော Brand ဖြစ်ပါသည်။
Sai Si Tom Kham wears Tom 1136.

AMERICAN VISION
PROFESSIONAL EYE CARE CENTER
••• 20 YEARS OF EXCELLENCE •••

Model . Thwin Su Htwe
 , Zwe Thu Ta , Nu Thapya
 ဒီလ Mod Mom ကိုတော့ Fashion Designer သွင်စုထွေးနဲ့
 သူမရဲ့ ချစ်စဖွယ် သားသားလေး၊ မီးမီးလေးတို့ရဲ့ ပုံရိပ်တွေနဲ့ တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်...

PHOTO . KO NAING (POPULAR)
 Arranged BY Phyo e Su P o P o
 2014 MARCH YATI ■ 57

land.com

Mom's World

God Mom

Diamond Land

စိန်အရောင်းပြခန်းရဲ့ ပဲ့ကိုင်ရှင်

ဒေါက်တာဝေဝေ

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ သား၊ သမီးဝတ် ငါးပါးထဲမှာ 'စောင့်လေမျိုးနွယ်' ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုရားပါဝင် ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့မိဘမျိုးရိုးဂုဏ်သိက္ခာ၊ မျိုးနွယ်တွေအပြင် ကိုယ့်မိဘရဲ့ လုပ်ငန်းအမွေအနှစ်တွေပါ စောင့်ထိန်းနေသူတစ်ယောက်ကို ပြပါဆိုရင်တော့ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝိုင်ချုပ်ဈေးအတွင်းမှာရှိတဲ့ 'Diamond Land' စိန်အရောင်းပြခန်းပိုင်ရှင် ဒေါက်တာဝေဝေပါ။ ဆေးပညာဆိုင်ရာဘွဲ့တစ်ခု ကို ရရှိထားပြီးပေမဲ့ မိဘရဲ့အလုပ်အကိုင်ကို ကျေနပ်စွာနဲ့ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ သူမက အခုလက်ရှိမှာလည်း သူမရဲ့လုပ်ငန်းကို ကိုယ့်မျိုးဆက်တွေ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်စေဖို့ သားတွေကို ဂရုတစိုက်နဲ့ ပျိုးထောင်နေပါတယ်။ သူမနဲ့ တွေ့ရခိုက်မှာ ရတီပရိသတ်အတွက် ဆွေးနွေးခဲ့ရင်း . . .

အရင်ဆုံး ဒေါက်တာဝေဝေအနေနဲ့ ဒီ Diamond Land ကို ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းလေးကို ပြောပြဖူးပါလား။

ဒီ Diamond Land ဆိုင်ဖွင့်တဲ့အကြောင်း ပြောရ ရင်တော့ အစ်မတို့က မိဘမျိုးရိုးအလုပ်ကို အမွေဆက်ခံပြီး ဖွင့်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

မိဘမျိုးရိုးအလုပ်ဆိုတော့ အစ်မမိဘတွေကလည်း စိန်ဆိုင်ပဲ လုပ်ခဲ့ကြတာပါလား။

ဟုတ်ပါတယ်။ အစ်မတို့က မျိုးရိုးစဉ်ဆက် စိန်လုပ်ငန်း လုပ်ကြတာပါ။ အစ်မအဖေက ဦးဘိုကျော်ပါ။ အမေကတော့ သီရိသုဓမ္မသီရီ ဒေါ်တင်မြင့်ပါ။ အစ်မအဖေက သူ ၁၃ နှစ်သားမှာ အမေ ဆုံးသွားတယ်။ အစ်မတို့အဘွားပေါ့။ ဒီတော့ အဖေက သူ့အဒေါ်အရင်းရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာ နေရင်း အဒေါ်ရဲ့ခင်ပွန်း အစ်မတို့ရဲ့ အဘိုးဆီမှာ စိန်ပညာနဲ့ ပန်းထိမ်ပညာကို သင်ခဲ့ရတယ်။ အဖေရဲ့ ဦးလေးက စိန်ပညာကို အရမ်းကျွမ်းကျင်တယ်။ ဒီတော့ အစ်မတို့အဖေကလည်း စိန်ကြည့်တဲ့ပညာရော၊ ပန်းထိမ်ပညာပါ အရမ်းကို ကျွမ်းကျင်ကျင်ကျင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဖေအစ်ကိုကြီးကျတော့လည်း စိန်အရွယ်စုံ လာသမျှ ဝယ်နိုင်တဲ့ စိန်သူဌေးကြီးတစ်ဦးပါ။ အစ်မအဖေက သူ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ မြတို့ကို စိန်နဲ့ ခြံရံပြီး အထည်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ဆိုင်မှာ တင်ရောင်းခဲ့တယ်။ အစ်မအဖေက အစ်မ ၆ လသမီးအရွယ်မှာကတည်းက မန္တလေးမြို့ ဈေးချိုတော်မြောက်မလွယ်မှာ စိန်ရွှေရတနာဆိုင် စတင်ခဲ့တယ်။ အစ်မရဲ့ မေမေကလည်း စိန်ပညာကို အရမ်းကို လေ့လာခဲ့တဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။ နောက်တော့ မေမေက မန္တလေးတင်မဟုတ်

ဘဲ ရန်ကုန်အထိ တိုးချဲ့လုပ်ခဲ့တာပါ။

ဒါဆိုရင် အစ်မတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းကို မန္တလေးမှာ စခဲ့တာပေါ့နော်။ အခုရော မန္တလေးမှာ ဆက်လုပ်နေတာ ရှိပါသေးလား။

အစ်မတို့ရဲ့ မိသားစုဝင်အားလုံးက မန္တလေး ဇာတိတွေပါ။ မန္တလေးမှာလည်း အခုထိ လုပ်ကြပါတယ်။ အစ်မတို့မှာက မောင်နှမ ၇ ယောက် ရှိတယ်။ အစ်မက လေးယောက်မြောက်သမီးပါ။ အစ်မအဖေ ရန်ကုန်အထိ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့နေတုန်းက အစ်မက မန္တလေးဆေးတက္ကသိုလ် တက်နေတုန်းပဲ။ ဒီတုန်းက အစ်မအမေ့အတူ အစ်မရဲ့ အစ်မဒေါ်မာမာက ကူညီလုပ်ပေးခဲ့တာ။ နောက်

ထပ် အစ်မ ဒေါ်နီနီကလည်း ဒီတုန်းက လယ်စိုက်၊ ရှင်းမှာ ဒုမန်နေဂျာအဖြစ် လုပ်နေတုန်းပဲ။ အစ်မ ဒေါ်မာမာက အမှတ် ၅၀၊ အရှေ့ဘက် ဆိုင်ခန်းကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်ဆိုင်လုပ်တယ်။ အစ်မအမေနဲ့ နောက်ထပ် အစ်မတို့ရဲ့ ညီမအငယ် ဆုံးလေး မမိုးမိုးက မန္တလေးမှာ အမေ့အတူ စိန်ပညာလေ့လာရင်း ကူညီပေးတယ်။ အစ်မရဲ့ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေလည်း ဖေဖေနဲ့တွဲပြီး ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ စိန်လုပ်ငန်းပညာကို သင်ခဲ့ကြရတယ်။ အစ်မတို့ ဖေဖေက ၁၉၇၇ မှာ ဆုံးပါးသွားတော့ အစ်မတို့ ရဲ့မိခင်ကြီး အုပ်ထိန်းမှုအောက်မှာပဲ မောင်နှမတွေ စည်းစဉ်းလုံးလုံးနဲ့

နေခဲ့ကြတယ်။ ၁၉၈၁ မှာ အစ်မလည်း ဆရာဝန် ဘွဲ့ရပြီး အစ်မရဲ့ အစ်မဒေါ်နီနီကလည်း အလုပ် ကနေ ထွက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အမေရဲ့ မန္တလေးက စိန်ဆိုင်ကို အတူလုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ရန်ကုန်ဆိုင်မှာ မမာမာရယ်၊ ညီမ မိုးမိုးရယ် မောင်ကိုကိုထွေးတို့က အခြေချလုပ်ကိုင်ကြတယ်။ ၁၉၈၅ ကျတော့ အစ်မက မိုးမိုးနဲ့လူလဲပြီး မမာမာ နဲ့ တွဲလုပ်ခဲ့ကြတယ်။

အစ်မရဲ့ တခြားမောင်နှမတွေကရော ဒီလို အလုပ်တွေကိုပဲ လုပ်နေကြတာပါလား။

စောစောကပြောသလို အစ်မရဲ့အစ်မကြီးနဲ့ ညီမလေးက မန္တလေးမှာ စိန်ဆိုင်တွေ ဖွင့်ထား တယ်။ နောက်ပြီး ရန်ကုန်မှာဆိုရင် 'Jewel Rock' စိန်ရောင်းဝယ်ရေးက အစ်မရဲ့အစ်မ ဒေါ်မာမာက ဖွင့်တာ။ 'Diamond Land' က အစ်မနဲ့ နောက်ပြီး 'Win & San' စိန်တိုက်နဲ့

အစ်မအဖေကသူကျွမ်းကျင် တဲ့ပတ္တမြား၊ နီလာ၊ မြတို့ကို စိန်နဲ့ခြုံပြီးအထည်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ဆိုင်မှာတင်ရောင်း ခဲ့တယ်။ အစ်မအဖေက အစ်မလေးသမီးအရွယ်မှာ ကတည်းကမန္တလေးမြို့ ဈေးချိုတော်မြောက်မလွယ်မှာ စိန်ရွှေရတနာဆိုင်စတင်ခဲ့တယ်။

ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းက အစ်မရဲ့မောင် ဦးဝင်းနိုင်တို့ လုပ်ကြတာ။ မောင်နှမတွေအားလုံး ဒီလို မိဘ မျိုးရိုးအလုပ်တွေပဲ လုပ်ကြပါတယ်။ အခု မန္တလေး က 'စိန်စပွယ်ဖူး' စိန်တိုက်က အစ်မအကြီးဆုံး ဒေါ်နီနီ လုပ်တာ။ 'စိန်ကမ္ဘာစိန်ရောင်းဝယ်ရေး' က ညီမ ဒေါ်မိုးမိုး လုပ်နေတာပါ။

အစ်မက တခြားမောင်နှမတွေလို မဟုတ် ဘူးနော်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပြီးမှပဲ ဘာကြောင့်ပီးပွားရေးကို လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပါလဲ။

အစ်မက ဆေးပညာရပ်ကို မိသားစုအသိုင်း အသိုင်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကိုယ့်ရဲ့ပညာနဲ့အသက် ကယ်တင်ပေးချင်လို့ တက်ခဲ့တာပါ။ ဒီအလုပ်

ကိုတော့ မိသားစုမျိုးရိုးလုပ်ငန်းဆိုတော့ ဝါသနာပါလို့ လုပ်ခဲ့တာပါ။ အစ်မ ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး မနက် ၇ နာရီကနေ ၁၀ နာရီအထိ မန္တလေး အိမ်မှာ ဆေးခန်းဖွင့်တယ်။ ညနေ ၅ နာရီကနေ ည ၈ နာရီအထိ မြို့နယ်သမဆေးခန်းမှာ ထိုင်တယ်။ မနက် ၁၀ နာရီကနေ ညနေ ၄ နာရီအထိက အမေနဲ့ အစ်မတို့နဲ့အတူ ဈေးချိုတော်မြောက် မလွယ်မှာလိုက်ပြီး စိန်ပညာကို သင်ခဲ့တယ်။ ၁၉၉၀ မှာ အစ်မက အစ်မအမျိုးသား ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဝင်းနဲ့ အိမ်ထောင်ကျပြီး အမှတ် ၅၀၊ အရှေ့ဘက်ဆိုင်ခန်းကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး၊ ရန်ကုန်မှာ စိန်ဆိုင်လုပ်ငန်းကို အတူလုပ်ဖြစ်ခဲ့ တာပါ။ ခုဆိုရင် အစ်မအမျိုးသား ဒေါက်တာ ခင်မောင်ဝင်းလည်း အတူတွဲလုပ်လာခဲ့တာ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော် ပြီဆိုတော့ သူလည်း စိန်လုပ်ငန်းအရာရာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လုပ်ကိုင်နိုင်ပြီဖြစ်ပါတယ်။

အစ်မတို့က အမေဆီက စိန်ပညာကို အမွေရခဲ့တယ်ဆိုတော့ အစ်မတို့ရဲ့ အမေဆီကနေရော ဘယ်လိုအလေ့အကျင့်ကောင်းတွေ ရထားခဲ့ပါသလဲ။

အစ်မအမေကလည်း စိန်ပညာရပ်မှာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ သူပါပဲ။ ဖေဖေက ပညာ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ကတိသစ္စာ အရမ်းမြဲမြံတယ်။ အဲဒီလိုပဲ မေမေက ရိုးသားတယ်။ သစ္စာရှိတယ်။ အလုပ်လုပ် နိုင် တဲ့ ဝီရိယကြီးသူ တစ်ယောက်ပါ။ သားသမီးတွေ အားလုံးကိုလည်း အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်အောင် သွန်သင်နိုင်ခဲ့တယ်။

အစ်မတို့က မိသားစုပိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြတယ်ဆိုတော့ အခု အစ်မတို့ရဲ့ နောက်ထပ်မျိုးဆက်သစ်တွေကိုရော ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပညာအမွေ လုပ်ငန်းအမွေ ဆက်ထိန်းခိုင်းဖို့ ဘယ်လိုတွေ စီမံဖြစ်ပါသလဲ။

အစ်မရဲ့အစ်မနဲ့ မောင်တွေက မွေးထားကြတဲ့ သား၊ သမီးတွေ အစ်မ တူ၊ တူမတွေ ပေါ့။ သူတို့အားလုံးက စိန်အရောင်းအဝယ်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် လုပ်ကိုင်နိုင်ကြနေပြီ။ အစ်မရဲ့ သားနှစ်ယောက်ကတော့ ငယ်သေးတယ်။ သားကြီးဖွဲ့မာန်ဟိန်းက Second Year, Medical Science, University of Sydney တက်နေတယ်။ သားငယ်ဖြိုးမာန်ဟိန်းကတော့ ၁၀ တန်း တက်နေတယ်။ သားကြီးကိုလည်း အစ်မအတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်အတွက် ဆေးပညာဘွဲ့ကိုလည်း ယူစေမှာပါ။ နောက်ပြီး ဒီစိန်လုပ်ငန်းနဲ့ စိန်ဆိုင်ကိုလည်း သူတို့ကို အမွေဆက်ခံပြီး ဆက်လက် လုပ်ခိုင်းမှာပါ။

နောက်မျိုးဆက်ထိ အောင်မြင်နေတဲ့ အစ်မတို့ရဲ့ စီးပွားရေး လျှို့ဝှက်ချက်ကိုလည်း သိချင်ပါတယ်။

အစ်မတို့ Diamond Land မှာဆိုရင်

အစ်မတို့လင်မယားနှစ်ယောက်လုံးက Customer Right | Customer Focus ကို အဓိကထားတယ်။ နောက်ပြီး အစ်မတို့ဆိုင်က ဝယ်သွားပြီး ပြန်သွင်းလဲလှယ်ရောင်းချရင်လည်း ဝယ်ယူသူတွေ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးတယ်။ ကိုယ်ချင်းစာတရားထားပြီး အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ပေးလို့ ပုံမှန်ခိုင်မာတဲ့ စီးပွားရေးကို ရခဲ့တယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်ကို ဆရာဝန်နီးမောင်နဲ့ ရောင်းတဲ့ဆိုင်ဆိုပြီး ဝယ်ယူသူတွေက သိက္ခာ၊ သမာဓိကို ယုံကြည်ပြီး အားပေးကြပါတယ်။ ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း၊ ယုံကြည်ရလောက်အောင်လည်း အကျိုးဆောင်ပေးနေပါတယ်။

Diamond Land မှာ ဘယ်လိုစိန်အမျိုးအစားတွေနဲ့ Service မျိုးတွေ ပေးပါသလဲ။

အစ်မတို့ဆိုင်မှာ စိန်အမျိုးအစား အစုံရောင်းပါတယ်။ စိန်ဖြူသန့် လက်ရွေးအရွယ်စုံ၊ စိန်အကြီးအရွယ်စုံ၊ အလွတ်တွေအပြင် နားကပ်၊ ဆွဲသီး၊ ကြိုး၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်တွေကို လုပ်ပြီးသား စက်ထည်၊ လက်ထည်တွေ ရှိပါတယ်။ ပစ္စည်းအားလုံး အရည်အသွေးမှန်၊ ဈေးနှုန်းမှန်၊ စိန်ချိန်မှန်မှန်နဲ့ ရောင်းပေးပါတယ်။ စိန်မှာ စိန်သန့်အပြင် ဒုတိယတန်းစားဖြစ်တဲ့ ကြင်ဖြူ (LB)၊ အဆင့်မြင့် (TLB), off white, next to white, TLC (အဆီန) ဖြူနာအလွတ်၊ အထည်တွေလည်း ရောင်းပေးနေပါတယ်။ အစ်မတို့ဆိုင်က စိန်က Top Quality, (Color G+ . . . clarity.IF) အနာမပါ အရောင်ပထမတန်းစားတွေကိုပဲ သုံးပြီး အကြွေ၊ အလွတ်၊ အထည်တွေကိုလည်း ခေတ်မီဆန်းသစ်တဲ့ လက်ထည်စက်ထည်များနဲ့ ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။ စိန်ရတီမှန်ရမယ်၊ ဈေးမှန်တယ်။ သင့်တင့်တဲ့ ဈေး (Fair Price) နဲ့ ရောင်းပေးပါတယ်။ 0.30 ct ကနေ 10 ct ထိ GIA, HRD Certificate နဲ့ Discount မှန်မှန်နဲ့ ရောင်းပါတယ်။ Certificate စိန်အကြီးတွေကို 4C လို့ ခေါ်တဲ့ (1) Clarity (2) Cutting (3) Color (4) Carat နဲ့ အချိုးညီစွာ ရောင်းချပေးနေပါတယ်။ အစ်မဆိုင်က ဝယ်ပြီး Customer က ပြန်လဲချင်တာ ရောင်းချင်တာဆိုရင်လည်း ကာလပေါက်ဈေးပေါ်မှာ discount ပေးပြီး စိတ်ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်။

အစ်မတို့ Diamond Land ရဲ့ မိတ်ဟောင်း မိတ်သစ်တွေကို ဘယ်လိုစကားလက်ဆောင်လေး ပြောချင်သေးပါလဲ။

အစ်မတို့က ဖခင်ရဲ့ပညာ၊ သိက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ကတိသစ္စာတွေကို အမြဲရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး မိခင်ရဲ့ သွန်သင်မှုတွေနဲ့ ဒီစိန်လုပ်ငန်းကို အစဉ်အဆက် လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ အစ်မတို့ရဲ့ နောက်မျိုးဆက်တွေအထိ ထာဝရ အားပေးပါလို့ မိတ်ဟောင်း၊ မိတ်သစ်တွေကို ဖိတ်ခေါ်ချင်ပါတယ်။

ဖြိုးစုပိုင်

Women

IN THE LEAD

ထောင်စုနှစ်သောကာလများတွင်
မြန်မာ့အမျိုးသမီးများသည် ခေတ်ကိုထင်ဟပ်
ဖော်ပြနိုင်သောအသွင်ဖြင့်
နယ်ပယ်စုံ၌ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြသည်။
ကမ္ဘာကြီးလင်းပွင့်လာသောမျက်မှောက်ခေတ်တွင်မူ
နိုင်ငံ၏မျက်နှာစာ၌ ကမ္ဘာက သိလာနိုင်စေသောတာဝန်များကို
အသီးသီးထမ်းရှင်း မြင်သာစေလာကြပြီ။ ထိုအမျိုးသမီးမျိုး များ၏
ဘဝကိုခံယူဖြတ်သန်းလာကြပုံ ရှုထောင့်အစုံစုံကို ရတီစာဖတ်ပရိသတ်များ
တွေ့မြင်ခံစားနိုင်စေရန် အထူးကဏ္ဍတစ်ခုအဖြစ်
တင်ဆက် ဖော်ပြလိုက်သည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

Woman

ဒေါ်စန္ဒာဝင်

(ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနဒုတိယဝန်ကြီး)

IN THE LEAD

“ ဘဝမှာ ဘယ်လို စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေ ချမှတ်ခဲ့သလဲဆိုရင် “ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင် ကြိုးစားမယ်၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းအောင် ကြိုးစားမယ် ” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို တတ်နိုင်သလောက် လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါတယ်။ အပြောအဆို အပြုအမူ . . .

အများကို ဦးဆောင်မယ့်သူတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့ အချက်တွေကို ပြောပြနိုင် မလား။
 အများကိုဦးဆောင်မည့်သူတစ်ဦးမှာရှိသင့် တဲ့အချက်တွေကတော့အများကြီးပါပဲ။ အဓိက ကတော့(၁)ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကအရည်အချင်းရှိရ မယ်၊ရှိအောင်လည်းလေ့လာသင်ယူအားထုတ်နေ ရမယ်၊ကောင်းရင်စံနမူနာညှိရင်သင်ခန်းစာဆို တဲ့အတိုင်းပေါ့၊ကောင်းတာမှန် သမျှအတုယူ တတ်ရမယ်။(၂)အများရဲ့ဆန္ဒတွေ၊အသံတွေကို နားထောင်ပေးရမယ်၊အလွှာစုံ၊ကဏ္ဍစုံကနေရယူ ရမယ်၊ဒီအပေါ်ချင့်ချိန်၊သုံးသပ်နိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ (၃)အမြော်အမြင်ရှိရမယ်။(၄)ခေါင်းမမာသင့်ဘူး ၊တစ်ယူသန်မဖြစ်သင့်ဘူး၊အခြေအနေ၊အချိန် အခါပေါ်မူတည်ပြီးပြောင်းလွယ်၊ပြင်လွယ်ရှိရ မယ်။(flexibleဖြစ်ရမယ်။)(၅)အမှန်တွေ့ပြီး

အမှန်လုပ်ရဲရမယ်၊ တိကျပြတ်သားတဲ့ဆုံးဖြတ် ချက် ရှိ ရမယ်။ (decisive ဖြစ်ရမယ်)(၆) ကိုယ့်အဖွဲ့၊ ကိုယ့်ဝန်ထမ်းတွေအပေါ်နားလည်နိုင် အောင်ကြိုးစားရမယ်၊ကိုယ်ချင်းစာတတ် ရ မယ်၊အနှစ်နာခံတတ်ရမယ်။ (၇)သမာသမတ်ရှိ ရမယ်။(၈)ဆွဲဆောင်စည်းရုံးနိုင်တဲ့ စွမ်းရည် ရှိရ မယ်။(၉)အများစုသောလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ နဲ့မိမိလက်အောက်ငယ်သားတွေ အသိအမှတ် ပြုတဲ့သူဖြစ်ရမယ်။
 အသက် ၁၈ နှစ်လောက်က ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ဘယ်လိုတွေးခဲ့မိသလဲ။
 အသက် ၁၈နှစ်အရွယ်ကတက္ကသိုလ်ဝင်တန်း နှစ် ကျောင်းသုပ်ရှိပါသေးတယ်။အဲဒီအချိန်ကအ တွေးနဲ့စိတ်ကူးကတော့ဘွဲ့တစ်ခုရပြီးရင်နောက် ထပ်ဘွဲ့တစ်ခုရဖို့ကြိုးစားမယ်၊ပြီးအစိုးရအလုပ် လုပ်မယ်၊ဝါသနာပါတဲ့သင်တန်းတွေတက်မယ်။

အလုပ်ရပြီးအချိန်တန်ရင် အိမ်ထောင်ပြုမယ်မိဘကိုစိတ်ချမ်းသာအောင်ထားမယ်။တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့အဘိုး၊အဘွားစောင့်ရှောက်တဲ့ လူမှုရေးအလုပ်မျိုးလုပ်မယ်။ ဒီလောက်ပဲ တွေးခဲ့မိပါတယ်။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းခဲ့ပါသလဲ။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ကိစ္စတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါဘယ်လိုဖြတ်သန်းခဲ့သလဲဆိုတော့ နှစ်ပိုင်းခွဲပြီး ဖြေရလိမ့်မယ်။

ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စတွေရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဒီအခက်အခဲကိုဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲလို့ကိုယ့်ဘာသာနည်းလမ်းတွေရှာတယ်။တစ်ခါတလေ မိဘကိုတိုင်ပင်တယ်။ နောက်ဝါရင့်သဘာရင့်တဲ့ ဆရာသမားတွေထဲက အကြံဉာဏ်ရယူဖြေရှင်းတတ်ပါတယ်။

ကြမ်းတမ်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ ငယ်စဉ်က မကြုံဖူးပါဘူး။ လုပ်ငန်းခွင်ထဲ ရောက်တော့ကြုံတွေ့ရတာပေါ့။ စိတ်တည်ငြိမ်နိုင်ဖို့ ဘာသာရေးပိုလုပ်လိုက်တယ်။ ဂီတ၊ ပန်းချီနဲ့

စာရေးသားခြင်းစတာတွေနဲ့ relax လုပ်ပါတယ်။ ပိုခက်တဲ့ဘဝတွေ၊ ပိုဆိုးတဲ့အခြေအနေတွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး ဖြေနိုင်ခဲ့တယ်။ အလုပ်ထဲမှာ အချိန်ကို ပိုကုန်သွားစေခဲ့တယ်။ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ အလုပ်တွေ ပိုလုပ်ရင်းနဲ့ ဖြတ်သန်းသွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကြာတော့လည်း ထုသားပေသား ခံနိုင်ရည်ရှိလာပါတယ်။ အချိန်က ကုစားပေးသလို အခြေအနေတွေကလည်း လူကိုပိုပြီး ရင့်ကျက်လာစေပါတယ်။ ဘယ်လို ဦးဆောင်မှုအရည်အသွေးမျိုးကို လေးစားအားကျမိပါသလဲ။

ဘယ်လိုဦးဆောင်မှုအရည်အသွေးမျိုးကို လေးစား၊ အားကျမိသလဲဆိုရင် ခုန ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းဦးဆောင်မယ့်သူတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့ အချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူကို လေးစားမိပါတယ်။ နောက် ဘယ်လိုအခက်အခဲမျိုးပဲရှိရှိ ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး အပြုံးမပျက် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်တာကလည်း လေးစားစရာကောင်းတဲ့အရည်အသွေးတစ်ခုပါပဲ။

ဘဝမှာ ဟန်ချက်ညီအောင် ဘယ်လိုကြိုးစားခဲ့သလဲ။

ဘဝမှာ ဟန်ချက်ညီအောင်ဘယ်လို ကြိုးစားခဲ့သလဲဆိုတော့ ဘုရားဟော အတိုင်းပဲပေါ့။ မရွံ့မပဋိပဒါကျဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အစွန်းရောက်မသွားဖို့ ဆင်ခြင်တယ်။ ဘယ်နေရာမဆို Balance ဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကို ခေါင်းထဲမှာ အမြဲထည့်ထားတယ်။ ပရနဲ့ အတ္တကို ချင့်ချိန်ပြီးလုပ်တယ်။ လုပ်ငန်းခွင်မှာအထက်လူကြီးအပေါ် တပည့်ဝတ်နဲ့အညီ နေထိုင်သလို လက်အောက်ငယ်သားတွေအပေါ်လည်း ဆရာဝတ္တရားမပျက်အောင် သတိထားပါတယ်။ အလုပ်ကို ဖိဖိစီးစီး အသေးစိတ်လုပ်သလို နားချိန် နား၊ စားချိန်စားဖို့ကျန်းမာရေး ဝရုစိုက်ဖို့၊ လူမှုရေးမလစ်ဟင်းဖို့ ကဏ္ဍအသီးသီးကို ခေါင်းထဲအမြဲထည့်ပြီး ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါတယ်။ မိမိဘက်က မိသားစု၊ ခင်ပွန်းဘက်ကမိသားစုကိုလည်း မျှတအောင် အချိန်ပေးစောင့်ရှောက်ပါတယ်။ ရငွေနဲ့ သုံးငွေကို ချင့်ချိန်နိုင်တဲ့ အလေ့အကျင့်ကို လုပ်ထားတယ်။ အဓိက ကတော့ Total Management ကို စဉ်းစားပြီး လုပ်တာပါပဲ။ **ဘယ်လိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ ချမှတ်ပြီး ဘဝကိုဖြတ်သန်းသလဲ။**

ဘဝမှာ ဘယ်လို စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေ ချမှတ်ခဲ့သလဲဆိုရင် “ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းအောင် ကြိုးစားမယ်၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကောင်းအောင် ကြိုးစားမယ် ” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကိုတတ်နိုင်သလောက်လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါတယ်။ အပြောအဆို၊ အပြုအမူ၊ စိတ်နေသဘောထားဆိုတဲ့ ကံသုံးပါးကို အတတ်နိုင်ဆုံးထိန်းရမယ်။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း အမြဲတမ်းဆန်းစစ်နေပါတယ်။ (Monitor လုပ်ပါတယ်) ရင့်ကျက်သူများရဲ့ဝေဖန် အကြံပြုချက်များကိုလည်း ရယူပါတယ်။ မသိမတတ်သေးတာကို သိချင်တတ်ချင်ယောင် မဆောင်ဘဲ ပိုသိပိုတတ်တဲ့ သူတွေဆီက နာယူပါတယ်။ နောက်ပြီး ဘယ်ကဏ္ဍကိုမဆို အတတ်နိုင်ဆုံး မျှတမှုရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

ဦးဆောင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် သတိပြုရမယ့် အရေးကြီးဆုံး အချက် ၃ ချက်လောက် ပြောပြနိုင်မလား။

- ဦးဆောင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် သတိပြုရမယ့် အရေးကြီးတဲ့အချက် ၃ ချက်လောက်ဆိုရင်တော့
- မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိဖို့လိုသော်လည်း ယုံကြည်မှုမလွန်စေရန် သတိပြုဖို့လိုတယ်။
- စိတ်ခံစားချက် emotion တစ်ခုတည်းနဲ့ မဆုံးဖြတ်ရန်၊ စိတ်အတက်အကျ မမြန်ဖို့ မများဖို့လိုတယ်။
- ဘယ်လောက်ပဲ ပညာတတ်တတ် ဘယ်လောက်ပဲ အောင်မြင်မှုရသည်ဖြစ်စေ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ ဝတ္တရားနဲ့ ကျင့်ဝတ်ကို မပျက်ကွက်အောင် သတိရှိဖို့လိုပါတယ်။

Woman IN THE LEAD

ဒေါက်တာညိုညိုသင်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တစ်သီးပုဂ္ဂလ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာညိုညိုသင်းကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဝန်ကြီးဌာနတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်မှ မဟာဥပဒေဘွဲ့ရရှိခဲ့ကာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အထိ တိုကျိုမြို့၊ ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂတက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ အကြံပေး ပါမောက္ခအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်ပြန်လည်ရောက်ရှိကာ ဗဟန်းမြို့နယ်တွင် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကာ အောင်နိုင်ခဲ့သည်။

“

ခေါင်းဆောင်ဆိုလို့ရိုရင် ဗိုလ်ချုပ်ပေါ့။
ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြံတဲ့
ရိုးသားမူနဲ့ ရည်မှန်းချက်ကြီးတဲ့ သူကို
သဘောကျတယ်။
ရည်မှန်းချက်ကြီးတယ် ဆိုတာ
မိမိအတွက်မဟုတ်ဘဲ အများအတွက်
တွေးခေါ်ပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်လုပ်တဲ့
ခေါင်းဆောင်ကို နှစ်သက်တယ် . . .

အများကို ဦးဆောင်မယ့်သူတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်ရဲ့ ထိုက်တဲ့ အချက်သုံးချက်လောက်ကို ပြောပြနိုင်မလား။

အန်တီတွေးတာကတော့ အများကို ဦးဆောင်မယ်ဆို ထိုက်သင့်တဲ့ပညာအရည်အချင်းတွေရှိရမယ်။ ရိုးသားရမယ်။ ရိုးသားမှုမရှိရင် ပညာတတ်လည်း ပြည်သူတွေအတွက် အန္တရာယ်ပဲ။ ရိုးသားရမယ်ဆိုလို့လည်း အမြဲတမ်း ရိုးရိုးကြီးနေလို့မရဘူး။ အမှန်ကိုမပြောရဲရင် ရိုးသားမှုကလည်း အလကားဖြစ်မယ်။ ရိုးသားမှုနဲ့အတူ အမှန်တရားကို ပြောရဲဆိုရဲတဲ့ သတ္တိရှိရမယ်။ **အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်လောက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လို တွေးခဲ့မိလဲ။**

အဲဒီအချိန်ကခေါင်းဆောင်တချို့အကြောင်း ဖတ်ဖူးနေပြီ။ ခေတ်စနစ်ကို ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တာ။ အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်တွေကိုတော့ မတွေ့ဖူးဘူးပေါ့လေ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကို အရမ်းသဘောကျတာ။ ဗိုလ်ချုပ်နေရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမြဲတွေးဖူးတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အမြဲနှိမ်ချပြီးနေတယ်။ သူ့အိမ်ကိုသွားဖူးတယ်။ သူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေဆို အရမ်းရိုးရှင်းတယ်။ ဥပမာ ကိုယ်ကသိန်း ၃၀၀ တန်ကားစီးနိုင်ဦးတော့ သိန်းတစ်ရာတန် လောက်ပဲ စီးတယ်။ ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြံတာကို သဘောကျတယ်။ အခု ကိုယ့်မှာ ပိုက်ဆံလေးရှိရင် ဒီထက်ကောင်းတဲ့ ကားလေးစီးချင်လာတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ဆို အဝတ်အစား ၂ စုံ ၃ စုံပဲရှိတယ်။ ကိုယ့်ပီရိုထဲမှာ အဝတ်အစားတွေများလာတဲ့အခါ ဪ... ငါ ဗိုလ်ချုပ်လို မဖြစ်ပါလားဆိုပြီး ရက်တယ်။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းခဲ့ပါသလဲ။

သည်းခံရတာပေါ့။ များများလုပ်ဖြစ်တာ တရားခွေးနားထောင်ဖြစ်တယ်။ ဗုဒ္ဓ Channel နားထောင်ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုပဲအချိန်တွေကို ကျော်ဖြတ်ရတာပေါ့။ စိတ်ညစ်တဲ့အခါ ဘုရားရှိခိုးရင်လည်း အာရုံမရဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်တွေရဲ့ တရားတွေနားထောင်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေးနေဖို့ ကြိုးစားတယ်။

ဘယ်လိုဦးဆောင်မှုအရည်အသွေးမျိုးကို လေးစားအားကျွမ်းပါသလဲ။

ခေါင်းဆောင်ဆိုလို့ရှိရင် ဗိုလ်ချုပ်ပေါ့။ ရိုးရိုးကျင့်မြင့်မြင့်ကြံတဲ့ ရိုးသားမှုနဲ့ ရည်မှန်းချက်ကြီးတဲ့ သူကို သဘောကျတယ်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးတယ်ဆိုတာ မိမိအတွက်မဟုတ်ဘဲ အများအတွက် တွေးခေါ်ပြီးဆင်ဆင်ခြင်ခြင်လုပ်တဲ့ခေါင်းဆောင်ကို နှစ်သက်တယ်။

ဘဝမှာဟန်ချက်ညီအောင်ဘယ်လိုကြိုးစားခဲ့လဲ။

ဟန်ချက်ညီအောင် ကြိုးစားတုန်းပဲ။ အမျိုးသမီးဖြစ်တဲ့အပြင် နိုင်ငံရေးကိစ္စလုပ်တဲ့အခါ လူမှုရေးကိစ္စ၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေ လစ်ဟင်းကုန်တာ ရှိတယ်။ အချိန်ကို အဖက်ဖက်မှာ ဟန်ချက်ညီအသုံးချဖို့ ကြိုးစားရဦးမယ်။ ဒီဘက်ပိုင်းမှာတော့ ကြိုးစားနေတုန်းပဲ။ အိပ်ချိန်ဘာညာလည်း ပေးရတာပါတယ်။ ဂျပန်မှာ နေတုန်းကတော့ တစ်နေ့ ၃၊ ၄ နာရီကအိပ်တယ်။ အခု အသက်အရွယ်ရော ကျန်းမာရေးအရပါ တစ်နေ့ ၆ နာရီကနေ ၈ နာရီလောက်အိပ်ဖြစ်လာတယ်။

ဘဝမှာဘယ်လိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့လဲ။

ငယ်ငယ်ကတည်းက အဖေကစာဖတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်လုပ်

ပေးခဲ့တယ်။ နေ့တိုင်း စာမဖတ်ဘဲ ကျော်သွားတဲ့ နေ့ကို မရှိဘူး။ အပျင်းပြေဖတ်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ တွေးစရာနေရာ တစ်ခုခု ကျန်အောင်ဖတ်တယ်။ အခုဆိုအချိန်ပေးပြီးလွှတ်တော်Channel ကြည့်တယ်။ အချိန်မရရင် အိပ်ချိန်ကိုပေးပြီးကြည့်တယ် နေ့တိုင်းကိုယ် မသိတဲ့ သတင်းတစ်ခုခုပဲဖြစ်ဖြစ် ပညာတစ်ခုခုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အလုပ်အတွက် တစ်ခုခုကျန်အောင် လုပ်တယ်။

ဦးဆောင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် သတိပြုရမယ့် အရေးကြီးဆုံးအချက် ၃ ချက်လောက် ပြောပြနိုင်မလား။

အမျိုးသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် အမျိုးသားတွေထက် စည်းကမ်းတွေရော လူမှုတာဝန်တွေပါများတယ်။ နိုင်ငံရေးအရယုံကြည်ချက် ဘာသာရေးယုံကြည်ချက်က ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ ပဋိပက္ခဖြစ်လာတဲ့အခါမျိုးဆို အပြောအဆိုကို အချိန်ယူရတယ်။ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ဖို့ကိုလည်း အချိန်ယူရတယ်။ လက်လွတ်စပယ် ပြောလို့ မသင့်တော်ဘူး။

P.S သူမအနေဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စံနှုန်း ဖြစ်သော အမျိုးသမီးများ၏ PERSONAL အခွင့်အရေးကို တန်ဖိုးထားလေးစားသူဖြစ်သဖြင့် အမျိုးသမီးများ၏ ပညာအရည်အချင်း၊ အသက်၊ အလုပ်အကိုင်၊ အိမ်ထောင်ရေးစသည့် ကိစ္စရပ်များ အပေါ်ကာယကံရှင် ပြောဆိုမှုမရှိဘဲ မေးမြန်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းကို မဆောင်ရွက်ရန် ပညာပေးဟောပြောမှုများ အလျဉ်းသင့်သလို ဆောင်ရွက်နေကြောင်းပြောသည်။

Woman

ဒေါ်ဝင်းမာအောင် NLD

IN THE LEAD

၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ဖွားမြင်သည်။ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားတစ်ဦးအဖြစ် ၁၁ နှစ်မျှ အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် နေခဲ့ရသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးချုပ် ဟီလာရီ ကလင်တန်အသိအမှတ်ပြုသည့် နိုင်ငံတကာ အမျိုးသမီးရဲစွမ်းသတ္တိရှင်ဆုကိုရရှိခဲ့သည်။ အများကို ဦးဆောင်မယ့် သူတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့ အချက် ၃ ချက်လောက်ကို ပြောပြနိုင်မလား။

လူမှုဆက်ဆံရေးကောင်းရမယ်။ လူတွေနဲ့ ပြောဆိုဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ အကောင်းမြင်တဲ့စိတ်ရှိရမယ်။ အစွန်းရောက်တဲ့ အကောင်းမြင်တာ မဟုတ်ဘဲ အခက်အခဲတွေကြုံလာတဲ့အခါမှာ အဲဒီအခက်အခဲတွေကို အခွင့်အလမ်းဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းနဲ့တွေးခေါ်ပုံရှိသင့်တယ်။ အသိပညာဗဟုသုတနဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားတွေလည်းရှိရမယ်။

အစ်မ (၁၈) အရွယ်လောက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုတွေးခဲ့မိလဲ။

အသက် ၁၈ နှစ်မှာ ၁၀ တန်းအောင်ပြီး တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ အချိန်ဖြစ်တယ်။ စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါက တက္ကသိုလ်ထဲရောက်ရင် ကျောင်းသားသမဂ္ဂကို ဘယ်လိုပြန်ပြီးတော့ တက္ကသိုလ်ထဲမှာ ဖော်ဆောင်ပြီး နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ချိတ်ဆက်ရ ရင်ကောင်းမလဲတွေးနေခဲ့တာပါ။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းခဲ့ပါသလဲ။

ခက်ခဲတဲ့ကာလဆိုရင် ကျွန်မဘဝမှာ ကြီးကြီးမားမား ၂ ခုရှိတယ်။ ပထမတစ်ခုက အမေဆုံးတော့ စိတ်ခံစားမှု၊ အမေဆုံးပြီး မကြာခင်မှာ အဖမ်းခံရတယ်။ အဲဒီ ၂ ခုက ဆက်တိုက်ဖြစ်နေတယ်။ အမေဆုံးတာက ကိုယ်ရွေးချယ်တာ မဟုတ်ဘူး ဒါကတရားဆိုတော့ ရင်ဆိုင်ဖို့ တော်တော်ခက်ခဲပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အသက် ၂၁ နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ နိုင်ငံရေး

ကလည်းလုပ်နေပြီ နှစ်ခုကြားထဲမှာ တစ်ခုမှမစွန့်လွှတ်ခိုင်းဘူး။ အိမ်မှာလည်း ကိုယ်က အကြီးဆုံးဆိုတော့ မိသားစုတွေရှိသေးတယ်။ သာမန်ဘဝပဲ ဖြတ်သန်းရမလား။ တစ်ဖက်ကလည်း ကျောင်းသားသမဂ္ဂနဲ့ နိုင်ငံရေးကို တဖြည်းဖြည်းသွားနေတာ တိုးတက်နေပြီဆိုတော့ လူမသိအောင် လုပ်ရတဲ့ နိုင်ငံရေးဒီနှစ်ခုကြားမှာ ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ပေါ်မှာပဲ ယုံကြည်မှုတစ်ခုက အခက်အခဲတွေဘယ်လောက်နောက်ပြန်ဆွဲဆွဲ ပြန်ပြီးတော့ အခက်အခဲနောက်တွေပါမသွားဘူး။ နောက်တော့ ထောင်ကျသွားတယ်။

ဘယ်လိုဦးဆောင်မှု

အရည်အသွေးမျိုးကို အစ်မအနေနဲ့ လေးစားအားကျ မိပါသလဲ။

ငယ်ငယ်က ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း အကြောင်း သင်ကြားခဲ့ရတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ခေါင်းဆောင်မှု ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ ကျွန်မတို့ခေတ်က ဖြတ်သန်းရတဲ့ ခေါင်းဆောင်

မူ ပုံသဏ္ဍာန်တော့ မတူခဲ့ဘူး။ ခေါင်းဆောင်မူ ပုံသဏ္ဍာန်ကို အားကျခဲ့တာ မဟုတ်ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဘဝမှာတိုင်းပြည်အပေါ် ထားတဲ့စေတနာနဲ့ ခေါင်းဆောင်မူ အဲလိုအကျပ်အတည်းက ခွန်အားဖြစ်စေခဲ့တယ်။ တက္ကသိုလ်ထဲ မရောက်ခင်ကတည်းက ကိုမင်းကိုနိုင်ရဲ့ နာမည်ကို ကြားဖူး တယ်။ သူ့အကြောင်းကို သိချင်လုပ်ဆိုတာ ကြားဖူးတယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက သူ့ကိုအားကျမိတယ်။ အဓိက အားကျ မိတဲ့အချက်က သူတို့ရဲ့ စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံမှုကို အားကျတယ်။ နောက်ဆုံး ၉၅-၉၆ ခုနှစ်မှာ အမေစု ပြန်လွတ်လာတဲ့အခါမှာ သူနဲ့ ပိုရင်းနှီးပိုထိတွေ့လာရတယ်။ သူ့ရေးတဲ့စာတွေကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဖတ်ရတယ်။ သူ့ရဲ့ ဉာဏ်ပညာအတွေးအခေါ်၊ ခက်ခဲကျပ်တည်းတဲ့ ကာလမှာ ဒီမိုကရေစီလှုပ်ရှားမှုကို အရှိန်သေသွားအောင် သူ့ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုနဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို လေးစားအားကျမိတယ်။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိထိုက်တာ အဲဒါတွေပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီတစ်ခုတည်း တော့မရဘူး။ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံမှုက အခြေခံပဲ။ ရိုးသားမှု၊ ဗဟုသုတ အဲဒါတွေက ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အသွေးကို ပြ တယ်။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်အစုအဖွဲ့တစ်ခုမှာ ဒီလိုအရည် အချင်းရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကောင်းမျိုးကို အားကျခဲ့တယ်။

ဘဝမှာ ဟန်ချက်ညီအောင်ဘယ်လိုကြိုးစားခဲ့သလဲ။

လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်နဲ့လုပ်ရတဲ့ အလုပ်က တစ်ထပ်တည်း ကျတယ်။ အစောပိုင်းကတော့ မိသားစုတွေက ကျွန်မနိုင်ငံရေး

လုပ်တာကို သဘောမတူ တာတွေ ရှိ တယ်။ အခု ဆိုရင် အဖေ ရော ညီအစ် ကို မောင်နှမ တွေ ခေ ၇ ခု ကျွန်မ လုပ် ချင်တဲ့အလုပ် ကိုနားလည်

ကျွန်မဖြစ်ချင်တဲ့ ကျွန်မလုပ်နေတဲ့ အလုပ်၊ ကျွန်မတိုင်းပြည်ရဲ့ ဒီမိုကရေစီ တည်ဆောက်ရေးက အဝေးကြီးသွားရပါဦးမယ်။ ကျေနပ်တယ်လို့ ပြောဖို့ခက်ခဲပါတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျွန်မ မျှော်လင့်ချက် ယုံကြည်ချက်ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကျွန်မဘဝမှာ ဒီအလုပ်ကို ရွေးချယ်တယ်။

ပေးတယ်။ ဒါလည်း ကံကောင်းတယ်။ အမေဆုံးတဲ့ အချိန်နဲ့ နိုင်ငံရေးစလုပ်တဲ့ အချိန်နှစ်ခုကတော့ ဟန်ချက်ညီဖို့တော် တော် ကြိုးစားရတယ်။ နိုင်ငံရေးလုပ်မယ်ဆိုရင် သတင်းက နားမထောင် လို့မဖြစ်ဘူး။ သတင်းလာတဲ့အချိန် ဈေးသွားရရင် အဲဒီသတင်းကို တိပ်ခွေနဲ့ အသံဖမ်းထားတယ်။ ဘဝမှာ အားလုံးမဟုတ်ရင်တော့ အဆင်ပြေပါတယ်။

အစ်မရဲ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့သလဲ။

အစောပိုင်းငယ်ငယ်ကဆို သိပ်စည်းကမ်းရှိတဲ့ လူ တစ်ယောက်ထဲမှာ ကျွန်မမပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မမှာ မူတစ်ခု ရှိတယ်။ ဘယ်သူနဲ့ပဲပြောဆို ဆက်ဆံပါစေရိုးသားမှု ပွင့်လင်းမှု ဟာ ကျွန်မစည်းကမ်းပါပဲ။

ဦးဆောင်မှု အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် သတိပြုရ မယ့် အရေးကြီးဆုံးအချက် ၃ ချက် လောက်ပြောပြ နိုင်မလား။

အမျိုးသမီးရော အမျိုးသားအတွက်ပါဆို အရေး အကြီးဆုံးသတိပြုရမယ့်အရာက ကိုယ်ကျင့်တရားပါ။ တစ်က

အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် အဲဒီကိုယ်ကျင့်တရားက လူ့အဖွဲ့အစည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပိုပြီးထိလွယ်ရှလွယ်တယ်။ နှစ်က နိုင်ငံရေးမှာဆို ကိုယ်နိုင်ငံကို ဘယ်လိုတန်ဖိုးနဲ့တည်ဆောက်မှာလဲ။ ကျွန်မတို့တိုင်းပြည် က ဝေဝါးစရာတွေ များတာဖြစ်တဲ့အတွက် နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက် လာ ရင် ကိုယ်ဘာလုပ်မှာလဲ သေချာစဉ်းစားဖို့ လိုအပ်တယ်။ သုံးက အချိန်။ ကိုယ့်အချိန်ကို ကိုယ် ဘယ်လို သတိပြုသုံးစွဲသင့်တယ်ဆိုတာ လည်း အရေးကြီးတယ်။

ဘာဖြစ်လို့ ခုလိုဘဝဖြတ်သန်းမှုမျိုးကို ရွေးချယ်ခဲ့တာပါ လဲ။

ကျွန်မဖြစ်ချင်တဲ့ ကျွန်မလုပ်နေတဲ့ အလုပ်၊ ကျွန်မ တိုင်းပြည်ရဲ့ ဒီမိုကရေစီ တည်ဆောက်ရေးက အဝေးကြီးသွားရပါဦးမယ်။ ကျေနပ် တယ်လို့ ပြောဖို့ခက်ခဲပါတယ်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျွန်မ မျှော်လင့် ချက်ယုံကြည်ချက် ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မဘဝမှာ ဒီအလုပ်ကို ရွေးချယ် တယ်။ ကျွန်မလုပ်တဲ့ ဒီအလုပ်ကို အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ကျေနပ် အားရတယ်။

အကယ်၍ လူသူမရှိတဲ့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်ကို များ ရောက်နေခဲ့ရင် အစ်မနဲ့အတူ ရှိနေစေချင်တဲ့ သက်မဲ့ပစ္စည်း ၃ မျိုးလောက်ကို ပြောပြ နိုင်လား။

တစ်ကတော့ အဖတ်ချင်ဆုံး အကြိုက်ဆုံး စာအုပ်၊ နှစ်က ကော်ဖီ တစ်ခွက်၊ သုံးကတော့ ဂီတာတစ်လက်။

အစ်မဘဝမှာ ဘယ်လိုအပန်းဖြေလေ့ရှိပါသလဲ။

တစ်ခါတလေ သီချင်းနားထောင်တယ်။ တစ်ခါတလေ ဂီတာတီး တယ်။ ဒါမှမဟုတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်တွေဖတ်တယ်။

Woman

IN THE LEAD

ဒေါ်ဇော်အုန်းလှ

(ဒီမိုကရေစီနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး အမျိုးသမီးတွင်ရက်)

အများကို ဦးဆောင်မယ့်သူတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့ အချက် ၃ ချက်လောက်ကို ပြောပြနိုင်မလား။

အများကို ဦးဆောင်တဲ့သူက သည်းခံရမယ်။ ပြီးတော့ကျရင် ဘာအရာဖြစ်ဖြစ် အားလုံးကို လုပ်တဲ့နေရာမှာ သူများထက်ပိုပြီးတော့ စိတ်ရှည်သည်ခံပြီးတော့ မှ အဲလိုအားကိုးခြင်းခံရအောင် မိမိကိုယ်မိမိကလည်း သူများထက် အရည်အချင်း ရှိအောင်ပိုလုပ်ရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အမြဲတမ်း ဒီလိုအရည်အချင်းရှိအောင် လုပ်ရမယ်။ အရည်အချင်းဆိုတာက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူဘူးပေါ့နော်။ ခေါင်းဆောင်က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်တူတာမဟုတ်ဘူးလေ။ အဓိကကတော့ စိတ်ရှည်သည်ခံပြီးတော့ အားလုံးနားလည်နိုင်တာကို ခေါင်းဆောင်လို့ အန်တီမြင်တယ်။

အသက် ၁၈ နှစ်လောက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့ပါသလဲ။

အန်တီက ၁၈ နှစ်လောက်ကတည်းက ရွာမှာ ဦးဆောင်လာခဲ့တာလေ။ အခုဆို ရွာမှာ အန်တီအရွယ်တွေ တော်တော်များများက ဦးဆောင်မတတ်ဘူးလေ။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အန်တီက သူများခိုင်းတာကို ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်တယ် သူများကိုလည်း ဦးဆောင်တတ်တယ်။ အန်တီငယ်ငယ်ကတည်းက လုပ်ခဲ့တဲ့အလုပ်တွေပါ။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြတ်သန်းခဲ့ပါသလဲ။

ခက်ခဲတဲ့အရာကတော့ အဲဒီအခါ စိတ်ဓာတ်ကို ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် တည်ငြိမ်အောင် ထားပြီးတော့ စိတ်ဓာတ်ကိုကြံ့ခိုင်အောင်ထားရတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခက်ခဲတဲ့ အရာက အမြဲဖြစ်တယ်လေ။ အန်တီတို့နိုင်ငံရေး အခြေအနေမှာရော အခြေအနေအားလုံးမှာပေါ့နော်။ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကိုတည်ငြိမ်အောင်ထားရတာပေါ့။

ဘယ်လို ဦးဆောင်မှု အရည် အသွေးမျိုးကို လေးစားအားကျွမ်း ပါသလဲ။

နယ်ဆင်မင်ဒဲလားကိုတော့ အားကျတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဒဲလားက လူဖြူ လူမည်းမှာ ဘာပဲပြောပြောသူက သူ့ရဲ့ ရပ်တည်မှု မရွှေ့မပြောင်းရပ်တည်တယ်။ အဲဒီအတွက် မင်ဒဲလားကို အန်တီအရမ်း အားကျတယ်။

နယ်ဆင်မင်ဒဲလားကိုတော့ အားကျ တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဒဲလား က လူဖြူ လူမည်းမှာ ဘာပဲပြောပြောသူက သူ့ရဲ့ ရပ်တည်မှု မရွှေ့မပြောင်းရပ်တည် တယ်။ အဲဒီအတွက် မင်ဒဲလားကိုအန်တီ အရမ်း အားကျတယ်။

ဘဝမှာ ဟန်ချက်ညီအောင် ဘယ် လိုကြိုးစားခဲ့သလဲ။

အန်တီက အားလုံးကို ရိုးရိုးသားသားပဲ လုပ်တယ်။ အန်တီလုပ်ချင်တာကို

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ လုပ်တယ်။ အန်တီရဲ့ စိတ်နေ သဘောထားပဲ နဂိုကတည်းက မတရား လုပ်တာ မကြိုက်လို့ အန်တီဒီနိုင်ငံရေးလောကထဲကို ပါဝင် လာတာလေ။ အဲဒီမတရားတာကို မြင်ရင် ကိုယ့် တာဝန်ယူထားတဲ့အတွက် အခုလိုအတိုင်းပဲ သွားနေခဲ့တာလေ။

ဘယ်လိုစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေချ မှတ်ပြီး ဘဝကိုဖြတ်သန်းသလဲ။

အန်တီက အားလုံးကို နားလည်နိုင်တယ်။ နားလည်းနားလည်ပေးတယ် ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ဥပမာ အန်တီတို့ရွှေတိဂုံဘုရားတက် ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို ခံစားရတဲ့အပေါ်မှာ လိုက် ပြောတဲ့သူ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အန်တီကပြောတယ် တချို့ကတော့ မပြောစေချင်ဘူး။ အန်တီကို ပြောခိုင်းတယ် အန်တီကပြောလိုက်တယ်။ သူတို့ ပြောမှ သူတို့ရှင်းတတ်မယ်။ အားလုံးကို ဒီလိုပဲ နားလည်ပေးတယ်။ အားလုံးကို မပိတ်ပင်ဘူး ပေါ့နော်။ အားလုံးကိုကိုယ့်ရဲ့ပြောတတ်တဲ့အပေါ် မှာ ကိုယ်တာဝန်ယူတတ်မှ ကိုယ်သိနိုင်မယ်။ အန်တီဒီလိုပဲနားလည်ထားတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ နားလည်ပေးတယ်။ နားလည်နိုင်တယ်။

ဦးဆောင်သူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် သတိပြု ရမယ့် အရေးကြီးဆုံး အချက် ၃ ချက်လောက်ပြော ပြနိုင်မလား။

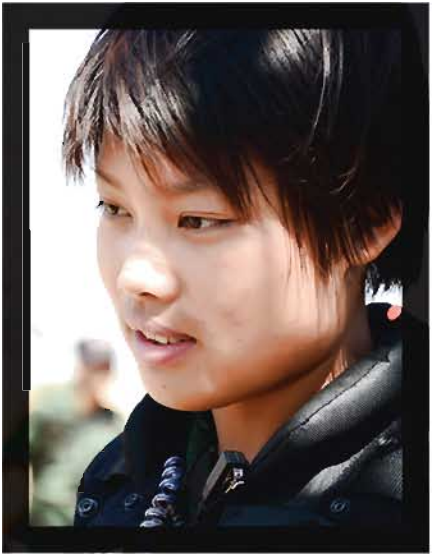
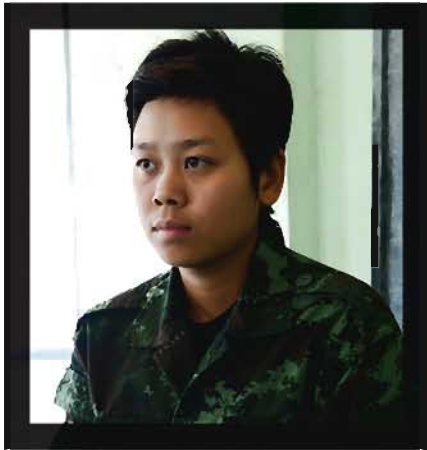
ပညာရှိစကားလည်းရှိခဲ့တာပဲလေ။ ဆိုစေခဲ့ စေမြဲစေတဲ့ နောက်ပြီးကတိသစ္စာတည်မှသာ ဒီအလုပ်ကို ဘာပဲပြောပြော ဦးဆောင်တဲ့ နေရာ မှာ လုပ်နိုင်မယ်လေ။ ကိုယ့်ရဲ့ လုပ်မယ့် အလုပ်မှာ ဥပမာ ဒီလမ်းသွားရမယ်ဆို ဖြောင့်ဖြောင့်ပဲ သွား ကွေ့ကောက်လို့မရဘူးလေ။ လမ်းကိုဖြောင့် ဖြောင့်သွားနိုင်ရမယ် အန်တီ အမြင်ပေါ့နော်။ အန်တီဆို ဥပမာဒီမိုကရေစီရရှိရေးအတွက် အန်တီက ၈၈ ကတည်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ် အခု လက်ရှိအချိန်ထိစစ်မှန်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ မရရှိ သေးဘူးပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် ဒီလမ်းကိုတောက် လျှောက်လုပ်နေတာလေ။ အန်တီတို့ နိုင်ငံမှာ စစ်မှန်တဲ့ ဒီမိုကရေစီရရှိဖို့ ကိုယ်ရဲ့ ယုံကြည် ချက်အတိုင်း လုပ်နေတာပေါ့။

Woman IN THE LEAD

ဓာတ်ပုံ . အိသွဲ့ (တန်ယန်း)

“မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့ရဲ့ ရည်မှန်းချက်တာဝန်ဖြစ်တဲ့ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနဲ့ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးဆိုတာက တကယ်တော့ ပြည်သူ့လူထုတစ်ရပ်လုံးကို လုံခြုံအောင်လုပ်ပေးတာပဲ။ လူတိုင်းကို ဥပဒေနဲ့အညီအေးအေးချမ်းချမ်းနေထိုင်လို့ရအောင် ဖန်တီးပေးရတာပဲ” ဟု သူတို့တာဝန်ကို တစ်ညီတည်း ခံယူနားလည်ခဲ့ကြသူ အမျိုးသမီးတစ်စုကို ကျွန်မတို့ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ပြည်ထဲ အရေးအရာကို ကိုယ့်တာဝန်ဟု ခံယူ သတ်မှတ်နိုင်ကြလင့်ကစား သူတို့၏ အပြု များကတော့ မာန်မရှိ ပီဘီအရီးခံသက်သက်။ နိုင်ငံအတွက်လိုအပ်လျှင် အသက်ကိုပါ ပေးဆပ်ပေးပါမည့်အကြောင်း စွန့်လွှတ်စွန့်စားရန်အသင့်ရှိသူများကိုသာစည်းပြီး အထူး လုံခြုံရေးအတွက် တပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်က စလို့ ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုသိရှိရသည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့၏ စွမ်းဆောင်မှုများက လူထုကြားတွင်တသွင်သွင် စိမ့်ဝင်စီးဆင်းနေခဲ့သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်နာဂစ်ကာလက တာမေအာပိုင် တစ်ကွေ့တစ်ပတ်နှင့် ကန်တော်ကြီး ပတ်လမ်းတစ်လျှောက်က သစ်ပင်သစ်တုံး အကျိုးအမြတ်များကြားတွင် သူတို့ခြေရာများရှိသည်။ ပီတီဆိုမှုကို ရင်းလင်းရင်း ကျခံကြရသည့် သူတို့၏ချွေးစက်များရှိသည်။

တပ်သား သင်းသင်းဝေ

ဒုရဲအုပ်ကြည်ငွေ

ငယ်တုန်းကတော့ တက္ကသိုလ်မှာ ကျူတာ အရမ်း ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်ဖေဖေ ရဲ့အသိတွေက ရဲဘက်ကများတော့ ကိုယ့်ကို ဒီအလုပ်နဲ့ ကိုက်ညီမယ်လို့ ဝိုင်းအကြံပေးခဲ့ကြတာနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ စခဲ့ပြီးမှတော့ နောက်မဆတ်ချင်ဘူး။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းရတော့ သူတို့တန်းတူ လုပ်နိုင်ရမယ်လို့ တွေးခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီတပ်ဖွဲ့ထဲကိုရောက်လာခဲ့တာ ပါပဲ။ မိန်းကလေး အဖွဲ့အစည်းဆိုရင်လည်း ကိုယ့်အဖွဲ့ပဲရှိတာဆိုတော့ လူတွေအများကြီးထဲမှာမှ အရေးကြီးတဲ့အနီးကပ်လုံခြုံရေး တာဝန်ကို ယူရတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်ယူမိတယ်။

လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ အနောက်ကနေ တော်ဒီဂတ်အနေနဲ့လိုက်ရတာကို သဘောကျလို့ပါ။ တချို့ training တွေဆိုရင် နည်းနည်းကြမ်းတယ်လေ။ ကိုယ်မလုပ်နိုင်ပေမယ့် ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ပဲလေ လုပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့ ဆိုတဲ့စိတ်မျိုးကြောင့်နဲ့ပဲဆက်ကြိုးစားနေတာပါ။ ရိုးရိုးရဲမဖြစ်ဖို့အတွက် အခြေခံသင်တန်းတက်တုန်းက ဒီအကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းရေးတပ်ဖွဲ့က ဆရာတွေလာသင်တော့ သူတို့ရဲ့ လုပ်ပုံကိုပုံတွေ၊ ဝတ်စားသွားလာတာတွေကိုကြည့်ပြီး သဘောကျတာပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် ဒီသင်တန်းကို တက်နေတာပါ။ နောက်ပြီး နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုစောင့်ရှောက်ရမယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ရဲ့အရာ အားလုံးကို မေ့ထားပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ရော အားလုံးက သူ့အပေါ်မှာပဲ နှစ်မြှုပ်အာရုံစိုက်ထားရမှာလေ။

တပ်ကြပ် အေးမိုးထက်

အိမ်က အဖေအမေကတော့ ဆရာမလုပ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဆရာမကတော့ မလုပ်ချင်ဘူးလေ။ ကျန်တဲ့ အလုပ်ထဲက ရွေးချယ်ရမယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားတဲ့အခါ ရဲလုပ်နေတဲ့သူငယ်ချင်းရှိတော့ သူ့ကိုကြည့်ပြီး ရဲလုပ်မယ်လို့ လျှောက်လိုက်တယ်။ နောက်တော့ ဒီလိုတပ်ဖွဲ့ရှိတယ် ကိုယ်ကလည်း ဝါသနာပါတယ်ဆိုတော့ ဒီထဲကို ရောက်လာတာပါ။ နောက်အလုပ်ကလည်း ဒီလို အချိန်နဲ့ စနစ်တကျ နေရထိုင်ရတာ ကိုယ်နဲ့ နေသားတကျပါပဲ။ အားလုံးကလည်း အလုပ်လုပ်ကြတဲ့အခါ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့အတူတူ ဝိုင်းလုပ်ဆောင်ကြရတော့ပျော်လည်း ပျော်တယ်။

တပ်ကြပ် စုမြတ်မွန်

ဒီအလုပ်ထဲမှာ ဘဝကို ဘယ်လောက်ထိမြှုပ်နှံထားရမလဲဆိုတာ သိရက်နဲ့ပဲ ဒီအလုပ်ကိုရွေးချယ်တဲ့တာပါ။ ဒီအလုပ်က အခြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ လည်းမတူဘူးပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုလည်းရှိတယ်။ ဒီအလုပ်ကို စလုပ်ခဲ့ကတည်းက နောင်တရခဲ့တာမျိုး မရှိခဲ့သလို ကြောက်တာလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဘယ်နေရာမှာမဆို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံကြည်မှုကတော့ အပြည့်ရှိနေတယ်။

တပ်ကြပ် အိပျိုးအောင်

ကျွန်တော်တို့က အနီးကပ်လုံခြုံရေးကိုယူရတဲ့ အခါ တစ်ခုခုဖြစ်လာခဲ့ရင် ငါတို့ခေါင်းကိုကုမယ်ဆိုတဲ့စိတ်မျိုးကိုဖယ်ထားရတယ်။ ဒါငါတို့နိုင်ငံရဲ့အကြီးအကဲဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ငါတို့နိုင်ငံဖြစ်တယ်။ ဒါကိုလုံခြုံအောင်လုပ်ဖို့ ငါတို့မှာတာဝန်ရှိတယ်ဆိုပြီး အစစအရာရာကို စေ့စေ့စပ်စပ် သတိထားရပါတယ်။ ဒီလိုအရေးကြီးတဲ့တာဝန်တွေထမ်းဆောင်နေတဲ့ လူမျိုးတွေကို အားကျတယ်။ သူများကိုဦးဆောင်ရမယ့်လူတွေဟာ ကိုယ်တိုင်က သူများထက် အရည်အချင်းသာနေရမယ်။ ဥပမာ ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့တပ်ဖွဲ့ရဲ့ရဲမှူးကြီးကိုဆိုရင် အားကျတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အစစ အရာရာ စီမံခန့်ခွဲနိုင်တာတွေ၊ အုပ်ချုပ်ရေးတွေ၊ နိုင်ငံရဲ့လုံခြုံရေးတာဝန်တွေယူနိုင်တဲ့အရည်အချင်းမျိုးကိုအားကျတာပါ။

ဒုဂဲအုပ် တာဏအောင်

ထိုအထဲကမှ လူထုကြားစာမျက်နှာထက်၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော သူမ၏ပုံရိပ်များ တီဗီဖန်သားပြင်ထက်တွင် ခေတ်စားလာသည်။ သူမက ဒုဂဲအုပ်တာဏအောင်။ ပထမဆုံး အမျိုးသမီးကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လာသူ၊ လက်ရှိမှာ သမ္မတလုံခြုံရေးတာဝန်ကိုထမ်းဆောင် နေရသူ...။ နိုင်ငံတကာ လေ့ကျင့်ရေး ကွင်းများတွင် နာမည်သတင်းကျော်စောသူ...။ ပေါင် ၂၀ အလေးချိန်နှင့် ဝတ်စုံပြည့်ယှဉ်ပြိုင်ရသော တော တွင်း ခရီးကြမ်းပြိုင်ပွဲတွင် အမျိုးသား ၄၁၉ ဦး နှင့်အတူပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ ၇ဦးမြောက်ပန်း ဝင်လာသူအဖြစ် ၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် အောင်ပွဲခံနိုင် ခဲ့သူ...။ ယောက်ျားများနှင့်အပြိုင်ရင်ပေါင်တန်းလုံးထွေး သတ်ပတ် စွမ်းဆောင်နိုင်သူ...။ စသည့် စသည့် ဂုဏ်ပုဒ်များကသူမ၏တပ်ဖွဲ့ပြယုဂ်များဖြစ်လာစေသည်။

ဘာလို့ ခုလိုဘဝဖြစ်သန်းမှုမျိုးကိုရွေးချယ်ခဲ့တာပါလဲ။ ဒီလိုခက်ခဲပင်ပန်းတဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်တုန်းကတည်းက သတ္တိ တွေ့မေးခဲ့တာ လဲ။

ဒီလိုခက်ခဲပင်ပန်းတဲ့အလုပ်လုပ်ရမယ်လို့တော့ ထင်မထားခဲ့ဘူး။ ရဲခေါ်တုန်းကတော့ ဘာရယ် မဟုတ်ဘူး လျှောက်လိုက်တာပဲ။ ပင်ပန်းဒဏ်ကိုခံနိုင်တယ်လို့ပြောရမလား... ဝါသနာလည်းပါတယ် လုပ်လည်းလုပ်ချင်တယ်ဆိုတာနဲ့ လျှောက်လိုက်တာပဲ။ အခြေခံသင်တန်းဆင်းပြီးကတည်းက တခြားဘာဆန္ဒမှ မရှိခဲ့သေးဘူး။ ဆန္ဒတစ်ခုတည်းပဲ ဘာလဲဆိုတော့ ဒီအထူးတာဝန်တပ်ဖွဲ့မှာပဲ ဆက်နေမယ်။ မပြောင်းဘူးလို့။ ဆန္ဒတောင်း ခံတဲ့အခါ ဒီဆန္ဒတစ်ခုပဲတောင်းခဲ့ဖူးတယ်။

ခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့ကိစ္စတွေကိုရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြတ် သန်းခဲ့ပါ သလဲ။

သိပ်ခက်ခဲတဲ့ဘဝမျိုး၊ အခြေအနေမျိုးမှာ မနေခဲ့ဖူးဘူး။ သင်တန်းမှာ ခက်ခဲတယ်ဆိုတာလည်း သိပ်မရှိခဲ့ဘူး။ အဲလိုပဲ မိဘတွေနဲ့ နေတဲ့အခါမှာ မှာလည်း မရှိခဲ့ဘူး။ ဘယ်လို

ပြောရမလဲ ဘဝကို အလိုက်သင့် အလျားသင့် နေတတ်ခဲ့တယ်ပေါ့။ ကိုယ့်ဘဝကို နေတတ်အောင်ဖြတ်သန်းလာခဲ့တာပဲ။ ရောက်တဲ့အခြေအနေနဲ့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်ကြိုးစားခဲ့တယ်။ နေတတ်အောင် နေခဲ့တယ်။ နောက်ပြီးသူများတွေလို ဖြစ်ချင်တာတွေနဲ့ အရမ်းခက်ခဲတာတွေကို ကြုံရတယ်ဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ ဖြစ်ချင်တာတွေမဖြစ်လို့ စိတ်ဓာတ်တွေကျတာမျိုးလည်း မခံစားခဲ့ရဘူး။ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်တဲ့ဘာသာရပ်ကို စိတ်ညစ်ခံပြီးနေရတယ် ဆိုတာလည်း မရှိခဲ့ဖူးဘူး။ နေတတ်ခဲ့တယ်လို့ပဲပြောရမလား။ သင်တန်းမှာလည်း ပင်ပန်းခံနိုင်ခဲ့တယ်လို့ပဲပြောရမလားလည်း မသိဘူး။

အသက်ဝန်ခံအရွယ် လောက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လိုတွေးခဲ့ဖူးလဲ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ဘာဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာမျိုးတွေးခဲ့ဖူးတဲ့အတွေးမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ကျောင်းတက်ခဲ့တဲ့ ကာလတုန်းက ဘာဖြစ်ရမယ် လို့ မှန်းခဲ့ဖူးတာတွေ ကိုယ်ဖြစ်နိုင်တဲ့ ရည်မှန်းချက်မျိုး တွေမရှိခဲ့သလို သိပ်မြင့်မားတဲ့ ဘဝကိုလည်း မမှန်းခဲ့ဘူး။ တောင်သူသားသမီး ဆိုတော့လည်း ကိုယ့်မိဘကိုဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်စေမယ့်ဆန္ဒမျိုးတွေ မတွေးဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်မိဘက ဘာလုပ်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့အတွေးမျိုးလည်း မတွေးခဲ့ဖူးဘူး။

ဒီလိုပဲ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ဖြစ်နိုင်မယ့် အရာ ကိုပဲကြိုးစားရင်း ဘွဲ့ တစ်ခုရပြီး အလုပ်တစ်ခုရ အောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစား ခဲ့တာပဲရှိ တယ်။ (ခပ်ပြုံးပြုံး ပြောနေရာ က ရယ်လျက်) ပြောရမယ်ဆိုရင် ဇာကြီး ဘဝက ဘာမှမရှိဘူး။ သိပ်ရိုးရှင်းတာပဲ။

ဒါဆို နေချင်ခဲ့တဲ့ငယ်ဘဝ စိတ်ကူးမျိုးနဲ့ အခု လက်ရှိ ဘဝ တစ်ထပ်တည်းကျ မကျ။

တစ် ထပ် တည်း ကျပါ တယ်။ ဒီဘဝကို ကျေနပ်ပါ တယ်။

အခုလက်ရှိတာဝန်တွေပေါ်ကြောက်စိတ် စိုးရိမ်စိတ်တွေရောမရှိခဲ့ဖူးဘူးလား။

ကြောက်စိတ်တော့မရှိဘူး။ တာဝန်မကျေမှာ ကိုတော့ စိုးရိမ်တယ်။ တာဝန်လစ်ဟင်းမိမှာကို တော့ကြောက်တယ်။

ဘယ်လိုဦးဆောင်မှုအရည်အ သွေးတွေကို လေးစားအားကျဇာပါသလဲ။ လေးစားအား ကျရသူရဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင် တစ်ယောက် လောက် ကိုပြောပြပါလား။

လေးစားအားကျရတဲ့သူတွေကတော့ အများ ကြီးပဲ ဥပမာသေနတ်ပစ်ဆိုင်ရင် ဆရာဗျတ် မော့ဘီ (ချင်းတိုင်းရင်းသူ ဒုရဲ့ အုပ် တစ်ဦးလို့ သိရပါတယ်)။ ဆရာဗျတ်မော့ဘီက သေနတ် ပစ်တာကို ခရေဇီရီတယ်။ တစ်စိုက်မတ်မတ်လုပ်တယ်။ စတာမျိုး နေရာတိုင်းမှာ တော့တစ်ယောက်တစ်ယောက် စီနဲ့ အများကြီးရှိတယ်။ ဆရာတွေ အများကြီးနဲ့နေလာတာဆိုတော့ အများ ကြီး ရှိပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာဆိုရင် အားကျတဲ့သူ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဆိုရင် ဘယ် သူ၊ အဘ(သူတို့ရဲ့ တပ်ဖွဲ့မှူး၊ ရဲမှူးကြီးကို ဆိုလိုတာပါ)ဆိုရင် စီမီခန့်ခွဲနိုင်တာ၊ အုပ်ချုပ်နိုင်တာလိုအလုပ်တွေအများ ကြီးလုပ်တာမျိုး အဲသလို ကိုယ် နေတဲ့ နေရာမှာ လေးစား အား ကျ ရတဲ့သူတစ် ယောက်စီရှိ တယ်။

ဘဝကို ဟန် ချက် ညီ အောင် နေထိုင်ဖို့ ဘယ်လိုများ ကြိုး စားခဲ့ပါသလဲ။ အဲ သလို နေထိုင်ဖို့ စီမံကိန်းချထားတာ မျိုးကောရှိပါသလား။

မရှိပါဘူး။ ဝန်ထမ်းဆိုတာ ပြောရခက်တယ်။ ဒီ နေရာမှာပဲ အမြဲတမ်းနေရမယ်ဆိုတာမျိုးလည်း ပြောလို့မရ

ဘူးလေ။ ဘဝကို ဘယ်လိုဖြစ်အောင် လုပ် မယ်ဆိုတာမျိုးတွေထားခဲ့တာမျိုး မဟုတ်တော့ ရဲအရာရှိဖြစ်တာလည်း မျှော်လင့် မထားတာဘူး။ ဘာဖြစ် ရမယ်လည်း မျှော်လင့်မထားဘူး။ ဒီလိုဖြစ်လာတယ်ဆိုတာလည်း မျှော် လင့်မထားတဲ့ အရာပဲ။ ကိုယ် မမျှော် လင့်ထားတာတွေပဲဖြစ်လာတယ်။

ဘဝမှာဘယ်လိုစည်းမျဉ်းစည်း ကမ်းတွေနဲ့ ဖြတ်သန်းခဲ့သလဲ။

ညီမဘဝမှာစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေ တင်းကျပ်တာမျိုးမခံခဲ့ ရဖူးဘူး။ မိဘတွေနဲ့ နေခဲ့တုန်းကလည်း မိဘ က ဘယ်လိုစည်းကမ်းနဲ့နေရမယ်ဆို ပြီးတင်းကျပ်တာမျိုးလည်း အထူးတ လည် မရှိခဲ့ဘူး။ ပြောရရင် ကိုယ်နေ ချင်သလို နေခဲ့ရတယ်ပေါ့။ သင်တန်းမှာလည်း စည်းကမ်းကိုအထူးတလည် ခက်ခက်ခဲခဲမဖြတ် သန်းခဲ့ရပါဘူး။

အခုလက်ရှိတာဝန်အပေါ်နဲ့ သမ္မတအပေါ် ဘယ်လို သဘောထားလဲ။

အစကတော့ ဒီလိုဖြစ်လာမယ်လို့ မျှော်လင့်မထားခဲ့ ဘူး။ ဝန်ထမ်းဆိုတာ ကိုယ်ကျတဲ့နေရာမှာ တာဝန် ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်မယ်လို့တော့ စိတ်ကို ထားပါတယ်။ တာဝန်ကျေ ချင်တယ်။ ဘယ်သူက ကိုယ့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရ မယ်လို့ ဘယ်သူမှရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်တာဝန်ကို ကိုယ် ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမယ်ဆိုတာပဲတွေးပါတယ်။ သမ္မတကြီးကလည်း အလွန် လေးစား

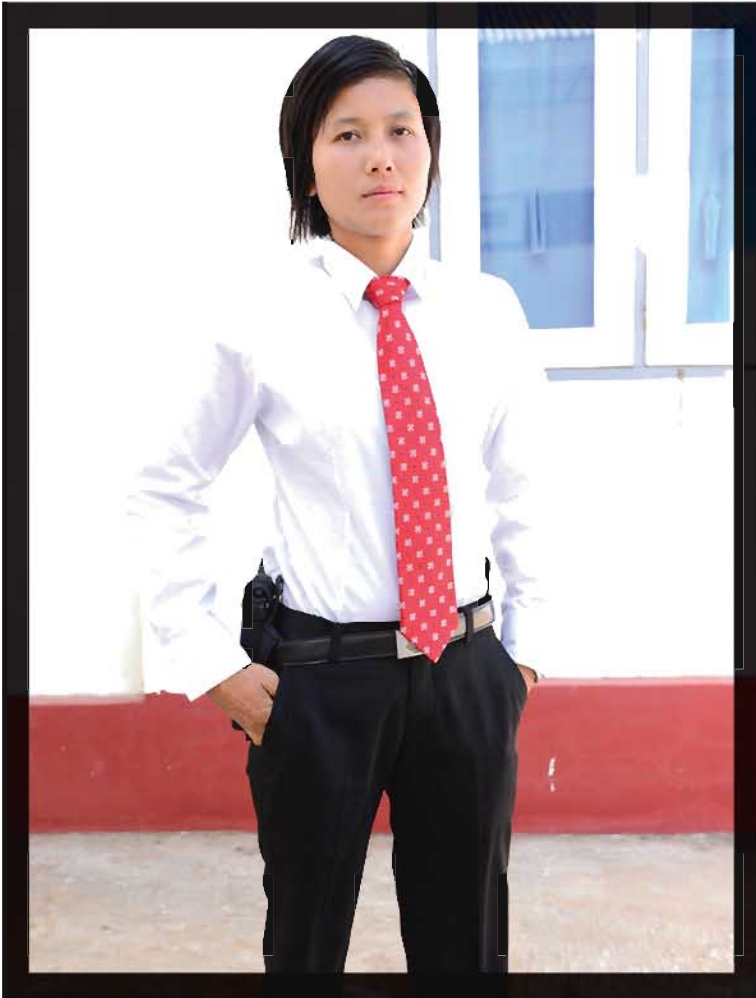
တစ်ခုခု ကြုံလာခဲ့ရင်တောင်မှ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်ပြီး ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း မှန်တယ်လို့ ပြောလို့တော့ မရဘူး။ လေ့လာသုံးသပ်ရမယ်။ လူပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒီအကြောင်းအရာအားလုံးကို အားလုံးသုံးသပ်ရမယ်။ ကိုယ်တိုင်သင်တန်းကို ဦးဆောင်ရတာက တော့ သိပ်အများကြီး တွေးမထားပါဘူး။ သင်ခန်းစာတွေကို သူတို့ရှေ့မှာပြောပြလုပ်ပြရမယ်။ သူတို့ကိုခိုင်းဖို့ကိုယ်က

ကြည်ညိုစရာကောင်းပါတယ်။ အန္တရာယ် ပြုလာနိုင်သူတွေထဲမှာ လူမျိုးစုံလည်း ရှိလာနိုင်သလို ယောက်ျားရော၊ မိန်းမပါ အားလုံး ဖြစ်နိုင်တဲ့အတွက် နိုင်ငံတော်က လုံခြုံရေး တာဝန်ကို အမျိုးသား အပြင်အမျိုးသမီးတွေပါ ထပ်မံရွေး ချယ်လိုက်တဲ့အခါ ညီမတို့က ပါ လာရတာပါ။ ဒါကြောင့် တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်ရမယ် လို့ပဲ သဘောထားပါတယ်။

ဦးဆောင်သူတစ် ယောက် မှာရှိမယ့် အချက်တွေ အရည် အချင်း ရှိသင့်တဲ့ အချက်တွေ ကတာတွေလို့ ထင်ပါသလဲ။ ကိုယ်တိုင်က သင်တန်းကို ဦးဆောင် နေရတဲ့ ဦးဆောင် သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ဦးဆောင်သူတစ် ဦးမှာ ရှိသင့်တဲ့အချက်တွေကို နည်းနည်းပြောပြ နိုင်မလား။

ဖြစ်လာရင် ကိုယ့် ဘက်က ကာကွယ်ထားနိုင်ဖို့ အရည်ချင်း ကတော့ပြီး ပြည့်စုံနေဖို့တော့လို ပါတယ်။ အဲသလိုပြီး ပြည့်စုံမနေရင် တောင် အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ဖြစ် သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ အလျောက် ရိုး သား သင့်တယ်လို့တော့ ထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကြိုးစားရမှာကစိတ်ဓာတ်ပိုင်းရော ကြံ့ခိုင်ရေးပိုင်း ရောပေါ့လေ။ လူပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ အကောင်း ဆုံး လိုချင်မှာ ပေါ့လေ။ ဒါကြောင့်အတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်း ဆုံးကြိုးစားရမှာပေါ့။ တစ်ခုခု ကြုံလာ ခဲ့ရင်တောင်မှ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်ပြီး ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းမှန်တယ်လို့ ပြော လို့တော့မရဘူး။ လေ့လာသုံးသပ်ရ မယ်။ လူပတ်ဝန်းကျင် မှာ ဒီ

ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အပန်း ဖြေလေ့ရှိပါသလဲ။

အရမ်းပင်ပန်းလာရင် သီ ချင်းနားထောင် လိုက်တယ်။ ကျန်တာတော့ မရှိပါဘူး။

အခက် အခဲ တစ်ခုကို တစ်ယောက် တည်းဖြေ ရှင်းရတော့ မယ့်အခြေ အနေ ကြုံလာရင် ဘာ အရည်အချင်း ရှိဖို့လို အပ်ပါသလဲ။

အရာရာကိုသုံးသပ်တတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်လို့ထင် ပါတယ်။ ဒီဘဝကိုရွေးချယ်ခဲ့တဲ့ အတွက် နောင်တရှိခဲ့ မရှိခဲ့။

နောင်တတော့မဖြစ်ဘူး။ တစ်ချိန်မှာ နလုံးသား ရေးရာနဲ့ အလုပ်နှစ်ခုထဲ က တစ်ခုကို ရွေး ရတော့ မယ်ဆိုတဲ့ အခြေ အနေ ကို ရောက်လာခဲ့ရင် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် မိမယ် လို့ ထင်လဲ။

အဲဒါမျိုးမဖြစ်ဘူး ထင်တာ ပဲ။ ရှိရင်လည်း အလုပ်က တော့ စွန့်လွှတ်လို့ မရပါဘူး။

အခုထိတော့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ကို စိတ်ကူးမထား သေးဘူး။ ဒီမှာစကတည်းက စဉ်းစားရမှာက အိမ် ထောင် ပြုရင်လည်း ဒီအလုပ် ကိုမြတ်နိုးတဲ့သူပဲ ဖြစ်မှရမှာပေါ့။ ကိုယ်ကတော့ ဒီအလုပ်ကို တစ် စိုက်မတ် မတ်လုပ်နေတာဆိုတော့ ဒီအလုပ်ကို နားလည် ပေးနိုင်တဲ့သူပဲဖြစ်မှရမယ်။ အဲဒါမျိုးတော့ တွေးထားရပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီအလုပ်ကိုပဲ ရွေးချယ် မယ်လို့ ပြောချင်တာလား။

ဟုတ်ပါတယ်။

ယောက်ျားတွေနဲ့ရင် ပေါင် တန်း အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီး တစ် ယောက် အနေနဲ့ ယောက်ျားတွေပဲ လုပ်နိုင် တယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်တွေချိန်မှာ မရှိ တော့ဘူးလို့ ယုံကြည်ထားလား။

ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့်တော့ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါ လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ နေရာ တိုင်းမှာတော့မပြော နိုင်ပါဘူး။ တချို့ယောက်ျားတွေပဲ လုပ်နိုင်တဲ့ နေရာမှာ မိန်းမတွေလုပ်ချင်မှလုပ်နိုင်မယ်။ တချို့ နေရာတွေမှာ မိန်းမတွေပဲလုပ် နိုင် တာကို ယောက်ျားတွေ လုပ်ချင်မှ လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်စွမ်းအားရှိသလောက်ပေါ့။

အကြောင်းအရာအားလုံးကို အားလုံး သုံးသပ်ရ မယ်။ ကိုယ်တိုင်သင်တန်းကို ဦးဆောင်ရတာ ကတော့ သိပ်အများကြီး တွေးမထားပါဘူး။ သင်ခန်း စာတွေကို သူတို့ရှေ့မှာပြောပြလုပ်ပြရဲရ မယ်။ သူတို့ကိုခိုင်းဖို့ ကိုယ်က ရှေ့ကလုပ်ပြနိုင်ရမယ် ပေါ့။ ဒီလောက်ပါပဲ။ ညီမအနေနဲ့ကျတော့ ဒီသင်တန်းမှာ ဦးဆောင် သူတစ်ယောက် အဖြစ်နဲ့ဖြတ်သန်းရတယ်ဆိုပေမယ့် သိပ်မခက်ခဲ့ဘူး။ ဘာလို့လဲဆို တော့ ဒီတာဝန်တွေ၊ ဒီအခြေအနေတွေ ဟာ ဘယ်လိုရောက်လာမှန်း မသိ တဲ့ မသိမသာ ဖြစ်လာခဲ့တဲ့နေရာ ဆိုတော့အထူးတလည် ကြိုတွေး နေခဲ့တာမျိုးမရှိဘူး။ ကြိုးစား ပြီးလုပ်ခဲ့တာတွေပဲ ရှိတယ်။ နောက် တကယ် လုပ်ရတဲ့အခါ ကိုယ်ဦး ဆောင်ရမယ့်သူတွေကို ကိုယ့်ထက်ငယ် တဲ့ သူလို့ပဲစိတ်ထဲမှာ မွေးလိုက်တယ်။ **ကိုယ့်ကိုလူသိများလာတော့ စိတ် ထဲဘယ် လို ခံစားရသလဲ။**

နည်းနည်းတော့ အနေရကျပ်လာတာ အမှန်ပဲ။

ဘဝမှာ ကြုံရတဲ့စိတ်ဖိစီးမှုတွေကို

မဟာကရုဏာတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါအားလုံး၏ အကျိုးအတွက် ပါရမီတရား များကို ဖြည့်ကျင့်ပြီးရင် မြင့်မြတ်တဲ့ သမ္မာ သမ္မောဓိဉာဏ်ကို ရရှိတော်မူ၏လို့ မိန့်ဆိုထားတဲ့အတိုင်း ဘုရားဖြစ် ဖို့အတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့တဲ့ ပါရမီတွေဟာ မဟာမဟာ ပရဟိတ၊ လောကဟိတလုပ်ငန်းတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ ပရဟိတဆိုတာမှာ 'ပရ'ဆိုတာက သူတစ်ပါး၊ 'ဟိတ'ဆိုတာက အကျိုး။

BEYOND THE WOMEN

သူတစ်ပါး အကျိုး ဆောင်ရွက်ခြင်းကို ခေါ်တာပါ။ 'လောက ဟိတ'ဆိုတာ ကတော့ လူ့လောကအကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို သူတစ်ပါးအကျိုး၊ လူ့လောကအကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေတဲ့အဖွဲ့တွေ၊ အဖွဲ့ဝင်တွေ၊ စေတနာရှင်တွေ အမျိုးမျိုးထဲကမှ နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်) ဆိုရင် လူတိုင်းသိကြပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအသင်းကြီးရဲ့ အတွင်းရေးမှူး ဒေါ်ရွှေမီးကွက် (ခေါ်) ဒေါ်မြင့်မြင့် ခင်ဖေနှင့်ရတီက တွေ့ဆုံရခိုက်

ဒေါ်ရွှေမီးကွက်

နာရေးကူညီမှုအသင်း ၊ ရန်ကုန် ၊ ၎် အတွင်းရေးမှူး

ဖြေ | ၊ ၊ စ ဝိ ဝိ

ကိုယ်တည်းတစ်ယောက်
ကောင်းဖို့ရောက်မှု ၊ ခုလောက်ကြိုးကုတ်
အားမထုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်နောက်အများ
ချမ်းသာပွားမှု တစ်ပါးဖြစ်တွေ ဆင်ဆဲစေတော့
စတဲ့ အန်တီ အင်မတန်မှ
သက်ဝင်ယုံကြည်ကြည်ညိုလေးစားရတဲ့
မြတ်စွာဘုရားနဲ့
ဆရာတော်ကြီးတွေရဲ့
အဆုံးအမတွေဟာ . . .

အန်တီတို့ရဲ့ နာရေးကူညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်) ရဲ့ အလုပ်လုပ်ပုံမှာ လုပ်ဆောင်နေတဲ့ လုပ်ငန်း အကြောင်းလေးတွေကို ပြောပြပေးပါလား။

အသင်းရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကတော့ အများကြီးပဲ။ အကြမ်းဖျင်းခြုံငုံပြောရရင်တော့ နာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ ကယ်ဆယ်ရေး (လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်တယ်)အသေးစိတ် သိချင်ရင်တော့ နာရေးကူညီမှုအသင်း-ရန်ကုန် Facebook နဲ့ ကိုကျော်သူရဲ့ Kyaw Thu Fanpage တွေမှာ ဝင်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ဒီလိုအလုပ်တွေကို အန်တီ စလုပ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ခွန်အားက ဘာတွေကြောင့်ပါလဲ။

အန်တီတို့ထက် နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်စောတဲ့ မြန်မာပြည်ရဲ့ ပထမဆုံးသော နာရေးကူညီမှု အသင်းဖြစ်တဲ့ မန္တလေးက လူထုဒေါ်အမာတို့၊ တောင်စလင်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးတိက္ခ တို့ ထူထောင်ခဲ့တဲ့ ဗြဟ္မစိုရ်နာရေးကူညီမှု အသင်း မှာ အန်တီဖေဖေရဲ့ နှမအရင်းဖြစ်တဲ့ မြန်မာစာ ကထိကဒေါ်လှမြတ်က နာယကတစ်ဦးပါ။ သူ့ဆီ ကနေအသင်း အကြောင်းတွေ ကြားနေရတာ ကြောင့် အန်တီစိတ်ဝင်စားခဲ့တာပါ။

ဒီအလုပ်ကို စလုပ်ခဲ့တဲ့နားကရော ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုက ဘယ်လိုတွေ ရှိခဲ့ပါသလဲ။

အန်တီက နာမည်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ် တော့ ကိုကျော်သူလောက်တော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ တုံ့ပြန်မှုကို သိပ်သတိမထားမိခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မှတ်မှတ်ရရ မေမေအစ်မအရင်း စာရေး ဆရာမ ကြီး ယုဝတီခင်စိန်လှိုင်ကတော့ “ရွှေဇီးကွက်တို့ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီ၊ ဒီအမင်္ဂလာအလုပ်တွေ လုပ်နေကြ တာလဲ” လို့ မေမေကိုမေးဖူးတယ်။ သူကတော့ အင်မတန်မှ လှလှပပ နုနုရွှရွလေးတွေကို ကြိုက် တဲ့သူ၊ သူ့ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင်တွေဆိုရင် အမြဲတမ်း လှလှပပ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့်တွေ ချည်းဆိုတော့ သူ့တူမယောက်ျား ရုပ်ရှင်မင်းသား ကိုလည်း အရမ်းလှလှပပအဆင့်မြင့်မြင့် မြင်ချင် တဲ့သူပေါ့။ ဒါပေမဲ့သူ့ခမည်းခမက်တစ်ဦးဆုံးလို့ ကိုကျော်သူကိုယ်တိုင် နာရေးကားမောင်းပြီး ကူညီပေးခဲ့တော့ အန်တီစိန်က ဂျာနယ်တစ်ခုထဲမှာ သူ့အမြင်လွဲခဲ့တာ မှားသွားပါတယ်။ ဒီအလုပ်က အလွန်မွန်မြတ်တဲ့ အလုပ်မှန်းသိပါပြီလို့ တောင်း ပန်ကျေးဇူးတင်စာရေးခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်အလုပ်တွေကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် အခက်အခဲတွေဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ခံရတုန်းကရော အန်တီတို့ ဘယ်လို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရပါသလဲ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရဲ့ ‘မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ ပြုအောင်စိတ်ကိုထား’ တို့၊ ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ‘အများ အကျိုးရွက်သယ်ပိုးကာ၊ မခိုးမခန့် ဆိုကဲ့ရဲ့လည်း၊ မဖဲမစောင်း ကိုယ်လမ်းကြောင်းကို စိတ်ကောင်း နှင့်ယှဉ်ရှေးရှုနိုင်လော့’ တို့တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံ

ဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသရဲ့ ‘ကိုယ်တည်း တစ်ယောက်ကောင်းဖို့ရောက်မူ၊ ခုလောက်ကြီး ကုတ်အားမထုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်နောက် အများချမ်းသာ ပွားမူ၊ တစ်ပါးဖြစ်ထွေ ဆင်းရဲစေတော့’ စတဲ့ အန်တီ အင်မတန်မှ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြည်ညို လေးစားရတဲ့ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ဆရာတော်ကြီး တွေရဲ့ အဆုံးအမတွေဟာ အန်တီတို့ကို ဘယ်လို အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်ကိုဖြစ်စေ လွယ် ကူအောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်အောင် စွမ်းအား တွေ ပေးခဲ့ပါတယ်။ အန်တီ ဖေဖေကလည်း အန်တီကို “သမီးရေ လောကကြီးမှာ ဘာကိုမှ မလိုချင်တဲ့သူဟာ ဘာကိုမှ ကြောက်ရွံ့နေစရာ မလိုဘူး” လို့ ပြောလေ့ရှိ ခဲ့ပါတယ်။ အန်တီတို့ ကလည်းပရဟိတအလုပ်တွေကို ကိုယ့်အတွက် ဘာကိုမှမျှော်ကိုးပြီး လုပ်နေကြတာ မဟုတ် တော့ ဘယ်သူက ဘယ်လိုခြောက်ခြောက် မကြောက်မရွံ့ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ မိဘတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အန်တီက ကိုယ့်ရဲ့ သားသမီးတွေရဲ့ အဝေးမှာ လူမှုရေးအလုပ် တွေပဲ ဦးစားပေးလုပ်နေရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို လည်း သိချင်ပါတယ်။

အန်တီတို့သားကြီးက ၁၇နှစ်သား၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ၁၀တန်းအောင်ပြီးကတည်းက နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းသွားတက် ပြီး Arizona State University (USA) ကနေ Mechanical Engineer ဘွဲ့ရပြီး အခု Boeing လေယာဉ်ပျံ ကုမ္ပဏီမှာအလုပ်လုပ်နေပြီ။ သမီးကတော့ ၂၀၀၇ ခုနှစ် သံယာဉ်အရေးအခင်းမှာကျွန်မတို့ကို ဖမ်းမယ် သတင်းကြိုရလို့ သူ့အမျိုးသားနဲ့ Australia ကိုလိုက်သွားခဲ့တာ အခုတော့ University of New South Wales (Australia) ကနေ ဆရာဝန်ဘွဲ့ရ ကလေးနှစ်ယောက်အမေ တစ်ဦးဖြစ်နေပါပြီ။ အန်တီတို့ရဲ့ ရင်က ဖြစ်တဲ့ သားနဲ့သမီးကို သူတို့ခြေထောက် ပေါ်သူတို့ ရပ်တည်နိုင်အောင် အန်တီ တို့ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့လို့ ပြီးပါပြီ။ အန်တီ တို့ရဲ့ လက်ကျန်အချိန်ကို အန်တီတို့ နိုင်ငံက အခြေခံလူတန်းစားတွေရဲ့ ရင်သွေးငယ်လေးတွေ ကိုသူတို့ ခြေထောက် ပေါ်သူတို့ ရပ်တည်နိုင်အောင်၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ်ပြည်ပြည်စုံစုံ မရပ်တည်နိုင်သေးတဲ့ မြန်မာ လူမျိုးတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို တတ်နိုင်သမျှ ထောက်ပံ့ ကူညီပေးချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေကြောင့် အန်တီတို့က သားသမီးတွေနဲ့အတူ လိုက်နေဖို့ လမ်းကို မရွေးကြတာပါ။

နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီး ဘဝနဲ့တုန်းကရော အန်တီက ကိုယ့်ခင်ပွန်း အတွက် ဘယ်လိုတွေ ဖြည့်ဆည်းရင်း နေထိုင်ခဲ့ ပါသလဲ။

အန်တီက အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ရင် ခုံးဝေး

ပါတယ်။ ဒီတော့ ကိုကျော်သူ အနုပညာလုပ် တုန်းက သူ့အဝတ်အစားဝယ်ပေးတာလောက်ပဲ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းကတော့ ဝိုလ်ချုပ်ဈေးပဲရိုသေးတာပေါ့။ ဈေးကဆိုင် တွေနဲ့ကလည်းခင်နေတော့ သူနဲ့ အဆင်ပြေမယ် ထင်တာတွေ အိမ်ကိုအကုန် သယ်ချလာပြီး အိမ် မှာ သူ့စိတ်ကြိုက်ဝတ်ကြည့်ပြီးရွေးပေါ့။ မယူတာ တွေပြန်ပေး၊ ယူတာတွေ ငွေရှင်း၊ ထပ်ပေးလိုက် တာတွေ ထပ်ယူခဲ့ ပြန်ပို့လိုက်၊ ထပ်ယူဖြစ်တာ တွေ ထပ်ငွေရှင်းလိုက်နဲ့ တစ်ကားရိုက်ရင် ဈေးကို ခြောက်ရက် တစ်ပတ်လောက်က ဆက်တိုက် သွားရရော။ ပြောရရင် အဝတ်အစားတောင် အန်တီကရွေးတတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးလောက်

ပဲ။ နောက်ပိုင်း ဆရာ မင်းသိမ်ကား တွေ ရိုက်တော့ အန်တီ အဝတ် အစားဝယ်ပေးရတဲ့ အလုပ် သက်သာ သွား တယ်။ ဝတ်စုံ တစ်စုံနဲ့ တစ်ကား လုံးရိုက်တာ များ တယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ မှတ်မှတ်ရရ ပုဏ္ဏား ဘကွန်းနဲ့ အမေ့နို့ဖိုး နှစ်ကားမှာ သူတို့ ကား ဆက်ပြီးလို့ ပြန်ကြည့် ကြချိန်မှာ သူတို့ကတော့ သူ တို့ရိုက်ခဲ့သမျှကို နှ မြောပြီး ဖြတ်ထုတ် ရမှာ နှမြောနေချိန်

မှာ အန်တီကတော့ ကားသွက်အောင်လို့ ပရိသတ် တစ်ယောက်အနေနဲ့ အိုင်နေတယ်လို့ ခံစားရတဲ့ အပိုင်းတွေ၊ အပိုလို့ခံစားရတဲ့အပိုင်းတွေ အတော် များများကို ဖြတ်ထုတ်ခိုင်းခဲ့တယ်။ အန်တီက ဟောလီးဝုဒ်ကကားတွေ အကြည့်များတော့ သူတို့ ရဲ့ ခပ်သွက်သွက်နဲ့ ကွက်တိတင်ပြတာတွေကို ကြိုက်တာလေ။ မှတ်မှတ်ရရ အဲဒီနှစ်ကားစလုံး တော်တော် အောင်မြင်တယ်။ ပရိသတ်အားရော၊ ငွေကြေးအမြတ်ရော၊ အမေ့နို့ဖိုးဆို အကယ်ဒမီ ခုနစ်ခုနဲ့ ရုပ်ရှင်သမိုင်းမှာ စံချိန်တင်နိုင်ခဲ့တယ်။ သူ့အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အန်တီအနေနဲ့ ဒီလောက်ပဲပဲ ပိုးနိုင်ခဲ့ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ အနုပညာ၊ သူ့ အနုပညာရှင်ဆိုတဲ့ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားမှုကို အသုံးချရမှာ လမ်းလွဲမရောက်အောင်၊ လမ်းမှန် အသုံးချဖြစ်အောင်တော့ အန်တီအများကြီး ပံ့ပိုးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ TV ကြော်ငြာအနေနဲ့ အရက်၊ စီးကရက်လို့ လူတွေကိုအန္တရာယ် ဖြစ်စေမယ့်

ကြော်ငြာမျိုးတွေကို လုံးဝပေးမရိုက်ခဲ့ပါဘူး။ လူအများအတွက် အကျိုးများမယ့်နာရေး ကုညီမှု အသင်းကို တည်ထောင်ရာမှာတော့ သူ့ကျော်ကြား မှုကို အပြည့်အဝအသုံးချခဲ့ပါတယ်။ **အန်တီအနေနဲ့ ကိုယ့်အမျိုးသားကို အခုလို လူမှု ရေးအလုပ်တွေပဲ လုပ်နေတဲ့သူအနေနဲ့ရယ်၊ မင်းသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ရယ်မှာ အန်တီက ဘယ်ဟာကို အကျေနပ်ဆုံး ဖြစ်ပါသလဲ။**

အခုပြောခဲ့တာတွေကို ကြည့်ရင် အန်တီဟာ ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ယောက်ထက် ပရဟိတသမား ဘဝကို ပိုနှစ်သက်တယ်ဆိုတာ ဖြေစရာ တောင် မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့သာ နာမည်ကျော်ကြား လူကြိုက်များတဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသားတစ်ယောက်

အမေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကားထဲမှာတရားခွေ တွေ အမြဲဖွင့်ပေးထားခဲ့တယ်။ မှတ်မှတ်ရရ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ(တောင်မြို့ မဟာ ဝန္တာရုံ ဆရာတော်)ရဲ့ ပဋ္ဌာန်း CD ၁၈ချပ်ကို တစ်ချပ်ပြီး တစ်ချပ် ဆက်တိုက်ဖွင့်ပေးရင်း ကျောင်းကြို ကျောင်းပို့၊ ကျူရှင်ကြို ကျူရှင်ပို့လုပ်ခဲ့တာ နောက် ပိုင်းကျ သူတို့က တရားကို နားထောင်ရတာ စိတ် ဝင်စားလာပြီး တရား တစ်ပုဒ်မဆုံးခင် ကားပေါ်က မဆင်းချင်လို့ “အခုနေရာမှာ ရပ်ထားပေးမယ်။ သားနဲ့သမီးကား ပြန်စီးမှ ဆက်နားထောင်တာ ပေါ့”လို့ အာမခံပေးရတယ်။ နောက်ပိုင်းယော ဆရာတော်၊ ဆရာတော်ဦး ဇောတိက၊ မိုးကုတ် ဆရာတော်၊ အရှင်ဆေကိန္ဒ၊ အရှင်ဆန္ဒာဓိက

စတဲ့သံဃာတော် တွေရဲ့ တရား တွေ နာကြရင်း ဖတ်ကြရင်းနဲ့ သူ တို့ဘာသာသူတို့ တရားဓမ္မ အစစ် အမှန်ကို ကိုယ့် ဉာဏ်နဲ့ ရွေးချယ် တတ် လာကြ တယ်။ အ မှ ျး အ မှ ျး ၊ အ ကောင်းအဆိုးကို အ ကြောင်းနဲ့ အကျိုး နဲ့ ဝေဖန် ပိုင်းခြားတတ်လာ ကြတယ်။ တရား ဓမ္မကိုနားလည် မြတ်နိုးသူတွေ ဖြစ်လာတော့ လောကီမှာလည်း

မဟုတ်ခဲ့ရင် နာရေးကုညီမှုအသင်း (ရန်ကုန်)ဟာ လည်း အခုလောက်အောင်မြင်တဲ့ အသင်းဖြစ် လာပါမလားဆိုတာတွေးမိရင်း ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်ခဲ့ခြင်းအပေါ်မှာလည်း ကျေနပ်ပါတယ်ဆိုတာ ကို “ကျေနပ်မိပါပြီ” ဆိုတဲ့ အန်တီဘဝမှာ ပထမ ဆုံးရေးဖူးတဲ့ဆောင်းပါးလေးကို ကိုဝင်းငြိမ်းရဲ့ အလင်းတန်းဂျာနယ်မှာ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခု သူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ပြည်သူလူထုကို မျှဝေ နေတဲ့ စာရေးခြင်းအနုပညာကိုတော့အန်တီက နှစ်မြိုက်အားပေးပါတယ်။

ကိုယ့်ရဲ့သား၊ သမီးတွေရဲ့ အနာဂတ်အတွက် ကိုရော မိဘတစ်ဦးအနေနဲ့ အန်တီဘယ်လိုတွေ စီမံ ဖြစ်ပါသလဲ။

သားနဲ့သမီး အလယ်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရဲ့အဆုံးအမတွေနဲ့ ယဉ်ပါးအောင်ထားခဲ့တယ်။ သူတို့ကို အမြဲတမ်း ကားမောင်းပို့ပေးနေရတဲ့

ဓမ္မအတိုင်းမကောင်း မှုတွေကို ရွံ့မုန်းရှောင်ကြဉ်တဲ့၊ ကောင်းမှုတွေကို မြတ်နိုးတဲ့ ကလေးတွေဖြစ်လာ ကြတယ်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာအနေနဲ့ လည်း အင်ဂျင်နီယာနဲ့ဆရာဝန်ဖြစ်အောင် ပညာ ဆည်းပူးစေခဲ့ပါတယ်။ အသိပညာနဲ့ အတတ်ပညာ နှစ်ခုစလုံးကို မျှတအောင် ဖြည့်ဆည်းစေနိုင်ခဲ့လို့ အများအမှန် အကောင်းအဆိုးကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ဝေဖန်ပိုင်း ခြားနိုင်တဲ့ ခေတ်ပညာတတ်တွေအဖြစ် ဘဝကို ရပ်တည်ဖြတ်သန်းနေကြပါပြီ။

အခုနောက်ပိုင်းမှာ နာရေးကုညီမှုအသင်းမှာ Volunteer လုပ်တာကို Popular တစ်ခုအနေနဲ့ တချို့က သတ်မှတ်ပြီး ဖိအလုပ်တွေကို လုပ်ကြ တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီကိစ္စကို အန်တီအမြင်နဲ့ သုံးသပ်ပေးပါဦး။

ပရဟိတအလုပ်ကို Popular အနေနဲ့ လုပ် နေကြတယ်ဆိုရင်တောင် အန်တီအမြင်တော့ ကိုရီးယားကားထဲကလိုအတုခိုးပြီး ယောက်ျား

ပရဟိတအလုပ်ကို
ကိုယ့်ရဲ့စရိုက် ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား
ကိုယ့်ရဲ့အကျင့်သီလ ဖြစ်လာတဲ့အထိ
စွဲမြဲအောင်လုပ်ကြပါ . . .
ကိုယ့်အသက်မွေး
ဝမ်းကြောင်းအလုပ်ပလုပ်တော့ဘဲ
ပရဟိတ အလုပ်ကိုချည်း သက်သက်ကြီး
လုပ်ဖို့မလိုပါဘူး
ကိုယ့်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ်နဲ့
ယှဉ်တွဲပြီးလုပ်တတ်အောင်
လုပ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားယူရမှာပါ။

လေးတွေရော မိန်းကလေးတွေပါ အရက်
 သောက်ကြမ်းကြမ်းကြာတာမျိုး၊ ဆေးလိပ်သောက်
 ကြတာမျိုး အဝတ်အစားကိုအရမ်းခေတ်မီလွန်ကဲ
 ပြီး အရှက်နည်းစွာဝတ်တာမျိုး၊ အကျိုးမရှိတဲ့ပြိုင်
 ဆိုင်တာမျိုး(ကားပြိုင်မောင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်
 ပြိုင်မောင်း)တွေကို Popular အနေနဲ့ လုပ်နေကြ
 တာထက် ပရဟိတအလုပ်ကို Popular အနေနဲ့
 လုပ်နေကြတာအများကြီးသာ ပါတယ်။ တကယ်
 တော့ ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံတွေမှာဆို ပရဟိတအလုပ်ဟာ
 လူတိုင်းရဲ့စရိုက်အဖြစ်၊ ကိုယ်ကျင့်တရားအဖြစ်
 အမြစ်တွယ်နေကြပါပြီ။ အန်တီတို့ဆီမှာလည်း
 Popular အနေနဲ့လုပ်ကိုင်ကြရင်းက စရိုက်အဖြစ်၊
 ကိုယ်ကျင့်တရားအဖြစ် အမြစ်တွယ် လာ ကြရင်
 အကောင်းဆုံးပေါ့။ တစ်ချိန်တုန်းက လူငယ်လူရွယ်
 တွေဟာ ကိုယ်ကျိုးအတွက် ခွင်ရှာတတ်တဲ့သူတွေ၊
 ခွင်ဖန်တတ်တဲ့သူတွေ၊ ရယူတတ်တဲ့သူတွေကို
 အားကျအတုခိုးနေကြရာက အခုဆို အများအကျိုး
 လုပ်ဆောင်နေတဲ့သူတွေ၊ ပေးဆပ်တဲ့သူတွေကို
 အားကျလေးစားအတုခိုးလာကြတာဟာ နိုင်ငံနဲ့
 လူမျိုး အတွက် ရလဒ်ကောင်းတစ်ခုပါပဲ။ အခု
 ခေတ်ကမ္ဘာကြီးဟာ ရွာကြီးတစ်ရွာလို ဘာကိုမှ
 တားဆီးပိတ်ပင်ဖို့မလွယ်တော့တဲ့ အခြေအနေ
 မှာ မကောင်းစေလေ့ စရိုက်တွေကလည်း စီးကူး
 ဝင်ရောက်လာနေကြသလို ကောင်းတဲ့စေလေ့စရိုက်

တွေ အားကောင်းကောင်းနဲ့ လူငယ်လူရွယ်တွေ
 ထံ ကူးစီးလာအောင် ကြိုးစားကြဖို့က တတ်
 သိနားလည်တဲ့လူကြီးတွေမှာ တာဝန်အများကြီး
 ရှိပါတယ်။ အန်တီတို့နိုင်ငံမှာ ပရဟိတ အလုပ်ဟာ
 လူတိုင်းရဲ့ စရိုက်တစ်ခု၊ ကိုယ်ကျင့် တရားတစ်ခု၊
 ကိုယ်ကျင့်သီလတစ်ခုအနေနဲ့ အသားကျလာတဲ့
 အချိန်မှာ ထူခြားဆန်းကျယ်တဲ့ Popular အလုပ်
 အဖြစ် ဘယ်သူမှ ထင်မြင်တော့မှာ မဟုတ်ပါ
 ဘူး။

လူမှုရေးလုပ်တဲ့ သူတွေဆိုတာ အတ္တဟိတကို
စွန့်ပြီး လုပ်ရတယ်ဆိုတော့ ဘယ်အခြေအနေ
လောက်အထိ စွန့်ရပါမလဲ အန်တီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး
 ဉာဏ်ဖြစ်တဲ့၊ ကံ၏အကျိုးကိုတကယ်ယုံကြည်
 တဲ့ ကမ္မသက္ကတသမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ရှိရင် ပရဟိတ
 အလုပ်ကိုကိုယ်ကျိုးစွန့်ရတဲ့အလုပ်၊ စွန့်လွှတ်
 အနစ်နာခံရတဲ့အလုပ်လို့ မမြင်တော့ပါဘူး။
 မြတ်စွာဘုရားဟောကြားခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုရှောင်
 ပြီး ကောင်းမှုဆောင်နေခြင်းသာ ဖြစ်တယ်လို့
 နားလည်သဘောပေါက်လာမှာပါ။

ပရဟိတစစ်စစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးပါလဲ။

ပရဟိတအလုပ်ကိုကိုယ်ရဲ့(လာဘ)ငွေကြေး
 လာဘ်လာဘရရှိဖို့ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ (သက္ကာယ)
 သြဇာအာဏာ ကြီးထွားဖို့ဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ရဲ့

(သီလောက)ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု အတွက်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်နေရင်တော့ ပရဟိတစစ်စစ် မဟုတ်သေးပါဘူး။ လာဘ၊ သက္ကာယ၊ သီလောကဆိုတဲ့ ကိုယ်ကျိုးအတ္တကို လုံးဝမမျှော်ကိုးဘဲ တစ်ဖက်သားအကျိုးသက်သက်အတွက် ဖြူစင်တဲ့စိတ်ထားနဲ့ ပြုလုပ်ခြင်းကသာ ပရဟိတ စစ်စစ်ဖြစ်ပါတယ်။

တချို့က အတ္တနဲ့ယှဉ်ပြီး ပရဟိတတွေ လုပ်ကြ တယ်။ ဒီအကြောင်း ကိုလည်း ဆွေးနွေးပေးပါဦး။

အတ္တနဲ့ယှဉ်ပြီး ပရဟိတလုပ်ကြ တယ်ဆိုရာမှာ အထက်က ပြောခဲ့သလို လာဘ၊ သက္ကာယ၊ သီလောကတို့ကို မျှော်ကိုးရင်သာ မဖြူစင်ဘူး။ ပရဟိတ မစစ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်တာပါ။ ဓမ္မသဘော အရ ကောင်းကြောင်းတရားတွေ ဖြည့်ဆည်းလို့ ပြည့်စုံလာရင် ကောင်းကျိုးတရားတွေက အလိုလို ပြည့်ဝဖြစ်ထွန်းလာတဲ့ သဘောကရှိလေတော့ စစ်မှန်တဲ့ပရဟိတတွေကိုလုပ်ရင်း အတ္တဟိတတွေကလည်း ဖြစ်ထွန်းလာမှာပဲ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟာ သဗ္ဗညုတရွှေဇာဏ်တော် ရရှိဖို့ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ဖို့ ပရဟိတအလုပ်တွေနဲ့ပဲ ပါရမီဖြည့်ခဲ့တာပါ။

လူမှုရေးအလုပ်တွေကို စိတ်ဝင်တစားလုပ် ချင်တဲ့ လူငယ်တွေကို အန်တီအနေနဲ့ ဆုံးမစကားလေး ပြောပေးပါဦး။

ပရဟိတအလုပ်ကို ကိုယ့်ရဲ့ စရိုက်၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား၊

ကိုယ့်ရဲ့ အကျင့်သီလဖြစ်လာတဲ့အထိ စွဲမြဲ အောင်လုပ်ကြပါ။ ကိုယ့် အသက် မွေး ဝမ်းကျောင်းအလုပ် မလုပ်တော့ဘဲ ပရဟိတအလုပ်ကို ချည်းသက်သက်ကြီး လုပ်ဖို့မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းအလုပ်နဲ့ ယှဉ်တွဲပြီးလုပ်တတ် အောင်၊ လုပ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားယူရ မှာပါ။ ဥပမာ-မုန့်ဟင်းခါးရောင်းတဲ့သူ ဟာ သူ့မုန့်ဟင်းခါးကို အမြတ်များများ ရဖို့သက်သက် မရည်ရွယ်ဘဲ စားသုံးသူ တွေအရသာရှိအောင်၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်အောင် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလေး၊ ဈေးနှုန်းအသင့်အတင့်လေး ချက်ပြုတ် ရောင်းချရင်ပဲ ပရဟိတလုပ်ပြီး ဖြစ်နေ ပါပြီ။ ပရဟိတစစ်စစ်လုပ်ခြင်းကို မြတ်စွာဘုရားရဲ့ မကောင်းမှုရှောင်၊

ကောင်းမှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား' ဆိုတဲ့ အဆုံးအမနဲ့အညီ နေထိုင်ခြင်းလို့ နားလည်ပြီး ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံနေရခြင်း သက်သက်လို့ မမြင်တော့ပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တကယ်ချစ်လို့ တရားဓမ္မအတိုင်း နေထိုင်ဖြစ်နေတာလို့ နားလည်သဘောပေါက် ကြစေချင်ပါတယ်။

ဖြိုးစုဝိဝိ

၂၀၁၄ မတ်လက ရုတ်မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ၁၀ နှစ်ပြည့် အထူးလေးပါ။ အထူးလမှာ ကျွန်မတို့က Women in the lead ဆိုတဲ့ Theme နဲ့ ရုတ်ကို တင်ဆက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဖန်တီးမှုတိုင်း လိုလိုကိုလည်း အမျိုးသမီး ပရိသတ်တွေအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး တင်ဆက် ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလရဲ့ ‘သူတို့ပြောတဲ့ . . .’ ကဏ္ဍကိုလည်း ယခင်လတွေလို စာလုံးတစ်လုံးတည်း မရွေးဖြစ်ဘဲ Wife & Women, Life & love, Strengh & Struggle စကားလုံးတွေကို ရွေးချယ်ဖြစ်ပြီး စာရေးဆရာမ လွန်းထားထား၊ စာရေးဆရာမ မနော်ဟရီနဲ့ နိုင်ငံကျော်အဆိုတော် ဇော်ဝင်းထွဋ်ရဲ့ ချစ်ဇနီး ဒေါ်မေခိုင်အုန်းတို့နဲ့ ဆွေးနွေးထားပါတယ်။

သူတို့ ပြောတဲ့...

မြိုးစုပိပိ

လွန်းထားထား

Wife & Women Wife

Wife ဆိုတဲ့စကားလုံးလေးဟာ ရိုးရှင်းသလောက် အဓိပ္ပာယ်ကတော့ လေးနက်ကျယ်ခန်းလှပါတယ်။ မထားအတွက်တော့ ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာ ပါရမီဖြည့်ဖက်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ ခံယူထားပါတယ်။

ပါရမီဖြည့်ဖက်တစ်ယောက်အဖြစ်ခံယူထားပြီးတဲ့နောက်မှာ တာဝန်တွေ ပေးဆပ်ရမှုတွေက သူ့ရှေ့အလိုလိုလာရပါတယ်။ ဥပမာလေးပြောပြရရင် ကိုယ့်ရဲ့ လိုအပ်ဆန္ဒတွေ အတ္တတွေကို သိပ်ရှေ့တန်းမတင်ဖြစ်တော့တာမျိုးပေါ့လေ။ သူ့ရဲ့ အကျိုးစီးပွား သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ပထမဆုံးတွေးပေးမိတယ်။ အဲဒီအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ ဖြစ်တည်မှု၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကဏ္ဍကို မေးမြန်ပစ်လိုက်တာ မျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ တန်ဖိုးက တစ်ကဏ္ဍ ရှိထားပြီးသားပေါ့။ သူ့ကိုတော့ ဦးစားပေး၊ နေရာပေးမိတယ်။ အဲဒါမျိုးပါ။

ဇနီးဆိုတာ အဖြည့်ခံသက်သက်လို့ မထားမယူဆပါဘူး။ သူ့အတွက် ဖြည့်ဆည်းပေးရင်း၊ ပါရမီ ဖြည့်ပေးရင်းနဲ့ ကိုယ့်မှာပါ အလိုအလျောက် ပြည့်ဝမြင့်မားလာတာမျိုးပါ။ ရေမြင့်လာတဲ့အခါ

ကြာတင်လာတဲ့သဘောပေါ့။ မထားက ပါရမီဖြည့်ဖက်ကောင်းတစ် ယောက် ဖြစ်ချင်တယ်။

Women

Women ဆိုတဲ့စကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို လား...။ ငြိမ်းချမ်းသော မေတ္တာတရားရဲ့ သင်္ကေတအဖြစ် ဖွဲ့ဆိုချင်ပါတယ်။ မိန်းမသားတိုင်းကို မေးကြည့် မငြိမ်းချမ်းချင်တဲ့ မေတ္တာ ဓာတ်ခံမရှိတဲ့ မိန်းမသားရယ်လို့ ရှိကုမရှိဘူးလေနော်။

Wife နဲ့ Women နဲ့က ကွာခြားမှုတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ဇနီးသည်တစ်ယောက်နဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ မိန်းမသားတစ်ယောက်မှာတောင် အတွေးအခေါ်၊ ခံယူပုံချင်း၊ ဘဝကိုထင်မြင်သုံးသပ်ပုံချင်းက မတူနိုင်ဘူးလေ။ ဇနီးသည် တစ်ယောက်မှာ နောင်ဖွဲ့ထားတဲ့ ကြိုးတွေ ခြားနားထားတဲ့ စည်းတွေ ညှိနှိုင်းရတာတွေ ရှိတယ်။ မိန်းမသားတော့ မိန်းမသားပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မတူတော့ဘူး။ လွတ်လပ်ပုံချင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချပုံချင်းလည်း မတူနိုင်တော့ဘူးပေါ့။ မိန်းမသား တစ်ယောက်ရဲ့ အခြေခံ ဝိဇာတိ၊ စိတ်ခံစားမှုတွေတော့ ရှိနေနိုင်သေးတာပေါ့လေ။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးအတွက် အရေးကြီးဆုံး

လိုအပ်ချက်ကို မထားအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာက အရေးကြီးဆုံးပဲ။ ပြီးတော့ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ထက်မြက်ရဲရင့်မှုလည်း ရှိရမယ်။ မှန်ကန်တဲ့ အတွေးအခေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်တွေလည်း လိုအပ်ပါသေးတယ်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အတွက် ဘဝရဲ့ စိန်ခေါ်မှုက ဘာများဖြစ်နိုင်မလဲ မထားအထင်တော့ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ တိုးတက်မြင့်မားရာ လမ်းကြောင်းတွေ ရှာဖွေနိုင်ဖို့၊ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တစ်ခုထားရှိပြီး အဲဒီပန်းတိုင်ကို ရောက် အောင် မဖြစ်မနေ ခွင့်လှလ၊ ဝိရိယာနဲ့စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာ ပြင်းပြစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ရမှာက ဘဝရဲ့ စိန်ခေါ်မှုပေါ့နော်။

Life & Love Life

Life ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို မထားရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုမှုအတိုင်းပြော ရရင်...။

“တစ်နေ့ချင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာ ရှင်သန်နေထိုင်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာအောင်၊ ပျော်ရွှင်အောင်နေမယ် ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်စပ်ဆိုင်သမျှ လူတွေကို စိတ်ကောင်းစေတနာ ကောင်းကောင်းလေးထား ပြီး

တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပေးပေးမယ်ဆိုရင် လူတစ်ယောက်အတွက် ဘဝရင်သန်နေထိုင်မှုက အဓိပ္ပာယ်ရှိနေပြီလို့ ယူဆထားပါတယ်။

မထားရဲ့ အခလက်ရှိဘဝကို မထား ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း အပြည့်အဝ ကျေနပ်မှုရှိပါတယ်။

မထားဘဝအတွက် အရေးကြီးဆုံးက ဘဝတစ်လျှောက် လုံးစိတ်ချမ်းသာစွာ ငြိမ်းချမ်းစွာ ရှင်သန်နိုင်မယ့် ဘဝရင်သန်မှု အနုပညာရယ် . . . ။ ဘဝတစ်ခုအဆုံးသတ်ခါနီးမှာ အဓိက နှလုံးသွင်းတတ်ဖို့ အတွက် သေဆုံးဖို့အတတ်ပညာ ပါပဲ . . . ။

ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုဟာ တစ်နေရာမှာ ရပ်တန့် မနေဘဲ တစ်ဆင့်ချင်း၊ တစ်ထပ်ချင်းမြင့်မား သထက် မြင့်မားလာအောင် တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ အတွက် Life Plan ဆိုတာရှိကို ရှိသင့်တဲ့ အရာ ပါ။

Love

Love ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို လူအမျိုးမျိုးက သူတို့ ခံစားနားလည်တဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်းဖွင့် ဆို တတ် ကြပါတယ်။ မထားရဲ့ အချစ်ကတော့ မေတ္တာကို အခြေခံပြီးမှ ချစ်ခြင်း မေတ္တာဆိုတာ ပေါ်ပေါက် လာတယ်လို့ လက်ခံထားပါတယ်။ ငယ်ရွယ်နုနယ် စဉ် အချစ်ကတစ်မျိုးပေါ့ . . . ။ အချစ်ဆိုတာ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်ဖို့အတွက် ကိုယ့်ရဲ့ လိုအပ်ဆန္ဒတွေပြည့်ဝဖို့အတွက် သူတစ်ပါးကို ချစ်တာ။ ရင့်ကျက်နားလည်လာတဲ့ အချိန်ကျ တော့။ အချစ်တစ်ခုတည်းနဲ့ မပြည့်စုံနိုင်ဘူး ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုပြီး တွဲသုံးမှ ပြည့်စုံမှုရှိလာ တယ်။ အဲဒီအခါကျတော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ သူစိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်ဖို့အတွက် သူ့ရဲ့လိုအပ် ဆန္ဒတွေပြည့်ဝစေဖို့အတွက် ကိုယ့်ရဲ့လိုအပ် ဆန္ဒတွေ၊ အခန်းကဏ္ဍတွေက တဖြည်းဖြည်း အနောက်ကိုရောက်ရောက်လာပြီး သူ့ အတွက်ပဲ ဦးစားပေးဖြည့်ဆည်းပေးရခြင်းကို သာယာ ပျော်မွေ့လာခဲ့တယ်။ အဲဒါကိုယ့်ရဲ့အရည်အချင်း ဖြစ်လာတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝမှာ အချစ်ဆိုတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ဥပမာ ပြောရရင် အိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ အဆောင်အယောင်အလှအပီ နခသမအေငသည တစ်ခုလို အရေးပါပါတယ်။ ဒီအိမ်တစ်အိမ်ရဲ့ အနုပညာမြောက်မှု သာယာလှပမှု ငြိမ်းချမ်း အသက်ဝင်မှုတို့ဟာ အချစ်နဲ့တူတယ်။ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာလည်း အချစ်မပါဘဲ ရပ် တည်နေနိုင်သလားဆိုတော့ နေနိုင်ပါတယ်။ နေလို့လည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အနုပညာ ပျော် ဝင်မှုတို့ အနုစိတ်ရသခံစားမှုတို့တော့ ပျောက်ဆုံး နေမှာပေါ့နော်။ ပြောရရင် အချစ်မရှိတဲ့ အိမ် ကလေးက သိပ်ရိုးစင်းနေမှာပေါ့နော် . . . ။

ချစ်ရင် ရူးရူးမူးမူး ချစ်တတ် ကြတယ်ဆိုတာ မိန်းမတွေမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားတွေမှာ

လည်း ဖြစ်တတ်တာပါပဲ။ ဒါက လူတစ်ဦးချင်းရဲ့ ရင့်ကျက်မှုရယ် ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်စွမ်းနဲ့ ခံစားမှု လွန်ကဲခြင်း ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းတို့ အပေါ်မှာပဲ မူတည်တာပါ။

Strength & Struggle Strength

“ခံနိုင်ရည်စွမ်းအင်” ပေါ့နော်။ “စွမ်းအား ပါဝါ” တစ်ခုပေါ့။ တစ်ယောက်ရဲ့ဘဝမှာ တွေ့ ကြုံရင်ဆိုင်လာရသမျှ အခက်အခဲတွေပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘဝရဲ့ လောကဓံတွေကိုပဲဖြစ်ဖြစ် မဆုတ်မနစ် ရင်ဆိုင်ကြုံခိုင်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ စွမ်းအင်တစ်ခုပေါ့။

မထားရဲ့ အားသာချက်လား . . . အင်း ပြော ရမယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒါကို အားသာချက်လို့ ပြော

ကိုယ့်ရဲ့အားနည်းချက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာကိုသိထားရင် အဲဒီအချက်ကိုအထူးအာရုံစိုက်ပြီး သတိကလေးနဲ့ လေ့ကျင့်ယူမယ် ပြုပြင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ အားနည်းချက်ဟာ တစ်ချိန်မှာ အားသာချက်အဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားမှာပါ။ အဓိကလိုအပ်ချက် က ကိုယ့်အားနည်းချက်ကို သိမြင်တတ်ဖို့နဲ့ လေ့ကျင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲတတ်ဖို့ပါ။

ရမလား မသိဘူး။မထားက တော်ရုံတန်ရုံဆို အရှုံးမပေးတတ်ဘူး . . . ဇွဲမလျှော့တတ်ဘူး။ နောက်မဆုတ်ဘူး။ စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ ဇွဲ ကောင်းကောင်းနဲ့ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို တစ်နေ့ ချင်း တစ်ရက်ချင်း မဖြစ်မနေ ကြိုးစားအားထုတ် တတ်တယ်။ ကိုယ်လျှောက်ရမယ့်လမ်းကိုပဲ တစ်စိုက်မတ်မတ်အာရုံ စိုက်ထားတတ်တယ်။ ဘေးဘီဝဲယာတွေကို သိပ်မကြည့်နေဘူး။ အဲဒီ တော့ အာရုံလည်း မပျံ့လွင့်ဘူးပေါ့နော်။

ကိုယ့်ရဲ့ အားနည်းချက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာ ကိုသိထားရင် အဲဒီ အချက်ကို အထူးအာရုံစိုက်ပြီး သတိကလေးနဲ့ လေ့ကျင့်ယူမယ် ပြုပြင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီအားနည်းချက်ဟာ တစ်ချိန်မှာ အားသာချက် အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမှာပါ။ အဓိက လိုအပ် ချက်က ကိုယ့်အားနည်းချက်ကို သိမြင်တတ်ဖို့နဲ့ လေ့ကျင့်ပြုပြင်ပြောင်းလဲတတ်ဖို့ပါ။

အားနည်းချက်ဆိုတာ မိန်းမတွေမှာမှ ရှိတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူ တစ်ယောက်ချင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ် စွမ်းရည်ရင့်ကျက် မှုနဲ့ အတွေ့အကြုံ စိတ်ခံစားမှုတွေနဲ့ပဲ သက်ဆိုင်ပါ တယ်။

Struggle

Struggle ကတော့ ရုန်းကန် အားထုတ်ခြင်း ပေါ့။ ဘဝရဲ့ အခက်အခဲတွေ အတားအဆီး အပိတ်အပင်တွေကနေ လွတ်မြောက်အောင် အစွမ်းကုန် အားအင်သုံးပြီး အားထုတ်ရုန်းကန် ရခြင်းဆိုပါတော့။

မထားရဲ့ဘဝမှာလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက ကိုယ်ဖြစ်ချစ်တဲ့ ဘဝရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်နိုင်ဖို့အတွက် ရုန်းကန်အားထုတ်ခဲ့ရတာ တွေ အများကြီးပဲပေါ့။ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ် ခဲ့သလဲဆိုရင် အဓိကကတော့ စိတ်ဓာတ်ခွန်အား နဲ့ ပြင်းပြထက်သန်မှုရယ်။ ဇွဲလုံ့လပီရိယာရယ် အဲဒါတွေကို လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရပါ

တယ်။

အားသာချက်တွေများနေမှ ကြုံလာတဲ့ ပြဿနာ၊ အဆိုးအကောင်းတွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး ညီမလေးရယ်။ လူဆိုတာ ဘဝမှာ ရင်ဆိုင်စရာဆိုလို့ အကောင်းလောကဓံရယ်၊ အဆိုးလောကဓံရယ် နှစ်မျိုးပဲရှိတာပါ။ အောင် မြင်နေတာ၊ ချမ်းသာပြည့်စုံနေတာ တွေဟာလည်း အကောင်းလောကဓံတွေပါပဲ။ အဲဒီအချိန်တွေမှာ သာယာပျော်ရွှင် ကျေနပ်မနေဘဲ၊ ယစ်မွှေးမာန်တက် မနေဘဲ ဒီလောကဓံဟာလည်း တစ်ချိန်မှာ ပြီးဆုံး သွားမှာပါပဲလို့ နှလုံးသွင်းတတ်ရင် တစ်ချိန်မှာ ကျဆုံးခြင်း ဆင်းရဲခြင်းဆိုတဲ့ အဆိုးလောကဓံနဲ့ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်လာရတဲ့အခါ ထူးပြီးမတူန်လုပ် တော့ဘူးပေါ့။ ဒီအဆိုး လောကဓံဟာလည်း တစ် ချိန်မှာ ပြီးဆုံးသွားမှာ ပါပဲလို့ ဆင်ခြင်တတ်လာ မှာပေါ့။ ဖြစ်လာသမျှ အရာအားလုံးဟာ ပြီးဆုံး ခြင်းမှာပဲ အဆုံးသတ်တယ် ဆိုတာကို သိထားရင် အကောင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အဆိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ် လောကဓံကိုမဆို ခံနိုင်ရည်ရှိသွားမှာပါပဲ။

Manorhary

Wife & Women Wife

She has been to paradise but never been to her.

Women

Women? They are steel petals.

Life & Love Life

There's a saying of Lao Tzu, "Life is a series of natural and spontaneous changes. Don't resist them – that only

creates sorrow. Let reality be reality. Let things flow naturally forward in whatever way they like." I like that saying. For me, life is just an illusion, it will disappear when the time comes, so do not try to catch any of them, let them flow automatically.

Love

And now these three remain: faith, hope and love. But the greatest of these is love. 1 Corinthians 13:13

Strength & Struggle Strength

I never ask the Lord for easy life, I just ask for enough strength so that I can face everything whether good or bad. What doesn't kill me makes me stronger.

Struggle

If there's no struggle, there's no progress.

မေခိုင်အုန်း

Wife & Women Wife

Wife ဆိုတာ ဇနီးမယား တစ်နည်းအားဖြင့်

အိမ်ရှင်မပေါ့။ အိမ်ရှင်မဆိုတဲ့အတိုင်း အိမ်ထောင် ဦးစီး ခင်ပွန်းသည်နဲ့ သားသမီးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ကုသိုလ်ရေး တွေ

စံချိန်မီဖို့ တာဝန်ရှိတာပေါ့။ ပေးဆပ်တယ်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်လုပ်ချင်လို့ လုပ်တာပါ။ အန်တီကတော့ ဇနီးဆိုတာကို အဖြည့်ခံလို့

မမြင်ပါဘူး။ ရဲဘော်ရဲဘက်လို့ပဲ မြင်ပါတယ်။ သူထမ်းနိုင်တဲ့ တာဝန်ကို သူထမ်း၊ ကိုယ်ထမ်းနိုင်တဲ့ တာဝန်ကို ကိုယ်ထမ်းကြတဲ့ ခရီးပန်းတိုင် တစ်ခုတည်းကို သွားနေကြတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက် ၂ ဦး ပေါ့။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ဆိုရင်လည်း အနုပညာရှင် ခင်ပွန်းသည်ကို ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မပေးတဲ့ မိန်းမအဖြစ် ခင်ပွန်းဘေးမှာ ရှိချင်ပါတယ်။

Women

Women ဆိုတာ အရွယ်ရောက်ပြီး လူသား အမပေါ့။ women က လွတ်လပ်တယ်။ မိုးကောင်းကင် အိပ်မက်တွေ မက်ခွင့်ရှိတယ်။ Wife ကတော့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေ နှောင်ကြီးတွေ နဲ့ပေါ့။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်မှာ ပြဿနာတွေကို ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်ပြီး ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းနဲ့ မိမိအတွင်း စိတ်ခံစားမှုကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှ ဘယ် နေရာ၊ ဘယ် အခြေအနေမှာ ဖြစ်ဖြစ်မှန်မှန် ကန်ကန်တွေးခေါ် နိုင်ပြီး ကြုံလာသမျှကို ပြေလည်အောင် အကောင်း ဆုံးဖြေရှင်းနိုင်မှာပါ။ (ဘဝလုံခြုံဖို့ ပိုပြီး အရေးကြီး လိုအပ်နေတဲ့ သူတွေလည်း ရှိဦးမှာပါ) ။ ဘဝမှာ စိန်ခေါ်မှု ဆိုတာက လူ့ဘဝမှာ မွေးဖွားလာပြီး ကတည်းက နာရီစက္ကန့်နဲ့အမျှ တွေ့နေရတာပဲ လေ။ စိန်ခေါ်မှုလို့ အရေးကြီး သဘောမထားဘဲ မသိလိုက်မသိဘာသာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့သဘာဝကျကျ ကျော်ဖြတ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

Life & Love Life

မွေးဖွားခြင်းနဲ့ သေဆုံးခြင်းကြားက အရာတစ်ခုက Life ပေါ့။ အန်တီကတော့ ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်ကျေနပ်ပါတယ်။ နွေးထွေးတဲ့ မိသားစု ဘဝဆိုတာ လောကကြီးရဲ့ လက်ဆောင် တစ်ခုပါ။ သားနဲ့သမီးကိုလည်း လူ့လောကကို မှန်မှန်ကန်ကန် ကြည့်တတ်ဖို့နဲ့ မှန်မှန်ကန်ကန် တွေးခေါ်တတ်ဖို့ ထိန်းသိမ်းပေးဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ဘဝမှာ Life Plan ဆိုတာက ဘာမှ မသေချာတဲ့ လောကကြီးမှာ ဒါဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ PPlan မျိုးချရင်တော့ စိတ်ပင်ပန်းရမယ်ထင်တယ်။ လုံးဝဘာ Plan မှ မရှိတော့လဲ ပန်းတိုင်မရှိဘဲ ခြေဦးတည့်ရာ သွားနေတဲ့သူ ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီတော့ Life Plan ဆိုတာရှိတော့ ရှိသင့်တယ်။ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကိုညှိပြီး ပြောင်းသင့်ပြောင်း၊ လျော့သင့်လျော့၊ တိုးသင့်တိုး လုပ်သင့်ပါတယ်။

Love

Love ဆိုတာက ဘဝခရီး Life ကိုမောင်းနှင်ဖို့လောင်စာပါ။ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်တင် မဟုတ်ပါဘူး။ လူသားအားလုံးအတွက် အချစ်ဟာ အရေးပါပါတယ်။ ချစ်တဲ့စိတ်ဟာ အင်အားတစ်ခုပါဘဲ။ ဘဝမှာကြုံရတဲ့ တချို့အခက်အခဲ

ခန္ဓာဗေဒအရပြောရင်တော့ သတ္တလောကထဲမှာ လူသားက အားအနည်းဆုံးလို့တောင် ပြောနိုင်ပါတယ်။ ငှက်ကလေး တစ်ကောင်လို မပျံနိုင်ဘူး။ ငါးလေးတွေလို ရေထဲမှာ မနေနိုင်ဘူး။ ဆင်တွေကျားတွေလို အင်အားကယှဉ်လို့တောင်မရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်တတ်တဲ့ ဦးနှောက်တစ်ခုကြောင့်သာ လူသားမျိုးဆက်ကြီး တစ်ခုတည်းရှိနေတာပဲ။ လူသားရဲ့ အားသားချက်က ဦးနှောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီဦးနှောက်ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ အသုံးချနိုင်ဖို့ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။ လူသားတိုင်းအားနည်းချက်၊ အားသာချက်တွေရှိ ကြပါတယ်။ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမအားနည်းပုံ၊ အားသာပုံ၊ အားနည်းချိန်၊ အားသာချိန်တွေ မတူတာပဲ ရှိတာပါ။ ဒီတော့ မိန်းမတွေက ယောက်ျားတွေထက် အားနည်းပါတယ် ပြောဖို့လည်း ခက်ပါတယ်။

တွေကို ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် အောင်မြင်အောင် ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

တချို့မိန်းမတွေကချစ်ရင် အရမ်းကို ရူးရူး မူးမူး ချစ်တတ်ကြတယ်ဆိုတာမှာ ဒါတော့ အမျိုးမျိုးရှိမှာပေါ့လေ။ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေပဲဟာ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်အရာမဆို အစွန်းရောက်တာ မကောင်းဘူး။ အချစ်စိတ်ကို ဆင်ခြင်ဉာဏ်လေး ကတွဲနိုင်ရင်ပို ကောင်းတာပေါ့။

Strength & Struggle Strength

ခက်ခဲတဲ့ အခြေအနေတွေကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ အင်အားကို Strength လို့ ပြောတာပေါ့။ ဒီအင်အားကိုဘာသာရေးနဲ့ ချစ်တဲ့အရာတွေ ဆီက ရနိုင်ပါတယ်။ အန်တီရဲ့ အားသာချက်ဆိုရင် လိုချင်တပ်မက်မှု သိပ်မများတာ အန်တီရဲ့ အားသာချက်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ ခန္ဓာဗေဒအရ

ပြောရင်တော့ သတ္တလောကထဲမှာ လူသားက အားအနည်းဆုံးလို့တောင် ပြောနိုင်ပါတယ်။ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်လို မပျံနိုင်ဘူး။ ငါးလေးတွေလို ရေထဲမှာ မနေနိုင်ဘူး။ ဆင်တွေကျားတွေလို အင်အားကယှဉ်လို့တောင်မရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်တတ်တဲ့ ဦးနှောက်တစ်ခုကြောင့်သာ လူသားမျိုးဆက်ကြီး တစ်ခုတည်းရှိနေတာပဲ။ လူသားရဲ့ အားသားချက်က ဦးနှောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီဦးနှောက်ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ အသုံးချနိုင်ဖို့ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။ လူသားတိုင်းအားနည်းချက်၊ အားသာချက်တွေရှိ ကြပါတယ်။ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမအားနည်းပုံ၊ အားသာပုံ၊ အားနည်းချိန်၊ အားသာချိန်တွေ မတူတာပဲ ရှိတာပါ။ ဒီတော့ မိန်းမတွေက ယောက်ျားတွေထက် အားနည်းပါတယ် ပြောဖို့လည်း ခက်ပါတယ်။

Struggle

Struggle ခက်ခဲတဲ့ အခြေအနေတွေမှာ အကောင်းဆုံးရှင်သန်နိုင်ခြင်းကို Struggle လို့ အန်တီတော့ ပြောချင်တယ်။ လူ့ဘဝတစ်လျှောက် လုံးလူတွေဟာ Struggle လုပ်နေရတာပဲ။ အလိုက်သင့်နေခဲ့ရတာရှိသလို အားသုံးခဲ့ရတာလည်း ရှိပါတယ်။ ဘယ်လိုအခြေအနေ၊ အချိန်အခါပဲ ဖြစ်ဖြစ် လိုက်လျောညီထွေအဆင်ပြေအောင်နေတတ်ဖို့ အဓိကပါပဲ။ အန်တီဘဝမှာလည်း ကြုံခဲ့ရတာပဲ။ ဒါတွေကို ကြုံတွေ့ကျော်ဖြတ်ပြီးရင် အဲဒီအတွေ့အကြုံ တွေက Strength တွေ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး စိတ်နှလုံးသား ဖြူစင်ရင် ကိုယ့်စိတ်ကို သတိလေးကပ်နိုင်ရင် ပြဿနာအဆိုးအကောင်းအတော်များများကို ခံနိုင်ရည်ရှိမယ်လို့ယူဆပါတယ်။

မြိုးစုပိုပို

အနုပညာလောကကို စတင်ဝင်ရောက်စဉ်မှာတွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲများ

အခက်အခဲဆိုတာရှိမှ တိုးတက်ပြောင်းလဲ တာမို့ နေ့တိုင်းရှိနေရင်လည်း သဘောကျပါတယ်။ အခက်အခဲတွေ့ရင် ဘုရားကို ပိုအားကိုးဖြစ်တယ်။ အဲဒီအခါဘုရားက ဉာဏ်ပေးတယ်။ ဉာဏ်ရှိတဲ့ သူတွေ ကိုယ့်အနားမှာ ပေါ်လာပေးတယ်။ အဲဒီ တော့ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးရှိတယ်။

သူပြောတဲ့ သူ့အကြောင်း

Model . Phyu Phyu Kyaw Thein
Photo . Aye Zaw Moe (Setthmu)
Arranged by Thida Soe

**ပရိသတ်နဲ့ ကိုယ်နဲ့တစ်သားတည်း
ဖြစ်သွား ခဲ့တဲ့ အောင်မြင်မှု**

လက်ရှိလတ်တလော တစ်သားတည်း ဖြစ်ထားတဲ့ အရာဆိုရင်တော့ “မိန်းကလေး တစ်ယောက်အသည်းကွဲနေတယ်” ကိုယ်ပိုင် သံစဉ်တစ်ကိုယ်တော် အခွေပေါ့။

**Fashion နဲ့ Performance တွေနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့
အမြင်...**

အနုပညာရှင်တစ်ယောက်၊ အထူးသဖြင့် ဖျော်ဖြေရေးသမားတစ်ယောက်အတွက် Fashion ကအရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘဝရဲ့ တန်ဖိုးတွေနဲ့ လဲလိုက်ရလောက်အောင်တော့ ဘယ်တော့မှ ပိုအရေးမကြီးပါဘူး။ မဖြူ Performance တွေလုပ်တာကို ပရိသတ်က ကြိုက်နှစ် သက်ပြီး လက်ခံတဲ့အတွက် ကျေနပ် ပျော်ရွှင် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

**သီချင်းဆိုတာအပြင် အလှဓာတ်ပုံ
ရိုက်တာတွေနဲ့ VCD တွေမှာ သရုပ်ဆောင်
ဖြစ်တာက...**

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆိုတော်ဖြူဖြူကျော် သိန်းလို့ပဲ

ခဲယူပြီး လုပ်ခဲ့တာပါ။

**ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတဲ့
အချိန် များ**

အများစုကတော့ စင်ပေါ်မှာ သီဆိုဖျော်ဖြေ နေ ရတဲ့ အချိန်တွေပါပဲ။

**ဖြူဖြူကျော်သိန်းသည်းခဲမပေးနိုင်
တဲ့ လုပ်ရပ်**

လိမ်တာ၊ မရိုးသားတာ အလုပ်ကိုအလုပ်လို့ မလုပ်တာ၊ တခြားအရာတွေလည်း ရှိသေး တယ်။

**ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ အကြည်ညိုဆုံး
စံပြ ပုဂ္ဂိုလ်**

တစ်ဘဝလုံးအတွက် အကြည်ညိုဆုံး စံပြ ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့မရှိပါဘူး။ ဘုရားကို ယုံကြည်တယ်။ ရိုးသားဖြောင့်မန်တဲ့သူကို ကြည်ညိုတယ်။ လူတော်လူကောင်းကို ခံထားတယ်။

**ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ ဓိတအပေါ်
ထားတဲ့ စိတ် သဘောထား**

ဖေဖေနဲ့မေမေကိုချစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ရိုး သားဖြောင့်မတ်မှုကို လေးစားအတုယူတယ်။ ကိုယ့်အပေါ်ထားတဲ့ သူတို့ရဲ့ မေတ္တာအတွက် ကျေးဇူးတင်တယ်။

တစ်ချိန်မှာကိုယ့်သမိုင်းကြောင်း ကိုဒီလိုကျန်ခဲ့စေချင်တယ်။

နာမည်ကျန်ရစ်နေခဲ့စေချင်တယ်။ ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်းနဲ့ ကျန်ချင်လည်း ဆိုတာကိုတော့ အသက်ရှင်တဲ့ နေ့တိုင်းမှာ ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ရပ်တည်ရ ပါတယ်။

ပရဟိတလှုပ်ရှားမှုတွေအပေါ် ဖြူဖြူကျော် သိန်းရဲ့အမြင်

ကိုယ်နားလည်သလောက်တော့ ပရဟိတဆိုတာ လိုနေတဲ့သူကို ကူညီချင် တဲ့သူက ကူညီ နိုင်သလောက် ကူညီတာပါ ပဲ။ ခုနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဒါဟာ ခေတ်ပေါ် Fashion တစ်ခုလိုဖြစ်လာတယ်။ ဘယ်လို ပဲဖြစ် ဖြစ်ဘာရယ် ရည်ရွယ်ချက်ပဲ ရှိရှိလေ... လိုနေတဲ့သူတွေကို ကူညီတဲ့သူတွေများလာတယ် ဆိုတာ လိုနေသူတွေအတွက် ကောင်းတာပေါ့။

အောင်မြင်တဲ့ အနုပညာရှင်တစ် ယောက်အနေနဲ့ လူငယ်ငါးသနာရှင်တွေ ကို Judge လုပ်ပေးရတဲ့ အချိန်မှာ ဖြစ် ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ခံစားမှု

သူတို့ရဲ့ အရည်အသွေးကို မြင်တွေ့ရတာကို က ကျေနပ်အားရဝမ်းသာစရာ ကောင်းပါတယ်။

ကိုယ်ပြောပြပေးလိုက်တဲ့ Comment လေးတစ်ခု က သူတို့ရဲ့ လမ်းကြောင်းမှာ အထောက်အကူ ဖြစ်ဖို့ပဲ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ပြောချင်တဲ့ စကားဆို ရင်တော့ ကိုယ်ထက်အများကြီးပိုတော်တဲ့ သူတွေ ဖြစ်စေချင်တယ်။ ကမ္ဘာကျော်တွေ ဖြစ်လာစေချင် တယ်။

အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖြူဖြူကျော် သိန်းခဲယူထားတဲ့ ခဲယူချက်နဲ့ ရွေးချယ်မှု ပုံစံက

ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုလူမျိုးကိုမှ ချစ်မယ်

လို့ တစ်ခါမှ ဘောင်ခတ်မစဉ်းစားထားပါ ဘူး။ အပြင်လောကက ဖြစ်ရမယ်၊ သာမန် ယောက်ျားလေးဖြစ်ရမယ်၊ အနုပညာ သမားဖြစ်ရမယ်၊ ပညာတတ်ရမယ်၊ ချမ်း သာရမယ်၊ ဆရာဝန်ဖြစ်ရမယ်၊ အောင်မြင်ရ မယ်၊ အာဏာရှိရမယ်၊ ရုပ်ချောရမယ်စသ ဖြင့် တစ်ခါမှ မတွေးထားပါဘူး။ အရေးကြီး တာက ကိုယ်သဘောကျတဲ့ ဉာဏ်ရည်နဲ့ စိတ်ရှိပြီး အပြန်အလှန် တူညီတဲ့ မေတ္တာ ထား နိုင်ဖို့ပါပဲ။ အဝတ်စုံလျှောက်အတူ လက်တွဲခွင့်ရတယ် မရဘူးဆိုတာကတော့ ဘုရားရဲ့ အလိုတော်ပါပဲ။

ဖြူဖြူကျော်သိန်းရဲ့ အနာဂတ် အစီအစဉ်

လောလောဆယ် ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် တစ်ကိုယ်တော် နှစ်ခွေစီစဉ်နေပါတယ်။ တစ်ခွေ က Lazy Clubနဲ့ပါ။ နောက်တစ်ခွေကတော့ တေးရေးအသစ်၊ တီးခိုင်းအသစ်နဲ့ ရောခံသီချင်း တွေချည်း ပါပဲ။ အဲဒီအခွေကိုတော့ သင်္ကြန်ပြီးရင် အရင် ထွက်ချင်ပါတယ်။

သီတာစိုး

သပိုင်းတစ်ခု အိပ်မက်တစ်စ ဂစ်တာသံတွေလျှံတဲ့ ည

Z i g z a g

ဆောင်းရဲလက်ကျန် အေးမြမြ အငွေအသက်က ညနေခင်းကို တိုးဝင်မလာနိုင်ခဲ့။ မိုင်ဒါကွင်းထဲက ညနေခင်းတစ်ခုမှာ လူတွေ ခြေချင်းလိပ်ယှက်နေကြ။ ဝိတကိုချစ်တဲ့လူတွေ အမှန်က ဂစ်တာကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့လူတွေ။ အကြီးစား stage တစ်ခုနဲ့ small stage တစ်ခုကြား ခပ်မြင့်မြင့်သွယ်တန်းထားတဲ့ ကြိုးတန်း တစ်ခုမှာ Jonathan Dza ခဲ့ လက်ရာ ဂစ်တာသမားတွေရဲ့ ရုပ်ပုံပိုစတာတွေက လှုပ်လှုပ်ခါခါ။ ဒါ ငါတို့ကြိုက်တဲ့ မြန်မာပြည်က ဂစ်တာသမားတွေ။ ပြင်းပြင်းရှုရှုထွက်ပေါ်နေတဲ့ ဂစ်တာသံတွေဆီ ခြေလှမ်းတွေ တရွေရွေ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်လိုက်ကြ။ small stage ဆီမှာ ဂစ်တာသမားကြည်သာဟိန်း တီးခတ်နေ။

MUSIC PLUS YATI

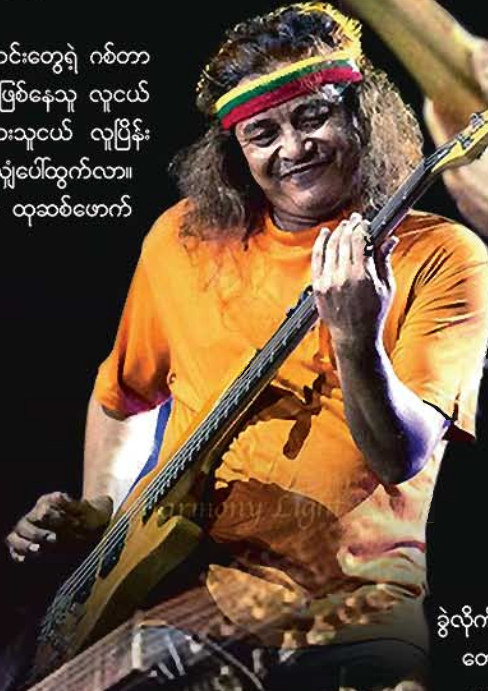
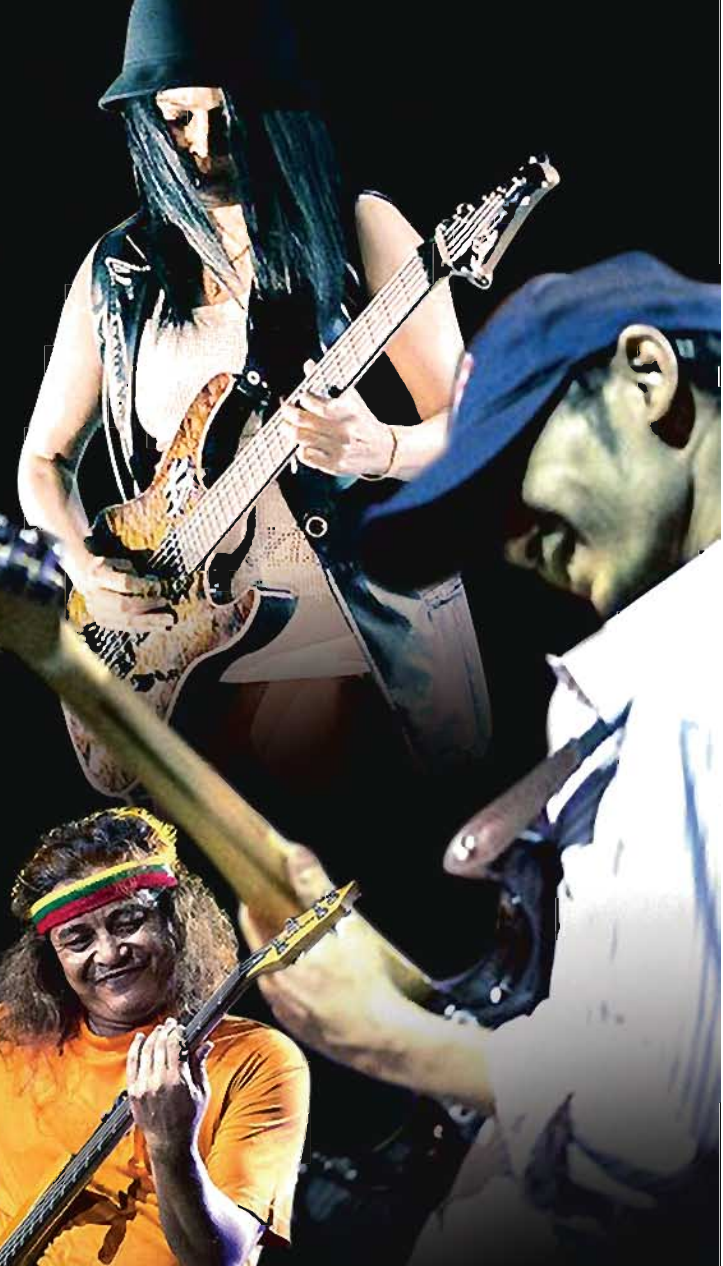
“ဒီဘဲက တော်တော်ကောင်းတဲ့ လက်၊ ဘာလို့ ဒီမှာလာတီးနေတာလဲ၊ ကျွတ်... ဟို stage မှာ တက်ဖြရမှာ”

လူတစ်ယောက်ဆီက မချီတင်က အန်ကျလာတဲ့အသံတစ်စက ဖုန်အလိမ်း လိမ်းပေကျ နှစ်မြင်သွားခဲ့။

music band 4 band, stage အနိမ့်အမြင့် ခွဲခြားခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ်ယုံ ကြည့်ရာဂီတနဲ့ solo ဂစ်တာလက်စွမ်းပြသူ ဂစ်တာသမားနှစ်ဦး။ big stage နောက်ဘက်မှာတော့ မြန်မာပြည်က ဂစ်တာသမားတွေ ဂစ်တာကိုယ်စီလွယ်လို့ ရုံးစုရုံးစု၊ တချို့က ဓာတ်ပုံအရိုက်ခဲ၊ တချို့က အမေးအပြန်းခဲ။ တချို့က အချင်းချင်း ဂုဏ်ယူ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ကြ။ နာရီမိနစ်လက်တံတိုရှည်နှစ်ခုလုံး တစ်ထပ်တည်း ဇောက်ထိုး ဝိုက်ကျချိန်မှာ small stage လေးဆီက ဂစ်တာလက်စွမ်း ပြသံတွေရပ်တန့်သွားခဲ့။ သကြားလုံးလေးတစ်လုံးကို စုပြုံအုံခဲနေ တဲ့ ပုရွက်ဆိတ်တွေ ဒိန်ခဲတုံးကြီးဆီ ရွေ့လျားချီတက်လာကြ။ big stage ပေါ်မှာ လူတချို့ sound check... လုပ်။

“အဆိုမပါဘဲ အတီးတွေချည်းပဲဖြစ်ပါ့မလား။ ပရိသတ်က အားပေးပါ့မလား” music နဲ့ အလှမ်းဝေးပုံရပြီး ဂစ်တာသူရဲကောင်းတွေရဲ့ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားအပေါ် အယုံအကြည်နည်းသူ လူပြိန်းတစ်ယောက်ရဲ့ အသံ။

“မင်းပြန်လိုက်တော့ အခုပဲ လှည့်ပြန်လိုက်တော့” သူရဲကောင်းတွေရဲ့ ဂစ်တာ သံကို မီးကုန်ယမ်းကုန် အားပေးနားထောင်ဖို့ နှလုံးသားအသင့်ဖြစ်နေသူ လူငယ် တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်တုံ့ပြန်သံ။ မျက်စိသူငယ်နားသူငယ် လူပြိန်း လေးကို အားမနာပါးမနာ ဝိုင်းရယ်ချလိုက်တဲ့ ရယ်သံတွေ မိုလှုံပေါ်ထွက်လာ။ ပထမဆုံးတက်လာတဲ့ ဂစ်တာသူရဲကောင်း နိုင်ဇော်၊ ပထမဆုံး ထုဆစ်ဖောက်

ခွဲလိုက်တဲ့ နိုင်ငံတော်သီချင်း တေးသွားနဲ့အတူ လိုက်လံ ဟစ်အော် သီဆိုသံတချို့ “ပြည်ထောင်စုကို အသက် ပေးလို့ တို့ကာကွယ်မလေ...”။ ဂစ်တာသံထက်ပရိသတ်ရဲ့ သီ ဆိုသံကစူးရှကျယ်လောင်ထွက် ပေါ်နေခဲ့။ ကိုယ့်ဂစ်တာကိုယ်ထမ်း ပိုးကာ stage ပေါ် တက်လာကြ တဲ့ဂစ်တာသမားတွေ၊ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်၊ အရောင်စုံ၊ အသွေးစုံ၊ လက်စုံ၊ ဟန်စုံ၊ဂစ်တာစုံ၊ အသံစုံ... မြန်မာပြည်မှာပြုလုပ်တဲ့ ပထမဆုံး Guitar Instrumental Show ခမ်းနား ဝင့်ထည်မှုဂုဏ်ရှိန်ပါဝါအောက်မှာတီးခတ်သူ၊ နားထောင် သူ ရင်ခုန်သံချင်းစည်းချက်ကျနကာ ဝတ်မှုန်ကူးလိုက် ကြ။ ကိုယ်ပိုင်တံဆိပ်အမှတ်အသားကိုင်ခွဲကာ တက်လာ ကြ၊အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာတံဆိပ်အမှတ်အသား ကိုင်ခွဲကာ တက်လာကြ။

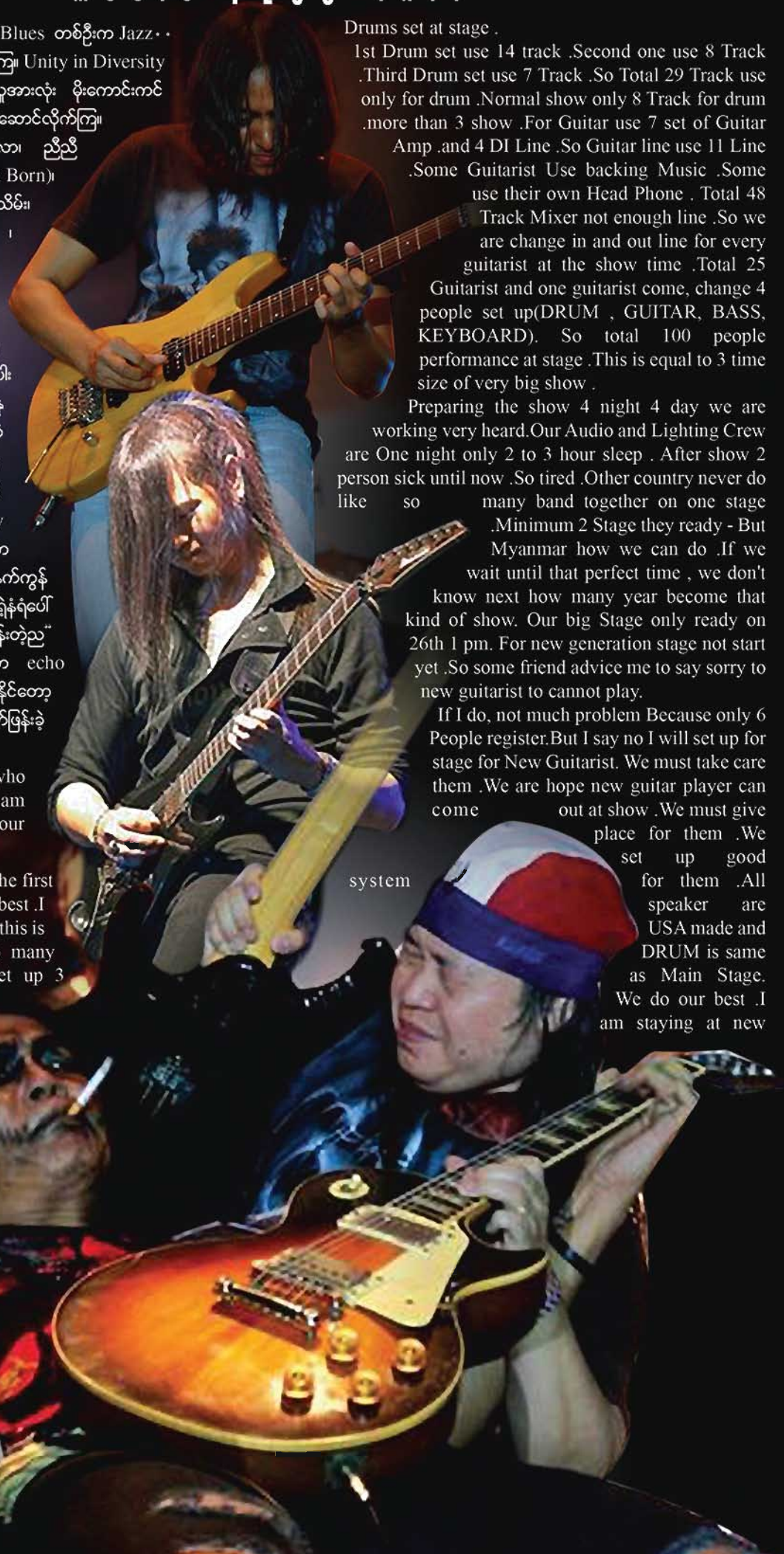
တစ်ယောက်က Rock ၊ တစ်ယောက်က Blues တစ်ဦးက Jazz ။
 အားလုံး မတူကွဲပြားစွာ ပေါင်းစည်းလိုက်ကြ။ Unity in Diversity
 အနှစ်သာရကို တီးခတ်သူ နားထောင်သူအားလုံး မိုးကောင်းကင်
 အောက်မှာ အတူတကွ တူးဆွ ဖော်ဆောင်လိုက်ကြ။
 ချစ်စမ်းမောင်၊ ဇော်မျိုးထွဋ်၊ ဒဲရစ်မေလာ၊ ညီညီ
 (Phase II)၊ Boy၊ တိုးတိုး (Heaven Born)၊
 အောင်သူ၊ ၊ ပက်ထရစ်၊ ဇော်မင်းသိမ်၊
 ဆန်းဝင်းအောင် (Dream Lover) ၊
 Blesses ၊ Sun Ny ၊ ဇော်လတ်၊
 ကျော်ကျော်အောင်အောင် (Warrior)၊
 ဝင်းမော်၊ ရန်နိုင်နဲ့ ကိုဝိုင်း၊ အိတိုး၊
 ဝီလီ၊ ရွှေထွဋ်၊ လွမ်းကျော်၊ Outsider ၊
 Never Say Die နဲ့အတူ ရှားရှားပါးပါး
 အမျိုးသမီးဂစ်တာသူရဲကောင်းမလေး နနု
 စိန်။ မိုးသားနက်နက်၊ သန်းကောင်ယံ
 ညွှန်နက်မှာဂစ်တာသမားအားလုံးပေါင်းစု
 ကာ Jamming အဖြစ် စိတ်ရောကိုယ်ပါ
 ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ကြ။ ထုံးစံအတိုင်း show
 တစ်ခုရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ အသံဗလံတွေက
 ပေါက်ကွဲလွှဲစဉ် လျှို့ဝှက်လှာခဲ့။ အင်တာနက်ကွန်
 ရက် facebook စာမျက်နှာ၊ ဝိတအညွှန်းရဲ့နံရံပေါ်
 က post တစ်ခု၊ "ဂစ်တာဆရာတွေ ဝုန်းတဲ့ည"
 ရဲ့ အောက်ခြေက comment တွေမှာ echo
 သံတွေစိညံလာတဲ့အခါစိစဉ်သူကြီးမှာမနေနိုင်တော့
 ဘဲ သဘောထားအမှန်ကို တုံ့လှယ်ပက်ဖြန်းခဲ့
 ရပြီ။

Hi Everybody .I am Ghin Gar who
 arrange the Guitarist show .I am
 very welcome about all of your
 comment .

Thanks for the advice .This is the first
 show in Myanmar and we do our best .I
 know this is not perfect show but this is
 become great show.We face so many
 challenge for that show We set up 3

Drums set at stage .
 1st Drum set use 14 track .Second one use 8 Track
 .Third Drum set use 7 Track .So Total 29 Track use
 only for drum .Normal show only 8 Track for drum
 .more than 3 show .For Guitar use 7 set of Guitar
 Amp .and 4 DI Line .So Guitar line use 11 Line
 .Some Guitarist Use backing Music .Some
 use their own Head Phone . Total 48
 Track Mixer not enough line .So we
 are change in and out line for every
 guitarist at the show time .Total 25
 Guitarist and one guitarist come, change 4
 people set up(DRUM , GUITAR, BASS,
 KEYBOARD). So total 100 people
 performance at stage .This is equal to 3 time
 size of very big show .
 Preparing the show 4 night 4 day we are
 working very heard.Our Audio and Lighting Crew
 are One night only 2 to 3 hour sleep . After show 2
 person sick until now .So tired .Other country never do
 like so many band together on one stage
 .Minimum 2 Stage they ready - But
 Myanmar how we can do .If we
 wait until that perfect time , we don't
 know next how many year become that
 kind of show. Our big Stage only ready on
 26th 1 pm. For new generation stage not start
 yet .So some friend advice me to say sorry to
 new guitarist to cannot play.

If I do, not much problem Because only 6
 People register.But I say no I will set up for
 stage for New Guitarist. We must take care
 them .We are hope new guitar player can
 come out at show .We must give
 place for them .We
 set up good
 for them .All
 speaker are
 USA made and
 DRUM is same
 as Main Stage.
 We do our best .I
 am staying at new

MUSIC
PLUS
YATI

player stage when they play .Because I like to see and I am not forget them. We are not get any Sponsor for this show but I spent my own cash to make the show become Great Show . I never change any plan because of budget .Yes some guitarist is no name but play. They tell me if we are not play at that show when is next show I can play?

So what should I do .I try my best already and please understand any false at show .I will Try better the next year .

This is my dream since from very young age .This show is for people of Myanmar and Now we can say to world we have G 25 Show .This is only I need and make me complete .(Ghin Gar, 29 January at 23:22)

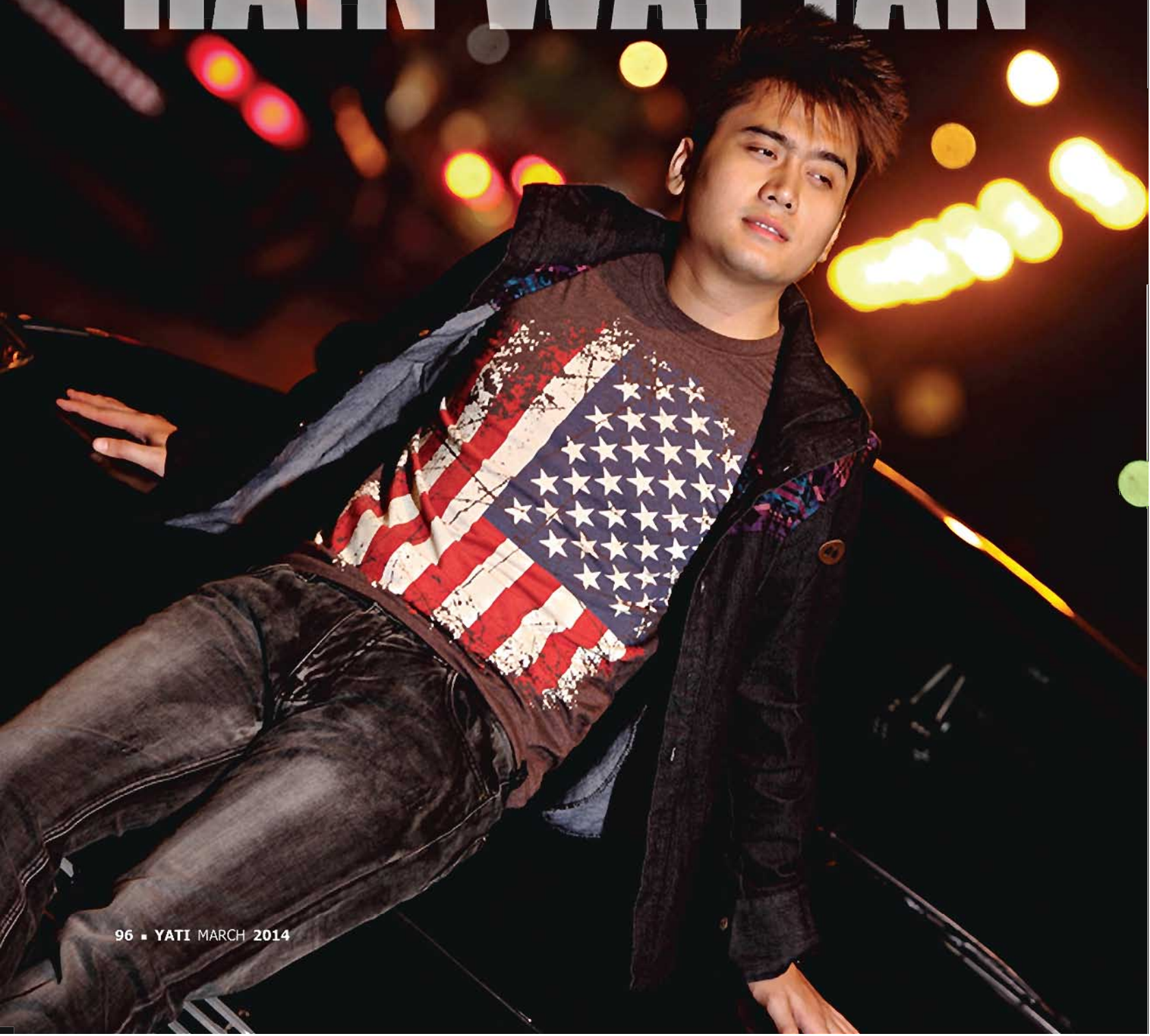
ဘာပဲဖြစ်စေစိစဉ်သူကရှူးရှူးမိုက်မိုက်စီစဉ်ခဲ့ပြီ။ တီးခတ်သူတွေက စူးစူးမိုက်မိုက်တီးခတ်ခဲ့ကြပြီ။ နားထောင်သူတွေလည်းငတ်ငတ် မွတ်မွတ်နားထောင်ခဲ့ကြပြီ။ နောက်ထပ်နှိုင်းယှဉ်စရာ Guitar Instrumental Show အသစ်တစ်ခု မြန်မာပြည်မှာ နောက်တစ်ကြိမ်ထွက်ပေါ်မလာမချင်း ဒါသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်လို့ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ပြတ်သားစွာယုံကြည်တတ်ဖို့ လိုသေးသည်။

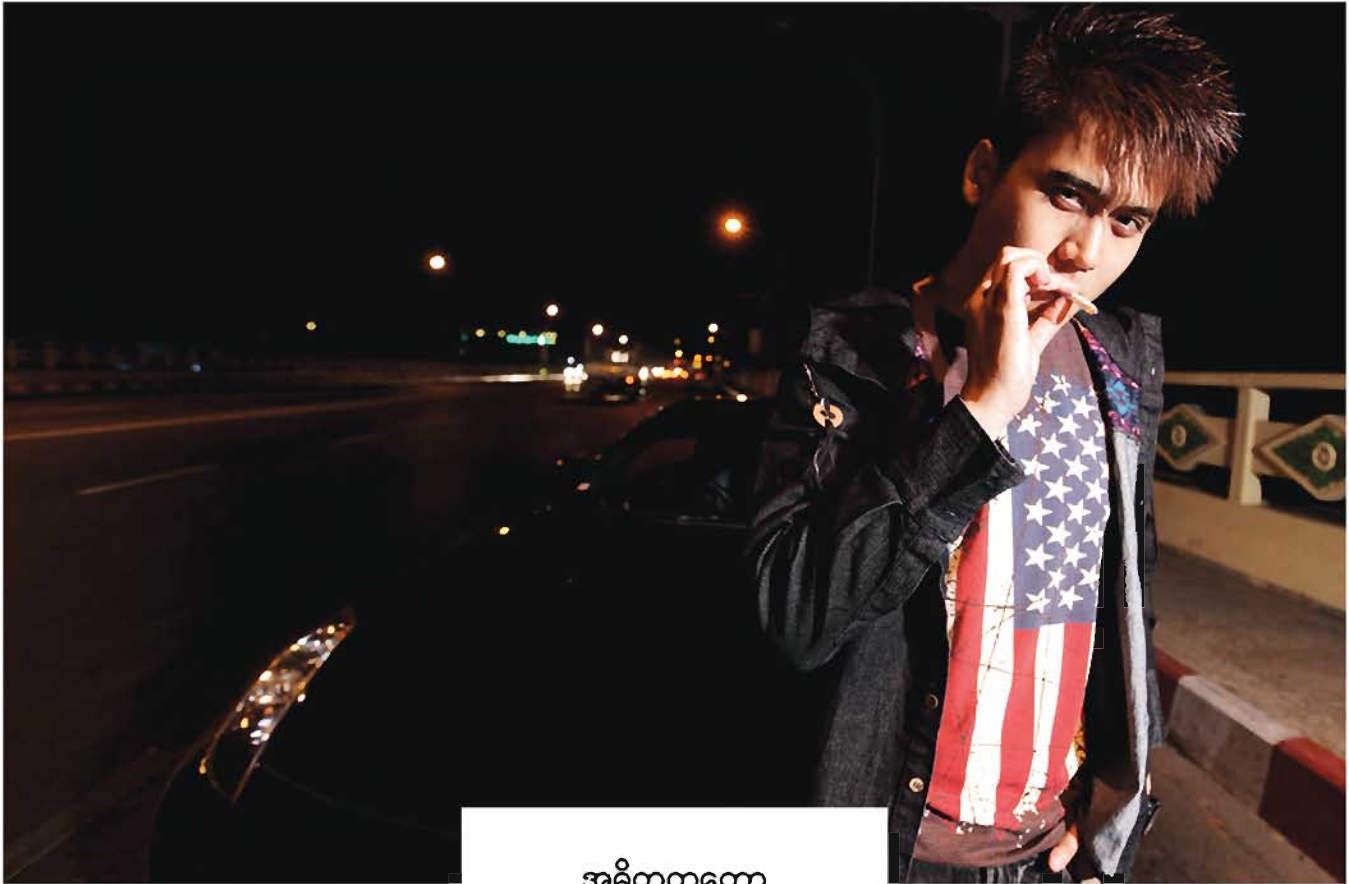
Zigzag

Special Thanks for Photos
Ko Crab(Harmony Light)
Ko Aung (FM)
Jonathan Dzai
နီတအညွန့် / Facebook

ဒီလမှာတော့ ပရိသတ်တွေကို အမြဲ
Respect ထားပါတယ်ဆိုတဲ့ ဟိန်းဝေယံရဲ့
လိုအပ်နေတဲ့ မေတ္တာနဲ့ အနုပညာပေါ်မှာထား
တဲ့ လေးနက်မှုတွေကို သူ့ရဲ့ ရိုက်ကွင်းဖြစ်တဲ့
Space Bar မှာ သွားရောက်မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့
ပါတယ်။

GREATEST HITS OF HAIN WAI YAN

အခုလတ်တလော ဘာဖတ်ကားတွေ ရိုက် ဖြစ်နေလဲဆိုတာ ပြောပြဖူးပါဦး။

အခု ကျွန်တော် 'မာယာချို' ဆိုတဲ့ ဇာတ် ကားလေး ရိုက်ဖြစ်နေပါတယ်။ မင်းသမီးကတော့ သဗ္ဗာန္တယ်ဝင်းပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်နဲ့အတူ ဦးမင်းဦးပါမယ်။ အန်တီမြတ်ကေသီအောင်တို့ လည်း ပါဝင်အားဖြည့်ထားပါတယ်။ ဒါရိုက်တာ ကတော့ ဦးချိုကြီးပါ။

'တစ်ဖာထုံဆင်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးမှာ ဟိန်းစပြီး သရုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်နော်။ ဒီဇာတ်ကား လေးထဲမှာ ဟိန်းကို ပရိသတ်တွေက 'ဝပီ' လေး ဆိုပြီး စသိခဲ့ကြတယ်။ ဒီဇာတ်ကားရိုက်ဖြစ်ခဲ့ပုံ လေး ပြောပြဖူးပါဦး။

အင်း . . . ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ဒါရိုက်တာ ကိုအောင်ဗပိဝါနဲ့ စပြီးရင်းနှီးသွားတဲ့ အခါမှာ ဒီကာရိုက်တာလေးက ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်မယ် ထင်တယ်။ ဇာတ်ကတော့ ဒီလိုရှိတယ်။ အလုပ် အတူတူ တွဲလုပ်ကြရအောင်ဆိုတော့ ကျွန်တော် လည်း ဇာတ်လမ်းလေး ကြိုက်တာနဲ့ အကောင် အထည်ဖော် ရိုက်ဖြစ်သွားတာပါ။

လူတစ်ယောက်က လူတစ်ယောက်ကို အခုလို မေးခွန်းတွေ မေးခွင့်ရှိနေတာကိုရော ကြိုက်ရဲ့လား။

ကြိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အနုပညာ သတင်းတွေကို မမိုးတို့လို မီဒီယာတွေက မေးကြ။

အဓိကကတော့
ဇာတ်လမ်းပေါ့။ ပြီးတော့
ကိုယ်လုပ်ရမယ့်
ကာရိုက်တာ။
ကာရိုက်တာကို ကြည့်ပြီး
ဒီဟာကိုတော့
ငါလုပ်နိုင်ပါ့မလား။
မမီနိုင်ဘူးလား။
သေချာစဉ်းစားတယ်။
ဇာတ်လမ်း ကောင်းပြီး
ကာရိုက်တာက
ကိုယ်မလုပ်နိုင်ဘူး
ဆိုရင်လည်း
မဖြစ်ပြန်ဘူးလေ။

ရေးကြလို့သာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပရိသတ်တွေနဲ့ အဆက်ပြတ် မသွားရတာပါ။

ဒီမေးခွန်းကိုတော့ မဖြေချင်ဘူး။ ဒါကိုတော့ ကန့်ကွက်တယ်ဆိုတာမျိုး ရှိလား။

အဲလိုမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ အလုပ်လုပ်နေကြ သူတွေအချင်းချင်းမို့ နားလည်စွာ၊ ခံစားပေးတတ် ဖို့ပဲ အရေးကြီးတာပါ။

ဇာတ်ကားတစ်ကား ကမ်းလှမ်းလာပြီဆိုရင် ဘယ်အချက်ကို ကြည့်ပြီး အဓိကရွေးချယ် လက်ခံဖြစ်လဲ။

အဓိကကတော့ ဇာတ်လမ်းပေါ့။ ပြီးတော့ ကိုယ်လုပ်ရမယ့် ကာရိုက်တာ။ ကာရိုက်တာကို ကြည့်ပြီး ဒီဟာကိုတော့ ငါလုပ်နိုင်ပါ့မလား။ မမီနိုင်ဘူးလား။ သေချာစဉ်းစားတယ်။ ဇာတ်လမ်း ကောင်းပြီး ကာရိုက်တာက ကိုယ်မလုပ်နိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း မဖြစ်ပြန်ဘူးလေ။ နှစ်ခုစလုံး OK တယ်ဆိုမှ ကျွန်တော် ဇာတ်ကိုရိုက်ဖို့ လက်ခံ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့အပိုင်းကတော့ အကုန် အဆင်ပြေပါတယ်။

မင်းသားတစ်ယောက် နာမည်ကြီးခြင်းဟာ တိုက်ပိုင်ရုံခြင်း၊ မရှိခြင်းနဲ့ ဘယ်လို ပတ်သက်မှု ရှိနေတယ်လို့ မြင်လဲ။

အဲဒါကတော့ တိုက်ပိုင်မရှိတဲ့ နာမည်ကြီး မင်းသားတွေကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်လို့ရပါတယ်။ မင်းသားတစ်ယောက် နာမည်ကြီးခြင်းဟာ တိုက်ပိုင်ခြင်း၊ မပိုင်ခြင်းနဲ့ လုံးဝမဆိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် မြင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မင်းသား ဆိုတဲ့နေရာဟာ ပရိသတ်က ပေးထားတဲ့ နေရာ လေးတစ်ခုပါ။ ပရိသတ်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ 'ဟိန်းဝေယံ' ဆိုတာမရှိရင် ကျွန်တော်လည်း ခုချိန် ဒီနေရာမှာ ရှိမနေနိုင်ပါဘူး။

'ဟိန်း' ရဲ့ ဘဝမှာ 'ဟိန်းဝေယံ' ဆိုပြီး

ဖြစ်လာစေတဲ့ မှတ်တိုင်လေးတစ်ခုအကြောင်း ပြောပြပေးပါဦး။

မှတ်တိုင်တစ်ခုအနေနဲ့ ပထမဆုံး ပရိသတ် စသိတဲ့ 'တစ်ဖက်ဆင်း' ဇာတ်ကားမှာဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို 'ငမိ' လေးဆိုပြီး သတိထားမိကြတယ်ပေါ့။ အခုလို ကျွန်တော့်ဝါသနာပါတာကို ထဲထဲဝင်ဝင် လုပ်ဖြစ်အောင် ပံ့ပိုးပေးကြတဲ့ ကျွန်တော့်မိဘရဲ့ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ပံ့ပိုးမှုတွေကတော့ ကျွန်တော့်အတွက် မှတ်တိုင်ရပါပဲ။

'အိုင်စတိုင်းနဲ့ မာနမင်းသမီး' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးက Drama နဲ့ ဟာသတွဲထားပြီး ပညာပေးဇာတ်လမ်းလေးလည်း ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။ ဒီဇာတ်ကားမှာပေါ်ပေါက်တဲ့ ဘယ်လို message မျိုး ပေးချင်တယ်ဆိုတာလေး ပြောပြပေးပါဦး။

ဒီကားလေးကတော့ ကျွန်တော်နဲ့ မပန် (ဆုပန်ထွာ) ပေါ့။ ပရိသတ်ကို ဘယ်လို message ပေးချင်တာလည်းဆိုတော့ ဘယ်အရာမဆို အလေးအနက်ထားပြီး လုပ်သင့်တယ်။ တစ်ဖက်က လူရဲ့အကျိုးအကြောင်းကို သေချာမသိဘဲ ကိုယ့်ရဲ့တစ်ဖက်သတ် ထင်မြင်ချက်တွေနဲ့ တစ်ပါးသူ့ကို ငယ်အောင်၊ ညှိုးနွမ်းအောင် မလုပ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လေးပါပဲ။

Drama ပုံစံမျိုးလေးလည်း ပါတယ်။ ဒီကားရိုက်စဉ်က အရမ်းပျော်စရာကောင်းတယ်။ ဇာတ်လမ်းလေးကို သဘောကျတာလည်း ပါပါတယ်။ ကာရိုက်တာကျတော့လည်း ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ ကာရိုက်တာမျိုးဆိုတော့ ကြိုးစားပြီး ပုံဖော်ဖြစ်သွားတာပါ။ ဒါရိုက်တာကတော့ ကိုနေမင်းမြတ်ပေါ့။ ဟုတ် . . . ။

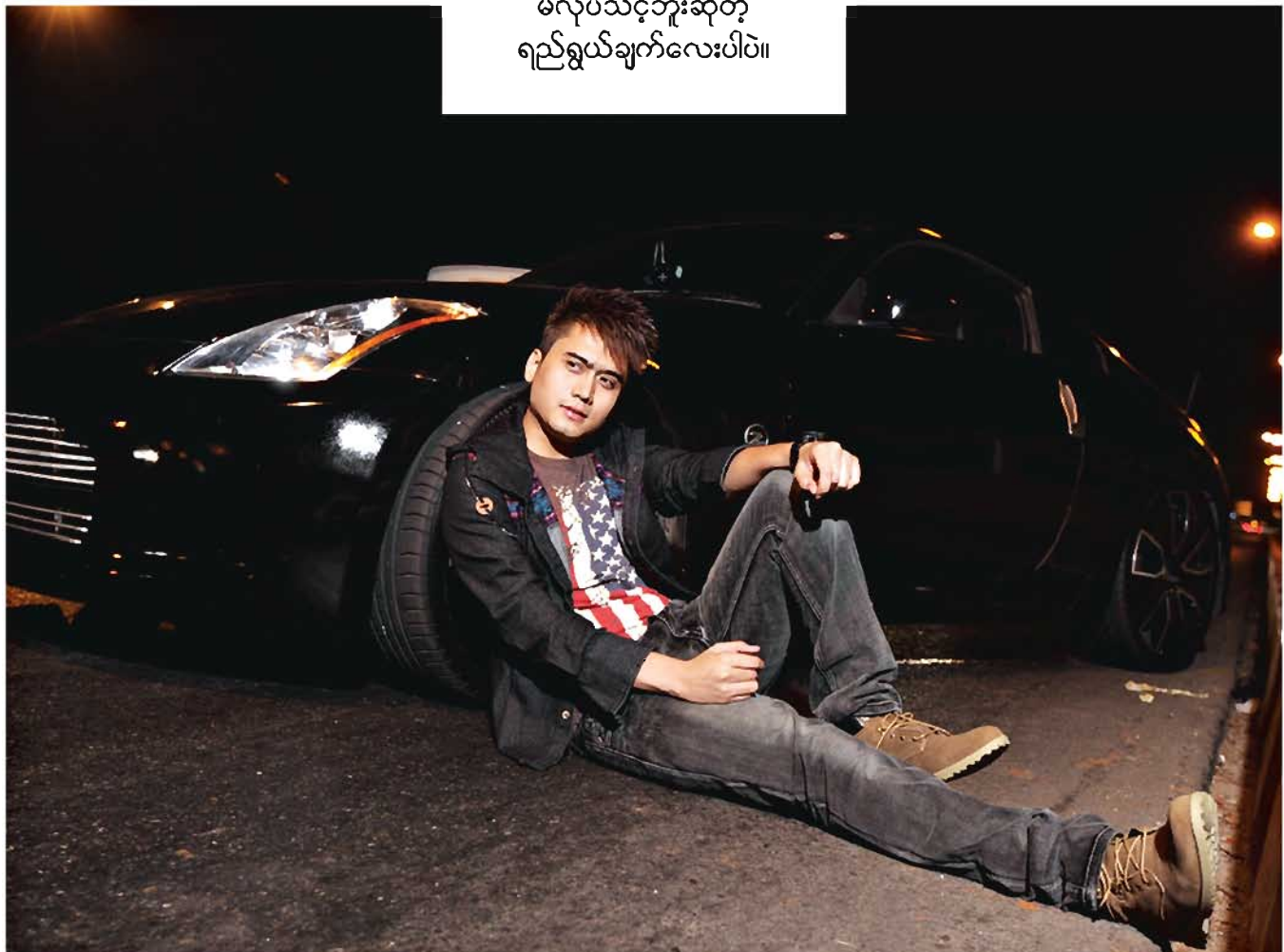
၂၀၀၈ က ထွက်ရှိခဲ့တဲ့ 'အချစ်မှားတွေ ဖြစ်တယ်' ဇာတ်ကားနဲ့ ၂၀၁၂ မှ ထွက်ရှိခဲ့တဲ့ 'နတ်မိမယ်ချည်တဲ့ ကြိုး' ဇာတ်ကားနှစ်ခုမှာ ဇာတ်လမ်းဇရာ 'ဟိန်း' ရဲ့ ကာရိုက်တာကပါ ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ရတယ်နော်။ တကယ့်လက်တွေ့ဘဝမှာ ဒီဇာတ်လမ်းနှစ်ခုထဲက ဘယ်ဇာတ်လမ်းဟာ 'ဟိန်း' အတွက် အရေးပါနိုင်

မလဲ။ တစ်ခုမှ အရေးမပါနိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုရင် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေလို့ပါ။ ကျွန်တော်တို့က သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဇာတ်လမ်းပေါ်မူတည်ပြီး ပီပြင်အောင် ပုံဖော်ရတဲ့ သဘောပါပဲ။

'ဟိန်းဝေယံ' ဇာတ်ကားတွက်တယ်ဆိုရင် လူကုန်ထဲဇာတ်ကား၊ သူဌေးစရိုက်ပဲ ဖြစ်မှာပါလို့ ပြောတဲ့ ပရိသတ်တွေ စကားသံအရ ဒီလိုသာ ဝကားလေးတွေ အပိုက်နည်းနေတာဟာ 'ဟိန်း' ရဲ့ ရွေးချယ်မှုလား။ ဒါမှမဟုတ် ဒါရိုက်တာကြောင့် လား။

ကျွန်တော် သဘာဝကားလေးတွေလည်း ရိုက်ပါတယ်။ 'ရပ်ကွက်ထဲက ဘဝ' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားဟာဆိုရင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ ကာရိုက်တာမျိုး သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။ အရင်က ဆိုရင် ဆင်းရဲသားအခန်းရိုက်ရင် မိတ်ကပ်အညှိတွေ မလိမ်းဘဲ ရိုက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဇာတ်ကားထဲ ရောက်တော့ အသားဖြူတာကြောင့်လားတော့ မသိဘူး။ ဆင်းရဲသားပုံစံနဲ့ မတူဘဲ မကိုက်ညီတာ လေးတွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီကားမှာဆိုရင် အသားအရေက အစ၊ ဝတ်စားပုံ၊ ကာရိုက်တာကို အရင်ကထက် ပိုကောင်းအောင် ကြိုးစားထားပါ

တစ်ဖက်က
လူရဲ့အကျိုးအကြောင်းကို
သေချာ မသိဘဲ
ကိုယ့်ရဲ့တစ်ဖက်သတ်
ထင်မြင်ချက်တွေ နဲ့
တစ်ပါးသူ့ကို ငယ်အောင်၊
ညှိုးနွမ်းအောင်
မလုပ်သင့်ဘူးဆိုတဲ့
ရည်ရွယ်ချက်လေးပါပဲ။

တယ်။ ဒီလိုနွမ်းပါးတဲ့ ဇာတ်လမ်းအရိုက်နည်းနေ တာကလည်း ပရိသတ်တွေ အကြံပေးချက်အရ ဖန်စီကားလေးတွေ၊ ဒရာမာကားလေးတွေ အရိုက်စိပ်နေတာပါ။ ဇာတ်လမ်းကာရိုက်တာ စုံအောင် ရိုက်ဖို့ကိုလည်း စဉ်းစားထားပါတယ်။

စိုးပြည့်သင်္ဃန်းရီကိုလည်း 'မာနကို ဝါးစား ပစ်မယ်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ ထူးထူးခြားခြားလေး သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ တောသား 'လှိုင်ဘွား' ဇာတ် ရုပ်မှာ ပရိသတ်တွေက ဟိန်းဝေယံကို ခြုံသူဌေး ကားနဲ့ပဲ လိုက်မယ်ထင်တာ။ ဒီဇာတ်ရုပ်ကိုလည်း ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်နိုင်တယ်။ လိုက်ဖက်မှု လည်း ရှိတယ်ဆိုတဲ့ စကားသံအပေါ် ဘယ်လို တုံ့ပြန်ချင်ပါသလဲ။

အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပါတယ်။ ပရိသတ်ရဲ့ စကားသံဟာ ကျွန်တော်တို့လို အနုပညာရှင်တွေ အတွက် အားဆေးတစ်ခွက်ပါ။ အခုဆို ပရိသတ် က သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ နေရာလေးတစ်ခုမှာ ကျွန်တော့် ပရိသတ်ကြီးအတွက် အမြဲတမ်း ကြိုးစားသွားမှာပါ။

ဟိန်းက သဘာဝဇာတ်ကား ရိုက်တာ နည်း တယ်နော်။ အစ်မအထင်လေး။ ငါးကားလောက်ပဲ ရှိမယ်။ စစ်ကားဆိုရင်လည်း နှစ်ကားလောက်ပဲ ရှိမယ်။ Drama နဲ့ Fancy ဇာတ်ကားတွေက တော့ ပိုများတယ်နော်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ။

ဘယ်ကာရိုက်တာမဆို ကျွန်တော် ရိုက်ချင် ပါတယ်။ တချို့ ပရိသတ်တွေက ကျွန်တော့်ကို Drama, Fancy ဇာတ်က ဟိန်းဝေယံနဲ့ ပိုလိုက် တယ်လို့ အကြံပေးတဲ့အပေါ် အဓိကထားပြီး ရိုက် ဖြစ်သွားတာပါ။ စစ်ကားဆိုရင်တော့ သုံးကား လောက် ရှိမယ်။ နောက် fitting ဇာတ်တို့၊ စုံထောက်ဇာတ်တို့ကိုလည်း ခေတ်နဲ့တစ်ပြေးညီ ရိုက်ကူးနိုင်ဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားသွားမှာပါ။

ဟိန်းအနေနဲ့ အနုပညာကို ဘယ်လိုခံယူထား လဲ။

တကယ့်ကို ခက်ခဲနက်နဲပြီး ခံစားမှုရသ များစွာကို ပေးနိုင်တဲ့၊ လေ့လာလိုက်စားလို့ မကုန်နိုင်တဲ့ ပညာရပ်တစ်ခုလို့ မြင်ပါတယ်။ လူတွေရဲ့ ခံစားမှု၊ ဖြစ်တည်သွားလာမှု၊ လူမှုဘဝ စုံလင်အောင် ဆင့်ပွားခံစားလို့ရနိုင်တဲ့၊ ပြသခွင့် ရှိတဲ့ အနုပညာတစ်ခုလို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ်။

'ခရေပြင်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားလေးဟာ ပရိသတ်ရင်ထဲ ခံစားမှုတစ်ခုနဲ့ ဟိန်းဝေယံဆိုပြီး စွဲကျန်နေစေခဲ့တာ ဟိန်းရဲ့ သရုပ်ဆောင် ပီပြင်မှု ကြောင့်လား။ ဇာတ်လမ်းကြောင့်လား။

အဓိကကတော့ ဒီဇာတ်ကားကို ကြည့်တဲ့ ပရိသတ်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်က အရေးကြီးပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း သရုပ် ဆောင်ကောင်းပြီး အခြားဇာတ်ဆောင်တွေက လိုက်ပါစီးမော့ခြင်း မရှိရင်လည်း ကောင်းတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာနိုင်ပါဘူး။ ဒီအလုပ်

က စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ ဆိုတော့ ဒီဇာတ်ကားမှာ ပါဝင်တဲ့ အနုပညာရှင်အားလုံးရဲ့ တညီတညွတ်တည်း ကြိုးစားမှုရဲ့ ရလဒ်လို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

ဟိန်းရဲ့ဘဝမှာ အရမ်းတော်တဲ့ သရုပ်ဆောင် တစ်ယောက် ဖြစ်လာစေဖို့ အဓိကပံ့ပိုးပေးခဲ့တဲ့ သူတွေက . . .

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရမ်း တော်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် မခံယူ ထားပါဘူး။ ပြောင်းလဲတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီး ထဲမှာ ကျွန်တော့် အတွက်ကတော့ ရှာဖွေ၊ လေ့လာ သင်ယူစရာတွေ အများကြီး ကျန်ပါ သေးတယ်။ ကျွန်တော် ဒီအခြေအနေရောက်တဲ့ ထိ အနုပညာလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရပ်တည်နေ နိုင်အောင် တစ်ချက်ကလေးမှ မဖြိုငြင်ပဲ အဓိက ပံ့ပိုးပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးကတော့

ကျွန်တော့်အတွက် အနှိုင်းမဲ့ပါပဲဗျာ။
ဘဝမှာ မိဘဆိုတာ အချိန်ပြည့်လိုအပ်ချက် တစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့တာလား။

လောကရဲ့ သဘာဝတရားအရ မိဘ၊ သားသမီး ဘိုးဘွားရယ်လို့ ရှိနေမှာပဲလေ။ ကိုယ့် ကိုယ်တိုင်လည်း ရပ်တည်နေနိုင်အောင် ကြိုးစား ရမှာပဲလေ။ ဘုရားဟောထဲမှာလည်း ပါတယ်။ မိမိကိုယ်သာ အားကိုးရာ၊ ကိုးကွယ်ရာလို့ ပါတယ် လေ။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဆုံးဖြတ်တယ်။ မိဘတွေ ကိုလည်း တိုင်ပင်စရာရှိတာ တိုင်ပင်တယ်။ ဘာပဲ ပြောပြော မိဘကတော့ အနန္တော အနန္တငါးပါး ထဲမှာ တစ်ပါးအပါအဝင်ပါခင်ဗျာ။

ဟိန်းရဲ့ ဘဝမှာ အလိုအပ်ဆုံးနဲ့ အရှိဆုံးဆုံး အရာဟာ ဘာလဲ။

ကျွန်တော့်အမြင်ကတော့ အချစ်လို့ပဲ မြင်ပါ တယ်။ အချစ်ဆိုတာ တစ်ထောင့်ငါးရာအချစ်ရယ် လို့တော့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ မိဘက သားသမီးကို ချစ်တဲ့ အချစ်၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ချစ်၊ သူငယ်ချင်းချစ် အားလုံးကို ပြောတာပါ။ မေတ္တာတရားရှိမှ ကမ္ဘာကြီး ငြိမ်းချမ်းမှာလေ။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီးမှ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မခံစား ဖူးဘူးဆိုရင် ဘဝမှာ ဖြတ်သန်းရကျိုး ဘယ်နပ်ပဲ၊ မလဲ။ မေတ္တာတရားကတော့ ကျွန်တော့်အတွက် အရေးကြီးဆုံးပါပဲ။

ဇာတ်ကားတစ်ကားမှာ မင်းသားနှစ်ယောက် အပြိုင် သရုပ်ဆောင် ရတဲ့ အခါမျိုးတွေ ဆိုရင် ဘယ်လို အခက်အခဲတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်လဲ။

ခုချိန်ထိတော့ အခက်အခဲကြုံတာမျိုး မရှိခဲ့ပါဘူး။ အားလုံးချောချောမွေ့မွေ့နဲ့ပဲ ဇာတ်ကားပြီးဆုံးတဲ့ထိ နားလည်မှုတွေနဲ့ ပျော်စရာ လည်း ကောင်းပါတယ်။

အခုတက်လာနေတဲ့ မင်းသား 'ဇေရဲထက်' ကို ပရိသတ်တွေက ဟိန်းဝေယံနဲ့ တူလိုက်တာလို့ ပြောခံရတဲ့အပေါ် ဘာများပြောချင်ပါလဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပရိသတ်တွေက ကျွန်တော့် အပေါ် အမြဲမှတ်မှတ်ရရ ရှိနေတယ်ဆိုတာလေး ကို အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပါတယ်။

ဒါရိုက်တာ ကိုဇော် (အရုဏ်ဦး) ရဲ့ 'အခါး ကြိုက်တဲ့ ပျား' ဇာတ်ကားမှာလည်း ဟိန်းဝေယံနဲ့ သက်မွန်မြင့်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲက သရုပ်ပါမူဟာ ပရိသတ်အတွက် ဘယ်လို message မျိုး၊ ဘယ်လို ရသမျိုးပေးချင်တာလဲဆိုတာလေး သိချင်ပါတယ်။

အဓိကကတော့ ပရိသတ်က ဇာတ်ကား ကြည့်တဲ့အခါ international တစ်ခုအနေနဲ့ ကြည့်တာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူတို့အတွက် အကျိုးရှိစေတဲ့ message လေးတွေ ရောပါသွား တဲ့ သဘောပေါ့။ message ပေးချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက် သက်သက်ကြီးနဲ့ ရိုက်တာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါရိုက်တာရဲ့ ပုံဖော်မှုတစ်ခုကို သက်ဝင်လှုပ်ရှားထားတာပါ။ မှတ်မှတ်ရရအနေနဲ့ ဒီဇာတ်ကားထဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကာရိုက်တာက ရွတ်နောက်နောက်နဲ့ အရမ်းပျော်တတ်ပြီး ဘာကိုမှ အလေးမထားတဲ့ သူက တကယ်တမ်း မှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေတောင် မယုံနိုင်လောင် တော့တဲ့အထိ အပြောင်းအလဲလေးတွေ ဖြစ်သွား တဲ့ ပုံစံမျိုး သရုပ်ဆောင်ရတာပါ။ ဘယ်အရာမှ အလွန်အကျွံမကောင်းဘူးဆိုတဲ့ သဘောလေးတွေ လည်း ပါပါတယ်။

ဒါရိုက်တာမောင်ဒေါနရဲ့ 'ဘယ်သူကြောင့်' ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားထဲက မိသားစုအတွက် တစ်ဖက် တစ်လှမ်းက အလုပ်ဝင်လုပ်ရင်း အလုပ်ရှင်ကြောင့် ဘိန်းဖြူခဲ့ရတဲ့ ချို့တဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက် ရဲ့ ပြောင်းလဲမှုလေး ပြောပြပေးပါဦး။

ဒီကားလေးကတော့ မိသားစုတွေမှာ ကြုံတွေ့ရတတ်တဲ့ ပုံစံမျိုးလေးကို ရိုက်ပြထားတာပါ။ ဒီကားလေးထဲမှာ အတုယူစရာတွေ ပေးထားသလို ဆင်ခြင်စရာ ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေကိုလည်း တွေ့ရမှာပါ။ ဘယ်ကာရိုက်တာမဆို အခက်အခဲ အနည်းနဲ့အများတော့ ရှိတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်ရမယ့် ဇာတ်ကောင်ပေါ် မူတည်ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားထားပါတယ်။

တစ်ယောက်တည်း ကျိတ်မက်ခဲ့ရတဲ့ အိပ်မက်တွေတော့ ရှိမှာပေါ့။

ရဲ့ ခဲဖူးတယ်။ အခု ကျွန်တော်မက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်အတိုင်း လက်တွေ့မှာ သရုပ်ဆောင် ဖြစ်ခွင့် ကြိုးစားခွင့်တွေ ရှိနေပြီလေ။ တခြား ဖြစ်ချင်တာလေးတွေတော့ ရှိသေးတာပေါ့။ အခုဆိုရင် ပရိသတ်ရဲ့ အားပေးမှုနဲ့ ဟိန်းဝေယံ အဖြစ် ရပ်တည်နေရတဲ့ အနုပညာလောကထဲက နေရာလေးအတွက် ပရိသတ်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

သရုပ်ဆောင်ဆိုတာ လူတွေရဲ့ စိတ်တွေ၊ သဏ္ဍာန်တွေ၊ ဘဝတွေကို ကိုယ်စားပြုထားတာ ဆိုတော့ အနုပညာဘဝထဲက Professional မင်းသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ လူတွေအကြောင်းကို ဘယ်လောက်ထိ သိထားပြီးပြီလဲ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အနုပညာဖြတ်သန်းမှုအချိန် အတိုင်းအတာနဲ့ ကျွန်တော့်အသက်အရွယ်အရ ကတော့ သိသင့်သလောက် သိထားပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မသိသေးတာတွေလည်း အများကြီးရှိပါသေးတယ်။ လူငယ်ပိုင်းပဲ ရှိသေးတာဆိုတော့ ဆက်လက်ပြီး လေ့လာရမယ့် သိထားရမယ့် အပိုင်းတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။

ပရိသတ်ကို ဖမ်းစားနိုင်ဖို့အတွက် သရုပ်ဆောင်ရဲ့ အနုပညာက ဘယ်လောက်ထိ ထိရောက်ဖို့ လိုအပ်နေလဲ။

ကိုယ့်အနုပညာနဲ့ ပရိသတ်ကို ဖမ်းစားနိုင်ဖို့ ရာခိုင်နှုန်းတော်တော်များများ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း ပရိသတ်ရင်ထဲ မှတ်တိုင်တစ်ခုအဖြစ် စွဲကျွန်စေမှာပေါ့။ ရုပ်ချောနေရုံနဲ့လည်း အဆင်မပြေဘူးလေ။ စတိုင်မြောက်နေလို့လည်း မပြီးဘူး။ အနုပညာကို အနုပညာရသမြောက် အောင် ဖန်တီးနိုင်ဖို့ကလည်း အရေးကြီးပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းရဲ့ tempo တက်နေချိန်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ သရုပ်ဆောင်ပိုင်း mood မကျန်ခဲ့စေဖို့ စိတ်ကို ဘယ်လို အသုံးချလဲ။

ဇာတ်လမ်းဇာတ်ညွှန်းပေါ် မူတည်ပြီး Seen 1, 2, 3 အခန်းစဉ်အလိုက် ချိန်ဆပြီး လုပ်ယူရတဲ့ ပုံစံမျိုးလေးတွေ ရှိတယ်။ အဓိက ဇာတ်လမ်း ရိုက်ကူးနေစဉ်မှာ သရုပ်ဆောင်မယ့် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်က လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေဖို့ လိုတယ်။ စိတ် Relax ဖြစ်နေမှ ဇာတ် tempo နဲ့အတူ mood

ပါ တစ်ပါတည်း ဆွဲတင်နိုင်မှာပါ။ ဒါကြောင့် ဇာတ်ကားရိုက်တော့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ကို Relax ဖြစ်အောင် အမြဲ ဂရုစိုက်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း ပရိသတ် ရင်ထဲ မှန်ကန်တဲ့ သရုပ်ဆောင်မှု ပေးနိုင်မှာပါ။

Celebrity တစ်ယောက်အနေနဲ့ Fashion ကလည်း အရေးပါတယ်ဆိုတော့ Fashion အပိုင်းကိုရော ဘယ်လိုပြင်ဆင်ဖြစ်လဲ။

ကိုယ်သရုပ်ဆောင်ရမယ့် ဇာတ်ကောင်ပေါ်၊ ဇာတ်လမ်းပေါ် မူတည်ပြီး ရွေးချယ်ဖြစ်ပါတယ်။ Fancy ဇာတ်လမ်းတွေဆိုရင်တော့ ကိုယ့်စိတ် ကြိုက် စဉ်းစားဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတ်ကားမှာက ဇာတ်ပုံရိုက်တာလောက် Fashion စဉ်းစားရတာ

မခက်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုရင် ဇာတ်ကားမှာက ကိုယ် သရုပ်ဆောင်ရမယ့် အခန်းကဏ္ဍအလိုက် ဝတ်စုံက ပါပြီးသား။ ဓာတ်ပုံကကျတော့ ကိုယ်ပိုင် Fashion ကို ရိုက်ရမယ့်အချိန်၊ ကာလ၊ အနေအထားအပေါ် မူတည်ပြီး ကိုယ်တိုင်ပဲ စဉ်းစား ရွေးချယ်ရတာကိုး။

လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ အားလပ်ချိန်ကို ဘယ်လို အသုံးချဖြစ်လဲ။

လုပ်စရာရှိရင်လည်း အာရုံစိုက်ပြီး လုပ်ပါတယ်။ ပျော်စရာရှိရင်လည်း အပြည့်အဝ ပျော်လိုက်တာပဲ။ တစ်ခါတလေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ သွားဖြစ်တယ်။ အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး သီချင်းနားထောင်တာမျိုး၊ စာဖတ်တာမျိုးလည်း လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ မိသားစုနဲ့ မုန့်ထွက်စားတာမျိုး

လည်းရှိတယ်။
လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် အချစ်နဲ့ကင်းသူ ဆိုတာ မရှိသလို မချစ်ဖူးတဲ့သူလည်း ရှိမယ် မထင်တာကြောင့် အချစ်ဆိုတာ ကိုးကွယ်သင့်တဲ့ အရာထဲမှာ ပါတယ်လို့ ထင်လား။

အချစ်ဆိုတာ ကိုးကွယ်သင့်တဲ့ အရာထဲမှာ မပါဘူးလို့တော့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။ အချစ်ဆိုတာ မရှိလို့တော့လည်း မဖြစ်ပြန်ဘူး။ ကိုးကွယ်ရလောက်တဲ့အထိတော့ မဖြစ်သင့်ဘူးလို့ တော့ ထင်တယ်။ လောကကြီးကတော့ အချစ်ရှိ မှ အဓိပ္ပာယ်ရှိမှာပါ။ အချစ်ရှိမှလည်း ငြိမ်းချမ်းမှု တွေ ပြည့်စုံစေမှာပါ။

အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးတွေ ကြုံတွေ့နိုင်လဲ။

အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ တွေ့တွေ့ထူးထူး အများကြီး ပြောစရာမရှိပါဘူး။ သိသလောက် တော့ ပြောပြနိုင်ပါတယ်။ အချစ်က တစ်ခါတလေ မှ ပူလောင်မှုတွေ ပေးသလို တစ်ခါတလေမှာ နူးညံ့စွာ နွေးထွေးစေပါတယ်။ ဘယ်အရာမှ တစ်သမတ်တည်းတော့ မသွားနေပါဘူး။ ပျော်ရွှင်မှုတွေ ရရှိနိုင်သလို စိတ်ညစ်စရာတွေနဲ့ လည်း ကြုံရတတ်ပါတယ်။

နာမည်ကြီး Celebrities တွေရဲ့ အချစ်ရေးကို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် အချစ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ရင် လျှို့ဝှက်ထိန်းချုပ်တတ်တာမျိုးရှိလားလို့ မေးချင်ပါတယ်။

အဲလိုမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ဟုတ် . . . (ရယ်လျက်)

ပြီးခဲ့တဲ့ ခုနှစ်တွေက ဟိန်းဝေယံကို ပြန်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အားရကျေနပ်မှုတွေ ရှိလား။

အမှန်တိုင်းပြောရရင်တော့ မရှိသေးပါဘူး။ ဆက်ပြီးလေ့လာရဦးမှာပါ။ ဆက်ပြီးလေ့လာရဦးမှာပါ။ ငါကတော့ ပြည့်စုံသွားပြီး မလိုအပ်တော့ဘူးဆိုပြီး မရှိပါဘူး။ အမြဲတမ်းကြိုးစားနေဆဲပါ။ လေ့လာနေဆဲသူတစ်ယောက်လို့ ခံယူရင်ပရိသတ် တွေအတွက် အကောင်းဆုံးများကို ချပြနိုင်အောင် ကြိုးစားသွားမှာပါ။

မင်းသားဟိန်းဝေယံနဲ့ ပရိသတ်ကြားမှာရော ဘယ်လိုဆက်ဆံရေးမျိုး ရှိနေစေချင်လဲ။

ကျွန်တော်ကတော့ ပရိသတ်အပေါ် အမြဲ Respect ထားပါတယ်။ မမိုးတို့လို မိဒီယာတွေ သာမရှိရင် ပရိသတ်ရဲ့ စကားသံကို ကျွန်တော် ကြားခွင့်ရှိမှ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီအတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း အနုပညာလောကကြီးထဲမှာ ဟိန်းဝေယံဆိုပြီး ပရိသတ်တွေအတွက် ထာဝရ ရပ်တည်သွားမယ် ဆိုတာကို ရုတ်မဂ္ဂင်မတုတ်ဆင့် ပရိသတ်တွေ ကြားသိနိုင်ပါစေ။

မိုးသောက်ကြယ်

အလှအပအတွက် အလွယ်တကူကုသပျောက်ကင်းနိုင်သော အရေပြားအကျိတ်အဖုအချို့

ဒေါက်တာမြင့်ဦး(အရေပြားအလှအပဆရာဝန်)

လူတို့၏ အရေပြားပေါ်တွင် အကျိတ်အဖု အမျိုးမျိုးတို့ကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ တချို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ကိုင်တွယ်မိပြီး သတိထားမိသလို၊ အချို့ကိုတော့ တစ်ဖက်လူကပြောပြ သတိပေးမှသိလိုက်တာမျိုးလည်း ရှိပါသည်။ ထိုအကျိတ်အဖုတို့အနက် လူ့အသက်ကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သော၊ အန္တရာယ်မရှိသော အကျိတ်အဖုကလေးများအကြောင်းကို အနည်းငယ်တင်ပြလိုပါသည်။ သာမန်စာဖတ်သူတစ်ဦးပုံတွင်မြင်တွေ့လိုက်ရုံဖြင့် အလွယ်တကူခွဲခြားနိုင်သော အကျိတ်အဖုကလေးများ အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အတွေ့ရများပြီး အလွယ်တစ်ကူလည်း ကုသလို့ရနိုင်သည့် အကျိတ်အဖုကလေးများကို ဖော်ပြပါမည်။

.....

Acrochordon ၎င်းတို့ (Skin tag, cutaneous papilloma, soft fibroma) ဟု၍လည်း အမည် အမျိုးမျိုးဖြင့် သိထားကြသည်။

အရေပြားအသားပိုဖု။ အမျိုးသားထက် အမျိုးသမီးများတွင် အတွေ့ရများသည်။ သက် လတ်ပိုင်းနှင့် အရွယ်နှောင်းပိုင်းတွင် တွေ့ရလေ့ ရှိသည်။ အရေပြားနှစ်ဖက် ထိစပ်နေသည့်အကြား ဥပမာ အားဖြင့် ချိုင်းကြား၊ ပေါင်ခြံကြား၊ ရင်သားအောက်ဘက်၊ လည်တိုင်နှင့် မျက်ခွံတို့တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ ဆံပင်ညှပ်ခြင်း၊ ဖိသင်ခြင်း တို့၌ နာကျင်ခြင်း၊ သွေးထွက်ခြင်းတို့ကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရလေ့ရှိသည်။

အရေပြားအပေါ်သို့ ဖုထွက်နေပြီး (၁)မှ (၁၀)မီလီမီတာအရွယ်အစား သို့မဟုတ် ၎င်းထက်လည်း ကြီးနိုင်သည်။ မျက်နှာပြင် ကြမ်းတမ်းပြီး အက်ရာလေးများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ အဖု မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အနီ သို့မဟုတ် အနက်စက်ကလေးများ တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

Actinic keratoses ၎င်းကို (solar keratosis) ဟုလည်း သိကြသည်။

နေရောင်နှင့် ကာလရှည်အထိအတွေ့များသော အရေပြားပေါ်တွင်တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ တစ်ခုမှ အရေအတွက်များစွာ တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ ပုံပါ အတိုင်း အကြေးခွံလေးများ အရေပြား၌ တွယ် ကပ်နေသည့် ပုံစံတွေ့ရလေ့ရှိသည်။ ဖယ်ရှားလျှင် နာကျင်သောဝေဒနာ ခံစားရလေ့ရှိသည်။

Anglokeratoma

အဖုအကျိတ်အမျိုးအစား(tumor) မဟုတ်ပါ။ အရေပြားပထမအလွှာ အက်ပီဒါမစ် (epidermis) နှင့် ဒုတိယအလွှာ ဒါမစ်(dermis) ကြားဧရိယာမှ ဆံခြည်မျှင်သွေးကြော မျှင်ငယ်များ (capillaries) များနှင့် ၎င်းအလွန်သွေးပြန်ကြော ငယ်များ ကျပ်ထုပ်ပြီးအရေပြားအပြင်သို့ ပေါ် ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုမျက်နှာပြင်အရေ ပြားထူထဲခြင်းနှင့် သွေးကြောအတွင်း သွေးခဲမှု ကြောင့် မာသောအထိအတွေ့ကို ပေးသည်။ ခရမ်းနီရောင်မှ အနက်ရောင်အသွင်အမျိုးမျိုးရှိ သည်။ အမျိုးသားကပ်ပယ်အိပ်နှင့် မိန်းမကိုယ် တွင်တွေ့ရသော အမျိုးအစားကိုတော့ (Angio-keratoma of fordyce) ဟုအမည်ပေး ခေါ်ဆို လေ့ရှိသည်။

Cherry Angiomas ၎င်းကို (Campbell de Morgan spots/ senile (hem)angioma) ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

မည်သည့်ခံစားမှု လက္ခဏာမပြုလေ့မရှိပါ။ အသက်(၃၀) နှင့်အထက် အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၌ သာတွေ့ရလေ့ရှိသည်။ အရေပြားအပေါ်သို့ ခုံးထွက်နေလေ့ရှိပြီး (၃) မီလီမီတာ အထိကြီးသည့် အရွယ်အစားတစ်ခုအနေဖြင့်သော်၎င်း သေးငယ်

သောအဖုလေးများအဖြစ် ၎င်းခန္ဓာကိုယ်ထည် ပေါ်၌သာ အတွေ့ရများသည်။ အနီရောင်မှ ခရမ်းနီအရောင်အထိ အမျိုးမျိုးတွေ့ရလေ့ရှိ သည်။

(Common warts) ၎င်းကို Verruca vulgaris ဟုလည်းခေါ်သည်။

ပုံမှန်တွေ့နေကျအမျိုးအစား ကြွက်နို့ဖြစ်သည်။ HPV ဝိုင်းရပ်ပိုးအချို့ကြောင့် ဖြစ်ရသည်။ အရေပြားအပေါ်သို့ ဖုထွက်နေပြီး (၁)မှ (၁၀) မီလီမီတာအရွယ်အစား သို့မဟုတ် ၎င်းထက် လည်းကြီးနိုင်သည်။ မျက်နှာပြင်ကြမ်းတမ်းပြီး အက်ရာလေးများဖြစ်ပေါ်နေသည်။ အဖုမျက်နှာ ပြင်ပေါ်တွင်အနီ သို့မဟုတ် အနက်စက်ကလေး များ တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ အရေပြား

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရလေ့ရှိသည့်နေရာများ၊ လက် ချောင်းများ၊ ခြေချောင်းများနှင့် ဒူးဆစ်တို့တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ အရေပြားအချင်းချင်း ထိတွေ့ မှုမှတစ်ဆင့် ကူးစက်နိုင်သည်။

Filiform warts- ပုံမှန်တွေ့မြင်နေကြ ကြွက်နို့ ထက် အရွယ်အစားသေးငယ်သည်။ HPV ဝိုင်း ရပ်ပိုးကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေါ်သည်။ အရေပြား အပြင်ဘက်သို့ ရှည်ထွက်နေလေ့ရှိသည်။ ယျော့ ပျောင်းသော အသားရောင်အဖုလေးများအဖြစ် တွေ့မြင်ရလေ့ရှိသည်။

Flat warts- ၎င်းကို (Verruca plana) ဟု လည်းခေါ်သည်။ အနားသတ်တိတိကျကျ အဖြစ် မြင်တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ (၁) မှ (၅) မီလီမီတာ

အရွယ်အစား အရေပြားပေါ်တွင် ခပ်ပါးပါး ကြွ နေလေ့ရှိသည်။ မျက်နှာ၊ ပါးခြိုင်းမွှေးပေါက် သည့်နေရာတစ်ဝိုက်၊ လက်ခုံနှင့် ညှို့သကျည်း အရှေ့အရေပြားတို့တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

Keratoacanthoma

ကင်ဆာကျိတ်အတု (pseudo cancer) ဟုခေါ်သည်။ သို့သော် အရေပြားစက္ကားမတ် ကင်ဆာ (scc-squamous cell carcinoma) နှင့် ဆင်တူသဖြင့် အသားစနုမူနာယူပြီး ရောဂါ ဗေဒ ဆရာဝန်ထံ ပေးပို့ ခွဲခြားဖို့လိုပါမည်။ နေ ရောင်နှင့်ထိတွေ့နိုင်သော ပါးပြင်၊ နှာခေါင်း၊

ရပ်ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါဖြစ်သည်။ အရေ ပြားအရောင်အသီးကလေးများအနေဖြင့် တွေ့ရ ပြီး အလယ်ဗဟိုတွင် ချိုင့်ဝင်နေသည်။ ပုံစံထူးခြား စွာတွေ့ရသည်။ ကလေးငယ်များနှင့် လိင်ဝါသနာ ထုံသော လူလတ်ပိုင်း အမျိုးသမီးများထက် အမျိုး သားများတွင်ပို၍ တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

Pyogenic Granuloma

အရေပြားပေါ်၌ အသေးစားထိခိုက်မှု ဥပမာ-(ဆူးစူးခြင်း) ဖြစ်ပေါ်ပြီး ထိုနေရာ၌ အလွန် လျင်မြန်စွာ ကြီးထွားလာတတ်သည့်

တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

Spider angioma

၎င်းကို Nevus araneus, spider nevus, arterial spider, telangiectasia, vascular spider, အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါ်ဝေါ်လေ့ရှိသည်။ အရေပြားရှိဆဲခြည်မျှင် သွေးကြောငယ်လေးများ ဖောင်းကြွလာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဗဟိုမှ စတင်၍ ဘေးပတ်လည်သို့ပြန့်သွားခြင်းကြောင့် ပင့်ကူပုံသဏ္ဍာန်မျိုး မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ မျက်နှာပြင်၊ လက်ဖျံနှင့် လက်ခုံတို့တွင်တွေ့ရလေ့

အသက်အရွယ်မပေးနိုင်သော အဖုအကျိတ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ အရေပြားပေါ်သို့ကြွနေပြီး ကြယ်သီးတပ်ထားသည့်ကဲ့သို့ ပုံစံမျိုးမြင်တွေ့ရသည်။ မျက်နှာပြင် အနည်းငယ်ကြမ်းတမ်းသည်။ မျက်နှာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထည်နှင့် လက်မောင်းနှစ်ဖက်တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

နားရွက်နှင့် လက်ခုံအရေပြားပေါ်တွင် တွေ့ရလေ့ ရှိသည်။ အသီးအဖုပုံစံ တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ သွေး ကြောမျှင်ငယ်များ၊ အလယ်ဗဟိုတွင် အရေပြား အစုအဝေးတစ်ဆုံ နေသည့် ပုံစံ (central keratotic plug) ကိုတွေ့နိုင်သည်။

Lymphangioma

အရေပြားအတွင်းရှိ ပြန့်ရည်ကြောဖွဲ့စည်းပုံ မှားယွင်းကာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် lymphatic malformation ဟု ယခုကာလတွင်အမည်ပြောင်း ခေါ်ဆိုကြသည်။ ဖားဥကလေးများကဲ့သို့ အရေ ပြားပေါ်တွင် အစုလိုက်တွေ့ရသည်။ မွေးက တည်းက သို့မဟုတ် (၁)နှစ်အောက် သို့မဟုတ် ကလေးငယ်အရွယ်တို့၌ပင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ အလိုအလျောက်ပျောက်ကွယ်လေ့မရှိပါ။

Molluscum contagiosum

ကိုယ်ခံစွမ်းအားကောင်းသူများ၌ သူ့အလို အလျောက် ပျောက်ကင်းသွားတတ်သည်။ ဝိုင်း

အကျိတ်အဖုတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သွေးကြော ငယ်လေး အမြောက်အမြားဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အသားဆိုင်အဖြစ်တွေ့ရပြီး တစ်ခုခုနှင့်ထိမိလျှင် အလွယ်တစ်ကွ သွေးထွက်ခြင်း ရောဂါပိုးဝင်ရောင် ရမ်းခြင်း ဖြစ်တတ်သည်။ အနီ၊ နီညိုရောင်၊ ခရမ်းပြာအရောင်စုံသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။ လက်ဖဝါးပြင်ဘက်အခြမ်း လက်ချောင်း၊ နှုတ်ခမ်း၊ ပါးစပ်၊ ခန္ဓာကိုယ်ထည်နှင့် ခြေချောင်းတို့တွင် အတွေ့ရများသည်။ (သတိပြုရန်- amelanotic nodular melanoma နှင့် မှားနိုင်သည်။)

Seborrheic keratosis

အသက်(၃၀)အောက်တွင်တွေ့ရလေ့မရှိပါ။ မျိုးရိုးလိုက်သည့် သဘောရှိသည်။ အသက် အနွှာရယ်မပေးနိုင်သောအဖုအကျိတ်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ အရေပြားပေါ်သို့ကြွနေပြီး ကြယ် သီးတပ်ထားသည့်ကဲ့သို့ ပုံစံမျိုးမြင်တွေ့ရသည်။ မျက်နှာပြင်အနည်းငယ်ကြမ်းတမ်းသည်။ မျက်နှာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထည်နှင့် လက်မောင်းနှစ်ဖက်တွင်

ရှိသည်။ သာမန်လူတွင်လည်း တွေ့နိုင်ပြီး အထူး သဖြင့်အမျိုးသမီးများတွင် အတွေ့ရများလေ့ရှိ သည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် သွေးအတွင်း မဟော်မုန်း အီစတရိုဂျင် မြင့်တက်နေသော အနေအထား (hyper estrogenic states) များ နှင့် ဆက်စပ်ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။

Syringoma

အက်ခရိုင်း (eccrine) ချွေးထွက်ပြွန်ဂလင်း အကျိတ်ကလေးများဖြစ်သည်။ (၁) မှ (၂) မီလီမီ တာအရွယ်အစားရှိသည်။ အမျိုးသမီးများတွင် အဖြစ်များသည်။ မျက်ခွံတစ်ဝိုက်၊ မျက်နှာပြင်၊ ချိုင်း၊ နား၊ ချက်၊ ရင်ဘတ်အပေါ်ပိုင်းနှင့် မိန်းမ ကိုယ်အစပ်တွင်တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ မျိုးရိုးလိုက် သောသဘောရှိပြီး မျက်နှာတွင် ဖြစ်ပေါ်ပါက အကျည်းတန်ခြင်းကြောင့် ကုသမှုခံယူလေ့ရှိကြ သည်။

ဒေါက်တာမြင့်ဦး
(အရေပြားအလှအပဆရာဝန်)

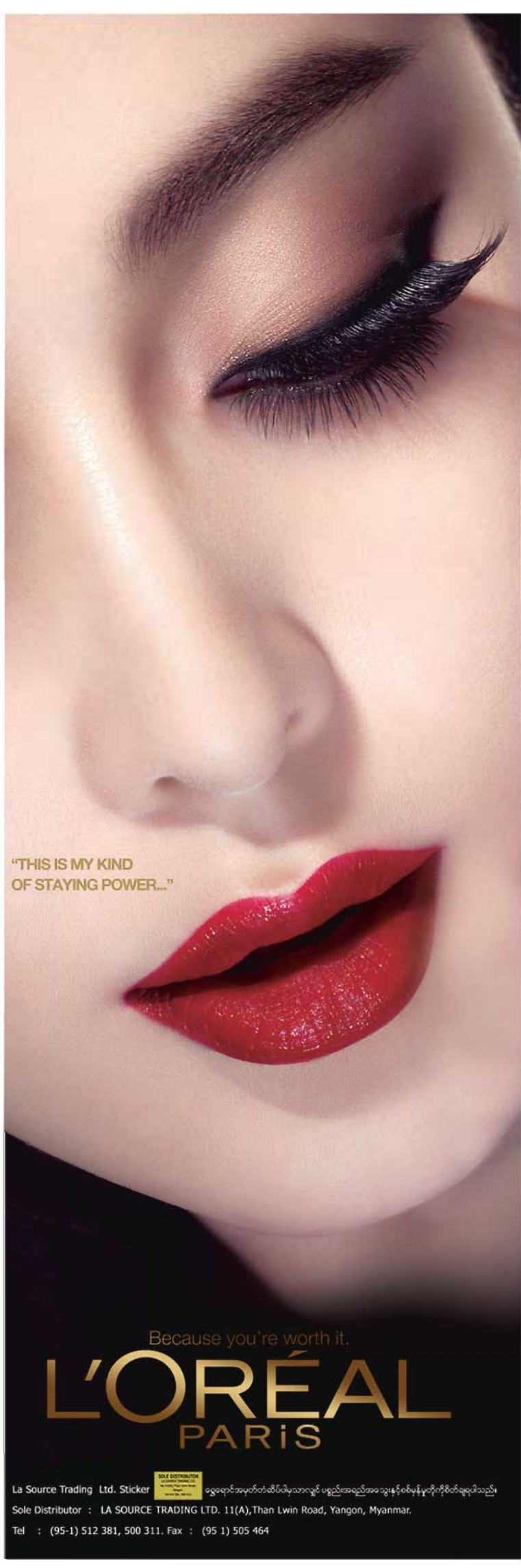
လှပစိုပြည်

အိန္ဒိယ

ပာဠိ

အလှအပအတွက် အကျိုးပြုသစ်သီးများ အရည်အသွေးကောင်းမွန်တဲ့ အသင့်သုံး အလှကုန်တွေက ကျွန်မတို့လှပစေဖို့ လှစေတာတွေကို ပေါင်းစုလို့ တီထွင်ထားပြီး အချိန်ကုန် သက်သာပေါ့ပါးစေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေနဲ့ မလုံ လောက်သေး ပါဘူး။ လှဖို့ဆိုရင် အာဟာရပြည့်ဝဖို့၊ ရေများများသောက်ဖို့၊ သဘာဝသစ်သီးသစ်ဖျါ၊ သစ်ရွက်တွေနဲ့ ပေါင်းတင် ပေးဖို့၊ စိတ်ပိုမိုမူးနည်းအောင် နေထိုင်စတဲ့ အခြား မှတ်သားစရာတွေ လည်းရှိပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ စားသောက်ဖို့၊ စိတ် လန်းဆန်းဖို့ ၊ နောက်ပြီး ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပဲ ဆဲကေသာတွေလှပဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တာက တော့ သစ်သီးတွေပါ။ ဒီရာသီမှာ စုံလင်ပေါ့ များတဲ့ သစ်သီးများနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ အလှနဲ့ အာဟာရကို ဖြည့်ဆည်းပြီး ဘယ်လိုလှပ စိုပြည်အောင် လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

"THIS IS MY KIND
OF STAYING POWER..."

Because you're worth it.

L'ORÉAL
PARIS

La Source Trading Ltd. Sticker

SOLE DISTRIBUTOR
OF L'ORÉAL PARIS
PRODUCTS IN MYANMAR

ဓမ္မရာဇ်အမှတ်တံဆိပ်ပါပစ္စည်းများကို ဖြန့်ဖြူးရောင်းချပေးနေသည့် ဝန်ထုပ်ပို့မှုပုဂ္ဂိုလ်စီတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

Sole Distributor : LA SOURCE TRADING LTD. 11(A), Than Lwin Road, Yangon, Myanmar.

Tel : (95-1) 512 381, 500 311. Fax : (95 1) 505 464

ငှက်ပျောသီး

ငှက်ပျောသီး အသားအရေအတွက် တကယ့်ကို အာဟာရပြည့်ပေးနိုင်တဲ့ အသီးတစ်မျိုး ပါ။ ငှက်ပျောသီးဟာ အသားအရေကို နူးညံ့ ချောမွေ့ပြီး တင်းရင်းစေနိုင်တဲ့ ပိုတက်စီယမ် ကြွယ်ဝပြီး အိတ်ထရက်ဆီဒ် စီတွေလည်း ပါဝင် ပါတယ်။ ငှက်ပျောသီးကို စားခြင်းအားဖြင့် သင့် အတွက် ကိုယ်တွင်းအာဟာရဓာတ်ကို ရစေနိုင် သလို တစ်ဆက်တည်းမှာလည်း အလှအပအတွက် အကျိုးဖြစ်စေပါတယ်။ နောက်ပြီး ငှက်ပျောသီး မှည့်ကို မျက်နှာမှာ သုတ်ပေး၊ ကပ်ပေးပြီး ရေဆေးလိုက်ရုံနဲ့လည်း မျက်နှာပေါင်းတင်တာမျိုး အလွယ်တကူ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါက အသား အရေကို တင်းရင်းချောမွေ့စေတဲ့ ရလဒ်ကို ပေးစွမ်းပါတယ်။

ပန်းသီး

သဘာဝ Toner အကောင်းစား တစ်မျိုးကို ပြုပြင်ဆင်ရင် ပန်းသီးကို ပြုရမှာပါ။ ပန်းသီးဟာ အရေပြားကို တင်းရင်းစေပြီး သွေးလည်ပတ်မှုကို လှုံ့ဆော်ပေးပါတယ်။ ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင် ငှက်ပျောသီးတို့ကြောင့် အစိမ်းလိုက်စားစား၊ ဖျော်ရည် လုပ်သောက်သောက်၊ ပါးမှာပဲကပ်ကပ် သင့် အသားအရေအတွက် ကောင်းမွန်စေပါတယ်။ ပန်းသီးကထုတ်တဲ့ cider ဗီနီဂါကတော့ ဆံပင် အဖျား နှစ်ခုဖြစ်ခြင်းနဲ့ ဇောက်ထခြင်းတို့အတွက် အသုံးဝင်ပါတယ်။

သဘောသီး

သဘောသီးမှာတော့ Papain ဆိုတဲ့ အင်ဆိုင်တစ်မျိုးပါဝင်ပါတယ်။ ဒီသစ်သီးဟာ အရေပြားပေါ်မှာ လိမ်းပေးခြင်းအားဖြင့် အရေ ပြားပေါ်က ဆဲလ်အသေတွေကို ဖယ်ရှားပေးနိုင် စွမ်းရှိပါတယ်။ ပုံမှန်လိမ်းပေးရင် အသားအရေကို

အသီးမှာသရက်လို အရသာမှာ ထိပ်ခေါင်အသီးအဖြစ် တင်စားရတဲ့ သရက်သီးကတော့ အလှအပအတွက်ဆိုရင် အိုမင်းရင့်ရော်မှုကို သိသိသာသာနူးကွေးစေနိုင်ပြီး အသားအရေကို နူးညံ့စေတဲ့ ပီတမင်အေ့နဲ့ ပီတမင်စီတို့ ပိုင်ဆိုင်ထားပါတယ် . . .

ဖြူစေပါတယ်။ သင်္ဘောသီးမှည့်ကို သူ့ချည်းဖြစ်ဖြစ် ဖျားရည်နဲ့ရောလို့ဖြစ်ဖြစ် မျက်နှာမှာ လိမ်းပေးပြီး ပေါင်းတင်နိုင်ပါတယ်။

သရက်သီး:

အသီးမှာသရက်လို့ အရသာမှာ ထိပ်ခေါင်အသီးအဖြစ်တင်စားရတဲ့ သရက် သီးကတော့ အလှအပအတွက်ဆိုရင် အိုမင်းရင့်ရော်မှုကို သိသိသာသာနှေးနှေးစေ နိုင်ပြီးအသားအရေကို နူးညံ့စေတဲ့ ဝိတာမင်အေနဲ့ ဝိတာမင်စီတို့ ပိုင်ဆိုင်ထားပါ တယ်။ သရက်သီးမှည့်ကို စားနိုင် သလို သန့်ရှင်းတဲ့ သရက်သီးမှည့်အခွံခွာပြီးသား အနှစ်ကိုချေပြီး အရေပြားမှာပေါင်းတင်ဆေးသဖွယ်လှမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ ဓာတ်တိုး ဆန့်ကျင်ပစ္စည်းပါဝင်တဲ့အတွက်လည်းသင့်ကိုကောင်းကျိုးများစွာပေးနိုင်ပါတယ်။

လိမ္မော်သီး:

အလှကုန်များစွာမှာသုံးနေတဲ့ ဝိတာမင်စီ ဓာတ်ဟာ သံပရာသီးတွေမှာ ပါဝင်သလိုလိမ္မော်သီးမှာလည်း ပါဝင်ပါတယ်။ လိမ္မော်ခွံအခြောက်ကို အမှုန့်လုပ်ပြီး ရေနဲ့ဖျော်ကာ face mask လုပ် နိုင်ပါတယ်။

အသားအရေကို တောက်ပလာစေပြီး သန့်စင်စေပါတယ်။ လိမ္မော်ရည်ကိုလည်း မျက်နှာနဲ့လက်တွေမှာလိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ လတ်ဆတ်တဲ့လိမ္မော်နဲ့သံပရာအခွံတွေ ကို ဝါကြန့်ကြန့်ဖြစ်တဲ့ လက်သည်းတွေကို ပွတ်ပေးရာမှာ သုံးနိုင်ပါတယ်။

စတော်ဘယ်ရီ

Oxidation damage ဖြစ်တဲ့အခါ ပါးရေတွန့်ခြင်းနဲ့ အရေးအကြောင်း ဖြစ် ခြင်းတို့ ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါကိုတားဆီးလျှော့ချဖို့ စွမ်းအားကောင်းကောင်းနဲ့ ကူညီ ပေးနိုင်တာက စတော်ဘယ်ရီသီးဖြစ်ပါတယ်။ အထောက်အကူပြုတဲ့ တစ်သျှူးတွေ ကို ထောက်ပံ့ပေးပြီး အရေပြားကိုနုပျိုစေပါတယ်။

ထောပတ်သီး:

အများစုကတော့ ထောပတ်သီးမှည့်ကို ဖျော်သောက်ရတာ ကြိုက်ကြပါတယ်။ ဒီအသီးမှာ ယနေ့ကာလမှာ အသားအရေလှပဖို့ လူကြိုက်များ တဲ့ ဝိတာမင်အီး များစွာကြွယ်ဝလို့ အခွံခွာပြီး သကြားမပါဘဲ ခပ်ပါးပါးလှီးစားတာတို့ ပေါင်မုန့်နဲ့ ညှပ်စားတာတို့လည်း လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါက သွေးလည်ပတ်မှုကို ကောင်းမွန်စေပြီး နုပျို ကျန်းမာစေတဲ့ အဆိဓာတ်ကိုရရှိစေပါတယ်။

ချယ်ရီသီး:

လတ်ဆတ်တဲ့ ချယ်ရီသီးတွေက ဝိတာမင်ရော သတ္တုဓာတ်ပါကြွယ်ဝပြီး အရေ ပြားကို အာဟာရဖြစ်စေပါတယ်။ အရေပြားယားယံတာ ကို သဘာဝအတိုင်းကုစားဖို့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ဖြစ်လို့ သင့်အရေပြားရောင်ရမ်းယားယံတဲ့အခါ ချယ်ရီသီးနဲ့ ပွတ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါတင်မက နေပူပြင်းပြင်းထဲသွားရလို့ အရေပြား ပျက်စီးတာ ကုစားဖို့လည်း သိပ်ကောင်းတဲ့ အလှကုန် သစ်သီးတစ်မျိုးပါပဲ။

ဖရဲသီး:

အရေပြားခြောက်သွေ့သူတွေအတွက်တော့ မိမိရဲ့အလှအတွက် သစ်သီး တစ်မျိုးရှာမယ်ဆိုရင် ဖရဲသီးကို သတိရလိုက်ပါ။ အသားအရေကို ရေဓာတ်ကော င်းစွာဖြည့်ပေးနိုင်ပြီး စားသုံးခြင်း အားဖြင့် အာဟာရရစေသလို အရေပြားမှာ ပွတ် ပေးခြင်းအားဖြင့်လည်း နူးညံ့စိုပြည်တဲ့ အသား အရေကို ရစေနိုင်ပါတယ်။

ဒီလို အာဟာရပြည့်ဝ၊ လှလည်းလှပစေတဲ့ သစ်သီးတွေကို စားသုံးရင်း၊ အလှ အပအတွက် ပေါင်းတင်ရင်း၊ ဖျော်ရည်တွေ လုပ်သောက်ရင်း ပျော်ရွှင်မှု၊ ကျန်းမာမှု နဲ့လှပမှုတွေကို ရှာဖွေ ခံစားကြည့်ရအောင်နော်။

မာဦး

ရေအစိုဓာတ်ထိလျှင်ပင်
ကျောညွတ်ခြင်းကိုလုံးဝမပျက်စီးစေဘဲ
(၂၄)နာရီတိုင် လှပကျော့ရှင်းစေသော
မျက်တောင်၏အလှ...

**CURL IMPACT COLLAGENE
EXTREME RESIST**

အရှည်လျားဆုံးကျော့ညွတ်မှုကိုပေးစွမ်းနိုင်သည့်
နံပါတ်(၁) * မျက်တောင်ကျော့ဆေး...

- ထူးခြားသည့် Spiral Curl Brush ကြောင့်မျက်တောင် တစ်ပင်ခြင်းဆီကို အဆုံးစွန်ထိရှည်လျားပင့်တင်ပေးနိုင်ခြင်း
- Waterproof, Smudge-Proof ဖြစ်ခြင်း
- (၂၄)နာရီထိကြာရှည်ခံနိုင်ခြင်း

*From L'Oreal Paris.

Because you're worth it.
**L'ORÉAL
PARIS**

အိမ်တွင်းကျန်းမာရေးလမ်းညွှန်

လည်ချောင်းနာရင် မြားအတိုင်းလိုက်

ဒေါက်တာမြင့်ဦး(ဂျီပီ)

အမြန်လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ခရီးသွားတဲ့အခါ လိုရာခရီးကို ချောချောမွေ့မွေ့ရောက်ရှိစေဖို့အတွက် လမ်းမပေါ်မှာစိုက်ထူထားတဲ့ လမ်းညွှန်မြားတိုင်တွေကိုကြည့်ပြီး ကားဒရိုင်းတာတွေက လိုက်နာ မောင်းနှင်ပေးကြရပါတယ်။ လမ်းဆုံ လမ်းခွေတွေမှာ ဘယ်ကိုချိုးရင် ဘယ်မြို့ကို ရောက်မယ်ဆိုတာကို လမ်းညွှန်မြားတိုင်တွေက ဖော်ညွှန်းပြနေပါတယ်။ မြားညွှန်ရာအတိုင်း လိုက်မမောင်း ခဲ့ရင် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ခရီးကို ရောက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အိမ်တွင်း ကျန်းမာရေးပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းတဲ့အခါမှာလည်း ဘယ်ဝေဒနာမျိုးဆိုရင် ဘယ်လိုအချက်တွေကို လိုက်နာရမယ်ဆိုတဲ့ မြားလမ်းညွှန်ချက်တွေရှိနေပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ မြား

အတိုင်း လိုက်နာဖို့ရေး ဆွဲထားတဲ့ စက္ကူကားချပ်ကို ဖလိုးချပ် (Flow Chart) လို့ခေါ်ဆိုပါတယ်။ အရင်လက နှာရည်ယိုတဲ့အခါ လိုက်နာရမယ့် မြားဖလိုးချပ်တစ်ခုကို တင်ဆက်ပေးခဲ့ပြီး၊ အခုလမှာတော့ လည်ချောင်းနာရင် လိုက်နာရမယ့် မြားလမ်းညွှန်ချက်ဖလိုးချပ်ကို တင်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကိုယ့်အိမ်သားတစ်ယောက် လည်ချောင်းထဲမှာတစ်ဆို့တစ်ဆို့ဖြစ်ပြီး တံတွေးမျိုချ လိုက်တိုင်းနာကျင်သလိုခံစားနေရပြီဆိုရင် ယားကွက်ထဲက မြားတွေအတိုင်း လိုက်ပါသွားပြီး ဖြေရှင်းကြည့်လို့ရနိုင်ပါတယ်။

လည်ချောင်းနာရင်နာရင်ကို ကိုယ်ပူချိန်ရှိ မရှိဆိုတဲ့ မေးခွန်းလေးနဲ့စတင်ပြီး မြားအတိုင်း လိုက်သွားကြည့်ကြပါစို့လား။

"I CHOOSE A DOUBLE PROTECTION...
TO KEEP MY FAIRNESS & YOUTH FOR LONG."
Fan Bingbing.

အသားအရေကို အိုမင်းရင့်ရော်စေတဲ့ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်

အေမီချို

လူတွေရဲ့အသားအရေဟာ နေရောင်ခြည်နဲ့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ထိတွေ့နေရပါတယ်။ နေရောင်ခြည်ဟာ အသားအရေကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေတဲ့ အဓိကအကျဆုံး အကြောင်းအချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နေရောင်ခြည်နဲ့ တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ခြင်းက အသားအရေကို အိုမင်းရင့်ရော်စေသလို အရေးကြောင်းများ ဖြစ်ပေါ်မှုကိုလည်း ပိုမိုအားပေးကူညီရာ ရောက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အခုရောက်လာတော့မယ့် နွေရာသီမှာ သင့်အသားအရေကို ပိုမိုထိန်းသိမ်းဂရုစိုက်ဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ စူးရှတဲ့နေရောင်မှာ ပိုမိုပြင်းထန်တဲ့ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်တွေပါဝင်တာမို့ နေရောင်ခြည်ရဲ့ ထိခိုက်ပျက်စီးမှုတွေမှ သင့်အရေပြား ကင်းလွတ်ခွင့်ရဖို့အတွက် ဘယ်လိုကာကွယ် ထိန်းသိမ်းရမယ်ဆိုတာကို လေ့လာကြည့်ရအောင်ပါ။

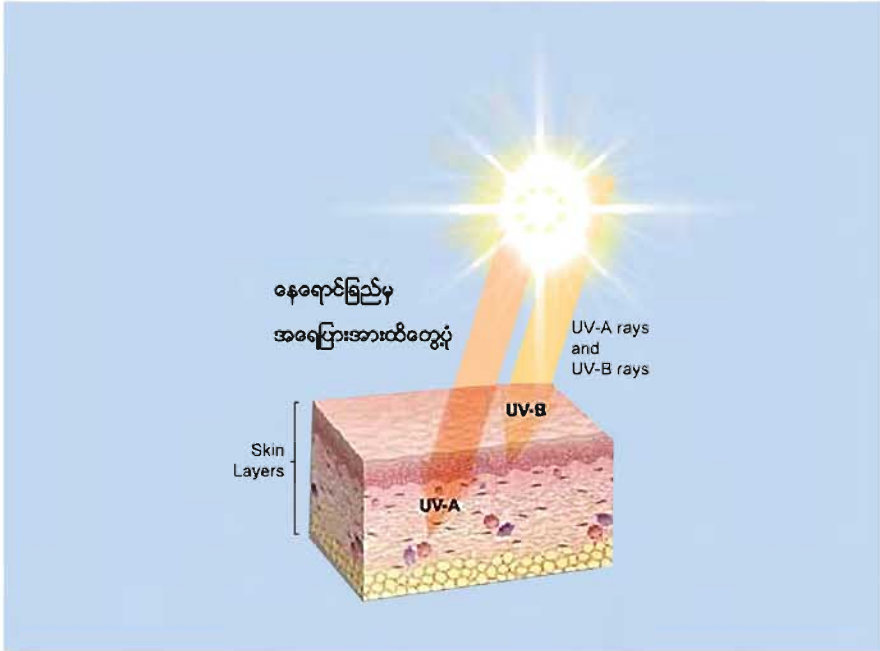
ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် (Ultra Violet)

ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် (Ultra Violet)

ဆိုရာမှာ UV Rays များက အရေပြားအတွက် အန္တရာယ်ဆိုးကျိုးပေးတယ်ဆိုတာကို လူတိုင်း သိနားလည်ကြပါတယ်။ UVA ဟာ အရွယ်မတိုင်မီ အိုမင်းရင့်ရော်မှု Aging ကို ဖြစ်စေပြီး UVB ဟာလည်း အရေပြားကို အမည်းစက် နေလောင်ကွက်များ ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ Burning ဆိုတဲ့ ဆိုးကျိုးကို ပေးပါတယ်။ UV Rays များဟာ နေရောင်ထဲ သွားလာမှ ထိတွေ့တာမဟုတ်ဘဲ တိုက်ရိုက်မထိတဲ့ မိမိရဲ့ လုပ်ငန်းခွင် ရုံးခန်းများအတွင်းမှာလည်း UV Rays များ ဖြာထွက်နေတဲ့ Computer, Printer, Copier, Projector များနှင့် ထိတွေ့နေရတဲ့အတွက် ကာကွယ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

နေရောင်ခြည်ထဲ တိုက်ရိုက်ထွက်မယ်ဆိုရင်

နေရောင်ခြည် တိုက်ရိုက်ကျရောက်တဲ့ ပြင်ပနေရာများကို သွားလာမယ်ဆိုရင်တော့ မျက်နှာပြင်အတွက် SPF ပါဝင်တဲ့ Skin Care နဲ့ Foundation အမျိုးအစားများကို အသုံးပြုပါ။

ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း Sunscreen သေချာစွာ လိမ်းပြီးမှ အပြင်ထွက်ပါလို့ ဆိုပါရစေ။ ဒါ့ပြင် ထီး၊ ဦးထုပ်နဲ့ နေကာမျက်မှန်ကဲ့သို့ အကာအကွယ် ပစ္စည်းများကိုလည်း ဝတ်ဆင်အသုံးပြုပေးပြီး အဝတ်အစားကိုလည်း နေရောင်ခြည်ရဲ့ အပူရှိန် ကို စုပ်ယူမှုမရှိတဲ့ ချည်သားအရောင်နုလေးများကို လုံခြုံအောင် ဝတ်ဆင်ပြီးမှ အပြင်ထွက်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။ ဒါမှသာ နေရောင်ခြည်ရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုကို ကာကွယ်ရာ ရောက်မှာပါ။

Sunburn ကြောင့်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရေပြားကင်ဆာ
 နေရောင်ခြည်ရဲ့ လောင်ကျွမ်းမှုကို ပြင်းထန်စွာ ခံစားရချိန်များလာရင် အရေပြားမှာ အရေကြည်ဖုများ ဖြစ်လာခြင်း၊ အရေပြား အလွှာများ ကွာကျလာခြင်းအပြင် အဆိုးရွားဆုံး အဖြစ် အရေပြားကင်ဆာအထိပါ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်ကာလဟာ ကမ္ဘာကြီးပူနွေးလာ ခြင်းကြောင့် နေရောင်ခြည်ရဲ့ စူးရှမှုဟာလည်း ပိုမိုပြင်းထန်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ်းခြေလို နေရာမျိုးကို သွားလာကြတဲ့အခါ အရေပြားကို ပိုမိုရေစိုက် ထိန်းသိမ်းပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဆားဓာတ်ပါဝင်တဲ့ ပင်လယ်ရေနဲ့ နေရောင်ခြည် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့တဲ့အခါမှာ အရေပြားရဲ့ ပျက်စီးမှု အခြေအနေဟာ ပိုမိုဆိုးရွားသွားနိုင်တယ် ဆိုတာကို သင် သတိပြုသင့်ပါတယ်။

Skin Care နဲ့ Foundation များမှာ ပါဝင်တဲ့ SPF နဲ့ PA
 Skin Care နဲ့ Foundation များမှာ ပါဝင် တဲ့ SPF ကာကွယ်မှုဟာ Burning ဖြစ်စေတဲ့ UV Rays ကို အဓိကကာကွယ်ပေးတာဖြစ်ပြီး

Againg ဖြစ်စေတဲ့ UV Rays များကိုပါ ကာကွယ်ဖို့အတွက်ကတော့ PA ခေါ်တဲ့ Photo Againg ပါဝင်မှသာ အန္တရာယ် ၂ မျိုးလုံးမှ ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်မှာပါ။ PA (Photo Againg) ရဲ့အစွမ်းကို အပေါင်းလက္ခဏာ (+) ဖြင့် စံနှုန်း သတ်မှတ်ထားပြီး PA အပေါင်းလက္ခဏာ ၃ ခု (+++) ဟာ အမြင့်မားဆုံး UV-A ကို ကာကွယ် ပေးနိုင်သော အမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။

PA ပါတဲ့ Product

L'OREAL မှ ထုတ်တဲ့ UV Perfect Skin Care ဟာဆိုရင် အသားအရေကို UV Rays များမှာ နာရီပေါင်းများစွာအထိ ကာကွယ်ပေးနိုင် ပြီး ပိုမိုထူးခြားတဲ့ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် အရေပြား အတွင်းပိုင်းက Cell များအထိပါ နေရောင်ခြည် UV ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ စေးကပ်မှု လုံးဝမရှိဘဲ စိမ့်ဝင်အား မြန်ဆန်ခြင်းဟာလည်း အသုံးပြုတဲ့အခါ ပိုမိုလွယ်ကူပါတယ်။ UV Product Skin Care ဟာ အရေပြားကို နာရီ ပေါင်းများစွာ ကာကွယ်ပေးမှုနဲ့အတူ နေရောင် ခြည်ကြောင့် အမည်းစက်၊ နေလောင်ကွက်၊ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းတို့ ဖြစ်ခြင်းကို တားဆီး ကာကွယ်ပေးပါတယ်။

L'OREAL True Match BB Cream & Two Way ဟာလည်း UVA, UVB ကို ကာကွယ် နိုင်သော SPF 17, PA++ ပါဝင်တာကြောင့် အ ချိန်တိုအတွင်းမှာ လှုပ်ချောမွတ်ပြီး အပြစ်အနာ အဆာမရှိသော မျက်နှာပြင်အသားအရေကို ပိုင် ဆိုင်စေမှာပါ။ ဒါ့ပြင် Hyaluronic acid ပါဝင်လို့ ၂၄ နာရီပတ်လုံး အသားအရေကို ရေဓာတ်ပေး စွမ်းနိုင်ပါတယ်။

အေးမိချို

နေရောင်ကာ ခရင်မ်တိုင်းဟာ နေရောင်ခြည်မှာပါဝင်တဲ့ UVA နဲ့ UVB (၂)မျိုးစလုံးကို ကာကွယ်မှု မပေးနိုင်ပါဘူး။ L'Oreal Paris DERMO EXPERTISE မှ UV PERFECT ကသာ UVA နဲ့ UVB (၂)မျိုးစလုံးကို အပြည့်အဝ ကာကွယ်ပေးပြီး စေးကပ်မှုမရှိပဲ ပေါ့ပါးပြီး နေရောင်ခြည်ကြောင့် အမဲစက်၊ နေလောင်ကွက်၊ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းတို့ကို တားဆီးကာကွယ်ပေးထားပါတယ်။

နေလောင်ဒက်မှကာကွယ်ဖို့

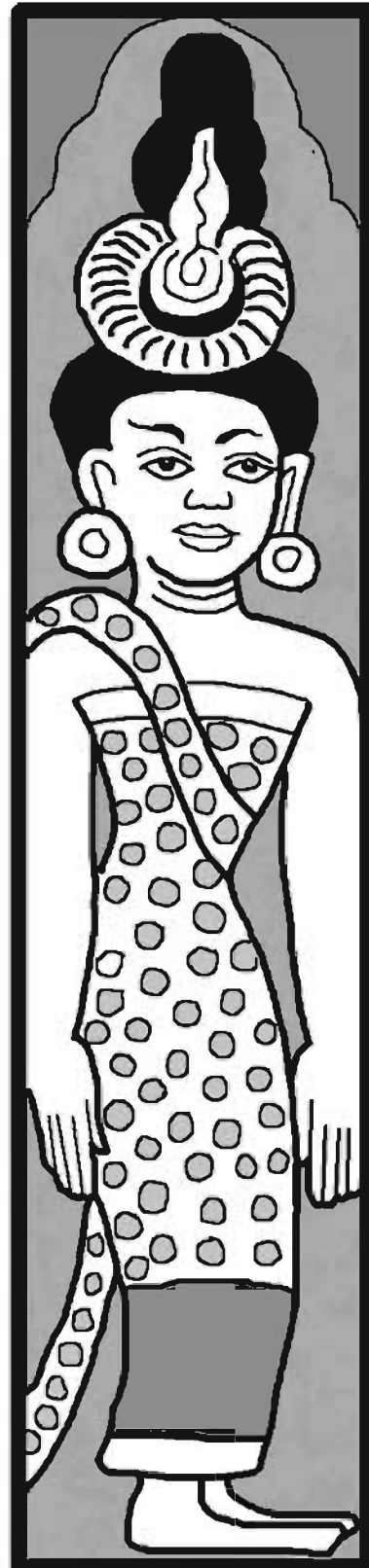
UV PERFECT

Because you're worth it.

L'ORÉAL PARIS

La Source Trading Ltd. Sticker ငွေရောင်အမှတ်တံဆိပ် ပါမှသာလျှင် ပစ္စည်းအရည်အသွေးနှင့်စစ်မှန်မှုတို့ကိုစိတ်ချရပါသည်။
 Sole Distributor : LA SOURCE TRADING LTD. 11(A),
 Than Lwin Road, Yangon, Myanmar.
 Tel : (95-1) 512 381, 500 311.
 Fax : (95 1) 505 464

ဒေဝီကိုပြုတ်သန်းရင်း
ထားရစ်ခဲ့သည့်အလှတရားများ
မမိုးမြေ

အမျိုးသမီးတို့သည် လူ့လောက၏ အလှ ရတနာများ ဖြစ်ကြသည်။ လောက၏ မွှေးသော လှသော ပန်းကလေးများကဲ့သို့ လောကကို အလှ ဆင်နိုင့်သည်။ လောက၏ ရှင်သန်မှုကို ဖန်ဆင်း နိုင်သည်။ မျိုးဆက်သစ်များအား လောကအကျိုး ကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်နိုင်ရန်နှင့် ရှင်သန်မှု ရရန် မေတ္တာနို့ရည်တို့ဖြင့် ဖြည့်ကြသူများဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးတို့၏ ဘဝသည် မိုးကောင်းကင်တမျှ ကျယ်ပြန့်သည်။ ကြယ်ပွင့်ကလေးများကို လင်း လက်ခွင့် ပေးထားသည်။ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတမျှ နက်ရှိုင်းသည်။ လှိုင်းတို့ကို ရှင်သန်ခွင့်ပေးသည်။ ကခုန်မြူးထူး ပျော်ရွှင်မှုပေးသည်။

လောက၏အလင်းရှင်အဖြစ် ပွင့်ကုန်သော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တို့၏ ပါရမီဖြည့်ဖက်များ ဖြစ်ကြ သည်။ ဂေါတမဘုရားရှင်ပင်လျှင် အမျိုးသမီးဘဝ ဖြင့် နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်းကို စခဲ့သည်။ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား နှစ်ပါးပွင့်တော်မူခဲ့သည်။ ရှေးဦး ပွင့်သော ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်ကို ပေါရာဏဒီပင်္ကရာ ဟု ခေါ်သည်။ နောက်မှပွင့်သော ဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်ကို ဗျာဒိတ်ပေးဒီပင်္ကရာဟု ခေါ်သည်။ ဂေါတမဘုရားလောင်းသည် သုမေဓာရှင်ရသေ့ ဘဝဖြင့် ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင် ကြွတော်မူမည့် လမ်း၌ မိမိကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ ဘုရားရှင်နှင့် တကွ သံဃာတော်လေးသိန်း ဖြတ်ကြွတော်မူပါရန် တောင်းပန်သည်။ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည် ဘုရားဖြစ်မည်။ ဂေါတမဘုရားဟု တွင်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဗျာဒိတ်ပေးသောကြောင့် ဗျာဒိတ်ပေး ဒီပင်္ကရာ ဟု သိထားကြပါသည်။

ဗျာဒိတ်ပေးဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်မတိုင်မီ ကမ္ဘာများစွာတွင် ရှေးကျသော ပေါရာဏဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ဗျာဒိတ်ပေးဒီပင်္ကရာ ဘုရားလောင်းသည် သာမဏေငယ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သာမဏေဘဝဖြင့် နန်းတော်တွင်းသို့ဝင်၍ မုန်ညင်းဆီ အလှူခံသည်။ ဘုရားရှင်တရားဟော သောအခါ မီးအလင်းဖြင့် ပူဇော်ရန် အလှူခံခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရင့်သမီးတော်လေးသည် သပိတ် တစ်လုံးဖြင့် အလှူခံသော သာမဏေလေးအား အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းပြီး မုန်ညင်းဆီ သပိတ်တစ်လုံး နေ့စဉ်လှူသည်။ သာမဏေငယ် သည် ဘုရားရှင်တရားဟောစဉ် အလင်းရရန် မုန်ညင်းဆီလှူရသော အကျိုးကြောင့် ဘုရားဖြစ် ရပါလို၏ဟု ဆုပန်သည်။ သမီးတော်လေးကလည်း မုန်ညင်းဆီလှူရသောအကျိုးကြောင့် ဘုရားဆု ပန်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ပေါရာဏဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင် သိတော်မူလျှင် သမီးတော်လေးအား ရှေးဦးစွာ ယောက်ျားဆုကို ပန်ရန် ပြောပေးပါဟု သာမဏေငယ်ကို မှာကြားတော်မူသည်။ ကမ္ဘာ များစွာကို ဖြတ်သန်းပြီးနောက် သာမဏေငယ် သည် ဗျာဒိတ်ပေးဒီပင်္ကရာဘုရား ဖြစ်တော်မူလာ

သည်။ ထိုအချိန်တွင် သာမဏေငယ်လေးအား မုန်ညင်းဆီလှူဒါန်းခဲ့သော သမီးတော်လေးသည် သုမေဓာရှင်ရသေ့ဘဝနှင့် ဗျာဒိတ်ပေးဒီပင်္ကရာ ဘုရားရှင်ထံ ဘုရားဆုပန်ခဲ့သည်။ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ ဘုရားဆုပန်သောအခါ သုမိတ္တာဆိုသည့် အမျိုးသမီးသည် ကြာပန်းခိုင်လှ၍ ဘုရားရှင်၏ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဖြစ်ရပါလို၏ ဆုပန်ခဲ့ပါသည်။ သုမိတ္တာသည် ယသော်ဒရာဒေဝီအလောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အမျိုးသမီးတို့၏ သမိုင်း သည် မရှိုင်းခဲ့ပါ။

လောကအလင်းရှင် သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်ရှင် တို့၏ ပါရမီဖြည့်ဖက်များအဖြစ်နှင့် တဝအသင်္ချေ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူပင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီးတို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမတရားတော်များကို နက်ရှိုင်းစွာ ခံယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ပုဂံခေတ်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ ထွန်းကားလာသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ပုဂံသားတို့ ကြိုးပမ်းရာ တွင် အမျိုးသမီးများလည်း ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ တရားဓမ္မဖြင့် စိတ်အလှကို ထွန်းပစေခဲ့သည်။ မိမိတို့အလှကို မှတ်တမ်းတင်ရာ၌ ကျောက်ထက် အကွရာတင်ခဲ့ကြသည့်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ၊ မြန်မာလူမျိုးရှိနေသရွေ့ မပျောက်ပျက်နိုင်တော့ ပေ။ ခေတ်အဆက်ဆက် အမျိုးသမီးတို့၏ နှလုံး အိမ်ဆီသို့ ကူးစက်ပျံ့နှံ့လာစေမည့် စိတ်အလှ တရားတို့ကို ထားရစ်ခဲ့ပါသည်။

သိမ်သူ့သမီး ကျင်လည်ရသော ခေတ်သည် ပုဂံခေတ်နှောင်းဖြစ်သည်။ ပုဂံမင်းဆက် ကုန်ဆုံး လုနီးနီးဖြစ်သည်။ ကြင်ရာတော်မှာ တရုတ် စစ်လာ၍ ထွက်ပြေးခဲ့ရသော နှုတ်အကျင့်ဆိုး ကြောင့် သားဖြစ်သူ ပြည်စားသီဟသူ၏ အဆိပ် ကျွေးသတ်ဖြတ်ခြင်းခံခဲ့ရသော နရသီဟပတေ့မင်း ခေါ် တရုတ်ပြေးမင်းဖြစ်သည်။ သိမ်သူ့သမီး မှာလည်း မိဖုရားထဲက မိဖုရားတစ်ပါးသာ ဖြစ်ပေ မည်။ နရသီဟပတေ့သည် ဆင်ခြင်တုံ တရား ရှိလှသော မင်းမဟုတ်။ သူ့ချစ်အားတော် ဗလောင် ဆူလှသော မိဖုရားစောလုံကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရေပက်စေ၍ အရှက်ရစေသည်။ စောလုံ ရှက်ရပုံ သည် သူ့အတွက် ရွှင်ပြုံးစရာ ဖြစ်ရသည်။ စောလုံက ရန်ငြိုးထား၍ အဆိပ်ခပ်သောအခါ စောလုံကို ဖိုတ်ကျင်ဖြင့် သတ်ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ သော လင်ယောက်ျား၊ ထိုကဲ့သို့သော အနေမတတ် လျှင် သေတတ်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျင်လည် ရသော သိမ်သူ့သမီးသည် တရားအသိရှိလှ သည်။

ရွှင်ထွေးပူလောင်သော နန်းတွင်းရေးရာများ က သိမ်သူ့သမီးအား တရားအသိပွားစေသည်။ မိမိပိုင် လယ်၊ ဥယျာဉ်၊ ကျွန်အားလုံးကို လှူသည်။ မိဖုရား၊ မောင်းမစသော ဝန်တိုမှုများလှသော

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အချင်းချင်းမေတ္တာထားတတ်စေရန် “အချင်းချင်း အမျက်အအိတ်စေ့ မရှိ၊ ချစ်သော မျက်စိဖြင့် ရှုကြရစေ၏” ဟု မေတ္တာမျှဝေဆုတောင်းပေးခဲ့သည်။ ဆုတောင်းရာ၌ “ငါလည်း ရမ္မက်ကြီးသော မရောင့်ရဲတတ်သော၊ အမျက်ကြီးသော၊ သူတစ်ထူးကို ညှင်းဆဲတတ်သော၊ ပညာမရှိသော၊ ခိုက်သော၊ ဝန်တိုသော၊ အပေးအကမ်းမရှိ သော၊ သစ္စာမရှိ သော၊ ပျက်တတ်သော၊ မမေ့လျော့သော၊ အောက်မေ့တတ်သော၊ မဖြစ်မူ၍ ရမ္မက်နည်းသော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သော၊ အမျက်နည်းသော၊ သနားတတ်သော၊ ပညာရှိသော၊ အကြောင်းကိုသိသော၊ ဝန်မတိုသော၊ အပေးအကမ်းရှိသော၊ သစ္စာရှိသော၊ မပျက်တတ်သော၊ မေ့လျော့သော၊ အောက်မေ့တတ်သော၊ ဤသို့သော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံလျက် သံသရာ၌ ကျင်လည်၍ မေတ္တေယျဘုရား မျက်မှောက်ကင်္ကာလျှင် မြတ်သော အကျွတ်တရား ရလိုသတည်း” ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။ သိသည့်သမီး၏ စိတ်အလှသည် သူ့လောကကို ရင်ဆိုင်ရင်း တရားအသိနှင့် ဆင်ခြင်ရင်း ရခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစိတ်အလှသည် မြန်မာတို့၏ စိတ်အလှပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ်၏ လေးစားစရာအလှူရှင်တစ်ဦးမှာ ကျွဲစွာမင်း၏မိထွေးတော် ဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်ကပင် မိခင်သေဆုံးသွားသည်။ ကျွဲစွာမင်းအလောင်းမင်းသားငယ်အား သားအရင်းပမာစောင့်ရှောက်ခဲ့သည့် မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ မေတ္တာစိတ်ကို ကျွဲစွာမင်းမိထွေးတော် ကျောက်စာ၌ ကျွဲစွာမင်း၏အပြောဖြင့် “ငါ့မိကိုကား ငါ မသိလိုက်၊ ငါ့မိထွေးမွေး၍ ငါကြီး၏” ဟု ရေးသားထားပါသည်။ ကျွဲစွာမင်းကိုယ်တိုင်ကပင် မိထွေးတော်၏ မေတ္တာစိတ်ကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရသည်။ မင်းဖြစ်သောအခါ မိထွေးတော်အား အိမ်ပေးတော်မူသည်။ အိမ်၌ ခိုင်းစေရန် ကျွန်လည်း ပေးတော်မူသည်။ မိထွေးတော်သည် အိမ်၊ ကျွန်တို့နှင့် နေသည်။ ခိုင်းစေသည်။ မင်း၏ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှုအပေါ် သာယာရင်း၊ ဝင့်ကြွားရင်း ဘဝသံသရာ၌ နစ်မွန်းနေသူမဟုတ်ပါ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ကျော်လွန်နိုင်ခဲ့သည်။ လောဘရမ္မက်ကို ဖြတ်သန်း၍ နိဗ္ဗာန်လမ်းကို ဖြောင့်တန်းစေခဲ့သည်။ ကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်သော သာသနာ၌ အနှစ်သာရရှိရှိ နေထိုင်သွားနိုင်ခဲ့သည်။

စည်းစိမ်ကြားမှ မြတ်သော အသိတရားမွေးဖွားလာပုံကို ကျောက်စာ၌ “အိမ်လည်း ငါနေ၏။ ကျွန်လည်း ငါစေ၏။ လယ်လည်း ငါစား၏။ ဤငါနေသောထက်ကား သီတင်းပညာရှိသော သံဃာနေသော် မြတ်၏ဟူ၍ ငါတွေ့မိရကား ဂုလည်းပြင်၏။ ဂူပြီးရကား ဘုရားလောင်းကို

ငါကြား၏” ဟု ရေးသားထားပါသည်။ အိမ်၊ လယ်၊ ကျွန်တို့ကို မိမိအသုံးချခြင်းထက် သံဃာတော်တို့အား ပေးလှူခြင်းဖြင့် သာသနာအရှည်တည်တံ့ရေးအတွက် အထောက်အပံ့ပြုနိုင်မည်ဟု တွေးမြင်လာပြီး ဘုရားတည်သည်။ ဘုရားတည်ပြီးလျှင် အိမ်ကို ကျောင်းအဖြစ်လှူသည်။ ကျွန်၊ လယ်တို့ကို သံဃာတို့အတွက် ပေးလှူသည်။ ကျွဲစွာမင်းကြီးကလည်း သဘောတူခဲ့ပုံတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါသည်။ ကျေးဇူးသိသူနှစ်ဦး၏ ဂုဏ်ရည်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွဲစွာမင်းသည် မိထွေးတော်၏ကျေးဇူးကို သိသကဲ့သို့ မိထွေးတော်သည်လည်း ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးကို သိသူဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ်အမျိုးသမီးများသည် ဗုဒ္ဓ၏တရားအရိပ်ကိုမှီ၍ ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ဗုဒ္ဓသာသနာကို ထွန်းပစေခဲ့သည်။ ဘုရားကျောင်းစသည့် ယဉ်ကျေးမှုလက်ရာအစုစုကို သက်သေအဖြစ် ထားရစ်ကာ ပုဂံခေတ်မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတင့်တယ် ဖွယ်ရာများကို ပြထားရန်ခဲ့ကြပါသည်။

အင်းဝခေတ်သည် စစ်ခေတ်ဖြစ်သည်။ စစ်ဘက်ခေတ်၌ ပဒေသရာဇ်မိသားစုများတွင် မိန်းမသားများသည် ဘဝနှင့်လှည့်သွားကို စတေးခဲ့ကြရသည်။ မင်းယောက်ျားတို့သည် ရာဇမာန်ဖြင့် စစ်ခင်းခဲ့ကြပြီး စစ်ရှုံးလျှင် စစ်ပြေငြိမ်းရန်သမီး၊ နှမတို့ကို တစ်ဖက်ရန်သူအား ဆက်သခဲ့ကြသည်။ စစ်ပြေငြိမ်းရန်အတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းအဖြစ် ဟံသာဝတီဘုရင်မကြီး ဖြစ်လာမည့် ရှင်စောပုသည် အင်းဝဘုရင်ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူအား ဆက်သခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ရှင်စောပုသည် မွန်ဘုရင် ရာဇဓိရာဇ်နှင့် တလသုဒ္ဓမာယာမိဖုရားတို့၏ သမီးတော်ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်ရှိစဉ်ကပင် တူတော်သမိန်စည်သူနှင့် လက်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ အသက် ၂၅ နှစ်တွင် ကြင်ရာတော် သမိန်စည်သူ နတ်ရွာစံ၍ သားသမီးများနှင့်အတူ မောင်တော် ဥညားရံနှင့် နေရသည်။ ဟံသာဝတီဘုရင်ဥညားရံနှင့် အင်းဝဘုရင် ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူတို့ စစ်ဖြစ်ပွားသည်။ စစ်ပြေငြိမ်းရန်အတွက် နှမတော်ရှင်စောပုကို ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူအား ဆက်သသည့်အတွက် အသက် ၂၉ နှစ်တွင် ဆင်ဖြူရှင်၏ မိဖုရားဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဟံသာဝတီ၌ သားသမီးများကို ထားခဲ့ရသည်။ ရုပ်ရည်ချောမောလှသောကြောင့် ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူက မြတ်နိုးတော်မူရာတွင် ရှင်ဘို့မယ်၏ ဝန်တိုမှုကို ခံရသည်။ ရှင်ဘို့မယ်သည် အုန်းပေါင်လယ်သံဘွားနှင့် ပေါင်း၍ ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူကို လုပ်ကြံသည်။ ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူ နတ်ရွာစံပြီးနောက် ကိုးနှစ်သားအရွယ် မင်းလှငယ် နန်းတက်သည်။

**ရှင်တွင်းနာကျင်
ခံစားရသမျှကို
မျက်ရည်ဖြင့် ဖြေသိမ့်ရုံဖြင့်
အဆုံးမသတ်ဘဲ ခံစားမှုမှ
စီးဆင်း ယိုဖိတ်ကျလာသော
စကားလုံးလေးများဖြင့်
ဖွဲ့သီထားရစ်ခဲ့ဟန်ကို
“မချစ်ရလည်း မချစ်ချင်၊
နတ်သျှင်မင်းများ၊ တရား
လျော်စွာ၊ ဥပရာကို
ရှိုကြာထိပ်စွန်း၊ ပန်းနယ်
ပန်လျက်၊ ကျွန်နှင့်အရှင်၊
ဆိတ်နှင့်ဆင်သို့၊
ခံအင်ထွေယူ၊
ဘုန်းမတူသည်” ဟု
တွေ့ရပါသည်။**

မင်းလှငယ်၏ မိဖုရားအဖြစ် ရှင်ဘို့မယ်နှင့်အပြိုင် ရပ်တည်ရပြန်သည်။ မင်းလှငယ် လုပ်ကြံခံရပြန် သည်။ မင်းလှငယ်လုပ်ကြံခံရပြီးနောက် ကလေး ကျေးတောင်ညိုနန်းတက်ရာတွင် ဆောင်ရနန်းရ မိဖုရားတစ်ပါး ဖြစ်ရပြန်သည်။ မိုးညှင်းမင်းတရား နန်းတက် ရာတွင်လည်း ရှင်ဘို့မယ်နှင့် အတူ မိဖုရားတစ်ပါး ဖြစ်လာရပြန်သည်။

သားသမီးသုံးယောက်ကို ဟံသာဝတီတွင် ထားခဲ့ရပြီး အင်းဝဘုရင်တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး၏ မိဖုရားအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ရသည်။ ရှင်ဘို့မယ် ကဲ့သို့ အဆိပ်အတောက်ပြင်းသူနှင့် အတူယှဉ်၍ နေရသော ဒုက္ခကလည်း ကြီးလှပါဘိသည်။ မိဖုရားချည်းဖြစ်ရသော ကံကလည်း ထူးလှပါဘိ သည်။ မိဖုရားဘဝ၌ မပျော်နိုင်။ ကိုယ့်ဇာတိမြေ ဟံသာဝတီသို့ ပြန်ရန်သာ အားသန်နေခဲ့သည်။ ရှင်စောပုသည် လောကဓံကို ကြံကြံခံနိုင်သူဖြစ် သည်။ သတ္တိရှိသူ၊ စွန့်စားရဲသူလည်း ဖြစ်သည်။ ရှင်စောပုသည် ရဟန်းတော်နှစ်ပါး၏ အကူအညီ ဖြင့် မိုးညှင်းသတိုးအပေါ် ပရိယာယ်သုံးကာ ချိပ်ရည်ကိုဖျော်သောက်၍ သွေးဝမ်းကျဟန် ဟန်ဆောင်ခဲ့သည်။ နန်းတော်ပြင်ပသို့ထွက်၍ ဆေးဝါးကုသခွင့်ရခဲ့ရာ ရှင်ဓမ္မဓရနှင့် ရှင်ဓမ္မ ဉာဏဆိုသည့် ရဟန်းတော်နှစ်ပါး၏အကူအညီ ဖြင့် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ အစ်ကို တော်ဗညားရံ နတ်ရွာစံသည်။ ဗညားကျန်း လုပ်ကြံခံရသည်။ ရှင်စောပု၏သားတော် ဗညား ပရူပင် ၄ နှစ်သာစံပြီး လုပ်ကြံခံရပြန်သည်။ ရှင်စောပုသည် အသက် ၅၉ နှစ်အရွယ်တွင် ဟံသာဝတီ၏ ဘုရင်မကြီးဖြစ်လာသည်။ မြန်မာ့ သမိုင်းတွင် တစ်ဦးတည်းသော ဘုရင်မကြီးဖြစ် သည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကို ပြုပြင်မွမ်းမံ တော်မူခဲ့သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသော အခါ မိမိအားကူညီခဲ့သော ရဟန်းတော်ရှင်ဓမ္မဓရ အား လူဝတ်လဲရန် တောင်းပန်ပြီးလျှင် သမီးတော် နှုတ်ကာသင်နှင့် ထိမ်းမြားပြီးလျှင် ဟံသာဝတီ ထီးနန်းကို လွှဲအပ်ပေးခဲ့ပါသည်။

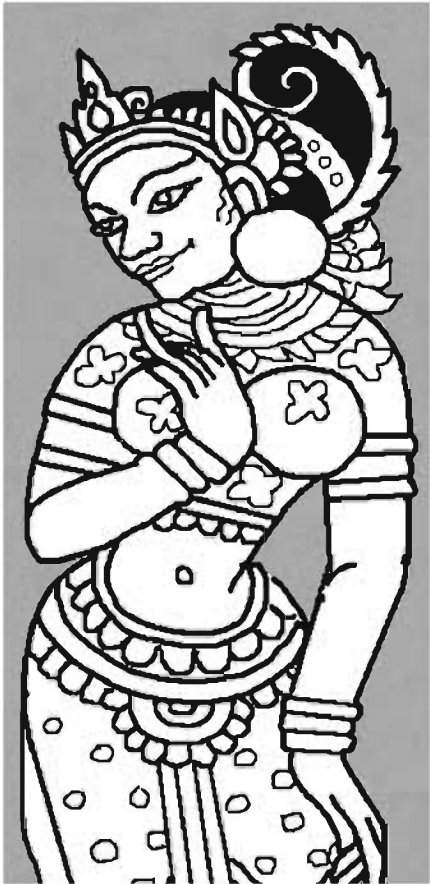
ရှင်စောပု၏ခမည်းတော် ဟံသာဝတီဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်သည် အင်းဝနှင့် အနစ်လေးဆယ် ကြာ စစ်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ သည်။ စစ်ကို ချစ်သူ မင်းဧကရာဇ်ဖြစ်သည်။ စစ်အတွက် အားကိုးရ သည့် သူရဲကောင်းများကို မယားထက်ချစ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူရဲကောင်းလွန်းအိမ်က တောင်းဆို သည့်အတွက် ရှင်စောပု၏မယ်တော် တလသုဒ္ဓ မာယာကို လွှန်းအိမ်သို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ လွှန်းအိမ်က အရှင်သခင်ကို အချစ်စမ်းခြင်းသာ ဖြစ်၍ လက်မခံခဲ့ပေ။ ငယ်ဘဝအတွေ့အကြုံက ရင့် နှင် စရာဖြစ်သကဲ့သို့ မိမိဘဝမှလည်း ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ဘဝနှင့်နှလုံးသားကို စတေး

ခဲ့ရသည်။ အင်းဝ၌ အာဏာယစ်မူးလုယက် သတ်ဖြတ်သူများကြားတွင် ကြားမညပ်အောင် မငြိတွယ်အောင် ထိန်းသိမ်းနေထိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရဲသလို တရားအသိကိုလည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ အင်းဝခေတ်၏ အလှစစ်စစ် ပိုင်ရှင်မိန်းမသားဖြစ်ပါသည်။

တောင်ငူခေတ်သည် စစ်ခေတ်ပင်ဖြစ်သည်။ စာဆိုအများစုမှာလည်း စစ်သည်စာဆိုများသာ ဖြစ်သည်။ မင်းမူထမ်းများသာ ဖြစ်ကြသည်။ နဝဒေး၊ နတ်သျှင်နောင်၊ ရှင်သံခို၊ မင်းဇေယျ ယန္တမိတ်စသည်တို့ ဖြစ်ကြပြီး စစ်ထွက်ရင်း စာဆို ကြသည်။ ရတုကဗျာအဖွဲ့များသည် အမျိုးသမီး စာဆိုများထဲတွင်မူ ပြည်မိဖုရား၊ ပဲခူးမိဖုရားကဲ့သို့ မိဖုရားများလည်း ပါသည်။ ရဝေရှင်ထွေးမှာမူ ကိုယ်လုပ်တော်တစ်ဦးဘဝနှင့် စာဆိုခဲ့သူဖြစ် သည်။ ရဝေရှင်ထွေးသည် တောင်ငူရွှေနန်းတည် မင်း၏ အမတ်ကြီးတစ်ဦး၏ သမီးထွေးဖြစ်သည်။ ရေဝေရွာဇာတိဖြစ်၍ ရေဝေရှင်ထွေးဟု တွင်ရာမှ ရဝေရှင်ထွေးဖြစ်လာသည်ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့ ကလည်း နန်းတွင်းသူဖြစ်၍ ရဝေရှင်ထွေးခေါ် သည်ဟု ယူဆခဲ့ကြပါသည်။

ရှင်ထွေးသည် ဆယ်နှစ် အရွယ်မှစ၍ အန်ချင်းများရေးသားခဲ့ပါသည်။ ပုဂံခေတ် ဆံထုံး ထုံးနည်း ၅၅ မျိုးကိုလည်း အန်ချင်းရေးဖွဲ့ခဲ့ပါ သည်။ ရှင်ထွေးရေးဖွဲ့ခဲ့သော အန်ချင်း ၈၅ ပုဒ် ကိုလည်း သုတေသနပညာရှင်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ကြ သည်။ ရတုများလည်း ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ ရဝေ ရှင်ထွေးသည် ရုပ်ရည်ချောဖောသူဖြစ်ကြောင်း အန်ချင်းများအရ သိရသည့်အပြင် တောင်ငူ ရွှေနန်းတည်မင်းနှင့် သားတော်အိမ်ရှေ့မင်း နတ်သျှင်နောင်တို့၏ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းကို လည်း ခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ရဝေရှင်ထွေး၏ စာပေ များအရ နတ်သျှင်နောင်အပေါ် မေတ္တာတိမ်းညွတ် ခဲ့သည်ဟု အချို့ပညာရှင်များက ယူဆခဲ့ကြပါ သည်။ နတ်သျှင်နောင်သည် ရဝေရှင်ထွေး အဆောင်သို့ ရောက်လာဟန်ကို “ယနေ့ တဆက်၊ ယမန်ရက်က၊ သန်လျက်ကိုင်က၊ မယ်သို့လာ သည်။ မင်းလျာတစ်မည်၊ ဝတ်ခဲ့သည်ကား၊ နတ်တို့ပုဆိုး၊ တိမ်မီးခိုးတည့်” ဟု ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါ သည်။

အရှင်နှင့်ကျွန် ဘဝချင်းမနီးစပ်၍ စိတ်ကို လျော့ဖြေရဟန်ကို “အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ဘုန်းမတန် သည်။ မှန်ပေ၏လေး” ဟု ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ ရင်တွင်းနာကျင်ခံစားရသမျှကို မျက်ရည်ဖြင့် ဖြေသိမ့်ရုံဖြင့် အဆုံးမသတ်ဘဲ ခံစားမှုမှ စီးဆင်း ယိုဖိတ်ကျလာသော စကားလုံးလေးများဖြင့် ဖွဲ့သီထားရစ်ခဲ့ဟန်ကို “မချစ်ရလည်း မချစ်ချင်၊ နတ်သျှင်မင်းများ၊ တရားလျော်စွာ၊ ဥပရာကို

**ချစ်ခြင်းကြောင့်
သာမန်အရပ်သူဘဝမှ
အနောက်နန်းမတော်
မမြကလေးဖြစ်ခဲ့ရသည်။
ချစ်ခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲ
သံသယများကြောင့်
ကွပ်မျက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။
အိမ်ရှေ့မင်းသား
သာယာဝတီမင်း၏ ချစ်ခြင်းကို
မချစ်နိုင်ပါဟု မမြကြုတ်
မငြင်းနိုင်ခဲ့ပါ။**

ရိုက္ကတ်စွန်း၊ ပန်းနယ်ပန်လျက်၊ ကျွန်နှင့်အရှင်၊ ဆိတ်နှင့်ဆင်သို့၊ ခဲအင်ထွေယူ၊ ဘုန်းမတူသည်” ဟု တွေ့ရပါသည်။

မြသေ့ဆီသည် သီရိရွှေခွက်၌ တည်သကဲ့သို့ နတ်သျှင်နောင်သည်လည်း မဟာဆီမဟာသွေး မင်းသမီးတစ်ဦးဦးနှင့်သာ ထိုက်တန်ကြောင်း ဖြေသိမ့်ရဟန်ကို “မပန်ရလည်း၊ မပန်ချင်၊ မကီမလ္လ၊ ဝန္တာနတ်ဖြစ်၊ ပွင့်ဝတ်သစ်ကို၊

နတ်စစ်သမီး၊ ဘုန်းကြီးနတ်ဖန်၊ ငါနှင်းရန်ဟု၊ ပန်ပစလေ” ဟု ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ နတ်သျှင် နောင်၏မယ်တော်မိဖုရားကြီးသိ၍ မေးတော်မူ မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်မိကြောင်း အားငယ်နွမ်းလျှော ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါသေးသည်။

နတ်သျှင်နောင်သည် ရဝေရှင်ထွေးနှင့် ရင်းနှီးခဲ့မည်ဖြစ်သော်လည်း ဓာတုကလျာအပေါ် ၌သာ အချစ်ပုံခဲ့သူဖြစ်၍ ရဝေရှင်ထွေးသည် သူခံစားခဲ့ရသော ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော အချစ်များ ကို အန်ချင်း၊ ရတုစသည့် အနုပညာများအဖြစ် နှင့်သာ ထားရစ်ခဲ့ရရှာပါသည်။ အနောက်ဘက် လွန်မင်းသည် တောင်ငူကို စစ်နိုင်သောအခါ တောင်ငူနန်းပေါ်မှန်ကင်းကို ချထားခဲ့သည်။ နတ်သျှင်နောင်အား လက်အောက်ခံပြုခဲ့သည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ မင်းဇေယျယန္တမိတ်၊ ရှင်သံခို တို့နှင့်အတူ ရဝေရှင်ထွေးကိုလည်း အနောက်ဘက် လွန်မင်းအား လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်လိုက် ပါသည်။ ထိုနည်းဖြင့် နတ်သျှင်နောင်ကိုပါ တောင်ငူ၌ ထားရစ်ခဲ့ပြီး အင်းဝသို့ လာခဲ့ရသည်။ အင်းဝ၌လည်း နှလုံးသားဝေဒနာကို အနုပညာဖြင့် ကုစားခဲ့သော ရဝေရှင်ထွေးသည် ရတုကဗျာ အန်ချင်းများ ဆက်လက်ရေးဖွဲ့နေခဲ့လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ချစ်ခြင်းကြောင့် သာမန်အရပ်သူဘဝမှ အနောက်နန်းမတော် မမြကလေးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ချစ်ခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲသံသယများကြောင့် ကွပ်မျက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ အိမ်ရှေ့မင်းသား သာယာဝတီမင်း၏ ချစ်ခြင်းကို မချစ်နိုင်ပါဟု မမြကြုတ် မငြင်းနိုင်ခဲ့ပါ။ မင်း၏ချစ်ခြင်းတွင် ငြင်းခွင့်မရှိပါ။ ထို့အတူပင် မင်း၏အမုန်းကိုလည်း ငြင်းခွင့်မရှိ ခံယူခဲ့ရပါသည်။ မင်း၏အမုန်းကို ကာကွယ်ရာတွင် မမြကလေးအဖို့ သူ၏အနုပညာ သည်သာ ဒိုင်းဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ မုန်းပါများလာ သောအခါတွင် အနုပညာဒိုင်းသည်လည်း ကာ ကွယ်နိုင်စွမ်း မဲ့ခဲ့ရပါသည်။ မမြကလေးသေသော် လည်း သူ့ဘဝ၊ သူ့နှလုံးသားမှ ပေါက်ဖွားလာ သော အနုပညာပစ္စည်းများသည် ရှင်သန်ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ပဲနင်းမင်းပျံချီနှင့် မယ်အိတို့၏သမီး မမြ ကြုတ်ကို ၁၁၇၁ နှစ်တွင် ဟင်္သာတ၌ ဖွားမြင်ခဲ့ ပါသည်။ မမြကြုတ်၏အလှဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့ခဲ့ သည့်အတွက် သာယာဝတီမင်းက သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အနောက်နန်းမတော်မမြကလေးဘဝ တွင် ပတ်ပျိုး၊ တေးထပ်နှင့် လှေတော်ဆက် သီချင်းသံ၊ ခွေးချိုးများကို ရေးသားခဲ့သည်။ မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် နန်းတွင်းဇာတ်တော်ကြီး များကို ရေးသားနိုင်သူ အမျိုးသမီးသုံးဦးသာ ရှိခဲ့ပါသည်။ သခင်မင်းမိ၊ အနောက်နန်းမတော် မမြကလေးနှင့် သမီးတော်လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်တို့သာ ဖြစ်ပါသည်။ မမြကလေးသည် သီချင်းများကို

ကိုယ်တိုင်ရေးစပ်နိုင်ရုံသာမက စောင်းတီးနိုင် သူလည်းဖြစ်သည်။ သာယာဝတီမင်းသည် နန်းလုံးနီးခေါ် မိချောင်းတော်များကို တီးတော် မူသောအခါ မမြကလေး၏ သီချင်းများကို တီးလေ့ ရှိသည်။

သာယာဝတီမင်းသည် သားတော်ပြည်မင်း နှင့် အနောက်နန်းမတော် မမြကလေးကို ပူးပေါင်း သည်ဟု သံသယရှိကာ အကျဉ်းချထားတော်မူ သည်။ ချစ်သမျှကို ပတ်ပျိုးသည် အမုန်းနှင့်သံသယ နှောင်အိမ်တံခါးများကို ပွင့်စေခဲ့ပါသည်။ ထိုပတ်ပျိုး၌ သူနှင့်သာယာဝတီမင်းတို့၏ အချစ် ကို “ချစ်သမျှကို မြင်းမိုရ်ရွှေ တောင်လုံးသာပလေး၊ လေးဆူဒီပါ သီတာရေ ဆုံးစေတော့လေး။ အို . . . ဘယ်မုန်းပါတော့ နိုင်၊ ကပ်လုံးမဆုံးတိုင်တိုင်” ဟူသောအဖွဲ့တွင် အတိသယဝတ္တိအလင်္ကာများကို ဆက်တိုက်သုံး၍ ထားသည်။ မြင်းမိုရ်တောင်နှင့် နှိုင်းသည်။ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း၊ သမုဒ္ဒရာကြီး လေးစင်းနှင့် နှိုင်းသည်။ ကပ်ကမ္ဘာဆုံးသည့်တိုင် ချစ်ပါမည်ဟု လွန်လွန်ကျူးကျူးရေးဖွဲ့သည်။ သီတာရေမြေဆုံးပါစေ မမုန်းနိုင်ပါဆိုသော အတိသယဝတ္တိ အလင်္ကာမြောက်သည့် အဖွဲ့များ ဖြင့် အချစ်ကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားအောင် ရေးဖွဲ့ခဲ့ ပါသည်။ “ချစ်ချင်းငယ်ပြိုင်၊ မြစ်မင်းပိုင်အဏ္ဏဂါက၊ ပြန်မသာက၊ ယွန်းစေဝသုန်၊ ငွေဝန်းသော်တာ ယုန်သို့၊ ကမ္ဘာ ကုန်ကျယ်သရွေ့ငယ်ကို ဘယ်မေ့ လိမ့်မလဲ” ဆိုသော အဖွဲ့တွင်လည်း အတိသယ အလင်္ကာများဖြင့် အချစ်၏ပမာဏကို ထင်ရှား အောင် ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါသည်။ ခံစားမှုမှလာသော အလင်္ကာမြောက်အဖွဲ့များကြောင့် အကျဉ်းတံခါး တို့ ပွင့်ခဲ့ရပါသည်။ သို့ရာတွင် နောက်တစ်ကြိမ် သံသယတွင်မူ ပြည်မင်းနှင့် ပူးပေါင်းမှုရှိသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သတ်မိန့်ပေးခဲ့ပါသည်။ မမြကလေးနှင့် မယ်တော် မယ်အိတို့အား စီရင်ရန် လှည်းများနှင့် ခေါ်လာခဲ့သည်။ မမြကလေးသည် စိတ်မချမ်းမြေ့၍ ဆံပင်ကို ဘီးနှင့်ရော၍ပတ်ကာ ကပိုကရိုထုံးထား သည်။ ထိုဆံထုံးသည်ပင် ကြည့်၍ကောင်းနေသည့် အတွက် ‘ပူပုံထုံး ဆံထုံး’ ဟုဆိုကာ အတုယူ၍ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ကြသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ မမြကလေးသည် မင်းဧကရာဇ်၏ အမုန်းကို အနုပညာနှင့်ပင် ခုခံ၍ရပါသည်။

ပုဂံခေတ်မှသည် တစ်ခေတ်ပြီးတစ်ခေတ် ရွှေလျားခဲ့သည်။ ထိုခေတ်များကို ဖြတ်သန်းရာ တွင် မြန်မာအမျိုးသမီးတို့သည် ဘာသာသာသနာ၊ စာပေယဉ်ကျေးမှုတို့ကို ထွန်းပစေခဲ့သည်။ စိတ်အလှခံများကို ချန်ထားရစ်ခဲ့ကြသည်။ မိမိ တို့၏ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းလောကဓံ ရင်ဆိုင်ခြင်း တို့ကိုလည်း အနုပညာအလှပန်းများအဖြစ်နှင့် ခေတ်အဆက်ဆက် ပြည်သူတို့ ခံစားနိုင်အောင် ထားရစ်ခဲ့ကြပါသည်။

မမိုးမြေ

မမရတီ

အမျိုးမျိုး

- အချစ်ရေး
- ကျန်းမာရေး
- လူမှုရေး
- စီးပွားရေး
- အနုပညာရေး

သို့ မင်္ဂလာပါမမရတီ

သမီးက ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ပရိသတ်တစ်ယောက်ပါ။ ဟိုးအရင်ကတည်းက ဖတ်လာခဲ့တာပါ။ ရတီရဲ့ကဏ္ဍတွေကိုလည်း ကြိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှ ရတီကို စာမရေးဖူးပါဘူး။ ဒါကြောင့် သမီးစာမှာ အမှားပါသွားခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ သမီးရင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့အပူမီးကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောရဲလို့ မမရတီကို ပြောလိုက်ရတာပါ။ သူ့ကို သမီးရင်းနှီးလာတာ နည်းနည်းကြာပါပြီမမရတီ။ သူ့ဆိုတာက သမီးတို့ကျောင်းက သူငယ်ချင်းပါ။ သမီးနဲ့ တော့ အတန်းမတူပါဘူး။ သူက သမီးကို လာပြီးမိတ်ဆက်တာပါ။ သမီးတို့ ချင်းရင်းနှီးလာတာ တစ်နှစ်ခွဲလောက်ရှိပါပြီမမရတီ။ သူ့ရဲ့ စကားတွေ၊ အကြည့်တွေကို သမီးရိပ်မိခဲ့ပါတယ်။ သူ ဘယ်တော့ ဖွင့်ပြောလာမှာလဲလို့ သမီးစောင့်နေခဲ့တာပါ။ သူ့ကို လူကောင်းတစ်ယောက်လို့ ယုံလည်း ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မမရတီရယ် ယောက်ျားတွေအားလုံးဟာ မယုံရတဲ့သူတွေပဲလား။ သူ့ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်မိတဲ့ သမီးရဲ့ သူငယ်ချင်းကို သူက အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ချစ်သွားပြီထင်တယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် သမီးမပါဘဲ တစ်ပူးတွဲတွဲ သွားလာနေကြပြီး အရမ်းပျော်ရွှင်နေကြတယ်။ သမီးက မိတ်ဆက်ပေးထားတဲ့သူဖြစ်နေတာတောင် ဘေးလူတစ်ယောက်လိုပဲ တစ်ခါတလေ မသိလိုက်ဘူး။ သမီးအခု ရင်တွေ အရမ်းပူနေရတယ် မမရတီရယ်။ သမီး သူ့ကို ချစ်မိနေပြီထင်တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင်။ ညီမလေးကို အကြံပေးပါဦးမမရတီ။

ညီမလေး NYI

ညီမလေး NYI ရေ . . . ညီမလေးရဲ့ခံစားချက်ကို မမရတီ နားလည်ပါတယ်။ သူ့ကို နားလည်ပေးလိုက်ပါလို့ မပြောချင်ပေမယ့် လူ့စိတ်သဘာဝဟာ နားလည်ရခက်သလို အချစ်ဆိုတာဟာလည်း အသိခက်နက်နဲပါတယ်။ တစ်ခုရှိတာက ညီမလေးကို ဖွင့်ပြောပြီးမှ ပြောင်းလဲသွားတာမဟုတ်တဲ့ အတွက် သူ့ကို သစ္စာမဲ့တယ်လို့တော့ ပြောလို့မရဘူးလို့မမရတီထင်ပါတယ်။ သူကလည်း တိတိကျကျဖွင့်မပြောသေးသလို ညီမလေးကလည်း အဖြေမပေးရသေးတာမို့ အခြေအနေဟာ တော်သေးတယ်လို့ပဲ ခံယူလိုက်ပါ ညီမလေးရေ။ နောက်တစ်ချက်ကလည်း သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တကယ်ပဲ ချစ်နေကြသလားဆိုတာလည်း မသေချာတာမို့ သိပ်မပူပါနဲ့ဦး။ NYI ရဲ့ သူငယ်ချင်းကိုမှ သူက ချစ်တယ်ဆိုရင်လည်း အချစ်ဆိုတာတစ်ခါတည်း မွေးဖွားပြီးသေဆုံးသွားတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ညီမလေးNYI အတွက် နွေးထွေးမယ့်အချစ်စစ်ကိုလည်း ထပ်တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။

သို့ မမရတီ

ပြီးခဲ့တဲ့ ဇန်နဝါရီလထုတ် မာလာတို့မြို့ကို စရောက်လာလာချင်းမှာပဲ ဆိုင်ကနေငှားပြီး ဖတ်ပစ်လိုက်တယ် မမရတီ။ အရမ်းကြိုက်တာပဲ သိလား။ ဓာတ်ပုံတွေကလည်း အရမ်းလှပါတယ်။ သမ္မတကြီးရဲ့ နှုတ်ဆက်မိန့်ခွန်းတွေနဲ့ အန်တီစုရဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားတွေ ထည့်ထားပေးတာရော နိုင်ငံတကာက ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားတွေ ထည့်ထားပေးတာတွေပါ အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလရဲ့ ဝတ္ထုတွေကလည်း ကောင်းပါတယ်။ စိတ်တိုင်းကျ

ဖတ်လိုက်ရလို့ စိစဉ်သူတွေကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပေးပါနော်။ ရတီ လည်း ဒီထက်မကပိုမို အောင်မြင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။

ရတီကိုဆက်လက်အားပေးနေမယ့်

မာလာ

ကျောက်ဆည်မြို့။

ညီမလေးမာလာ ကြိုက်နှစ်သက်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း စိစဉ်သူတွေကို ပြောပြလိုက်ပါမယ် နော်။ သူတို့လည်း ပင်ပန်းကြီးနပ်တာမို့ ဝမ်းသာကြမှာပါ။

မမရတီ

မင်္ဂလာပါ။ နွေးက အခုမှ စာရေးမိတာမို့ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ ဒီလထုတ်ဝတ္ထုတွေ ထဲမှာ ဆရာမ မမိုးမြေရဲ့ 'ရေနှစ်သော မိုးကောင်းကင်'ကိုဖတ်လိုက်ရတာ အရမ်းခံစားရပါတယ်။ လောကမှာ ငြိမ်းအောင်သူလို့ ကြီးစားတဲ့သူတိုင်း အဲဒီလိုခံစားကြရသလား မပြောတတ်ပါဘူးနော်။ နွေး ဘဝမှာလည်း အဲဒီလိုခပ်ဆင်ဆင်အဖြစ်မျိုးတွေ ကြုံတွေ့ရဖူးတော့ တကယ် ခံစားရပါတယ်။

နောက်ဆုံးခန်းမှာ ဇာတ်သိမ်းထားတာလေးက အရမ်းဝမ်း နည်း သနားစရာကောင်းပါတယ်။ ဖတ်ပြီး ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးပဲ ခံစားရတယ်။ သူ့ဘဝမှာ နားလည်ပေးမယ့် သူတစ်ယောက် ရှိနေတဲ့အတွက်တော့ ကြည်နူးရပါတယ် မမရတီ။ ရတီကို ဆက်လက်အားပေးနေပါ့မယ်။

ရတီရဲ့ပရိသတ်

နွေး၊ စကားဝါလမ်း

ဟုတ်ပါတယ် ညီမလေးနွေးရေ။ လူ့ဘဝမှာ ငါမျိုးတွေလည်း ဖြစ်နိုင်တာပါပဲ။ ရသစာပေဆိုတာကလည်း ရသကနေတစ်ဆင့် ဘဝ အသိကို ပေးရ တာမို့ တစ်စုံတစ်ရာသော တွေးစရာအသိလေးနဲ့အတူ နှစ်သက်တယ်ဆိုရင် စာပေကောင်းဖြစ်တာပါပဲ။ ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာပေ ကဏ္ဍကို နှစ်သက်တယ်ဆိုရင် ဝိုင်းတော်သားတွေသာမက နေ့သားဖန် တီးကြတဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေလည်း ဝမ်းသာကြမှာပါ။

သို့

မမရတီ

မင်္ဂလာပါ မမရတီ . . . စုလေးစာမှာ အမှားပါရင်ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ စုလေးခရုရက်ဝိုင်းမှာသိပ်သိချင်နေတဲ့ ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိနေလို့ပါ။ အဲဒါက တော့ အခုရက်ပိုင်းမှာ အသစ်ထွက်တဲ့ EXT 124 အဖွဲ့ရဲ့ First Trip

အခွေမှာပါတဲ့ ကောင်လေးသုံးယောက်ထဲက (နဖူးပြောင်ပြောင်ကောင်လေးနဲ့ ခပ်သေးသေး လေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲနဲ့လေ) ဇင်မိုးဆိုတဲ့ ကောင်လေးက အရင်တုန်းက Gusto ကော်ဖီ ကြော်ငြာနဲ့ လူငယ်ပညာပေး ဒီဇိုင်းဇာတ်ကား တစ်ကားမှာပါတဲ့ ဝီရဆိုတဲ့တစ်ယောက်လား။ တစ်ယောက်စီသတ်သတ်လား။ အတူတူပဲဆိုရင် သူ့ရဲ့အနုပညာနာမည် ပြောင်းလိုက်တာလား သိချင်ပါတယ်။ အဲဒါလေး ဖြေပေးပါနော် မမရတီ။ စုလေးက အရမ်းသိချင်နေလို့ပါ။ စုလေးစာ မှာ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပါနော်။

စုလေး

ဟုတ်ပါတယ်စုလေးရေ . . . စုလေးပြောသလို ဝီရနဲ့ ဇင်မိုးဟာ တစ်ယောက်တည်းပါပဲ။ သူတို့သုံးယောက်စလုံးက မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန် အသင်း လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်က လူငယ်တွေ ပါ။ ဝီရဆိုတာ ဇင်မိုးသုံးခုဖူးတဲ့အနုပညာနာမည်တစ်ခုပါ။ ဇင်မိုးဆိုတာကတော့ နာမည် အရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ဒါကိုအနုပညာနာမည်အဖြစ် ဆက်လက်သုံးသွားမယ်လို့သိရပါတယ် စုလေးရေ။

ရတီကျန်းမာရေး အမေးအဖြေကဏ္ဍ

ဒီတစ်လရတီပရိသတ်များ ပေးလာတဲ့အထဲကလတ်တလော ဣသိဥတုမှာ သတိထားရမယ့် အကြောင်းအရာတွေကို ရွေးချယ်ပြီး ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။
ဒီပေးခွန်းတွေကို တကယ်တော့ အထွေထွေ အရာဝတ္ထုဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာ ကျန်းမာရေးအတွက် ပေးကြပယ် ကဏ္ဍကို လိပ်မူပြီး မိမိတို့ သိလိုရာကို ပေးဖြန်းနိုင်ပါတယ်။

မင်္ဂလာပါ ဒေါက်တာရှင်။

ကျွန်မနာမည်ကတော့ သင်းသင်းပါ။ အသက် ၂၆ နှစ်ရှိပါပြီရှင်။ ကျွန်မမှာ အခက်အခဲလေးတစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ချွေးထွက်တဲ့ ပြဿနာနဲ့ ဖျားတတ်တဲ့ပြဿနာပါပဲ။ ကျွန်မက စာရင်းကိုင် ဆိုတော့ အထိုင်များတဲ့ အလုပ်လုပ်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲလား မသိပါ။ ချွေးသိပ်ထွက်တတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ညနေအိမ်ပြန်ရင် ရေချိုးတဲ့အခါ တစ်ခါတလေ ဖျားချင်သလိုလို ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အမြဲတမ်း တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရေချိုးခါနီး ချမ်းတာနဲ့ ကိုယ်တွင်းက ဖျားသလို ပူနေတာမျိုးနဲ့ မကြာခဏ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပါတယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဆိုတာနဲ့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာလေး သိချင်ပါ တယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။

သင်းသင်း၊ သီတာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း

ကျွန်တော်တို့လည်း ချွေးထွက်လွန်တတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေကျရင် နုံးပြီးတော့ အဲလိုမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဲကွန်းခန်းထဲမှာ လုပ်ရတဲ့အလုပ် ဆိုရင်တော့ တတ်နိုင်သလောက် အနွေးထည် ဝတ်ထားဖို့ လိုတယ်ထင်တယ်။ အကယ်၍ ဖျားတယ် နာတယ်ဆိုရင်တော့ ပါရာစီတမော အဖျားကျဆေးတော့ သောက်ထားသင့်တယ်။ အဲဒါက အဲကွန်းခန်းတို့၊ ပန်ကာတို့ ရေရှည်မခံ ရင်တော့ ပိုကောင်းမယ်။ ဒါက ရောဂါရယ်လို့တော့ အတိအကျ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ နေမှု ထိုင်မှုနဲ့ အလုပ်အကိုင်နဲ့ ဆိုင်မယ်လို့တော့ ထင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ပြန်ရောက်ရင် ချွေးတိတ်ပြီးမှ ရေချိုးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နားပြီးမှ ရေချိုးတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် လုပ်သင့်တယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒါအတွက်နဲ့တော့ စိတ်သောက မဖြစ်ပါနဲ့။ ဒါမျိုးက လူတော်တော်များများ လည်း ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နေပူထဲသွားမယ်ဆိုရင်တော့ အဝတ်ပါးပါးလေးတွေ၊ ချွေးစုပ်မယ့် အင်္ကျီလေးတွေ၊ ချည်သားလေးတွေ ဝတ်သင့်ပါတယ်။ ထီးဆောင်းဖို့ လိုမယ်ထင်ပါတယ်။ ဖျားတတ်တယ်ဆိုရင်တော့ အအေးကို သတိထားဖို့ လိုပါမယ်။

ဒေါက်တာခင်ဗျား . . .

ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ ရောင်းမောင်းဝန်ထမ်းပါ။ အခုလို ပူပြင်းတဲ့ရာသီမှာ ကျွန်တော်တို့လို အပြင် ထွက်ရတဲ့သူတွေအဖို့ အပူရှုပ်တဲ့ပြဿနာကို ကြိုရတတ်ပါတယ်။ ရေခဲရေမသောက်မိဖို့ကို အမြဲသတိထား ပေမဲ့ အဆောက်အအုံတွေထဲကို မခန့်မန်းနိုင်ဘဲ ဝင်သွားပြီးမှ အဲကွန်းသိပ်အေး အေးလွတ်ထားတာတွေလည်း ကြိုရတတ်တော့ အမြဲတမ်း သတိထားရပါတယ်။ တစ်လောကဆို ကျွန်တော့် အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဟာ အပူရှိန်ပြင်းတဲ့အချိန်မှာ အစားအစားပြီး ရုတ်တရက် ခေါင်းမူးလာလို့ ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်မှာ ကြောက်ပြီး ဆေးခန်းပြေးရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဘာမှတော့ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမျိုးက အချိန် မရွေး ဖြစ်လာနိုင်တော့ နေ့တိုင်း အပြင် ထွက်နေရတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ဘာတွေ သတိထား ဆောင် ထားရမလဲဆိုတာမျိုးလေး သိချင်ပါတယ်။

လင်းထွန်းမြတ်

ဒီ အပူရှုပ်တဲ့ပြဿနာကတော့ အဲကွန်းခန်းထဲက ပြန်ထွက်ပြီဆိုရင်တော့ နေပူထဲကို ရုတ်တရက် မထွက်ဘဲ အရိပ်ရတဲ့ နေရာလေးမှာ ငါးမိနစ်လောက် နားနေလိုက်ပေါ့။ အပူအအေး ပြောင်းလဲတဲ့ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိသွားအောင်လေ။ ရုတ်တရက်ကြီး နေပူထဲထွက်တဲ့အခါကျတော့ အပူချိန် မတူဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် အေးလွန်းတဲ့ နေရာ တစ်နေရာကနေ ကားပေါ်တက်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ နေပူထဲသွားမယ်ဆိုရင် အရိပ်ကလေး တစ်ခုမှာ ငါးမိနစ်လောက်နေပြီးမှ ပြောင်းပေါ့။ အဲလိုမှ မဟုတ်ဘဲ နေပူထဲကနေ အဲကွန်းခန်းထဲ ဝင်ရမယ်ဆိုလည်း ချက်ချင်းမဝင်နဲ့ပေါ့။ ခုနက လိုပဲ အရိပ်ကလေးတစ်ခုမှာ ခဏနားပြီး တော့မှ ဝင်လိုက်ပေါ့။ ရေခဲရေကိုတော့ တတ်နိုင်သ လောက် မသောက်မိတာ ပိုကောင်းပါမယ်။ အဲလိုမျိုး ထွက်နေဝင်နေရတဲ့ လူကျတော့ အဲကွန်းခန်းထဲက နေပူထဲထွက်တာဖြစ်ဖြစ်၊ နေပူ ထဲက အဲကွန်းခန်းထဲ ဝင်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်း ရုတ်တရက် ခြေထောက်ရေဆေးတာတို့၊ မျက်နှာ သစ်တာတို့ မလုပ်မိဖို့တော့ လိုတယ်။ ဦးနှောက် သွေးကြောပြတ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ နေပူထဲသွားနေကျလူက တတ်နိုင်သမျှ အရက် သေစာ မသောက်စားဖို့ လိုပါတယ်။ တစ်ခါတလေကျ အပူရှုပ်တဲ့ဒဏ်နဲ့ အရက်သေစာ သောက်စားထားတဲ့အခါကျတော့ သူက အသက်အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်။ ပူပြင်းတဲ့ရာသီဥတုမှာ တော့ အစားအသောက်က ရေများများသောက်ရမယ်။ အသီးအရွက် များများစားရမယ်။ သွေးတိုးမှာ ကြောက်ရင်တော့ အငန်၊ အချိုမှုန့် လျှော့စားရမယ်။ အဆီအဆိမ့်တွေက တတ်နိုင် သလောက် လျှော့စားတာ ကောင်းပါတယ်။

ဒေါက်တာကျော်စွာဦး (အထွေထွေရောဂါကုဆရာဝန်)

ဒီတစ်လမှာတော့အကျိုးကျေးဇူး
လည်းများ၊ ဟင်းလျာတိုင်းနဲ့လည်း
မပါမဖြစ် တွဲဖက်ရတဲ့ အသီးတစ်မျိုး
ကို တင်ပြလိုပါသည်။ အသီး နီနီရဲ့ရဲ
လေး တွေဆိုရင် ဟင်းချက်တဲ့ နေရာ
မှာပဲ ထည့်သုံးသုံး၊ အသီးခပ် စိမ်းစိမ်း
လေးတွေဆိုရင် အသုပ်လေး သုပ်စား
လို့ အရမ်းကောင်းတဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးပဲ
ဖြစ်ပါ သည်။

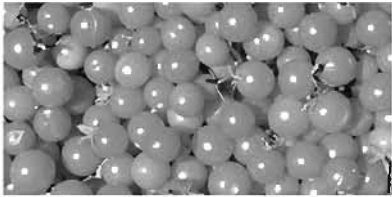
သက်သေအနေနဲ့ ခရမ်းချဉ်သီး
တစ်လုံးမှာ ပါဝင်တဲ့ အာဟာရတန်ဖိုး
တွေကို ဦးစွာတင်ပြလိုပါသည်။

အကျိုးထူး စွမ်းအင် မြန်မာ့ခရမ်းချဉ်

ဒေါက်တာဇနည်ဝင်း

**အသားအရေကိုကြည်လင်
လှပစေရုံမျှမကခန္ဓာကိုယ်
အလေးချိန်ထိန်းသိမ်းချင်သူများ
အတွက်ခရမ်းချဉ်သီးဟာ
သဘာဝကပေးသော
လက်ဆောင်တစ်ခုပဲဖြစ်ပါသည်။**

**180 gram ရှိတဲ့ ခရမ်းချဉ်သီးတစ်လုံး၊
ခရမ်းချဉ်သီး ကြိတ်ရည်တစ်ခွက်မှာ---**

Calorie	- 32
Vit A	- 49.9 %
Vit C	- 32.8 %
Vit B6	- 8.2 %
Vit E	- 6.4 %
Vit B3	- 6.6 %
Vit B1	- 5.8 %
Vit K	- 15.8 % တို့အပြင်
အခြားသတ္တုဓာတ်များ ဖြစ်ကြသော	
Molybdenum	- 20 %
Copper	- 12.2 %
Potassium	- 12.1 %
Manganese	- 10.5 %
Zinc	- 2.8 %
Iron	- 2.7 % တို့

စုံလင်စွာ ပါဝင်နေကြောင်းကို ကမ္ဘာ့အနှံ့
အပြားမှ အာဟာရသုတေသီများက စာတမ်း
အမျိုးမျိုးဖြင့် သက်သေပြပြီးဖြစ်ပါသည်။

ခရမ်းချဉ်သီးကို မြန်မာတို့ခလေ့အရ သုပ်
စားခြင်း၊ ဟင်းချက်ရာမှာ အနှစ်အဖြစ် ထည့်ချက်
ခြင်း၊ ချဉ်ရည်ဟင်းတွင် အချဉ်ဓာတ်လေး ဝိုက်
အောင်ချက်စားခြင်းတို့ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကတည်းက အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ အကျိုးကျေးဇူး
များကို လက်လှမ်းမီသမျှ တင်ပြပေးချင်မိသဖြင့်
ဒီဆောင်းပါးကို ရေးသားခဲ့မိပါသည်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် ခရမ်းချဉ်သီးဟာ anti
oxidant ခြပ်ပေါင်းများစွာ ပါဝင်နေကြောင်း
သက်သေပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ Vitamin A သည်
ထူးချွန်ထက်မြက်လှသော ကင်ဆာကာကွယ်
သည့် သက်စောင့်ဓာတ်ဖြစ်သလို ခရမ်းချဉ်သီး
မှာလည်း ပေါများစွာ ပါဝင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့်
ခရမ်းချဉ်သီး နီနီရဲရဲတစ်လုံးမှာ ကင်ဆာကို
အပြည့်အဝ ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင်
Vitamin C လည်း ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်သည့်အတွက်

ပေးနိုင်ပါသည်။

ခရမ်းချဉ်သီး ဖျော်ရည်တစ်ခွက်ဟာ နာကျင်
ရောင်ရမ်းမှုကို ဖြစ်စေတတ်သော TNF - alpha
ဓာတ်ကို ၃၄ ရာခိုင်နှုန်းမျှ လျှော့ချပေးနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့် နာတာရှည်အဆစ်ရောင်ရောဂါ၊
လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာစေရုံမျှမက
ထပ်မဖြစ်အောင်လည်း ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။
ခရမ်းချဉ်သီး တစ်နေ့တစ်လုံး ပုံမှန်စားသုံးသူများ
သည် Alzheimer's ဟုခေါ်သော သတိမေ့ရောဂါ
ကို ကာကွယ်နိုင်မည်။

အသားအရေကို ကြည်လင်လှပစေရုံမျှမက
ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန် ထိန်းသိမ်းချင်သူများ
အတွက် ခရမ်းချဉ်သီးဟာ သဘာဝကပေးသော
လက်ဆောင်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါသည်။ Vit E အများ
အပြားပါဝင်သည့်အတွက် အလှအပကိုတန်ဖိုး
ထားသောပျိုမေတို့အတွက် နတ်ဆေးတစ်ပါးပဲ

ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင်ပစ္စည်းအဖြစ် အရေးပါသကဲ့
သို့ ဆဲလ်များကို ပြန်လည်ပြုပြင် ပေးနိုင်ခြင်း
ကြောင့် ဒဏ်ရာအကျက် မြန်စေနိုင်ပါသည်။

ခရမ်းချဉ်သီး နီနီတစ်လုံးရဲ့ နောက်ထပ်
ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအင်တစ်ခုမှာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်နိုင်
ချေကို လျော့ကျနိုင်ပါသည်။ Niacin, Folate
နှင့် Vit B6 တို့ ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်သည့် အတွက်
နှလုံးရောဂါဖြစ်နိုင်ချေကို လျော့ချနိုင်ပါသည်။
လေ့လာတွေ့ရှိချက်အရ ခရမ်းချဉ်သီးနှင့်
ခရမ်းချဉ်သီးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စား
သောက် ဖွယ်ရာများကို တစ်ပတ်တွင် ၁၀
လုံးပမာဏ စားသော အမျိုးသမီးများသည်
၅ လုံးမျှသာ စားသော အမျိုးသမီးများထက်
နှလုံးရောဂါ ဖြစ်နိုင်ချေ ၂၉ ရာခိုင်နှုန်း လျော့ချ

ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် ဓာတ်
မတည့်သူများ၊ အစာချေစနစ် အားနည်းသူများ
အတွက်မူ အနည်းငယ် ဘေးဥပဒ်ဖြစ်စေတတ်
သည့်အတွက် အလွန်အကျွံ စားသုံးရန် မသင့်ပါ။
ခရမ်းချဉ်သီးအစေ့သည် Unic Acid ဟုခေါ်သော
ဂေါက်အဆစ်ရောင်ရောဂါကို ဖြစ်စေနိုင်သော
ဓာတ်များစွာ ပါဝင်သဖြင့် ဟင်းချက်ရာတွင်
အစေ့များကို မမေ့မလျော့ ဖယ်ထုတ်သင့်ပါ
သည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် ခရမ်းချဉ်သီး
သည် ဘေးဥပဒ် အနည်းငယ်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်
သော်လည်း အဖိုးတန်သော အာဟာရဓာတ်
များစွာပါဝင်သော အဖိုးတန်မြန်မာ့အစားအစာ
တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ **ဒေါက်တာဇနည်ဝင်း**

ပူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်

ရိုးတံရဲ့အာက

ပင်လယ်ယောင် ဆောင်ထားတဲ့မြစ်က
ခေတ်တစ်ခုလုံးကို သူ့ရင်ဘတ်မှာ တပ်ဆင်ထား
တခစ်ခစ်ရယ်လို့
သင်္ကေတမရှိတဲ့ မြို့မှာ လူမပါတဲ့ ပြဇာတ်နဲ့
သူ့ရဲ့ အနာဂတ်သီချင်းကို၊ မြစ်တစ်စင်းလို တည့်တည့်တိုး
ဘယ်မိုးရေနဲ့မှ မစိုးဖူးတဲ့ငါလေ
ကမ်းခြေမရှိတဲ့ ဆိပ်ကမ်းမှာ အလွမ်းတွေတစ်ညအိပ်ခဲ့
သက်တံ့လို အရောင်စပ်နေတဲ့ မတ်တတ်ရပ်စိတ်ကူးရေ
ငါ့တိမ်တွေ အိမ်နဲ့ ဝေးခဲ့ရ
ကျူပင် ကျူငှက်လို ခုတ်ထွင်ထားတဲ့ ခက်ရာခက်ဆစ် ခက်ဆစ်များ
လရောင်လမ်းဆိုတာ ပန်းလို့မှမပွင့်ဘဲ
အစဉ်သဖြင့်ဆိုတာ ဘာလဲ။
အထပ်လိုက် ကွာကျနေတဲ့ ဘဝရဲ့ ဝတ်ရုံတွေကို
ယုန်လိုခုန်ခုန်ပြီး ယုံလိုက်ချင်ရဲ့
စက္ကူနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ စက်ရုပ်လို
ခလုတ်မှားပြီးနှိပ်ခဲ့ပေါ့။

ကိုခင်ဝင်း(ဟင်္သာတ)

တောင်သမန်အလွမ်း

တောင်သမန်အလွမ်းနဲ့
မယ်ဇယ်ပင်တန်းမှာ
ရင်ခွန်သံတွေလွှမ်း
အချစ်ဇာတ်လမ်းစခဲ့တယ်
မယ်ဇယ်ပင်တန်းလျားခုံမှာ
နှစ်ဦးသားဆုံခဲ့ပေမဲ့
ရင်မခုန်ဖြစ်ခဲ့ကြ
ချစ်သူနဲ့ ကျွန်တော်
ဦးပိန်တံတားဝေါ်မှာ
ရင်ခွန်ဖော်ရင်ခွန်ဘက်အဖြစ်
သစ္စာဆိုကတိထားရစ်
လမ်းအတူလျှောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

မဖောက်မေတ္တာ
နှစ်ယောက်အချစ်ဟာ
သစ္စာနွယ်တစ်ပင်လို
သံယောဇဉ်က
တွယ်ငင်ငြိဇာတ်လမ်း
မယ်ဇယ်ပင်တန်းမှာ
တောင်သမန်အလွမ်းနဲ့
ရင်ခွန်သံတွေလွှမ်းခဲ့တယ်။

ကျော်လွင်ဦး(ပျဉ်းမနား)

ပူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်

ပုဂ္ဂလိကကိုယ်ရေးကိုယ်တာ

မြစ်တွေလို တောင်တန်းတွေ ကွေ့ကောက်စီးဆင်းကြ
ရပ်တန့်ခြင်းက ငါတို့ အာရုံများသာ။
ငှက်တွေလို တိမ်တို့ပျံ့ဝဲ တွန်ကျားကြ
အတောင်ညောင်းသွားတဲ့ ဘဝတွေကတော့
လေထုထဲလည်၊ ခြေရာမထင်
လွင်ပြင်ထဲလည်း မပျံ့ဝဲ ဝမ်းခေါင်းထဲမှာလည်း သံစဉ်မဲ့
အရာရာတို့သာ အကြောင်းကြောင်းနဲ့ မဲ့ပြီးရင်း မဲ့ခဲ့ကြ။
'လ'ဖျားနေတဲ့ညကလို
ပိုးစုန်းကြူးအဖြစ်တောင် မတောက်ပခဲ့သမျှ
ညဏ်မျက်စိများလည်း စုံလုံးကန်းကြပေါ့။
ငါကဗျာမရေးဖြစ်တာကြာပါပြီ
ဘဝ သင်ရိုးကလည်း ခဏ ခဏ ပြောင်းနေတာကိုး။ ။

ကိုစိမ်း

ည

အိကွေတာနေ့လယ်ခင်းကို
ဖြတ်လိုက်လာတဲ့ လေပြည်ဟာ
တိမ်ရောင်တောက်နေတဲ့ ညနေခင်းရဲ့
ကျိန်းစပ်စပ်မျက်လုံးတွေကို ဝှေ့ယမ်းမှိတ်ပစ်လိုက်တဲ့အခါ
စုတ်ချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ 'အမှောင်' တစ်ရောင်တည်းခြယ်တဲ့
မဟူရာအရိပ်အငွေ့က သိမ်သစ်မွေ့မွေ့ လှမ်းဝင်လာတယ်။
အမှောင်ရဲ့ အရောင်ထဲ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နှစ်ကြည့်ရင်း
အရိပ်မဲ့နေတဲ့ အမှောင်ရဲ့အလင်းမှာ
“ည” ဟာတဖြည်းဖြည်းနေသားကျ. . . လာ။
“လ”ရဲ့ ဆလိုက်မီးကို မျှော်ရင်း
အချိန်ရင့်လာတော့. . .
အတိတ်သစ်ပင်အောက် အလွမ်းရွက်ကြွေကောက်ဖို့
ကြယ်တွေကို အဖော်ပြုရင်းစောင့်ဆိုင်းခြင်းဟာ
“ည”ရဲ့ ပြုမြဲ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခု ဖြစ်တယ်။
ဒီအချစ်မှာ. . .
ဦးနှောက်ကွန်ယူတာစက်ကြီးထဲ
“အတ္တ”ဒေတာတွေ ထပ်မဖြည့်တော့တဲ့
စက်ရုပ်ဆန်ဆန် လူသားတွေဟာ
အသိစိတ်ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်ကို
အိပ်စက်ခြင်းနဲ့ နယ်လွန်နေခဲ့ကြ. . . တယ်
ငြိမ်းချမ်းစွာပဲ . . . ပေါ့။
“ဝမ်းစာ”နဲ့ “ဂဏန်းသင်္ချာ”
နေရောင်ခြည်အောက်မှာ မီးခိုးအပြည့်နဲ့
တောက်လောင်ဖို့ထားတဲ့. . . ကြ။
အိုင်တီခေတ်မှာ မမွေးဘဲ
အင်နီမေးရှင်းအတတ်ကို တစ်ဖက်ကမ်းခပ်တတ်တဲ့
ကြယ်ပွင့်ကလေးတွေကတော့ . . .
ကောင်းကင်ပရိလျက်တာမှာ ခုန်ပေါက်. . . လို့။
ဒီလိုနဲ့. . .
ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်ထက်
အသက်ဝင်နေတဲ့ ကြယ်တွေရဲ့ ရှုခင်းကို
တိတ်တိတ်ကလေး ငေးရင်း. . .
“ည” ဟာ. . .
တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ရွေ့လျားနေခဲ့တယ်။ ။

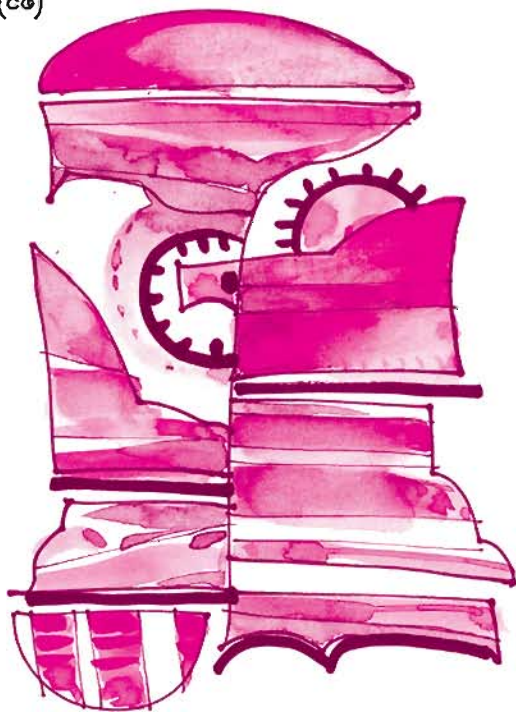
လေပြည်ချမ်းချမ်း

ပူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်

အပြန်

ထွက်ခွာဖို့ အချိန်တန်ပြီ
 အလွမ်းတွေ ထားရစ်ခဲ့ပါတော့
 သံယောဇဉ်ဟာ
 သူ့ဘက်မှာ ကျန်ခဲ့မှာလား
 ကိုယ့်ဘက်ကိုပါသွားမလား
 ကံကြမ္မာကို
 လက်ဖဝါးကို နိမိတ်ဖတ်ကြည့်တော့
 'ပြန်ဆုံရန်အကြောင်းမရှိပါ'တဲ့
 အနိုးခံစိတ်ထားလေးကို လွမ်းတယ်
 နှင်းတွေဝေနေတဲ့
 ဆောင်းနံနက်ခင်းတွေကို သတိရတယ်
 နာဂလို ဇော်လိန်း
 ရှမ်းလို ခမ့်တီ
 ဝဲဘက်ရင်အုံမှာ
 လူမမြင်တဲ့တက်တူး
 တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ရွတ်မိတဲ့စကားက
 'ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး'
 တိမ်တွေဆီ ထိုးတက်သွားတဲ့ လေယာဉ်
 အောက်မှာ. . .
 အမှတ်တရများစွာ ကျန်ခဲ့တယ်။ ။
 (ခွဲခွာခဲ့ရသော ခန္တီးမြို့နှင့် သူငယ်ချင်း
 မိတ်ဆွေများသို့. . .)

မွန်သီဟ(ငမဲ)

နှုတ်ဆက်ခြင်းပျားရည်

ပျော်ဝင်လွယ်သော မြစ်တစ်စင်းလို
 မင်းကိုငါ. . . တွေ့တယ်

ပွဲခင်းရဲ့ အလင်းဆုံးကြယ်
 ငါ့ရင်ကိုရိုက်ခတ်. . .

အချိုဆုံးအပြုံးတွေရအောင်
 ပန်းအဆက်ဆက်စုခဲ့ရတဲ့ကဗျာ
 နှလုံးသားကိုတောင်
 လှဲအောင်မထွေးနိုင်တဲ့ ဇာတ်ရုံထဲမှာ
 နှုတ်ဆက်ခြင်းဟာ မီးခိုးအူလို့. . .

ဆိုပြီးသားသီချင်းလို
 ပန်းသီးတွေ ခဏခဏချိုလို့. . .

ခွဲခွာခြင်းမျက်ရည်စက်နဲ့မှ
 အသံထွက်လှတဲ့ တယောတွေ
 ပတ်စာကပ်မထားတဲ့
 အလွမ်းထဲ အိပ်ပျော်လို့. . .

ရင်ခုန်သံတွေ
 တစ်ပွင့်ချင်းစီထားတဲ့ သီချင်းကို
 ငါ့ဆီမယ်. . .

အသံမပါတဲ့ မင့်မျက်ဝန်းနဲ့
 မီးဆလိုက်တွေကို ထွန်းညှိ
 ပျော်ရွှင်ခြင်းသက်သက်နဲ့
 နှလုံးသားကို ဖက်ထားပါ. . .

ဇော်သစ်

ပူးနုသစ်လွင် ကဗျာဥယျာဉ်

ပန်းတစ်ပွင့်၏ငိုရွိုက်သံ

ပျားပိတုန်းလေးက 'ကို'
 ပန်းဝတ်ရည်လေးက 'ကျွန်မ'
 ပျားပိတုန်းလေးရဲ့ 'အနမ်း'
 ပန်းပွင့်လေးအတွက် 'အလွမ်း'
 ပန်းခင်းကြီးအလယ်
 ဟိုမှသည်ကူး
 မြူးထူးပျော်ပါး
 အို . . . ပျားပိတုန်းများ
 သင် . . . ပျော်ပါစေ တောင်းဆု ခြွေရင်း
 အစုပ်ယူခံ ပန်းဝတ်ရည် ကျွန်မ
 ပျားပိတုန်းလေး အလာ
 ငိုရွိုက်သံစွက် ရင်နာလျက်နှင့်
 ပေးဆပ်ပါမည် ဤကမ္ဘာအတွက်
 ငါ၏ မျက်ရည်
 'ပျားရည်' ဖြစ်စေသား။ ။

သမီးထူး(စန္ဒကူး)

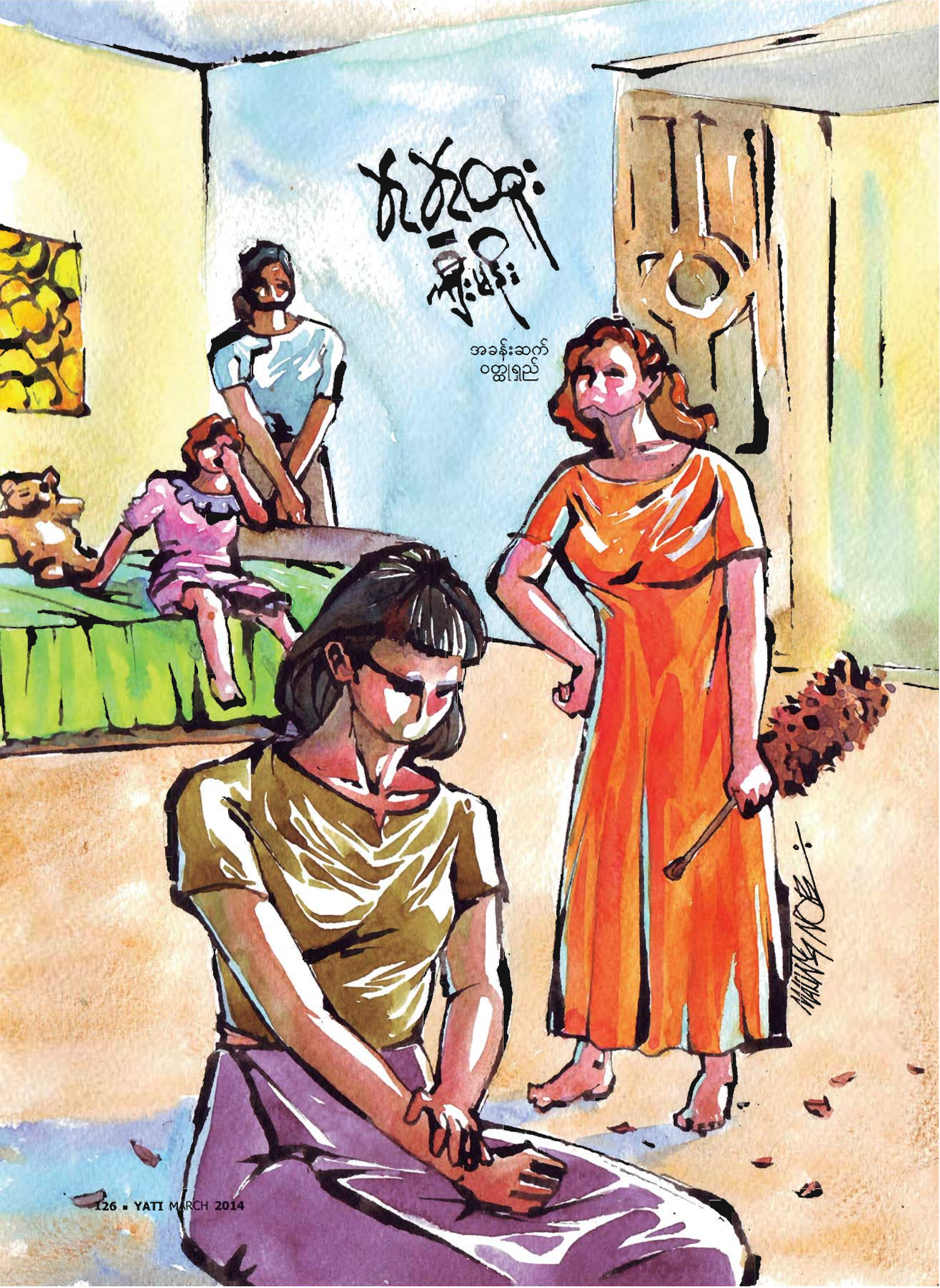
လမ်းကလေး

တုန့်ကိုယ်မေတ္တာရည်ညွှန်းသက်သေတည်
 ကိုယ်စီလျှောက်လှမ်းခဲ့ကြတဲ့
 ဒီလမ်းကလေးထက်မှာ
 ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့
 အမှတ်တမဲ့လေးတွေက
 အခုတော့အမှတ်တရတွေ
 ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။
 ဒီလမ်းကလေးပေါ်မှာပဲ
 အတူယှဉ်တွဲပြီး ကြည်နူးခဲ့ကြဖူးသလို
 မရည်ရွယ်ဘဲ
 ရုတ်တရက် နှုတ်ဆက်ခဲ့ခွာ
 ဝေဒနာကမ္ဘာလေးဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီလေ။
 ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲ
 ချစ်သူအနားက ခွဲခွာသွားပါစေ
 အစဉ်အမြဲ မပြောင်းလဲပဲ တည်ရှိနေတဲ့
 ဒီလမ်းကလေးထက်မှာတော့
 မဖြူရောင်သစ္စာပိုင်ရှင်
 ကိုယ်တစ်ယောက်တည်းရယ်ပါ . . . ။

ထက်နဒီလင်း

ကုသလ်း အိမ်

အခန်းဆက်
ဝတ္ထုရှည်

(၁)

“မမနာမည် ဘယ်သူ”

“ကျီးမနီး”

“ဘာရယ်”

“ကျီးမနီးပါဆိုအေ... ”

“အေလို့ မပြောရဘူးလေ၊ မာမိပြောထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါရဲ့ မေ့လို့၊ ငါနာမည် မကျီးမနီးလို့ ပြောသာပါ”

“ငါလို့ မပြောရဘူးလေ မမရဲ့”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ မမ မမ”

“ခြူးခြူးမသိလို့ ကျီးမနီးဆိုတာ ဘာလဲ”

“ကျီးမနီးဆိုတာ ကျီးမနီးပေါ့ အေ”

“လုပ်ပြန်ပြီ၊ အေလို့ မပြောရဘူးလေ”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ငါက မေ့သယ်အေ။ ဟုတ်ပေါင် မမက မေ့သယ်။ မေ့ဆို ပြောဖူးလက်စမှ မရှိသေး။ စကားကို ကိုယ်ပြောချင်သလို မပြောရတော့ ခက်သားပဲအေ။ အဲလေ . . . ကျီးမနီးဆိုတာ ကျီးတွေ မနီးခင် မမကို မွေးလို့။ ဒါကြောင့် ကျီးမနီးခေါ်တာ”

“ကျီးက ဘာကိုပြောတာလဲ”

“ကျီးက ကျီးကန်းကို ပြောသာပေါ့ဟဲ့။ ညည်း အဲလေ ညီမလေးက သည်အရွယ်တောင် ရောက်နေမှ ကျီးကန်းတောင် မသိရောလား”

“မသိဘူး”

“ညည်းက အဲလေ ညီမလေးက ဘယ်သူရယ်”

“ခြူးခြူး”

“ခြူးခြူးဆိုတာ ဘာပြောသာတုံး”

“ခြူးခြူးဆိုတာ ခြူးခြူးပေါ့ မမရဲ့”

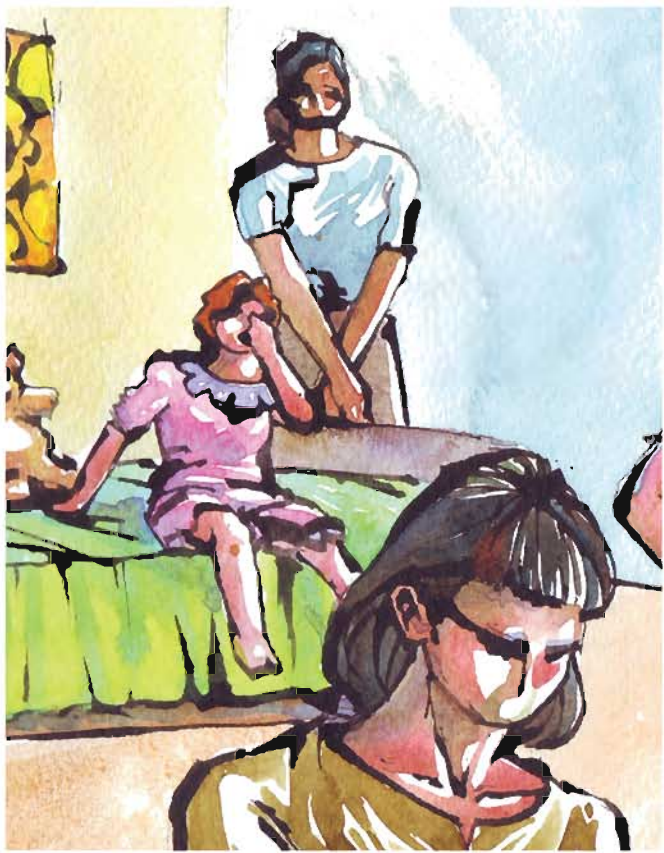
“ဟုတ်ပါရဲ့နော်”

ကျီးမနီး သည်တိုက်ကြီးကို ရောက်ခါစရက်တွေတုန်းက တိုက်ကြီးရှင်သမီး ခြူးခြူးနဲ့ ပြောဖြစ်တဲ့ စကားတွေပါ။ ကျီးမနီးကလည်း အရွယ်ရောက်လှပြီ မပြောသာပါဘူး။ ရှိလှရင် ဆယ်နှစ်နှစ်လားပဲ။ တန်ခူးလပြည့်ကျော်ရက် မွေးသာဆိုတော့ ဆယ်သုံးနှစ်ပြည့်ဖို့ လေးငါးလလိုမှာပေါ့။ ခြူးခြူးက အဲသည်တုန်းက ခြောက်နှစ်လား၊ ခုနစ်နှစ်လား။ သည်တိုက်ကြီး ရောက်ရ

တုန်းက ကျီးမနီးတစ်ယောက် ထမင်းလည်း မစားတတ်ဘူး။ ရေလည်း မသောက်တတ်ဘူး။ ကုန်ကုန်ပြောရစေတော့ အိမ်သာတောင်တက်ဖို့ ခက်ရသေးသလေ။ တိုက်ကြီးက ထမင်းက စေးထန်းထန်း ပျော့တော့တော့ဆို တော့ ကျီးမနီး ဘယ်လိုမှ စားမဖြစ်ဘူး။ ထမင်းလုံး တွေကလည်း ရှည်လိုက်သာ။ ဘယ်နှယ် ထမင်းဆိုမှတော့ မာရေကြော ရေတော့ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ရွာမှာ ကျီးမနီးတို့စားခဲ့တာ ဆန်ဖွယ် ဆန်ကြမ်းဆိုတော့ တစ်လေ့လောက် စားလိုက်ရရင် ဝမ်းထဲအူထဲ တောင့်ခဲနေတော့သေး။ အာသာကလည်း ပြေပါ။ သည်တိုက်ကြီးက ထမင်းက အဲသလို ဆန်မဟုတ်လို့ နေမှာပေါ့။ ဘာဆန်များပါလိမ့်။

သောက်ရတဲ့ ရေက တော့ ကော။ ကျီးမနီးတို့ရွာက ရေမဟုတ်လို့လား မပြောတတ်ဘူး။ ရေက တစ်ဖလားပဲ သောက်သာတောင် သောက်မဝချက်များ။ ရေကပေါ့သာထား၊ သောက်ပြန်တော့ အေးပြီး ကျင်နေသလေ။ ပြီးတော့ သူတို့မှာ ထနောင်းကိုင်းအိုး၊ ရနွဲ့ပိုအိုး၊ နဘက်အိုးလို ရေအိုးရယ်၊ ရေအိုးစင်ရယ်လို့ မရှိသလည်း ထူးဆန်းသယ်။ ရေသောက်ချင်ရင် ရေခဲသေတ္တာခေါ်ကြတဲ့ သေတ္တာကြီးထဲက ယူသောက်ရသေး။ ကိုယ်ယူမိတဲ့ ရေပုလင်းကိုယ်ယူထား။ ကုန်အောင် သောက်။ သောက်လက်စ ပုလင်း သေတ္တာထဲ ပြန်မထည့်ရဘူးတဲ့။ ကျီးမနီးသောက်ပြီးသား ပုလင်းထဲက ရေကို သူတို့မသောက်ချင်လို့ နေမှာပေါ့။ သူတို့ သောက်ပြီးသား ကျ ပြန်ထည့်ကြတာပေါ့။ ရေပုလင်းတွေ အတွဲလိုက်ဝယ်ပြီး ကျီးမနီးက ပုလင်းအသစ်တွေပေး တစ်ပုလင်းချင်း ရေဆေးရသယ်။ ပြီးရင် ရေခဲသေတ္တာကြီးထဲ စီထည့်။ မီးခလုတ်ဖွင့်ပြီး စက်မောင်းလိုက်တော့ ပါးတုန်အောင် အေးကရော။ ဟန်တော့ကျသေး။

နောက်တစ်ချက်က အိမ်သာ။ ကျီးမနီးတို့တောမှာတော့ အိမ်သာရယ်လို့ ဘယ်သူကမှ ကျင်းတစ်ကျင်း တူး လေးတိုင်စင် တစ်စင်ထိုးနေသာ မှတ်ဘူးရယ်။ ဗိုက်နာရင်

တောစပ်ပြေးကြတာပါ။ ကိုယ်က နောက်ကျရင် သူတကားပစ္စည်း ရှောင်ရရှားရသေးသလေ။ လေကလေးတဖြူးဖြူးနဲ့ တောထိုင်ရင်း ခေါင်းထဲ ပေါ်လာသမျှ တွေးရသာကိုက အရသာ။ တစ်ခါတလေ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသာကြာလို့ အမေက လိုက်လာပြီး ရိုက်သာတောင် ရှိသေး။ ကျီးမနီးတို့ရွာက အိမ်တွေဆိုသာက ခြေရင်း ခေါင်း ရင်းဆက်နေကြသာဆိုတော့ ဘယ်သူမှ သူ့အိမ်သာ ကိုယ့်အိမ်သာ အိမ်သာ ခေါင်းဆိုက် မအိပ်ရတော့ဘူး။ ရွာကလေးထဲဆိုသာ လမ်းတကာ ဝိုင်းတကာ သန့်လို့ ပြန်လို့ပါတော်။ သည်မှာတော့ မဟုတ်ပေါင်။ ကြွေခွက်ထဲ သွားရသာဆိုတော့ ကြွေခွက်အားနာရသေး။ ဖွေးဆွတ်နေသာ ကိုး။ ရေခလုတ်နှိပ်လိုက်တော့ ရေတွေက ဝေါဆိုကျသေး။ လုပ်လည်း လုပ်တတ်ပါ။

ပြီးတော့ စကားပြောရင် ကျွန်မလို့ ပြောရမတဲ့။ ကျီးမနီးတို့ တောတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောချင်ရင် ကျုပ် သူတကာကို ပြောချင်တော့ ညည်းတို့ နင်တို့ တော်တို့ သည်လို ပြောလိုက်ရမှ ပါးစပ်ထဲ

ပါးလုပ်ပါးလောင်း ရှိသယ်ထင်တာ။ သည်မှာက အဲသလို မပြောရဘူးတဲ့။ ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်။ သင်ပေးထားသမျှ သတိထားရသာကလည်း တစ်လုပ်။

သည်တိုက်ကြီးရဲ့ ပိုင်ရှင်တွေက ဦးမောင်မောင်လေးတဲ့။ သူ့မိန်းမက ဒေါ်လူစီတဲ့။ ကျီးမနီးကတော့ ဒေါ်လူစီကို မာမိလို့ ခေါ်ရသယ်။ မာမိလို့ခေါ်ရတိုင်း ကျီးမနီးတော့ ရယ်ချင်သယ်။ ရယ်တော့ ဘယ်ရယ်ပုံပါမလဲ။ ဒေါ်လူစီက ဗမာမဟုတ်ဘူးနဲ့ တူပါရဲ့။ ဘယ်နှယ် ဒေါ်လူစီရယ်လို့။ အသားက တော်တော်ဖြူလို့ ရေစကြိုဈေးထဲက ကုန်စုံရောင်းတဲ့ မကျင်ရှုလို တလုတ်မများလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ သည်တိုက်ကြီးမှာ ကျီးမနီးလို့ အခိုင်းအစေတွေက အများသား။ ဒေါ်ကြီးလှ ရှိတယ်။ ကိုသန်းမောင် ရှိသယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ကိုဝပြော။ နောက်တစ်ယောက်က ကိုစောအောင်။ ‘ကို’ တစ်ပြောရပေသိ လှူကြီးတွေပါ။ ဒေါ်ကြီးလှက ထမင်းချက်ရသယ်။ ဦးသန်းမောင်က အိမ်အကူ။ ဦးဝပြောက ကားမောင်းသာ။ ဦးစောအောင်ကလည်း

ကားနောက်တစ်စီး မောင်းရသယ်။ ကားက နှစ်စီးဆိုတော့ ကားမောင်း တဲ့လူက နှစ်ယောက်။ တိုက်ကြီးက သူငွေလင်မယားက ဘာလုပ်စားကြ သယ်တော့ မသိပါဘူး။ မိုးလင်းရင် ကိုယ့်ကား ကိုယ်စီးပြီး ဘယ်ရယ်လို့ မသိပါဘူး ထွက်ထွက်သွားကြသားပဲ။ ဒေါ်လူစီကတော့ မိန်းမတွေ ခေါ်ခေါ်လာပြီး ကားတစ်စီးနဲ့ ထွက်လိုက်ဝင်လိုက်။ သူ့ယောက်ျား ဦးမောင်လေးကို ရွာမှာ အများခေါ် ကြသလို ကိုရင်တို့၊ အိမ်သားတို့လို မခေါ်ဘူး။ ကိုကြီးတဲ့။ ဒါလင်တဲ့။ ဒါလင်ခေါ်တာများသယ်။ ဒါ ငါ့လင် လို့ခေါ်တဲ့ သဘောလား မပြော တတ်ဘူး။ ကျီးမနီးစရောက်စတုန်း က ရယ်ရသာ မှတ်မိသယ်။ မာမိက ဒါလင် ဒါလင် ခေါ်နေတော့ ကျီးမနီးစိတ်ထဲ သည်လူကြီးနာမည် ဦးဒါလင်လို့ပဲ မှတ်သာပေါ့။ တစ်ခါ တော့ ပန်းခြံထဲမှာ ကာဖီသောက်နေ တဲ့ ဦးမောင်လေးကို သွားခေါ်စမ်း ဆိုလို့ ကျီးမနီးသွားခေါ်ရသယ်။

“ဦးဒါလင်၊ မာမိခေါ်နေလို့”
“ဟေ . . . ဘယ်သူ”
“ဦးဒါလင်ကို မာမိက ခေါ်ခိုင်း လို့”

ဦးမောင်လေးက ဘာမှတော့ မပြောပါဘူး။ ပြုံးသယ်။ တောသူမ နှယ်တဲ့။ နောက်တော့ မာမိက ပြောတော့သား။ ညည်း ဦးလေးကို ဦးဒါလင် မခေါ်ရဘူး။ ဒါလင်ဆို တာ လင်မယားချင်း ခေါ်ရတာဆိုလို့ ကျီးမနီး ရှက်လို့ ကိုသာလေ။ လင်မယားချင်း ဒါလင်ခေါ်ရတာတဲ့။ မာမိက ကျီးမနီးကျတော့သည်အိမ် မှာ ‘ညည်း’ မသုံးရဘူး ဆိုပေသိသူ ကတော့ ကျီးမနီးကို ညည်းသုံး သယ်။ ဘာမှန်းကို မသိသာ။ ဦးမောင်လေးကတော့ ခိုင်းချင်တဲ့ အခါ တောသူမလို့ ခေါ်သယ်။ ရယ် စရာ မောစရာ ချစ်ခင်လို့ ခေါ် မှန်းတော့ ကျီးမနီးသိပါသယ်။ ပြောရရင် သည်အိမ်မှာ နေရသာ စိတ်တော့ မဆင်းရဲရပါဘူး။ အေး အေးလူလူ နေရသယ်။ ကောင်း ကောင်းစားရသယ်။ ကိုယ့်အခန်းနဲ့ ကိုယ် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရ သယ်။ တီဗီကြည့်ရသယ်။ တစ်ခါ တလေ ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီးထဲ ပြောင်

ပြီးသား ကြမ်းကိုတိုက်ရင်း သူတို့ လင်မယား ကြည့်နေတဲ့ ဇာတ်ကား တွေ လှမ်းကြည့်လို့ရသယ်။ ကျီးမနီး တို့ ရွာမှာ ဘယ်သူ့မှာမှ ကိုယ်ပိုင် တီဗီဆိုသာ မရှိကြဘူး။ ရွှီလည်း ကြည့်လို့မရဘူး။ လှုပ်စစ်မီးမှ မရှိ သာ။ မီးစက်နီးမှ ကြည့်ရသာမျိုး ဆိုတော့ ခွေထိုးပြတဲ့ ဘကြီးဆောင် တို့ ဝိုင်းတိုက်ထဲက ရုံမှာ ပိုက်ဆံပေး ကြည့်ရင်တော့ ဖြစ်ပါရဲ့။ ဒါပေသိ အမေက ညတိုင်း မကြည့်ရဘူး။ မကြည့်ရတာက ပိုက်ဆံကုန်လို့ပါ။ တောမှာ ပိုက်ဆံ ရှားသာကတည်း။ တစ်မနက်ခင်း မနက်ခနစ်နာရီက မွန်းတည့် စည်ထိုးချိန်အထိ အလုပ် လုပ်နိုင်မှ ငွေကလေး ခုနစ်ရာ ရသာ။ အလုပ်ကတော့ အမျိုးမျိုး ပေါ့။ မြေပဲ နုတ်ရသယ်။ ပဲရိတ်ရ သယ်။ ဝါကောက်ရသယ်။ ပေါင်း လိုက်ရသယ်။ တောရှင်းရသယ်။ ဒါတောင် ခိုင်းမယ့် အခင်းရှင်ကို ကြိုပြောထားရသာ။ ကျီးမနီးတို့ ရွာတွေမှာ ထမင်းတစ်လုပ်အေးအေး မျိုးချချင်လို့ ဖြစ်သာမှ မဟုတ်တာ။ ကျောပူ လူမော၊ အားအင်ကုန်မှ စားဖြစ်သာဆိုတော့ တစ်ခါ တစ်ခါ အမေပြောသလိုပဲ ကိုယ့်ဝမ်းတောင် ကိုယ်မသိပေါင်အေဆိုသာ အမှန် ပဲ။ ပိုက်ဆံများ ချိုချိုချောင့်ချောင် ရယ်လို့ လမ်းမှာကျနေတဲ့ ပိုက်ဆံ ကောက်ရသာတောင် မရှိဘူး။ လုပ်မှ စားရသာချည်းပဲ။ အပိုပိုက်ဆံ ရှာချင်ရင် ဝါလေးကောက်၊ ပဲလေး ကောက်၊ ဖို့ရှာ၊ ပုတတ်စာရှာ၊ ထင်းခွေ၊ ရေခပ် ဒါမျိုးလုပ်ရင်တော့ ဖြစ်ပါရဲ့။ ဘယ်လောက် ဆင်းရဲ ဆင်းရဲပါလေ။ ကျီးမနီးတို့ရွာက လူတွေ နေတတ်ပါ။ စားတတ်ပါ။ ဆူးစည်းရိုးခတ်ထားသလို လုံခြုံ လိုက်သာမှ။ ဘယ်သူ့အိမ် ဘယ်သူ့ တံ ဝင်အိပ်အိပ်။ ဘယ်သူ့လှည်းပေါ် တက်အိပ်အိပ်။ ဘယ်သစ်ပင် အောက် ပုဆိုးပိုင်း ခင်းအိပ်အိပ် ဘယ်နှယ်မှ မနေဘူး။ လက်ထဲ ရောက်လာတဲ့ ပိုက်ဆံလည်း စားဖို့ ကုတ်ထားကြသာပါ။ ပြုန်းစရာ သုံးစရာမှ မရှိသာ။ ဝယ်စရာ ခြမ်း စရာရယ်လို့မှ မရှိသာ။ တစ်ရွာလုံး သည်လို့နေကြသားပဲ။ သူ့သူ့ကိုယ် ကိုယ် အသွေးတူအရောင်တူချည်း

ဆိုတော့ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ အသား လုပ်နေစရာ ဂုဏ်ခံနေစရာလည်း မရှိဘူး။

ကျီးမနီးတို့ တောမတော့ အသက်ရယ်၊ အရွယ်ရယ် တွက်နေ သာမရှိကြပါဘူး။ အခင်းထဲ ဆင်း နိုင်ရင် ဆင်း၊ ရက်ကန်းရက်နိုင်ရင် ရက်၊ ပေါင်းသင်နိုင် ပြီဆိုတော့ ပေါင်းသင်၊ မောင်းထောင်းနိုင်ရင် ထောင်းပေတော့ ခြေသလုံးကွဲ အောင်။ အရေးကြီးသာက ပိုက်ဆံရ ဖို့။ ပိုက်ဆံရဖို့ဆိုသာက သောင်သာ ဖို့ ဘယ်ဟုတ်ပါမလဲ။ အဲသလောက် ဝင်ငွေနဲ့ ဘယ်နှယ်လုပ်ချမ်းသာမှာ တုံး။ ထမင်းတောင် အူထဲဝမ်းထဲ

အစိုးရကကောက်ခိုင်းသာလို့ ဆိုလိုက်ရင် ကျီးမနီးတို့ရွာကလည်း မထည့်ဘဲ မနေကြဘူးလေ။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပေမဲ့ အစိုးရ ဆိုသာကိုလည်း ကြောက်ကြတော့ မရှိမဲ့မဲ့ မပေးချင် ပေးချင် ပေးကြရသလိုပဲ။

မနည်းကျအောင် ဖြည့်ရတဲ့ဟာ။ နို့ဖြင့် အကုန်လုံးစားပစ်ကြသလား ဆိုတော့ အဲသလိုလည်း မဟုတ်ရပါ ဘူး။ ရွာဘုရားပွဲမှာ အလှူငွေထည့် ဖို့၊ ရပ်ရေးရွာရေး သာရေးနာရေး သုံးဖို့၊ နေထိုင်မကောင်းရင် ဆေး ဆရာပင့်ဖို့လောက်တော့ ရှိစုမဲ့စု ကျစ်ထားရသူချည်းပါ။ သည်ကြားထဲ ရွာလူကြီးက ကောက်တဲ့ ဘာကြေး ညာကြေးဆိုသာကလည်း ဘာမှန်း မသိဘဲ ထည့်ကြရတာ ရှိသေးသာ ကိုး။ အစိုးရက ကောက်ခိုင်းသာလို့ ဆိုလိုက်ရင် ကျီးမနီးတို့ရွာကလည်း မထည့်ဘဲ မနေရဲကြဘူးလေ။ တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပေမဲ့ အစိုးရဆို

သာကိုလည်း ကြောက်ကြတော့ မရှိမဲ့ရှိမဲ့ မပေးချင်ပေးချင် ပေးကြ ရသာပါ။ ကျီးမန်းတို့ရွာမှ မဟုတ် ပါဘူး။ အနားက ရွာတွေလည်း သည်လိုပါပဲ။ ကျီးမန်းတို့က အညာ အရပ်မှာနေသာဆိုတော့ မိုးများ ခေါင်တဲ့ နှစ်တွေ ဆိုရင် တော့ ပို ဆင်းရဲကြတယ်။ နေကပူ၊ ရေက ရှား၊ သီးနှံက ဖျင်း၊ လူကြီးသူမတွေ ပျက်စီး၊ နအိန်မင်းတွေ ပျက်စီးနဲ့ မိုးများရွာပါတော့ရယ်လို့ ကောင်း ကင်ကို မျှော်ကြည့်ရသာနဲ့ပဲ ပြီးရ သာများတဲ့ ရွာတွေပေါ့။ လွန်လည်း ဆွဲပါရဲ့။ မိုးခေါင်ကျော်စွာနတ်လည်း တင်ပါမြောက်ပါရဲ့။ မရွာပေါင်။ မိုးဆိုလို့ ဖျောက်ဖျောက်တောင် မကျဘူး။ သည်လိုဖြစ်သကောရယ် လို့ ရွာကို ဘယ်လူကြီးကမှ ယောင် လို့တောင်မှ လှည့်ကြည့်မယ့်သူ လည်း မရှိပါဘူး။ တချို့များဆိုရင် အူဟောင်းလောင်းနဲ့ စားကောင်းတဲ့ သစ်ရွက်ပြုတ်စားပြီး ငုတ်တုတ် ထိုင် ခံနေကြရတော့သာပါ။ သည်လိုတွေ ဖြစ်လာတော့ ရွာက လူတွေ ရွာပြင် ထွက်ကြရပြီပေါ့။ ကိုယ့်ရွာနဲ့ ကိုယ့် စေတီ၊ ကိုယ့်လယ်နဲ့ ကိုယ့်အခင်း၊ ကိုယ့်ဆရာနဲ့ ကိုယ့်ဒကာ နေမဖြစ် တော့ တစ်ရွာ တစ်ကျေး တစ်မြို့ တစ်နယ်ထွက်ကြရသာတွေ များလာ သယ် ပြောပါတော့။ ကျီးမန်းလည်း မထူးဘူး။ သည်လိုနဲ့ ရွာက ထွက်ခဲ့ ရသယ်။

မြို့ရောက်တော့ကော။ တိုက် ကြီးကတော့ အေးချမ်းပါရဲ့။ လူလည်း ငြိမ်ပါရဲ့။ ဝတ်ဟယ်စား ဟယ်လည်း ရှိပါရဲ့။ ဇိမ်လည်းကျ ပါရဲ့။ တစ်လစရိတ် ငွေသုံးသောင်း လည်း မှန်မှန်ရပါရဲ့။ တစ်လ သုံးသောင်းနဲ့ တစ်နှစ်စာ ကြိုလိုချင် သလား ဖြစ်ပါရဲ့။ ဒါပေသိ ကျီးမန်း မပျော်ဘူး။ ကိုယ့်ရွာကိုယ် မြေ ကိုယ် အပေါင်းကိုယ် အသင်း မဟုတ် သာတွေဘာတွေထားတော့။ ဆိုး သာက ကိုယ့်အဖေကိုယ် အမေနဲ့ မနေရဘူး။ ကိုယ့်မောင်နှမတွေနဲ့ ကစားလုံးပေးမနေရဘူး။ မောင်နှမ တွေဆိုသာက လူချင်းလုံးသတ်လိုက် ကြ၊ တအောင့်နေတော့ ချစ်လိုက် ခင်လိုက်ကြ။ သူငယ်ချင်းတွေက တော့ကော။ သည်လိုပါပဲ။ ရွာမှာ

သရောကြီးခိုင်းပြီဆိုရင် ရွာက ထွက်ကြရင်၊ ရွာမှာ ငတ်ပြီဆိုရင် ထွက်ရွာကြရင်နဲ့ ရွာမှာ လူအို လူမင်းနဲ့ ကလေးတွေလောက် ကျန် တော့သာကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရ သာက ပိုသေးသာပါ။ သည် အထဲမှာ ကျီးမန်း မပါချင်ဘဲ ပါခဲ့ရ သယ်။ မလိုက်ချင်ဘဲ လိုက်ခဲ့ရသယ်။ သည်တိုက်ကြီးကို ရောက်ရပြီ ဆိုကတည်းက ရွာကို လွမ်းလိုက် သာလေ။

“မတို့ရွာက ဘာရွာတဲ့”
 “ကျွဲခလောက်”
 “ကျွဲခလောက်ဆိုတာ ဘာပြော တာလဲ”
 “ကျွဲခလောက်ဆိုတာ ကျွဲကို

သယ်။ သည်တိုက်ကြီးမှာ အနည်း ဆုံး ကျီးမန်းအဖို့ရာ တစ်နှစ်တော့ နေရတော့မှာ မဟုတ်လား။ မာမိ ဒေါ်လူစီက အမေကို တစ်နှစ်စာ ပိုက်ဆံကြိုပေးထားသာကိုး။ အဖေ က သမီးကို သနားလို့တဲ့။ ကျီးမန်း မြို့ကိုလိုက်မယ့်နေ့မှာ မမြင်ချင်လို့ တစ်ရွာကို ရှောင်နေလေရဲ့။ အမေ ခမျာ ပိုက်ဆံသာ ယူလိုက်ရသာ မျက်နှာမကောင်းရှာဘူး။ ကျီးမန်းကို တစ်ခွန်းပဲ မှာသယ်။

“ပျော်အောင်နေပေါ့အော့”တဲ့။
 (၂)
 သည်တိုက်ကြီးက သုံးထပ် တောင်မြင့်တယ်။ မြေကြီးထဲမယ်

ခလောက်ဆွဲထားတာပေါ့တဲ့”
 “ခြူးခြူး ကျွဲမမြင်ဖူးဘူး။ ခလောက်ဆိုတာလည်း မမြင်ဖူး ဘူး”
 သည် စကားကြားတော့ ကျီးမန်း အံ့ဩလိုက်သာ။ မြို့က ကလေးတွေ ကျွဲလည်း မသိ။ ခလောက်လည်း မသိကြသာပါလား ဆိုသာသလိုက်ရတော့ မေးနေတဲ့ ခြူးခြူးကလေးကို သနားမိသယ်။ ကျီးမန်းက ရွာမှာ ကျွဲစီးခဲ့ရသာ နွားစီးခဲ့ရသာတွေကို ပြောပြတော့ ခြူးခြူးက မျက်လုံးကလေး ပြူးလို့။ တစ်ချိန်ချိန်တော့ ခြူးခြူးမြင်ဖူး အောင် ပြဦးမယ်လို့ အောက်မေ့မိ

တစ်ထပ်ရှိသယ် ပြောသယ်။ မဆင်း ဖူးဘူး။ မြေညီထပ်မှာ ဧည့်သည် လက်ခံတဲ့ ရေမြှုပ်ကုလားထိုင် ဝင်းဝင်းစက်စက်ကြီးတွေ တစ်ခြမ်း က ခင်းထားပြီး နောက်တစ်ခြမ်း မှာ ဦးမောင်လေးစီးတဲ့ ကားအသစ်ကြီး ထားသယ်။ ဘာကားကြီးမှန်းတော့ မသိပါဘူး။ ကားမောင်းတဲ့ ဦးဝ ပြောကတော့ အမြဲတမ်း ပွတ်သပ်နေ သာ တွေသာပဲ။ သည် တိုက်ကြီးမှာ နေသားကျလို့ အားလုံး နဲ့ခင်ရပြီဆို တော့ ကျီးမန်းမေးကြည့်ဖူးသယ်။ ဒါဘာကားကြီးလဲပေါ့။ ဦးဝပြောက ကျီးမန်းကို မျက်လုံးပြူးကြည့်သယ်။ ပြီးတော့မှ ထွေလာဂျီတဲ့။ မဟုတ်

သာပြောမှန်း ကျီးမန်းသိသားပဲ။ ထွေလာဂျီက ရွာမှာရှိတဲ့ဟာ။ ဝရန်း ဝရန်းနဲ့ ဝရန်းသုန်းကားသွားတဲ့ ထွေလာဂျီကို ကျီးမန်းတို့ စီးနေကျ။ မနက်စောစောများ စက်နွိုးရင် တစ်ရွာလုံး ကြားရတယ်။ ထွေလာဂျီ က ဟောင်းလှပါပြီ။ ထွေလာဂျီ မောင်းတဲ့ ဦးတင်ရက ထွေလာဂျီ မှာ နာမည်တောင် ရေးထားသာလေ။ ဂျစ်တူးတဲ့။ နာမည်နဲ့ လိုက်ပုံများ။ မြို့ကိုသွားချင်တော့ ဂျစ်တူးပဲ အားကိုးရသာ။ ရွာက ပဲတွေ၊ နမ်း တွေ၊ ကြက်သွန်တွေ အိတ်သွတ်ပြီး မြို့ပွဲရုံကို ဂျစ်တူးနဲ့ ဝိုရသာ မဟုတ် လား။ ကျီးမန်းတို့က ပွဲရုံရောင်း လောက်အောင် ရှိသာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပဲအိတ်တင်ပဲ အိတ်ချလိုက်ရတဲ့ အခါ သွားဖူးသာရှိသာပါ။ သည် တိုက်ကြီးမှာ ကျီးမန်းလို လုပ်ခစား ကြသူတွေ အချင်းချင်း ခင်မင်ကြ သယ်။ ကျီးမန်းလို ကျီးမဟုတ် ကြက်မဟုတ် တောသူမကလေးကို အထူးသဖြင့် ဘဝတူတွေက ချစ်ခင် ကြလို့ တော်ပါသေးရဲ့ အောက်မေ့ မိသယ်။ ကျီးမန်းကလည်း ပြန်ပြီး ရိုရိုသေသေ ရှိသာပါပဲ။ ထမင်းချက် တဲ့ ဒေါ်ကြီးလှကဆိုရင် ဟင်းသီး ဟင်းရွက် သင်ဖျင်ပေးလို့၊ အခိုင်း အပြန်အလှယ်၊ ပြေးစမ်းဟဲ့ဆိုရင် ပြေးပေးလို့ဆိုပြီး ဟင်းကောင်း မုန့် ကောင်းကလေးတွေ ချန်ထားတတ် သယ်။ ဒေါ်ကြီးလှက သူ့မှာလည်း ရွာမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိသတဲ့။ ဒေါ်ကြီးလှက သမီးက ကြီးပါပြီ။ အိမ်ထောင်ကျလို့ ရွာမှာ မြေးနှစ် ယောက်ရနေပြီတဲ့။ မြေးတွေ ဘယ် အရွယ်ရောက်နေမှန်းတောင် မသိ တော့ပေါင်အေဆိုလို့ ကျီးမန်း စိတ် မကောင်းဖြစ်ရသယ်။ သူ့ရွာမပြန် ဖြစ်သာ ကြာပြီတဲ့။ ဒေါ်လူစီက လူ တစ်ယောက် အစားထိုးနိုင်ခဲ့ရင် ပြန်ပေါ့ဆိုလို့ မပြန်ဖြစ်သာတဲ့။ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်နေရာ အစားထိုး ခဲ့နိုင်မှာတဲ့။ မဖြစ်နိုင်သာ ပြောနေ လို့ မပြန်ဖြစ်သာတဲ့။ ပြန်ဖြစ်ပြီ ဆိုရင် အပြီးပြန်တော့မှာတဲ့။

“ဒေါ်ကြီးက လူစားရရင် ပြန် တော့မှာပေါ့”
 “မပြန်ဖြစ်သေးပေါင်အေ၊ ငွေက သူငွေကတော်ဆီမှာ စူးနေ

သေးတယ်။ သူတို့ငွေကြေးကျေရင် တော့ ပြန်ချင်သယ်”

“မယူနဲ့တော့ပေါ့”

“မယူတော့ ရွာက ငါ့မြေးတွေ ငတ်ကရောပေါ့။ ရွာမှာ အဆင် မပြေကြဘူး ကျီးမနီးရဲ့”

“ကျုပ်တို့ရွာတွေလည်း မထူး ပါဘူးဒေါ်ကြီးရယ်။ ရွာတွေက ဆင်းရဲပြီး မြို့တွေက ချမ်းသာသာ များလား မသိပေါင်တော်”

“ညည်းကကော ဘယ်သူ့ အဆက်နဲ့ ရောက်လာတာတုံး”

“သည်တိုက်ကြီးက သူဌေးနဲ့ ခင်တဲ့ ဦးအောင်မြတ်က ရွာကို လာခေါ်တာ။ ဦးအောင်မြတ်က ကျုပ်တို့ရွာသားပါ။ ကျုပ်က မွေးချင်း ခြောက်ယောက်ရှိသယ်။ ကျုပ် အစ်ကိုကြီးနဲ့ အစ်မကြီးက တစ်ရွာ စီမှာ အိမ်ထောင်ကျကြပြီး ကျန်တဲ့ လေးယောက်မှာ ကျုပ်က အကြီးဆုံး ဖြစ်ရသေးပေါ့။ ကျုပ်အောက်မှာ အငယ်သုံးယောက် ရှိသယ်။ ကျုပ် အောက်က ညီမက ပိတ်စွယ်၊ မောင်နှစ်ယောက်က တိုးကြီးနဲ့ တိုးလေး”

“ညည်းအစ်ကိုကြီး အစ်မကြီး တွေက မိဘကို မထောက်ပံ့ကြဘူး လား”

“မသိပေါင်၊ သူတို့က လင့်ရွာ မယားရွာလိုက်နေကြတော့ မမြင်ရ သာတောင် ကြာပေါ့။ အမေက တော့ ပြောသယ်။ သင်းတို့နှစ် ကောင်ကို ငါက ဗိုက်ထဲထည့်ပြီး အငှားမွေးပေးလိုက်ရသလိုပဲတဲ့။ ကျုပ်တို့ရွာတွေက အသီးအနှံ ကောင်းကောင်း မထွက်တော့ဘူး ဒေါ်ကြီးရဲ့၊ မိုးမှ မရွာသာ”

ပြောသာ ပြောရသောပေါ့။ ဒေါ်ကြီးလှကလွဲရင် မိန်းမချင်း စကားပြောဖော်မရိတော့ နှစ် ယောက်သား အားရင်စကားပြော ဖြစ်ကြသယ်။ သူဌေးလင်မယားက တော့ ကားနှစ်စီးမအားရအောင် ဆူလှယ်နဲ့ သွားချင်သွားနေကြသာ လည်း ရှိရဲ့။ မာမိဒေါ်လူစီကဆိုရင် ခြူးခြူးကို သမီးလေးရယ်လို့ တစ်ချက် ပုံမကြည့်ဘူးဆိုပေသိ အပြင်က ပြန်လာရင် အရုပ်တွေ ဝယ်လာတတ်သည်။ ငွမ်းထိုးရုပ် တွေပါ။ ခြူးခြူးက ခဏတော့

ပွေ့ပါရဲ့၊ ကိုင်ပါရဲ့။ ကြာတော့ တော် ရာပစ်ချတော့သာပါ။ ကျီးမနီးက ပလတ်စတစ်ခြင်းကြီးတွေထဲ ထည့် သိမ်းရသယ်။ သည်လိုနဲ့ အရုပ်တွေ ဆိုတာ အများကြီးဖြစ်လာ ရော။ ခြူးခြူးက စိတ်လိုရင်တော့ မီးရထား ရုပ်ထဲ ဓာတ်ခဲထည့်ခိုင်း တတ်သယ်။ ဒါဆိုရင် ကျီးမနီးက မီးရထားလမ်းကို ဝိုင်းနေအောင် တစ်ပြားချင်းဆက် ပေး။ မီးရထားကို ခလုတ်ဖွင့်ပြီး သံလမ်းပေါ် တင်ပေး ရဲ့ပဲ။ မီးရထား က သံလမ်းအတိုင်း ပတ်နေသာကို ကျီးမနီးက လိုက် ကြည့်သယ်။

“မမ မီးရထားစီးဖူးလား”

“ဘယ်စီးဖူးမှာတုံး ခြူးခြူးရဲ့။ မမက တောမှာနေရတဲ့ဟာ။ တစ်ခါ ထင်ပါရဲ့၊ မြိုင်ကို လှစ်တူးကားနဲ့ ပဲအိတ်တင်လိုက်တုန်းက မြိုင်မီး ရထားဆိပ်မှာ ရပ်ထားသာ တွေ့ဖူး သာတော့ ရှိပါရဲ့”

“မမတို့ရွာမှာ ဘာစီးကြတာ တုံး”

“ဂျစ်တူးကားရှိသယ်၊ လှည်းစီး သယ်”

“ဂျစ်တူးကားက ဘယ်လိုကား လဲ”

“ထွေလာဂျီကား၊ ကားက စုတ် နေပါပြီ”

“လှည်းဆိုတာ စီးလိုကောင်း လား”

“ကားလိုတော့ ဘယ်ကောင်း ပါမလဲ၊ လှည်းက အိမ်ကြီးကို နွားနှစ်ကောင်နဲ့ ဆွဲရသာ”

“အိမ်ကြီးကို နွားနဲ့ဆွဲတယ်။ ဟုတ်လား မမ၊ နွားကို ပုံထဲမှာပဲ မြင်ဖူးတယ်။ နွားက ကိုက်သလား မမ”

“ဘယ်ကိုက်ရမှာတုံး၊ နွားပါဆို၊ နေပါဦး မမ ပြပါဦးမယ်”

ကျီးမနီးက ခြူးခြူးကို ချစ် သယ်။ အလုပ်ကလည်း ခြူးခြူးကို ရေချိုး၊ ပေါင်ဒါလိမ်း၊ အဝတ် အစားလဲ၊ မုန့်ကျွေး၊ ထမင်းကျွေး၊ ခြူးခြူးလုပ်ချင်သာ လုပ်ပေးရသာ ဆိုတော့ ခြူးခြူးကလည်း ကျီးမနီး ကို အနေနီးလို့ အင်မတန် ခင်ရာ သယ်။ အိမ်ချိန်ဆိုရင်တော့ ခြူးခြူး ကို သူ့အခန်းထဲရောက်အောင် ပို့ပြီး သိပ်ရသယ်။ ခြူးခြူးက မအေ နဲ့ အိပ်ချင်သာတဲ့။ ကျီးမနီးကလည်း

သမီးကလေး မတီမတာကို တစ် ယောက်တည်း အခန်းတစ်ခန်းနဲ့ အိပ်ခိုင်းသာကို နားမလည်နိုင်ဘူး။ ခြူးခြူးမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက် အစ်မတစ်ယောက် ရှိသေးသတဲ့။ နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းတက်နေကြ သတဲ့။ ခြူးခြူးနဲ့က အသက်ဆယ်နှစ် လောက်ကို ကွာသာတဲ့။ သူ့အစ်ကို တွေ၊ သူ့အစ်မတွေနဲ့ ခြူးခြူးက သိပ်မနေရရှာဘူးတဲ့။ ကျီးမနီးတို့ ဆိုရင် ရွာက အိမ်ကုပ်ကလေးမှာ မောင်နှမလေးယောက် ကွပ်ပျစ်ကြီး ပေါ် ပြားအိပ်ကြရသာလေ။ ဆောင်း တွင်းများဆိုရင် စောင်က မောင်နှမ တစ်တွေ တစ်ထည်ကျ ပေးနိုင်တာ မဟုတ်တော့ ကျီးမနီးနဲ့ ပိတ်စွယ်က တစ်ထည်၊ တိုးကြီးနဲ့ တိုးလေးက တစ်ထည် မျှခြုံကြရသယ်။ ခြုံတုန်း တော့ သူ့လုံကိုယ်လုံ ပေါ့။ အိပ်ပျော် ကြတော့ တစ်ယောက်က စောင်ခြုံ တစ်ယောက်က ထဘီခြုံဖြစ်ကြရော။ တစ်ခါတော့ ရွာမှာ စောင်လှရင်း အိပ်ရာထဲ ရန်ဖြစ်တာကို ပြောပြ တယ်။ ခြူးခြူးက စောင်ခြုံသာတော့ သိပါရဲ့။ ထဘီခြုံသာမသိတော့ ကျီးမနီးက ခြုံပြရသယ်။ ခြူးခြူးက သဘောတွေများ ကျလို့။ ခြူးခြူးက ထဘီခြုံချင်သယ် ပြောနေလို့ မာမို့ ရှေ့မှာ မပြောနဲ့ နော်လို့ ပိတ်ရပြန်ရဲ့။

“မဟုတ်သာ ခြူးခြူးရယ်၊ ညည်းတို့မှာ စောင်တွေအပုံလိုက် ဟာကို၊ အောက်မှာ မွေ့ရာကလည်း အထူးကြီး၊ တံခါးတွေကလည်း လုံပါ ဘိသနဲ့ မမတို့အိမ်ထဲရံက အပေါက် ချည်းပဲ။ စောင်က နှစ်ယောက်မှ တစ်ထည်၊ မွေ့ရာဘယ်ရှိမှာတုံး၊ ထချောဖျာနဲ့ အိပ်ရသာ”

“ထချောဖျာဆိုသာ ဘာကို ပြောတာလဲ၊ ခြူးခြူး ထချောဖျာနဲ့ အိပ်ချင်တယ်”

“မဟုတ်သာအေ၊ ညည်းအမေ ကြားလို့ ငါ့ပေါင်တွင်းကြော လိမ်နေ ပါဦးမယ်”

“ပေါင်တွင်းကြောဆိုတာ ဘယ် ဟာလဲ”

“ညည်းနဲ့တော့ ခက်ပါကော အေ၊ ကိုင်း ဟောသာတော်”

ကျီးမနီးနဲ့ ခြူးခြူးက အိမ်အမိန့် တွေ ချိုးဖောက်ထားကြသာ ကြာပြီ။ ‘ညည်း’ တို့၊ ‘ငါ’ တို့၊ ‘အေ’ တို့လို

စကားလုံးတွေကို နှစ်ဦးသဘောတူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သုံးခွင့်ရကြပြီ ဆိုတော့ ကျီးမနိုးက သိပ်ကြီးသတိ ထားစရာ မလိုတော့ဘူး။ ခြူးခြူးက ငယ်ပေမဲ့ သူလည်း ပြောကြည့် မယ်ဆိုပြီး ညည်းတွေရော၊ ငါတွေ ရော သုံးတော့သာပါ။ ကျီးမနိုးကို ညည်းနဲ့ ငါနဲ့ ပြောချင်ပြောသယ်။ ခြူးခြူးကလည်း အပါး။ ဖအေ၊ မအေရှေ့မှာ ကျီးမနိုးကို သိပ်အရော မဝင်သလို နေပြတတ်သယ်။ အခေါ် အဝေါ် မှားမှားစားစားသာလည်း ပါမှာ ပေါ့။

ကျီးမနိုးက တိုက်ကြီးရဲ့နောက် က သုံးခန်းတန်းလျားဟောင်းက တစ်ခန်းမှာ နေရသယ်။ အလယ်ခန်း က ကားထားသယ်။ အစွန်တစ်ခန်း

တစ်ခါလည်း ခြူးခြူးကို ဗုဒ္ဓံ သရဏံဂစ္ဆာမိ၊ မဗ္ဗံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံပံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ရွတ်ခိုင်းလို့ ကျီးမနိုးကို ဆူလေရဲ့။ ညည်း ကိုယ်တိုင် ဘာမှမသိဘဲနဲ့ ကလေး ကို မသင်နဲ့တဲ့။

တစ်ခါတစ်ခါ အငိုက်မှာ စစ်ဆေး တတ်လို့ ကျီးမနိုးက မပေါ့ရဲဘူး။ အဝတ်အစား၊ အုန်းဆီ၊ သွားတိုက် ဆေး၊ လက်သည်းညှပ်၊ သနပ်ခါး လို အမယ်တွေကိုတော့ ဒေါ်ကြီးလှ က ဖြည့်ပေးတယ်။ သည်စည်းကမ်း တွေက ဒေါ်ကြီးလှနဲ့ပါ ဆိုင်လေ တော့ နှစ်ယောက်စာ ဝယ်ကြရုံပါ။ ကိုယ့် ရေချိုးခြံ၊ ကိုယ့် အိမ်သာ ဖြစ်ရပြီဆို သာကိုတော့ ကျီးမနိုး အင်မတန် စိတ်ချမ်းသာသယ်။

“ဒေါ်ကြီးနယ်၊ ကျုပ်ရောက်စ က သူတို့အိမ်သာ ကြွေလေ့ထဲ သွားရသာဆို တော့ ကျုပ်ဖြင့် သွားလို့သာ သွားရသယ်၊ ဘယ်နှယ် ကြီးမှန်းကို မသိဘူး”

“အဲသည်ကိစ္စ အသာထား၊

လိမ့်မယ်”
သည်လိုဆိုပြန်တော့ ကျီးမနိုး လန့်မိသား။ မောင်းထုတ်ပစ်လိမ့် မယ်တဲ့။ တစ်ခါ ကျီးမနိုးကိုယ်တိုင် ကြုံဖူးသာ သတိရလိုက်သယ်။ ခြူးခြူးက အိမ်ရှေ့မှာ ချွတ်ထားတဲ့ ကျီးမနိုးရဲကဖိနပ်ကိုစီးပြီး ခြံထဲ လျှောက်သွားနေသာ မြင်လိုက်လို့ သူငွေကတော်က ဖိနပ်ကို ဇွတ် ချွတ်ခိုင်းသယ်။ ဒေါ်ကြီးလှကိုလည်း မမြင်ရကောင်းလားလို့ ဆုတဲ့အပြင် ကျီးမနိုးကို ကလေးခြေထောက်တွေ ချက်ချင်းဆေးပေးခိုင်းလို့ ဆေးပေး ရသေးသာပါ။ တစ်ခါလည်း ခြူးခြူး ကို ဗုဒ္ဓံ သရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံပံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ရွတ်ခိုင်း လို့ ကျီးမနိုးကို ဆူလေရဲ့။ ညည်း

လေ ကောင်မလေးရဲ့။ လက်နဲ့ခူး တော့ လက်က ပိုးမွှားတွေ ပါမှာပေါ့။ မှတ်ထားနော်”
ခေါင်းညိတ်ပြန်ပေါ့။ သည်လို ဆိုပြန်တော့ အိမ်က ထမင်းအိုးကြီး တောင် သတိရသေးတော့။ ကျီးမနိုး တို့အိမ်က ကလေးတစ်ပြုတောင် ဆိုတော့ ချက်ထားတဲ့ ထမင်းကို ကြုံသူက ကြုံသလို ပေပေပွပွ ခူးစားနေကြသာ မဟုတ်လား။ တစ်ခါတလေ သူစိမ်းကတောင် အိမ်ရောက်လာရင် ငါ ထမင်းစား မဟေ့လို့အော်ပြီး ဝင်ခူးစားကြသာ များ ရိုးနေပေါ့။ ဘာပိုးမွှားမှ ထမင်း အိုးထဲ တစ်ကောင်တစ်မွှား မတွေ့ မိပေါင်။ သူငွေမကို ရွာခေါ်ပြီး အိမ်က ငါးပိအိုးပြလိုက်ချင်သာ။ လောက်တွေများ တဖွားဖွားနဲ့။ အမေကဆို ‘ငါးပိနဲ့လောက် ရွှေနဲ့ ကျောက်’ လို့တောင် ပြောသေးရဲ့။ သည်လိုများဆိုရင် ထမင်းခွန်မလား မပြောတတ်ဘူး။ မာမိဒေါ်လူစီက မမြင်လို့ မသိလို့သာပါ။ သူငွေ လင်မယား ကားနဲ့ထွက်သွားရင် ခြူးခြူးက ကျီးမနိုးအိပ်ရာနဲ့ ဒေါ်ကြီး လှအိပ်ရာတွေပေါ် တစ်လှည့်စီ လာအိပ်တော့သာပါ။

“ကျီးမနိုး . . . ညည်းအိပ်ရာ ပေါ် ငါအိပ်ပြီ”

မျက်လုံးကလေးတွေပါ ရယ် နေတဲ့ ခြူးခြူးက အဲသလိုများ လှမ်း ပြောရင် ကျီးမနိုးက ခြူးခြူးကို ငေးကြည့်နေတော့သာပါ။ ခြူးခြူး ကလေး စကားတွေ စပ်စပ်စုစု ပြောတတ်တဲ့ အရွယ်ကတည်းက ရောက်ရသာဆိုတော့ ခြူးခြူးကို ကျီးမနိုး အင်မတန် ချစ်သယ်။ အသားကလေးက ဖြူမွတ်မွတ်။ မျက်လုံးကလေးတွေက မည်းမည်း ဝိုင်းဝိုင်း၊ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေက ရဲ့ရဲ့စိုစို ဖူးဖူးကလေးဆိုတော့ ပါးကလေးတွေများ စိတ်ရိတိုင်း ဖျစ်လိုက်ရရင်တော့လားလို့ တွေးမိ သာ အခါခါပါ။

ဒါပေမဲ့ မဖျစ်ရဲဘူး။ သူငွေ ကတော်က သူ့သမီးကို ပါးဖျစ်သာ မကြိုက်ဘူးလို့ ဒေါ်ကြီးလှပြောဖူး သာလည်း ပါသာပေါ့။ အနေကြာ လာတော့လည်း ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် တွေ သိလာသာလည်း ပါပါရဲ့။

က ထမင်းဟင်းချက်၊ အဝတ်လျှော် မီးပူတိုက်တဲ့ ဒေါ်ကြီးလှနေလို့ တစ်ခန်းခြားနေရတဲ့ သဘောပေါ့။ သည်လိုဖြစ်နေသာကို ကားမောင်း တဲ့ ဦးစောအောင်က သူ့ကားကို အစွန်ခန်းမှာ ထားပေးသယ်။ ဒေါ်ကြီးလှနဲ့ ကျီးမနိုး အခန်းချင်း နီးအောင်လို့ပါ။ ကျီးမနိုးက မိုးလင်း ရင် ဘယ်လောက်အေးအေး ရေချိုး ရသယ်။ သနပ်ခါးမုန့်နေအောင် လိမ်းရသယ်။ လျှော်ဖွပ်ထားတဲ့ အဝတ် အစား လတ်လတ်လော လောကို ဝတ်ရသယ်။ မိုးလင်းလို့ တိုက်ကြီးထဝင်ရင် သည်သုံးချက် စစ်သာပဲ။ လက်သည်းတွေ ရှည် မရှည် ဖြန့်ပြရသာ ပါသေးသယ်။ သွားတိုက် မတိုက် သွားတွေဖြူပြ ရတာမျိုးလည်း မာမိဒေါ်လူစီက

ညည်းတစ်ရက်က ချိုချင်စုတ်သာ ငါတွေ့သယ်၊ စုတ်သာက ရသယ်၊ ခြူးခြူးကို ညည်းစုတ်ပြီးသား ပါးစပ် ထဲကထုတ်ပြီး စုတ်ခိုင်းသာ သူငွေမ တွေ့ရင် ညည်းမသက်သာဘူး မှတ်၊ နောက်မလုပ်နဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့လား၊ ကျုပ်စုတ်နေတဲ့ ချိုချင်ကို ခြူးခြူးက စုတ်ချင်သယ် ဆိုလို့ ပေးသာပါ။ ကျုပ်စုတ်တဲ့ ချိုချင်က ဘာဖြစ်လို့တုံး”

“ခက်ပါကောအေ၊ သူ့ပါးစပ် ကိုယ့်ပါးစပ် သွားရည်တမြားမြားဟာ ကို ဘယ်သူက ကြိုက်ပါ့မတုံး”

“ကျုပ်နဲ့ ပီတိစွယ်တော့ ထန်းလျက်တစ်လုံး တစ်လှည့်စီ စုတ်သာပဲ”

“ခြူးခြူးက ပီတိစွယ်မဟုတ်ဘူး အေ၊ ညည်းကို မောင်းထုတ်ပစ်

ကိုယ်တိုင် ဘာမှမသိဘဲနဲ့ ကလေး ကို မသင်နဲ့တဲ့။ သည်တုန်းက ကျီးမနိုး စိတ်မကောင်းလိုက်ပုံများ။ ဘယ်နှယ် မသိရမှာတုံး။ ‘ဗုဒ္ဓံ မြတ်စွာဘုရားကို သရဏံကျီးကွယ် ရာဟူ၍ ဂစ္ဆာမိ ဆည်းကပ်ပါ၏’ ဆိုသာ ကျီးမနိုးမသိဘဲ ရှိပါ့မလား။ ရွာကျောင်းမှာ နေခဲ့တုန်းက ဆရာ တော်သင်ပေးလိုက်တဲ့ဟာ။ တစ်ခါ လည်း ထမင်းပေါင်းအိုးထဲက ထမင်းကို ခြူးခြူးစားဖို့ရယ်လို့ လက်နဲ့ဖဲ့ခူးသာကို မြင်လိုက်လို့ ခေါင်းကို ဒေါင်ခနဲ ခေါက်လိုက်သာ များ တူသေးသေးနဲ့ နှက်လိုက် သလားမှတ်ရသယ်။ ခေါင်းဆိုသာ ကျည်တက်သွားလေရဲ့။

“ဘယ် လောက် ပြောပြော ညည်း မမှတ်ဘူး။ ဇွန်းတွေ ရှိသယ်

တစ်ခါများ ဒေါ်ကြီးလှက သူ့လက်ဖက်အစ်ကလေးထဲက လက်ဖက်နဲ့ တိုက်ကြီးပေါ်က ယူလာတဲ့ ထမင်းတစ်ဆုပ် နယ်ဖတ်စားနေတာကို ခြူးခြူးက တွေ့သွားသည်။ သူ့ကိုလည်း ခွံ့ပါဆိုတော့ ဒေါ်ကြီးလှကလည်း ခွံ့သာပေါ့။ ခြူးခြူးကကလေးဆိုတော့ လက်ဖက်ထမင်းထူးထူးဆန်းဆန်းကို ကြိုက်ကရော။ အတော်မသတ်နိုင်အောင် တပူပူတဆာဆာ လုပ်နေတော့ ဒေါ်ကြီးလှကလည်း ကျွေးရသလိုပဲ။ ပြဿနာက ညဘက်မှာ တက်တော့သာပါ။ ညဉ့်နက်စမှာ ခြူးခြူးအန်သည်။ ထမင်းစေ့နဲ့ ရောပါနေတဲ့ လက်ဖက်မည်းမည်းတွေ တွေ့တော့ သူ့သမီးအစားမှားပြီဆိုသာ မအေက သိလိုက်ပြီ။ အမှုစစ်တော့ လက်ဖက်ထမင်း တရားခံ ဒေါ်ကြီးလှလက်ချက်ဆိုတာ သိကရော။ သိတော့ ဒေါ်ကြီးလှကို ဆူတော့ ကြိမ်းတော့သာပေါ့။ ခြူးခြူးခမျာ မျက်နှာကလေးရဲလို့ ညတွင်းချင်း ဆရာဝန်ပင့်ပြီး ကုရတဲ့အထိ အမှုက ကြီးရပြီ။

“ရှင်တို့စားတာတွေ ခြူးခြူးကို မကျွေးပါနဲ့။ ဒါနောက်ဆုံး ဖြစ်ပါစေ။ သမီးအစားအိမ်က ရှင်တို့နဲ့ ဘယ်တူ နိုင်ပါမလဲ။ ရှင် မစဉ်းစားဘူးလား။ စဉ်းစားဉာဏ်မရှိရင် ဘယ်ကောင်း တော့မှာလဲ။ ကျွန်မတို့က စီးပွားရှာနေရတာ။ ရှင်တို့နဲ့ ယုံကြည်လို့ ထားတာ။ ရှင်တို့က ဖျက်ဆီးနေတော့ မခက်ဘူးလား။”

ဒေါ်ကြီးလှရဲ့ လက်ဖက်ထမင်း အမှုပြီးလို့မှ တစ်လမကြာသေးဘူး။ ကျီးမနီးရဲ့ သဲအိမ်ဆောက်မှုက ထပ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ့ဌေးလင်မယားတို့တိုက်ကြီးဘေးမှာ အဆောင်တစ်ဆောင် ချဲ့တဲ့ဖို့ရယ်လို့ သဲတွေအုတ်တွေပုံထားသာလေးငါးပုံလောက်ရှိမယ်။ ကျီးမနီးက သူ့ဌေးလင်မယားမရှိခိုက် ခြူးခြူးကို သဲလိုက်ကူ သဲအိမ် သဲနန်းတော်တွေ ဆောက်ပြသယ်။ သဲပုံက အပေါ်ယံသာခြောက် နေသာအတွင်းမှာ အစိုဓာတ်ရှိလေတော့ ကျီးမနီးက သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို ယက်ပြီး ထိုးထည့်သည်။ အပေါ်က သဲတွေပုံပြီး လက်နဲ့ ဖွဖွကလေး

ပုတ်။ ခြေထောက်ကို အသာကလေးနုတ်လိုက်တော့ သဲအိမ်ကလေးပေါ်လာကရော။ အဲသည်အပေါ်မှာ သစ်ကိုင်းသစ်ခက်ကလေးတွေ၊ ခြံထဲက နှင်းဆီပွင့်ကလေးတွေ စီထိုးလိုက်တော့ အင်မတန်လှတဲ့ သဲနန်းတော်ဖြစ်ပြီပေါ့။ ဒါကို ခြူးခြူးက သိပ်သဘောကျသွားသည်။ သူ့လည်း လုပ်ချင်သလိုပဲရော။ လွယ်လွယ်ကလေးပဲဟာ။ ခြူးခြူးခြေထောက်ကလေး သဲကျင်းထဲ ထိုးနှစ်၊ အသာဆွဲနုတ်၊ ပန်းကလေးတွေစိုက်၊ သဲနန်းတော်ဖြစ်သကဲ့။ သဲနန်းတော်တွေ . . . သဲနန်းတော်တွေ။ ခြူးခြူးတစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း သဲတွေပေပွလို့။ ညဘက်ရောက်တော့ ခြူးခြူးဖျားပြီ။ နေပူပူထဲ သဲစိုဒဏ်ကို ခံလိုက်ရတဲ့ ခြူးခြူးခမျာ တစ်ကိုယ်လုံး ခြစ်ခြစ်တောက်အောင် ပူလာခဲ့သည်။ စစ်လိုက်တော့ ဗီသုကာကျီးမနီးရဲ့ သဲနန်းတော် ဆောက်မှုကြီး ပေါ်ပါလေရော။

သည်တစ်ခါတော့ မာမီဒေါ်လူစီက ကျီးမနီးကို ကြိမ်ကြက်မွေးချောင်းနဲ့ ရိုက်သည်။ ရိုက်ချက်တစ်ချက်ကျတိုင်း ကျီးမနီးတောင့်ခံသည်။ သဲပုံပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်တမ်းကစားသာကို သည်လောက်တောင် နာကြည်းရသလား။ ကျီးမနီးနားမလည်နိုင်ဘူး။ သဲပုံပေါ်ကစားသူအချင်းချင်း သူကတော့ ဘာကြောင့်မဖျားသလဲဆိုသာကိုပဲ တွေးနေမိသည်။ ကြိမ်ချက်တွေက အသားတွေကို နွှာထုတ်နေသလို ရှိလေရဲ့။ ကြာတော့ ထူပြီးကြိမ်းစပ်နေပေသီ ကျီးမနီး မငိုပါဘူး။ သည်မှာတင် ဖျားနေတဲ့ ခြူးခြူးက မအေကို လှမ်းအော်လေရဲ့။

“မရိုက်ပါနဲ့၊ မရိုက်နဲ့တော့၊ မာမီရပ်ပါတော့၊ သမီးဖျားသာ ကျီးမနီးနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး။”

မာမီ ဒေါ်လူစီရဲ့ တုတ်ချက်ဟာ တုံ့ခနဲရပ်သွားသည်။ ကျီးမနီးလို့ ခေါ်လိုက်သာကိုလည်း နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ မာမီ ဒေါ်လူစီသတိမထားမိလို့။ ခြူးခြူးစကားပြောရင်လည်း ကျီးမနီးလှုပ် ‘တ’ နဲ့ ‘သ’ ရောနေသာကိုပါ။ နားမလည်နိုင်ခြင်းနဲ့အတူ နောက်ထပ် တုတ်ချက်တစ်ချက် ကျလာချိန်

မှာတော့ ခြူးခြူးက ခုတင်ပေါ်က ဆင်းလာပြီး ကျီးမနီးကို ဝင်ဖက်သည်။

“ကျီးမနီး ညည်းပြန်တော့၊ ရွာကို ပြန်တော့၊ သူက ရက်စက်သည်။”

အံ့ဩခြင်း၊ နားမလည်နိုင်ခြင်း။ ဝေခွဲရခက်ခြင်း၊ ရှုပ်ထွေးခြင်းတွေနဲ့ အတူ မာမီဒေါ်လူစီရဲ့ လက်ထဲက ကြက်မွေးချောင်း ပြုတ်ကျသွားခဲ့သည်။ သူက ရက်စက်သလိုဆိုတဲ့ မအေကို စွပ်စွဲလိုက်တဲ့ စကားလုံး ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါရဲ့။ မာမီဒေါ်လူစီထွက်သွားတော့မှ ခြူးခြူးအငိုတိတ်တော့သည်။ ဖျားနေတဲ့ ခြူးခြူးရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးဟာ ခရမ်းချဉ်သီးတစ်လုံးလို ရဲလို့။ တစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ဆတ်တုန်လို့။ ကျီးမနီးကို ဖက်ထားရာက ပြေလျော့ကျသွားလေရဲ့။ ခြူးခြူးသာ သုံးရက်ကြာခဲ့သည်။ သည်သုံးရက်လုံးလုံး ကျီးမနီးကိုယ်တိုင် ခြူးခြူးနဲ့ မတွေ့ရလို့ စိတ်တွေပူမိသည်။ ဆရာဝန်ကတော့ ကားနဲ့ရောက်ရောက်လာလို့ အဖျားမကျသေးသာ သိပါရဲ့။ မမေးဝံ့ဘူး။

ခြူးခြူးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စ လုပ်ပေးရတဲ့ အလုပ်ကလွဲရင် တခြားလုပ်စရာ သိပ်မရှိလေတော့ ကျီးမနီးအဖို့ရာ ခြူးခြူးနဲ့ မတွေ့ရတဲ့ ရက်တွေမှာ ဒေါ်ကြီးလှကိုပဲ ဝိုင်းကူနေခဲ့ရသည်။ ညဘက် ကိုယ့်တန်းလျားခန်းထဲရောက်မှ ဒေါ်ကြီးလှဆီက စကားတစ်ခွန်း ကြားရသည်။

“ကျီးမနီး ညည်းကို သည်တိုက်ကြီးဆီ ခေါ်လာတဲ့သူက ဘယ်သူရယ်”

“ဦးအောင်မြတ်”

“အေး . . . သူ့ဌေးကတော်က ကားဆရာ ကိုသန်းမောင် ကိုကိုအောင်မြတ် ရှာခေါ်ခဲ့လို့ ခိုင်းသာငါ ကြားသည်။ ညည်းကို ညည်းရွာပြန်ပို့မယ်နဲ့ တူပါရဲ့၊ ပြန်ဆိုတော့ ပြန်လိုက်ရုံပေါ့အေ”

“အို ဟုတ်ကဲ့လား၊ ကျုပ်က ပြန်ဝံ့ပါသည်။ အမေ ကြိုယူထားတဲ့ ပိုက်ဆံ ဘယ်လိုပြန်ဆပ်ရပါမလဲ ဆိုသာပဲ ပူသာ”

“အဲသာ ညည်းနဲ့မဆိုင်ဘူးလေ၊ သူတို့က ပြန်ပို့သာပဲဟာ၊ ညည်းကို တစ်နှစ်စာပေးရတဲ့ ပိုက်ဆံလောက်

များ သူ့ဌေးကတော် အဖို့ရာ ဖဲတစ်ခါနဲ့ မရိပါဘူးအေ၊ မပူပါနဲ့။”

“သူ့ဌေးကတော်က ယောက်ျားတွေလို ဖဲရိုက်သယ် ဟုတ်ကဲ့လား။”

“ကလေးကို ညည်းနဲ့ထားပြီး ထွက်ထွက်နေသာ သူ့ဌေးမအချင်းချင်း ဖဲရိုက်ထွက်သာပေါ့အေ၊ လင်ကလည်း မနိုင်ဘူးနဲ့ တူပါရဲ့။ စိတ်ဆင်းရဲပါသည်အေ၊ ချမ်းသာလွန်းလို့ တော်တော့သည်။ ငွေကို ဖလားနဲ့ ခပ်သုံးနေတဲ့ အတိုင်းပဲ”

“ခြူးခြူးကော ဘယ်လိုနေသေးလဲ ဒေါ်ကြီး”

“မပြောတတ်ဘူး၊ ငါလည်း အပေါ်မှ မတက်ရသာ”

ကျီးမနီးကတော့ ရွာပြန်ရမယ့် အမိန့်ကို စောင့်နေရုံကလွဲလို့ ဘာရှိမှာတဲ့။ သူ့သနားတဲ့ ခြူးခြူးကလေး နေကောင်းပါစေတော့လို့ ဆုတောင်းရုံကလွဲလို့ကော တခြားဘာရှိမှာတဲ့တဲ့။ ရွာပြန်ရမယ့်ဆိုမှ ရွာပြန်ချင်စိတ်တွေ ပွင့်ထွက်မတတ်ခဲစားမိသည်။ သည်နှစ် သူတို့ရွာကျွဲခလောက်ဘုရားပွဲ။ ရွာနီးချင်း သုံးရွာဖြစ်တဲ့ ကျွဲခလောက်၊ ကိုင်းပင်နဲ့ ကုန်းမန်ကျည်းသုံးရွာက တစ်ရွာတစ်လှည့်စီ ဘုရားပွဲမှာ ဇာတ်ထည့်နေကျ။ တစ်ရွာကို နှစ်နှစ်က ပိုက်ဆံစု၊ သုံးနှစ်မြောက်နှစ်မှာ ကျတဲ့ရွာက ဘုရားပွဲကျင်းပ၊ ဘုရားပွဲမှာ ဇာတ်ပွဲထည့်၊ သည်နှစ်က ကျွဲခလောက်ရွာ အလှည့်ကျတဲ့နှစ်။ ကျီးမနီးစိတ်မကောင်းသာက ရွာကို အိမ်ကြီးရှင်က ရိုက်နှက်လွှတ်လိုက်လို့ ပြန်ရသလိုဆိုသာကိုပါ။ ဒါပေသီ ကျီးမနီးကိုယ်တိုင်က ဘာမှတတ်နိုင်သာမှ မဟုတ်သာလေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ဖြေသိမ့်ပါရဲ့။ ရွာပြန်ရမှတော့ ဝေါနဲ့ပဲ ထမ်းပို့ပို့၊ ကြိမ်နဲ့ပဲ ရိုက်လွှတ်လွှတ် ရောက်ရဖို့ လိုရင်း မဟုတ်လား။ အဖေက ရောဂါသည်၊ အမေက ကလေးသုံးယောက်နဲ့၊ သည်အရွယ်ရောက်မှတော့ ကျီးမနီးမိဘလုပ်ကျွေးနိုင်ပါပြီ။ ပိတ်စွယ်တို့တိုးကြီးတို့ တိုးလေးတို့ကိုလည်း လွမ်းပါရဲ့။ ဒါပေသီ ကျီးမနီးမျှော်လင့်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ဘူး။

**ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်
ခင်ခင်ထူး**

ပုဂံရည်ကျော်
ဇာဂြိုဟ်ကမ်း ဓားပန်း
ဝတ္ထုတိုရသ

(၁)

ရွာထိပ်ရေကန်ကြီး ရှေ့ရောက် တော့မှပဲ ရွာထဲရောက်လျှင် သူဝင် စရာအိမ်မရှိတော့ကြောင်းကို ကိုမင်းမောင် သတိရမိတော့သည်။

မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ရောက် ချင်း လေယာဉ်ပေါ်က ဆင်းခါစက ခံစားမိသော ခြေထောက်နှစ်ချောင်း စလုံး အားမရှိတော့သည့် ခံစားချက် မျိုး ပြန်ပေါ်လာသည်။

ရေကန်ကြီးကတော့ သူတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကလိုပဲ ကန်အပြည့် ကြာပင်ကြာပန်းတို့နှင့်တင့်တယ်

ကလေးတွေသိပ်မရှိတော့။ မြို့ပြ ကကျေးလက်ကိုဖြန့်ထွက်မလာဘဲ ကျေးလက်ကလေးတွေက မြို့ပြကို ရွှေ့ပြောင်းတာများလွန်းနေသည်ဟု နိုင်ငံခြားမှာတုန်းက သူကြားခဲ့ရ သည့် သတင်းတွေပဲ မှန်နေပြီလား မသိ။

စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ကန် ပေါင်ကိုပတ်၍ လျှောက်လာခဲ့ သည်။ ကန်ထဲကို ရေခပ်ဆင်းသည့် အုတ်လှေကားကလေးထိပ်တွင် ညောင်ပင်ကြီးက အရိပ်အာဝါသ ကောင်းနေဆဲ။ ညောင်ပင်မှာ

ထားသည့် နှစ်ယောက်ထိုင်အုတ်ခုံ ကလေးနှစ်ခုရှိသည်။

ငယ်ငယ်က သူနှင့် သူငယ်ချင်း မောင်ဝင်းတို့ ထိုင်နေကျ။

သူက ဒီရွာမှာနေတာမဟုတ်။ သည်ရွာနှင့် ၅ မိုင်လောက်ဝေး သော စက်ရုံဝင်းထဲမှာနေတာဖြစ် သည်။ ကျောင်းတက်ရင်း သည်ရွာ သားမောင်ဝင်းနှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ် တော့ သည်ရွာကလေးကို ကျောင်း ပိတ်ရက်တွေမှာ စက်ဘီးနှင့် လာ လာလည်တတ်သည်။

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သည် အုတ်ခုံကလေးမှာ ခဏခဏထိုင်၍ နာရီနှင့်ချိပြီး စကားတွေပြောဖူးကြ သည်။ တစ်ခါတလေ မောင်ဝင်း ညီမလေးငြိမ်းငြိမ်းကိုပါ မောင်ဝင်း က ခေါ်လာတတ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ၁၄ နှစ် ၁၅ နှစ်လောက်။ ငြိမ်းငြိမ်းကလေး က ရှိလှ ၄ နှစ်ပေါ့။ ကျောင်းမနေ သေး။ ဘာရယ်တော့မဟုတ်။ မောင် ဝင်း အဖေကြီးက ကောင်းကောင်း မကျန်းမာ၊ အမေကြီးက အလုပ်ရှုပ် နေတာနှင့်ကလေးကို မောင်ဝင်းပဲ အတူဆော့ကစားပေးနေ၊ ထိန်းပေး နေရတာဖြစ်သည်။

ကိုမင်းမောင်အုတ်ခုံမှာ ဝင် ထိုင်ရင်း သက်ပြင်းချသည်။ ဒါတွေ က ဘာလိုလိုနှင့် အနှစ်နှစ်ဆယ် ကျော်ခဲ့ပြီ။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မနေ့ တစ်နေ့ကလိုပင် မှတ်မိနေဆဲ။

(၂)

“ငါတို့ ပြောင်းရတော့မယ်၊ မောင်ဝင်း”

“အေး၊ ငါကြားတယ်”

မောင်ဝင်းကတုံးတိတိ ဖြေရင်း ကန်ရေပြင်ကို ငေးနေသည်။ ပြီးတော့ ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ် သည်။

“တော်သေးတာပေါ့ကွာ။ ဝဝ တန်းပြီးမှ အမိန့်ထွက်လို့။ တိုးလိုး တန်းလန်းဆို မင်းတော်တော်ပျာ သွားမှာ”

သူငယ်ချင်း သံ ယောဇဉ် ကြောင့် ခွဲခွာရတာကို ဝမ်းနည်းဟန် ပြရမှာ မောင်ဝင်းအားနာနေဟန် ရှိသည်။

ငြိမ်းငြိမ်းကလေးက သူတို့ရှေ့

ကမြေကြီးပေါ်မှာထိုင်၍ အိုးပုတ် ကလေးတွေနှင့် ဆော့ကစားနေ သည်။ အိုးကလေးတွေထဲကို မြေကြီးတွေ ဖြည့်လိုက်သွန်လိုက်နှင့် ပါးစပ်ကလည်း တစ်ယောက်တည်း ဘာမှန်း မသိသောစကားတွေပြော နေသည်။

“မင်း ဝဝ တန်းအောင်ရင် မန္တလေးတက္ကသိုလ်တက်မှာလား မောင်ဝင်း”

မောင်ဝင်းကရယ်၍ ခေါင်းခါ သည်။

“အောင်မယ် မထင်ပါဘူးကွာ။ အောင်လည်း အလွန်ဆုံး အဝေးသင် ပေါ့။ ငါ့အဖေကျန်းမာရေးလည်း မင်းသိသားပဲ။ ငါ့မှ အလုပ်မလုပ် ရင် ငြိမ်းငြိမ်းလေး ဘယ်လိုလုပ် ပညာသင်ပေးမလဲ”

မင်းမောင်အာစေးမိသွားပါ သည်။

(၃)

မောင်ဝင်းသူ့ကိုယ်သူ နိမိတ် ဖတ်ခဲ့သလိုပင် ဝဝ တန်းကျသည်။ ပြန်ဖြေတာလည်း မအောင်ကြောင်း ကြားရသည်။ မြို့တက်၍ ဆိုင်ကယ် ပြင်ဆိုင်မှာဝင် လုပ်သတဲ့။ နောက် နည်းနည်းကျွမ်းကျင်လာချိန်တွင် ရွာနီးချုပ်စပ်မှာ ဆိုင်ကယ်တွေ များလာသဖြင့် ရွာပြန်ဆိုင်ကယ်ပြင် ဆိုင်ဖွင့်သတဲ့။

မင်းမောင် တက္ကသိုလ်ဒုတိယ နှစ်မှာ နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်တစ်ခု ဝင်ခွင့်ရ၍ မြန်မာနိုင်ငံမှ မထွက် ခွာမိမောင်ဝင်းကို သွားရှာတွေ့သေး သည်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် သည်ခုံမှာ ထိုင်ဖြစ်သေးသည်။

အသားအရေ မည်းပြောင် နေသော်လည်း မောင်ဝင်းမျက်နှာ က အပြုံးမပျက်ခဲ့။

“အရိပ်ထဲ အလုပ်လုပ်ရတာ ဒီလောက်မည်းသွားရလား သူငယ် ချင်းရာ”

မောင်ဝင်းက ရယ်သည်။

“ဆိုင်ကယ်ပြင်တာများ မင်း က ကားဝပ်ရှေ့မှတ်နေလား။ ပြီး တော့ ဘာပစ္စည်းမှ ကြိုဝယ်ထားနိုင် တာမဟုတ်ဘူး။ လိုတိုင်းကိုယ့်ဟာ ကိုယ်မြို့တက်ဝယ်ရတာ”

“အဆင်ရောပြေရဲ့လားကွာ”

နေမြ။ ကန်ဘေးမှာ ငှက်ပျောပင် တွေကလည်း ထူထပ်စွာပေါက်နေ ကြမြ။ ပိတောက်ပင်ကြီးနှင့် သရက် ပင်ကြီးကိုတော့ မတွေ့တော့။ တခြားသစ်ပင်ကြီးတွေလည်း တော်တော်နည်းသွားပုံရသည်။ နေက သူငယ်ငယ်က ကြုံခဲ့ဖူးသည့် ညနေခင်းတွေထက် သိသိသာသာ ပူနေသည်။

ရွာကလည်း ကန်နှင့် နည်း နည်း ပိုဝေးသွားတာလားမသိ။ ကန်နားက ရပ်ကြည့်လိုက်လျှင် ထင်ထင်ရှားရှားမြင်ရသည့် တဲ

ကပ်ရိုက်ထားသည့် ရေချမ်းစင်ကို တော့ မတွေ့ရတော့။

လွန်ခဲ့သော ဝဝ နှစ်လောက် ကတော့ သည်ရေချမ်းစင်က ရေအိုး ကလေးကရေခပ်ဆင်းသူ တိုင်းဖြည့် ဖြည့်သွားသဖြင့် အမြဲ ပြည့်ပြီး စိုရွှံ့နေတတ်သည်။ ယခု တော့ ရေခပ်ဆင်းသူတွေပဲ မရှိတော့တာ လား။ လူတွေကပဲ ပလတ်စတစ်ဘူး ထဲက သောက်ရေသန့်ကိုသာ သောက်နေကြတော့တာလားမသိ။

အုတ်လှေကားကလေး၏ ထိပ် ညောင်ပင်ရိပ်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်

ပန်းတွန်းပြသည်။
“အဖေကဆုံးသွားတော့ ဆေးဖိုးတော့ရှာစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့ကွာ။ ငြိမ်းငြိမ်းလေးကျောင်းစရိတ်ကလည်း မူလတန်းပဲဆိုတော့ သိပ်မကုန်ဘူးပေါ့။ နောက်ဆိုရင်တော့ ဝိုရွာမှာပေါ့”

အဲဒီညက သူ့ရွာမှာအိပ်ဖြစ်သည်။ ညစာစားအပြီးတွင် ရှစ်နှစ်ပဲ ရှိသေးသော ငြိမ်းငြိမ်းလေးက လက်ဖက်သုပ် ပန်းကန်လေးချပေးပြီး . . . လက်ဖက်စားပါဦး ကိုကိုကြီး. . . ဟု ယဉ်ကျေးချိုသာစွာ ပြောတော့ သူ သဘောကျစွာ ရယ်မောပြီး ကလေးပါးလေးကို လိမ်ဆွဲခဲ့မိတာတောင် မှတ်မိသေး။

(၄)

သူ့နိုင်ငံခြားမှာ လုပ်ငန်းစီမံခန့်ခွဲမှုပညာနှင့် ဘွဲ့ရပြီးအလုပ်လုပ်ရင်း ဘွဲ့လွန်ဆက်တက်တော့ မြန်မာပြည် တော်တော်နှင့် ပြန်မရောက်ဖြစ်။

မြန်မာ့ရောက်သည်အခေါက်မှာတော့ မိဘတွေကို အညာဘုရားဖူးပို့ရင်း သူ့ရွာကလေးကို ရောက်ဖြစ်အောင် ရောက်ခဲ့သေးသည်။

သည်တစ်ခါတော့ ရွာထိပ်ရောက်သည်နှင့် အင်္ကျီမပါသော ကျောပြောင်ကြီးနှင့် လုံချည်တိုတိုဝတ်ပြီး ဆိုင်ကယ်စီးလာသော မောင်ဝင်းနှင့် တည့်တည့်တိုးသည်။

အသား နည်းနည်းပိုမည်းသွားပြီး ဝိုက်နည်းနည်း ရွဲလာသော်လည်း မောင်ဝင်းကို သူ့ချက်ချင်း မှတ်မိပါသည်။

“ မောင်ဝင်း ”

မောင်ဝင်းက ဆိုင်ကယ်ရပ်၍ သူ့ကို ခဏကြောင်ကြည့်နေပြီးမှ ရုတ်တရက် ပြုံးလာပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ်က အူယားဖားယား ပြေးဆင်းလာသည်။

“ မင်းမောင် . . . အောင်မယ်လေး ငါ့ သူငယ်ချင်း ဖြူဝင်းငြိမ်း ချောလို့ပါလားကွ။ ငါက ငါတို့ရွာကို အမိတီဗီလာရိုက်တဲ့ မင်းသားများလားလို့ဟေ့။ ဘယ်တုန်းက မြန်မာပြည်ရောက်သလဲ။ အပြီး ပြန်လာတာလား ”

“ ဖြည်းဖြည်းမေးပါကွာ . .

ခဏလာတာပေါ့ကွ။ မင်းသတိရ လို့ဝင်လာတာ။ မင်းကအခု တခြားသွားမလို့လား ”

ခေါင်းခါပြသည်။

“ ရေကန်တင်ပါကွာ ”

“ ရေကန် ဘာသွားလုပ်မလို့လဲ ”

ငြိမ်းငြိမ်းရေခပ်သွားတာကြာလို့ အမေကလိုက်ကြည့် ဆိုလိုဟေ့ မင်းကတစ်ဦးတည်းသောသား။ ဒီဒုက္ခတွေ မသိဘူး။ နှမအပျိုဖြစ်တာ မောင် ဘယ်လောက်အလုပ်ရှုပ်တယ်မှတ်သလဲ ”

မင်းမောင်က ရယ်သည်။

“ အဲဒီဒုက္ခတွေ ခံချင်တာပါကွာ။ အမေက ငါ့ကိုနှမကလေးတစ်ယောက်မှ မွေးမပေးလို့။ မွေးပေးရင်ဖူးဖူးမှတ်ထားမှာ။ နို့ . . ငြိမ်းငြိမ်းက မလိမ္မာလို့လား။ မင်းက ဒီလောက်စိတ်ပူနေရအောင် ”

“ လိမ္မာပါကွာ။ ကျောင်းမှာလည်း ‘တစ်’ချည်းပဲ။ စိတ်ပူရတာတော့ . . မင်းသာလိုက်ကြည့်ပေတော့ ”

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်သား ထိုင်နေကျ အုတ်ခုံကလေးဆီ အထိ ဆိုင်ကယ်ကို တွန်းယူသွားကြသည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ အသက်၁၆ နှစ်ခန့် အပျိုပေါက် မိန်းကလေးတစ်ဦး ရေကန်ဘက်ဆီမှ ရေအိုးကလေး ခါးပွေ့၍ တက်လာနေသည်။ ကျောင်းဝတ်စုံ အနှမ်းကလေးနှင့် မို့ ငြိမ်းငြိမ်းပဲ ဖြစ်မှာပဲဟု မင်းမောင် တွက်မိသည်။

မိန်းကလေးကမော့ကြည့်လိုက်တော့ မင်းမောင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပါသည်။

“ ငြိမ်းငြိမ်း ‘ညီမလေး’ မင်းမောင်ကြီး မှတ်မိလား ”

ငြိမ်းငြိမ်းက ချစ်စဖွယ်ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ မှတ်မိပါတယ်။ ကိုကိုကြီးက ဖြူလို့ ချောလို့ ”

မင်းမောင် မှင်တက်နေဆဲ။ မောင်ဝင်းကရယ်သည်။

“ ငါ့နှမ ငါဘာလို့ စိတ်ပူလဲ သိပြီလား . . ဟေ့ကောင် ”

မင်းမောင်ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ ဟုတ်ပဲ ညီမလေး ရယ်မောင်ဝင်းနဲ့ တစ်ဖေအေတည်း တစ်

ဖေအေတည်းလို့တောင် ထင်စရာ မရှိဘူး။ ဘယ်တုန်းက အဲသလောက်လှသွားရတာလဲ ”

မောင်ဝင်းက . . ခွေးကောင် .

ဟု ဆဲ၍ရယ်သည်။

“ မင်းတို့လို ဘဝမျိုးမှာတော့ နှမလှလှ ရှိတာဂုဏ်ယူစရာပေါ့ကွာ။ ငါတို့ဘဝမှာတော့ နှမလှလှ ရှိတာ ရင်ထဲပူနေရတာပေါ့။ သူ့ရွယ်တူတွေကလည်း စိတ်ပူစရာကောင်တွေချည်းပဲကွာ ”

မင်းမောင်စာနာစွာ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ ငြိမ်းငြိမ်းက ဘယ်နှုတ်တုန်းလဲ ”

“ ၁၀ တန်းပါ ကိုကိုကြီး ”

မင်းမောင်ကမောင်ဝင်းကို လှည့်ကြည့်သည်။

“ ၁၀ တန်းတော့ ရေခပ်မခိုင်းနဲ့ တော့လေကွာ။ ဟေ့ကောင်။ မင်းပဲ ငယ်ငယ်က မင်းနှမကို ပညာတော်စေချင်တယ်ဆိုပြီး ”

“ ဒါလေးတစ်ခုတည်းခိုင်းတာပါကွာ။ ဒါတောင်သူက မနေတာပါ။ မင်းကလည်း။ အစ်ကိုအရင်းထက် ကဲ ပြနေပြန်ပြီ ”

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သား ရယ်တော့ ငြိမ်းငြိမ်းကချစ်စဖွယ်လိုက်ရယ်ပါသည်။ အဲသည် ညက သူ့ရွာမှာ အိပ်တော့ ငြိမ်းငြိမ်းက အစဉ်အလာမပျက် လက်ဖက်သုပ်ကျွေးပါသေးသည်။

(၅)

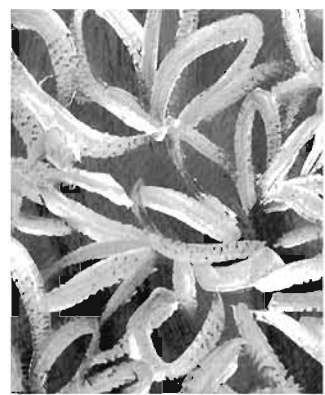
ကိုမင်းမောင် ရေကန်ကြီးဘက်ကို ငေးကြည့်နေရင်း မျက်ရည်ပိုင်းလာသည်။

သည် ရေကန်ကြီးရှေ့မှာ သူ့ရယ်နိုင်တာနောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်ခဲ့သော ထိုနေ့ကလေးကို ပြန်သတိရမိတိုင်း သူ့မျက်ရည်လည်ချင်သည်။

အဲသည် တစ်ခေါက်ကသူ့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ရွာပြန်ပြေးရပါသည်။ ရွာက ကျောင်းဆရာလေးက မောင်ဝင်းကို သူပေးခဲ့သော ဖုန်းနံပါတ်နှင့် ဖုန်းဆက်ခေါ်၍ပါ။

မောင်ဝင်းရွာကနေ မြို့ကို ဆိုင်ကယ်နှင့် ဆိုင်ကယ်ပစ္စည်းတက်ဝယ်ရင်း ကုန်ကားနှင့် တိုက်မိသတဲ့။ ဦးထုပ်ကလည်း ဆောင်းမထား

သည်ရေကန်ကြီးရှေ့မှာ သူ့ရယ်နိုင်တာ နောက်ဆုံးအချိန်ဖြစ်ခဲ့သော ထိုနေ့ကလေးကို ပြန်သတိရမိတိုင်း သူ့မျက်ရည်လည်ချင်သည်။

သဖြင့် ပွဲချင်းပြီးရောတဲ့။

မောင်ဝင်း အသုဘချအပြီးမှာ မျက်နှာကလေး နီရဲဖို့ဖောင်းနေအောင် နေ့ရော၊ ညပါပိုနေသည့် ငြိမ်းငြိမ်း၏ မျက်နှာကလေးကို ငေးကြည့်ရင်း မင်းမောင်တစ်ယောက် ဖျောင်းဖျစ်စကားလုံး ရှာမတွေ့ခဲ့ပါ။

ကျောင်းဆရာကလေးကတော့ အရေးအကြီးဆုံးစကားကို တိုးတိုးကလေးညည်းတွား၍ ပြောပါ သည်။

“ ကလေးပညာရေးနှမြောစရာ ဗျာ။ စာသိပ်တော်တာဗျ ”

မင်းမောင် တုန်တက်သွားပါသည်။

တစ်ညလုံးစဉ်းစားပြီးနောက် တွင်တော့ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ကို ပြတ်သားစွာချနိုင်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ ကျောင်းဆရာ ကလေးနှင့် ရွာလူကြီးတချို့ကို ခေါ်၍ ငြိမ်းငြိမ်းတို့သားအမိကို သူစကားပြောပါသည်။

“ မောင်ဝင်းနှမဟာ ကျွန်တော့်နှမပါပဲ။ ကျွန်တော့်မန်နေဂျာပေါက် စလစာဟာ နိုင်ငံခြားမှာတော့ ဘာမှမဟုတ်ပေမဲ့ မြန်မာပြည် နှုန်းနဲ့ ဆိုရင်တော့ ငြိမ်းငြိမ်းဘယ်

ပျော်ရာမှာမနေ
 တော်ရာမှာနေရမယ်ဆိုပေမဲ့
 သည်လှိုဘဝမျိုးမှာ
 ရုန်းကန်နေရတာကနေ
 ထွက်သွားရမှာ
 ပျော်မယ်လို့လည်း
 မသေချာ
 တော်တယ်လို့လည်း
 မသေချာတော့ ဒီနွဲ့ကနေ
 ကြာရိုးကလေးတန်းလည်း
 နဲ့ပဲ ဆက်နေနေရဦးမှာပဲ

တက္ကသိုလ်တက်တက် ဘွဲ့ရတဲ့ အထိ ကျွန်တော်တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်။ လူကြီးတွေသဘောတူမယ်ဆိုရင် ဒီအနီးဆုံးမြို့အထိ ကျွန်တော် ငွေမှန်မှန်လွှဲပေးပါမယ်။ ငြိမ်းငြိမ်း တို့သွားယူနိုင်ဖို့ လူကြီးတွေ ဝိုင်းစဉ်းစားပေးကြပါ”

ငြိမ်းငြိမ်းတို့ သားအမိက ပထမတော့ အားနာခြင်း သည်းစွာ ငြင်းကြသေးသည်။ နောက်တော့ လူကြီးတွေပါဝင်ဖောင်းဖွယ် လက်ခံသည်။

အဲသည် တစ်ခေါက်က သူပြန်တော့ ငြိမ်းငြိမ်းသူ့ကို ကန်တော့ပါ

သည်။

(၆)

ကိုမင်းမောင်မျက်နှာကို ကန်ရေပြင်မှ ဖြတ်သန်းလာသည့် လေအေးကလေးတိုက်ခတ်တော့ ပါးပြင်က ချွေးစက်ကလေးတွေက အေးမြမြအရသာကို ခံစားရသည်။

ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဆယ်နှစ်တောင် မကတော့။

ငြိမ်းငြိမ်းကိုလည်း အဲဒီကတည်းက သူမတွေ့ရတော့ပါ။

ငြိမ်းငြိမ်း ၁၀ တန်းကိုထူးချွန်စွာအောင်ပါလျက်နှင့် အဝေးသင်တက္ကသိုလ်ပဲတက်မည်ဟု သူ့ကို စာရေးစဉ်က သူ့ဆေးတက္ကသိုလ် အတင်းတက်ခိုင်းခဲ့သည်။ မကွေးဆေးတက္ကသိုလ်မှာ ငြိမ်းငြိမ်းတက်နေသည့် ငါးနှစ်လုံးလည်း သူ့ကို စာမှန်မှန်ရေးခဲ့သည်။ တစ်နှစ် တစ်တန်းလည်း အောင်သတုံ။ အစကတည်းက လိမ္မာသောကလေးပဲ။ ဘဝပေးအသိနှင့် ပို၍ပင် ဆင်ခြင်တုံတရားပြည့်ဝတော့ပေမေပေ။

ငြိမ်းငြိမ်း အလုပ်သင်ဆရာဝန် ဖြစ်သောနှစ်မှာ ငြိမ်းငြိမ်း အမေဆုံးသည်။ ငြိမ်းငြိမ်းက မကွေးတွင်ပင် အလုပ်သင်ဆရာဝန် ဆက်ဆင်းသည်။

သူ့ကိုတော့ စာမှန်မှန်ရေးနေဆဲ။ အလုပ်သင်ဆရာဝန်လစာ အဲဒီအချိန်က တစ်ထောင်ကျော်သာရသော်လည်း ၁၀တန်းဖြေမည့်ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတွေကို အချိန်ပိုင်း ကျူရှင်ပြရာမှ ဝင်ငွေလုံလောက်ကြောင်းနှင့် ကူညီခဲ့သည်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း၊ ကျောင်းလည်းပြီးပြီမို့ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ကြည့်ချင်ကြောင်း၊ ငွေမပို့တော့ရန် အကြောင်းတွေ ပါလာသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကိုမင်းမောင် ရနေသော လစာနှင့် စာလျှင် ငြိမ်းငြိမ်းကို ပို့ရသောငွေမှာ ဘာမှမရှိတော့သော်လည်း လူငယ်တစ်ဦး၏ ကြိုးစားချင်သော စိတ်ကိုအားပေးလိုစိတ်ဖြင့် ကိုမင်းမောင်က ငွေမပို့တော့ဘဲ လိုအပ်လျှင် အချိန်မရွေး စာရေးရန်သာ မှာလိုက်သည်။

အလုပ်သင် ဆရာဝန်ပြီးတော့

လည်း ငြိမ်းငြိမ်းမကွေးတွင်ပင် ဆက်နေနေသတုံ။ ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတစ်ရုံတွင် ဝင်လုပ်ရင်းကျူရှင်ဆက်ပြနေသတုံ။ နောက်တော့ လက်ထောက် ဆရာဝန် ရွေးချယ်စာမေးပွဲဝင်ဖြေတာအောင်သတုံ။ မေမြို့၊ ဇီးပင်ကြီးပဟိုဝန်ထမ်းတက္ကသိုလ်မှာသုံးလ သင်တန်းတက်ရမတုံ။ အောင်လျှင် ဘယ်မြို့ကို ရောက်မည်မသိသေးသတုံ။

အဲသည်အချိန်မှာ တခြားနိုင်ငံကြီးတစ်ခုက ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုတွင် ပိုကောင်းသောလခနှင့် ကိုမင်းမောင် အလုပ်ရသဖြင့် နိုင်ငံပြောင်းခဲ့ရသည်။ ငြိမ်းငြိမ်းစာတွေ ဆက်မရလျှင် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားမည် စိုးသဖြင့် စာရောက်လျှင် ဆက်ပို့ပေးရန် အစီအစဉ်များလုပ်ခဲ့သော်လည်း အဲသည်နောက်ပိုင်း ဘာစာမှ မရောက်တော့ပါ။

သိပ်အလွမ်းဝေးသည့် မြို့တစ်မြို့မြို့ကိုပဲ ရောက်သွားတာလား။ အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေကျသွားပြီး ကိုမင်းမောင်ဆီစာမရေးအားတော့တာလား။ စာတွေပဲလမ်းမှာ ပျောက်တာလား။

ဝေခွဲ၍မရပါ။

ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်။ ယခု လောက်ဆိုသူငယ်ချင်း အပေါ်တာဝန်ကျေခဲ့ပြီဟု ယူဆမိ၍လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း လူပျိုကြီးဖြစ်နေဆဲမို့ ကိုယ်ကူညီဖူးခဲ့သော ဆရာဝန် မလှလှ ကလေးတစ်ယောက်ကို ရေဆုံးရေဖျားလိုက်ရှာမှာ လည်းကောင်း၊ ပိုကြီးသော ရာထူးတွင် ပိုကြီးသော တာဝန်နှင့် ပိုများသော အလုပ်တွေပါလာသဖြင့်လည်းကောင်း ကိုမင်းမောင် ငြိမ်းငြိမ်းကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပဲထားခဲ့ပါသည်။

ဆယ်နှစ်ကျော် ကြာပြီးမှ ပထဦးဆုံး အကြိမ်မြန်မာပြည် ပြန်လာတော့ ထုံးစံအတိုင်း မိဘတွေနှင့် အညာဘုရားထွက်ဖြစ်ခဲ့ပြန်ပါသည်။

သည်ရွာမှာ သူနှင့်သိတာဘယ်သူမှမကျန်တော့လောက်ဘူးဆိုတာ သိနေသော်လည်း သွားလေသူ သူငယ်ချင်းအတွက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကလေးတစ်ခုခုလုပ်ပေး

ရင်းက သည်နေရာကလေးတွေကို အလွမ်းမြေကြည့်ဖို့ ယခုဝင်လာခဲ့တာပါ။

သို့သော် သည် ရေကန်ကြီးက ပြီးလျှင် ဘယ်ကိုများဝင်ရပါမည်တုံလဲ။

တွေဝေစွာဖြင့် အုတ်ခုံကပြန်ထသည်။ ခြေတစ်ဖက်က အုတ်လှေကား၏ အစွန်းကိုသွား နင်းမိသဖြင့် ဟပ်ထိုးပစ်လဲ သွားသည်။

“အား”

ခြေထောက်တစ်ဖက်ဆီက နာကျင်မှုကြောင့် ခြေသလုံးပေါ်အောင် လုံ့ချည်ကိုမကြည့်လိုက်တော့ သွေးထွက်နေသည့် ပွန်းရှုဒဏ်ရာ။

ဒုက္ခပဲ။

ဆေးထည့်ဖို့ ဒီရွာမှာ ဘာဆေးခန်းမှ မရှိတာ သူမှတ်မိသည်။ မြို့ကို ချက်ချင်းပြန် ချင်လျှင်လည်း ငှားလာသည့် ကားက အဆင်သင့်စောင့်နေတာရှိသည်။ သို့သော် မောင်ဝင်းအတွက်ဘာမှ လုပ်မပေးရသေး။

တက္ကသိုလ်တက်စုတ်သပ်ရင်း နေရာမှထသည်။

ဆေးလက်ထောက်တွေ ဘာတွေများရှိနေပြီလား မသိဘူး။ ရွာနားသွားပြီး ရွာသားတစ်ယောက် ယောက်ကို မေးကြည့်မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်သည်။

(၇)

“ခင်ဗျားကကောင်းတယ်”

ဓားမခါးထိုးထားသည့် ရွာသားကပြောသည်။

“ဘာကိုလဲ”

“စနေနေဆိုတော့ ရွာထဲမှာ ဆေးလာကုပေးနေတဲ့ ဆရာဝန် တစ်ယောက်ရှိနေတယ်။ သူက ဒီနားကမြို့က မြို့နယ် ဆေးရုံက လက်ထောက်ဆရာဝန်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေဆို ဒီရွာဆင်းလာပြီး ဆေးလာကုပေးတတ်တယ်။ ကျွန်တော်လိုက်ပြပေးမယ်”

ရွာသားကြီးလိုက်ပို့ပေးသော အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ သူ့မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားပါသည်။

ဒါ... မောင်ဝင်းအိမ်ပါလား။ အိမ်ရှေ့မှာ ကွပ်ပျစ်ကလေး

တစ်လုံး။ အဲသည်အပေါ်မှာ အသက်အစိတ်ခန့်ရှိ မိန်းမပျိုက လေး တစ်ဦးနှင့် အသက် ၁၀ နှစ် ခန့်အရွယ်ကလေးလေးငါးဦးရှိ သည်။ ကြည့်ရတာ ဆေးကုနေသည့် ပုံတော့ မဟုတ်ပါ။ စာအုပ်တစ်အုပ် နှင့် ကလေးတွေကို ပုံပြင်ဖတ်ပြနေ တာဟု ထင်သည်။

သူတို့ရပ်လိုက်တော့ မိန်းမပျို က မော့ကြည့်သည်။ ပါးစပ်က လေးအဝိုင်းသားဖြစ်သွားပြီး တပ်ထားသော မျက်မှန်ကလေးကို ချွတ်သည်။

“ကိုကိုကြီးလား”

“ငြိမ်းငြိမ်းလား... ဟင်”

မိန်းမပျိုက နေရာမှ ဝုန်းခနဲ ထ၍ သူ့အပြေးတစ်ပိုင်းလျှောက် လာသည်။ အနားရောက်တော့ သူ့ လက်တစ်ဖက်ကို ပြေးဖက်မည့် ဟန်ပြုပြီးမှ ရှိ၍ ရပ်လိုက်သည်။ မျက်ရည်တွေ... တွေတွေကျ လာသည်။

“ငြိမ်းငြိမ်း၊ ညီမလေး၊ မငိုနဲ့ လေ။ ဘာလို့ငိုရတာလဲ”

ငြိမ်းငြိမ်းက မျက်ရည်များဝင်း လက်နေသော မျက်လုံးတစ်စုံနှင့် မော့ကြည့်သည်။

“ကိုကိုကြီး မကောင်းဘူး။ ငြိမ်းငြိမ်းစာတွေကို တစ်စောင်မှ မပြန်ဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ထဲမှာ ငြိမ်းငြိမ်းရေးတာ အစောင်သုံးဆယ် ကျော်ပြီ။ တစ်စောင်မှကို မပြန်ဘူး။ ငြိမ်းငြိမ်းမှာဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ။ ငြိမ်း ငြိမ်းလိမ်လိမ်မာမာ စာကြိုးစားခဲ့တာ ပဲ။ ကိုကိုကြီးစိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လောက်အောင် ဘာမှလည်း မလုပ်ခဲ့ဘူး။ ဘာမှလည်း မရေးခဲ့ ဘူး”

ဒီလိုကိုး။

ကိုမင်းမောင် သက်ပြင်းချ သည်။ ရွာသားကြီးကတော့ ပါးစပ် အဟောင်းသား။

“မရောက်တာပါ။ ညီမလေး ရယ်။ နိုင်ငံပြောင်း၊ အလုပ်ပြောင်း သွားတာ။ စာတွေဆက်ပို့ပေးဖို့ တော့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။ တစ်စောင်မှ ရောက်မလာတာ။ တို့နောက်ဆုံး သိတာ ငြိမ်းငြိမ်း အလုပ်ထဲဝင်သွား တာဆိုတော့ ဘယ်ရောက်နေမှန်း မှ မသိတာ။ ဘယ်လိုလုပ်စာပြန်မလဲ။

ခုလည်း မြန်မာပြည်ခဏပြန်လာရင်း ဒီရွာမှာ ငြိမ်းငြိမ်းတော့ မရှိလောက် တော့ဘူးလို့ ထင်ပေမဲ့ သူငယ်ချင်း အတွက် ကုသိုလ်တစ်ခုခုလုပ်ပေး မလို့ဆိုပြီး ဝင်လာတာ”

ငြိမ်းငြိမ်းမျက်နှာကလေး ဝင်းပ လာပါသည်။

(၈)

ရွာထိပ်ရေကန်ကြီးဘေးက အုတ်ခုံတွင် နှစ်ယောက်သားထိုင် ဖြစ်ကြသည်။

“ကိုကိုကြီးမြန်မာပြည် ပြန် မလာသေးဘူးလား”

ငြိမ်းငြိမ်းကမေးသည်။ ကိုမင်း မောင်ဖြေရခက်သွားပါသည်။

“လောလောဆယ်တော့မဖြစ် သေးပါဘူး ငြိမ်းငြိမ်းရယ်။ ဒါနဲ့ ဟို မှာလည်း ဒီက ဆရာဝန်ကလေးတွေ ထွက်လာကြတာအများကြီးပဲ။ ငြိမ်း ငြိမ်းရေးမလာချင်ဘူးလား”

ငြိမ်းငြိမ်းကခေါင်းခါသည်။

“သူတို့ကို စိတ်ဆိုးရမလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဆိုးရမလား တောင် မခွဲတတ်တော့ပါဘူး... ကိုကိုကြီးရယ်”

ကိုမင်းမောင် မျက်ခုံးပင့်မိ သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ငြိမ်းငြိမ်း”

ငြိမ်းငြိမ်းက သက်ပြင်းချသည်။

“ဒီမှာလည်း လုပ်စရာတွေက အများကြီးရှိနေသေးတာ။ ကိုကိုကြီး သိတဲ့အတိုင်းပဲ။ တံခါးကပွင့်သွား ချင်တော့ သူများတိုင်းပြည်တွေ ကနေ ကူညီချင်တဲ့ လူတွေ အများ ကြီး ဝင်လာတာ။ သူတို့တောင် ဒီလာနေတဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ်က ဒီကနေ ထွက်သွားရမှာ လိပ်ပြာမလုံ ပါဘူး ကိုကိုကြီးရယ်။ ဒီမှာ ကိုယ် တွေ လုပ်နေတာတွေကို တကယ် ကူညီရာကျနေပြီလားလို့ ကြည့် တော့လည်း ငြိမ်းငြိမ်းတို့ရွာ တောင် ကိုကိုကြီး မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘာ တိုးတက်သေးလို့လဲ။ ဆရာဝန် တောင် နီးနီးနားနားမရှိလို့ ငြိမ်းငြိမ်း က ဟိုမြို့နယ်ဆေးရုံရှိတဲ့ မြို့မှာ နေရင်းက တစ်ပတ်တစ်ခါလာကု ပေးနေရတာ။ နေရာတိုင်း ဒီလို ချည်းပဲ”

ကိုမင်းမောင်အသက်ရှူကျပ်

သွားသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာကိုမေးတာလဲကိုကိုကြီး”

“တစ်ကမ္ဘာလုံးကလည်း အဲဒီ အဖြေကိုသိချင်နေတာပဲ။ မူဝါဒတွေ ပြောင်းလာတာသုံးနှစ်လောက်ရှိနေ ပြီ။ ပြည်သူတွေဘဝ ဘာမှသိသိ သာသာ တိုးတက်မလာသေးဘူးတဲ့။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲလို့”

ငြိမ်းငြိမ်းကရယ်သည်။

“ငြိမ်းငြိမ်းဦးနှောက်ကလေးနဲ့ ဘယ်လိုသိနိုင်ပါ့မလဲ ကိုကိုကြီးရဲ့။ မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ပြောဖူးတာ တော့ ရှိတယ်”

“ဘာတဲ့လဲ”

“မန်နေဂျာကောင်းတွေလို နေတာတဲ့”

ကိုမင်းမောင်မျက်လုံးပြူးသွား သည်။

“အဲဒါက ဘာကို ပြောတာလဲ”

“ငြိမ်းငြိမ်းတို့ ကျန်းမာရေး ဘက်ကိုပဲ ကြည့်လေ။ ဟိုတုန်းကနဲ့ စာရင်ဘတ်ဂျက်တွေ အများကြီး တိုးရတယ်။ ဘာတိုးတက်သွားသလဲ ဆိုတော့ အစိုးရဆေးရုံတွေမှာ ဆေးတွေပိုရလာတယ်။ ဆရာဝန် ဆရာမတွေ ပိုခန့်နိုင်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆေးရုံရောက်မလာနိုင်တဲ့ လူနာတွေကတော့ အများကြီးရှိ နေတုန်းပဲ။ ရောဂါဖြစ်ပွားနှုန်းတွေ ကလည်း ကျမသွားသေးဘူး။ တခြား ကဏ္ဍတွေမှာလည်း အတူတူပါပဲ။ ပြဿနာတွေကို အများကချည့်လိုက် ရှင်းနေရတယ်။ အရင်းကနေ စနစ် တကျ ရှင်းပစ်ဖို့ ပညာရှင်တွေ အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ လူတွေအများ ကြီးပေါင်းစဉ်းစားပေးရမှာ။ ဦးနှောက်တွေ အများကြီးလိုနေတာ ပေါ့။ အဲဒီ ဦးနှောက်တွေကလည်း အကုန်လုံးနိုင်ငံခြားမှာ”

ပြောရင်းက သတိရသွားဟန် ဖြင့် ကိုမင်းမောင်ဘက်လှည့်၍ လက်အုပ်ကလေးချီကာ... ကန် တော့နေ့။ ကိုကိုကြီး... ဟုပြော လေသည်။ အဲသည် ပြောသည့် ဟန်ကလေးကြောင့်ပင်လားတော့ မသိ။ ကိုမင်းမောင်တစ်ယောက် စကားပြန်မပြောနိုင်လောက်အောင် ပင် မြင်းပြွာ ရင်ခွန်နေပါတော့၏။ ငြိမ်းငြိမ်းက ကြာပန်းများ ပြည့်

နှက်နေသော ရေကန်ကြီးကို လက် ညှိုးထိုးပြသည်။

“ငြိမ်းငြိမ်းတို့ကတော့ ဟိုကန် ထဲက ကြာပန်းတွေလိုပါပဲ။ နွံထဲ ကနေ ဖြစ်လာတာ။ နွံနဲ့ အဝေးကြီး ကိုလည်း ထွက်မသွားနိုင်ဘူး။ အရိုး ပြတ်ရင် အသက်မဆက်နိုင်တော့ မှာလည်း ကြောက်တယ်။ ကိုယ်ရှိလို့ နည်းနည်းသာသာယာ ယာရှိသလို ရှိနေသေးတော့ ရေကန်ကိုလည်း အားနာတယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့။ ပျော် ရာမှာ မနေတော်ရာမှာ နေရမယ်ဆို ပေမဲ့ သည်လိုဘဝမျိုးမှာ ရုန်းကန် နေရတာကနေ ထွက်သွားရမှာ ပျော်မယ်လို့လည်း မသေချာတော် တယ်လို့လည်း မသေချာတော့ ဒီနွံ ကနေ ကြာရိုး ကလေး တန်းလန်း နဲ့ပဲ ဆက်နေနေရဦးမှာပဲ”

ကိုမင်းမောင် ကျေနပ်စွာပြုံးမိ သည်။

ငါပျိုးခဲ့တဲ့ ပန်းကလေးက ကြာပန်းကလေးတဲ့လား။

ဒီပန်းကလေးကို ပျိုးပေးခဲ့မိ တာ ကိုယ်မကျေခဲ့သမျှတွေ တစ် စိတ်တစ်ပိုင်းပြန်ဆပ်သလို ဖြစ်ခဲ့ပြီ ဟု ထင်မိ၏။

အဲသည် ပီတိစိတ်ကို ရီဝေစွာ ခံစားရင်းနေရာမှထသည်။ ခြေ ထောက်က ပတ်တီးက နည်းနည်း ကျပ်သယောင်ရှိသဖြင့် မသိမသာ ကလေးယိုင်သွားသည်။ ငြိမ်းငြိမ်း ကနေရာမှ ကမန်းကတန်းထ၍ သူ့လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဖေးမ သည်။

ထိုသွားတာက လက်ဖဝါးနုနု ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် လက်မောင်းပါ ပဲ။ သို့သော် ဘေးမှာ ငြိမ်းငြိမ်းရပ် နေသည့် အဟုန်က သူ့ညာဘက် ခြမ်းတစ်ခုလုံးနှင့် ဘယ်ဘက်ရင် ဘက်ကို နွေးထွေးစေလေသည်။

“တို့ပြန်တော့ ပြန်လာဦးမှာပါ။ တို့ပြန်လာရင် ငြိမ်းငြိမ်းက ဒီရွာ ထိပ်က လာကြိုမှာလား”

ငြိမ်းငြိမ်းကခေါင်းခါပြသည်။

“ကိုကိုကြီးကလည်း သိမှ တော့ လေယာဉ်ကွင်းကတည်းက လာကြိုမှာပေါ့”

ရယ်သံလေးများကြားခင်းတစ် လျှောက်လွင့်ပျံ့သွားပါသည်။

လင်္ကာရည်ကျော်

(က)

နံနက်စောစော နှင်းမှုန်ဖွဲ့ဖွဲ့ ကြား 'မိုးပွင့်'၏ နဖူးတွင် ချွေးစို့နေပြီ။ ခြေလှမ်းသွက်သွက် လှမ်းရခြင်းကြောင့်ဟုထင်သည်။ သို့မဟုတ် ဆန္ဒစောနေခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။

ဒီနေ့ ကျုံ့မငေးသင်္ဘောပတ် ရှိသည်။ ရန်ကုန် ဝါးတန်းဆိပ်ကမ်းတွင် နံနက်လေးနာရီသင်္ဘော ဆိုက်မည်။ အိမ်ရောက်ပြီးချိန် လောက် မှန်း၍ လာခဲ့ပါဟု 'ကိုခန့် ထွန်း'က မှာထားသည်။ သူ့အိမ်နှင့် မိုးပွင့်၏ အိမ်သည်ရပ်ကွက်၏ အရှေ့ပိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်း ဖြစ်သည်။ မိုးပွင့် တွေ့ချင်နေသည့် အမျိုးသမီးကြီးနှင့် ဒီနေ့ဆိုကြမည် ဟူသောအတွေးကြောင့် ရင်ခုန်နေသေးသည်။

ထို အမျိုးသမီးကြီးသည် အသားညိုသူ၊ အရပ်ပူသူဟု သိနှင့်

ပြီးဖြစ်သည်။ အပြောချိုသလား ခါးသလား... အနေယဉ်သလားရိုင်းသလား... သိချင်စိတ်ဖြင့် မိုးပွင့် ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီးအတွက် နံနက်ခင်းစာ လက်ဖက်ရည်နှင့် ပေါက်စိဝယ်လာသည်။ နှစ်ဦးသားဆုံလျှင် နှုတ်ဆက်ရမည့် စကားလုံးလည်း ရွေးမရ၊ မည်သို့ခေါ်၍ မည်သည့်စကားဆိုရပါ...။

ကွန်ကရစ်လမ်း နှစ်လမ်းကျော် လျှောက်ပြီး လမ်းကွေ့ထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည်။ စိမ်းနုနု အရောင်

သံဆန်ခါ တပ်ထားသော သွပ်မိုးပျဉ်ထောင် အိမ်ထဲသို့ ခြေသံဖွဖွဖြင့် လှမ်းဝင်သည်။ စေ့ထားသော တံခါးမကို အသာတွန်းဝင်ပြီး ဝေ့ဝဲကြည့်ဖြစ်သည်။

ညှော်ခန်းတီဗီဘက်ကို မျက်နှာမူလျက် ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးကြီး၏ ကျောကိုမြင်ရပြီ။ ဒူးတစ်ဖက်ထောင်၊ လက်တစ်ဖက်တွင် ဆေးပေါ့လိပ် ညှပ်လျက်သားနှင့်။ တီဗီမှ တေးသံရှင်ကို တငေးတမော။

မိုးပွင့်က ချောင်းဟန့်အသံပေးလျက်-

“ကိုခန့်ရေ...”
အသံမဆုံးမီပင် အမျိုးသမီးကြီးက စွေခနဲ လှည့် ကြည့်သည်။ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အံ့အားတသင့် ကြည့်နေသည်မှာ ထူးဆန်းပုံရိပ်တစ်ခု မြင်လိုက်ရသည့် ပုံမျိုး။ အတန်ကြာမှ အိမ်ထဲသို့ မေးငေါ့ပြုပြီး...

“အထဲမှာ ရှိတယ်”
လေသံပြတ်နှင့် ပြောသည်။

ခပ်ဆောင့်ဆောင့် အသံကြောင့် မိုးပွင့်မျက်နှာပင့်ခနဲ။ လျှပ်တစ်ပြက် မြင်လိုက်ရသည့် မျက်နှာပုံပန်း သဏ္ဍာန်မှာ နှစ်လိုဖွယ်မရှိ။ ကွမ်း ချေးများနှင့် နီစွေးစွေးသွားမှာ မညီ မညာ။ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အဖု အထစ်ကျောက်ပေါက်ရာများလည်း ဟိုတစ်စသည်တစ်စ။ ခပ်စိမ်းစိမ်း ဆက်ဆံချင်ပေမယ့် အလိုက်အထိုက် ခင်မင်ပြရဦးမည်။ တွေး၍မဆုံးမီ အိပ်ခန်းထဲမှ ကိုခန့်ထွက်လာပြီး ပြုံးမြဲမြဲဖြင့်...

“မိုးပွင့် ဝီရိယကောင်းသားပါ လာလေ... အမေရောက်နေပြီ၊ ဒါ ကိုယ့်အမေလေ မနက်သင်္ဘောနဲ့ ရောက်လာတာ” မိတ်ဆက်စကားဖြင့် အမေ့ကို လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ မိုးပွင့်ခေါင်း တစ်ချက်ညိတ် ဦးညွတ်ပြီး ပြုံးမိ သည်။ အမေဆိုသော အမျိုးသမီး ၏ မျက်ဝန်းများက မိုးပွင့်၏ ဆံနွယ် များထံ အကြည့်ရောက်နေပြီ။ မနေ့ ကမှ အသစ်ပုံ သွင်းထားသော ဆံနွယ်ခွေခွေလိပ်လိပ်သည် မိုးပွင့်

၏ နဖူးပေါ်ပခုံးပေါ်သို့ဖွာခနဲ ကျ သည်။ ကိုခန့်သည် အမေ့ဘက်လှည့် ၍ ရယ်ကျဲကျဲဖြင့်... “အမေ ဒါက ကျွန်တော်စာထဲ မှာ ရေးထားတဲ့ ‘မိုးပွင့်ခြွေ’ဆိုတာ လေ၊ သူက ရုံးမှာ အရာရှိမလေးဖြစ် နေပြီ အမေရဲ့၊ လှတယ်မဟုတ် လား... အမေ” မိတ်ဆက်ပေးနေသော ကိုခန့် ထံမျက်စောင်းချိုလျက် အမေပြော လိုက်ပုံမှာ မိုးပွင့်ရင်ထဲ တွန့်ခနဲ ပင်။ “အင်း... အင်း လှပျဲတော်၊

ရွပ်ယှက်ခတ်နေတဲ့ ဆံပင်တွေနဲ့” “အမေ ဝေဖန်ချက်ကို ရယ်နေ သောကိုခန့်ကြောင့် ရှက်ဝဲဝဲပြုံးပြမိ သည်။ ခေတ်ဆန်ခြင်းကို သဘော တွေ့ပုံမရ၊ နောက်နေ့တွင် သည် ဆံနွယ်ကို စည်ထားမှ ဖြစ်မည်။ အမှတ်လျော့သွားနိုင်သည်။ သားနှင်လက်ထပ်မည့် မိန်းကလေး ပေမယ့် အားမနာတမ်း ပြောချ မည့်ပုံမျိုး။ မိုးပွင့်အတွက်တော့ အနေကျ၊ စေမည် ယောက္ခမ လောင်းဟု မှတ်ချက်ချမိပြီ။

တောက်ပစွာ လောင်ကျွမ်းသော

မိုးပွင့်ပွင့်
(ရာမည)

ဝတ္ထုတိုရှာ

ဝယ်လာသော ခုနစ်လွှာ ပေါက်စီနှင့် လက်ဖက်ရည်ကို ကိုခန့်ထံပေးပြီး နီးရာခုံတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ အမေ့ကို နောက်ကျောမှ ကြည့်ခွင့်ရသဖြင့် တော်ပေသေး။ တီဗီဘက် မျက်နှာမူထားသော အမေ့ကို ဝေဖန်ကြည့်လျက် ဘဝင်မကျဖြစ်နေသည်။

ဆံနွယ်စများသည် ဖွာလန်ကျပြီး ခြောက်သွေ့သွေ့။ ဆေးလိပ်ဖွာနေသည်မှာ မီးခိုးတလူလူ။ ထူထူထဲထဲ ခွေပတ်ထားသော ဆံပင်တစ်အုပ်တစ်ကြီးမှာ သစ်သားဘီးလေးမှ လျှံထွက်နေသည်။ စကားတိုတိုပြတ်ပြတ်ပြောတတ်ပုံသည်လည်း တောဆန်နေသည်။ သည်အမေနှင့် အတူတူနေရလျှင် ပြောဆိုဆက်ဆံရခက်မှာ သေချာသည်။ မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကိုင်၍ ထွက်လာသော ကိုခန့်ကြောင့် မိုးပွင့် ဟန်လုပ်ပြုံးပြရသည်။

“အမေ မုန့်စားပါဦး၊ အမေ့ချွေးမလောင်းဝယ်လာတာ”

အသံကြား၍ အမေလှည့်ကြည့်သည်။ မုန့်ကို ကြည့်ပြီး မိုးပွင့်ထံ အကြည့်ရောက်သည်။ ခေါင်းခါလျက် -

“ဟေ့အေး... အမေ မကြိုက်ဘူးလေ သားရဲ့၊ ဈေးကြီးကကြီး နဲ့”

“ရန်ကုန်မှာက ဈေးမကြီးဘူးလေ၊ အမေ စားစေချင်လို့ ဝယ်လာတာကို”

ကိုခန့်၏ စကားကြောင့် အမေက မုန့်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ကြိုက်လျက်နှင့်ဈေးနှုန်းကြောင့် အားနာစကားဆိုခြင်းဟု မိုးပွင့် နားလည်လိုက်သည်။ စားပါဦးဟု ပန်းကန်ထိုးပေးစဉ် မိုးပွင့်ကို သေချာကြည့်သည်။ အမေ့မျက်နှာက ပြုံးတုံ့တုံ့နှင့်။

“အေးလေ... အရာရှိမဆိုတော့ ဝယ်ကျွေးနိုင်တာပေါ့။ အမေကတော့ ကျမငေးပုစွန်ချဉ်နဲ့ အုန်းယိုတွေပဲပါတယ်။ သမီးအတွက်ဝယ်လာတာ ယူသွားလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ၊ ကျွန်တော်ထုပ်ထားပြီးပါပြီ။ မိုးပွင့်ယူသွားမှာပါ”

ကိုခန့်က လက်ထဲမှ အထုပ်ကို ပြသည်။ အမေပြုံးကြည့်နေစဉ်

အထုပ်ကို ဆွဲ၍ နှုတ်ဆက်ပြန်ခဲ့သည်။ ယူသာ ယူခဲ့ရသည်။ မိုးပွင့်ကြိုက်သည့် အစားအစာမဟုတ်။ သွေးတိုးစာနှင့် ချောင်းဆိုးစာကို မိုးပွင့်ရှောင်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။

(ခ)

ဒီနေ့ရုံးတက်ရချိန်တွင် မိုးပွင့်ရင်ထဲ၌ ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိလှ။

ယောက္ခမတော်ရမည်သူသည် တောဆန်သူ၊ ကြားစရာ တစ်ကွက်မှ မရှိသူအဖြစ် မှတ်ချက်ချမိတာ အမှန်။

ကိုခန့်ထွန်းနှင့် ရုံးရှေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အတူတူထိုင်စဉ်ကလည်း သည်အမေအကြောင်း ပြောမဆုံး။ အခု ရုံးဆင်းချိန်အတူ ပြန်တော့လည်း အမေ့အကြောင်း ပြောပြန်ပြီ။

မဟုတ်။ ရယ်ဒီမိတ်အင်္ကျီ၊ ထဘီစကတ်၊ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်နှင့် ကြောကြော့ကော့ကော့ နေတတ်သော မိုးပွင့်ကို အမေ့ဝေဖန်ရေး လျှော့ပေးမည်မဟုတ်။ အမေ့ ရှေ့သို့သွားချိန်လေးတွင် အချိုးဒီဇိုင်းကို ပြင်ပါဦးမှ၊ သဘောမကျဘူးဆိုလျှင် ခက်ဦးမည်။ ကိုခန့်ထွန်းက သားလိမ္မာလေ။

ကိုခန့်ထွန်း၏ ခြေလှမ်းများ ဈေးတန်းဘက်ကနေ တရွေ့ရွေ့ လျှောက်စဉ် မိုးပွင့်မေးမိပြီ။

“ဘာတွေဝယ်မှာမို့လဲ၊ အတူတူနေတဲ့ ကိုစိုးနဲ့ လှိုင်ဦးတို့ပဲ ဈေးဝယ်နေကျဆို”

ပန်းသစ်တော်သီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ ငါးပုဏ္ဏား၊ ကိုက်လန်ရွက်၊ ကြက်ဥ၊ ကြက်သား... စသည်များ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးနှင့်

ယပ်တောင်အလှလေးဖြင့် တဖျပ်ဖျပ် ယပ်ခတ်နေစဉ် တရုပ်ရုပ် ခြေသံနှင့်အတူ ကိုခန့်၏ အမေက အနားသို့ ရောက်လာသည်။ မိုးပွင့် ရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်လွတ်တစ်လုံးတွင် ဘုတ်ခနဲနေအောင် ထိုင်ချသည်။ မျက်လုံးကျယ်ဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ပြီး...

“အမေက သိပ်သနားဖို့ ကောင်းတာ၊ ပြည်ပြည်စုံစုံမရှိတဲ့ မိသားစုထဲမှာ ချွေးမလာဖြစ်ရတော့ သူပင်ပန်းတာပေါ့။ နာတာရှည်ယောက္ခမရော... ကျန်းမာရေးညံ့လာတဲ့ လင်သားကိုရော... ပြုစုရ၊ ဆေးဖိုးဝါးခရှာရနဲ့ အလုပ်ကလည်း ဝါးထရဲရက်တာဆိုတော့ အရမ်းပင်ပန်းရှာတယ်၊ ကိုယ့်ပညာရေးလည်း အမေပဲ ကျောင်းစရိတ်ရှာတာ၊ ဒါပေမဲ့ အမေ့ညည်းညူသံတစ်ခါမှ မကြားရဘူး”

ကိုခန့်ထွန်းပြောသမျှ ခေါင်းညိတ်နားထောင်နေလိုက်သည်။ သည်အမေ ရောက်နေချိန်လေးတွင် ဂရုတစိုက် ရှိစေချင်ပုံရသည်။ အမေကောင်းကြောင်းချည်းပြောနေသည်။ ဒါပေမဲ့ ရင်းနှီးမှုရရန် စကားလက်ဆံကျ၍ ဖြစ်မည်

အပြည့် စိတ်တိုင်းကျယ်ပြီးမှ တစ်ခွန်းချင်းဖြေသည်။

“အမေက သူ့ရွာမှာ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်စားမှာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဖြစ်သလို စားနေတာ၊ ကိုယ့်ဆီရောက်တဲ့နား ကောင်း ကောင်းစားစေချင်လို့ ကိုယ်တိုင်ဝယ်ချက်မှာ”

မိုးပွင့်စိတ်ထဲမှာ သာဓုဟု ရေရွတ်မိသည်။ မွေးရကျိုးနက်လေခြင်းဟု တွေးမိသွားသည်။ ကိုခန့်၏ အပြောကြောင့် အမေ့ကို သနားသလိုလို ဖြစ်မိသွား။ ကားမှတ်တိုင်တွင် ကားစောင့်စဉ်လည်း အမေ့အကြောင်းဆက်ပြန်ပြီ။ ယောက္ခမဆုံး၊ လင်သားဆုံးပြီးနောက် သားနှင့် လိုက်နေရန်လည်း အဆင်မပြေ။ ထိုအိမ်တွင်လည်း မပျော်ပိုက်သဖြင့် မွေးရပ်မြေရွာလေးဆီသို့ ပြန်နေကြောင်း။ ဆွေမျိုးများရှိသဖြင့်

ကြည့်ရှုအားပေးကြကြောင်း... မဆုံးနိုင်သော “အမေပုံပြင်”ကို တဖွဖွပြောပြနေသည်။ မိုးပွင့်က မကြားသလိုလို ဟိုဟိုဒီဒီ ကားမျှော်သလိုလို လုပ်မှ စကားစပြတ်တော့သည်။

စီးရမည်ကားကို တိုးဝှေ့တက်စဉ်... ကိုခန့် အသံကို ကြားနေရသေးသည်။

“မနက်ဖြန် ရုံးပိတ်ရက်မှာ အမေ့ကို ဘုရားလိုက်ပို့မလို့ မိုးပွင့်ရဲ့၊ မိုးပွင့်လည်း လိုက်ခဲ့နော်၊ အမေနဲ့ ရင်းနှီးသွားတာပေါ့ကွာ...”

ပြောလည်းပြော ကားထဲလည်း တိုးဝှေ့ဝင်နေသော ကိုခန့်ကို မျက်မှောင်ကြိုက်ကြည့်မိသည်။ တော်တော်လေး စိတ်ပျက်နေပေမယ့်လည်း မရင်းနှီးချင်ပါဘူးဟု ပြောမထွက်ခဲ့။ မိုးပွင့်၏ နှုတ်မှဟုတ်ကဲ့ဟု ပြောပြီး ခေါင်းညိတ်မိလျက်သား ဖြစ်သွားပြီ။

(ဂ)

ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်၍ ကိုခန့်ထွန်းတို့ သားအိမ်နှင့်အတူ မိုးပွင့်လည်း ဘုရားဖူးဖြစ်သည်။ နံနက်စောစော သွားကြမည့် အစီအစဉ်ကြောင့် မိုးမလင်းမီ အလှပြင်နေမိသည့် မိုးပွင့်။ ကိုခန့်အတွက်လား... အမေ့ကို ပြုချင်၍လား... ဘာကြောင့်မုန့်မသိ ရုံးသွားသည်ထက် ပို၍ ပြင်ထားသေးသည်။

ကိုခန့်တို့အိမ်သို့ ကြော့ကြော့လေး လျှောက်လာစဉ် လမ်းထဲမှ အသိအကျွမ်းများက စကြသည်။ ယောက္ခမချီးမွမ်းစေချင်၍ ပြင်ထားသည်တို့၊ တစ်ဝက်မှန်သည်ဟု ဝန်ခံရမည်ထင်ရဲ့။ ကိုခန့် အိမ်ပေါက်ဝရောက်သည်နှင့် ကိုခန့်၏ညီဝမ်းကွဲလှိုင်ဦးက...

“ဟာ... မိုးပွင့် ခြေက အရမ်းမိုက်တာပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တောင် လူများသွားတယ်၊ အဒေါ်ရေ... ဒီမှာ ချွေးမချော ရောက်နေပြီ။ အဒေါ်ဆံပင်ကြီး ရှင်းလို့ မပြီးသေးဘူးလား”

အသံကျယ်ကြီးဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ လှမ်းအော်သည်။ မိုးပွင့်၏ အနေခက်စွာ ကျုံ့ကျုံ့ယုံယုံ ဟန်လေးဖြစ်နေပုံကို သဘောတကျ ရယ်နေသေးသည်။ မိုးပွင့်

လည်း နီးရာကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ချ သည်။ ယပ်တောင်အလှလေး ဖြင့် တဖျပ်ဖျပ်ယပ်ခတ်နေစဉ် တရုပ်ရုပ် ခြေသံနှင့်အတူ ကိုခန့်၏ အမေက အနားသို့ ရောက်လာသည်။ မိုးပွင့် ရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်လွတ်တစ်လုံး တွင် ဘုတ်ခနဲနေအောင် ထိုင်ချ သည်။ မျက်လုံးကျယ်ဖြင့် စူးစိုက် ကြည့်ပြီး . . .

“ဟယ် . . . ဒီကလေးမနယ် . . . ဝတ်လိုက်ရင် အဆန်းချည်းပဲ၊ အင်္ကျီရင်ဘတ်မှာ တွန့်တွန့်တွေနဲ့၊ ထဘီကလည်း ကျပ်ထုတ်နေတာ . . . ဘယ်လိုများ ချုပ်ထားလဲ မသိဘူး”

အမေအပြောကြောင့် မိုးပွင့် အနေခက်ရပြီ။ ကိုခန့်လည်း ရယ် ချင်ပြုံးတုံ့မျက်နှာဖြင့် မိုးပွင့်၏ အနားသို့ လာရပ်သည်။

“ကြည့်ရတာ အဆင်မပြေ ဘူးလား အမေ”

ကိုခန့်၏ အမေးကို အမေက ခေါင်းခါသည်။ မိုးပွင့်၏ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုကို တစ်ကျော့ပြန်ကြည့် လျက်-

“အမေကတော့ မျက်စိ နောက် တာပေါ့၊ သူ့ကျော့တော့ ကြည့်ကောင်း နေသား”

အေးအေးတည်တည် ပြော သည့် အမေ့ကို ကြည့်၍ ရယ်မော မိကြသည်။ မိုးပွင့်မှာ ပြုံးရမလို မဲ့ရ မလိုနှင့်။ ချီးမွမ်းမှုန်းမသိ ကဲ့ရဲ့မှုန်း မသိပြောသော အမေ့ကြောင့် ကိုခန့်က အားနာစကားဆိုသည်။

“အမေ၊ ရိုးပုံကတော့လေ . . . ချီးမွမ်းစကားကိုတောင် နားဝင်ချီအောင် မပြောဘူး”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . တော်သေးတာပေါ့။ နို့ဖို့ဆိုရင် နောက်တစ်စုံ သွားလဲခိုင်းဦးမှာ၊ ကျွန်တော်တို့က ခံရပေါင်းများပြီ ဗျာ”

လှိုင်ဦး၏ စကားကို မိုးပွင့် သိသည်။ အမေသဘောမကျလျှင် ထိုဝတ်စုံကို လဲခိုင်းတတ်ကြောင်း ကိုခန့်ပြောပြဖူးပြီးသား။ ခုလို မလဲ ခိုင်းသည်ကိုပင် ကျေးဇူး တင်စရာ ဖြစ်နေပြီ။ မိုးပွင့်စိတ်ထဲ အောင့် သက်သက်နှင့် “ကြည့်မရလည်း မျက်နှာလှုံနေပေါ့”ဟု ရေရွတ်မိ

သည်။ အိမ်ရှေ့တွင် ကြိုတင်မှာ ထားသည့် အငှားကားရောက်လာ သည်နှင့် အိမ်မှထွက်ခဲ့ကြသည်။ ကားလေးက ဗိုလ်ချုပ်လမ်းမအတိုင်း တရိပ်ရိပ်ပြေးပြီ။ ဒရိုင်ဘာဘေးခုံ တွင် ကိုခန့်ထိုင်၍ နောက်ခုံတန်းတွင် အမေနှင့် မိုးပွင့် အတူတူထိုင်သည်။ အမေအကြည့်က မိုးပွင့်၏ ကျကျ ပါးပါး ဂုတ်ဝဲဆံပင်ပေါ်ရောက်နေပြီ။ ဘာများ ဝေဖန်ဦးမသိ၊ မိုးပွင့်လည်း ဟန်လုပ်ပြုံးဖြင့် အကြည့်လွှဲထားရ သည်။ ထိုစဉ် အမေလက်တစ်ဖက် က မိုးပွင့်၏ ဆံနွယ်ပေါ်သို့ ခပ်ဖွဖွ ထိတို့လာပြီး . . .

“မိုးပွင့် ဆံပင်ကို အရှည်ထား ပါလား . . . မိန်းကလေးဆိုတာ ဆံပင်ရှည်မှ ကျက်သရေ ရိတာ”ဟု ပြောသည်။ သည်တစ်ကြိမ်တော့ မိုးပွင့်အတော်စိတ်တိုသည်။ ဆံပင် တိုနေသောကြောင့် ကျက်သရေ မရှိတော့ သလိုလို့။ အမေဘက်လှည့် မကြည့်ဘဲ ပြောချလိုက်သည်။

“အရှည်မထားဘူး၊ ရှင်းနေ ချိန်မရတို့ကို ဖြတ်ထားတာ”

မိုးပွင့်အသံ အနည်းငယ် မာ သလို ဖြစ်သွားပုံရသည်။ ကိုခန့်က တစောင်းလှည့်၍ ဖာဖာထေးထေး နှင့်

“အမေရယ် . . . ရုံးဝန်ထမ်း တွေမှာ အချိန်ပိုမရှိလှဘူးလေ၊ အမေလို ဆံရှည်တစ်အုံတစ်မကြီး ရှင်းနေရရင် ဖြစ်မလား၊ အမေဆံပင် တောင် ဒီနေ့ ရှင်းနေရတာနဲ့ နေဖြင့် သွားတာလေ၊ အဖေသဘောကျတဲ့ ဆံပင်ကြီးကို နှမြောမနေပါနဲ့ တော့၊ အဖေမှ မရှိတော့တာ ဖြတ်လိုက် ပါလား အမေရဲ့”

ရယ်ဟဟဖြင့် ပြောသည်။ ကိုခန့် စသည်ကို အမေက တကယ် ထင်သွားသည်။ မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် တစ်ခွန်းတည်း ပြောသည်။

“ငါသေတာတောင် မဖြတ် ဘူး”

(ဃ)

ဘုရားရင်ပြင်တော်သို့ ရောက် ချိန်တွင် နေက အတော်ပူနေပြီ။

ခြေဖဝါးပူ၊ ခေါင်းပူပြောပြီး အပြေးတစ်ပိုင်းလျှောက်သည်။ လှုပ်လီလှုပ်လီ ပဲများပြီး လျှောက် နေသော မိုးပွင့်ကို လှည့်၍ခေါ်

သည်။ “ဟဲ့ . . . သမီး၊ မြန်မြန် လျှောက်လေ မြေပြိုမှာစိုးလို့လား”

ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်မှ ဘုရားဖူး အချို့က လှည့်ကြည့်၍ ပြုံးစေ့စေ့။ မိုးပွင့်မျက်နှာလည်း ရှိန်းခနဲ ပူသွား သည်။ ရှေ့သို့ ရောက်နှင့်နေသော ကိုခန့်ကို အမေက လက်ထဲ ရှိ တဘက်လေးဖြင့် ဆောင်းပေးသည်။ ကိုခန့်လက်ထဲမှ သပြေ နှင်းဆီ၊ စံပယ်စသော ဘုရားပန်းများကို လည်း အမေထံ ကမ်းပေးသည်။ မိဘမေထွာနှင့် ကျိုးနွံသော သားလိမ္မာတို့၏ ပြယုဂ်ဟု မိုးပွင့်ရင် ထဲ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိသည်။ အမေ နှင့်အတူ ဘုရားဝတ်ပြု၊ ပန်းလှူ၊ ဆီမီးပူဇော်၊ ရေသပ္ပာယ်ပြီး ရွှေပြား သက်န်းအတွက် ငွေလှူ၊ ဒါန်းသည်။ နေလည်းပူ၊ ရေလည်းဆာ၊ ဗိုက် လည်းဟာချိန်ဖြစ်၍ တောင်ဘက် မုခဲသို့ဆင်းခဲ့ကြသည်။

ဟက်ပီးဂေါလ်အဝင်ဝရံ စား သောက်ဆိုင်ထဲသို့ဝင်စဉ် အမေခြေ လှမ်းက တွန့်ဆုတ်ဆုတ်နှင့်။ ကိုခန့် လက်ဆွဲခေါ်၍ အလယ်ကျကျ စားပွဲတွင်ထိုင်စဉ် အမေက စားပွဲ ကို ကျောခိုင်းထိုင်သည်။ မိုးပွင့်မျက် လုံးများပြုံးကျယ်သွားရပြီ။ ပျာပျာ သလဲနှင့် အမေ့ဖူးကို ကိုင်၍ စားပွဲခုံဘက် မျက်နှာလှည့်ထိုင်ရန် ပြောရသည်။ အမေက တိုတိုပြတ် ပြတ်လေသံဖြင့်-

“အမေမှ မစားတာ” ပြောပြီး လှည့်သွားပြန်သည်။

ကိုခန့်က ပြုံးစစဖြင့် လေသံအေးနှင့် ချော့ပြောပြောသည်။

“မစားလည်း ဒီဘက်လှည့်ထိုင် လို့ ရပါတယ် အမေရဲ့၊ ရေသန့်လေး သောက်ဦးလေ . . . အခုအချိန်က မနက်ထမင်းစားချိန် ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား၊ အမေဘာစားချင်လဲ၊ ထမင်းလား . . . ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြာဆန်ကြော်၊ နန်းကြီးသုပ်၊ ကြေး အိုး သောက်ရင်လည်းရတယ်။ အမေကြိုက်တာမှာလို့ရတယ်လေ . . .”

“ဟာ . . . ဈေးကြီးတာတွေ မစားချင်ပါဘူး၊ ဈေးနည်းတာပဲမှာ ပေး”ပြောပြီး ပခုံးပေါ်မှ တဘက် လေးဖြင့် ယပ်ခတ်သလိုလုပ်နေ သည်။ မိုးပွင့်က ရေသန့်ဘူးဖွင့်၍ ဖန်ခွက်ဖြင့် ထည့်ပေးသည်နှင့် အားပါးတရ သောက် သည်။ မျက်လုံးအကြည့်က ဆိုင်နံရံပေါ်မှာ ကြော်ငြာပုံများထဲ ရောက်နေသည်။ ရေသီးသဖြင့် ကျော့ကို အသာဖိ ပေးရသေးသည်။ အင်္ကျီလက်မောင်း ပင့်၍ နှုတ်ခမ်းပါး နားသုတ်နေပုံကို မြင်တော့ မိုးပွင့်လန့်သွားသည်။ တစ်သျှူးဘူးမှ တစ်သျှူးစက္ကူကို ယူပေးပြီး သုတ်ရန်ဟန်ဖြင့် ပြ ရသည်။

စားစရာများ စားပွဲပေါ်သို့ လာချစဉ် ဟိုပန်းကန် သည်ပန်းကန် လိုက်ကြည့်လျှင် အမေအလုပ်ရှုပ် နေပြန်သည်။ အမေ့ရှေ့ကို ခေါက် ဆွဲကြော်ပန်းကန် ထိုးပေးပြီး ငွန်း တပ်ပေးလိုက်သည်။

“အမေ အဝစားနေင်၊ အမေ့ အကြိုက်တွေချည်းပဲ”

ကိုခန့်၏ အပြောကို ခေါင်းညှိတံ၍ ခေါက်ဆွဲကြော်စားသည်။ အိမ်မှာဆိုလျှင် အားပါးတရ စားတတ်ပေမယ့် ခုတော့လည်း တို့ထိတို့ထိနှင့် စားတတ်သားပါလား ဟု မိုးပွင့်တွေးမိသည်။ အစားနည်းသူ မဟုတ်ဘဲနှင့် အမေပန်းကန်တွင် ခေါက်ဆွဲကြော် တစ်ဝက်ကြီး ကျန်နေ၏။ ‘စားဦးလေ’ဟု တိုက်တွန်းပေမယ့် ခေါင်းခါသည်။ ကိုခန့်နှင့် မိုးပွင့်တို့လည်းအစိမ်းကြော်၊ ထမင်း၊ ဝက်ခေါင်းသုပ်များ စားထားသဖြင့် ဗိုက်ဝနေပြီ။ ကောင်တာတွင် ကိုခန့် ငွေသွားရှင်းတော့ အမေလက်ကို ဆွဲ၍ မိုးပွင့်လည်း ထွက်ခဲ့သည်။ အမေက တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ်နှင့်

“ဟဲ့ သမီး... နေဦးလေ”
“ဘာကျန်ခဲ့လို့လဲ အမေ

မိုးပွင့်၏စကားကို တွေ့တွေငေးငေး နားထောင်ပြီး... .

“ဟင်... ဒီလိုမှန်းမသိလို့ တစ်ဝက်ချန်ထားတာ အိမ်စောင့်ကျန်ခဲ့တဲ့ လှိုင်ဦးအတွက် ထုတ်ယူသွားချင်တာဟဲ့”

မျက်စ မျက်နှာဖြင့် ပြောနေဟန်ကြောင့် ကားဒရိုင်ဘာက တဟင်းဟင်းရယ်ပြီ။ ကိုခန့်လည်း ပြုံးစေ့စေ့မျက်နှာလွှဲပြီ။ မျက်နှာပျက်၊ မျက်မှောင်ကြုတ်နေသည့် မိုးပွင့်ကို ကြည့်၍ အမေက လေးတွဲ့တွဲ့ပြောသည်။

“နုမြောလိုက်တာအေ... . ခုတောင် ထားခဲ့တာတွေ သွားပြန်စားလိုက်ချင်သေး”

စကားအဆုံး သူ့ဘာသာ သဘောကျရယ်သည်။ ဒရိုင်ဘာလည်း တဟားဟားရယ်၏။ မိုးပွင့်

မိုးပွင့်ဘုရားတမိသည်။ ခေတ်မဆန်သော ရိုးရိုးကြီးအမေနှင့် သရုပ်ဆောင်များ အလှမ်းမဝေး သည်ကို သိလိုက်ပြီ။ ပိုစတာမြင်တိုင်း မင်းသမီးနာမည်ကို ဒက်ခနဲ ပြောခဲ့သည်ကို သတိရမိသည်။ လှိုင်ဦးက လက်ဖက်တစ်ဖွန်း နှစ်ဖွန်း ခပ်စားပြီး ရယ်ဟဟ ပြောသည်။

ကိုခန့်လိုက်လာမှာပေါ့။ သမီးတို့ ကားထဲကနေ ထိုင်စောင့်ကြမယ်လေ”

မိုးပွင့်၏ ခြေလှမ်းများ တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မေးရသည်။ အမေက မျက်မှောင်ကြုတ်လျက်... .

“ခုန ခေါက်ဆွဲကြော် တစ်ဝက် ချန်ထားတာ ယူလိုက်ဦးမယ်လေ”

ပြောလည်းပြောသည်။ ခြေလှမ်းကိုလည်း ဆိုင်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သည်နှင့် လက်ကိုဆွဲထားရပြီ။ ကိုခန့် ရောက်လာသောအခါ ဘာကျန်ခဲ့လို့လဲဟု မေးသဖြင့် နှစ်ယောက်လုံးဆွဲခေါ်ပြီး ကားပေါ်အလျင်စလို တက်လိုက်သည်။ ကားပေါ်ထိုင်မိကြတော့မှ အမေကို ရှင်းပြရသည်။ စားမကုန်လျှင် ဘယ်သူမှ ပြန်မယူကြောင်း ရက်စရာကောင်းကြောင်း... .

မှာသာ ရှက်ဝဲဝဲဖြင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ထူပူသွားတော့သည်။

(c)

အမေ ရောက်နေသည်မှာ ငါးရက်ခန့်ရှိပြီ။

ရွာမှရောက်ကတည်းက ကြာကြာမနေဘူးနော်ဟု နေ့စဉ် ပြောနေကျ။ ရုံးအပြန် ညနေပိုင်းများတွင် ဗိုလ်ထောင်ဘုရား၊ ဆူးလေဘုရားသို့ ပို့ပြီးပြီ။ ‘ကိုခန့်နှင့် လှိုင်ဦး’ တို့က အချိန်ရသလို လိုက်ပို့ပေမယ့် မိုးပွင့်က အတူ မလိုက်နိုင်။ ရုံးအလုပ်၊ အိမ်အလုပ်နှင့် မအားလှသဖြင့် အမေထံ မရောက်ဖြစ်ခဲ့။

သည်နေ့တော့ ရုံးပိတ်ရက်တစ်ခုနှင့် ဆုံသဖြင့် ကိုခန့်အိမ်သို့ ရောက်သည်။ အမေနှင့် အေးအေးလူလူ စကားလက် ဆုံ ကျနေပြီ။ ရေခဲခန်းနှင့် လက်ဖက်သုပ်ပန်း

ကန်ကို အလယ်မှာထား၍ ရွာအကြောင်းမေးဖြစ်သည်။ ‘ဘယ်သို့ နေထိုင်စားသောက်လဲ’ဟု သိချင်မိတာအမှန်။ ကိုခန့်ထံ အရောက်လာသည့် အနေအထားကို ကြည့်လျှင် ငွေယူလာခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိနေသည်။

“ဒီလို သင်္ဘောစီးပြီး အရောက်လာရတာ ပင်ပန်းမှာပဲနော်”

“ပင်ပန်းရုံတင် ဘယ်ကမလဲ အေ... . ဘယ်အချိန် သင်္ဘောနစ်မလဲလို့ ပူရသေးတာ၊ ဒါကြောင့် မို့လို့ မိုးတွင်းဆိုရင် မလာဘူး။ အလုပ်ပြတ်တဲ့ နွေဦးပေါက်မှ လာဖြစ်တယ်”

အမေက စပဲစု နေသော မိုးပွင့်၏ မေးခွန်းတိုင်းကိုလိုက်ဖြေနေသည်။

“အမေ့ကို ကိုခန့်က ငွေမပို့ဘူးလား”

“ပို့ပေမယ့် ခဏခဏ မပို့နိုင်ဘူးလေ။ ရန်ကုန်မှာက စရိတ်ကြီးတော့ သူ့လစာနဲ့ မပိုလျှဘူးပေါ့။ အခုတော့လည်း အမေက သိပ်မလုပ်နိုင်လို့ ငွေမပို့နိုင်ပြန်ဘူး။ အရင်ကတော့ အမေပဲ ပို့ပေးနေတာ။ သူငယ်ငယ်ကတည်းက ပြောနေကျလေ။ အမေရှိရင် ငွေရှိတယ်တဲ့လေ”

စကားပြောရပ်၍ လက်ဖက်သုပ် စားပြန်သည်။ ရေခဲခွေးငဲ့သောက်သည်။ လက်ဖက်လည်း ကြိုက်ပုံရသည်။ အလုပ်အကြောင်း စကားစပြတ်သွားစဉ် အပြင်မှပြန်လာသော လှိုင်ဦးက... .

“ဪ... မိုးပွင့်ရောက်နေတာကိုး... .”

နှုတ်ဆက်စကားဖြင့် အိမ်ထဲဝင်လာသည်။ ရေခဲခွေးတစ်ခွက် သောက်ပြီး “သည်ည ဗီဒီယိုအခွေငှားပေးရဦးမလား”ဟု မေးသည်။ အမေခေါင်းညှိပြီး ‘မိုးပွင့်ကြည့်မလား’ဟု အဖော်စပ်သေးသည်။ မိုးပွင့် ခေါင်းခါပြတော့ တအံ့တဩနှင့် ငေးကြည့်သည်။ မိုးပွင့်က... .

“မကြည့် အားသေးပါဘူး အမေရယ်... . ဘာကားတွေထွက်ပြီး ဘယ်မင်းသမီးတွေ သရုပ်ဆောင်နေတာလောက်ပဲသိတာ၊ ဂျာနယ်

ဖတ်ထားလို့ သိတာလေ... အမေနေတဲ့ အမျိုးအိမ်မှာ အောက်စက်ရှိတာလား၊ အခွေတွေ ငှားကြည့်ကြတာလား”

“ဟုတ်ပေါင်အေ... အမေတို့ရွာမှာ ဗီဒီယိုရုံ၊ နှစ်ရုံတောင်ရှိတာ၊ တစ်ကား ငါးဆယ်နဲ့ကြိုက်တဲ့ရုံမှာ ကြည့်လို့ရပါတော်၊ အမေတော့ ထွက်သမျှကား လိုမဲ့ကြည့်တာပဲဟေ့”

မိုးပွင့်ဘုရားတမိသည်။ ခေတ်မဆန်သော ရိုးရိုးကြီး အမေနှင့် သရုပ်ဆောင်များ အလှမ်းမဝေးသည်ကို သိလိုက်ပြီ။ ဝိုစတာမြင်တိုင်းမင်းသမီးနာမည်ကို ဒက်ခနဲ ပြောခဲ့သည်ကို သတိရမိသည်။ လှိုင်ဦးက လက်ဖက်တစ်ခွက် နှစ်ခွက် ခပ်စားပြီး ရယ်ဟဟ ပြောသည်။

“ရန်ကုန်သူ မိုးပွင့်ကတော့ နောက်ကောက်ကျန်ခဲ့ပြီဗျို့... ဗီဒီယိုဘက်မှာတော့ အဒေါ်က ခေတ်မီတယ်ဗျာ...”

“ပျင်းလို့ သွားကြည့်တာပါဟယ်... ကောင်းတဲ့ကားရော မကောင်းတဲ့ကားရော ကြည့်တာ၊ ကြိုက်တဲ့ ကားဆိုရင် နှစ်ခါပြန်တောင် ကြည့်လိုက်သေး၊ မကြိုက်ရင်တော့မပြီးခင် ပြန်ခဲ့ရော”

လက်ဟန်၊ မျက်လုံးဟန်ဖြင့် ပြောနေသည်ကို မိုးပွင့်နှင့် လှိုင်ဦး ရယ်မဆုံး၊ ဘယ်ကားမျိုး မကြိုက်တာလဲဟု စကားထောက်၍ မေးလျှင် တစ်ဖွဲ့တစ်နွဲ့ ပြောပြသည်။ လက်ဖက်သုပ်စားလိုက် ရေခွေးကြမ်းသောက်လိုက်နဲ့ ဇာတ်ရုံနဲ့ တက်လာစဉ် ငရုတ်သီးစိမ်း ဝါးမိ၍ တရားရှား ဖြစ်နေသေးသည်။ အင်္ကျီလက်ကိုပင့်၍ ချွေးသုတ်ပြီး...

“တချို့ကားတွေကျတော့ မင်းသားက ငယ်ငယ်၊ မိထွေးလုပ်တဲ့ မင်းသမီးက ကြီးကြီး၊ မိထွေးကို ရိုင်းရိုင်းပြန်ပြော၊ ကျုပ်အမေအဖြစ် အစားမထိုးနိုင်ဘူး... ဘာညာဆိုပြီးတော့ ဝိုယို၊ ဒေါသတွေနဲ့ နီးရာပစ္စည်းတွေခွဲလို့ခွဲ၊ ဟော... မိထွေးလုပ်သူက သူတို့ကို သားအရင်လို ချင်မှုန်းသိတော့ နောင်တရ၊ သေခါနီး မိထွေးကို ဖက်ပြီးတောင်းပန်ဟာ... ရှုပ်နေတာပဲ၊ အဲဒီလို မင်းသား မင်းသမီးက မိဘကို

ခံပြောတဲ့ ကားဆိုရင် တစ်ဝက်ကြည့်ပြီး ပြန်တာပဲ”

ရှည်ရှည်လျားလျား ဝေဖန်ရေး ပြောပြီး မောသွားဟန်နှင့် ယပ်ခတ်နေသည်။ စာနာတတ်သူပဲ... ဟု မိုးပွင့်သတိထားမိသည်။ မိထွေးလုပ်သူကို သနား၍ ဆိုးသောသားမျိုးကို မုန်းကြောင်းပြောစဉ် မာန်နှင့်ထန်နှင့်။ မျက်ရည်တောင် သီသီဝေနေသေး။ အမေဟန်ကြောင့် လှိုင်ဦးက စကားလွဲသည်။

“ဟာ... ဝေဖန်ရေးလုပ်ငန်း စားနေလိုက်တာ လက်ဖက်သုပ်လည်း ကုန်လုပြီ၊ ဓာတ်ဘူးထဲလည်း ရေခန်းပြီ၊ တရားတမော အိပ်ချင်လည်း အိပ်ထားနေအံ့အေ၊ ညကျရင် အခွေသစ်ရမှာ”

ရေခွေးပန်းနှင့် လက်ဖက်ပန်းကန်ကို အိမ်ထဲသို့ယူသွားသော လှိုင်ဦးအား အမေက မျက်စောင်းခဲသည် စားချင်လို့ သိမ်းသွားတာဟု ပြောသည်။ ရွာတွင် သည်လို လက်ဖက်သုပ်ကောင်းကောင်း မစားဖြစ်ကြောင်း ခပ်ညည်းညည်း ပြောသည်။ မိုးပွင့်က မေးသောအခါ မျက်စောင်းဝေလျက်... “လက်ဖက်သုပ်ဆိုရုံ တော်ရိုရော်ရို သုပ်တာပေါ့အေရယ်... ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်လုပ်၊ ကိုယ့်ဘာသာ ဧည့်ခံ၊ တစ်ခါတလေ ထမင်းနဲ့ နယ်ဖတ်တစ်နပ်ပြီး လိုက်တာရှိသေး၊ အလုပ်ကရတဲ့ ငွေစုရသေးတာကိုး”

“အမေက ဘာလို့ ငွေစုတာလဲ” အမေအပြောကို မိုးပွင့် စကားဖြတ်မေးသည်။ အမေ ခေါင်းညိတ် ပြုံး၍... “လျှာတာလည်းလှ၊ ကိုခန့်ဆီကိုလည်း ဆန်လေး ဆီလေးဖြစ်ဖြစ် စားစရာဖြစ်ဖြစ် ပို့ရတာပေါ့။ ခုလို ရောက်လာတော့လည်း ပေးဖြစ်တာပေါ့ သမီးရယ်...”

တည်တည် အေးအေးပြောသည်ကို မိုးပွင့် ငေးကြည့်မိသည်။ သားထံ လာလည်သည်မှာ ယူရန် မဟုတ်ပေးရန်သာဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ပြီ။ အမေကို စချင်သဖြင့် မိုးပွင့်က ရယ်သံစွက်လျက်ပြောသည်။

“ဟင်း... ဟင်း... ဒါမျိုး ငွေစုဖို့များ မခက်ပါဘူး အမေရဲ့၊ ဗီဒီယိုရုံမသွားပါနဲ့တော့လား”

“အလိုတော်... ငွေငါးဆယ်လောက်မှ အကုန်မခံရင်လည်း အိမ်မှာ မီးခွက်ရှေ့ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေရမှာပေါ့။ ဒီအဘွားကြီးကို ဘယ်သူက ဧည့်ထောက်ခံ စကားလာပြောမှာလဲ၊ အထီးကျန်တာကို ခဏမေ့တာပေါ့ သမီးရယ်... တစ်ယောက်တည်းများ နေကြည့်စမ်းပါအေ...”

မဲ့ကာရွဲ့ကာ မျက်စလေး

ကျန်ခံစားမှုကို ဖွဲ့နွဲ့မပြောတတ်ရာ... ”

သူတတ်သလိုလေး ပြောပြနေသည်ကိုက သနားစရာ... ”

ကိုခန့်အမေ ရွာသို့ပြန်တော့မည်။

ဆယ်ရက်ကို မနည်းဆွဲထားရကြောင်းပြောတော့ အမေရယ်သည်။ ရွာသို့သယ်ရန် လက်ဆောင် ပစ္စည်းထည့်ထားသည့် ခြင်းလည်း အတော်လေးနေပြီ။ ကိုခန့်၊ မိုးပွင့်နှင့် လှိုင်ဦးတို့ သုံးယောက် ဝယ်ပေးထားသော ပါတိတ်ထဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ကိတ်ခြောက်၊

ချီကာ ချီကာနဲ့ ပြောနေသဖြင့် မိုးပွင့်က စကားထောက်ပေးသည်။

“တစ်ယောက်တည်းနေတာ အေးတာပေါ့အမေရဲ့”

“ဟုတ်မယ် အားကြီး၊ သေချင်စိတ်ပေါက်ပါတယ်ဆိုမှ”

အမေဟန်ကိုကြည့်၍ မိုးပွင့်လည်း ကျယ်ကျယ်လွင့်လွင့် ရယ်မိသည်။ ရယ်လည်းရယ်၊ မျက်ရည်စလည်း အင်္ကျီလက်ဖျားနဲ့ သုတ်ရင်း အမေက စကားဆက်သည်။

“သေချာတွေကြည့်တော့ အမေ့ဘဝက သနားစရာကောင်းသား... ဟား... ဟား... ဟား...”

ခံစားချက်ကို ရယ်ဟန်ဖြင့် ဖုံးကွယ်သောအမေ နှုတ်ခမ်းများက မဲ့ယောင်ယောင်၊ ခင်ပွန်းသည်ဆုံးပြီး သားနှင့်လည်း အတူမနေရသော မုဆိုးမတစ်ယောက်၏ အထီး

မုန်မျိုးစုံနှင့် သစ်သီး မျိုးစုံ။ အမေက ခြင်းကိုဆွဲ၍ “အို”ဟု ညည်းသည်။

“အလေးကြီးပါလား သားတို့ရယ်... မသယ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောထားသားနဲ့အလကား ငွေကုန်ခံကြတာကိုး၊ မုန့်တွေလျော့လိုက်ဦး”

တဖျစ် တောက် တောက် ပြောနေသည့် အမေကို ကိုခန့်က ပြုံးစစဖြင့်... “အမေရွာကလာတော့ သယ်လာတဲ့ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးသလောက်ဥကြော်၊ ပုစွန်တုပ်၊ ကောက်ညှင်းထုပ်၊ မုန့်ဖက်ထုပ်နဲ့ ကောက်ညှင်းဆန်တွေကရော မလေးလို့လား၊ အမေက အလကားရလာတာ တစ်ခုမှ မပါဘူး မဟုတ်လား...”

အေးအေးလေးပြောတော့ အမေမျက်စောင်းဝေသည်။ ပေးသာပေးချင်၍ မယူရက်သော အမေစေတနာကို မျက်စောင်းမှ အဓိပ္ပာယ်

ဖော်နိုင်သည်။ အမေနှင့် အတူတူ အားလုံး ထမင်းစားကြသည်တွင် ဟင်းကို ကိုခန့်၏ ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးလို့မဆုံး။ မိုးပွင့်နှင့် လှိုင်ဦး တို့၏ ပန်းကန်သို့လည်း ထည့်သည်။ ဈေးကြီးပေး ဝယ်ချက်သည်ကို သိ၍ မျိုမကျဟု ပြောသေးသည်။

ထမင်းစားပြီး မိုးပွင့်က သိမ်း ဆည်းပေးနေစဉ် အမေက ဆံပင် တစ်ထွေးကြီးကို ဖြေချသည်။ အုန်းဆီရွှံ့လူး၍ ဖြိုးသင်နေပြန် သည်။ ဆံပင်တစ်ခါဖြိုးလျှင် ကြာ တတ်သောအမေ့ကို လှိုင်ဦးက စ သည်။

“ခုခိုန်ကစပြီး အလွန်ထူထဲ ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို ရှင်းပါ တော့မယ်ခင်ဗျား...။ ဒီနေ့ သင်္ဘောနဲ့ မမိလည်း နောက်နေ့ သင်္ဘောနဲ့မှ ပြန်ပါတော့မယ် ခင်ဗျား...”

အစီအစဉ် ကြေညာသလို လေသံမြင့်၍ ပြောသည်။ မိုးပွင့် လည်း ရောယောင် ရယ်မောရင်းမှ

“ဟုတ်ပါ့၊ လှိုင်ဦးရယ်... တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဒီဆံပင်ကြီးပဲ ရှင်း ရတာ အချိန်ကုန်ပါရဲ့။ ရန်ကုန် မှာ ဆံပင်တွေ ဝယ်တဲ့လူရှိတယ် လေ၊ မိုးပွင့်ဆံပင် အဲဒီလောက်ကောင်း ရင် ဖြတ်ပြီးတော့ ရောင်းလိုက်မှာ ပဲ”

မိုးပွင့်ပြောသည့် စကားကြောင့် အမေက မျက်လုံးလေး ပြူးတူးပျာ တာလုပ်လျက်...

“ဟယ်... မဖြတ်နိုင်ပါဘူး၊ အမေတို့ရွာဘက်လည်း ဆံပင်ဝယ် တဲ့လူတွေ လာကြသားပဲ၊ အမေ့ကို ရောင်းမလား၊ ရောင်းမလားနဲ့ မေးလို့မေး၊ ဈေးကောင်းကောင်း ပေးမယ် ပြောလည်းပြောနဲ့ ခဏ ခဏလာလာမေးတော့ စိတ်တိုပြီး တုတ်ထည့်လိုက်မှ ပြေးရော၊ နောက် ဆို မေးကိုမမေးရဲကြတော့ဘူး”

ဒေါသသံစွက်နေသော အမေ့ အပြောကို အားလုံးက ပိုင်းရယ်ကြ သည်။ အစသန်သော လှိုင်ဦးက တဟားဟား ရယ်လျက် ဘယ်လို တုတ်လိုက်လဲဟု မေးသည်။ ထုံးစံ အတိုင်း အမေက မာန်ပါပါ ခါး ထောက်လျက်

“ဟဲ့... ဆံပင်ဝယ်တဲ့လူတွေ၊

ဒီလို ဆံပင်မျိုး လိုချင်ရင်၊ ဒီလို လင်မျိုး ရှာထားပါလားလို့ အော် ထည့်လိုက်တယ်”

“ကောင်းရောဗျား...”

လှိုင်ဦးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး ၍ ရယ်သည်။ အမေကတော့လုပ်ပြီ ဟု ကိုခန့်က ခပ်ပြုံးပြုံးငြိုးသည်။ နဖူးကို ရှုံ့နေအောင် မျက်မှောင် ကြုတ်ထားသော မိုးပွင့်မှာသာ အကြောင်းရင်းကို မသိဖြစ်နေ သည်။

“ဘာဆိုလို့လဲ အမေရယ် ...”

စောဒကတက်နေသည့် မိုးပွင့် ကို ကြည့်၍ လှိုင်ဦးရယ်သည်။ ပြီးမှ...

“ဆိုတယ် မိုးပွင့်ရေ... မယုံ မရှိနဲ့၊ ကိုခန့်အဖေက အဲဒီဆံပင် ရှည်ကြီးသရော်ကင်ပွန်းနဲ့ လျှော် ပေးတာဗျား... ဆံဖျားအထိ အုန်း ဆီလိမ်းပေးတာဗျား... ဘယ်တော့ မှ မဖြတ်နဲ့လို့ တဖွဖွပြောနေခဲ့တာ ဗျား၊ ဒါကြောင့် တမလွန်ကနေ လာရိုက်မှာမိုးလို့ တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာနေတာ မိုးပွင့်ရေ...”

ရှည်လျားစွာ ဖော်ကောင်လုပ် သည်။ လှိုင်ဦးကို အမေ မျက်စောင်းခဲစဉ် မိုးပွင့်က နဖူးနှင့် လက်ဝါးကို အလေးပြုသလိုလုပ် လျက်...

“လေးစားပါတယ် အမေ...”

ဟုပြောရင်း ရယ်သည်။

သင်္ဘောဆိပ်ဆင်းချိန် နီးပြီဖြစ် ၍ ကိုခန့်နှင့်လှိုင်ဦးက အမေ့ကို ကန်တော့၏။ မိုးပွင့် ကတော့ အသာပင် ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဘာမှ မတော်စပ်သေးဘဲနဲ့ အပို မလုပ်ချင်။ သားကိုချစ်သောမိခင်၊ လင်းသားကို ရိုသေသော ဇနီး ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ကန်တော့ထိုက်သည်ဟု မထင်။ အမေက ကန်တော့နေသော သား နှင့်တူကို ဆုတွေပေးရင်း မျက်ရည် တွေတွေ ကျနေသည်။

“အမေ... အသက်ကြီးပြီ သား... မျက်စိလည်း မကြည့်လင် တော့ဘူးပေါ့လေ...။ သားမျက်နှာ ကိုတွေ့ဖို့ အခုလို တစ်နှစ်တစ်ခေါက် လာနိုင်မယ် မထင်ဘူးကွယ်...။ သားလိုတာရုံ ရင်တော့ လူကြုံနဲ့ မှာ

လိုက် နော်...”

တုန်ရီသော အသံဖြင့် အမေ ပြောတော့ ကိုခန့်လည်း မျက်ရည် လည်ပြီ။

“မမှာပါဘူး အမေရယ်... ပိုခြင်းပို့ သားတို့ကပို့ရမှာပါ...”

နဖူးပွတ်သလိုလို ... ဆံပင် သပ်တင်သလိုလိုနှင့် ကိုခန့်က ခေါင်းငုံ့ပြောသည်။ အမေ့ကို သနားနေပုံရသည်။ အမေ့ထံမှ မကြာခဏ လူကြုံပေးတတ်သည့် ငွေနှင့်ပစ္စည်းများကို မြင်ယောင်မိ သည်။ ဘယ်လိုနည်းနှင့် ငွေတွေရှာ ဖွေစုဆောင်းထားပါသလဲ ... ဟု ကိုခန့်ကို မေးလိုက်တိုင်း အဖြေမရှိ၊ အမေ့ကိုမေးလျှင် သမ္မာအာဇီဝဖြင့် ရထားသည့်ငွေဟု ဖြေကြောင်း ကို ခန့်ပြောဖူးသည်။ အမေကတော့ ငွေပိုပေးရန် တစ်ခါမျှ တောင်းဆို ခြင်းမရှိ၊ သားပြည့်စုံလျှင် ကျေနပ် သည့် အမေ... ဟု ကိုခန့်ပြောဖူး သည်။ ခုလည်း ကိုခန့်၏ စကားကို လက်တကာကာဖြင့်...

“မပို့နဲ့၊ မပို့နဲ့ အမေက ငွေမလို ပါဘူး သားရယ်... အချိန်အား ရရင်သာ အမေ့ဆီ တစ်ခေါက် လောက်လာခဲ့ပါဦး...။ ခုလို တစ်သွေးတစ်မွှေး ခန့်ညားနေတဲ့ သား အရာရှိကို ရွာထဲပတ်ပြီး အမေကြွားချင်လွန်လို့ပါ သားရယ် ...”

မျှော်လင့်တကြီး တောင်းဆို နေသော အမေ့မျက်ဝန်းက မှိုင်းမှိုင်း ညိုညို။ ကိုခန့်ကတော့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါမယ်ဟုသာ လေးတွဲတွဲ ပြောသည်။ သားကိုကြည့်မဝဟန်ဖြင့် စေ့စေ့စူးစူး ကြည့်နေရှာသော အမေ့ကို မိုးပွင့်သနားနေသည်။

“ကြားစရာရှားလို့ အမေရယ် ...” ဟု အပြစ်ဖွဲ့သဖြင့် ပြောတော့ အမေပြုံးတုံ့ ခေါင်းညိတ်သည်။

“ဒီလိုပေါ့ သမီးရယ်... အမေ့သားအကြောင်း သူတို့က စပ်စုကြတယ်လေ၊ ငွေမပို့ဘူးလား ...။ စားစရာမပို့ ဘူးလား...။ နဲ့ သားဆီက နည်းနည်းပိုရင် အမေက များများ ကြွားလိုက်တာပဲ၊ သူတို့ ရိုက်စစ်နိုင်တာမှ မဟုတ်တာ”

အမေ့အပြောကြောင့် မိုးပွင့် နှင့် ကိုခန့်တို့ ရယ်မောမိကြပြန်

သည်။ လှိုင်ဦးက “မနိုင်ဘူး”ဟု ခေါင်းတစ်ခါခါဖြင့် ခပ်ခဲခဲ နောက် ပြောင်သည်။ အငှားကားဖြင့် သင်္ဘောဆိပ်သို့ လာရာလမ်းတစ် လျှောက်တွင်လည်း မှာလို့မဆုံး။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရန်၊ လုပ်ငန်း ခွင့်တွင် လူအများနှင့် သင့်မြတ်ရန်၊ လိုတာရှိလျှင်မှာရန် . . . စသည်ဖြင့် တဖွဖွ တတွတ် တွတ်။

အမေသည် ရိုးရိုး အအာ ရုပ် မချော၊ အပြောမချိုသော တော သူမဖြစ်သည်။ ထိုတောသူမ၏ နှလုံးသားသည်လည်း သားကို ချစ် ခြင်းဖြင့် နူးညံ့နွေးထွေးနေတာ အမှန်။

သင်္ဘောပေါ်ပစ္စည်းတင်၊ အမေအတွက် နေရာတစ်နေရာစာ အခင်းတွင် နေသားတကျ ထိုင်စေ ပြီးပြန်၍နှုတ်ဆက်ရသည်။ မျက် ရည် သိသိဝေဝနေသော အမေ မျက် ဝန်းကို မမြင်ဟန်ဆောင်၍ ဘော တံတားပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ ကြသည်။ သင်္ဘောထွက်မှ ပြန်မည်ဟု ကိုခန့် ပြောတော့ မိုးပွင့်လည်း ရပ်နေ လျက်ပင် အချိန်ဖြုန်းရသည်။

ဥဒြသံရှည်ဆွဲပြီး သင်္ဘောကြီး ထွက်သွားမှ အမေကို လက်ပြန်တံ ဆက်ကြသည်။ အမေလက်ဖဝါး လေး ကတော့ ဟိုး . . . အဝေးအထိ တလှုပ်လှုပ် ဝေ့ယမ်းနှုတ်ဆက်နေ ဆဲ . . . ။

(ဆ)

ကိုခန့်နှင့် မိုးပွင့်ခြေ၏ မင်္ဂလာ ဆွမ်းကျွေးအတွက် မိုးပွင့်၏ မိဘ များအလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

ဆရာတော် အားလပ်မည့်ရက်၊ မိုးပွင့်တို့ နူးပိတ်ရက်၊ ဩသဒါးလွတ် မည့်ရက်၊ မိုးလေကင်းစင်မည့်ရက် စသည် . . . စသည်ဖြင့် ချိန်ဆရွေး ချယ်ရသည်။ ထိုရက်ကောင်း ရက် မြတ်သည် ဝါမဝင်မီ သုံးရက်အလို ဖြစ်နေပြီ။

ကိုခန့်က ကျုံးမငေးသင်္ဘော ထမင်းဆိုင်မှ ကိုဖြိုးကြီးနှင့် လူကြုံ မှာသည်။ ‘အမေ ဆက်ဆက်လာခဲ့ ပါ’ ဟု။ လွန်ခဲ့သော တစ်ပတ်ခန့် မှပင် ကြိုတင်မှာထားသော်လည်း အမေရောက်မလာ။ ခုလည်း သင်္ဘောဆိပ်သို့ ထပ်သွားပြန်ပြီ။ အမေကို လာစေချင်သည့် ဆန္ဒ

ကြောင့် လူကြုံမျှော်ရာ ဖုန်းမျှော်ရာ ဘယ်အချိန် ရောက်ချလာမလဲဟု တွေးရနှင့် စိတ်မောရတာအမှန်။ အိမ်ရှေ့ကွက်လပ်ကို ရှင်း၍ ပန်းအိုး များ ရွှေနေသည့် လှိုင်ဦးက . . .

“ဒီလို မိုးရိပ်တွေ ညိုနေရင် အဒေါ်က သင်္ဘောမစီးရဲတော့ဘူး လေ၊ ရန်ကုန်ကို လာနိုင်ပါ့မလား တောင် မသိဘူး”

ကောင်းကင်ညိုညိုကို မော့ ကြည့်လျက် ပြောသည်။ အိမ်တွင်း အလှဆင်ရန် ပန်းစက္ကူများကပ်နေ ရင်းမှ မိုးပွင့် သိချင်တာလေး မေး လိုက်သည်။

“လှိုင်ဦးတို့အိမ်မှာ ကိုခန့်အမေ ကို ခေါ်ထားလို့ရသားနဲ့ ဘာလို့ ခေါ်မထားလဲ”

“ခေါ်ပေမယ့် အဒေါ်က မနေ ချင်တာလေ . . . ရွာမှာ သူ့ညီမ အိမ်ဘေးကွက်လပ်မှာ အိမ်လေး ဆောက်ပြီးနေတယ်။ ပျဉ်ခင်း၊ ဝါး ထရံကာ၊ ဓနိမိုးပေါ့၊ ကျုံမငေး မြို့ ပေါ်က အိမ်လေးရောင်းပြီးတာ ကြာလှပြီ၊ ကိုခန့်အဖေဆုံးပြီး ကတည်းက တစ်ယောက်တည်း မနေချင်ဘူးဆိုပြီး ရောင်းသွားတာ၊ ဈေးမရလှပါဘူး၊ ကိုခန့်အဖေနေ မကောင်းတုန်းက အကြွေးတွေ ဆပ်ရတာ ကုန်ရောပေါ့”

‘လှိုင်ဦးစကားရပ်ပြီး မြေညို နေသည်။ မိုးပွင့်ရင်ထဲ တအံ့နွေးနွေး နှင့်။ ကိုခန့်ကို ချစ်လှသည့်အမေက ဘာကြောင့် သားနှင့်မနေပါလိမ့်၊ ရန်ကုန်စားစရိတ်ကြီး၍ ခေါ်မထား နိုင်ခြင်းလား။ ကိုခန့် အိမ်ထောင်ကျ ပြီးလျှင်ရော လာနေမည့် စိတ်ကူးရှိ လား၊ တွေး၍ အဖြေမပေါ်။

“ကိုခန့် အိမ်ထောင်ကျပြီးရင် တော့ အတူတူလာ နေမယ် ထင်တယ်နော်”

ဘာကြောင့် သည်မေးခွန်းမျိုး မေးမိမှန်းမသိ၊ လာနေစေချင်၍ မဟုတ်မှန်းတော့ မိုးပွင့်ဘာသာသိ နေသည်။ ယောက္ခမနှင့် အတူနေရ လျှင် တောဆန်သူနှင့် မြို့ဆန်သူ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြား ကိုခန့် အသက် ရှုမှားနိုင်သည်။ မိုးပွင့်၏ အမေး ကိုလှိုင်ဦးက တွေးတွေးဆဆဖြင့် . . .

“လာနေမယ်ထင်ဘူး မိုးပွင့်

ရဲ့၊ ရွာမှာက အဒေါ်ညီမ အရင်း ရှိတယ်၊ အမျိုးအရင်းတွေ ရှိတယ် လေ၊ တူ၊တူမ အရင်းတွေလည်း အကူ အထောက် ရနေတာကိုး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လှိုင်ဦးရယ် . . . သားအရင်းလောက်တော့ ကောင်းနိုင်ပါ့မလား . . . သားအမိ နှစ်ယောက်လှမ်းမပူနေရဘူးပေါ့ နော်”

မိုးပွင့်က ကိုယ့်အတွေး နှင့် ကိုယ် ပြောသည်။ သားအမိနှစ် ယောက် အတူနေလျှင် စားအိုးလည်း တစ်အိုးတည်းဖြစ်မည်။ ကုန်ကျ စရိတ်လည်း သက်သာမည်။ အိမ် ထောင်ကျပြီးနောက် အတူတူ နေလျှင် ကိုယ်က ထောက်ပံ့ရ သက် သာမည်။ မိုးပွင့်အတွေးမဆုံးမီ လှိုင်ဦးက အနားသို့လျှောက်လာ သည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုံတစ်လုံး

မဝင်ခဲ့ဖူးပါ . . . ။ သားနှင့်အတူတူ နေရန်မိုးပွင့်ပြောစဉ်က အမေခေါင်း တစ်ခါခါနှင့်။ ရန်ကုန်တွင် မပျော် ကြောင်းသာ ပြောသည်။ ထူးခြား သော ပတ်သက်မှုမျိုးရှိနေခြင်းကို စကားပင်မဟုတ်။ သားကို ချစ် သည့်စိတ်ကြောင့် သွေးကွဲစကား မပြောရက်သော အမေ . . . ။ သား အတွက်သာတွေး၍ အဝေးတွင် ဒုက္ခ သောက စံစားနေသည့် အမေ . . . ။ သနားကြင်နာစိတ်များ ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွတ်မိတော့သည်။

မိုးပွင့်ခြေတို့ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေး ရန် တစ်ရက်အလိုအထိ ‘အမေ’ ရောက်မလာ။ မေးသမျှလူ ကို မျက်မှာမပျက် ဖြေနေရသည်။ ကိုခန့်လည်း သင်္ဘောဆိပ် ချိန် အရက်ဦးတိုင်း လည်တဆန်ဆန်။ မိုးပွင့်ကတော့ သက်ပြင်းတချချဖြင့်

ဘာကြောင့် သည်မေးခွန်းမျိုး မေးမိမှန်းမသိ၊ လာနေစေချင်၍ မဟုတ်မှန်းတော့ မိုးပွင့် ဘာသာသိ နေသည်။ ယောက္ခမနှင့် အတူ နေရလျှင် တောဆန်သူနှင့် မြို့ဆန်သူ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြား ကိုခန့် အသက်ရှုမှား နိုင်သည်။

တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး သက်ပြင်းချနေ သည်။ အတော်ကြာမှ တိုးတိုး ညင်ညင်သာ ပြောသည်။

“အဲဒါပြောတာပေါ့ . . . ဝမ်း နဲ့မလွယ် သားမမယ်ဆိုတာလေ . . . အဒေါ်က သူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ကိုခန့်တို့ သားအဖအတွက် ပေးဆပ် ခဲ့တာ . . . လင်ပါသားဆိုပေမယ့် ကိုခန့်သိပ်ချစ်ခဲ့တယ်။ အင်း . . . အမေ အရင်းဆိုရင် ဒီလို တစ် ယောက်တစ်ကွဲလည်း နေဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ မိုးပွင့်ရယ် . . .”

“ဪ . . . အဲဒီလိုလား . . . ဒါတွေကို မိုးပွင့် မသိခဲ့ဘူး”

အံ့အားသင့်သည်ဆိုခြင်းထက် ကရုဏာဖြင့် မိုးပွင့်ရင်ထဲ မွန်းကျပ် ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ အသွေးအမွှေး မတူသော သားအမိနှစ်ယောက်ကို အရင်းအချာမဟုတ်ဟု သံသယ

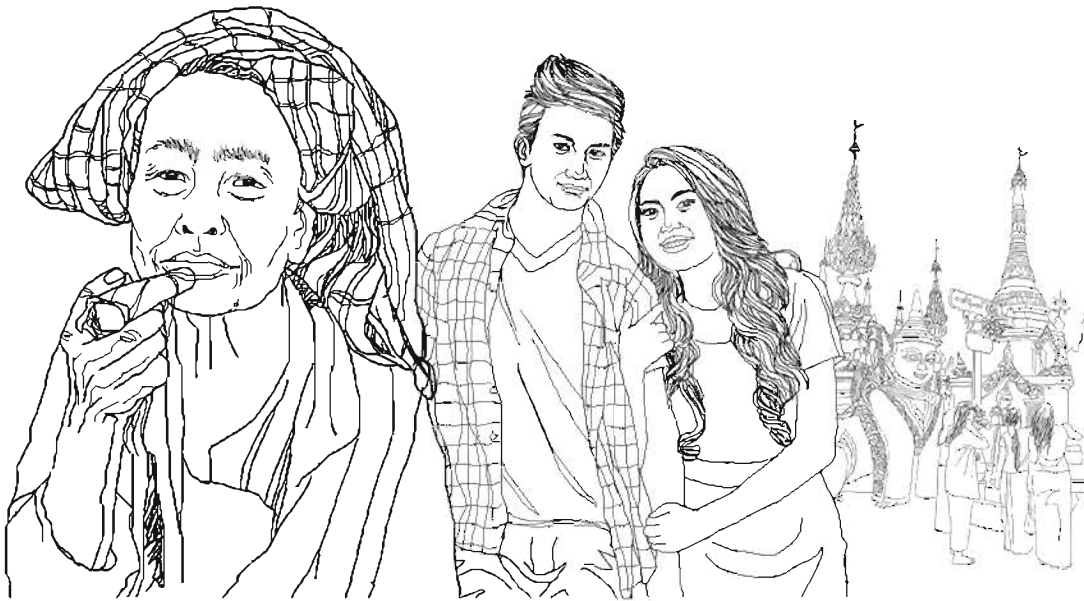
ရင်မောနေပြီ။ စားစရာထည့်ထား သည့် ခြင်းကြီးဖြင့် ရောက်ချလာ လေမလားဟုလည်း တွေးနေမိသေး သည်။

“လာတော့မှာပါ . . . ဒီသား မျက်နှာ ညိုမှာကို ပူပန်တတ်တဲ့ အမေပဲ”

လှိုင်ဦးက ဖြေသိမ့်စကားဆို သည်။

“နေမကောင်းဖြစ်နေမလားလို့ ပူနေတာ . . . အမေ အသက်ကြီးပြီ သား . . . လို့ ခဏခဏပြောနေတာ၊ အလုပ်ပင်ပန်းတဲ့ဒဏ်၊ အာဟာရ ပြည့်ပြည့်ဝဝ မစားတဲ့ ဒဏ်တွေက ခုမှ အစွမ်းပြမှာစိုးလို့ လှိုင်ဦးရေ . . . အမေအကြောင်း မင်းလည်း သိသား ပဲ၊ တစ်ယောက်တည်း ကြိုသလို စားနေတာ”

ကိုခန့်က စိုးရိမ်စွာ တွေးတွေး

ဆဆ ပြောနေသည်။ လက်ထဲတွင် လည်း အမေအတွက် ဝယ်ထားသည့် ချုပ်ပြီးသား ပါတိတ်ထဘီတစ်ထည် ထည့်ထားသောအိတ်နှင့်။ နွမ်းနွမ်း ဖတ်ဖတ် နေတတ်သည့် အမေ အတွက် စီစဉ်ထားခြင်းပါ။ သပ်သပ် ယပ်ယပ်နှင့် ဝတ်ဆင်ပြီးခေါင်း ရင်းမှာ ထိုင်နေလျှင် ကျေနပ်ပြီ...။ ဒါ ကျွန်တော်အမေလေ...။ ဟု ပြုချင်သည်တို့။ ကိုခန့်ကို အိမ်ထောင် ရက်သားချပေးပြီးမှ မိဘဝတ္တရား ကျေမည်ဟု ယူဆထားသော အမေ...။ ကိုခန့်၏ မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေး ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ချင်ရှာ လိမ့်မည်။

“နက်ဖြန် သင်္ဘောနဲ့များ ပါလာမလားမသိဘူး”ဟု မိုးပွင့်ပြော တော့ ကိုခန့်ခေါင်းညိတ်သည်။ ‘ထင်တာပဲလေ’ ဟု ဇေဝဇဝါပြော သည်။ နက်ဖြန်နံနက် မင်္ဂလာဆွမ်း ကျွေးအမိ အမေ ရောက်စေချင်မည် ဟု မိုးပွင့်တွေးမိသည်။ မွန်းလွဲချိန် လောက်တွင် ကျွဲမငေးသင်္ဘော ထမင်းဆိုင်မှ ကိုဖြိုးကြီး ရောက်လာ သည်။ သူ့မျက်နှာထားက တည်ငြိမ် နေသည်။ ခါတိုင်းလို ရယ်ရွှင်သံဖြင့် စကားတဖောင်ဖောင်မပြော။ သူ့ လက်ထဲမှ စာအိတ်ရှည်ထူထူ တစ် အိတ်ကို ကိုခန့်ထံ လှမ်းပေးသည်။ စာအိတ်ကို ပတ်ထားသည့် စာရွက် လေး တစ်ရွက်ပါလာ၍ ကိုခန့်က ဖြန့် လိုက်သည်။ စာတိုလေးနှစ် ကြောင်း ရေးထားသည်။ နှစ်ယောက် အတူ ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ဖတ် သည်။

“သား... မိုးဦးလေဦးမို့လို့ အမေ မလာ နိုင်ဘူး၊ သားတို့ မင်္ဂလာစရိတ်မှာ သုံးဖို့ အမေနိုင်သလောက် ငွေပို့ လိုက်တယ်၊ အမေအတွက်မပူနဲ့... သားတို့ရဲ့ အမေ”

စာက ဒါပဲပါသည်။ ကိုဖြိုး ကြီးက စာအိတ်ကို မေးဆတ်ပြ လျက်...။

“ငွေအိတ်ဖွင့်ကြည့်ပါဦး” ဟု ပြောသည်နှင့် ကိုခန့်က ဖွင့်ကြည့်ရာ ငွေငါးသောင်းကျပ်တိတိဟု ရေး ထားသောစာရွက်နှင့် ငွေစက္ကူ အထပ်လိုက်။ မိုးပွင့်နှင့်အတူ ကိုခန့် လည်း အံ့အားတသင့် မျက်လုံး အဝိုင်းသားနှင့်။ သည်ငွေကို ဘယ် လိုနည်းနှင့်များအမေ စုဆောင်းပါ သလဲဟု တွေးကြည့်မိသည်။ ကိုဖြိုး ကြီးက အမောပြေထိုင်၍ မိုးပွင့် ဧည့်ခံသော လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့် ကို စားရင်းမှ စကားတွေ ပြောနေ သေးသည်။

ကိုခန့် မင်္ဂလာဆောင်တော့ မည့် အကြောင်း၊ ချွေးမလောင်းလေး သိပ်ချောကြောင်း...။ အမေက တစ်ရွာလုံး လျှောက်ကြားသည်တို့။ အတော်ကြာမှ...။

“ဪ... ကိုခန့်အမေက ယောဂီဝတ်ပြီးပြီလေ...။ ရွာထိပ် ဥပုသ်ကျောင်းမှာပဲ ရာသက်ပန် တရားစခန်းဝင်တော့မယ်တဲ့”

အေးအေးလူလူ ပြောနေပေ မယ့် မိုးပွင့်ရင်ထဲ သိမ့်ခနဲ ပူသွား သည်။

မိုးပွင့်နှင့်အတူ ကိုခန့် လည်း အံ့အားတသင့် မျက်လုံး အဝိုင်းသားနှင့်။ သည်ငွေကို ဘယ် လိုနည်းနှင့်များ အမေ စုဆောင်းပါသလဲဟု တွေးကြည့်မိသည်။ ကိုဖြိုး ကြီးက အမောပြေထိုင်၍ မိုးပွင့် ဧည့်ခံသော လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်ကို စားရင်းမှ စကားတွေ ပြောနေသေးသည်။

“ဟင်... ချက်ချင်းကြီးပါ လား” မိုးပွင့်က မယုံမရဲ ပြောမိသည်။ ကိုခန့်လည်း မျက်စိ မျက်နှာပျက် နှင့်။

“အမေကလည်းလေ...။ ဘာမှ မတိုင်ပင်ဘဲ လုပ်ချလိုက်ပြန် ဖြီ”

ကိုခန့်အသံက စိတ်လျော့ အားငယ်သံ၊ မျှော်သာမျှော် မပေါ် လာသည့်အပြင် အထင်မှတ်သော သတင်းစကားကြောင့် တုန်လှုပ်သွား ပုံရသည်။ သူ့မျက်ဝန်းက မူန့် ဝေဝေ...။ သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ သက် ငြင်းချလျက် ကိုဖြိုးကြီးကို စူးစမ်း ကြည့်နှင့်...။

“အမေ...။ တကယ် နေ ကောင်းရဲ့လားဟင်... ကိုဖြိုး ကြီး” ပုပန်စွာမေးသည်။ ‘ကိုဖြိုးကြီး က နေတော့ကောင်ပါတယ်’ဟု ခပ် လေးလေး ပြောသည်။ ရေခဲနွေး နှစ် ခွက်ဆင့်သောက်ပြီး ပြန်တော့ မည်ဟု နှုတ်ဆက်ရင်းမှ...။

“မိုးဖွဲ့ဖွဲ့ကြားမှာဗျာ...။ ယောဂီ တဘက်လေး ကတုံးပေါ်တင် ပြီး သင်္ဘောဆိပ်ကို ဆင်းလာတာ လေ...။ ဒီစာအိတ်ကို ဒီနေ့ရောက် အောင် ဆက်ဆက်ပို့ပေးပါတဲ့”

ကိုဖြိုးကြီး၏စကားကို ကြား သည်နှင့် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဆွဲ ကိုင်ဖျစ်ညှစ်သလို ခံစားလိုက်ရ သည်။ ကိုခန့်လည်း လဲပြိုလုလု တုန်ရီလျက် လက်ထဲမှ အထုပ်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသည်။ နှစ်ဦးသား အကြည့်ချင်းဆုံ စဉ် ကိုယ်စီမျက်ဝန်း၌ မျက်ရည်စများ သိသိဝေနေပြီ။

ကိုခန့်က ငွေထုပ်ပေါ် နဖူးကို ငဲ့ချရင်းမှ...။

“အမေ... အမေရယ်...။” ဟု တမ်းတမ်းတတ ရေရွတ်နေသည်။ မိုးပွင့်အတွေးတွင် ဆီခန်းနေသော် လည်း နောက်ဆုံးအချိန်ထိ လောင် ကျွမ်းရင်း...။ တောက်ပနေသော မီးစာ၏ အလှကို မြင်ယောင်လျက်...။

ရင်ထဲ...။ နက် ရှိုင်းစွာ နာကျင်ကြေကွဲနေတော့သည်...။

မိုးပန်းမွန်(ရာမည)

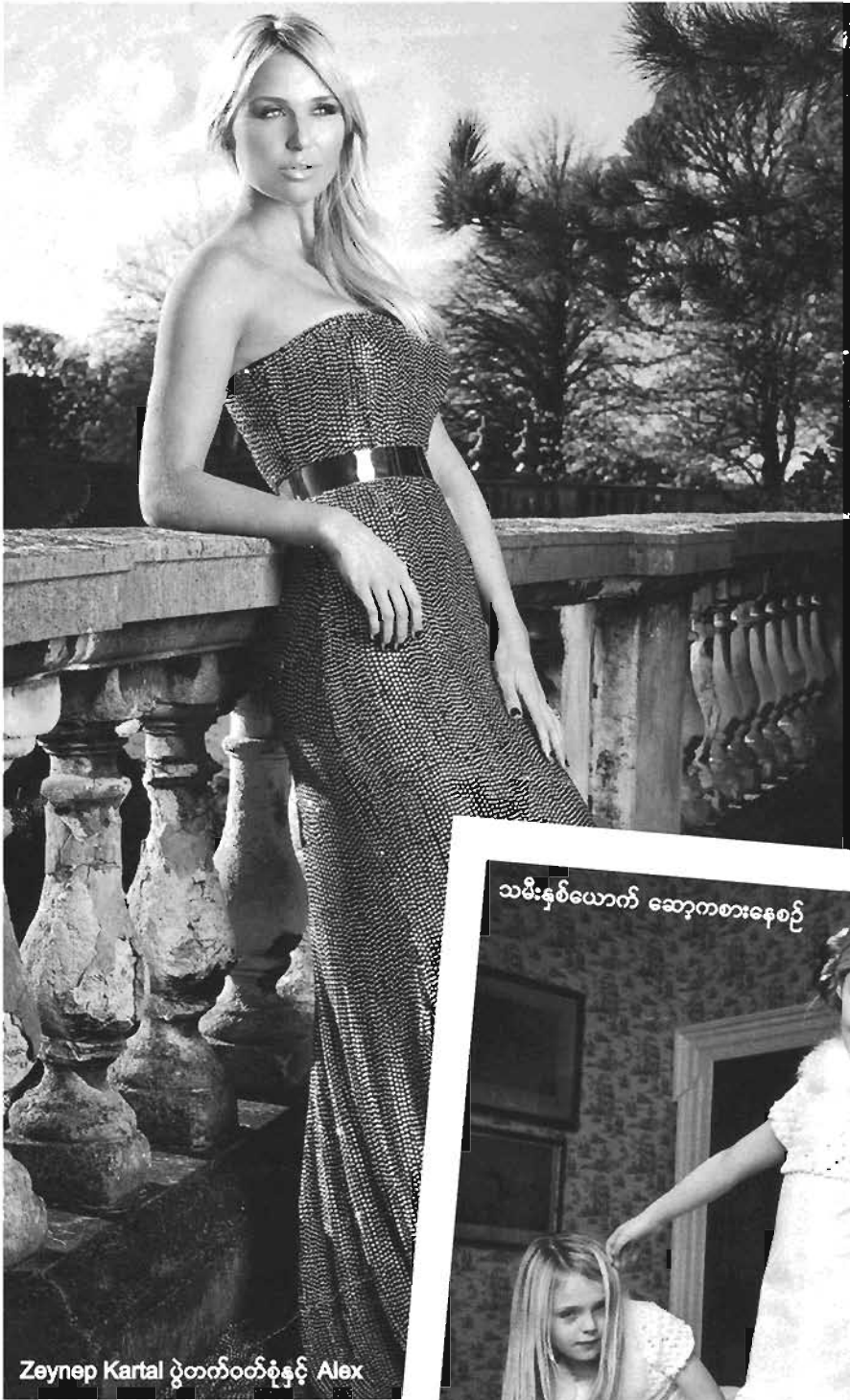

ALEX GERRARD နှင့် မိသားစုဘဝ

တင်လတ်သန္တာဗိုလ်

အင်္ဂလန်နိုင်ငံက ပရီးမီးယားလိဂ် ဘောလုံးပွဲများရဲ့ ပရိသတ်ဟာ အင်္ဂလန်နိုင်ငံသာမက ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးမှာ သန်းပေါင်းများစွာ ရှိနေပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာတောင် အခပေးရုပ်သံလွှင့်လိုင်းတွေရဲ့ရောင်းအားဟာ ဖီဘောလုံးပွဲများကို ပြသနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးပေါ်မှာ မူတည်နေတာတွေ့ရပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲရာသီမှာ နာမည်ကြီးဘောလုံးအသင်းများကစားကြတဲ့ နေ့များမှာဆို လန်ဒန်မြို့ပေါ်ကလမ်းတွေမှာ လူတွေခြောက်

သွေ့နေတတ်ပါတယ်။ လူတွေရဲ့ အာရုံကလည်း ဘောလုံးပွဲမှာသာ ရောက်ရှိနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲကို ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားမှုကြောင့် အင်္ဂလန်နဲ့ ဥရောပနိုင်ငံက ဘောလုံးအသင်းများ၊ ဘောလုံးသမားများအားလုံးဟာလည်း ကမ္ဘာကျော်ကြယ်ပွင့်များ ဖြစ်နေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ငွေကြေးများစွာနဲ့ လည်ပတ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းဖြစ်တာကြောင့် နာမည်ကျော်ဘောလုံးသမားများဟာ ဖျော်ဖြေရေးလောကက ကြယ်ပွင့်များနည်းတူ

Zeynep Kartal ပွဲတက်ဝတ်စုံနှင့် Alex

အခကြေးငွေများစွာရရှိပြီး သန်းကြွယ်သူငွေများ ဖြစ်လာကြပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း လူငယ် ကြယ်ပွင့်များဖြစ်တာကြောင့် သူတို့တွဲတွဲ မိန်းကလေးများကလည်း လူထုရဲ့ စိတ်ဝင်စား ခြင်းကိုခံရတာ မွေတာဖြစ်ပါတယ်။ နောက် ပိုင်းမှာ ဘောလုံး သမားများဟာ ဖျော်ဖြေရေး လောကက မော်ဒယ်၊ ရုပ်ရှင် မင်းသမီး၊ အဆို တော်များနဲ့ တွဲလာကြပြီး မီဒီယာ မျက်နှာစာ များမှာလည်း သူတို့ရဲ့ သမင်းတွေက ထိပ်ပိုင်းက နေရာယူလာကြတာကို တွေ့ရပါ တယ်။ ဘောလုံးသမားနဲ့ ဖျော်ဖြေရေး

လောက စုံတွဲများမှာ ပထမဆုံးနာမည်ကြီးခဲ့တာ ကတော့ David Beckham နဲ့ Posh Spike ခေါ် Victoria တို့ဖြစ်ကြပါတယ်။ Posh ဟာ ကိုယ်တိုင် က အဆိုတော်ဖြစ်တာမို့ နာမည်ကျော်ကြားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ David ကလည်း Manchester United ရဲ့ နာမည်ကျော်ဘောလုံးသမားဖြစ်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်လက်ထပ်ပြီးချိန်မှာတော့ နှစ် ယောက်စလုံး နဂိုရှိရင်းစွဲထက် ပိုနာမည်ကြီးခဲ့ကြ ပါတယ်။ David ဟာ Man United က ပြောင်းပြီး တခြားအသင်းများကို ရောက်ခဲ့ပေမဲ့ သူ့ရဲ့စွမ်းရည်၊ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါတို့ကြောင့် ကြော်ငြာများလည်း ရိုက်ရပြီး ဝင်ငွေအကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမား ဖြစ်လာပါတယ်။ နဂိုကတည်းက ဖက်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ Victoria ကလည်း ကိုယ်ပိုင် ဖက်ရှင်များနဲ့ ကိုယ်တိုင်ဒီဇိုင်းနာ၊ ထုတ်လုပ်သူ အဖြစ် ကျော်ကြားကြီးပွားလာကြပါတယ်။

David တို့စုံတွဲလိုပဲ တခြားဘောလုံးသမား စုံတွဲများမှာလည်း ကျော်ကြားသူများ ရှိကြပါတယ်။ Wayne Rooney ရဲ့နီး ကောလင်းဟာ သာမန် အရပ်သူသာဖြစ်ပေမဲ့ ခုချိန်မှာတော့ ကိုယ်တိုင် စာအုပ်ထုတ်နိုင်တဲ့အထိ အောင်မြင်မှုစင်မြင့်ပေါ် ရောက်ရှိလာသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ခုချိန်ခါ ၂၀၁၄ ဟာ

သမီးနှစ်ယောက် ဆော့ကစားနေစဉ်

ဘောလုံးချစ်ပရိသတ်များအတွက် ရင်အခွန်ရဆုံး နှစ် ဖြစ်လာတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ Brazil မှာ ကစားမယ့် ကမ္ဘာ့ဘောလုံးပွဲကို ဘောလုံး ပရိသတ်များက ခုချိန်ကတည်းက ရင်ခွန်လှုပ်ရှား စိတ်ဝင်စားနေကြပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ Brazil မှာ ပြည်တွင်းလေယာဉ်များက ဈေးများကို ဆယ်ဆနီးပါးတက်ပြီး ယူနေတဲ့အတွက်ကြောင့် ကြိုတင် Booking လုပ်သူများနဲ့ ပြဿနာဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကိုလည်း သတင်းများမှာ ကြားနေရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ကြည့်မယ့် ပရိသတ် အတွက်တော့ ငွေကြေးက အရေးမဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာ့ဘောလုံးပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်မယ့် အင်္ဂလန် နိုင်ငံအသင်းရဲ့ ကပ္ပတိန်ကတော့ Liverpool အသင်းရဲ့ Captain Steven Gerrard ဖြစ်ပါတယ်။ Steven ရဲ့ ဇနီးကတော့ Alex ဖြစ်ပြီး သူတို့မှာ ရင်သွေးသမီးငယ်သုံး ယောက်ရှိပါတယ်။ Steven ဟာ ငယ်ရွယ်စဉ်အချိန်ကတည်းက Liverpool ဘောလုံးအသင်းမှာ ကစားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘောလုံးအသင်းမှာ ကစားရင်း Champions League ချန်ပီယံလိဂ်၊ The FA Cup စတဲ့ပွဲတွေမှာ အနိုင် ရခဲ့ပါတယ်။ Steven ဟာ ဘုရင်မကြီးချီးမြှင့်တဲ့ 'MBE' ဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ Steven ကို Liverpool အသင်းက ဂုဏ်ပြုတဲ့ ဘောလုံးပွဲ တစ်ပွဲလည်း ၂၀၁၃ နွေရာသီတုန်းက အကြီး အကျယ် ကျင်းပပေးခဲ့ပါတယ်။ Steven အတွက် အထူးတလည် ကျင်းပတဲ့ ဘောလုံးပွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပွဲကို Liverpool ရဲ့အိမ်ကွင်း Anfield မှာ ကျင်းပခဲ့တာဖြစ်ပြီး Steven ရဲ့ ဇနီး၊ သမီးများနဲ့ အတူ မိခင်ပါ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ “အဲဒီ နေ့ဟာ အရမ်းကို ရင်ခွန်လှုပ်ရှားရတဲ့နေ့ပါပဲ။ အထူးသဖြင့် ကွင်းထဲမှာ Steven နဲ့အတူ သမီးတွေကို တွေ့ရတော့ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားပျော်ရွှင်ရပါတယ်။ ကျွန်မနဲ့ သူ့အမေက ပွဲကြည့်စင်မှာ ရှိနေတာ၊ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူလွန်းလို့ Steven အမေက မျက်ရည်တွေကျလာတယ်။ Steven အတွက် အရမ်းကို ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ကျွန်မတို့ အားလုံး သူ့စွမ်းဆောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှအတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ဒီနေ့ချိန်ခါမှာ ဘောလုံးသမားတွေက Club တွေ တစ်ချိန်လုံး ပြောင်းကစားနေ ကြတော့ ဒီလိုဘောလုံးအသင်းက ဂုဏ်ပြုပွဲလုပ်ပေးတယ် ဆိုတာ ရှားသွားပြီလေ။ နောက်တစ်ခုက Steven ကိုယ်တိုင်က ဒီမြို့သားဖြစ်နေတော့ သူ့အတွက် ဂုဏ်ပြုတဲ့ ဘောလုံးပွဲမှာ လာအားပေးကြတဲ့ သူ့ ပရိသတ်တွေကလည်း အံ့မခန်းပါပဲ။ Steven က သူ့အလုပ်ကို အလေးထားတယ်။ တန်ဖိုးထားတယ်။ အစွမ်းကုန် အားထုတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလိုဂုဏ်ပြုခံရတာ ထိုက်တန်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကတော့ တကယ် ကို ထူးခြားတဲ့ နေ့ပါပဲ။ ဘောလုံးပွဲပြီးတော့လည်း ညပိုင်းမှာ မိတ်ဆွေတွေ

အင်္ဂလန်ဘောလုံးအသင်း ကပ္ပတိန်ခံ ချစ်လှစွာသော မြသို့မလေးများ

နဲ့ ပွဲလုပ်ကြတယ်။ တကယ်ပျော်စရာကောင်းပါတယ်” လို့ Steven ရဲ့ ဂုဏ်ပြုခံပွဲနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဇနီးသည် Alex က ဂုဏ်ယူအမွမ်းတင် ဝမ်းသာစကားဆိုခဲ့ပါတယ်။
Liverpool ဘောလုံးအသင်းရဲ့ Captain - Steven Gerrard ဟာ အသက် ၃၃ နှစ်ရှိပါပြီ။ Brazil မှာ ကန်ရမယ့် ကမ္ဘာ့ဘောလုံးပွဲအတွက် အင်္ဂလန်အသင်း Captain အဖြစ် ကြီးမားလေးလဲတဲ့ ဝန်ကိုလည်း ထမ်းထားရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံ့ဂုဏ်ဆောင်နိုင်ဖို့လည်း အစွမ်းကုန်ကြိုးပမ်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ “အရင်တစ်ခေါက် World Cup တုန်းက ကလေးတွေက ငယ်သေးတော့ လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါနဲ့ အစောပိုင်းမလိုက်ဘဲ နောက်ပိုင်းမှ လိုက်မယ်ဆိုပေမဲ့ အင်္ဂလန်က ရှုံးပြီးထွက်လိုက်ရတော့ မလိုက်ဖြစ်တော့ဘူး။ ဒီနှစ်ကတော့ တကယ်ပဲ လိုက်ပြီး အားပေးချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနှစ်မှာလည်း ကလေးတွေ ကျောင်းတက်ချိန်နဲ့ တိုက်နေတော့ မလိုက်နိုင်တော့ဘူးထင်တယ်။ သူတို့ပွဲတွေနိုင်ပြီး နောက်ဆုံးအဆင့်တွေ ရောက်လာရင်တော့ လိုက်ဖို့ ကြိုးစားရမှာပဲ။ ကလေးတွေ

အတွက်တော့ ခရီးက ဝေးလွန်းတယ်ထင်တယ်” လို့ ကမ္ဘာ့ဘောလုံးပွဲပတ်သက်ပြီး Alex က စကားဆိုပါတယ်။ Steven နဲ့ Alex တို့ဟာ Liverpool မှာပဲ တွေ့ဆုံချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သမီးကြီးကိုယ်ဝန်ရှိချိန်မှာ Alex က အသက် ၂၂ နှစ်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ဒုတိယ သမီးကလေးမွေးပြီး တစ်နှစ်အကြာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာမှ Buckinghamshire အရပ်ဒေသ၊ Clivedon House မှာ လက်ထပ်မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို အကြီးအကျယ် ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။ လက်ထပ်ပြီး နောက်နှစ်နှစ်အကြာမှာတော့ တတိယသမီးငယ်လေးကို မွေးဖွားခဲ့ပါတယ်။ Alex တို့ရဲ့ သမီးငယ်သုံးဦး Lilly-Ella၊ Lexite နဲ့ Lourdes သုံးဦးစလုံးဟာ မိခင် Alex (၃၁) နှစ်လို့ပဲ ရွှေ့ရောင်ဆံပင်များနဲ့ ဖြစ်ပြီး မိခင်၊ ဖခင်တို့လိုပဲ ရုပ်ဆင်းသွင်ပြင် ချောမောလှပသူလေးများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဖအေချစ်တဲ့ သမီးများဖြစ်ပေမဲ့ ဘောလုံးကစားဖို့ထက် ကခုန်ဖို့ ပြဇာတ်တွေထွင်ပြီး ကပြဖို့ သူတို့ဘာသာ i Movie နဲ့ ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့ကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားကြတယ်လို့ မိခင် Alex က ဆိုပါ

တယ်။

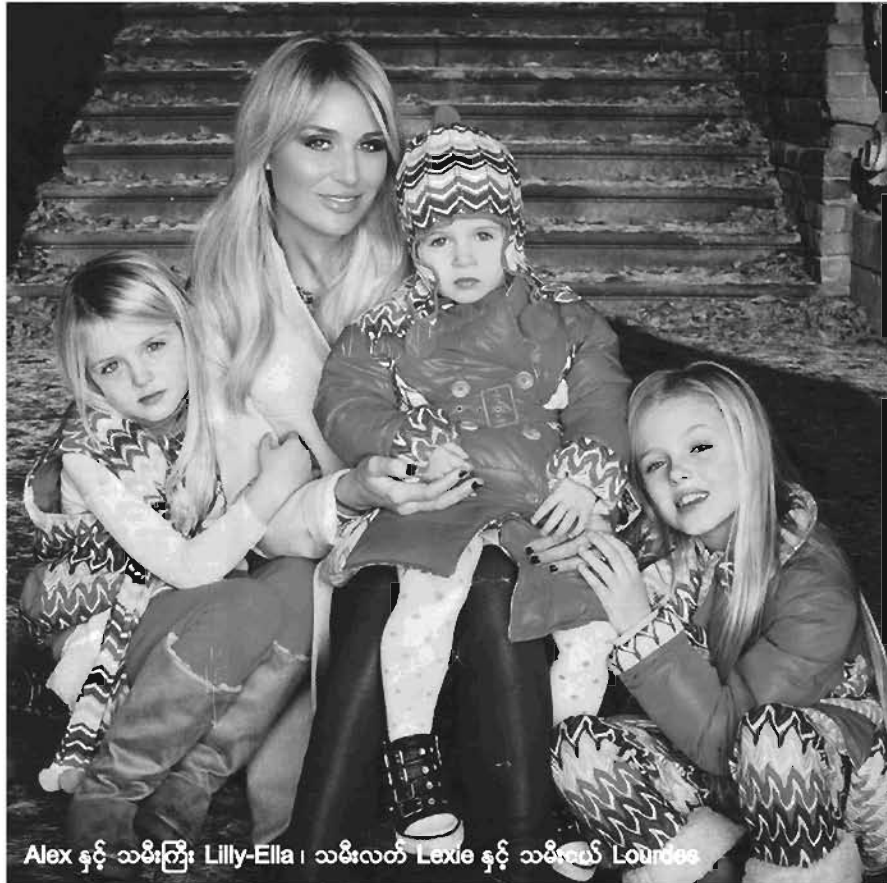
Steven ကတော့ မိသားစုဘဝနဲ့ပတ်သက်ပြီး “အိမ်ပြန်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျန်တာအားလုံးကို ဖျောက်ပစ်နိုင်တယ်။ အိမ်တံခါးကနေ အထဲကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်က အငယ်ဆုံးသမီး အတွက် Mickey Mouse ဖြစ်ချင်ဖြစ်။ ဒါမှမဟုတ် အကြီးနှစ်ယောက်နဲ့အတူ ကခုန်ရတော့တာပဲ” လို့ ဆိုပါတယ်။ Steven က သူ့ရဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ သူ့ဇနီးနဲ့သမီးများကို ‘ခြင်သံမလေး များ’ လို့ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ရွှေရောင်ဆံပင်များ ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ “Steven က အယူသည်း တာမျိုးတော့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့အားလုံး က ပွဲတစ်ပွဲမစခင် သူ့ဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီးဖြစ်ဖြစ်။

နိုင်။ မကြည့်ဖြစ်ဘူးဆိုရင် ပွဲပြီးတဲ့ အခြေအနေကို စုံစမ်းရတယ်။ ဒါမှ သူ ဘယ်လိုစိတ်မျိုးနဲ့ အိမ် ပြန်လာမယ်ဆိုတာ သိမှာလေ။ ကလေးတွေတောင် သိနေကြပြီ။ သူတို့အသင်း ရုံးတယ်ဆိုရင် ကလေး တွေကလည်း စိုးရိမ်ကြတယ်။ ဒါကလည်း Steven က သူ့အလုပ်ကို တန်ဖိုးထားလို့ပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ သူတို့အသင်းရုံးလို့ သူ့အိမ်ပြန်လာရင် ခဏတော့ သူ့ဘာသာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေနေတာပဲ။ ကျွန်မတို့လည်း သူ အနှောင့်အယှက် မဖြစ်အောင် နေကြတာပေါ့လေ” လို့ Alex က ဆိုပါတယ်။ ဆယ်နှစ်ကျော် ပေါင်းသင်းနေထိုင် နိုင်ခဲ့ကြတဲ့ မိသားစုရဲ့ ရပ်တည်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး Alex က “ကျွန်မတို့အိမ်မှာ စည်းမျဉ်းတစ်ခု

တွေက ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို ပိုပြီးခိုင်မြဲ စေပါတယ်” လို့ Alex က ဆိုပါတယ်။ Steven တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ ကော်ဇောနီပွဲတော်တွေ အကြိုပြုအခမ်းအနားတွေ၊ ညကလပ်ဖွင့်ပွဲ တွေ ကို ရှောင်ရှားပြီး ကလေးများကို လုံခြုံအေးချမ်းတဲ့ ဘဝမျိုးသာ ဖန်တီးပေးခဲ့တာကလည်း သူတို့ မိသားစုအတွက် ကောင်းမွန်တဲ့ရလဒ်တွေကို ရရှိ စေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သမီးလေးများဟာ ရုပ်ရည် ချောမောလှပရုံမက လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့ ကလေး ငယ်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

Alex ဟာ အရပ် ၅ ပေ ၉ လက်မရှိပြီး ရွှေရောင်ဆံပင်များနဲ့ ရုပ်ရည်အဆင်း လှပ ချောမောသူဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးသုံးယောက် မိခင်ဖြစ်ပေမဲ့ သွယ်လျှော့ကြော့ရှင်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ Alex ဟာ GYM ကို မှန်မှန်သွားပြီး ကိုယ်ပိုင်လေ့ကျင့်ခန်းဆရာနဲ့ ကြံ့ခိုင်ရေး လေ့ကျင့်ခန်းများ မှန်မှန်ပြုလုပ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အပြေးလေ့ကျင့်သူလည်းဖြစ်ပြီး ငါးမိုင်ခန့် မနားတမ်းပြေးနိုင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ကျန်းမာရေးလိုက်စားပြီး ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းတဲ့ နေထိုင်မှုစတိုင်ဟာ ခင်ပွန်းသည်ကို အားကျ အတုယူတာ ဖြစ်တယ်လို့လည်း ဆိုပါတယ်။ Alex ဟာ အစားအစာချက်ပြုတ်ခြင်းကိုလည်း စိတ်ဝင် စားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရစ္စမတ်ချိန်ခါများမှာ တစ်အိမ်လုံးအတွက် X'MAS Dinner ညစာကို တစ်ယောက်တည်း ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ်တတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သမီးကြီး ၉ နှစ်၊ အလတ် ၇ နှစ်နှင့် အငယ်လေး ၄ နှစ်တို့ရဲ့ မိခင်ဖြစ်သူ Alex ဟာ Wags အမည်ရ ဘောလုံးသမားတို့ရဲ့ Wives and Girlfriends အဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် ပီသစွာ၊ မိမိကိုယ်ကို လှပကြော့ရှင်းအောင် နေရုံမက တခြားစွမ်းရည်များနဲ့လည်း ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ပါတယ်။ Alex ကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံ အပတ်စဉ်ထုတ် နာမည် ကျော် Hello မဂ္ဂဇင်းက ကျန်းမာရေးနဲ့ ကြံ့ခိုင်ရေး ဆောင်းပါးများအတွက် ရေးသားပေးဖို့အကြံဉာဏ် ပေးဖို့ စာချုပ်ချုပ်ဆိုလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကဏ္ဍ အတွက် Alex ကိုယ်တိုင်ကလည်း တက်ကြွ ဝင်စားလှုပ်ရှားနေပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့် စမ်းသပ်နေတဲ့ ကြံ့ခိုင်ရေး လေ့ကျင့်ခန်းများ၊ လေ့ကျင့်စဉ်ဝတ်ဆင် ရမယ့် အဝတ် အစား၊ ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပြု အစားအစာ ချက်ပြုတ်နည်းများကို ရေးသားမျှဝေတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်၊ မိခင် ကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် မိမိ မိသားစုကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ Alex ဟာ အင်္ဂလန် ဘောလုံး အသင်းခေါင်းဆောင် ကယွတ်နီရဲ့ဇနီး၊ Wags များရဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူပီပီ ဒီတာဝန်ကို ကျေဖွန်ရုံမက လှပအောင်မြင်စွာ ထမ်းဆောင် လုပ်ကိုင်နိုင်မှာတော့ အမှန်ပဲလို့ ဆိုကြပါတယ်။

တင်လတ်သက္ကရာဇ်

Alex နှင့် သမီးကြီး Lilly-Ella ၊ သမီးလတ် Lexie နှင့် သမီးငယ် Lourdes

Skype ကပ်ဖြစ်ဖြစ် စကားပြောပြီး အမြဲတမ်း အားပေး။ ဆုတောင်းပေးကြတယ်။ သူ့အဝေးသွား ရင် ကလေးတွေက အမြဲလွမ်းနေကြပြီး သူက လည်း ကလေးတွေကို အလိုလိုက်တယ်။ ကျွန်မ က စည်းကမ်းတင်းကျပ်ရသူ ဖြစ်တယ်” လို့ Alex က မိသားစု ဆက်ဆံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖွင့်ဆို ပါတယ်။ ဘောလုံးပွဲကစားရာမှာ အခိုင်အနိုးများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံ ဖြေရှင်းရပုံများကို တော့ “ဘောလုံးပွဲတစ်ပွဲ ကစားရတာ သူ့အတွက် ကြီးမားတဲ့ ဖိအားတွေရှိပါတယ်။ အဆင်မပြေ ဘူးဆိုရင် သူ့ကို အနည်းငယ်တော့ ထိခိုက်တာ အမှန်ပါပဲ။ သူကစားနေတဲ့ ဘောလုံးပွဲကို မကြည့်

ရိတယ်။ ဘောလုံးကစားပွဲမရှိတဲ့ ကြာသပတေးည တွေက ကျွန်မ ကိုယ်ပိုင်ညပဲ။ အဲဒီညမှာတော့ TV မှာ ကျွန်မကြည့်ချင်တာ ကြည့်လို့ရတယ်။ တစ်ပတ်တစ်ခါလည်း ကလေးတွေကျောင်းသွား ချိန် မြို့ထဲမှာနှစ်ယောက်အတူတူ နေ့လယ်စာ စားတယ်။ Steven က အပေါ်ယံဂရုစိုက်တာမျိုး တွေ လုပ်မပြုတတ်ပေမဲ့ ကျွန်မ လိုအပ်တာတွေ ကိုတော့ အမြဲတမ်း ဂရုစိုက် လုပ်ပေးတတ်တဲ့သူ ဖြစ်ပါ တယ်။ Steven အမြဲတမ်း ခရီးသွားနေရတာ လည်း သူနဲ့ ပိုပြီးနီးစပ်ချစ်ခင်စေတယ်လို့ ထင်ပါ တယ်။ သူနဲ့ဝေးချိန် ကိုယ့်ဘာသာ နေခွင့်ရတာ၊ သူ့ကို လွမ်းရတာ၊ ပြန်လာချိန်မှာ ပျော်ရွှင် ရတာ

Camp X-Ray

အလန်ဇယား

ခရစ္စတင်စတီးဝပ်

ရဲ သ ဖ်

' ' 2 0 1 4
 Sundance Festival
 မှာ လူကြိုက်များခဲ့တဲ့
 ဇာတ်ကားဆန်းတစ်ကား
 ကတော့ Twilight စတား
 မလေးခရစ္စ တင်စတီးဝပ်
 ရဲ့ အသစ်စက်စက် ဇာတ်
 ကား Camp X-Ray ဝဲ
 ဖြစ်ပါတယ်” လို့ဟယ်လိုက
 သတင်းကောင်းပါးလာတာ
 ပါ။ Twilight ပရိသတ်တွေ
 အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်ရ
 တာ အမှန်ပါပဲ။ အမေရိကန်
 ဘက် ဆဲ လားစာရေးဆရာမ
 စတက်ဖနီမေရာရဲ့ စိတ်ကူးကနေ
 ပေါက်ဖွားလာတဲ့ Twilight ဇာတ်လမ်းတွေတွေ
 ဟာ ပိတ်ကားထက်မှာလည်း ဝက်ဝက်ကွဲ
 အောင်မြင်မှုသရဖူဆောင်းနိုင်ခဲ့သလို အဓိက
 သရုပ်ဆောင် Vampire အက်ဒဝပ်လုလင်နဲ့
 မိန်းမလှလေး ဘဲလာဆွမ်းတို့ရဲ့ ချစ်ပုံပြင်
 ဟာလည်း ပရိသတ်တွေကြားမှာ တာသသ
 ပြောစရာဖြစ်ခဲ့ရတာ အားလုံးအသိပါပဲ။

ဖြစ်ပါတယ်။ AskMen ကရွေးချယ်တဲ့ ၂၀၁၃ ဝင်ငွေ အကောင်းဆုံး လူငယ်အနုပညာရှင် စာရင်းမှာ နံပါတ် ၇ ချိတ်သူဟာ လက်ရှိမှာလည်း ဇာတ်ကားတစ်ကားကို ဒေါ်လာ ၁၅ သန်း ရရှိ နေတဲ့ အကျော်အမော် မင်းသမီးတစ်လက်အဖြစ် နဲ့လည်း ပွဲလယ်တင့်နေခဲ့ပြီပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

Snow White ဇာတ်ကားရိုက်ကူးရင်း ဒါရိုက်တာ ရှပ်ဝပ်ဆန်ဒါနဲ့ ဘာလိုလိုအသံတွေ ကြားခဲ့ရသလို သူတို့ ၂ ဦးညစာအတူထွက်စား ခဲ့တာကို ပါပရာဇီတွေတွေ့ရှိခဲ့အပြီးမှာ အင်္ဂလန် နှင်းဆီခိုင်မင်းသားရော်ဘတ်နဲ့ ခရစ္စတင်တို့ရဲ့ ချစ်ဇာတ်လမ်းပြည်ဖုံးကားချခဲ့ကြတာပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

Camp X-Ray ဇာတ်ကားဟာ အမေရိက ရဲ့ ကမ္ဘာကျော် ဂွါတာနာမို့ အကျဉ်းထောင်ရဲ့ ပုံရိပ်တွေကို နောက်ခံပြုဖန်တီး တင်ဆက်ထားတာ ဖြစ်ပြီး ပုံဖော်ခြယ်မှုန်းသူက ဒါရိုက်တာ ပီတာ ဆက်တယ်လာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ Guantanamo Bay detention Camp နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရိုက် ကူး တင်ပြထား တဲ့ ဇာတ်

အခု အချိန်မှာတော့ Twilight ဇာတ်ကားတွေ အဆုံး သတ်ခဲ့ပြီဖြစ်သလို ရွှေရောင်မောင်နံ့ ၂ ဦးဖြစ်တဲ့ ရော်ဘတ်ပီကီတီဆင်နဲ့ ခရစ္စတင် စတီးဝပ် တို့ရဲ့ ကတ္တီပါလမ်းခွဲဟာလည်း ၂၀၁၃ ရဲ့ ဟောလိဝုဒ် အသည်းကွဲပုံပြင်စာရင်းမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီပဲလို့ ဟယ်လီက ဆိုထားတာ အကြောင်းရှိပါတယ်။ အသည်းကွဲပေမဲ့လည်း ညှို့မင်းသမီးချော ခရစ္စတင်စတီးဝပ်ဟာ အနုပညာအလုပ်တွေကို မနားတမ်းဘဲဆိုတာကို အသိပေးလာခြင်း ဖြစ် တာကို နောက်ဆုံးကတော့ လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဇာတ်ကားသစ် Camp X-Ray မှာပါ ခရစ္စတင် ကျားကျားလျားလျား ပီပီပြင်ပြင် အနုပညာစွမ်းပြ ထားတယ်ဆိုတာကိုပါ ဖွဲ့ပေးလာ ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

Kristen Jaymes Stewart အမည်ရ ဟောလိဝုဒ်မင်းသမီးချောဟာ ရေမရောတဲ့ လော့စ်အင်ဂျလိစ်မြို့ကြီးသူချော တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး မျက်လုံးစိမ်းတွေ နီညိုရောင်ကေသာအလှနဲ့ Hottest Young Actress စာရင်းဝင်ဘဝကို ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာတင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့ သူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂန္ထဝင်စာရေးဆရာကြီးတွေ ဖြစ်တဲ့ အဲလ်ဘတ်ကမူးရဲ့ The Strange နဲ့ ဂျန်စတီနီးဘတ်ရဲ့ East of Eden ဝတ္ထုတွေကို နှစ်သက်သူ မင်းသမီးချောက ရော့ခ်ဂီတကို ချစ်မင်ပြီး စီးကရက်သောက်ခြင်းကိုတော့ စွန့်လွှတ်လို့မရသူ ငွေကြယ်ပွင့်တစ်ပွင့်ပဲ

ကားတွေ သိပ်မရှိသေးတာကြောင့်လည်း ဒီကားကို ဝေဖန်ရေးဆရာ တော်တော်များများက သဘောတွေ့ခဲ့ကြတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ထိပ်တန်းအကြီးအကဲ ဇနီးဘဝကို ရည်မှန်းပြီး စစ်သင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့သူ မိန်းမချောလေး အေမီကိုးလ်အသွင်နဲ့ ခရစ္စတင်ကို ရသမြောက်ရင်ခုန်ခွင့်ရဦးမှာဖြစ်ပြီး နာမည်ကြီးဂျီတာနာမိုမြေကို လုံခြုံရေးအရာရှိ စစ်ထောက်ချုပ်အဖြစ်နဲ့ရောက်ရှိခဲ့တော့ ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေကို အေမီဘယ်လို့ ကျော်ဖြတ်ခဲ့သလဲ ဆိုတာကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းနေပါတယ်။

Sundance ရုပ်ရှင်ပွဲတော်ကို တစ်ကိုယ်တော် တက်ရောက်လာခဲ့သူ ခရစ္စတင်ရဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အင်တာဗျူးနဲ့ ထုတ်ဝေလာတဲ့ Vanity Fair မဂ္ဂဇင်းဟာ လောလောဆယ် လူကြိုက်များနေပါတယ်။ အီတလီနဲ့စပိန်မှာ Clouds of Sils Maria ဇာတ်ကားရိုက်ကူးနေသူ အလန်းဇယားမင်းသမီးချောက “လောလောဆယ် အနုပညာလုပ်ငန်းတွေအကြောင်းပဲ ခေါင်းထဲမှာ ရှိပါတယ်။ အချစ်ရေးကိုတော့ ခဏမေ့ထားပါသေးတယ်။ ချစ်သူသစ်ရပြီဆိုရင်လည်း ပရိသတ်တွေကို အရင်ဦးဆုံး အသိပေးမှာပါ။ Camp မှာ ပင်ပင်ပန်းပန်းကြိုးစားထားတာတွေ ပရိသတ်တွေကြိုက်တယ်ဆိုရင် အမောပြေပါတယ်” လို့ရင်ဖွင့်စကားဆိုလာပါတယ်။

CXR ဇာတ်ကားသစ်ကို စောင့်မျှော်ရင်း။

PROFILE

- အမည် - ခရစ္စတင်စတီးထ်
- ဇာတိ - လော့ဒင်ဂျလိစ်
- သက္ကရာဇ် - ၉၀၄-၉၀
- အလုပ်အကိုင် - သရုပ်ဆောင်
- အိမ်ထောင် - မရှိ
- အရပ် - ၅ ပေ ၆ လက်မ
- မျက်လုံး - စိမ်း
- ဆံပင် - နီညို
- မွေးချင်း - ၂ ဦး
- ပေါက်ဇာတ်ကား - **Twilight**
- ရိုက်ကူးဆဲ - **Clouds of Sils Maria**
- ဝါသနာ - ရေလှိုင်းစီး၊ ပြိုင်ကားမောင်း
- လက်ရှိနေထိုင် - ဘီတလီဟေးလ်

ရဲသစ်

မွေးနေ့သင်္ကေတကိုကြည့်

ကိုယ်အကြောင်းကိုယ်သိ

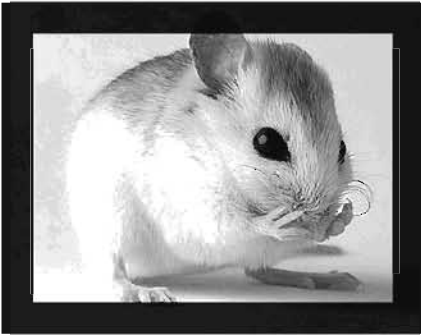
ဟော်လီဘက္ကလေး (Holly Buckley)

ဒတ်ချ်လူမျိုး Holly Buckley ဟာ ဗာဟီရဝါဒီ (Paganism) တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ ဘာသာရေး၊ တိရစ္ဆာန်တွေ၊ လူနေမှုဘဝပုံစံတွေနဲ့ ဂီတစတဲ့ အကြောင်းအရာမျိုးစုံကို ရေးသားနေသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူမရေးသားသမျှထဲက Dutch Flat Paganism Examiner, Pet Examiner, Animal Advocacy Examiner, Musical Examnier စတဲ့ စာတွေကိုတော့ လူကြိုက်များကြပါတယ်။ ခုလည်း သူမ ဖန်တီးမှုတွေထဲက ကမ္ဘာကျော်လူကြိုက်များတဲ့ 'မွေးနေ့နှင့် စရိုက်လက္ခဏာများ' 'Look up your birthday and see what you are' အကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။ ရတီပရိသတ် ကြီးလည်း မိမိတို့ရဲ့ မွေးနေ့လေးတွေကို Holly မှန်းဆပေးတဲ့ စရိုက်လက္ခဏာတွေနဲ့ ကိုက်ညီမှု ရှိမရှိ ချိန်ဆကြည့်ကြရအောင်ပါ။

ခြင်္သေ့ January 25 - 31 March 13 - 15 May 22 - 31 November 01 - 16	လိပ် February 15 - 21 April 27 - 30 June 04 - 14 August 26 - 31 October 16 - 27	ခွေး January 01 - 09 April 01 - 03 June 15 - 20 July 10 - 15 September 28 - 30 December 01 - 16	ကြွက် January 10 - 24 March 16 - 23 April 15 - 26 June 01 - 03 July 01 - 09 August 16 - 25
ကြောင် February 01 - 05 March 24 - 31 June 25 - 30 July 27 - 31 September 15 - 27 November 17 - 30	ချီးငှက် February 06 - 14 May 14 - 21 July 16 - 26 September 01 - 14 December 26 - 31	သစ်နက် February 22 - 28 April 04 - 14 October 28 - 31	မျောက် March 01 - 12 May 01 - 13 June 21 - 24 August 01 - 15 October 01 - 15 December 17 - 25

ခွေး (Dog)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ ခွေးတစ်ကောင်ကို ကိုယ်စားပြုနေတယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာအလွန် သစ္စာရှိတဲ့သူ တစ်ဦးပဲပေါ့။ သင့်ရဲ့ သစ္စာရှိမှုကို တော့ တခြားသူတွေကဘယ်တော့မှ သံသယမဝင် သင့်ပါဘူး။ သင်ဟာ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်လာရင် အတော်အတန်ရိုးသားပြီး စိတ်ချရသူပါပဲ။ သင် ဟာ အလွန်ရိုးသားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အတွက် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေက ခင်တွယ် ကပ်ငြိကြတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ရဲ့ အဝတ်ဗီရို ထဲမှာ ပုံစံဟောင်း၊ ဒီဇိုင်းဟောင်း အဝတ်အ ထည်တွေသာ ပြည့်နေမယ်ဆိုရင်တော့ စိတ်ညစ် စရာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ သင့်ဘဝ တိုးတက်မှုအတွက် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနေပါ။ သင့်မှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ပြည့်ဝတဲ့ လူတွေ ပါဝင်တဲ့ အဖွဲ့ဝယ်ကလေး တစ်ခုလည်း ရှိနေပါတယ်။

ကြွက် (Mouse)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ ကြွက်တစ်ကောင် ကို ကိုယ်စားပြုနေမယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ တစ်ခုခုကို ကျီစယ်နောက်ပြောင်ဖို့ အမြဲကြိုးစား နေသူပါပဲ။ သင့်ရဲ့ မျက်ဝန်းထဲက ကျီစယ်လိုတဲ့ အရောင်အဆင်းတွေကြောင့် ကြုံတွေ့သူတိုင်းက သင့်ကို အလွန်ချစ်ခင်ကြမှာပါ။ ဒါကလည်း သူတို့ကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ သင့်ရဲ့ အရည်အချင်း တစ်ရပ်ပါပဲ။ သင်ဟာ အလွန်အကျွံ အပျော် အပါး မက်မောသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူတွေက သင်နဲ့ သင့်ကုမ္ပဏီကို သူတို့နဲ့ ပူးပေါင်းဆောင် ရွက်လိုစိတ် ရှိကြပါတယ်။ သင်ရဲ့အားနည်းချက် တစ်ခုက ဆတ်ဆတ်ထိမခံ တုံ့ပြန်တတ်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအပြုအမူကြောင့် စိတ်မကောင်း စရာကံစွရပ်တွေနဲ့ တွေ့ကြုံရတတ်ပါတယ်။ လူတွေဟာ သင်နဲ့ စကားပြောနေစဉ်မှာပဲ စကား လုံးတွေ ရွေးချယ်နေကြရတယ်။ သူတို့က သင့်ကို စကားလုံးနဲ့ပြန်ပြီး နားပူနားဆာလုပ်မိ ရင်တော့ သင်ဒေါသထွက်ပါလေရော။ သင့်ကို နတ်မိမယ်တွေက ကောင်းချီးပေးပါတယ်။

ခြင်္သေ့ (Lion)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ ခြင်္သေ့ဖြစ်နေ မယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ သင့်သင်္ကေတနဲ့ ဆန့်ကျင်စွာပဲ ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ မေတ္တာတရားရှိသူ ပါ။ ဒါ့အပြင် သင်ဟာ တိုက်ရိုက်ရတဲ့အလုပ် တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ပါတယ်။ သင်ဟာ တစ်နေရာတည်းမှာ အချိန်အကြာကြီး ထိုင်လုပ်နေတာကို မကြိုက်ပါဘူး။ ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေလိုသူတစ်ဦးပါ။ သင်ဟာ မွေးရာပါ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ အတွက် လူတွေကို စနစ်တကျ ဦးဆောင်နိုင် ပါတယ်။ လူတကာကိုလည်း ချစ်ချစ်ခင်ခင် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းတတ်တဲ့အတွက် အများက လည်း သင့်ကိုချစ်ခင်လေးစား ကြပါတယ်။ သင်ဟာ ကောင်းသတင်းတွေနဲ့ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားမည့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြောင် (Cat)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ ကြောင်တစ်ကောင်ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ အလွန်ချစ်ဖို့ ခင်ဖို့ကောင်းတဲ့သူတစ်ယောက်ပေါ့။ သင်ဟာ ပင်ကိုဉာဏ်ရွှင်သူတစ်ဦးပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတလေ ရှက်တတ်ပါတယ်။ သင်ရှက်နေချိန်မှာတော့ တစ်ယောက်တည်း ငြိမ်ငြိမ်လေးနေရတာကို လိုလားပါတယ်။ သင်ဟာ အကြောင်းအရာမျိုးစုံကို စူးစမ်းလေ့လာလိုပြီး တစ်ခုချင်းစီကိုလည်း အသေးစိတ် လေ့လာပါတယ်။ သာမန်အချိန်တွေမှာတော့ သင်ဟာ အေးအေး

လူလူ နေထိုင်ပြုမူသလောက် အကြောင်းအရာတစ်ခုခု ပေါ်လာရင်တော့ သင်ဟာပေါက်ကွဲတော့မယ့် မီးတောင်လိုပါပဲ။ သင်ဟာ ခေတ်မီသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူတွေက သင့်ရဲ့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းတွေကို နှစ်သက်လိုလားကြပြီး သင့်ကို သူတို့ရဲ့ စံပြုချိန်တစ်ယောက်လို မြင်ကြပါတယ်။ သင်ဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလိုပေမဲ့ သူစိမ်းတွေနဲ့ စကားအများကြီးပြောရတာကိုတော့ မကြိုက်ပြန်ဘူး။ သင့်ကုမ္ပဏီမှာ လုပ်ရသူတွေဟာ လွတ်လပ်မှု ရှိကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ဟာ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းကိုတော့ သိပ်ရွေးပြီး ဂရုတစိုက် လေ့လာတယ်။

လိပ် (Turtle)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ လိပ်တစ်ကောင်ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ စိတ်နှလုံးသန့်ရှင်းဖြူစင်သူတစ်ဦးပါ။ သင့်ရဲ့ ကြင်နာမှုနမူနာများဟာ လူအုပ်စုအဖွဲ့တွေအတွင်းမှာ အမြဲလည်ပတ်စီးဆင်းနေပါတယ်။ သင်ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုးတဲ့သူဖြစ်တဲ့အတွက် အများလုပ်သူတွေကိုလည်း လက်တုံ့ပြန်လိုစိတ်မရှိတဲ့အပြင် အတင်းအဖျင်းပြောဆိုတာမျိုးကိုလည်း မလုပ်တဲ့သူတစ်ယောက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သင့်ကိုလူတွေက ချစ်ခင်ကြပါတယ်။ လူတွေက သင့်ရဲ့အပြုအမူ၊ ဆက်ဆံပုံတွေကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်ကြတယ်။ သင်ဟာ လူတွေကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ ပေးဝေသလောက် သူတို့ဆီက ဘာတစ်ခုမှပြန်ရဖို့ မမျှော်မှန်းဘူး။ သင်ဟာ သိပ်ရက်ရောပျူငှာတယ်။ သင့်လိုလူမျိုး အတွက် မြင်မြင်သမျှ အရာအားလုံးဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်နေပါတယ်။

ချိုးငှက် (Dove)

သင့်မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ ချိုးငှက်ကလေး ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ သင့်ကို ပျော်ပျော်နေသေခဲ (happy - go - lucky) လူစားမျိုးလိုပဲ မှတ်ချက်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အခက်အခဲ (သို့) ပျော်ရွှင်မှုတွေ ဝိုင်းရုံနေပါစေ။ သင်ကတော့ အေးအေးလူလူပါပဲ။ တကယ်တော့ သင်ဘယ်သွားသွား ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေကိုသာ ဆောင်ကြဉ်းသွားပါတယ်။ သင်ဟာ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင် တင်မြှောက်ခြင်းကို ခံရပြီး သူတို့လိုအပ်ချိန်မှာလည်း နှစ်သိမ့်မှုတွေကို ပေးနိုင်ပါတယ်။ သင်

ဟာ 'ကြောင်သူတော်ကြွက်သူခိုး' (hypocrites) တွေကို မုန်းပြီး သူတို့နဲ့ဝေးဝေးမှာ နေပါတယ်။ ဟန်ဆောင်စဉ်းလဲသူတွေဟာလည်း ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သင့်ရဲ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်လာစရာ မရှိပါဘူး။ သင်ဟာ အလုပ်လုပ်ရာမှာ အလွန်နည်းလမ်းကျပြီး စီမံမှုလည်း ကောင်းပါတယ်။ စိတ်ရှုပ်မှုကို ဘယ်တော့မှ လက်မခံဘူး။ အလွယ်တကူ ချစ်ကြိုက်သွားတတ်တာကိုတော့ သတိထားဖို့ လိုပါတယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ
အခက်အခဲ
(သို့) ပျော်ရွှင်မှုတွေ
ဝိုင်းရုံနေပါစေ။
သင်ကတော့
အေးအေးလူလူပါပဲ။
တကယ်တော့
သင်ဘယ် သွားသွား
ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုတွေကိုသာ
ဆောင်ကြဉ်းသွားပါတယ်။

သင်ဟာ
အလွန်ကြံ့ခိုင်
စောင့်စည်းပြီး
မွန်ရည်သောသူ
ဖြစ်ပါတယ်။
သင်ဟာ
အရာရာကို
သင့်အလိုဆန္ဒအတိုင်း
လိုလားပြီး . . .

သစ်နက် (Panther)

သင့်ရဲ့ မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ သစ်နက်တစ်ကောင် ဖြစ်နေမယ် ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ သိပ်ပြီး ပဟေဠိ ဆန်ပြီး နားလည်ရခက်တဲ့သူ တစ်ဦး ပါပဲ။ သင်ဟာ ပြဿနာတွေ၊ ဖိအား တွေကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုအခက်အခဲမျိုးကိုမဆို သွေးအေးအေးနဲ့ ကိုင်တွယ်နိုင်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သင်ဟာ တစ်ခါတလေ တွန့်တိုရက်စက်တတ်ပြီး အတင်းပြောဆိုမှုကိုလည်း လုပ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ဟာ အလွန်ကြံ့ခိုင်စောင့်စည်းပြီး မွန်ရည်သောသူဖြစ်ပါတယ်။ သင်ဟာ အရာရာကို သင့်အလိုဆန္ဒအတိုင်းလိုလားပြီး တစ်ခါတလေ မဖြစ်နိုင်တာတွေကိုတောင် ကြံစည်တတ်ပါတယ်။ အကျိုးဆက်အဖြစ် အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဆက်ဆံရေးပျက်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ဟာ လူများကိုချစ်ခင် တတ်ပြီး သူတို့အမှန်တကယ် လိုအပ်ချိန်မှာလည်း ကူညီပေးတတ်ပါတယ်။

မျောက် (Monkey)

သင့် မွေးနေ့သင်္ကေတဟာ မျောက်တစ် ကောင်ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ အလွန် သည်းခံမှုနည်းပြီး အငြိမ်မနေတတ်သူတစ်ဦးပါပဲ။ ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို တတ်နိုင်သမျှ မြန်မြန်ဆန် ဆန် လုပ်ကိုင်ပါတယ်။ သင်ဟာ အတော်အတန် ရိုးစင်းပြီး ချစ်ခင်စရာကောင်းပါတယ်။ သင်ဟာ ထောင့်ပေါင်းစုံကနေ ဘေးကင်းလုံခြုံရာကို ရှာ တတ်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အငြင်းပွားမှုတွေဟာ သင့် နာမည်ကို ထည့်သွင်းခံရနိုင်တဲ့အတွက် စိတ်

မချမ်းသာမှုတွေနဲ့ ကြုံရနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစကတည်းက ကြိုတင်ကာကွယ်မှုတွေ လုပ်ရ ပါမယ်။ အမှားကြုံလာနိုင်မယ်လို့ တွေးမြင်မိခဲ့ရင် သင့်ရဲ့ ဆဋ္ဌမအာရုံ (Sixth Sense) ဟာ သင့်ကို ထောင်ချောက်မိခြင်းက ကာကွယ်နေတယ်လို့ မှတ်ယူလိုက်ပါ။ သင်တို့ဟာ ငွေအရှာအဖွေ ကောင်းသူတွေလည်း ဖြစ်လေရဲ့ . . .။

နွေနီဒါန်း

ဝတ္ထုတိုရသ
မလှသော အမှတ်တရ
 ရွှေသင်

သည်တိုက်ခန်းလေးအတွင်း သို့ သော့ဖွင့်၍ ဝင်လိုက်ပြီးသည်နှင့် ပထမဦးဆုံးလုပ်ရသည့် အလုပ်က ခပ်မြင့်မြင့်စားပွဲလေးတစ်လုံးပေါ်မှ လယ်ဂျာစာအုပ်ရှည်ကြီး၏ စာရွက် များကို လှန်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်ထဲ၌ အမြဲလိုလိုပင် တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုသော မေးခွန်း

(သို့မဟုတ်) ခေါင်းစဉ်သစ်များက ရက်စွဲများအလိုက်ရှိနေတတ်သည်။ ခေါင်းစဉ်ဟောင်းတစ်ခုချင်းစီ၏ အောက်တွင်လည်း ထိုခေါင်းစဉ် အပေါ်၌ ရှိနေသည့် လူ ၃ ယောက် ၏ အယူအဆ (သို့မဟုတ်) အဖြေ များအား ချရေးထားသည့် စာတန်း လေးများက သူ့နေရာနှင့်သူ သီးခြား

စီရှိနေသည်။

ထိုစာအုပ်ရှည်ကြီးအား ဖွင့် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် မတူညီသည့် တံခါးပေါက်များအား တွေ့နိုင်ပါ သည်။

အသားကျနေသည့် စာအုပ် က လှန်လျှင်လှန်ချင်း တစ်နေ့ကရက်

စွဲနှင့် ရှိနေသော စာမျက်နှာသို့ အရင်ရောက်သွား၏။ ထိပ်ဆုံးမှ ခေါင်းစဉ်နေရာ၌ 'လိုအပ်မှု တစ်ခု' ဟုရေးထား၏။

“တစ်သမတ်တည်း မကြိုက် တတ်တဲ့ ငါ့အတွက် အသစ်၊ အသစ် တွေတော့လိုတယ်”ဟု တွေ့ရပြီး . . . C ကတော့

“ကြိုးတစ်ချောင်း”ဟုဆို၏။

A ဟူသော . . . ကျွန်မ၏ နေရာတွင်တော့ . . .

“မလိုအပ်မိဖို့”ဟု ကျွန်မဖြည့် ထားသည်။

ကျွန်မတို့၏ အဖြေများသည် ကျွန်မတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ကသာလျှင် ဒိုင်ခံ၍ ရေးတတ်သည်။ ရံဖန်ရံခါတွင်တော့လည်း B က မေးခွန်းများ ဝင်ရေးတတ်သည်။

ကျွန်မကတော့ ရေးလိုစိတ်မရှိ ပါ။ သူငယ်ချင်းများ၏ အလိုကို လိုက်ရုံသက်သက်သာ မေးခွန်းများ အား ကျွန်မဖြည့်ပါသည်။

သည်အခန်းလေးမှာ ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်း ၃ ယောက်၏ သီးခြား နေရာလေးတစ်ခုဖြစ်သည်။ Project တစ်ခုခု ရှိလာခဲ့လျှင် ကျွန်မ တို့အားလုံး စုဝေးလုပ်ဆောင် ကြရာ အလုပ်ခန်းလေးဖြစ်သည်။ အလုပ် လုပ်ရန်အတွက် ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ အိမ်မှယူလာကြသော ကွန်ပျူတာ ၂ လုံးနှင့် Lap Top ၁ လုံး ရှိသည်။ ၃ ယောက်စလုံးတွင်လည်း တိုက်

အောက်မှာတော့ မည်သူမှ ဖြည့်ထားခြင်းမရှိသေးပါ။ စာတန်း လေးကိုတော့ မနေ့က နောက်ဆုံးမှ ပြန်သည့် C မှ ရေးသွားခဲ့ခြင်းဖြစ် မည်။ ထိုစာတန်းအားရေးသူ C ကိုယ်တိုင်ပင် ဖြည့်ထားခြင်းမတွေ့ ရသေးပါ။

ထွေထွေထူးထူးစဉ်းစားမနေ ဘဲ တာဝန်အရ ကျွန်မဖြည့်ရမည့် နေရာ၌ . . .

“Nothing ...” ဟုရေးလိုက် သည်။

တကယ်လည်း ကျွန်မမှာ ပြော ချင်တာမရှိပါ။ ပြီးနောက် စာအုပ် အားပိတ်လိုက်သည်။

ထိုခဏမှာပင်ဖြစ်သည်။

နှစ်ယောက်သား ဘယ်နေရာ၌ နှလုံးကြည့်မသိ။ အတူတကွ နားသွန်းကားနှင့် အော်ဟစ်ဝင် ကြသည်။

ထို့နောက်တော့ လယ်ဂျာစာ ပြီးရှေ့၌ ဘောလ်ပင်လုံကြပါ သည်။

စာအုပ် ကြီးအနားမှ ခွာ၍ နှိပ်ဖိအနားသို့ ရောက်လာကြသည့် နှိပ်ဖိမှာတော့ သူမတို့နှစ်ယောက် ပုံ သည်နေ့အဖို့ ထူးခြားနေသည့် ခုံ သတိထားမိသွားသည်။

“နေစမ်းပါဦး နင်က အိတ် တဲကားကားနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာ ပါ”

ကျွန်မအမေးကြောင့် . . .

ချင်လွန်းလှသော်လည်း မမေး ဝေးသည့်အတွက် အမေးစောင့်နေ သည့် ကလေးတစ်ယောက် ၏ ဂျနပ်နှစ်သက်မှုမျိုးနှင့် သူမပြုံး သည်။

သေချာသည်။ B တစ်ယောက် ပုံခုခုတော့ လုပ်လာပြီ။

“နင်တို့ကို ကြားစရာရှိလို့ဟ” ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူမလွယ် သည့် အိတ်ကြီးအားဖွင့်သည်။

ဘဲမှာတော့ ချစ်စရာ ခပ်သေးသေး သော Note Book လေးတစ်လုံး။ ဘာလဲ သည့်အဓိပ္ပာယ်နှင့် C က B ကို သည့်သည်။

“J ကိုကြီးက ငါ့အတွက် ပို့ ခ်တာ”

ကျေနပ်စွာ၊ ဝင့်ကြားစွာနှင့် B ကဆိုသည်။

B စကားအဆုံးတွင် C မျက်လုံး များအတွင်း၌ နှစ်သက်အားကျမှု အရောင်များ ဖြတ်ပြေးသွား၏။

“ဪ” ဟူသော ကျွန်မ ရေရွတ်လိုက်ပါသည်။

C ကတော့ B ၏ Note Book လေးအား စိတ်ဝင်တစားနှင့် ဖွင့်ကြည့်လို့နေပြီဖြစ်သည်။

သူငယ်ချင်းများ၏ Personal များအတွင်းသို့ ထဲထဲဝင်ဝင် ကျွန်မ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်တတ်ခြင်း မရှိပါ။

B နှင့် C အကြောင်းကိုတော့ အတော်လေးကို ကျွန်မသိပါသည်။

B ပြောသည့် “ J ကိုကြီး” ဆိုသူမှာ Online ပေါ်မှ သူမ၏ တစ်ဦးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

B ရော C ပါ Internet နှင့် Chatting အပေါ်၌ နှစ်သက်စွာ စိတ်ဝင်စားတတ်သူများ ဖြစ်သည်။

Online နှင့် ပတ်သက်၍ လက်ရှိ ကာလတစ်ခု၌ C သည် တစ်စုံတစ်ဦးအပေါ်၌ အသည်း အသန်ရှူးသွပ်နေသလို၊ B ကတော့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ပေါင်း များစွာ နှင့် မွေ့လျော်နေသူ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း B ထံ၌ “ J ကိုကြီး”၊ “S မောင်လေး”၊ “R သူငယ် ချင်း” အစရှိသည်ဖြင့် နေရာ ဒေသ၊ နိုင်ငံများ၏ Initial များနှင့် အမည် နာမပေါင်းများစွာ ရှိသည်။

ထိုသူများနှင့် ပတ်သက်သည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းလေးများ ရောက်လာတတ်လျှင်လည်း B က ကျွန်မတို့အား ကြားနေကျဖြစ် သည်။

C သည်လည်း B နှင့် ပတ် သက်လာလျှင် အမြဲတစေ အားကျ နေတတ်သူဖြစ်သည်။ ယခုအခါ၌ လည်း Note Book လေး တစ်လုံး ဖြစ်နေသည်မို့ ပို၍လည်း အားကျ နေနိုင်တောင်းပါသည်။

လယ်ဂျာစာအုပ် ရှည်ကြီး အတွင်း၌ရက်စွဲဟောင်းတစ်ခုနှင့် “Online is!” ဟူသည့် မေးခွန်း တစ်ခုပါခဲ့ဖူးသည်။

ထိုမေးခွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ B က . . .

“အပျင်းပြေပျော်စရာတစ်ခု” ဟု ဖြေခဲ့သလို . . .

ခန်းသော တစ်ချောင်းစီ ရှိကြသည်။ အလုပ်ခန်းဟု ဆိုသော်လည်း အိမ် ခန်းတစ်ခုနှင့်လည်း မခြားလှပါ။ စားစရာ၊ သောက်စရာများနှင့် ပစ္စည်း၊ ပစ္စယများလည်း အစုံ အလင်ပင်ရှိသည်။ လိုလျှင် လိုသလို တစ်ယောက်တစ်လှည့်ဝယ် ထည့်နေ ကျလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အလုပ်သိပ်များသော နေ့မျိုးဆို လျှင် သည်အခန်းလေး၌ပင် ညအိပ် ကြရသည်များလည်း ရှိတတ်သည်။

သည်နေ့တော့ အစောဆုံး ရောက်သူမှာ ကျွန်မပင် ဖြစ်မည်။ စာအုပ်၏ နောက်ဆုံးစာမျက် နှာသို့ လှန်လိုက်သည့်အခါ၌ . . .

“ Say...something...” ဟူ သောစာတန်းအား တွေ့ရ၏။

C ကတော့. . .

“သူနှင့်ပတ်သက်၍ ရူးသွပ်ရမှု” ဟု ဆို၏။

ကျွန်မကရော။

ကျွန်မကတော့. . .

“Online is ... ဟူသော မေးခွန်းအတွက်. . .

“Online ” ဟူသည့် စကားလုံး တစ်လုံးသာ ဖြည့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သည့်ထက်ပိုသည့် သတ်မှတ်ချက် မျိုးလည်း ကျွန်မထံ၌ ရှိမနေခဲ့။ သူများ၏ ယူဆချက်ကိုလည်း ဝင်မတွက်ဖက်ခဲ့ပါ. . .

Online ပေါ်၌ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန် ယုံကြည်နိုင်မှုဆိုသည်မှာ ရှိရောရှိနိုင်ပါသည်လား။

တစ်ချိန်က B နှင့် C အား ကျွန်မမေးခဲ့ဖူးသော မေးခွန်းဖြစ်၏။

ထိုမေးခွန်းအတွက် Cဘက်မှ နှုတ်ဆိုတံ နေခဲ့သော်လည်း B ကတော့ ပြန်ဖြေခဲ့သည်။

“သူ့အပေါ် ကိုယ်ယုံစရာမလိုသလို၊ ကိုယ့်အပေါ်လည်း သူ့ယုံစရာ မလိုပါဘူး။ ၂ ယောက်ကြားမှာ အပျင်းပြေ Link တစ်ခုရှိနေဖို့ပဲ လိုတာ” ဟု ဆို၏။

ယုံကြည်မှုမပါဝင်သော အရာ တစ်ခုအပေါ်၌ ဘာကြောင့်များ အချိန်အများကြီး ပေးနေရပါသည်လဲ။

နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ရောက်နေသူ အချို့အတွက်ကတော့ Online နှင့် Chatting သည် အပျင်းပြေ စိတ်ဖြေစရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ အတွက်က ရော. . . ။

အရာအားလုံးမှာ အတိုင်း အတာ တစ်ခုလောက်ထိ သာ ကောင်းပါသည်။

သို့သော်လည်း သူ့ခံယူချက် နှင့်သူ၊ ကိုယ့်ရပ်တည်မှုနှင့်ကိုယ်ပိုင် နှုတ်ကထွက်၍တော့ ကျွန်မဘာ စကားမှမဆိုဖြစ်ခဲ့။ ပြောစရာ စကားလည်းမရှိခဲ့ပါ။

သူမတို့ အားလုံးအတွက် အရာအားလုံးအဆင်ပြေနိုင်လျှင် တော့လည်း ကောင်းပါသည်။

သည်နေ့တော့ ကျွန်မက နောက်ဆုံးမှရောက်သူဖြစ်သည်။ ကျွန်မရောက်တော့ B ရော C ပါ သူမတို့၏ Computer များရှေ့၌ အသီးသီးရှိနေကြသည်။

လယ်ဂျာစာအုပ်ကို လွန်တော့ . . . “မကွယ် မဝှက်တမ်း” ဟူသည့် စာတန်းအား တွေ့ရ၏။

ကျွန်မတို့၏ ထုံးစံအား အပြင် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သာသိလျှင် လျှောင်ပြုံး ပြုံးကောင်းပြုံးနိုင်ပါသည်။

မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ တာဝန်အရ ကျွန်မဖြည့်ရမည်ပဲ။

B ရော C ပါဖြည့်ထားနှင့်ပြီမို့ သူမတို့၏ စာတန်းများအား အရင်ဆုံး ကျွန်မဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

B က. . .

“လူတစ်ယောက်၊ သူက ငါ့အတွက် အမှတ်တမဲ့ကနေ အမှတ်တရဖြစ်လာပြီ” ဟုဆို၍ C ကတော့ . . .

“သေချာပါတယ် သူပဲ” ဟု ဆိုသည်။

B ၏ အဖြေမှာ အတန်ငယ်တော့ ထူးခြားနေပါသည်။ အမှတ်တရဖြစ်လာပြီဟု ဆိုသည်ပဲ။

မကွယ်မဝှက်တမ်း ဆိုတော့လည်း ကျွန်မ၏နေရာ၌ Writing Paper တစ်ခုအတွင်းမှ စာစုတစ်ခုအား ချရေးလိုက်သည်။

“A little remembrance Especially to say, You're being remembered Especially today.”

ကျွန်မကိုမြင်သွားချိန်မှာတော့ နှစ်ယောက်သား ပြေးလာကြသည်။ သေချာပါသည်။ ကျွန်မ၏ လက်တွင်းမှ ဖရဲသီးမျက်နှာကြောင့် ဖြစ်သည်။

“နင့်ကို မျှော်နေတာဟာ ငါတို့ ပြောစရာရှိလို့”

ကျွန်မ၏ လက်ထဲမှ ဖရဲသီးအားလှမ်းယူလိုက်ရင်း B က ဆိုသည်။

မျက်ခုံးတော့ ခပ်လှုပ်လှုပ် ပင်။

C ကတော့ မီးဖိုခန်းအတွင်းသို့ ဝင်၍ ဓားတစ်ချောင်းအား အပြေး

မလွှားနှင့် ရေသွားဆေးသည်။ အတော်လေးကို မစားချင်ရှာဘူး ထင်သည်။

ထို့နောက်တော့ ရေဆေးလာသည့်အားအား ကျွန်မလက်တွင်းသို့ လာ၍ထည့်သည်။

“ဒီနှစ်ဒီဇင်ဘာမှာ ငါတို့ ၃ ယောက်ကျိတ်ထီးရိုး တက်ကြရအောင်ဟာ၊ အခုပဲ ငါတို့ ၂ ယောက် ဒီအကြောင်းပြောနေကြတာဟ”

ကျွန်မ၏ရှေ့သို့ ပန်းကန်ပြား အလွတ်လာချပေးရင်းနှင့် B ကဆိုသည်။

သွားကြမည်ဆိုတော့လည်း သွားရုံသာရှိပါသည်။

အရေးကြီးသည်က ကျွန်မတို့ ၃ ယောက်၌ ကြီးကြီးမားမား အလုပ်များရှိမနေဖို့ပင်။

“ခရီးသွားဖြစ်ရင် ငါတို့ရဲ့ လယ်ဂျာစာအုပ်ကြီးကိုလည်း သယ်သွားရမယ်”

C မှာလည်း စိတ္တပေင်။

“အဲဒီလက်တွေက မလာနဲ့ဦးလေ၊ သွား. . . နင်တို့ နှစ်ယောက်လုံး လက်သွားဆေးဦး”

ဖရဲသီးပန်းကန်အား လှမ်းဆွဲယူလိုက်ရင်းက ပြောလိုက်သည့်ကျွန်မစကားကြောင့် လှမ်းနေသည့်လက်များ တွန့်သွားကြသည်။

“နင်ကလည်းဟာ မပေပါဘူးဟ”

ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် B ကဆိုသည်။

“အေးလေ” ဟု C ကလည်း အထွန်တက်ရင်း ထောက်ခံသည်။

“ဘာမပေရမှာလဲ၊ ဖုန်တသော သောတက်နေတဲ့ Keyboard တွေကို ဘယ်တော့မှမသုတ်ဘဲ ကိုင်နေကြတဲ့သူတွေကများ၊ မရဘူးသွားဆေး”

ကျွန်မ အပြောကြောင့် C က ရှေ့တိုးလာရင်း. . .

“နင်က ဘာလဲဟာ၊ စားချင်တဲ့ သူက ဒီလောက်အောက်ကျနောက်ကျခံပြီး တောင်းစားနေတဲ့ဟာကို တောင်မှ မကျွေးချင်ဘူး၊ နင် မရှက်ဘူးလား”

သူမ အပြောကြောင့် ကျွန်မ ရီ(ရယ်) လိုက်မိသည်။

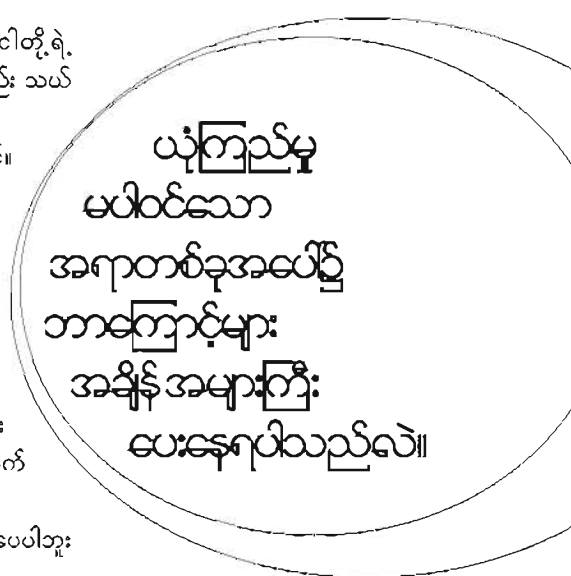
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်း။ ကျွေးရမည့် ကျွန်မကပင် အရှက်မရှိသူ ဖြစ်ရသေးသည်။

ခါးထောက်၍ ကြည့်နေသည့် B ကတော့. . .

“ဘာလဲ နင်က ငါဒီအတိုင်းငြိမ်နေလို့ အကောင်းမှတ်နေလား” ဟု ဆိုသည်။ ရီ(ရယ်)ချင်စိတ်နှင့် ကျွန်မ ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ဪ. . . နင်က အကောင်း မဟုတ်ဘူးလား၊ ဒါဆို မကောင်းဘူးပေါ့၊ မသိပါဘူး ငါက နင့်ကို အကောင်းမှတ်လို့”

ကျွန်မ စကားအဆုံးတွင်တော့ B တစ်ယောက် ဆွေဆွေခွန် ဒေါသ ထွက်ရင်း ကျွန်မအား လိုက်ရိုက် တော့သည်။ ကျွန်မတို့ ၂ ယောက်

အား ကြည့်၍ C က တဟားဟားရယ်သည်။

ထိုအချိန်ထိတော့ ကျွန်မတို့ အားလုံး အဆင်ပြေ ပျော်ရွှင်နေကြပါသည်။

ရုံး၌ အလုပ်လုပ်နေစဉ် အတွင်းမှာပင် Notifier မှ Mail Alert တက်လာ၍ ကြည့်လိုက်မိတော့ C ထံမှ ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်မတို့ချင်း မတွေ့ဖြစ်ရှာဘူးဆိုတော့ သူမက တကူးတကနှင့် Mail ပို့သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ နောက်ပြောင်ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ကျွန်မယူဆလိုက်သည်။

မဟုတ်ပါ။ Mail ဖတ်ကြည့်မှပင် သိလိုက်ရသည်။ ကျွန်မအား

Online သို့လာရန် ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘာများ ဖြစ်ပြန်ပါသည်လဲ။
(ထိုကာလတွေသည် ယနေ့လို ဖုန်းများအား ဖောဖောသီသီကိုင်နိုင်သည့် အချိန်မျိုးမဟုတ်သလို၊ လက်ကိုင် ဖုန်းများနှင့် လည်း Internet သုံးစွဲခွင့် မရသေး၊ နိုင်ငံခြားသို့ တိုက်ရိုက် ဖုန်းခေါ်ဆို၍ ရသည့် တယ်လီဖုန်းဆော့ဝဲလ်များ လည်း မရှိသေးပါ။)

“သူနဲ့စကားမပြောဖြစ်တာ အတော်ကြာပြီဟာ၊ အရင်တစ်ခါ တုန်းကတော့ Internet မရလို့လို့ ပြောတာပဲ၊ အခုလည်း သူ့ကွန်ပျူတာပျက်နေလို့တုတ်ဟာ၊ ခုတလော အကြောင်းပြချက်တွေ အရမ်းများတာပဲ”

အင်း...

ကျွန်မမှာပြောစရာစကားမရှိပါ။ ကျွန်မ မတတ်နိုင်သောကိစ္စလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူမ ပြောသမျှကိုသာ နားထောင်ပေးဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုရက်ပိုင်းတွေအတွင်း၌ C ၏ မျက်နှာမကြည်သာလှသော်

လည်း ကျွန်မတို့အားလုံးအဆင်ပြေကြပါသည်။ အရင်လို နောက်နောက်ပြောင်ပြောင် ရယ်ရယ်မောမောနှင့်ပင် ရှိကြသည်။

လယ်ဂျာစာအုပ်အတွင်း၌ ထူးဆန်းသည့် မေးခွန်းတစ်ခု ရောက်မလာသေးခင်အချိန်ထိ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ထိပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က လယ်ဂျာစာအုပ်အတွင်း၌ ထူးဆန်းသည့် မေးခွန်းသစ်တစ်ခု ရှိနေခဲ့သည်။

“စံပယ်ရေ သူငယ်ချင်း... သီချင်းအပေါ်၌ရှိသော အယူအဆ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

လက်ရေးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း C ၏လက်ရေးပင်။

မရေမတွက်နိုင်သည့် မေးခွန်းပေါင်းများစွာ၊ ခေါင်းစဉ်ပေါင်းများစွာတို့အနက် ကျွန်မ အဖြေရအခက်ခဲဆုံးသော မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မည်သူမှဖြေဆိုခြင်းမရှိခဲ့သော မေးခွန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ထိုနေ့မှစ၍ B နှင့် C တို့မှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဟက်ဟက်ပက်ပက် စကားပြောဆိုခြင်း မရှိတော့ပါ။

ထိုသို့သောဖြစ်ရပ်မျိုးမှာ မဆန်းကြယ်လှသော်လည်း သူမတို့ ၌ ယောက်ကြား၌ ဖြစ်လာခဲ့သည်ကတော့... .

အကြောင်းရင်းကတော့ Online ပေါ်မှ C ၏ ရူးသွပ်မှုသည် B ၏ အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရ ဖြစ်လာပြီဟု ဆိုခဲ့သူ ဖြစ်နေခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကြားဖူးနေကျ အကြောင်းအရာများထဲက အတိုင်းပင် သူမတို့ နှစ်ယောက်လည်း သူငယ်ချင်း သူစိမ်းများဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။ စိတ်မော့စွာနှင့်စိတ်ပျက်ရပါသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အခြေအနေကိုသာ ဖြစ်သည်။

ထိုရက်များအတွင်း၌ပင် ကျွန်မသည်လည်း မန္တလေးသို့ ၃ ရက်ခရီးသွားဖြစ်ခဲ့သည်။ အလုပ်ကိစ္စအတွက်ကြောင့်သာ သွားရခြင်း ဖြစ်သော်လည်း စိတ်ကတော့ မဖြောင့်လှပါ။

ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ခဏပင် မနားနိုင်အားပဲ ကျွန်မတို့၏ စုဝေးရာ တိုက်ခန်းလေးဆီသို့ ပြေးရသည်။

ဟိုသို့ရောက်တော့ ရက်ပိုင်းလေးအတွင်း၌ အတော်များများ အပြောင်းအလဲဖြစ်ခဲ့ပြီဆိုသည်ကို ကျွန်မအတပ်သိလိုက်ရသည်။

ကျွန်မ ရောက်သွားချိန်၌ C က လူတစ်ယောက်နှင့်အတူ သူမ၏ ကွန်ပျူတာအား သယ်ဖို့ရန်အတွက် ပြင်ဆင်နေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်မကို မြင်တော့... .

“သူ ငါ့ကို အဆက်အသွယ် ဖြတ်လိုက်ပြီ၊ သူတကယ်ချစ်တဲ့သူ ရှိနေပြီတဲ့လေ၊ ဘယ်သူလဲဆိုတာ တော့ နင့်ကို အထွေအထူးပြောပြဖို့ မလိုတော့ဘူးထင်တယ်”

ပြောရင်းက မဲ့ပြုံးလေးပြုံးရင်း C တစ်ယောက် မျက်နှာလွဲသွားခဲ့သည်။

“အောက်မှာကားပါလာတယ်၊ ငါ့ကွန်ပျူတာပြန်သယ်တော့မလို့” ဟုဆိုသည်။

B အလုပ်လုပ်နေကျနေရာ၌ လည်း ဗလာဟင်းလင်း ဖြစ်နှင့်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျွန်မ အမောဆို့သွားရသည်။

ရပ်နေသည့် နေရာ၌ပင် မြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်မိသည်။

ဘာများပြောရန် လိုသေးသည်လဲ။

C ကတော့ “နောက်မှ တွေ့ကြတာပေါ့ဟာ” ဟုဆိုရင်း ထွက်သွားခဲ့သည်။

အခန်းထဲမှာတော့ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း။

နောက်ဆုံးတော့ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

အချိန်အတန်ကြာ ထိုင်နေမိရင်းကနေ ခဏနေတော့ Lap Top လေးအားကြိုးများဖြုတ်၍ အိတ်တစ်လုံးအတွင်းသို့ ထည့်ရသည်။ ထို့နောက်တော့ ထိုအိတ်လေးအား သိုင်း၍ လွယ်လိုက်သည်။

ခဏတော့ ရပ်၍ အခန်းလေးအား ဝေ့၍ ကြည့်လိုက်မိသေးသည်။

စားပွဲလေးပေါ်၌တော့ လယ်ဂျာစာအုပ် ချည်ကြိုးက သည်အတိုင်း။

ထိုနေရာသို့ လျှောက်သွားလိုက်ရင်းက စာအုပ်ကြီးအား လှန် ဖြစ်လိုက်သည်။

နောက် ဆုံးစာမျက်နှာ၌ မည်သူမှဖြေထားခြင်းမရှိသေးသော နောက်ထပ်(နောက်ဆုံးသော)မေးခွန်းသစ်တစ်ခုအားတွေ့ရ၏။

“ချစ်ခြင်းနှင့် မုန်းခြင်းအကြား ကွာဟမှု”ဟုဆိုသည်။

လက်ရေးက B ၏လက်ရေး။ မည်သူမှ ဖြေထားခြင်းလည်း မတွေ့ရပါ။

ဘောလ်ပင်လေးအား နောက်ဆုံးအနေနှင့် ကျွန်မ ကောက်ကိုင်လိုက်ရင်းက... .

“သတ်မှတ်ချက်” ဟု ရေးထည့်လိုက်ပြီးနောက် စာအုပ်ကြီးအား ပိတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်တော့ အခန်းပြင်သို့ ထွက်လိုက်ရင်း ထိုအခန်းလေးအား လည်း သော့ခတ်၍ ပိတ်လိုက်သည်... .

ပိတ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်... . ။

ရွှေသင်

YATI HOROSCOPE

Dr. မြတ်သစ် ၊ မြို့ထူး ၊

မိန်ဂျာသီဟွာ [PISCES]

ဖေဖော်ဝါရီ (၁၉) ရက်မှ မတ် (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် မူမမှန်သောလူများနှင့် လက်တွဲခြင်းကိုရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။ ငွေပေးငွေယူကိစ္စတချို့ ရှုပ်ထွေးစေတတ်ပေသည်။ အဆင့်အတန်းရှိသော သူတို့၏ အားပေးကူညီမှုကို ရရှိတတ်ပေသည်။ စည်းကမ်းမဲ့အယော်ကြားခြင်းကိုရှောင်သင့်သည်။ ပညာရေးအခြေအနေအထူးကောင်းမွန်ပေမည်။ ထိထိုးပါ။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်တို့က သားသမီးရတနာထပ်မံရတတ်သည်။

ယတြာ။ ။ ဆန်လှူပေးပါ။

ပြီယာဂျာသီဟွာ [TAURUS]

ဧပြီ (၂၁) ရက်မှ မေ (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် အပြောအဆို အဝေဖန်ခံခြင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သေးပါ။ ငွေကြေးကိစ္စအသုံးအထူးများပေလိမ့်မည်။ အတိုက်အခိုက်ဆက်ရှိမည်။ လုပ်ငန်းတူများကို သတိထားသင့်ပေသည်။ ပညာရေး အရည်အချင်းတောက်ပြောင်မှုရှိစေလိမ့်မည်။ ခရီးရှည်ပြည်ပသွားခြင်းအကျိုးရှိစေမည်။ အချစ်ရေးစိတ်ပျော်ရွှင်နိုင်လိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးညံ့သည်။ ၎င်း အတွက် အပူသောကကြံ့တွေ့ရတတ်ပေသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် သွား၊ လည်ပင်း ဝရုစိုက်သင့်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ ညောင်ပင်ရေလောင်းပေးပါ။

မိယာဂျာသီဟွာ [ARIES]

မတ် (၂၁) ရက်မှ ဧပြီ (၂၀) ရက်

သင့်အတွက် အလုပ်တာဝန်များစေတတ်သည်။ တစ်နေရာပြီး တစ်နေရာသို့ သွားလာလှုပ်ရှားရတတ်သည်။ အထိအခိုက်များစေမည်။ လုပ်ငန်းတွင်း စကားများရတတ်သည်။ စက်ပစ္စည်း၊ ကား၊ ဆိုင်ကယ်ပျက်မည်။ ငွေအသင့်အတင့်အဆင်ပြေမည်။ အချစ်ရေးကောင်းမွန်ပေမည်။ ပညာရေးဖြေဆိုနိုင်လိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေး အထူးညံ့စေတတ်ပေသည်။ စပ်တူတွဲခြင်း အဖွဲ့အစည်းနှင့် စီးပွားရှာ အလုပ်လုပ်ခြင်းတို့ အထူးသတိပြုပါ။ စိတ်ဝမ်းကွဲရတတ်ပေသည်။

ယတြာ။ ။ ထောပတ်သီးလှူပါ။

ငယ်တန်ဂျာသီဟွာ [GEMINI]

မေ (၂၂) ရက်မှ ဇွန် (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် အပေါ်ယံကောင်းသူတို့နှင့်သာ လက်တွဲနေတတ်ပြီး တုံ့ပြန်မှုလုံးဝမရနိုင်ပေ။ ဒုက္ခပေးသူများနှင့် ဝိုင်းဝိုင်းလည်ရင်ဆိုင်ရတတ်ပေသည်။ မိမိပညာရေး အထူးကောင်းလိမ့်မည်။ ထူးချွန်မှုရှိမည်။ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်အသစ်ကြိုးစားထူထောင်မှု အောင်မြင်စေမည်။ ဘွဲ့လွန်ပညာရေး အထူးအဆင်ပြေအောင်မြင်ပေလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရေးချောမွေ့မှုမရှိ အမှုအခင်းပြဿနာများကို ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ အချစ်ရေး ရှုပ်ထွေးနေလိမ့်မည်။

ယတြာ။ ။ အခင်းလှူပေးပါ။

YATI HOROSCOPE

ကရကင်္ဂရာသီဗွား [CANCER]

ဇွန် (၂၂) ရက်မှ ဇူလိုင် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် မိသားစုအရေးအခင်းပြဿနာများစွာကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရတတ်ပေသည်။ မြေပြဿနာများကြုံမည်။ လမ်းခရီးဘေးဒုက္ခတွေ့တတ်၍ ဂရုစိုက်သွားလာသင့်ပေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မီးဘေးသတိပြုသင့်သလို ဆောက်လုပ်ဆဲတိုက်ပြိုကျတတ်၍ သတိပြုသင့်ပေသည်။ ပညာရေး အခက်အခဲကြားမှအောင်မြင်ပါမည်။ မိတ်ဆွေတူ ဒုက္ခပေးမှုကြောင့် ရုံးအမှုအခင်း တရားရင်ဆိုင်ရတတ်၏။ လူစည်ကားရာရှောင်ပါ။ ပေါက်ကွဲမှု ကြုံလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ လင်မယားကွဲတတ်၍ ဂရုပြုပါ။ ပေါက်ကွဲပါ။

ယတြာ။ ။ မျက်နှာကြက်လှူပါ။

ကန်ရာသီဗွား [VIRGO]

ဩဂုတ် (၂၃) ရက်မှ စက်တင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် စုဆောင်းငွေအရင်းအနှီးများထိခိုက်ရတတ်ပေသည်။ အကြံအစည်အောင်မြင်စေတတ်ပေသည်။ အလုပ်သစ်ပြောင်း လုပ်သင့်သည်။ လုပ်ငန်းဟောင်းစွန့်မှ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ ပညာရေးအခြေအနေနှင့်မာမှု ရှိလိမ့်မည်။ တိုက်ခန်းဝယ်ယူသော ပြဿနာ ဖြေရှင်းရ တတ်ပေသည်။ သားသမီးကျန်းမာရေးညံ့စေမည်။ အချစ်ရေးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန် စိတ်မောရလိမ့်မည်။

ယတြာ။ ။ စပါးနှံလှူပေးပါ။

သိပ်ရာသီဗွား [LEO]

ဇူလိုင် (၂၃) ရက်မှ ဩဂုတ် (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် ကားစီးသွားလာမှု သတိပြုသင့်သည်။ ခြေလက်ကျိုးတတ်၍ သတိထားသင့်သည်။ ဒေါသအရမ်းကြီးစေမည့် ကိစ္စများကို မစဉ်းစားသင့်ပါ။ ပညာရေးကိုသာသေချာစွာ ကြိုးစားဖြေဆိုသင့်ပေသည်။ မောင်နှမ တပည့်တို့ပြဿနာ ဖြေရှင်းပေးရတတ်ပေသည်။ ငွေပေးငွေယူကိစ္စ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးအဆက်အသွယ်ကောင်းရရှိလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးမျက်လုံးဂရုစိုက်ပါ။ အချစ်ရေးအဆက်အသွယ်ကောင်းပြန်ရပေမည်။

ယတြာ။ ။ လိမ္မော်သီးလှူပါ။

တူရာသီဗွား [LIBRA]

စက်တင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် အလုပ်အကိုင်အပြောင်းအလဲတို့ မကြာမီကြုံတွေ့လာတတ်သည်။ ပြဿနာပေါင်းများစွာကို ရင်ဆိုင်နေရဆဲ ကြုံတွေ့ဖြေရှင်းဆဲ ဖြစ်တတ်သည်။ သွေးထွက်သယံမြင်ပေသည်။ ရန်ကိုရန်ခြင်းမတုံ့ပြန်သင့်ပါ။ ပညာရေးရိုးသားစွာ ဖြေဆိုသင့်ပေသည်။ ငွေကြေး၊ မြေ၊ စာချုပ်အတွက် သေချာရှင်းပါ။ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကို ကြောက်ရွံ့နေလိမ့်မည်။ ဟိုတယ်လုပ်ငန်း၊ စားသောက်ဆိုင် လုပ်ငန်းတို့ စိတ်မောရတတ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အနီး မီးလောင်ခြင်း ဆက်တိုက်ကြုံတတ်သည်။ အချစ်ရေး မေတ္တာစိတ်ခန်းနေတတ်သည်။

ယတြာ။ ။ အဝတ်အစားကုသိုလ်ပြုပေးပါ။

YATI HOROSCOPE

ပြွန်ရာသီပွား (SCORPIO)

အောက်တိုဘာ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာ (၂၂) ရက်

သင့်အတွက် လက်ရှိနေရာ အိမ်ထိုက်ခန်းမတည်မြဲတတ်သလို အလုပ်ပါ ရွှေ့ပြောင်းခြင်းတို့ ကြုံလာနိုင်ပေသည်။ တည်မြဲမှုမရှိနိုင်သေးပါ။ စက်ရုံအလုပ်ရုံလုပ်ငန်းရှင်တို့ အလုပ်သွားပြဿနာ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်ပစ္စည်း အပျက်အစီးအထူးများစေလိမ့်မည်။ အလုပ်သမားအချင်းချင်း ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားခြင်းရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ မိသားစုအနေအထိုင်မတတ်၍ မျက်နှာပျက်ရတတ်သည်။ နိုင်ငံခြားနှင့်ဆက်ဆံသော အရောင်းအဝယ် အလုပ်ကိစ္စသတိထားပါ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ လက်ထဲငွေစု၍မရတတ်ပါ။

ယတြာ။ ။ အဓိဋ္ဌာန် ၁၈ ရက်ဝင်ပေးပါ။

မကာရာသီပွား (CAPRICORN)

ဒီဇင်ဘာ (၂၂) ရက်မှ ဇန်နဝါရီ (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် ကူညီမစသူချစ်ခင်သူပေါများလာပေမည်။ လက်ဆောင်ကောင်းများရရှိလာတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ လက်တွဲဖော်ကောင်းရရှိလာပေလိမ့်မည်။ အဖိုးတန်ရတနာပစ္စည်း ဝင်လာရန် ရှိသည်။ အကြံအစည်အောင်မြင်မည်။ ပညာရေး စာကျက်မှု အထူးကောင်းမွန်အဆင်ပြေပေပါသည်။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ နားလည်မှုတို့ရရှိလာစေ တတ်ပေသည်။ အလှူအတန်းအဓိဋ္ဌာန်တရားရှိသော ဝင်ရတတ်ပေသည်။ ငွေကြေးကိစ္စဝင်မပါသင့်ပါ။

ယတြာ။ ။ ယပ်တောင် ၇ ချောင်းလှူပါ။

ရန်ရာသီပွား (SAGITTARIUS)

နိုဝင်ဘာ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ (၂၁) ရက်

သင့်အတွက် လွယ်ကူမည်ထင်ရသော အလုပ်တို့ခက်ခဲဖြစ်လိမ့်မည်။ မည်သည့်နေရာမဆိုပေးမှ ကမ်းမှသာလျှင် မိမိအလုပ်ကိစ္စတို့လွယ်ကူအဆင်ပြေစေပါမည်။ ပညာရေးအထူးပင်တိုးတက်ကောင်းမွန်မည်။ ကြိုးစားမှု၏ အသီးအပွင့်ကို ခံစားရတတ်ပေသည်။ အချစ်ရေးထင်ထင်ပေါ်ပေါ် လုပ်ဆောင်၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။ အလုပ်အကိုင် ၂မျိုး ၃မျိုး ကြိုးစားရန်ကန်ရတတ်သည်။ ပြည်တွင်းဖြစ် ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးပါသည်။

ယတြာ။ ။ သွေးလှူပေးပါ။

ကုပ်ရာသီပွား (AQUARIUS)

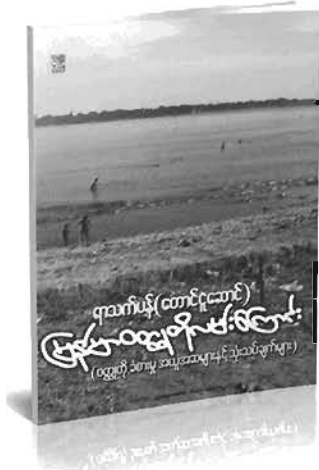
ဇန်နဝါရီ (၂၂) ရက်မှ ဇေတ်ဝါရီ (၁၀) ရက်

သင့်အတွက် သင်တန်းများ အဆင်ပြေပညာရေးစသည်တို့ အကျိုးရှိရှိ စွမ်းဆောင်ရလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းအခြေအနေတို့ မကြာမီ တိုးတက် အောင်မြင်စေတော့မည်။ အခြေအနေကောင်းတို့ ဖန်တီးနိုင်မည်။ ပညာရေး ထူးချွန်လိမ့်မည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်မောရတတ်သည်။ ရှယ်ယာတွဲ လုပ်ရန် ကမ်းလှမ်းခြင်းခံရတတ်ပေသည်။ လူမှုရေးကိစ္စများ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်၍ နေသင့်ပေသည်။ အချစ်ရေး ပျက်ပြားစေတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးညံ့ပေသည်။

ယတြာ။ ။ နှမ်းဆီဖြင့် ဆီမီး ၅ ခွက် မွှေးနံ့ဘုရားတွင်ထွန်းလှူပါ။

ရတီ

စာအုပ်စင်

ရာသီပန်း (တောင်ငူဆောင်)

မြန်မာဝတ္ထုတိုလမ်းကြောင်း
(ဝတ္ထုတိုခံစားမှုအယူအဆများနှင့်သုံးသပ်ချက်များ)

ဤစာအုပ်သည် ဆရာမရာသီပန်း (တောင်ငူဆောင်)၏ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ စာတမ်း တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သည်။ မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာများတွင် ဖော်ပြခဲ့သောဆောင်းပါးများဖြစ်ပြီး ယခုစာအုပ်တွင် စုစုပေါင်း ၂၃ပုဒ်စုစည်းတင်ပြထားသည်။ ခံစားမှု၊ အယူအဆနှင့် သုံးသပ်ချက်များ မြန်မာဝတ္ထုတိုများကို စာရေး ဆရာမတစ်ဦး၏ နှလုံးသားသာမက သူတေသီတစ်ဦး၏ ဝိညာဉ်ပါ ပေါင်းစပ်ကာ ခံစားလေ့လာ တင်ပြထားသော သုံးသပ်ချက်များ ဖြစ်သည်။ စာရေးဆရာ မင်းလှ၊ နီကိုရဲ၊ တာရာမင်းဝေ၊ ရဲသျှမ်း၊ ဝင်းစည်သူ၊ ဆရာမ နုနုရည် (အင်းဝ)၊ ဂျူလိုင်မိုး အစရှိသူတို့၏ ဝတ္ထုတိုများကို လေ့လာတင်ပြထားသည်။ အဆိုပါစာအုပ်ကို လင်းလွန်းခင်စာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုးမှာ ၃၀၀၀ကျပ်ဖြစ်သည်။

တိုရီးကွန့်

ပြောင်ပြောင်စင်စင်
ဝတ္ထုတိုများ အတွဲ(၁)

စာရေးဆရာတိုရီးကွန့်၏ ဝတ္ထုတို ၂၈ ပုဒ် စုစည်းထားသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ မဟေသီ မဂ္ဂဇင်း၊ လုံမလေး၊ ချယ်ရီ၊ ရနံ့သစ်၊ facesမဂ္ဂဇင်း၊ ရွှေလှိုင်းခတ်သံ၊ ရင်ထဲငြိမ်းမဂ္ဂဇင်းနှင့် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ရေးသားခဲ့သော ဝတ္ထုတိုများကို ပြန်လည်တင်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ရေးသားထားသောအမှာစာတွင် စရိုက်သဘာဝကို ရေးဖွဲ့သောဝတ္ထုတို ၁၂ပုဒ်၊ မိသားစုဖွဲ့ဝတ္ထုတို ၄ပုဒ်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုဖွဲ့သည့် ဝတ္ထုတို ၆ပုဒ်ဖြစ်ကြောင်း ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ပြထားသည်။ အောင်ပင်လယ်စာပေမှ တန်ဖိုး ၃၅၀၀ ကျပ်ဖြင့်ဖန်တီးထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

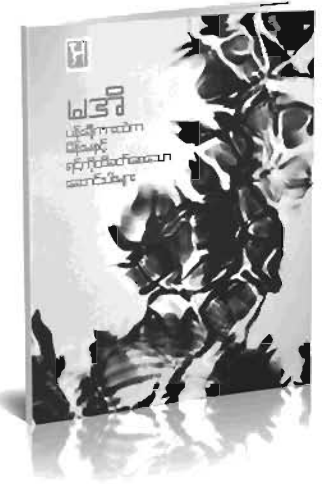
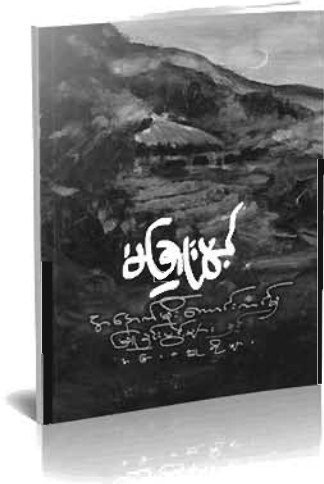
တင့်ခိုင်

ကလေးနဲ့အိမ်
အိမ်နဲ့ကလေး

ဤစာအုပ်ကို ကလေးရဲ့အကြော၊ ကလေးရဲ့မနော၊ ကလေးရဲ့သဘောတွေကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် နဲ့နှံ့စပ်စုစမ်းတင်ပြထားတဲ့ ကလေး ပြုစုပျိုးထောင်ရေးစာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်ကြောင်း စာအုပ်၏ နောက်ကျောဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသည်။ စာရေးဆရာ မောင်ခိုင်လတ်၏အမှာစာတွင်မူ 'လူကြီးဖတ်ဖို့ ကလေးစာအုပ်' ဟု ညွှန်းဆိုထားသည်။ မိသားစုဘဝဟု သတ်မှတ်ရာတွင် သားသမီးရတနာဖြစ်သော ကလေးငယ်များပါဝင်မှသာ ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ရာ မိသားစုဘဝ သာယာပျော်ရွှင်ရေးအတွက် ကလေးစိတ်ပညာကိုနားလည်ထားဖို့ လိုအပ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်မွေးဖွားရာမှ ကြီးပြင်းသည်အထိ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲလာသော ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာများကို မွန်ကန်စွာ ပြုစုပျိုးထောင်ပုံများကို အကြံကောင်းများသဖွယ် အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်။ အလီမ္မာကလေး မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုးမှာ ၃၀၀၀ကျပ်ဖြစ်သည်။

ရတီ

စာအုပ်စင်

မခြားပွင့်

အနောက်မိုးကောင်းကင်မှ မြူဖြူပွင့်များနှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ

ဤစာအုပ်သည် ခေတ်အဆက်ဆက်ကို ဖြတ်သန်းလာသည့်အခါ ဆရာမ မခြားပွင့်ရင်မှ မွေးဖွားလာသည့် ဝတ္ထုတိုများဟုဆိုရ မည်ဖြစ် သည်။ အချိန်နှင့်အမျှပြောင်းလဲလာမှုကို ဆယ် စုနှစ်များအတွင်း မခြားပွင့်၏ဝတ္ထုများတွင် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ချယ်ရီမဂ္ဂဇင်း၊ စတိုင် သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ မဟာမဂ္ဂဇင်း၊ Family မဂ္ဂဇင်းတို့ တွင်ရေးသားထားသောဝတ္ထုတို ၁၃ပုဒ်ပါဝင် သည်။ စာပေတာဝန်ကို ထမ်းရွက်ခြင်းအား ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆရာမ မခြားပွင့်၏ အမှာစာတွင်ပါရှိပြီး ဆရာမ နန္ဒရည် (အင်းဝ)ကလည်း အမှာစာ ရေးသားထားသည်။ ဤစာအုပ်ကို ဒွီမိသားစု စာပေမှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုး ၂၀၀၀ကျပ်ဖြစ် သည်။

ဆုဈေးငွေလ၊ ပျူမခ၊ ခပ်ခပ်

လေးကြိုးကျစ်အက်ဆေးများ

ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးများ၏နည်းနာ စည်းများအတိုင်းအဆမဲ့လာသောအခါ အက် ဆေးများ၏ နယ်နိမိတ်များလည်း ကျယ်ပြန့် လာလေသည်။ ခေတ်စမ်းဆရာများက စခဲ့သော ရသစာတမ်းများသည် ယနေ့ ခေတ်တွင် ပေါ့ပါးစွာ ဖူးပွင့်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် လေးကြိုးကျစ်အက်ဆေးများကို ဖန်တီးကြသူ လူငယ်စာရေးဆရာ ဆရာမ များဖြစ်ကြသည့် ဆုဈေး၊ နွေလ၊ ပျူမခ၊ ခပ်ခပ် တို့ပါဝင်လာကြသည်။ ထိုကြိုးလေးကြိုး၏ အရောင်အဆင်းများကို ဆရာမောင်ရှင်စောက အမှာစာတွင် 'ပိုးကြိုးလေးများ' ဟု တင်စား ထားသည်။ တစ်ဦးလျှင် အက်ဆေး ၄ ပုဒ်စီ မျှ ရေးသားထားကြသည်။ အဆိုပါစာအုပ်ကို Publishing House မှ ထုတ်ဝေလိုက်ပြီး တန်ဖိုးမှာ ၁၅၀၀ကျပ်ဖြစ်သည်။

မဒါ

ပန်းချီကားထဲကမိန်းမနှင့်ရင်ကို ထိခတ်စေသောဆောင်းပါးများ

ဤစာအုပ်သည် ကဗျာဆရာမမအိ ရေး သားထားသော ဆောင်းပါးများကိုစုစည်းထား သည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ စာပေရေးရာ ဆောင်းပါးများသာမက ပန်းချီအနုပညာရေး ရာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ သမိုင်းကြောင်းဆိုင်ရာ အတွေးအမြင်များ၊ အယူအဆများကို တင်ပြ ထားသည်။ ဆောင်းပါးများဟုဆိုသော်လည်း ရင်ကိုထိစေသောခံစားချက်များ စွန်းထင်း နေသည့်အတွက် လေးပင်မှုဖြင့်တားဆီးထား ကြောင်း သူမ၏စာများတွင် တွေ့မြင်နေရသည်။ အဆိုပါစာအုပ်ကို အက္ခရာစာပေမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

“ဆရာက ပန်းချီရေးနေတာနဲ့ မတူဘူး၊ ဆေးသုတ်နေတာနဲ့ တူနေတယ်”

နေမီအောင် အပြေးအလွှား လှုပ်ရှားနေသောလက်များ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ရပ်တန့်သွားသည်။ နေဝင်ဆည်းဆာရှုခင်း၏ အာရုံရိပ်နှင့် နိမိတ်ပုံများကို စကားတစ်ခွန်းကြောင့် အပျက်စီးမခံနိုင်ပါ။ ဘာတစ်ခုခု မပြောဘဲ လုပ်လက်စအလုပ်ကို အာရုံစုစည်း၍ လုပ်ကိုင်နေမိသည်။ သဘာဝပကတိ အရှိတရားထက် ခံစားမှုက ပိုသောကြောင့် ဆေးရောင်၏ သင်္ကေတကို တော်ရုံလူ နားမလည်နိုင်လောက်ပေ။ ရုံးမထက်က နေဝန်းနီသည် တောတွေ၊ တောင်

တွေ လူနေအိမ်ခြေတို့ကို ထိရောက်စွာရှုသော အလင်းမဖြန့်ဝေနိုင်တော့သော မျက်နှာညှိရီရီသည် အလွမ်းဓာတ်ခံဖြင့် မှုန်တေတေဖြစ်၍ နေပေသည်။ အရွယ်လွန်တို့၏ ခံစားချက်များ ဖြစ်နေလေမလား။ နေမင်းကို လူတစ်ယောက်အဖြစ် သဘောထားကာ တွေးနေမိသည်။ အတွေးဖြင့်ပင် ဆည်းဆာရီ၏ မပီမသရုပ်ပုံလွှာကို ရေးနေမိသည်။

စိတ်တိုင်းကျနီးပါး ရေးခြယ်ပြီး၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထားမိလာသည်။ ဟောကြက်ပွဲတစ်မျှ စည်ကားနေပါပေါ့လား။ သည်အရပ် သည်ဒေသ

တွင် ယခုလို Outdoor ထွက်သော ပန်းချီဆရာကို မြင်တွေ့ကောင်းမှ မြင်တွေ့ဖူးပေလိမ့်မည်။ နေဝင်ဆည်းဆာကို နေရာတိုင်းတွင် မြင်တွေ့နိုင်သော်လည်း ယခု ကျွန်တော် မြင်တွေ့နေရသော နေဝင်ဆည်းဆာ၏ အလှကို မြင်တွေ့ကောင်းမှ မြင်တွေ့ဖူးပါလိမ့်မည်။ ပန်းချီဆရာများ မရောက် ပေါက်သော အရပ်ဒေသပေမို့ ကျွန်တော့်အတွက်

ထူးခြားဆန်းပြားသော သဘာဝလက်ဆောင်မွန်ကို ရရှိလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ပန်းချီရေးသည်ကို စိတ်အဝင်စားဆုံးဟု ဆိုရမည့် ကျွန်တော်နှင့် အနီးကပ်ဆုံး ကောင်မလေးသည် ကျွန်တော့်ပရိသတ်ထဲတွင် ထူးခြားထင်ရှားနေပေသည်။ ပုစုခရုတွေ၊ သားပိုးမြေးတွဲတွေ မကြုံဖူးမြဲ ထူးကဲလှစွာ တစ်ရွာလုံးလိုလို ထွက်ကြည့်ရာတွင် သူကလေးက ထိုရွာသူတွေနှင့် မတူရေးချမတူ။

“ပန်းချီရေးတယ်လို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ်။ ဆေးသုတ်တယ်လို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်”

သူကလေးကို ကျွန်တော်က ပြုံး၍ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်မ နှောင့်ယှက်မိတာ

ပန်းချီဆရာ
ယုတ်တရားမရှိဘူး

ဝတ္ထုရှည်(စ/ဆုံး)

တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာ့လက်ရာက တော်တော်ကောင်းပါတယ်”

“ချီးမွမ်းတာ စောလွန်းတယ်၊ ပန်းချီကားက ခုမှ စရုံရှိသေးတာ”

“ကျွန်မက မြို့ကလေးမှာ ပန်းချီဂယ်လာရီ ဖွင့်ထားပါတယ်။ ပန်းချီနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နားမဝေးလှပါဘူး။ စောစောက ဆရာ့နေထိုင်တာ အရမ်းမြန်နေသလားလို့ ပန်းချီ ရေးတာနဲ့ မတူဘဲ ဆေးသုတ်တာနဲ့ တူနေသလားလို့ပါ”

သူကလေးက မြို့ကလေးမှာ ပန်းချီဂယ်လာရီဖွင့်သတဲ့လား၊ အံ့ဩစရာပဲ။ ဘယ်လိုပန်းချီကား

တွေ ချေးကွက်ဝင်ပါလိမ့်မလဲ။ ပန်းချီကားတွေ ဘယ်လိုရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနေပါလိမ့်။

“နေဝင်ဆည်းဆာက လက်မသွက်လို့ မရဘူး။ ချက်ချင်း အရောင်ပြောင်းနိုင်တာမို့ အချိန်လှူပြီး ရေးနေရလို့ပါ။ ဆည်းဆာရဲ့ ဝိညာဉ်ကိုတော့ ဖမ်းဆုပ်မိပါပြီ။ ပုံရိပ်ကိုတော့ တဖြည်းဖြည်းပုံဖော်တော့မယ်။ ဟောဒီမှာပြန်ပြီး အမှတ်ရအောင် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းလည်း တင်ထားပါတယ်”

ကျွန်တော့်အိတ်ထဲက Digital Camera လေးကို ဆွဲထုတ်၍

ပုံပေါင်း ၁၀ ပုံမျှရအောင် ရိုက်ကူးထားသော ပုံများကို တစ်ပုံချင်း ထုတ်ယူပြသသည်။

“အရမ်းလှတာပဲနော်၊ တကယ်တော့ ကျွန်မက ဒီရွာမှာ မွေး၊ ဒီရွာမှာ ကြီးခဲ့တာပါ။ ယဉ်ကျေးမှု တက္ကသိုလ်က ပန်းချီအဓိကနဲ့ ကျောင်းပြီးလို့ မြို့တက်ပြီး ပန်းချီအရောင်းပြခန်းလေး ဖွင့်ထားတာပါ။ ပန်းချီကို ကိုယ်တိုင်မဖန်တီးနိုင်ပေမဲ့ ခံစားလို့တော့ ရပါတယ်။ Outdoor ပန်းချီဆရာဆိုလို့ အဖျော်တမ်းသမားတွေနဲ့ပဲ တွေ့ဖူးတော့ ဆရာ့လို Professional တွေနဲ့ ခုမှပဲ

အနီးကပ်တွေ့ဖူးတာပါ။ ပန်းချီကားတွေကိုလည်း ကျွန်မ သူငယ်ချင်းရန်ကုန်နဲ့မန္တလေးက ကောင်းနိုးရာရာ ဝယ်ပို့ပေးလို့ အဆင်ပြေပါတယ်။ ပန်းချီပြပွဲတွေ သွားလာပြီး ဝယ်ယူနိုင်လောက် အောင် ငွေကြေးလည်း မတောင့်တင်းလှပါဘူး။”

ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်ဆင်း ကောင်မလေးကို ဒီရွာသူဟု ကျိန်ပြောလည်း ယုံချင်သူ ရှိမည်မဟုတ်။ ထို့ထက်မှာမူ စားကုန်သောက်ကုန် လူသုံးကုန်လေးတွေလို ငွေဖြစ်လွယ်သော ကုန်စုံဆိုင်မဖွင့်ဘဲ ပန်းချီအရောင်းပြခန်းဖွင့်တာကလည်း

အံ့မခန်းလောက်စရာ ကောင်းလှပါသည်။

“မြို့ငယ်ငယ်လေးမှာ ပန်းချီအရောင်းရ တွင်ကျယ်ပါ့မလား၊ ပန်းချီဆိုတာကလည်း လူတိုင်းခံစားနိုင်တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ မရှိမဖြစ် ဝယ်ယူစားသုံးရမယ့် လူသုံးကုန်လည်း မဟုတ်တော့”

“မှန်ပါတယ်၊ ပန်းချီပြခန်းငှားခ တောင်မှ အနိုင်နိုင်ပါ။ ကံကောင်းချင်တော့ အခုနှစ်ပိုင်းမှာ နိုင်ငံခြားသားတွေ ဖြတ် သွားဖြတ် လာအရောက်အပေါက် များလာပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေက အပျိုစင်တောတွေတောင်တွေကို ကြည့်ရှုခံစားဖို့ လာကြတာပါ။ ဒီဘက်မှာ အပျိုစင်တောလေးတွေ၊ တောင်လေးတွေ ကျန် ကောင်းကျန် ရာကျန်နေသေးတာရယ်၊ သွားဖို့လာဖို့ လွယ်ကူတဲ့ ဒေသရယ်ကြောင့် နိုင်ငံခြားသားတွေ အဝင်အထွက် ရှိနေတာပါ။ သူတို့ထဲမှာ ပန်းချီကားမြတ်နိုးသူတွေ ပါလာလေ့ရှိတယ်”

“ဒါဆို ပန်းချီဈေးကွက်က အထိုက်အလျောက် ရှိနေတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ တစ် နှစ်လောက် အောင့်အည်းသည်းခံပြီး ပန်းချီကားတွေ စုဆောင်းထားတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကို အထိုက်အလျောက် ခံစားနေရပါပြီ။ ဒါနဲ့ ဆရာက မြို့ကလေးမှာ အသိရှိလို့လား”

“မရှိပါဘူး”
“ဒီရွာမှာကော”

“အမှန်ကတော့ မြို့ကလေးကို သွားဖို့ လိုက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရန်ကုန်မြို့က ပန်းချီပြပွဲအမိသွားဖို့ လိုက်လာတာပါ။ ဒီရွာအလွန်က နေဝင်ဆည်းဆာအလှကို မြင်တော့ ဘာမှမစဉ်းစားမဆင်ခြင်ဘဲ ကားပေါ်က ဆင်းနေလိုက်တာပါ။ ဒီရွာမှာ သိဟောင်းကျမ်းဟောင်းတော့ မရှိပါဘူး။ ခုတော့ မိတ်သစ်ဆွေသစ်ရနေပြီလို့ ထင်ပါတယ်”

ကျွန်တော့် စကားကြောင့် သူကလေးက ပြုံးစစဖြင့် ကြည့်နေသည်။ မပြုမပြင် ပင်ကိုအလှက နေညိုစအချိန်မှာပင် ချိမြနေပါသည်။

“ဆရာပစ္စည်းတွေ သိမ်းလိုက်

ပါတော့လား၊ အချိန်လည်း မရှိတော့ပါဘူး။ အမေအိမ်မှာပဲ ဒီတစ်ညတည်းခိုနိုင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ပန်းချီသမားတွေ ရောက်ရာအရပ်မှာ တည်းခိုနိုင်တာဆိုလို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းရယ်။ ဇရပ်ရယ်ပဲ ရှိတာ၊ ညီမလေးနဲ့တွေ့ရတော့ အတိုင်းထက် အလွန်ပါပဲကွယ်”

(၂)

တောတောင်နှင့်နီး၍ ထင်သည်။ ငှက်မျိုးစုံတို့ တီတာသံပေး၍ အိပ်တန်းထကြပြီ။ အိပ်ကောင်းကောင်းနှင့် အိပ်လိုက်ရ၍ ကြည်ကြည်လင်လင် နီးလာသည်။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်သည် သာသောင့်သာသာ ရှိနေပါသည်။ ခြင်တစ်ကောင်မျှမရှိသော နေချင့်စဖွယ် ရွာကလေးပါ။ ရိုးမနှင့်နီးသော်လည်း ကားလမ်းမနှင့် မဝေးမဖြင့် ခေါင်လည်း မခေါင်လှ၊ ချောင်လည်း ချောင်မကျပါ။ အိမ်ခြေကတော့ တစ်ရာပြည့်မည်မထင်။ ထိုရွာကလေးတွင် ပန်းချီအနုပညာကို တက္ကသိုလ်ဆင်း ကောင်မလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားလာသည်မှာ ယုံချင်စရာမကောင်း။

သူကလေး၏ အမေသည် ရပ်ထဲရွာထဲတွင် မြင်တွေ့ရသော သာမန်အဘွားအိုတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အညိုထဲက အဖြူ

အပူထဲက အအေး တစ်သွေးတစ်မွှေး သူကလေးကို ထိုအဘွားအို၏ သမီးဟု ဆွေမျိုးစပ်ရမှာပင် ခက်လှပါတော့သည်။

တောအုပ်နှင့်မဝေးလှသော ကြောင့် သစ်ပေါပေါဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ရွာပုံစံ အိမ်အိုဟောင်းသည် ကို ဧည့်သည် ကျွန်တော်အဖို့ ချမ်းမြေ့ရိပ်ငြိမ်လေး ဖြစ်၍နေပေသည်။

“ဆရာ နီးနေပြီလား၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့အကြော် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ ဆရာ”

အိမ်နီးထမှုနဲ့တမှုနဲ့မှာပင် သူကလေး၏ အလှက သိသာထင်ရှားနေပါသည်။ အိမ်အပြင်ဘက်စမ်းချောင်းလေးမှ ရေသွယ်ယူထားသော စိမ့်စမ်းရေကြည် အေးမြမြကြောင့် ကိုယ်လက်သန့်စင် မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ရတာ အတော်အဆင်ပြေသည်။ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့။

ပဲဆီစစ်စစ်ဆမ်းထားသော ငချိပ်ကောက်ညှင်းပေါင်းလေးက အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့် စားချင့်စဖွယ်။ ဘူးသီးကြော်ကလည်း ပူပူနွေးနွေးရှိနေသည်။

“အိမ်မှာပေါင်းတဲ့ ကောက်ညှင်းနဲ့ အိမ်မှာကြော်တဲ့ အကြော်မို့ ကောင်းမူကောင်းပါမလား မသိဘူး”

တစ်တိုတစ်ဖဲ စားကြည့်ရုံနှင့်ပင် အရသာက လျှာရင်းမြက်လှသည်။ ဆိုင်က ကောက်ညှင်းပေါင်းအကြော်တို့နှင့်သာ ပြီးရသော ကျွန်တော်အဖို့ သူကလေး၏ လက်ရာမှာ အရသာထူးလှသည်။ ရွာထဲမင်း ရွာဟင်းဆိုပေမဲ့ မနေ့က ညစာလည်း ခံတွင်းတွေ့လှသည်။ ထမင်းပူပူ၊ ဟင်းပူပူနှင့် အားမနာတမ်း စားသောက်မိသည်။ ရိုးမနောက်ခံ တောတောင်အနီးက ရွာကလေးမို့ ဆောင်း၏အအေးဒဏ်ကို မွေ့မွေ့သိပ်သိပ် ခံစားရသည်။ ညတုန်းကလည်း ဝှမ်းကပ်စောင်နွေးနွေးနှင့် တစ်ရေးမျှ မနီးအောင် အိပ်ခဲ့ရသည်။

“အရမ်းစားလို့ ကောင်းတာပဲ၊ အစားကြီးတဲ့ ဧည့်သည်ကို မပြုငြင်လိုက်ပါနဲ့နော်”

“ကျွန်မတို့က ဟန်စားပန်စား

တို့က နန်းဆိတ်ကနန်းစားတဲ့ ဧည့်သည်မျိုးကို မကျွေးချင်ဘူး၊ ခုလိုအားရပါးရစားတဲ့ ဧည့်သည်မျိုးဆို ဘယ်လို ကျွေးရ ကျွေးရပါ၊ အားမနာပါနဲ့”

အဘွားအို၏ နှစ်လိုဖွယ်စကားက ကျွန်တော်အတွက် အနေမခက်စေပါ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဘွင်းဘွင်း ကြီးပြောတတ်သူဖို့ ရင်းနှီးခင်မင်စရာ ကောင်းလှပါသည်။

“ကျွန်မတို့က ညီအစ်မနှစ်ယောက်ပဲ ရှိတာပါ။ အစ်မတို့လင်မယားက လယ်ထဲယာထဲမှာပဲ အနေများတယ်၊ တူလေး တူမလေးတွေနဲ့ အမေက နေရတာ၊ ကျောင်းပိတ်လို့ တူလေး တူမလေးတွေ လယ်ထဲယာထဲ ဆင်းသွားရင် အိမ်မှာ အမေတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတာလေ။ ကျွန်မကလည်း တစ်လနေမှ တစ်ရက် နှစ်ရက်ထက် ပိုနေရတယ် မရှိပါဘူး”

“ပြောမနေနဲ့ ငါ့တူ၊ ဒီသမီးက သမီးလိုသာ ဆိုရတာ ငယ်ကတည်းက ပွဲစားကြီးလင်မယားက မွေးစားလို့ မြို့မှာပဲ အနေများတယ်။ သူ့အမေဆုံးတာတောင် တက္ကသိုလ်တက်နေလို့ ရောက်မလာနိုင်ဘူးလေ။ ခုမှ အလုပ်ကလေး အကိုင်ကလေးနဲ့မို့ ရွာကို တစ်ရက် နှစ်ရက် ပြန်လာတတ်တာ”

ဟုတ်ပေလိမ့်မည်။ သူကလေး၏ တစ်သွေးတစ်မွှေးပုံစံက ရွာမှာ တစ်မူထူးခြားနေသည်။ သူကလေး၏ အလှကို စာဖွဲ့ရလျှင် အပိုဇာချဲ့သည်ဟု ထင်ကောင်းထင်ပေလိမ့်မည်။ နေပုံထိုင်ပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံလေးက ဟန်ဆောင်မှုကင်းပြီး သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးလှသည်။ တောအလှတောအသွေး၊ သဘောဖြူ တောသူလေးဖြစ်နေ၍ ခင်မင်ဖော်ရွေတတ်ပုံရပါသည်။ မြို့ကြီးသူပုံစံ ဟန်တစ်လုံး ပန်တစ်လုံး မာယာမသုံးတတ်သူမို့ ချစ်ဖို့ကောင်းလှသည်။

“စားရတာ မတင်းတိမ်ပေမဲ့ လုပ်စရာအလုပ်ကလေး အပြီးသတ်ပါရစေဦး”

“မနေ့က နေရာကိုပဲ ပြန်သွားဦးမှာလား”

“မလိုတော့ပါဘူး။ အိမ်ရှေ့မန်ကျည်းပင်ရိပ်မှာ ထိုင်စရာခုံနဲ့

တင်စရာစားပွဲနဲ့ အဆင်သင့်ရှိနေလို့ပါ။

စောစောက ကိုယ်လက်သန်စင် မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ရင်း နေရာကောင်းလေးတစ်ခုကို မျက်စောင်းထိုးမိခဲ့သည်။ ထိုနေရာလေးက နေရောင်လည်းရသည်။ ပန်းချီဆရာအတွက် အကောင်းဆုံးအလုပ်ခန်းပင် ဖြစ်နေပေတော့သည်။ မပြီးသေးသော ပန်းချီကားအတွက် ဆေး၊ စုတ်၊ ကင်းပတ်တို့ကိုယူပြီး မန်ကျည်းပင်အောက် ဝင်ခိုမိသည်။

အာရုံရနေ၍ လား မပြောတတ်။ ရေးတာ လက်တွေ့လှသည်။ မနေ့ညနေက အကြမ်းထည်သည် ကြမ်းရာမှ နုလာသည်။ ဝိုးတဝါး ပုံရိပ်က ပြတ်သားပီပြင်လာသည်။ Digital Camera ထဲက မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံကို ကြည့်စရာမလိုလောက်အောင် မျက်စိထဲ စွဲစွဲထင်ထင် ပန်းချီကားတွင် အရိပ် အယောင် မြင်စေသည်။ စုတ်ချက်တိုင်း လိုသည်မရှိအောင် ဖြည့်၍ ဖြည့်၍ နေမိသည်။ နေဝင်ဆည်းဆာ သည် တောရိပ်တောင်ရိပ်အောက်က ရွာကလေးကို တစ်နေ့တာ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်နေပုံလေးက လွမ်းတသသ ဆွေးတမြဲဖြစ်၍နေသည်။

“ရေးလို့ အားမရနိုင်သေးဘူးလား၊ ထမင်းစားချိန်ရောက်နေလို့ လာသတိပေးတာ”

ရေးကောင်းကောင်းနဲ့ ရေးနေ၍ အချိန်ဘယ်လို ကုန်ဆုံးသွားသည်မသိ။ မွန်းတည့်နေပင် ထွန်းလင်းတောက်ပနေလေပြီ။

နေဝင်ချိန် ဆီဆေးပန်းချီကားချပ်ကို ကြည့်မဝ ရှုမဆုံးအောင် တစ်ငေးလောက် ကြည့်မိသည်။ ဆေးတစ်စက်ကလေးမျှ တို့ထိစရာ မကျန်လောက်အောင် ပြည့်စုံနေပြီ ထင်မိသည်။

“ဆရာ့လက်ရာက အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ ဆရာ့အနုပညာကြေးက အရမ်းမြင့်မှာပဲနော်”

“ကျွန်တော် ရောင်းတမ်းဝင် ပန်းချီကားတွေ ရေးတာ သိပ်မကြာသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်လက်ရာကို ကြိုက်ကြလို့ ဈေးအထိုက်အလျောက် ရပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ပြမယ့် လောကနတ်ပန်းချီပြခန်းမှာ ဆယ်

ကားတင်ထားတယ်။ ငါးသိန်းထက် နည်းတာတော့ မရှိပါဘူး။ လိုချင်ရင် ယူထားလိုက်လေ။ ရောင်းပြီးတော့ ပေးတာပေါ့။ ရန်ကုန်က ပြန်မှပဲ ဝင်လာခဲ့မယ်။ ဒီက ညနေကား ရောက်လာရင် လိုက်သွားမယ်”

“ကျွန်မ ပန်းချီပြခန်းမှာ သုံးသိန်းထက်ပိုတာ မရှိဘူးဆရာ၊ မရောင်းရရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ”

“မရောင်းရတော့ ကော့ဘာဖြစ်လဲ၊ ကျွန်တော် ပြန်ယူသွားရုံပေါ့၊ မပူပါနဲ့ ရောင်းထွက်မှာပါ။ ကျွန်တော် ပြန်လာရင် မြို့ကလေးက ရှုခင်းတွေ လိုက်ကြည့်ဦးမယ်။ ပန်းချီရေးဖြစ်ရင်လည်း ရေးရတာပေါ့”

နေဝင်ချိန် ပန်းချီကားကို မျက်စိမခွာတမ်းကြည့်နေ၍ ထင်သည်။ ကျွန်တော်ပြောသည့်စကားကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ ကြားမှ ကြားပါလေစ။

“ဆရာ့ပန်းချီကား အရိန်ကြောင့်ကျန်တဲ့ ပန်းချီကားတွေ မွန်သွားရင် ဆရာ့ကို ကျွန်မစိတ်ဆိုးမှာနော်”

“ကျွန်တော့် ပန်းချီကားက မြို့ကလေးက ဂယ်လာရီကို တောက်ပြောင်လာအောင် တွန်းတင်ပေးနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ” ဟူ၍ ပြောဆိုကာ ပန်းချီကားကို ယူသွားသော သူကလေး၏ ပြည့်ဖြိုးကျစ်လျစ်သည့် နောက်ကျောအလှကို ငေးမောကာ ကြည့်နေမိသည်။

(၃)

မြို့ကလေးက တည်းခိုခန်း ဆိုပေမဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေ တည်းခိုဖို့ ရည်ရွယ်ထားပုံ ရပါသည်။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်၍ လေဝင်လေထွက်ကောင်းမွန်ပြီး သက်သောင့်သက်သာ နားနေနိုင်သည်။ ဈေးနှုန်းကလည်း မြို့ကြီးက ဟိုတယ်တွေ၏ တစ်ဝက်မျှပင် မရှိပါ။ ဝန်ဆောင်မှုက နည်းနည်းနှင့်ကျကျ ဝိုင်းရပုံပေါ်သည်။ ဝန်ထမ်းမများပေမဲ့ မန်နေဂျာက စီမံခန့်ခွဲကွပ်ကဲကြီးကြပ်မှု ကောင်းပါသည်။ ဖုန်းလေးတစ်ချက်ဆက်ရုံနှင့် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း သွက်လက်တက်ကြွသော

နေဝင်ချိန်ဆီ ဆေးပန်းချီကားချပ်ကို ကြည့်မဝရှုမဆုံးအောင် တစ်ငေးလောက် ကြည့်မိသည်။ ဆေးတစ်စက်ကလေးမျှ တို့ထိစရာ မကျန်လောက်အောင် ပြည့်စုံနေပြီ ထင်မိသည်။

သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် မဟုတ် တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပါသည်။ တည်းခိုသူစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရန် အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

“ဆရာက ပန်းချီဆရာ ထင်တယ်။ အနောက်ဘက်ထောင့်ခန်းကို ပို့လိုက်ပါ။ မနက်လင်းတာနဲ့ ရိုးမပေါ်က နေဝန်းနီထွက်ပေါ်လာတာ ကလည်း ပန်းချီကားတစ်ချပ်၊ နေပူလေးရင်လာတော့ ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းကိုကူးပြီး လယ်သမား၊ ယာသမား၊ အလုပ်သမားတွေ အလုပ်ခွင်ဆင်းတဲ့ ချောင်းကူး တံတားကလည်း ပန်းချီကားတစ်ချပ်၊ နေမြင့်လာတဲ့ အခါ ချောင်းထဲမှာ ရေချိုးအဝတ်လျှော်တဲ့ ပျိုပျိုအိုအိုတွေရဲ့ မြင်ကွင်းကလည်း ပန်းချီကားတစ်ချပ်၊ ညနေစောင်းလို့ မြို့ကလေးကို နောက်ခံကားကောင်း ကောင်းနဲ့ အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ရိုနေတဲ့ တောတန်းလေးကလည်း ပန်းချီကားတစ်ချပ်၊ ဆရာ ဒီရောက်လို့တော့ ပြန်ချင်မှာတောင် မဟုတ်တော့ဘူး”

မန်နေဂျာက ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးသည်။ တည်းခိုသူ အကြိုက်နှင့် စရိုက်ကို အလိုက်သင့် အဆင်ချောအောင် ပြောဆိုတတ်သည်။

“ကျွန်တော်ဖြင့် ပန်းချီ တစ်ကားမှ မရေးရသေးဘူး။ မန်နေဂျာက အပြောနဲ့ လေးကားတောင်ရေးပြီးပါပေကောလား”

“ဟား ဟား ကျွန်တော်က ပန်းချီဆရာ ဖြစ်ချင်နေတာပျ။

ဖြစ်ချင်စိတ်က ခုမှပေါ်လာတာပါ။ ဟိုတစ်ရက်က Tourist တစ်ယောက် နေဝင်ချိန် ပန်းချီကားကို ငါးသိန်းခွဲပေးပြီး ဝယ်သွားတယ်ဗျာ၊ ပန်းချီဆရာတွေကို အားကျတယ်။ ကျွန်တော် တစ်လလုံးရတဲ့ လုပ်ခလစာက ပန်းချီကားတစ်ချပ် ရောင်းရတာလောက် မရဘူးဗျ”

ကျွန်တော့်ပန်းချီကား ရောင်းထွက်သွားပြီဆိုတာ သိလိုက်ရသည်။ မန်နေဂျာပြောသလိုပင် ကျွန်တော့်ကို နေရာချထားပေးသည့်အခန်းက ရှုခင်းပန်းချီရေးဆွဲရလောက်အောင် ကောင်းပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရောက်စ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် အပြင်မထွက်ဘဲ ပန်းချီကားတစ်ကား ရေးဖြစ်သည်။ ဟိုတယ်က တောင်ကုန်းမြင့်လေးတွင် ရှုခင်းကောင်းသော နေရာလေးမှာ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ရာ မန်နေဂျာပြောသလို အရှေ့ဘက်ကြည့်ကြည့်၊ အနောက်ဘက်ကြည့်ကြည့် သတိထားစရာလေးတွေ ဖြစ်နေသည်။ အနောက်ဘက် ကုန်းမြင့်အောက်ခြေတွင် မကြီးမငယ် ရေကြည်ချောင်းလေးတွေ ဝန်းခွေ၍ စီးဆင်းနေသည်။

ရေချိုးဆိပ် ပန်းချီကားလေးတွင် သဘာဝရှုခင်းနှင့် ရေချိုးဆင်းလာပုံကို သရုပ်ပေါ်အောင် ထုတ်ဖော်၍ မဆုံးနိုင်ရီလေသည်။ ရောက်စ နှစ်ရက်မှာ အပြင်မထွက်ဘဲ စိတ်တိုင်းကျ ရေးဆွဲနေမိသည်။ Digital Camera နှင့် မှတ်တမ်း

တစ်စရာမလိုလောက်အောင် မြင်ကွင်းက စွဲထင်စရာကောင်းနေသည်။ တောတောင်ရေမြေကလည်း သဘောအလျောက်၊ ရေကြည်ချောင်းကလေးကလည်း သဘာဝအလျောက်၊ ရေချိုးသူတွေကလည်း သဘာဝအလျောက် ရှိနေသည်။

“ဆရာ့ပန်းချီလက်ရာက အရမ်းကောင်းတာပဲနော်၊ ဓာတ်ပုံနဲ့လည်း မတူဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဓာတ်ပုံထက် ပိုပြီး အသက်ဝင်နေသလိုပဲ”

မန်နေဂျာက ကျွန်တော်အခန်းထဲ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်လာသည်။ ကျွန်တော်ပန်းချီကားကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ယူကြည့်သည်။ ပန်းချီကားပေါ် သူ့ရုပ်ပုံကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်ပြောသည်။

“Sorry ဆရာ ကျွန်တော် ဆရာ့အခန်းထဲ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်လာမိတာ၊ ကျွန်တော်ညီမလေးက ဆရာနဲ့တွေ့ချင်လို့တဲ့၊ ဆရာက ပန်းချီရေးနေတာဆိုတော့ အာရုံပျက်မှာစိုးလို့ ဆရာ့အခြေအနေကို အကဲခတ်ချင်လို့ Lock ချထားဘဲ ဆရာ့အခန်းကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဝင်ကြည့်မိတာပါ။ ဆရာ့ပန်းချီကားကို မြင်တော့ လောကဝတ်တွေ အကုန်လုံးမေ့သွားတယ်။ ခွင့်လွှတ်ပါဆရာ”

မန်နေဂျာက ပျာပျာသလဲ တောင်းပန်သည်။

“ဟာ ပြောစရာ မလိုပါဘူး၊ ဒါနဲ့ မန်နေဂျာညီမလေးက”

“ဆရာ့ကို တွေ့ဖူးတယ်လို့

ပြောပါတယ်။ ညီမလေးထက် မပိုတဲ့ ကျွန်တော်ညီမလေးဆိုပါတော့”

ပြောပြောဆိုဆို အခန်းတွင်းက တယ်လီဖုန်းကိုယူ၍ မန်နေဂျာက တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ဆရာ့ပန်းချီကားလည်း ကြည့်ရအောင် အခန်းထဲကိုပဲ ဖိတ်ခေါ်လိုက်မိပြီ၊ ဟောဗျ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်ပါပဲ၊ ဆရာ့ကို ခွင့်မတောင်းဘဲ အခွင့်အရေးယူနေမိပြန်ပြီ”

ကျွန်တော်က ပြုံး၍သာ နေမိသည်။ မန်နေဂျာက ခင်မင်စရာကောင်းလှသည်။ အပြောလည်း ချိုသည်။ သဘောလည်း ကောင်းပုံရသည်။

“ဝင်ခွင့်ပြုပါ ဆရာ”

မန်နေဂျာမဟုတ်သော ညီမလေးက မန်နေဂျာလို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်လာပါ။ “ဝင်လာခဲ့ပါ” ဆိုမှ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်လာသည်။

“ဪ . . . သူကလေးပါလား”

မန်နေဂျာပြောကတည်းက သဘောပေါက်သင့်သည်။ ကျွန်တော်ကို သိကျွမ်းသူဆို၍ သူကလေးက လွဲ၍ ဘယ်သူဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။

“ဆရာက မြို့ကလေးကို ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်မဝယ်လာရီကို ဝင်မလာတော့ ဆရာ့သတင်းကို စုံစမ်းပြီး ကျွန်မကပဲ လာရတာပေါ့”

“ဒီပန်းချီကားလေးပြီးရင် ဝင်လာမလို့ပါ။ ခုတော့ ပန်းချီကားကို လက်စသတ်ပြီးပြီမို့ ဒီနေ့ပဲ ဝယ်လာရီကို လာမလို့ပါ။ မျက်နှာလေး ကမန်းကတန်းသစ်ပြီး မနက်စာ မစား ဘာမစားဘဲ အပြီးသတ်ရေးနေမိတာ”

“မနက်စာကို ဟောဒီကိုကိုကြီး ဧည့်ဝတ်မကျေပေမဲ့ ညီမလေး ကျွေးပါမယ်”

မန်နေဂျာ့ကို ချစ်စဖွယ် မျက်နှာကလေး ထောင့်ကပ်ကာ ပြောလာသည်။

“ဧည့်ဝတ် အမြဲကျေပါတယ်နော်၊ ပန်းချီဆရာဆိုတော့ အစားမမှန်၊ အအိပ်မမှန်နဲ့မို့ ဘယ်လို ဆက်ဆံရမယ်ဆိုတာ မသိလို့ပါ”

“ဪ . . . ဒါနဲ့ ဒီကိုကိုကြီးက ကျွန်မ ကျေးဇူးရှင် ပွဲစားကြီးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားပါ။ မိဘအမွေမဆက်ခံဘဲ တည်းခိုခန်းဖွင့်ပြီး စီးပွားရှာနေတာလေ။ သူလည်း ကျွန်မလိုပဲ ကံကောင်းတယ်။ မြို့ကလေးနဲ့ မထိုက်တန်အောင် တည်းခိုခန်းလှတပတဆောက်ပြီး တာနဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေတာလေ”

“မန်နေဂျာတို့ မောင်နှမက တကယ့်ကို အကျိုးပေးကောင်းတယ်နော်၊ လုပ်ငန်းချင်းသာ မတူတာ၊ အကျိုးပေးပုံချင်းကတော့ တော်တော်တူတာပဲ”

ကျွန်တော်မှတ်ချက်စကားကြောင့် သူကလေးတို့မောင်နှမ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်ကာ ပြုံးနေသည်။ အပြုံးချင်းမညီမျှဟု ထင်ရသည်။ မန်နေဂျာက သူကလေးကို ကြည့်၍ ပြုံးပုံက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရုံပဲ ပေါ်သည်။ သူကလေး၏ အပြုံးက ဝတ်ကျေတန်းကျေနိုင်လှသည်။ တကယ်တော့ မန်နေဂျာသည် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရသည်။

“ဆရာ့ကို ကျွန်မ မချက်တတ်ချက်တတ် တောထမင်း၊ တောဟင်းနဲ့ ကျွေးချင်လို့ လာဖိတ်တာပါ။ ပြီးတော့ သတင်းကောင်းကိုလည်း ပြောရဦးမယ်၊ ဆရာ့ပန်းချီကား တင်တင်ချင်းမှာပဲ ရောင်းထွက်သွားတယ်။ ဆရာ့လက်ရာကို တော်တော် မက်မက်စက်စက် သဘောကျပုံရတယ်။ ဆရာ့ပန်းချီကားတွေ လောကနတ်ပန်းချီခန်းမှာ ပြပွဲတင်ထားတယ်လည်း ပြောလိုက်ရော၊ ရန်ကုန်ကို ချက်ချင်းပြန်သွားတယ်။ ဆရာ့ပန်းချီကား အခြေအနေလည်း ပြောပါဦး”

“ဆယ်ကားလုံး ရောင်းရတယ်၊ ညီမလေးဝယ်လာရီမှာ တင်နိုင်ဖို့ ဒီရေချိုးဆိပ် ပန်းချီကားကို လုံးပန်းနေလို့ ဝယ်လာရီကို ရောက်မလာနိုင်တာလည်းပါတယ်။ ကျွန်တော် ရေချိုးချိုးပြီးရင် ထွက်လာခဲ့မယ်။ ဧည့်သည်စောင်သည်လို မနေတတ်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပေးပါ”

(၄)

ရွာမှာကတည်းက ရိုထမင်း၊ ရှိဟင်းဆိုပေမဲ့ ဟင်းစပ်တည့်အောင် ချက်တတ်လို့ လျှာရင်းမြက်ပြီးသားပါ။ ယခုမြို့ကလေးမှာတော့ ဟင်းအမယ်စုံလှတာကြောင့် တောထမင်း၊ တောဟင်းသာ အမည်ခံတာ။ မြို့ကြီးမြို့ကြီးက စားသောက်ဆိုင်တွေနှင့် ယှဉ်နိုင်သည်။

ဂယ်လာရီကို ဧည့်ခန်းကျယ်ကျယ်မှာ အမြင်တင့်တယ်အောင် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ပြင်ဆင်ထားသည်။ သပ်သပ်ရပ်ရပ်လည်း ရှိသည်။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလည်း ရှိသည်။ ပန်းချီကားတွေကလည်း လက်ရာကောင်းလေးတွေဖြစ်သည်။ ကားငါးဆယ်ကျော်လောက်ကို တစ်ကားချင်းစီ ပန်းချီအမြင်ဖြင့် အကဲဖြတ်အမှတ်ပေးနေမိသည်။ သူကလေးသည် ပန်းချီမရေးတတ်ဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် ပန်းချီကား အရွေးတတ်သည်။ ပန်းချီအမြင်ရှိသည်။

ထမင်းစားခန်းနှင့် မီးဖိုခန်းက ဧည့်ခန်း၏ အတွင်းပိုင်းမှာဖြစ်သည်။ အိပ်ခန်းက ထပ်ခိုးလေးပေါ်တွင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နံကပ်တိုက်ကလေးက မကြီးသော်လည်း မငယ်လှပါ။ သူ့နေရာနှင့်သူ ထားသို့တတ်၍ အမြင်ရှင်းနေသည်။ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သားက အိမ်နှင့်မလှမ်းကမ်းတွင် ရှိသည်။ အိမ်ဝင်းခြံက မကျယ်လှပေမယ့် မငယ်လှပါ။

ဂယ်လာရီ၏ ရှေ့တွင် ပန်းအလှပင်လေးတွေ စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးထားသည်။ ပန်းချီအမြင်ရှိသူမို့ ပန်းချီရသပေါ်လွင်အောင် ပန်းအလှပင်လေးတွေက ပွင့်ပုံဆန်းလှသည်။ ဂယ်လာရီနောက်ခံနှင့် ပန်းအလှပင်လေးတွေကပင် သဘာဝပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်၍ နေပေသည်။

သူကလေးက ပန်းချီရေး၍ ကောင်းနိုင်မည့် ရှုခင်းရှုကွက်များ ရှိရာ ဆိုင်ကယ်လေးဖြင့် လိုက်ပို့သည်။ ပထမတစ်ရက်တွင်သာ နေရာစိမ်းမို့ သူကလေး၏ နောက်တွင်ထိုင်ကာ အားနာနာနှင့် လိုက်ပါမိသည်။ နောက်ရက်များတွင် သူကလေးဆိုင်ကယ်ကို ငှားရမ်းကာ တစ်ကိုယ်တည်း လှည့်လည်နေမိ

သည်။ သူကလေးနှင့်အတူ ရောက်ရှိ သည့်နေရာအချို့ကို စိတ်မှတ်ထား ကာ သွားရောက်သည်။ နေကုန် အောင်ရေးရလျှင် နှစ်ရက် တစ်ကား နှုန်းလောက်ပြီးနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် အာရုံရောက်မှသာ စိတ်နှောက် ကိုယ်ပါနိုင်သည်။ သို့မဟုတ်ပါက တစ်နေကုန်ထိုင်ကြည့်၍ တစ်နေ သာ ကုန်သွားသည်။ ဟုတ်တိပတ်တိ စုတ်ချက်ဆေးသား မတင်နိုင်။

တစ်ရက်တွင် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း ကွင်းပြင်ကျယ်ကျယ် တောတန်း လှလှနောက်ခံဖြင့် ပန်းချီစုတ်ချက် တင်စရာ မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရ သည်။ သစ်ပင်ရိပ်တွင် ပန်းချီရေးဖို့ ပြင်သည်။ မြင်ကွင်းလေးက ကြည့် လေလှလေ။ သို့ရာတွင် တစ်ခုခု လိုအပ်နေသည် ထင်လာသည်။ မြက်ခင်းလေးက လှသည်။ ကွင်းပြင် ကျယ်ကလည်း ရှုမော၍မဆုံးနိုင် အောင် လှသည်။ တောတန်း နောက်ခံကလည်း ဆေးစုတ်ချက် တို့စရာမလိုလောက်အောင် သဘာဝ သူ့နဂိုအတိုင်း စိုပြည်စိမ်းလန်းနေ သည်။ ထိုမျှနှင့်ပင် ပန်းချီကားသည် ပြီးပြည့်စုံသည်ဟု မဆိုနိုင်။ တစ်ခုခု တော့ လိုအပ်နေသည်။ ထိုတစ်ခုခု သောအရာ ဘာဖြစ် ရမည် ကို တွေးနေမိသည်။

“ဆရာ ဗိုက်ဆာမယ်ထင်လို့ စားစရာလာပို့တာ”

အ တွေး အာ ရံ နေ နာ က် တကောက်ကောက်လိုက်ပါနေရ၍ သူကလေး၏ ဆိုင်ကယ်သံကို မကြားရ။ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးငှား၍ ကျွန်တော်ရှိရာ မှန်းဆကာ ရောက် လာခြင်းဖြစ်မည်။ ကျွန်တော်က သူကလေးဆိုင်ကယ်ကို နေ့စဉ် မောင်ပိုင်စီးထားသည်။ သူကလေး ငှားစီးလာသည့် ဆိုင်ကယ်က ယောက်ျားတွေသာ စီးသင့်သော ဆိုင်ကယ်ဖြစ်၍ သူကလေးနှင့် အဆင်မပြေလှ။ ဆိုင်ကယ်အဆင်း တွင် ခြေသလုံးသား ဝင်းဝင်းလေးကို မြင်တွေ့ရသည်။

“ညီမလေး ရောက်လာတာနဲ့ အတော်ပဲ”

“ဘာလဲ၊ ဗိုက်ဆာနေလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး။ ပန်းချီကားထဲမှာ Subject တစ်ခုခုလောက် လိုနေ

တာ ညီမလေးရောက်လာမှ ပြည့်စုံ သွားတယ်”

“နေပါဦး။ ဆရာရေးတဲ့ ပန်းချီ နဲ့ ကျွန်မက ဘာများပတ်သက်နေ လို့လဲ”

သူကလေးက နားဝေတိမ် တောင် ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အကူအညီ တောင်းရမှာ အားနာသလိုတော့ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် အားမနာလျှာ မကျိုး ပြောရပေတော့မည်။

“ရှုခင်းလေးက သိပ်လှတယ်။ ခက်တာက မြက်ခင်းစိမ်းထဲမှာ သမင်လေးလို့၊ ဂျီလေးလို့ သက်ရှိ သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်လောက် သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေရင် ပန်းချီကား က ပြီးပြည့်စုံမှာ ခုတော့ ညီမလေး ရောက်လာလို့ အဆင်ပြေသွားပြီ”

“ဘာလဲ၊ ကျွန်မက သမင်လေး လို့၊ ဂျီလေးလို့ လေးဖက်ကုန်းပြီး ကွင်းပြင်ကြီးထဲ ပြေးရမှာလား”

သူကလေးက ရယ်သလို မောသလို ပြောလာသည်။

“သမင်လို့ ဂျီလို့ လေးဖက်ကုန်း ပြီး ပြေးစရာတော့ မလိုပါဘူး။ မြက်ခင်းစိမ်းထဲ ဝမ်းလျားမှောက်ပေး ရုံလောက် သရုပ်ဆောင်ပေးစေလို ပါတယ်”

“ပန်းချီမော်ဒယ်လုပ်ဖို့ ဘာမှ မပြင်ဆင်ခဲ့ရဘူး။ ဆရာစားဖို့ ချက် ပြုတ်ရင်း အိမ်ဝတ်အိမ်စားနဲ့ ထွက် လာတာ”

“ညီမလေး ဘာဝတ်ဝတ်လှပြီး သားပါ။ ခုလို အိမ်ဝတ်အိမ်စားနဲ့ ဆို ပိုတောင် အဆင်ပြေသေး။ လာပါ ပုံ တူ ရေးဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ပန်းချီကားရဲ့ Subject လေးတစ်ခု ဖြည့်စွက်တဲ့အနေနဲ့ ကူညီပေးစေလို ပါတယ်”

“ကဲ . . . ဒါဆို ကျွန်မက ဘယ်လိုနေပေးရမှာလဲ”

သဘောတူညီချက်ရပြီပို ပန်းချီ ရှုထောင့် အရ သူကလေးကို မြက်ခင်းစိမ်းတစ်နေရာတွင် ဝမ်းလျားမှောက်ကာ သလုံးသား လေး မခို့တရုံပေါ်အောင် ခြေလေး ကို မြှောက်ထားသည်။ ခမောက် ကလေး ဆောင်းထားသော သူကလေး၏ ကပိုကရိုတန်လေးက ရှုခင်းပန်းချီကို အမှန်တကယ်ပင်

သက်ဝင်လှုပ်ရှားစေသည်။ “သိပ် အကြာကြီး တော့ ဝမ်းလျားမမှောက်နိုင်ဘူးနော်။ ပုရွတ်ဆိတ်ကိုက်မှာလည်း ကြောက် တယ်။ နေပူမိမှာလည်း ကြောက် တယ်”

“မကြာစေရပါဘူး” ဟုပြော ကာ Digital Camera ဖြင့် လေး ငါးခြောက်ပုံလောက် စိတ်တိုင်းကျ ရိုက်ကူး၍ ရေးလက်စပန်းချီကား တွင် သူကလေး၏ ရုပ်ပုံလွှာကို သွက်သွက်လက်လက် စုတ်ချက်တင် နေမိသည်။

“ပြီးပါပြီ ကျေးဇူးပဲ ညီမလေး။ ပန်းချီကားလေးက အရမ်းကို အသက်ဝင်သွားပြီ။ လာကြည့်ပါ

သူကလေးက သူမ၏ ပုံရိပ်ပါသော ပန်းချီကားကို ငေး၍ကြည့်နေသည်။ တောပန်းလေးကို ကိုင်ထားသော မခို့တရုံ ကပိုကရို ကောင်မလေးသည် ပန်းချီစုတ်ချက် အပီအပြင် မမြယ်မှုန်းသော်လည်း သူကလေးမှန်း သိသာသည်။

သော ပန်းချီကားကို ငေး၍ကြည့်နေ သည်။ တောပန်းလေးကို ကိုင်ထား သော မခို့တရုံ ကပိုကရို ကောင်မ လေးသည် ပန်းချီစုတ်ချက် အပီ အပြင် မမြယ်မှုန်းသော်လည်း သူကလေးမှန်း သိသာသည်။ သူကလေး၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် က အများနှင့်မတူ တစ်မူထူး၍လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

“နေမုန်းတည့် ချိန်တောင် ကျော်နေပြီ။ ဆရာ နေ့လယ်စာ လာစား၊ ပန်းချီကားကို ပြီးတော့မှ ဆက်ရေးပါလား”

သူကလေးပြောမှ ထမင်းစားဖို့ သတိရလာသည်။

“ဟော ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ

များလှပါလား”

“ဆရာနဲ့အတူ ထမင်းလက်ဆုံ စားချင်လို့ ပိုထည့်လာတာ”

“ကျွန်တော်ကြောင့် ညီမလေး အလုပ်ပိုတွေ လုပ်နေရပြီ”

“ဆရာ့ကို ပါရမီဖြည့်ရတာ အလုပ်ပိုလို့ မထင်ပါဘူးဆရာ”

သူကလေးစကားကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိကာ နောက် ကျောမလုံသလို ခံစားရသည်။ ပါရမီ ဖြည့်ဖက်ဆိုသော စကားရပ်၏ နောက်ဆက်တွဲကို တွေးမိသည်။ သူကလေးကတော့ သူမ၏နှုတ် ထွက်စကားကြောင့် ရှက်ကိုးရှက် ကန်း ဖြစ်မနေပါ။ သဘောရိုးနှင့် ပြောလိုက်ဟန်တူသည်။ ကျွန်တော် ကသာ သရိုးသရီ ဖြစ်ချင်သည်။

မြက်ခင်းစိမ်းပေါ်ထိုင်ရင်း သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက် ထမင်းလက်ဆုံ စားကြသည်။ အနီးအနားတွင် စမ်းချောင်းလေးလည်း ရှိသဖြင့် လက်ကို စင်ကြယ်အောင် ဆေးကာ တဝတပြု စားမိသည်။ သူကလေးကို ကျွန်တော်၏ ပါရမီဖြည့်ဖက်ဖြစ်လျှင် ကောင်းမှာပဲဟု မဆီမဆိုင် တွေးနေ မိပါသည်။

(၅)

မြက်ခင်းစိမ်း၊ ကွင်းပြင်၊ သစ်ပင်တောအုပ်တို့သည် သူကလေး၏ ပါဝင်ပတ်သက်မှုကို ပိုင်းဝန်းအလှဆင်ပေးနေသည်ဟု မြင်သည်။ မြို့ကလေး၏ ပန်းချီကား များဖြစ်သော ရေချိုးဆိပ်၊ ချောင်း ကူးတံတား၊ လယ်ကွင်းပြင်၊ တောင် ကုန်းတောတန်းစသည့် ပန်းချီကား များတွင် သူကလေးပါဝင်သော ပန်းချီကားက ပို၍ထင်ပေါ်သည်။ ပို၍ ကြည့်ကောင်းသည်။ ပို၍ အဆင်ပြေသည်။ အိပ်ခန်းထဲတွင် တစ်မိမိမိမိ ကြည့်မဝရုံမဆုံးအောင် ဖြစ်မိသည်။ ထိုကားရေးဆွဲပြီး ကတည်းက အခြားကားများ ရေးဆွဲ ရန် ဆန္ဒမရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ဘယ် ရှုခင်းကြည့်ကြည့် အာရုံမဝင်စား၊ ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ပန်းချီ ရေးရန် စိတ်အားမထက်သန်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

သူကလေး၏ ပုံရိပ်ကောက် ကြောင်းသည် အခြားသူတွေ မြင် လျှင်လည်း သူကလေးမှ သူကလေး အစစ်ဟု ထင်ကြပေလိမ့်မည်။ ပန်းချီကောက်ကြောင်း အကြမ်း ခြစ်ရုံမျှနှင့်ပင် သူကလေး၏ အလှ သည် ပေါ်လွင်နေပေသည်။

ကျွန်တော်သည် အိပ်နိုးထတွင် သူကလေးပါဝင်သည့် ပန်းချီကားကို ကြည့်ပြီး ပန်းချီရေးဆွဲသင့်သည် နေရာအချို့ကို တွေး၍ ငေးနေမိ သည်။ ဘယ်နေရာသွားသွား ထိုပန်းချီကားကို မမေ့။ ထို့ကြောင့် ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ပန်းချီ မရေးနိုင်။ ကျွန်တော် ကိုယ် ကျွန်တော် ပန်းချီဆရာအဖြစ် မမှလျော့နေမိသည်။ သူကလေး ပါဝင်သည့် ပန်းချီကားကို ကြည့်

သည် ပရိသတ်တစ်ယောက်ဟု ထင်မြင်လာမိသည်။ ပန်းချီကားကို စွဲလမ်းစိတ်ဖြင့်ပင် သူကလေးကို စွဲလမ်းလာမိသည်။ သူကလေး အပေါ် ပန်းချီမရေးခင်ကတည်းက စွဲလမ်းစိတ် အမြစ်တွယ်မှန်းမသိ တွယ်တာမိလေသလော။ ပန်းချီရေး ပြီးမှ သံယောဇဉ်ဆက်ခွယ် လာလေ သလော။ ကျွန်တော် ခွဲခွဲခြားခြား မတွေးတောနိုင်။ တစ်ခုသေချာ တာကတော့ သူကလေးအပေါ် ကျွန်တော်သည် စွဲလမ်းမြတ်နိုး တန်ဖိုးထားမိနေပြီ။

မြို့ကလေးတွင် ပန်းချီမရေးနိုင် လျှင် ပြန်ဖို့မသင့်ပေဘူးလား။ နေရာဟောင်းတွင် ရေးကွက်မမြင် လျှင် နေရာသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သင့်

သည်မှာ သဘာဝကျပါသည်။ ခက် သည်က ကျွန်တော်သည် သူကလေး နှင့် ဝေးရာသို့ သွားဖို့မဆိုထားနှင့် စိတ်ကူးရှိဖြင့်ပင် စိတ်ဆင်းရဲလှ သည်။ နေရာတိုင်းတွင် သူကလေး ကို မြင်နေမိသည်။

ညနေတွင် သူကလေးတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို ညစာကျွေး ဖို့ ဖိတ်ကြားထားသဖြင့် ယနေ့ နေ့လယ်နေ့ခင်း ဘယ်မှမသွားမလာ တော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။ ဟုတ်သည်လေ။ ဘယ်နေရာသွား သွား ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ပန်းချီ မရေးနိုင်မည် အတူတူ ဘယ်ကိုမှ မသွားတာဘဲ ကောင်းပါ လိမ့်မည်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်ကတော့ သူ့ဆိုင်ကယ်ကို လိုသလိုသုံးဖို့ပြော

သည်။ သူကလေးထံမှ လက်လွှဲယူ ပြီးကတည်းက သူကလေးဆိုင်ကယ် ကို ငှားဖို့မလိုတော့။ ဟိုတယ်မှာ ကြာတော့လည်း ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်နှင့် ပို၍ ရင်းနှီးလာသည်။ ထို့ထက်မှာမူ သူကလေး၏ ကျေးဇူးရှင်ပွဲစားကြီး ၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ ပိုမိုရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်မိလာသည်။

“အိမ်ရှင်က ဧည့်ဝတ်မကျေ တော့ ဧည့်သည်က ဧည့်ခံကျွေးမွေး တာ မျက်နှာပူလိုက်တာ”

“ကိုကိုကြီး မစားမှာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ညီမလေးကတော့ ဧည့် ဝတ်ကျေတယ်နော်၊ ထမင်းလည်း ကျွေးတယ်၊ မော်ဒယ်လည်း ထိုင်ပေး တယ်”

မောင်နှမနှစ်ယောက် အချီ

တစ်ယောက်လိုအပ်နေလို့ ဆရာ ပန်းချီကား ရေးကောင်းအောင် ဝင်သရုပ်ဆောင်ပေးရတာပါ။ လှတ ပတ မော်ဒယ်မဟုတ်ရပါဘူး။”

“ညီမလေးပုံပါတဲ့ ပန်းချီကား လေး ကျွန်တော့်ကို ရောင်းပါလား ဆရာ”

“ပန်းချီကားကိုတောင် မမြင်ရ သေးဘူး၊ ညီမလေး အပြောကောင်း တာနဲ့ ရောင်းစွဲတော့မယ်ထင်တယ်”

ထိုပန်းချီကားကို ရောင်းရမှာ နှမြောသလိုရှိသော်လည်း ရောင်း တော့ ရောင်းရမည်။

“ဒီလိုတော့ ဘယ်ရမလဲ၊ ညီမ လေးဂယ်လာရီက တစ်ဆင့်ပဲ ကိုကို ကြီးဝယ်လို့ရမယ်၊ ညီမလေးက အဲဒီ ပန်းချီကားကို အပိုင်သိမ်းထားချင် တာ”

“ကိုကိုကြီးပဲ အပိုင်သိမ်းထား ပေးပါရစေ၊ ဂယ်လာရီအတွက် ပန်း ချီကားရဲ့ ကျသင့်ခိုင်နှုန်းကို ပေးပါ မယ်”

“ဒီမောင်နှမ ဘယ်လိုဖြစ်နေ တာလဲ၊ ပန်းချီဆရာက ရောင်းဈေး တောင် မသတ်မှတ်ရသေးဘူး၊ ရောင်းမယ် မရောင်းဘူးဆိုတာ လည်း မဆုံးဖြတ်ရသေးဘူး”

“ရောင်းတော့ ရောင်းပါဆရာ တည်းခိုခန်းခတွေ ဆရာ မပေးရပါ ဘူး”

“ကျွန်တော့်ကို အားနာစရာ ကောင်းအောင် လုပ်နေပြန်ပါပြီ၊ ရောင်းဆိုလည်း ရောင်းပါမယ်ဗျာ၊ ဈေးနှုန်းကတော့ ကျွန်တော် မသတ် မှတ်တော့ပါဘူး၊ ပေးချင်သလောက် ပေးပါ”

“ဆရာလက်ရာ ဈေးနှုန်းသတ် မှတ်တာကတော့ ညီမလေးရဲ့ ကျွမ်း ကျင်မှုပါ၊ ကိုကိုကြီးကို ရောင်းပါနော် ညီမလေး”

စားရင်းသောက်ရင်းမှာပင် ကျွန်တော် ပန်းချီကားက ငါးသိန်းခွဲ နှင့် ရောင်းစွဲသွားသည်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းသည်မှာ ပန်းချီကားကို ကြည့်ရှုသုံးသပ် အကဲမဖြတ်ဘဲ မျက်နှာလွှဲခဲပစ် လုပ်သွားသည်။ ညီမလေး ရုပ်ပုံလွှာပါဝင်သည်ဆို သည့် စကားတစ်ခွန်းသည် ဟိုတယ် ပိုင်ရှင်၏ ရင်တွင်းနှလုံးသားကို သိမ်းကျုံးဆွဲယူနိုင်သည်။

“ညီမလေးမပါဘဲ ဆရာ့ကို ညစာကျွေးပါရစေ”

“ကိုကိုကြီးနော် ညီမလေးမပါ ဘဲ ဘာကိုစွဲ ညစာကျွေးချင်တာလဲ”

“ပိုပြီးစိုပြည်အောင်လို့ပါ။ ခုလည်း ဘီယာတစ်ခွက်စီလောက် တော့ သောက်ခွင့်ပြုပါ”

“ယောကျ်ားတွေ များ အသောက်မပါရင် အစားမဝင်ဘူး၊ ဖြစ်နေလိုက်ကြတာ”

သူကလေးအတွက် အချို့ရည် တစ်ခွက်နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် မှာကြားထားသော ဟင်းပွဲတွေ စောင့်ရင်း ဘီယာသောက်ကြသည်။ သူကလေးက ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဘီယာသောက်ကြသည်ကို နှာခေါင်းရှုံ့၍ ကြည့်နေသည်။

(၆)

သူကလေးက အပြစ်ပြောစရာ မရှိအောင် လှနေသည်။ ပင်ကိုအတိုင်း ရွှင်ချိုချိုအပြုံးကို နှုတ်ခမ်းလေးဖြင့် လွှမ်းလောက်အောင် ပုံဖော်ထားသည်။ မျက်လုံးတောက်တောက်လေးကလည်း ‘ချစ်ရည်ရွှန်းလဲ့ မျက်ဝန်းလဲ့ပြာပြာ’ တေးသွားကို အမှတ်ရစေသည်။ မခိုတရုံလေး ထိုင်နေပုံကပင် မော်ဒယ်တွေလို တမင်တကာ ဟန်မလုပ်ဘဲ မိန်းမလှလေး၏ တကယ့်အလှကို ဖော်ပြနေသည်။

“မပြီးသေးဘူးလား၊ ညောင်းလှပြီ”

ချွဲနဲ့တီတာ ပြောလာသည်အထိ ကျွန်တော်ကလည်း စုတ်ချက်တင်၍ မပြီးနိုင်။ အတွင်းစိတ်ရင်းကို ဖော်ပြသော မျက်နှာ၏အလှကို တမေ့တမော စုတ်ချက်ခြယ်သ၍ မပြီးနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။ သူကလေး၏ ဟန်ပန်ကို သွားရင်လည်း ဒီစိတ်၊ စားရင်းလည်း ဒီစိတ် ဖြစ်နေ၍ ရှုခင်းပန်းချီ မရေးနိုင်ခဲ့။ ရှုခင်းပန်းချီမရေးနိုင်မည့် အတူတူ ညစာစားပွဲတွင် သူကလေး၏ စကားတစ်ခွန်းက ကျွန်တော် ရေးရမည့် ပန်းချီရေးကွက်ကို ညွှန်းဖွဲ့သလို ဖြစ်သွားသည်။

“ညီမလေးကတော့ ဧည့်ဝတ်ကျော့တယ်နော်။ ထမင်းလည်း ကျွေး

တယ်။ မော်ဒယ်လည်း ထိုင်ပေးတယ်”

ထိုစကားနှင့်ပင် သူကလေးကို မော်ဒယ်အဖြစ် ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်၏ အလှကို ပန်းချီရေးဖွဲ့ စိတ်ကူးရလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ဖြစ်ပါ့မလား ဆရာရယ်။ ကျွန်မက မော်ဒယ် မထိုင်ဖူးဘူး။ တို့မြတ်ခင်းပြင်ထဲ မောက်ရက်သားလဲ အိပ်ရတာလောက် လွယ်မယ်မထင်ဘူး”

“သိပ်မခတ်ပါဘူး။ ညီမလေး နေမြတိုင်းနေပါ။ ညီမလေး ဘယ်လိုနေနေ ပန်းချီရေးဖို့ အဆင်ပြေနေတာပဲ”

“ဟုတ်ပါ့မလား ဆရာရယ်။ ကျွန်မရုပ်ပုံက လူရယ်ချင်စရာကြီး ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်”

တကယ်တော့ သူကလေးက လူချစ်အောင် နေတတ်သည်။ ပြုံးဟန် နဲ့ ဟန်လေးတွေက သူကလေး၏ မူပိုင်အလှဖြစ်သည်။ နေပုံထိုင်ပုံလေး အနည်းငယ်ပြသလိုက်သည်နှင့် သူကလေးက နေတတ်ထိုင်တတ်သွားသည်။ ယဉ်ကျေးမှု တက္ကသိုလ်တက်စဉ်က အမြင်အတွေ့လည်း ရှိပုံရပါသည်။ သို့ရာတွင် သူကလေး၏ ပကတိရုပ်ပုံလွှာက ပြုစုရာပြင်စရာမလိုလောက်အောင် ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ် ပန်းချီကား၏ စံပြုအပ်သော စံပြုမော်ဒယ်လေး ဖြစ်နေသည်။

Digital Camera တွင် မှတ်တမ်းတင်ပြီးသော်လည်း သူကလေး မော်ဒယ်ထိုင်၍ အမြင်အတိုင်း ပန်းချီရေးရတာ ပို၍အဆင်ပြေသည်။ ပန်းချီကို စိတ်တိုင်းကျ ရေးခြယ်နေရ၍ တစ်ရက်နှင့်လည်း မပြီး၊ နှစ်ရက်နှင့်လည်း မပြီး၊ ရက်သတ္တပတ်ကာလသည် ဘယ်လိုက ဘယ်လို ကုန်ဆုံးသွားသည် မသိ။

တကယ်ဆိုတော့ ရှုခင်းပန်းချီကို နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာ ရေးဆွဲလျှင် စိတ်တိုင်းကျရသည်။ သူကလေး၏ အလှကိုတော့ ရက်သတ္တပတ်ကြာသည်အထိ ဆေးသားစုတ်ချက်တင်၍ မပြီးနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။

“ကျွန်မကတော့ ဆေးသားစုတ်ချက်ခြယ်မှုန်းစရာလိုတော့ဘူး ထင်တာပဲ။ အပြင် ထက်လည်း

အများကြီး ပိုလှနေတယ်”

“မဟုတ်ရပါဘူး။ ညီမလေးရဲ့ အလှက ဘယ်ပန်းချီရေးလို့ မမီအောင် ဖြစ်နေပါပြီ”

“ဟုတ်မှလည်း ပြောပါဆရာရယ်။ ဆရာပြန်သွားရင် ကျွန်မ တစ်သက်လုံး လွှမ်းကျန်ရစ်အောင် ဖြစ်နေပါမယ်”

သူကလေး၏ အပြောတစ်ခွန်းကပင် ညွှန်းစေချက်တွေ မနည်းမနောပါသည် ထင်မိသည်။ လွှမ်းကျန်ရစ်မတဲ့လား သူကလေးရယ်။ ကျွန်တော်ခေါ်ရာကော လိုက်နိုင်မတဲ့လား။ အသက်အရွယ်ရလာ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတော်ရင့်ကျက် လှပြီထင်နေမိသော ကျွန်တော်သည် သူကလေးနှင့်တွေ့မှ သူကလေး ပြုသမျှ နုရမည့်သူဖြစ်နေသည်။ ကိုယ့်အသက်အရွယ်ကြီးနှင့် ဖြစ်ပျက်နေပုံကို မယုံနိုင်လောက်စရာတွေ ရှိနေရသည်။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏အကြည့်က နှလုံးသားစကားကို မပြောဘဲနှင့် ကြားယောင်နေသည်။ ပန်းချီရေးရင်းမှာပင် သူကလေး၏ မျက်နှာဝန်းလေးက ကျွန်တော်၏ ပိတ်ထားသော နှလုံးသားတံခါးကို ပွင့်စေ၍ နှလုံးသားရပ်ဝန်းဒေသတစ်ခုလုံးကို ခြောင်းဆန်အောင် ပြုရက်နိုင်လွန်းသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်ပန်းချီကားကို မပြီးချင်ဘဲ ပြီးလိုက်ရတော့သည်။ တကယ်လည်း ရေးဆွဲစရာ စုတ်ချက်တစ်ကွက်တလေမျှ ချရက်စရာမရှိတော့ပါ။ ထို့ထက်ပိုမို ရေးဆွဲခြယ်မှုန်းလျှင်လည်း သူကလေး၏ ပကတိအလှကို တုနှိုင်း၍ မရအောင် ဖြစ်နေမိသည်။

ပန်းချီကားကို ဝယ်လာရီမှာပင် မတင်ဖြစ်ပါ။ ဟိုတယ်ကိုလည်း ယူမသွားနိုင်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်၏ အကြည့်စူးစူးကိုလည်း အကြည့်မခံနိုင်ပါ။ သူတစ်ပါးတွေ မမြင်ကွယ်ရာမှာ တိတ်တခိုးလေး အမြတ်တနိုးကြည့်မိသည်မှာ အခါခါ။ ဘယ်လောက်ကြည့်ကြည့် ရိုးသည်ဟူ၍ မရှိ။ ကြည့်ပြီးရင်း ကြည့်ချင်ရင်းဖြင့် ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ် ဆီဆေးပန်းချီကားသည် ကျွန်တော်ရေးဆွဲသမျှ ပန်းချီကားထဲတွင် လက်ရာအမြောက်ဆုံးဟု ထင်နေမိသည်။

ထို့ထက်ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ကျွန်တော် သက်တမ်းရှိသရွေ့ ရေးဆွဲနေလျှင်လည်း အချိန်ကုန်ဆုံး ရှိပုံရှိမည်။ ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်ထက် ကောင်းသော ပန်းချီကားမျိုး ဖန်တီး နိုင်မည်မထင်။

“ဒီပန်းချီကား ကျွန်မကို ရောင်းပါလား။ တစ်သက်လုံး သိမ်း ထားချင်လို့ပါ။”

“ညီမလေးရယ် ကိုယ့်ရုပ်ကို မြင်ချင်ရင် ဘယ်မှန်ထဲ ကြည့်ကြည့် မြင်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် တော့ ဒီပန်းချီကားလေးကို အရိပ် တကြည့်ကြည့် နေရမှာပါ။ ဘယ် ဝယ်လာရမိမတင်ဘဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရောင်းဖို့ စိတ်ကူးမရှိပါဘူး။”

“ကျွန်မလည်း ဆရာ့လို ဒီပန်းချီကားကို တန်ဖိုးထားပါတယ်။ ဆရာမြတ်နိုးတာထက် ပိုတယ်လို့ မပြောလိုပေမဲ့ ဆရာ့လိုပဲ မြတ်နိုး မိပါတယ်။ မှန်ထဲကြည့်တဲ့ ကျွန်မ ရုပ်ပုံထက် ဆရာ့ပန်းချီကားရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုက ပြောမပြနိုင်လောက် အောင် ပိုနေတာပါ။”

“ညီမလေး ဘယ်လောက်လှ တယ်ဆိုတာ ခုမှ သိရတာလား။”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့အလှ က ဆရာ့လက်စွမ်းကြောင့်သာ ပိုပြီး ကြည့်ကောင်းလာတာပါ။”

“ကျွန်တော့်လက်ရာ ဘယ် လောက်ကောင်းကောင်း ညီမလေး ရဲ့ ပကတိအလှကို ကြည့်ရတာ လောက် မကောင်းနိုင်ပါဘူး။”

“ပိုလိုက်တာ”

“အများကြီး လိုနေပါသေး တယ်”

ပကတိအလှနှင့် ပန်းချီကား အလှ ပြိုင်ရင်းမှာပင် ယဉ်တစ်ကိုယ် မယ် သူကလေးသည် ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲ အပြီးအပိုင် ရောက်လာ ပါတော့သည်။

(၇)

ညစာစားပွဲ စတင် ခါစက စကော့စီစကီ တစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက် လောက် ကြည့်ကောင်းအောင် သောက်ပြီး အစားကောင်းကောင်း စားကာ ပွဲသိမ်းမည်ဟု ကြံစည်ထား သည်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်၏ သဒ္ဓါ ကြည့်ဖြူမှုကို မငြင်းဆန်ရက်ဘဲ

တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက် လက်စ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိ ပါသည်။ အစားကောင်းကောင်း ဘယ်စားနိုင်တော့မှာလဲ။

ညစာစားပွဲ ဘယ်အချိန်ပြီး၍ ဟိုတယ်ကို ဘယ်လိုပြန်ရောက်သည် ကို မသိနိုင်လောက်အောင် မူးယစ် ရီဝေနေမိသည်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်၏ ဧည့်ခံပွဲတွင် ကျွန်တော်သည် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်၍နေမည်မှာ သေချာပါသည်။

အိပ်ရာထချိန်ထက် များစွာ နောက်ကျကာ နိုးလာသည်။ တစ်ခေါင်းလုံး နာကျင်ကိုက်ခဲသလို ရှိနေသည်။ ထိုစဉ် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်က ဖန်ခွက်တစ်လုံးဖြင့် ဝင်လာသည်။

“ဆရာ ခေါင်းထူ နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သံပရာရည် လေး

ဖူးသော်လည်း ယခုမှ ကြုံဖူးသည်။ မူးနောက်ရီဝေမှုများ ချက်ချင်း သောက် လက်ငင်းပျောက်သွား သည်။

“အေးဗျာ၊ ခုမှ နေသာထိုင်သာ ရှိသွားတော့တယ်”

တကယ်ပင် ယခုမှ ထူထူ ထောင်ထောင် ဖြစ်လာသည်။ ထိုင်ထိုင်နိုင် သွားနိုင်လာနိုင် ဖြစ် လာသည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်လက် သန့်စင် ရေမိုးချိုးပြီးသည်အထိ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်သည် ဝူဝူကြီးထိုင်နေ ဆဲဖြစ်သည်။

“ညက ကျွန်တော် ပေါက်ကွဲခဲ့ တာတွေကို တောင်းပန်ချင်လို့ စောင့်နေတာပါ”

“ဘာတွေ ပေါက်ကွဲခဲ့လို့လဲ၊ ကျွန်တော် ဘာတစ်ခုမှ မမှတ်မိ

ဝင်ရောက်လာတာကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာအနေနဲ့ လည်း ကျွန်တော့်ဘဝထဲ ခွင့် မတောင်းဘဲ ဝင်လာတာကို တောင်း ပန်ဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်”

“ဗျာ”

“ညီမလေးနဲ့ ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက တစ်အိမ် တည်းအတူနေပြီး ကြီးပြင်းလာကြ တာ၊ ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်ကို တက်တယ်။ ကျွန်တော်ဘွဲ့ရလာ တော့ ညီမလေး တက္ကသိုလ်ကို တက်တယ်။ အဲဒီကာလလေးပဲ ကျွန်တော်တို့ ကြာကြာခွဲဖူးတာ ခုတော့ ကျွန်တော့်ဘဝထဲက အပြီး အပိုင် ခွဲထုတ်ဖို့ ဆရာမို့ ကြံစည် ရက်တယ်ဗျာ”

“ဗျာ”

“တကယ်တော့ ဆရာတို့က ပန်းချီဖန်တီးသူနဲ့ ခံစားသူ၊ ပန်းချီ ထုတ်လုပ်သူနဲ့ ဖြန့်ဝေသူ အပေး အယူက မျှပြီးသားပါ။ ကျွန်တော် ပန်းချီနဲ့ ပတ်သက်လို့ နာကျင်တစ်လုံး မျှ မသိရသူပါ။ ကျွန်တော် နားမလည်တာက နောက်မှပေါက်တဲ့ ရွှေကြာပင်ကို အထင်ကြီးပြီး အချိန် တိုတိုအတွင်းမှာ ကျွန်တော် အဖျော် လင့်ကြီး မျှော်လင့်စောင့်စားခဲ့တဲ့ နှလုံးသားကိုမှ ဆရာ့ကို ရက်ရက် ရောရော ပေးရက်တယ်”

“ဗျာ”

“ကျွန်တော်က ညီမလေးကို လက်ဖျားနဲ့ ယောင်မှားပြီး မတို့ရက်၊ မထိရက်လောက်အောင် ချစ်နေရ သူပါ။ ညီမလေးကတော့ ကျွန်တော့် အချစ်ကို မမိပေမဲ့ တစ်အိမ်တည်း အတူနေ ငယ်ကျွမ်းဆွေမို့ သံယော ဇဉ်အထိုက်အလျောက် ရှိနေတယ် လို့ ထင်မြင်ထားတာ၊ အခုတော့ ခွက်ခွက်လန်အောင် မှားသွားပြီ”

“ဗျာ”

“ညီမလေးကို ဟိုးငယ်ငယ် လေး မူလတန်းကျောင်းသူ ဘဝ ကတည်းက သံယောဇဉ်ရှိခဲ့တာပါ။ တစ်ဦးတည်းသော သားအဖြစ် ဖူးဖူးမှုတ်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်မိဘတွေ ကလည်း ခေါင်းတစ်ချက် မခွေရပါ ဘူး။ ကျွန်တော့်ဆန္ဒကို တစ်လုံး တစ်ဝတည်း ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပါ တယ်။ ညီမလေးဟာ ကျွန်တော့်မိဘ

သောက်လိုက်ပါဦး”

ကျွန်တော့်ကို ဖေးဖေးမထူ၍ သံပရာရည်တစ်ခွက်ကို ကိုယ်တိုင် တိုက်ပေးသည်။ သီးသီးနင်နင်နှင့် ဝင်သွားသည်။ ဘယ်သံပရာရည် ဟုတ်ရမှာလဲ။ ရေပင်ရောမည် မဟုတ်သော မနေ့ညနေက ဒုက္ခ ပေးခဲ့သည့် ဝိစကီ၊ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် လူလှည့်စား၏ စကားကို ယုံမိသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ၊ အရက်တွေ များများစားစား မသောက်ဖူးပါ။ ယခုလို မခံစားနိုင် လောက်အောင် မူးမူးဝေဝေလည်း မဖြစ်ဖူးပါ။ မူးနောက်ရီဝေသူ အတွက် ဖြေဆေးသည် အရက် တစ်ခွက်ဖြစ်ကြောင်း ကြားပင်ကြား

တော့ဘူး”

ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် ဘာကိုစွန့်နှင့် ဘယ်လိုပေါက်ကွဲခဲ့သည်ဆိုခြင်းကို ဘာတစ်ခုမျှ မမှတ်မိပါ။ များများ သောက်၍ များများမူးကာ အရူး တစ်ယောက်လို ဖြစ်နေမိမည် ထင် ပါသည်။

“ဆရာ လူမှန်းသူမှန်းမသိ အောင် မူးနေတာလည်း ဖြစ်နိုင် တယ်။ လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင် မူးဟန်ဆောင်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင် တယ်”

“ဗျာ”

“တကယ်တော့ ဆရာ့အခန်း ထဲ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် အာဇာနည်သုံး ပြီး ခွင့်မတောင်းဘဲ အကြိမ်ကြိမ်

များအတွက် မွေးစားသမီး ကျွန်တော်အတွက် မွေးစားညီမလေး အဖြစ် နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် ရည်စူးပြီးသား ပါ။ ဘွဲ့ကိုယ်စီရ အလုပ်ကိုယ်စီ လုပ်လို့ အချိန်တန်အရွယ်ရောက်ခါ မှ ညီမလေးကလေး ကျွန်တော်ကို အစ်ကိုကြီးလိုပဲ ချစ်ပါရစေတဲ့။ ကျွန်တော်မှန်းချက်နဲ့နှုတ်ထွက် ဘယ်လောက်များ မကိုက်ညီလိုက် ပါသလဲ။ ညီမလေးဟာ လွယ်လွယ်နဲ့ မချစ်တတ်သူလို့ ထင်ထားခဲ့တယ်။ ခုတော့ ညီမလေး လွယ်လွယ်နဲ့ ချစ်တတ်သွားပြီ”

“ဗျာ”

ကျွန်တော်သည် သူ ပြောသမျှ ‘ဗျာ’ တစ်လုံးသာ ခွန်းတုံ့ပြန်ဖို့ တတ်နိုင်ခဲ့သည်။ မူးရူးတုန်းက နားမယောင်ခဲ့ နားမထောင်ခဲ့သမျှ ကို အတိုးချပြီး ပြန်လည်ဖောက်သည် ချရက်သည်။ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် ထွက် သွားသည်အထိ ကျွန်တော် ဝေးရီရီ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဝေဒနာတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး ပေးရက်လိုက် တာ၊ သူ့ဝေဒနာတွေ အကုန်လုံး ကျွန်တော် ရင်ထဲ အိတ်သွန် ဖာမှောက် သွန်ချလိုက်သည်။

ခုတော့ ကျွန်တော် ဘာလုပ် ရမှာတဲ့လဲ။ အချစ်နှောင်ကြိုး ပြန် လည်ရုတ်သိမ်းဖို့ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်။ ကျွန်တော်တစ်သက်မှာ တစ်ခါသာ ပေါ်ပေါက်သည့် မေတ္တာ အဆောက်အအုံကို လွယ်လွယ်နှင့် ဘယ်လိုဖောက်ခွဲပစ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

ယခုမှ ကျွန်တော် အမှန် တကယ် မူးဝေလာမိသည်။ အမူးပြေ အောင် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်ကပဲ တတ် နိုင်သည်။ အမူးထွေပြားအောင် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်ကပဲ ပြုရန်နိုင်အား သည်။ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှာတဲ့ လဲ။ ယခုမှ ကျွန်တော်ကကော ဘာ များတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။

(၁)

ယခင်က ရောက်ဖူးခဲ့သည့် ရွာ၊ ယခု ပြန် ရောက် တော့ လည်း မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေပါသည်။ သံယောဇဉ်ရပ်ဝန်းက အခိုက်အတံ့ ထွက် ပြေးဖို့ ကြံ စည် ခဲ့ သည်။ မွန်းကျပ်ပိတ်လှောင်သည့် ဝေဒနာ

ရပ်ဝန်းက အခိုက်အတန့်တိမ်းရှောင် ဖို့ ကြံစည်ခဲ့သည်။ ပန်းချီပစ္စည်းတွေ ယူပြီး ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် ဆိုင်ကယ်ကို ငှားရမ်းထွက်ခွာလာစဉ်က ဘယ်ကို သွားရမည်မသိ။ ဦးတည်ရာမဲ့ သွား လာရင်း စိတ်မှတ်မဲ့စွာ ညီမလေးတို့ ရွာကိုမှ တန်းတန်းမတ်မတ် ရောက် လာသည်။

“ဟိုတစ်ခါ လာတည်းဖူးတဲ့ ပန်းချီဆရာလား၊ သမီးတော့ မရှိ ဘူး။ သမီးမရှိပေမဲ့ ကြိုက်သလို တည်းခိုနိုင်ပါတယ်”

ညီမလေး၏ အမေက ကျွန်တော်ကို လှိုက်လှဲယူငှာစွာ ခရီး ဦးကြိုဆို နေပါသည်။ သမီးကို ကြောက်လို့ ယောက္ခမလောင်းအိမ် ကို ဦးတိုက်လာသည့် သမက်လောင်း ၏ ဖြစ်အင်ကလည်း ရယ်ဖို့ပင် ကောင်းသေးတော့။ ပြေးစရာမြေ မရှိလေရောသလား။

သူကလေး၏ မိခင် ကျွေးမွေး ပြုစုတာတွေ လက်ခံစားသောက်ပြီး မန်ကျည်းပင်ရိပ်တွင် ပန်းချီရေးဖို့ ပြင်သည်။ အမြင်ကို မရေး၊ အတွေး ကို ရေးမည်ဟု ကြံစည်ထားသည်။

ပန်းချီစုတ်က ကင်းဗတ်ပေါ် တွင် အမှတ်မထင် ပြေးလွှားနေ သည်။ အချိန်အတော်ကြာတော့ ပုံပေါ်လာသည်။ သူကလေး ရုပ်ပုံ လွှာက မကြည့်ဘဲ မြင်နေသည်။ သူကလေးမော်ဒယ်ထိုင်စဉ်က ဆင်း သွင်ရုပ်ဝါသည် ယခု ကျွန်တော် ရေးသည့် ပန်းချီကားတွင်လည်း ပုံရိပ်ထင်လာသည်။ မိတ္တူကူးထား သလို တစ်ထေရာတည်းမဟုတ်ပေ မဲ့ သူကလေးအလှက ပေါ်လွင်နေ သည်။

ထမင်းစားဖို့ ခေါ်လွန်းမက ခေါ်လို့သာ ထမင်းပွဲတွင် ဝင်ထိုင် လိုက်သည်။ ဘာဟင်းတွေ ချက် ကျွေးသည်ကို မမှတ်မိ။ ဘယ်လို စားသောက်လိုက်သည်ကိုပင် သတိ မထား။ အာဟာရမသိ၊ အရသာ မရှိ လိုက်သည့် ထမင်းပွဲ။ ထမင်းစားပြီး မန်ကျည်းပင်ရိပ်က သူကလေးနှင့် သာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ စုတ်ချက် တွေ တင် နေမိ သည်။ Digital Camera ထဲတွင် သူကလေး၏ ရုပ်ပုံလွှာတွေ ပါဝင်မှန်းသိသိကြီးနှင့် တစ်ချက်ကလေးမျှ မကြည့်။ မျက်စိ

ထဲတွင် မကြည့်ဘဲ မြင်နေသည့် ရုပ်ပုံလွှာကိုသာ စိတ်မှတ်ဆင့် ကူးယူဖော်ပြနေသည်။

ယခင် ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ် ပန်းချီကားကို ရက်သတ္တပတ်ကြာမျှ ဖန်တီးယူခဲ့သည်။ ယခု ပန်းချီကား ကိုမူ တစ်ရက်ပင် မကြာဘဲ ပြီးသွား သည်။ ဘယ်လောက် အံ့ဩဖို့ ကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ သူကလေး မော်ဒယ်ထိုင်၍ ရေးသည့်ပန်းချီကား သည် လက်ရာအမြောက်ဆုံးဟု ထင်ခဲ့သည်။ အချိန်လည်း ပြည့်ပြည့် စုံစုံ လုံလုံလောက်လောက် ယူခဲ့ သည်။ စိတ်တိုင်းကျ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ ယခုတစ်ထိုင်တည်း ရေးဆွဲတော့ လည်း သူကလေး၏ အလှသည် အရာမယွင်းဘဲ ပုံပေါ်နေသည်။

မကြည့်ဘဲ မြင်နေသော နှလုံး သားသည် သူကလေး၏ ပုံရိပ်ကို ကင်းဘတ်ပေါ်တွင် ဖမ်းယူသိမ်း သွင်းနိုင်ခဲ့သည်။ သူကလေးနှင့် တွေ့ဆုံကြုံကြုံသည့် နေရာ ဟောင်း၏ လှုံ့ဆော်ပုံပိုးမှုလည်း ပါမည်ထင် သည်။ သူကလေး မွေးဖွားကျင်လည်ခဲ့သည့် ပတ်ဝန်း ကျင်ကလည်း သူကလေး၏ အငွေ့ အသက်ကို မက်မက်စက်စက် ခံစား ရရှိစေသည်။

သံယောဇဉ်ပုံ ရိပ် သည် ကျွန်တော် ပိုင်ဆိုင်သမျှ အနုပညာ အားလုံးကို သိမ်းကျုံးခိုးယူသွားလေ ပြီ။

(၉)

“ဆရာကတော့ ကျွန်မရုပ်ပုံကို ရေးရင်း ဖြေဆည်နိုင်ပေမဲ့ ကျွန်မက ဆရာမရဲ့ဘဲ မနေတတ်တော့ဘူး ဆရာ”

သူကလေး၏ ပုံရိပ်ကို အပြီး သတ်စုတ်ချက်တင်ပြီး မျက်စိကို ဘယ်လောက်ကြာအောင် မှိတ်ထား မိသည်မသိ။ သူကလေး၏ စကားသံ ကြောင့် မျက်စိကို အလန့်တကြား ဖွင့်လိုက်မိသည်။

သူကလေး၏ ပန်းချီရုပ်ပုံလွှာ သည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာသည်ဟု ထင်မိသည်။ သူကလေးမှသူကလေး အစစ်ပါလား။ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ သူကလေးနှင့် ဝေးရတော့မည်ထင် ၍ သူကလေးရုပ်ပုံလွှာကို အစားထိုး

ဖြေသိမ့်နေခဲ့သည်။

“ကိုကိုကြီး စားသောက်ဆိုင်မှာ ပေါက်ကွဲလို့ မြို့ကလေးမှာ ဆရာနဲ့ ကျွန်မသတင်းက ပွက်ပွက်ဆူ အောင် ပြန်ပွားနေပြီဆရာ၊ ကျွန်မ ဘဝထဲက ဆရာခွဲထွက်သွားပြီထင် ပြီး ငိုလိုက်ရတာ၊ ဆရာပန်းချီရေး ဆွဲတဲ့ နေရာတွေအနဲ့ ရောက်ပြီးခဲ့ ပြီ။ နောက်ဆုံး ဆရာဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးသူက ဘယ်သူလို့ ထင်သလဲဆရာ”

ကျွန်တော်သည် တအံ့တဩ ဝေးမော၍သာ နေမိသည်။

“ဘယ်သူရှိရမှာလဲ။ ကျွန်မ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်တာ မကြည့်ရက် တဲ့ ကိုကိုကြီးပေါ့။ ကျွန်မ ရွာကို သွားမယ်လို့ ကျွန်မ လုံးဝ ထင်မထား မိဘူး။ ကိုကိုကြီးက ဘယ်လိုက ဘယ်လို အတိအကျ လမ်းညွှန်လိုက် နိုင်သလဲ မသိဘူးနော်”

သူကလေး၏ ခံစားချက်ကို မကြည့် ရက် နိုင် ဘူးတဲ့ လား။ ကျွန်တော် ခံစားချက်ကို လည်း ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် သိပုံပေါ်ပါသည်။ သူ၏ဆိုင်ကယ်ဖြင့် အဝေးဆုံးသွား နိုင်သည့် နေရာသည် သူကလေးနှင့် ဆုံမှတ်ဖြစ်နိုင်သည့် သူကလေးတို့ ရွာဆိုတာကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဟောကိန်းထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

“ဆရာက ကျွန်မ မော်ဒယ် ထိုင်တာကို တစ်ဖုံစီဖုံကြည့်ပြီး ရက်သတ္တပတ်လောက် ရေးခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားလို ခုတော့ တစ်ထိုင် တည်းရေးတော့လည်း အဆင်ပြေ နေပါရောလား”

“ညီမလေးရဲ့ ရုပ်ပုံလွှာက ကျွန်တော် ရင်ထဲက နှလုံးသား ဂိုဒေါင်မှာ အပြည့်အလှုံ့သိုလှောင် ထားပြီးပြီလေ။ ဘယ်အချိန်ရေးရေး ညီမလေးရဲ့ အလှကို တစ်ရွေးသားမျှ မလွဲနိုင်အောင် ရေးနိုင်နေပြီလေ”

ကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲ ခိုဝင်လာ သော သူကလေးကို လွတ်ထွက် မသွားစေရန် ထွေးပိုက်ထားမိသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဖြစ်ပျက် နေပုံကို ကျွန်တော်ရေးသည့် ပန်းချီ ကားထဲက သူကလေးသည် လှောင် သလိုပြုံး၍ ကြည့်နေသည်။

ခြိန်သံ

ရည်ညွှန်း : ဇွဲ သီချစ်သူစိ

အမှတ်တရ

ညတရလင်း
| ထားဝယ်

၁။ လူတိုင်းနီးပါးတွင် အမှတ်တရ တစ်ခုလောက်စီတော့ အနည်းဆုံး ရှိကြမည်ဟု ထင်ပါသည်။ ထိုအမှတ်တရအဖြစ်လေးသည် ပြန်တွေးမိသည့် အချိန်တိုင်းတွင် လတ်ဆတ်အသက်ဝင်နေတတ်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သူမသည် ထိုစာလေးတစ်စောင်အား နှစ်ပရိစ္ဆေဒများစွာ ကြာမြင့်သည့်တိုင်အောင် သိမ်းဆည်းထား

ခဲ့မိပါသည်။

၂။

သို့ မြင်ခွင့်မရသည်မှာ ကြာမြင့်နေပြီဖြစ်သော လက်ရေးရှည်မျောမျောလေးအား သူမ လွမ်းဆွတ်စွာပင် ငေးကြည့်နေမိသည်မှာ အချိန်အကြာကြီးပင်။

အပြာနုရောင် စာရွက်လေးတွင် သင်းယုံ၊ ယုံ၊ မွှေးမြနေသော ရနံ့

သည် သူမအတွက် ရင်းနှီးနေကျ ရနံ့လေးသာ ဖြစ်လေသည်။ တယုတယကိုဝင်ထားသည့် စာရွက်လေးအား သူမ ဖွဖွညင်သာနမ်းရှိုက်မိသည်။ ရေမွှေးရနံ့သဲ့သဲ့သည် သူမအား အတိတ်လွင်ပြင်ဆီသို့ ခရီးထွက်ရန် ဖိတ်ခေါ်နေသည်ဟုပင် သူမ ထင်မိသည်။ သက်ပြင်းတစ်ချက်အား ညင်သာစွာချမိရင်း စာကို ဆက်ဖတ်မိသည်။

“မင်း နေကောင်းမယ်လို့ ကိုယ်

မျှော်လင့်ပါတယ် . . . ကိုယ် အဆင်ပြေပြေပဲ ပညာသင်နေပါတယ်။ အဆင်မပြေတာ တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး။”

အဖွဲ့အနွဲ့တစ်ခုတလေမှ မပါဝင်သော စာကြောင်းလေးများကို ဖတ်ရင်း သူမ ပြုံးမိသည်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အကျင့်ဆိုတာ ရေမြေဒေသကွပြားသွားရုံနှင့်တော့ လွယ်လွယ်လေး ပြောင်းလဲသွားနိုင်ပါ့မလားလေ။ ဘယ်တုန်းကမှ

စကားကို ဖွဲ့ဖွဲ့နွဲ့နွဲ့ မပြောတတ်ခဲ့သော လူတစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြန်တွေးမိရင်း သူမ တိတ်တဆိတ်ပင် လွမ်းမိသွားခဲ့သည်။

စကားပြောပြီဆိုလျှင် တိုတိုပြတ်ပြတ်၊ အလုပ်လုပ်လျှင်လည်း ဘယ်တော့မှ တွေဝေတတ်ခြင်း မရှိစွာဖြင့် ပြတ်ပြတ်သားသား။ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုလျှင်လည်း နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်တတ်တော့သည့်သူ။ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်တော့မည်ဆိုလျှင်လည်း စိတ်ခံစားချက်ထက် လက်ရှိ အခြေအနေကိုသာ ဦးစားပေးတတ်လေသူ။

ကြည့်နေတုန်းပဲလားတဲ့။

သူမချစ်သော အရာများထဲတွင် ဆည်းဆာချိန်သည် ထိပ်ဆုံးတွင် ပါဝင်လေသည်။ နေလုံးကြီးက တောင်တန်းများကြား ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်တော့မည့် အချိန်လေးကို ခဏလောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကြည့်ခွင့်မရလျှင် ထိုတစ်နေ့တာသည် သူမအတွက် ဟာတာတာ။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် တစ်ခုသော ထိုဆည်းဆာအချိန်လေးတွင် သူနှင့် ဆုံစည်းခဲ့ရခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့အတွက် သူမက ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ နေဝင်ချိန်၊

တစ်ခါတလေတွင် တောင်တန်းများကြား ပျောက်ကွယ်သွားသည့် နေမင်းကြီးအား ငေးနေရင်းက သူမ၏ အိမ်ပြန်ချိန်သည် နောက်ကျတတ်လေသည်။ ဆည်းဆာချိန်ကို သူမ ငေးကြည့်နေကျနေရာသည် သူမအိမ်နှင့် အနည်းငယ်မျှ အလှမ်းဝေးသော မြစ်ချောင်းလေးနံဘေးမှာ ဖြစ်သည့်အတွက် ထိုနေရာသည် မှောင်လာပြီဆိုလျှင် လူပြတ်တတ်လေသည်။

အရင်တုန်းကဆိုလျှင် အမြဲတမ်းမဟုတ်တောင်မှ ဆည်းဆာချိန်ရောက်တိုင်း သူမဘေးတွင် ရှိနေပေး

ဝေဖန်နေကျ စကားလေးများသည် အခုချိန်မှာတော့ လွမ်းဆွတ်စရာ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

လက်တွေ့ ဆန် ဆန် သာ ဆုံးဖြတ်တတ်သည့် သူ့အတွက် သူမသည် စိတ်ကူးယဉ် ဆန်လွန်းသူ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သူ့အတွက် အနုပညာဟူသော စကားလုံးသည် စိတ်မဝင်စားဆုံးအရာဖြစ်သည့် တိုင်းအောင် သူမအတွက်တော့ ထိုစကားလုံးလေးသည် ဘဝအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ပြောမိသည့်အချိန်တိုင်း အပြုံးသဲ့သို့ဖြင့် သူ ဝေဖန်တတ်သည်မှာ အရှုံးမဟုတ်ပင်။ သို့သော် . . . သူ စိတ်မဝင်စားသည့် အနုပညာအား သူမအတွက်တော့ သူ စိတ်ဝင်စားပေးတတ်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် သူမ ကြိုက်တတ်သော မဂ္ဂဇင်းများအား သတိတရ ဝယ်လာပေးတတ်တာမျိုး၊ သူမ စာရေးရာတွင် အသုံးပြုသော စာရွက်၊ ဘောပင်များအား အမြဲတမ်း ဝယ်လာပေးတတ်တာမျိုး။

ထို အရာများသည်လည်း အခုချိန်တွင် သူမအတွက် လွမ်းဆွတ်စရာများ ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ သူနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမဆီတွင် အလွမ်းများသည် များပြားလွန်းသည်မှာ အမှန်။ ထိုအကြောင်းများကို သူသိလျှင် ဘာပြောလေမလဲ။ အပြုံးသဲ့သို့ဖြင့် အရူးမဟုတ်သူ သမုတ်လေမလား။

“မိဘတွေနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေရမယ်နော်။ မိဘစကားနားထောင်။ ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်တွေပဲ လျှောက်လုပ်မနေနဲ့ဦး။”

သူမ မျက်မှောင်တစ်ချက် ကုတ်လိုက်မိသည်။ အခုချိန်ထိ သူမအား လွမ်းဆွတ် ကြောင်း တစ်ကြောင်းတလေမှ မပါဝင်သေးသော စာသည် နည်းနည်းတော့ စိတ်တိုစရာ ကောင်းနေလေပြီ။ သူမကို တကယ်ပဲ နည်းနည်းလေး တောင်မှ မလွမ်းဘူးလား။

မိဘတွေနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေရမယ်တဲ့။ သူနှင့် သူမ စတင်တွေ့ခဲ့ကြသည့် တစ်ခုသောညနေခင်း ဆည်းဆာအချိန်လေးတွင် သူမသည် အိမ်နှင့် စိတ်ဆိုးက

66

တကယ်တော့ . . . ဘဝလမ်းတစ်ခုကို လျှောက်တံ့အခါ နဲ့ဘေးမှာပါနေတဲ့ အဖော်ဟာ ကိုယ့်နောက်လိုက် ဖြစ်နေမယ့်အစား ရဲဘော်ရဲဘက် ဖြစ်နေတာက ပိုကောင်းတယ် မဟုတ်လား။ အခု ဒီစာကို ရေးနေတဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီအတွေးဟာ အမှန်ဆုံးပဲလို့ ကိုယ်တွေးမိနေတယ် အလင်း

ထိုသို့သော သူသည် သူမက လွမ်းနေသလို သူမအား လွမ်းနေလိမ့်မည်ဟု သူမ တပ်အပ်မပြောရဲသည်မှာ အမှန်။ သို့သော် . . . တစ်ခါတလေလေးမှာတော့ သူမအား သတိရပေးလိမ့်မည်ဟု သူမယုံကြည်ချင်ပါသည်။ ယုံလည်းယုံပါသည်။ သတိရ၍ သာလျှင် သူမဆီစာရေးလာသည် မဟုတ်ပါလား။

“ညနေဘက်မှာကော ဆည်းဆာချိန်ကို ကြည့်နေတုန်းပဲ မဟုတ်လား။”

သတိတရ ထည့်ရေးထားသော စာကြောင်းလေးသည် သူမအား အတိတ်ကို ပို၍ပင် လွမ်းဆွတ်စေသလို လိုပင်။ ဆည်းဆာချိန်ကို

နေထွက်ချိန်လေးအား ဖန်ဆင်းပေးတော်မူခဲ့သည့်အတွက် . . .။

“ဆည်းဆာချိန်ကို ကြည့်ရင်းနဲ့ မှောင်မသွားစေနဲ့ဦးနော် . . .။ မမှောင်ခင် အိမ်ရောက်အောင် ပြန် . . .။”

အမိန့်ပေးထားသည့် စာလုံးလေးများကို စိုးရိမ်ပူပန်မှု အရိပ်များအား တွေ့ခွင့်ရသည့်အတွက် သူမပျော်ပါသည်။ သူမအတွက် မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာနေသည့် နေရာတစ်ခုမှ တစ်ယောက်သော သူက ပူပန်ပေးနေသည်ဟု တွေးလိုက်ရုံလေးနှင့်ပင် ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး နွေးထွေးသော ခံစားမှုသည် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပြရန် ခက်ခဲလွန်းလှပါသည်။

တတ်သူ ရှိသေးသည်။ အခုချိန်မှာတော့ အမြဲတမ်း သူမတစ်ယောက်တည်း။ ထို့အတွက် . . . သူမအတွက် ဆည်းဆာချိန်သည် သူ . . . မရှိတော့သော အချိန်မှစ၍ တစ်မျိုးလေး လွမ်းစရာလည်းကောင်းခဲ့ပါသည်။

“ညနက်တဲ့ထိ စာတွေရေးမနေနဲ့ဦးနော်၊ စာရေးဆရာမ မဖြစ်ခင် ပါဝါမျက်မှန်အထူကြီး တပ်နေရလိမ့်မယ်”

သူမ ပြုံးလိုက်မိသည်။ စာရေးခြင်းဟူသည့် သူမ ဝါသနာအား အမြဲတမ်းကဲ့ ရဲ့ရှုတ်ချတတ်သော သူသည် အခုထိလည်း ထိုအတိုင်း ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပုံရသည်။ စိတ်ကူးယဉ် ဆန် လွန်းသော အလုပ်ဟု

မြစ်ချောင်းလေးဘေးတွင် အတော် လေးမှောင်သည်အထိ မပြန်သေးဘဲ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေခဲ့လေ သည်။

၃။

ထိုနေ့က ဆည်းဆာချိန်သည် သူမအတွက် သိပ်ပြီးမလှပခဲ့သည် မှာ အမှန်ပင်။ တကယ်တော့ ဆည်းဆာချိန်သည် ပုံမှန်အတိုင်း သာ ဖြစ်သည်။ ပြောင်းလဲနေသော သူမ၏ စိတ်သည်သာလျှင် နွမ်းညစ် နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှောင်စတင် ဝင်ရောက်လာ ပြီဟု အသိစိတ်က သတိပေးနေ သည့်တိုင်အောင် သူမ ထိုင်နေရာမှ မထဖြစ်ဘဲ ပေတေကာ ဆက်ထိုင် နေခဲ့သည့် ထိုညနေတွင် သူသည် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ထိုမြစ် ချောင်းလေးအနီး ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဘာကူညီပေးရမလဲ”

နေရာတွင် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေသည့် သူမအား အကူအညီ တစ်ခုခု လိုအပ်နေသည်ဟု ထင် သွားခဲ့သည် ထင်ပါသည်။ သူမအနီး ရောက်လာကာ မေးလာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ခဏလေးမှာပင် . . . တီတီ ကျကျပြောရလျှင် သူ့ မျက်ဝန်းများနှင့် ဆုံစည်းလိုက်ရ သော ထိုခဏတာအချိန်လေးမှာပင် သူ့ကို သူမ ချစ်မိသွားခဲ့ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သူကလည်း ဝန်ခံသည်။ ထိုအချိန်လေးမှာပင် သူလည်း ချစ်မိသွားခဲ့ပါသည်။

“ဘဝဆိုတာ ဆန်းကကြယ် တယ်ဆိုတာ အခုတော့ ကိုယ် လက်ခံရတော့မယ်ထင်တယ်။ မင်း ပြောဖူးသလိုပေါ့။ အချိန်ဇယား အတိုင်းတွက်တိဖြစ်ချင်မှ ဖြစ် မယ်ဆိုတာလေ။ အဲဒါကို ကိုယ် အခု လက်ခံ ရတော့မယ်”

တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုးလေးပဲ ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ စာက အရေးအသား ပြောင်းသွားသည်။ သမားရိုးကျကနေ လေးလေးနက် နက် ဖြစ်သွားသလိုပင်။

အချိန်ဇယား . . . သူသည် ဘယ်အလုပ်ကိုမဆို အချိန်ဇယား နှင့်သာ အလုပ်လုပ်တတ်သူ ဖြစ်ပါ

သည်။ ဒီနေ့မှာ သူမနှင့် တစ်နာရီ စကားထိုင်ပြောမည်ဆိုလျှင် တစ်နာ ရီပြည့်သည်နှင့် ဘယ်လိုခေါင်းစဉ် မျိုးကိုပင် ရောက်နေပါစေ။ ချက်ချင်း ထပြန်တတ်သည့်သူ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သူ့အချိန်ဇယားတွင် သူမနှင့် တွေ့ရန် အချိန်မရှိသောနေ့ဆိုလျှင် လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့နေ ရက်နှင့်ပင် ပြုံးရုံလေး ပြုံးပြကာ ထွက်သွားတတ် သူ ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် သူမစိတ်ဆိုးလျှင်လည်း သူ ဘယ်တော့မှ မချောတတ်ချေ။ သူ့အချိန်ဇယားအတိုင်းသာ နေ့ရက် များကို ဖြတ်သန်းသူ။

ထိုသို့ တိကျတတ်သလိုပင် ရည်ရွယ်ချက်လည်း ကြီးမားသူ ဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းပြီးကတည်း က ကွန်ပျူတာဘွဲ့လွန် ဆက်တက်ရန် နိုင်ငံခြားထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေခြင်းကို ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးနှင့်မှ အတိမ်း စောင်းမခံဘဲ ရအောင် ထွက်သွား ခဲ့လေသည်။ သူမ ငိုပြီးတားခဲ့သည့် တိုင်အောင် ဖြေသိမ့်စကားတစ်ခွန်း မှ မဆိုခဲ့ပါဘဲနှင့် သူမကိုသာ ဟိုကို လိုက်လာပြီး ကျောင်းတက်ရန် ခေါ်ခဲ့သည်။

အကယ်၍ များ သူမကသာ သူမနှင့် ထိုဘွဲ့လွန်ကို ရွေးပါဟု ဆိုခဲ့မည်ဆိုလျှင် သူမကိုသာ ထားခဲ့ မည်ထင်ပါရဲ့ဟု သူမ နာနာကျင် ကျင် တွေးခဲ့ဖူးပါသည်။

“သူ့နာမည်က တော်ဝင်သင် တဲ့။ ကိုယ်နဲ့ အတန်းဖော်ဆိုပါ တော့။ တကယ်တော့ ကိုယ်တို့ လေယာဉ်ပေါ်မှာကတည်းက ဆုံခဲ့ ကြတာပါ။ ဟိုကိုရောက်တော့လည်း အခန်းချင်းကပ်ရက် အတန်းက လည်း အတူတူဆိုတော့ ကိုယ်တို့ ခင်သွားကြတယ်။ နောက်ပြီးတော့ သူ့နဲ့ကိုယ် စိတ်သဘောထားချင်း တော်တော်တိုက်ဆိုင်တယ်။ အဲဒါ ကြောင့်ပဲ ထင်တယ်။ ကိုယ် သူ့ကို အလေးအနက်ထားခဲ့တာ အမှန် ပါပဲ”

ဘုရားရေ ဒါက ဘယ်လို အသုံးအနှုန်းမျိုးပါလိမ့်။ အလေး အနက် ဆိုပါလား။ သူမစိတ်ထဲ တကယ်ကို လေးလေးလံလံ ဖြစ်သွား ရသည်မှာ ချက်ချင်းကြီးပင်။

တော်ဝင်သင်။ ထိုနာမည်

သည် သူမအားလှောင်ပြောင်နေ သလိုပင်။ သူမအား လွမ်းဆွတ် ကြောင်းတစ်ကြောင်းတလေမှ မပါ ဝင်သည့် စာတွင် ထိုနာမည်က အလေးအနက်ဟု သော အသုံး အနှုန်းနှင့်အတူ ဘာကြောင့် ပါလာ ရတာပါလိမ့်။

သူမ ချက်ချင်းပင် စာကို ဆက်ဖတ်မိသည်။

“မင်းနဲ့ ကိုယ်က ချစ်သူတွေ ပေမယ့် ဘယ်တော့မှ စိတ်သဘော ထားချင်း မတိုက်ဆိုင်ဘူးဆိုတော့ သူ့နဲ့ကိုယ်စိတ် သွားတူနေတာ ကိုယ့်အတွက် တကယ်ကို ထူးထူး ဆန်းဆန်းပါပဲ။ ဘယ်လို ပြောရမှာပဲ။ ရဲဘော်ရဲဘက်တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ ခွင့်ရလိုက်သလိုပဲလို့ ပြောရမယ် ထင်ပါရဲ့။”

တစ်ဆင့် ပိုတက်လာသည်။ ရဲဘော်ရဲဘက် ဆိုပါလား။ စိတ် သဘောထားချင်း တိုက်ဆိုင်ရုံလေး နှင့် ဘာကြောင့် စာထဲ သတိတရ ထည့်ရေးနေရတာပါလိမ့်။ သူမ တကယ်ပင် နားမလည်စွာ စာကို ဆက်ဖတ်မိသည်။

“သူ့ကို ကိုယ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပဲ ကိုယ်မှာ မင်းရှိတဲ့အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီတော့ သူက ချစ်သူရှိတာ အိမ်ထောင်ရှိတာမှ မဟုတ်တာတဲ့။ သူ့စိတ်ဓာတ်ကို ကိုယ်ကြိုက်သွားတာ အမှန်ပဲ”

ဖတ်သာ ဖတ်လိုက်ရသည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်လိုက်သည့် အတွက် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်မျိုးပါ လိမ့်ဟု စာကို ခဏချထားရင်း တွေးယူရသည်။ ချစ်သူရှိတာ အိမ် ထောင်ရှိတာမှ မဟုတ်တာတဲ့။

ထိုစကားမျိုးကို ပြောရလောက် အောင် သူတို့နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုခေါင်းစဉ်အောက်မှာများ စကားပြောခဲ့ကြလို့ပါလိမ့်။

“ခွင့်လွှတ်ပါလို့တော့ မတောင်း ပန်တော့ဘူး။ ကိုယ် အမှားလုပ် တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယုံကြည်လို့ပါ။ မင်းလည်း ဒီလိုပဲ တွေးပေးမယ် ထင်ပါတယ်”

ထိုစာကြောင်းများကိုလည်း သူမ အဓိပ္ပာယ် ချက်ချင်းဖော်မရ ချေ။ ထွက်သွားပြီးကတည်းက ပထမဆုံး ရေးလာသည့် စာက

သူမအား ပဟေဠိဖွက်နေသည့် နှယ်ပင်။

ဘာတွေကို မတောင်းပန်တော့ ဘူး လုပ်နေတာပါလိမ့်။ သိပ်မကျန် တော့ပြီဖြစ်သော စာကြောင်းများ ကို ကြည့်လိုက်ရင်း သူမ စာကို ဆက်ဖတ်သည်။

“သူ့ကို ကိုယ်ချစ်မိသွားတယ် ထင်တယ်”

ဘုရားသခင် . . . ကယ် တော်မူပါ . . . မြင်နေရသည့် ကိုယ့်မျက်လုံးကိုပင် ကိုယ် မယုံချင် သလိုပင်။ ဟုတ်ရဲ့လားဟု သုံးလေး ကြိမ် အထပ်ထပ်ဖတ်သည့်တိုင် စာလုံးများက ပြောင်းလဲမသွားသည် မှာ တစ်မျိုးလေးတော့ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းခဲ့ပါသည်။

“တကယ်တော့ . . . ဘဝ လမ်းတစ်ခုကို လျှောက်တဲ့အခါ နံဘေးမှာပါနေတဲ့ အဖော်ဟာ ကိုယ့်နောက်လိုက် ဖြစ်နေမယ့်အစား ရဲဘော်ရဲဘက် ဖြစ်နေတာက ပိုကောင်းတယ်မဟုတ်လား။ အခု ဒီစာကို ရေးနေတဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီ အတွေးဟာ အမှန်ဆုံးပဲလို့ ကိုယ် တွေးမိနေတယ် အလင်း”

ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေခြင်း။ နောက် ကျောက် ဓားနှင့်အထိုးခံရသည် ဟူသော အဖြစ်မျိုးသည် ဒီလိုအဖြစ် မျိုးနှင့် တူသည်ထင်ပါရဲ့။ ကိုယ့် ဘက်က သူ့အပေါ်တွင် အရာရာ တိုင်းအတွက် မျက်လုံးစုံမိုတ်ကာ ယုံကြည်ပေးခဲ့သည်။ ထိုင်ဆို ထိုင်၊ ထဆိုထ နေပေးခဲ့သည်။

သို့သော် . . . သူ့ဘက်က . . .

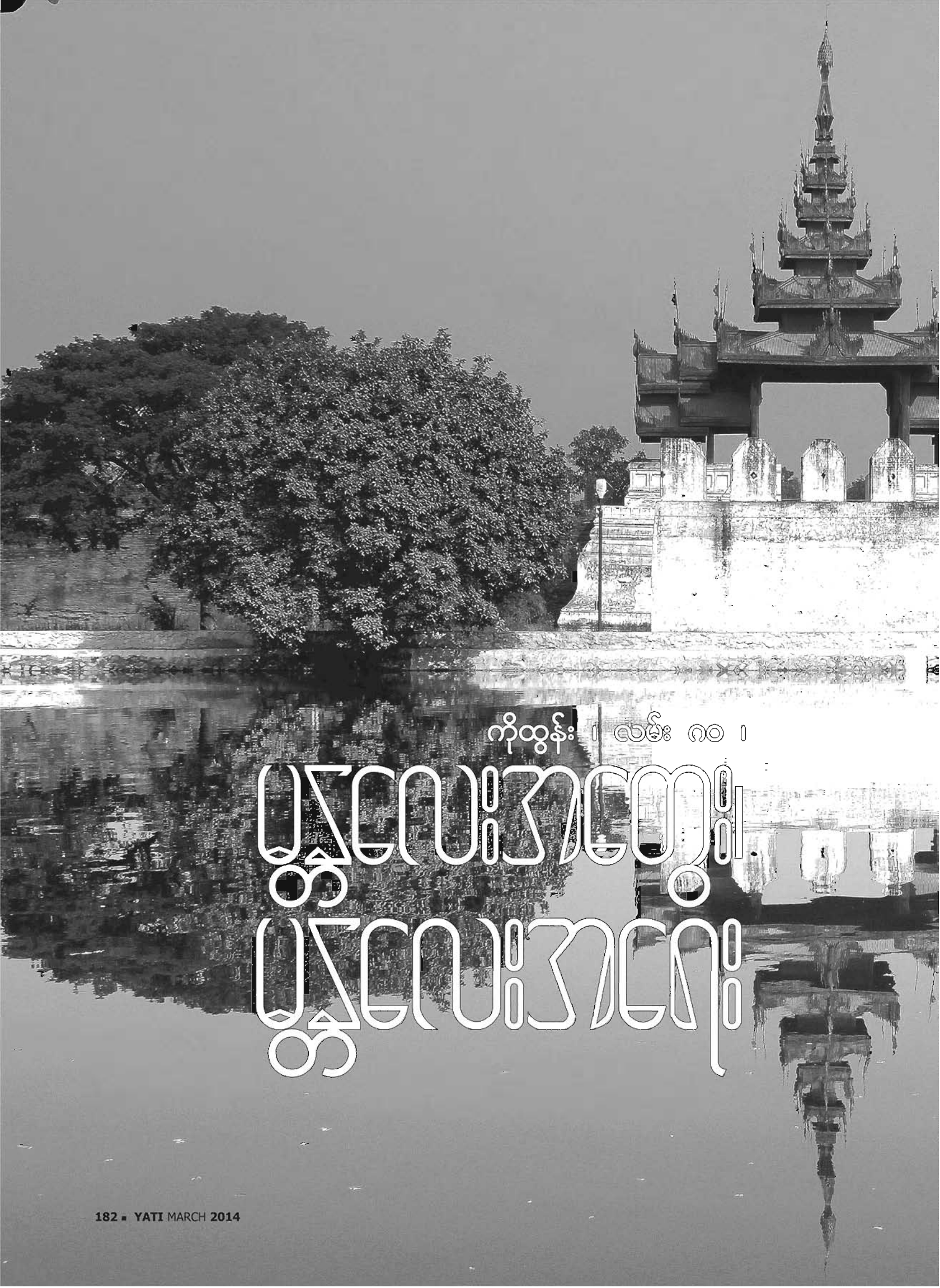
“ကိုယ် သူ့နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပြီ အလင်း”

မျက် ရည် တစ် စက် သည် လက်ဖမိုးပေါ် ပေါက်ခဲနဲ ကျသွား ခဲ့လေသည်။

၄။

ထိုစာလေးတစ်စောင်ကို အလင်းသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်သည့်တိုင်အောင် အမှတ် တရအဖြစ် သိမ်းဆည်းထားခဲ့မိပါ သည်။

ညတာရာလင်း(ထားဝယ်)

ကိုထွန်း ၊ လမ်း ၈၀ ၊

ပျဏ်းတူ ပျဏ်းတူ

**အထူးမမေ့စရာ၊
တရုတ်ကျေးဇူးပါ**

“အလီ... ရွှေမျက်နှာ တော်ညိုပြီး ဘာတွေများ အလီမကျ ပြစ်နေရတာနား။ နန်းမတော်ကြီးရဲ့ မောင်တော် ဘုရားကို လျှောက်တင်စမ်းပါဦးဈ”

တစ်နေ့သော ညနေခင်းပေါ့။ ကိုထွန်းတစ်ယောက် အပြစ်ဘာနေ အိမ်သို့ပြန်ရောက်တော့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ မျက် မောင်ကြွယ်ရင်း စဉ်းစားခန်းဝင်နေတဲ့ မျက်စိကို တွေ့လိုက် ရအောင် အထက်ပါအတိုင်း ဆူတို လှမ်းစေလိုက်တာပေါ့နော်။ ဆူမှာ အယ်လိုပြီသာနားရှိမှန်း မသိပေမဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဘာသိ အာသာနေလို့လည်း မပြစ်။ အဲဒီအထဲမှာ မနေမိလိုက်ရင် ဆူရဲ့ ပေါက်ထွဲမှုက ကိုယ့်အိမ်ကို ပိုကျလာတော့မှာပါ။ ဒီတော့ ကိုယ့် စိတ်ဆန္ဒပါသည်ဖြစ်စေ ဒါပါသည်ဖြစ်စေ နားအေးပြီးအေးဆွဲတဲ့ ဆယောနို့ ဆူရဲ့ ရင်ဖွင့် ခံစားချက်တွေကို နားထောင်အေးရပါ တော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါပြောလို့သာပြောရတာပါ။ တချို့ထိစွဲတွေ ကျတော့ ကျွန်တော်ထိုက်ထိုက်ဆူ ရမိလို့ချင်ချင် နားထောင်ချင် စိတ် ရှိနေပါတယ်။ တက္ကကြီးဟာ နည်းပညာ အတတ် ဝင်္ဘာ တွေပွဲပြီးလို့ များစွာပြောင်းလဲသွားပါပြီ။ ဆတင်းဆက်ဆွယ် ရေးနည်းပညာ တိုးတက်လာတာနဲ့အညီ သတင်းသားကောင် ပြစ်မှန်းမသိဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ၂၄ နာရီ အဆက် မပြတ် ပြစ်ပေါ်နေတဲ့ သတင်းတွေကို စိတ်ဝင်စားကြရတော့ တာကလား။ သတင်းဦး သတင်းထူးတာများသိရရင် အင်တာ

နက်ကတစ်ဆင့် မိတ်ဆွေတွေဆီကို ရှယ်ပေးရတာပေါ့။ သူတို့ ကလည်း ထူးတာလေးတွေရှိရင် ကျွန်တော်ဆီကို ပြန်ပြီး ရှယ်ကြပေါ့။ အဲဒီတော့ အခုမှ အင်တာနက်ထဲ ဝင်ရောက်ပြီး သူ့ရဲ့ ကေဘိုပြား အဖြာဖြာများကို သဘောကျနေတဲ့ ကိုထွန်း တစ်ယောက် ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ငါ တယ်ဟုတ်နေပါလား။ လူငယ်တွေနဲ့ ရှာပေါင်ဖွန်းနိုင်ပြီလို့တွေးရင်း စိတ်ကြိုက်သွား မိပါရော။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ခမျာ ကမ္ဘာ့တောင်စင်ရိုးစွန်းနဲ့ ပြောက်စင်ရိုးစွန်းအထိပါမကျန် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးရဲ့ နေနှင့် ဖြစ်ပျက်နေတာ တွေကို စိတ်ဝင်စားနေကြပေမဲ့ တစ်ခါတလေ ဖြစ်ပေါ်တတ်တဲ့ ကိုယ့်ရပ်ကွက်နဲ့ ကိုယ့်အိမ်နီးနား ချင်းတွေရဲ့ ထူးခြားတဲ့ ကိစ္စတွေကို တော့ သတိမပြုမိအောင် မေ့လျော့ မှုန်မိကြပါတယ်။ မျက်စိနဲ့ မျက်တောင်လို နီးလွန်းတော့လည်း မမြင်ရတဲ့အစောပေါ့။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော်ထိုက်အဖြစ်ကလည်း လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လေးအယ်ကျော် လောက်က မန္တလေး ဗဟိုမီးသတ်လိုဖြစ်နေပြီလို့ ပြောရင်း ထုတားဟားရယ်လို့ကိပါ လာရော။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဆူလေးချင်း ရည်ရွယ်ပြောတာကို ကျွန်တော်လည်း ပြန်ပြီး အမှတ်ရသွားမိပါ တယ်။ မန္တလေးမြို့လယ်က ဗဟိုမီးသတ်မှာ အတော်မြင့်တဲ့ မီးသတ် မျှော်စင်ကြီးရှိပါတယ်။ ဗဟိုမီးသတ်ကတော့ မန္တလေးမှာ အခုလို ၁၀ထပ်၊ ၁၂ ထပ် စသဖြင့် အထပ်မြင့်တဲ့ အဆောက်အဦတွေ မရှိတော့ မီးသတ်မျှော်စင်ထိပ်ကနေ လှမ်း

ကြည့်လိုက်ရင်မန္တလေးမြို့ရဲ့ အရှေ့ပြင်၊ တောင်ပြင်၊ မြောက်ပြင်နဲ့ အနောက်ပြင်တွေကိုအားလုံးမြင်ရပြီး မီးလောင်ရင်လည်း ဘယ်နေရာမှာ လောင်တယ်ဆိုတာကို ချက်ချင်းတန်းသိလိုက်ပါတယ်။ မီးသတ်မျှော်စင်ထိပ်မှာလည်း မီးသတ် ရဲဘော်တွေက နာရီနဲ့ အလှည့်ကျ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက တယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ်က မကောင်းသေးပေမဲ့ မီးလောင်ရင် မီးသတ်ကားတွေ ဝေါခနဲ ရောက်လာစမြဲပါ။ ဒါပေမဲ့ နွေဦးကာလနေ့တစ်နေ့မှာ ဗဟိုမီးသတ်တပ်ရုံတို့ ရပ်ကွက်အနားမှာ မီးလောင်လို့ တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပွက်လော့ရိုက်ကုန်ကြပါလေရော။ အိမ်ထဲက ပစ္စည်းတွေ အပြင်ထုတ်ကြ၊ ဟိုအိမ်၊ ဒီအိမ် သတ်ပေးကြ လုပ်နေပေမဲ့ မီးသတ်ဌာနကတော့ အေးဆေး၊ တချို့က ကျားထိုးနေကြသတဲ့။ ကိုယ့်အနားမှာ မီးလောင်နေတာကို မသိကြဘူးလေ။ မကြာခင်မှာပဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဆူညံသံတွေနဲ့ အတူ မီးခိုးလုံးကြီးက မီးသတ်ဌာနကို ရိုက်ခတ်လာတော့မှ အားလုံး မျက်လုံးမျက်ဆံတွေ ပြူးကျယ်ကုန်ပြီး မီးသတ်ကားတွေ မီးထဲပါမသွားအောင် အဆောက်အဦထဲက အပြင်ကို အမြန်တုန်းထုတ်ကြရပါတော့တယ်။ အဲဒါကို မျှော်စင်ထိပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ မီးသတ်ရဲဘော်က မသိရှာဘူး။ နေရောင်ဝင်းဝင်းအောက်က မန္တလေးမြို့ကြီးရဲ့ လေးပြင်လေးရပ်ကို ရုစားနေတာကိုး နော။ အဲဒီနေ့က ရပ်ကွက်က ဝိုင်းငြိမ်းပေးကြလို့ မီးလောင်တာ သိပ်မကြာဘဲ ပြီးဆုံးသွားပါတယ်။ မန္တလေးသားတွေရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာ ရပ်ကွက်က ကယ်တင်လိုက်လို့ မီးသတ်ဌာန မီးမခတ် သတင်းဟာ ချက်ချင်းဆိုသလို လေးပြင်လေးရပ်သို့ ပျံ့နှံ့သွားပြီး သတင်းကိုပြောတဲ့ သူရော၊ နားထောင်တဲ့ သူရော ပြုံးဖြူဖြူ ဖြစ်ကုန်ကြရတော့တာပါ။ အခုခေတ်မှာတော့ အဲသလိုမျိုး ရှိမယ် မထင်တော့ပါဘူး။ မီးသတ်မျှော်စင်ထက်ပိုမြင့်တဲ့ အဆောက်အဦကြီးတွေက မန္တလေးတစ်မြို့လုံး နေရာအနှံ့ရှိနေကြပြီး မီးဘေး အန္တရာယ်ရှိလာရင်လည်း တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေးကကောင်းတော့ မီးသတ်ကားတွေလည်း မီးလောင်တဲ့ဆီကို ချက်ချင်းဆိုသလို ရောက်သွားနိုင်ကြပါပြီ။

ပြောချင်တာက နီးလွန်းတော့လည်း မမြင်ရတတ်တဲ့ သဘော သဘာဝပါ။ ဒါကို သတိပြုမိတဲ့ ကိုထွန်းတစ်ယောက် ကမ္ဘာကြီး အကြောင်းကို နေ့စဉ်အမျှ မျက်စိဖွင့် နားစွင့်နေတဲ့အချိန်မှာ ရပ်ကွက်တွင်းဖြစ်ပျက်သတင်း ကိစ္စကိုတော့ချစ်ချစ်ကဲ့တော့ဝန်ပေးထားရပါတယ်။ ချစ်ချစ်ကလည်း ဒီလို ကိစ္စမှာတော့ တကယ်ကို အိပ်(စ်)ပတ်၊ တစ်ခါတလေ ကိုယ့်အနားရုံတို့ သတင်းတွေအပြင် သူ့ညီမတစ်တွေနေတဲ့ ရပ်ကွက်နဲ့ မိတ်ဆွေအချို့ရဲ့ ရပ်ကွက်ကသတင်းတွေရောအဆစ်သယ်ဆောင်လာပြီး ပြောပြလို့ ကျွန်တော်လည်း အိဆောင့်နေအောင် နားဆင်လိုက်ရတဲ့နေ့မျိုးတွေလည်း ကြုံရရဲ့။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ။ ချစ်ချစ်ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ရပ်ကွက်ဗဟုသုတတွေ တိုးပွားသွားရပါတယ်။

တစ်ရက်တော့ အလုပ်ကိစ္စပြီးလို့ အိမ်ကိုပြန်လာတော့ သူ့ကို မတွေ့ရဘူး။ ရပ်ကွက်လမ်းခင်းဖို့ ကိစ္စ အစည်းအဝေးလုပ်လို့ အဲဒီကို သွားနေတာတဲ့။ ဟုတ်သားပဲ။ လမ်းခင်းဖို့အတွက်အစည်းအဝေးဖိတ်တာကို ကျွန်တော်မေ့နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်ရဲ့ အနီးအနားဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ ရပ်ကွက်မှာ ကတ္တရာလမ်းတွေခင်းပြီးကုန်ကြပြီ။ လမ်းခင်းတယ်ဆိုတာ စည်ပင်သာယာက သုံးပုံတစ်ပုံလောက်စိုက်ပြီး ကိုယ်ထူကိုယ်ထ လုပ်ကြရတာဖြစ်ပါတယ်။ လျှပ်စစ်မီးတိုင်လည်း ကိုယ်ထူကိုယ်ထ စိုက်ထူကြ၊ ရေမြောင်းလည်း ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ဖောက်လုပ်ကြ။ လမ်းတွေလည်း ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ခင်းကြ၊ ဘယ်လောက်အဆင်ပြေလဲ။ အဲဒီလို ကြုံရလည်း အစိုးရကို အပြစ်မတင်ဘူး၊ အားလည်း မကိုးကြဘူး။ ဖြတ်သန်းလာခဲ့တဲ့ ခေတ်တွေက အတွေ့အကြုံက များနေပြီကိုး နော။

လမ်းခင်းဖို့ အစည်းအဝေးက ပြန်လာတဲ့ချစ်ချစ်က အိမ်ရောက်ရောက်ခြင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောရဦးမယ် ဂလိုဘယ်ဆရာကြီးရေလို့ ခပ်ထေ့ထေ့ ဆိုလိုက်ပါတယ်။ စိတ်

အချစ်ပေါက်လို့ ဒီလိုလေသံထွက်လာမှန်း အတတ်သိလိုက်ပါပြီ။ ကတ္တရာလမ်းခင်းဖို့ တတ်နိုင်သလောက်စေတနာနဲ့ထည့်ဝင်ပေးဖို့ဖြစ်ပေမဲ့ လမ်းကော်မတီဥက္ကဋ္ဌက သိန်း ၂၀ မတည်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကို ၅သိန်းထည့်ဝင်ပေးဖို့ တောင်းတောင်းပန်ပန်ပြောတာနဲ့ သဘောတူ ခေါင်းညိတ်ခဲ့သတဲ့။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ရှိတဲ့သူတော်တော်များများလည်း အချိုးကျအတိုင်း ထည့်ဝင်ပေးကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရပ်ကွက်ထဲကို ဘယ်က ပြောင်းရွှေ့လာမှန်းမသိ ရောက်လာတဲ့ တရုတ်အိမ် ၂ အိမ် က ကန့်လန့်တဲ့ ပိုက်ဆံမတတ်နိုင်လို့ ၂ သိန်းပဲ ထည့်နိုင်မတဲ့။

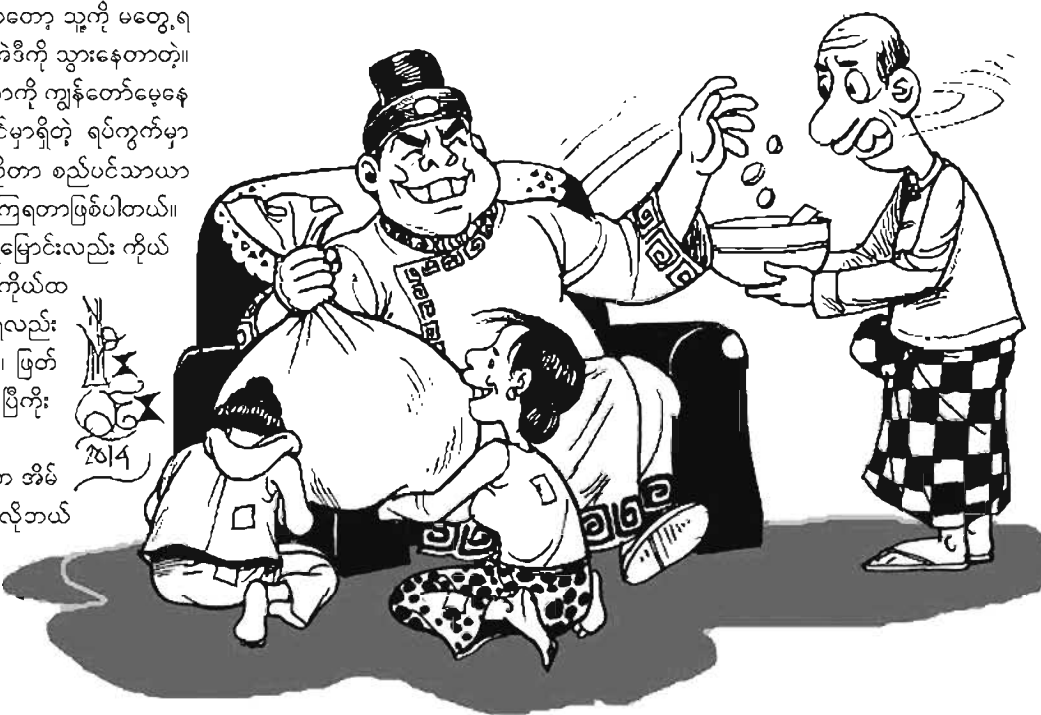
“တော် . . . စဉ်းစားကြည့်၊ သူတို့စီးတဲ့ မော်တော်ကားတွေက တစ်အိမ်က လင်ခရူဇာ၊ တစ်အိမ်ကတော့ ပရာဒို၊ ဒါကို ကတ်တီးကတ်ဖဲ့ လုပ်တာလေ။ ကျွန်မလေ မတ်တတ်ထပြီး ပြောချင်လိုက်တာပါးစပ်ကို ယားနေတာပဲ” ချစ်ချစ်က ဟုတ်ခနဲ လည်ချောင်းရှင်းလိုက်ရင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်လမ်း ထဲမှာ နေ့တိုင်း သူတို့ မော်တော်ကား နှစ်စီးပဲ ဖုန်ထောင်းထောင်းထအောင် အခါ ၂၀လောက် ဖြတ်သန်းသွားနေကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အရှေ့မြောက်ဘက်ဆီက ရောက်လာတဲ့ တရုတ်ဆိုတာ သိတဲ့အတိုင်း သူတို့ အကျိုးစီးပွား ကိစ္စကိုပဲ အဓိကထားပြီး ရပ်ရေး ရွာရေးကိစ္စကို ခေါင်းထဲထည့်တွက်ကြတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ကိုယ့် ရပ်ကွက်ထဲ ရောက်လာပြီး အညွန့် ခူးနေသလို ဖြစ်သွားပါတယ်။

“ကျွန်မတို့ လူမျိုးတွေကလည်း ကိုယ့်အချင်းချင်းဆိုရင် အဟုတ်ထင်ကြတာမူတည်း။ တရုတ်ဆိုရင်တော့ ဟွန်း . . . ပြောလိုက်ရင်လည်း မကောင်းဖြစ်တော့မယ်”

ဟော . . . ချစ်ချစ်က နောက်ထပ်အကြောင်းအရာတစ်ခု တင်ဆက်ဖို့ အတွက် စကားစပျိုးလိုက် ပြန်ပါပြီ။ ခဏနေရင် သူ့ရင်ထဲမှာ ခိုးလို့ခွဲလှူဖြစ်နေတဲ့ ဓာတ်ပြားဟောင်းကို ပြန်ဖွင့်ပြတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါက အိမ်ဖော်မလေး ခင်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီးသား။

ပြီးခဲ့တဲ့လတုန်းက အိမ်မှာ ခေါ်ထားတဲ့ ခင်ပု နှစ်စေ့လို့ သူ့ရွာ ကို ပြန်သွားတယ်။ သူ့ကို တစ်လ သုံးသောင်းနဲ့ တားရိတ်ငြိမ်းခေါ်ပြီး သူ့ရဲ့လစာ တစ်နှစ်စာကိုလည်း သူ့အမေက တစ်ခါတည်း ယူသွားပါတယ်။ ခင်ပုအသက်က ၁၇ နှစ်၊ ၁၈ နှစ်လောက်သာ ရှိပါမယ်။ အိမ် မှာ အလုပ်သိပ်များလှတာ မဟုတ်ဘဲ ချစ်ချစ်အတွက် ကုဖော်လောင် ဖက်ရအောင် ခေါ်ထားတာဖြစ်လို့ ခင်ပုလည်း ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ နေရတာ ပျော်ရွာပါတယ်။ နှစ်ကုန် လို့ ပြန်သွားပေမဲ့ သူ့အမေဆီမှာ ၁၀ ရက်လောက်နေပြီး ပြန်လာမယ် လို့

ပြောပါတယ်။ ချစ်ချစ်က ခင်ပုရဲ့ စကားအဟုတ်ထင်မှတ်နေပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ သိပ်မယုံလှဘူး။ နောက် ၁၀ ရက်လောက်ကြာတော့ ခင်ပုအစ်မက တယ်လီဖုန်း ဆက်ပါတယ်။ ခင်ပုအတွက် လစာလေးသောင်းနဲ့ တစ်နှစ်စာပေးပါတဲ့။ အဲဒါမှာ ကျွန်တော့်လေဒီ ဒေါ်ပွဲပါလေရော။ ဒီက ခင်ပုကို သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး ခေါ်ချင်နေမှန်းသိလို့ သက်သက်အကျပ်ကိုင် လစာတိုးတောင်းတာ။ ခင်ပုလာတုန်းက အဝတ်နှစ်စုံပဲပါတယ်။ ပြန်သွားတော့ ဒီက ဝယ်ပေးလိုက်တဲ့ အင်္ကျီတွေ၊ လုံချည်တွေ၊ အိတ်တစ်အိတ်စာ ရှိတယ်။ မှုန့်ဖိုး သပ်သပ်ပေးတာ လေးသောင်းကျော်ရသွားတယ်။ ဒါကို ခင်ပုရဲ့ အစ်မက ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်နေတာဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြောပါတယ်။ တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ အကျဉ်းချုံးလိုက်ကြပါစို့။ အစ်မ မခေါ်ချင်လည်း ရပါတယ်။ တစ်ခါ ခေါ်ထားလို့ အစ်မကို ဦးစားပေးတာ။ ကျွန်မညီမကို တရုတ်အိမ်ထောင်က ခေါ်ချင်လွန်းလို့ အဲဒီကိုပဲ ပို့တော့မယ်တဲ့။

ပြောပြီးသား အကြောင်းအရာတွေကို တစ်ခါဇာတ်ကြောင်း ထပ်လှန်နေတဲ့ ချစ်ချစ်တစ်ယောက် ပြောရင်းနဲ့ ဒေါသတွေ တရုတ်ရူး ထွက်နေပါတယ်။ ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်နေတဲ့ ခင်ပုရဲ့ အမေကိုလား၊ တောင်းတဲ့ဈေးပေးသွားတဲ့ တရုတ် ကိုလား၊ ဒါမှမဟုတ် နှစ်ခုစလုံးပဲလား။ သူ့ရဲ့ဒေါသဟာ ဘယ်သူ့ဆီကို အဓိကဦးတည်နေတာလဲ။ ကျွန်တော်ခန့်မှန်းလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီတော့ တရုတ်ကို စောစောကတည်းက အမြင်မကြည်လင်ရတဲ့အထဲ အခု ရပ်ကွက်လမ်းကိစ္စမှာ သဒ္ဓါတရားနည်းတဲ့ တရုတ်နှစ်အိမ်ကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ မကြည်မလင်ဖြစ်သွား ခဲ့တာကိုးနော။

ကျွန်တော်တော့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ ဒီဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကိုကြည့်ရင်း ဧည့်သည်နဲ့ အိမ်ရှင်ရဲ့ အနေအထားကို ပိုပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘော ပေါက်လာခဲ့မိပါတယ်။ အိမ်ဖော်ခေါ်တဲ့ ကိစ္စကိုပဲကြည့်။ သူ့အိမ်ရဲ့အကျိုးစီးပွားနဲ့တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်နေတော့ ပေါက်စူးထက် ပိုပေးဖို့လည်း ဝန်မလေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရပ်ကွက်လမ်းခင်းဖို့ ကိစ္စကျတော့ ငွေကုန်မခံတော့ဘဲ နေပါတယ်။ ရပ်ကွက်လမ်းခင်းပြီးရင် တချို့ရပ်ကွက်တွေမှာ မြို့ထဲ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်ဝင်လာတဲ့ ကုန်တင်မော်တော်ကားတွေ ထားတာမျိုးလည်းရှိပါတယ်။ ရပ်ကွက်ခံ မြန်မာတွေက အမုန်းမခံချင်လို့မပြောကြတော့ သူတို့အတွက် အဆင်ကို ပြေလို့ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ပဲ။ လိုက်လျောလွန်းအားကြီးရင် ဘယ်အချိန်မှာ ကိုယ့်နဖူးပေါ် မစင်စွန့်မလဲဆိုတာကို မတွေးမိကြပါဘူး။ ဒီလိုဖြစ်လာစေတဲ့ အကြောင်းရင်းက ဘာလဲ။ စဉ်းစားကြစေပါတယ်။

တရုတ်ဆိုရင် မကြည်လင်ချင်တဲ့ ချစ်ချစ်တစ်ယောက် အခုလည်း မျက်မှောင်ကြုတ်နေပြန်ပါပြီ။ ရော် . . . ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေရပြန်ပြီလဲ။ တွေးရင်းနဲ့ ချစ်ချစ်အနားကို ကပ်သွားမိပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ သူကလည်း ပြောချင်ချင်မို့ ကျွန်တော့်ကွက်ရှင်ပြီးသွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း ဟောသလိုတော်ရေဆိုပြီး တစ်ခန်းရပ် ဇာတ်ထုတ်ကို ခင်းပြပါတော့တယ်။

ချစ်ချစ်က မနက်တိုင်း နွားနို့အစိတ်သား ဝယ်လာခဲ့တာ တစ်နှစ်ကျော်လာပါပြီ။ သမ္မတကြီးက နွားနို့သောက်ဖို့ မပြောခင်ကတည်းက နွားနို့ ဝယ်သောက်နေတာမို့ ချစ်ချစ်ဘယ်လောက် ဉာဏ်ပြေးလဲ။ အာဂချစ်ချစ်ပါကလားလို့ ကိုယ့်ဖုန်းကို ခိုးကျူးချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာရပါတယ်။ တစ်နေ့က ပုံမှန်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အိမ်တံခါးဖွင့်ပြီး နွားနို့ထွက်ဝယ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနေ့ကတော့ ထူးထူးခြားခြား နွားနို့သည်က အစ်မရယ် ဒီနေ့တစ်ရက်တည်း နောက်ထပ် အစိတ်သားပိုဝယ်ပေးပါဦးလို့ ပြောလိုက်တော့ အံ့ဩသွားရတာပေါ့။

“ဒီနေ့က တရုတ်နှစ်သစ်ကူးနေ့ အစ်မရဲ့၊ ကျွန်မဖောက်သည်တွေထဲမှာ တရုတ်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ သူတို့က တို့နှစ်သစ်ကူးဆိုတာ တစ်နှစ်မှာ တစ်ခါပဲ ကြုံရတယ်။ နင့်နွားနို့ နေ့တိုင်းသောက်နေတာ၊ ဒီနေ့ မယူတော့ဘူးတဲ့ အစ်မရယ်”

“နှစ်သစ်ကူးနေ့မို့ မယူတော့ ဘူးဆိုရင် စောစောကတည်းက ကြိုပြောပါလား”

“ဟုတ်တာပေါ့ အစ်မရယ်၊ အခုတော့ နွားနို့တွေ ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး”

နွားနို့သည်ဆီက အသံတွေကို နားထောင်ရင်း ချစ်ချစ်လည်း အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်တွေပေါ်လာပြီး စိတ်ကလည်း လက်တစ်ဆစ်လောက် သာ ကျန်ပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာတောင်းစားနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် သူတို့အနားကို ရောက်လာပါတယ်။

ခြေလက်အင်္ဂါအားလုံး အကုန်ကောင်း၊ ရုပ်ရည်ကလည်း သနားကမားနဲ့ ဒါကို လာတောင်းနေတော့ သွားပါဦးလို့ပြောရင်း လက်ခါပြလိုက်တဲ့ အကြောင်းပြောပါတယ်။ တောင်းတဲ့သူကလည်း ချစ်ချစ်ဆီက မရတော့ နွားနို့သည်မိန်းမဆီကို လက်ဖြန့်တောင်းပြန်ပါရော။ နွားနို့ သည်ကလည်း သူ့နွားနို့ကုန်ဖို့အရေးအတွက် ချစ်ချစ်ဆိုသော ကပ်စတန်မာကို ဝယ်ချင်အောင် ပြောဆိုနေတာမို့ မြန်မြန်သွားအောင် ငွေ ၁၀၀ ထုတ်ပေးသတဲ့။ အမှန်တော့ တစ်ခန်းရပ်ဇာတ်ထုတ်က ဤမှာပင်ပြီးစီးဖို့ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဇာတ်သိမ်းခန်းလေးဖြစ်ဖို့ အကြောင်းဖန်လာပုံက ဒီလိုကိုးနော။

ငွေ ၁၀၀ ရတော့ တောင်းတဲ့ မိန်းမက နွားနို့သည်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ငွေ ၁၀၀ လျှင်ဒါနဲ့တော့ ဟောဒီက အစ်မကြီး ကျန်းမာပါစေ၊ နွားနို့တွေ များများရောင်းရပြီး ချမ်းသာစေလို့ ဆုတွေပေးပါရောတဲ့။ ကံ . . . ကြည့်စမ်း၊ ဒါက မလှူတန်းမိတာနဲ့ သက်သက်မဲ့စော်ကားသွားတာ မဟုတ်လား။ ချစ်ချစ်တွေ့ရင်းနဲ့ ဒေါ်ပွဲသွားပါတယ်။ အနားမှာရှိတဲ့ နွားနို့သည်ခမျာလည်း နွားနို့ရောင်း မကောင်းရတဲ့အထဲ ငွေ ၁၀၀ ထည့်မိတဲ့ စေတနာအတွက် ဆုတောင်းပေးတာကို ကြည်နူးရမှာလည်း အခက်၊ သူ့ကပ်စတန်မာ ချစ်ချစ်ရဲ့ မျက်နှာမှာ ဒေါသခိုးတွေ ဝေလာတာ မြင်လိုက်လို့ ဒီသူတောင်းစားမကြောင့် ကပ်စတန်မာက နွားနို့အစိတ်သား ပိုမဝယ်မိမှာကိုလည်း စိုးရိမ်ရတာကတစ်မျိုးမို့ မအိမ်လည်ကြီး ဖြစ်နေရပါတယ်။ ပြီးတော့ ချစ်ချစ်ကို မျက်နှာလို မျက်နှာရလုပ်ပြီး ကိုယ်စားအနေနဲ့ တောင်းစားတဲ့ မိန်းမကို ကံသွားစမ်း သွားစမ်းဆိုပြီး မောင်းထုတ်ပေးဖို့ကျတော့လည်း စောစောက သူ့ကို ကောင်းချီးမြှူတာပေးထားသမို့ အဲဒီလိုလည်း မလုပ်ချင်။ ချစ်ချစ်ကလည်း နွားနို့သည်ကို သူ့ကိုယ်စားအနေနဲ့ တောင်းစားတဲ့မိန်းမကို နှင်ထုတ် ပေးစေချင်၊ တောင်းစားတဲ့ မိန်းမကလည်း ပိုက်ဆံရပေမဲ့ သူတို့အနားကမပြန်ဘဲ ယောင်ပေပေရပ်နေဆိုတော့သူတို့အဖြစ်ကအတော်ခွဲကျ နေဟန်တူရဲ့။

ဒီတော့ ဘယ်လိုပြီးသွားကြလဲကွ ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်တစားနဲ့ မေးလိုက်မိပါတယ်။

“ကျွန်မဘက်က ပါရတာပေါ့ ဆရာကြီးရဲ့၊ ကျွန်မက သူ့ဖောက်သည်လေ၊ တစ်နှစ်လုံးရှိတဲ့ ဖောက်သည်အပျက်ခံနိုင်ပါ့မလားရှင်၊ ကံပါအေ . . . ညည်းလည်း လိုချင်တာ ရပြီမို့ သွားပါတော့လို့ နွားနို့သည်က ပြောလိုက်တော့မှ ဟိုဟာမလည်း ကော့တော့ ကော့တော့နဲ့ ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်မလည်း စိတ်ချမ်းသာပြီး နောက်ထပ် တစ်ပိဿာ အပိုဝယ်ပေးရတာပေါ့လေ”

သဘောကျ ကျေနပ်နေတဲ့ ချစ်ချစ်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကတော့ ကိုထွန်းတို့အိမ်မှာ နွားနို့တွေ အလှူပယ်ပါပဲ။ နွားနို့သောက်ရတဲ့အပြင် ချစ်ချစ်လက်ရာ နွားနို့ခဲချက်ကိုလည်း ပွဲတော်တည်လိုက်ရပါသေးတယ်။ ချစ်ချစ်က တရုတ်ဆိုရင် မကြည်မလင်ဖြစ်ချင်နေပေမဲ့ သူတို့ နှစ်ကူးနေ့က နွားနို့ပိုသောက်လိုက်ရခြင်းဟာ သေချာစဉ်းစားကြည့်လိုက်ရင် သူတို့ကြောင့်ပါကလားလို့ တွေးမိလိုက်ပါတယ်။ နွားနို့တွေလည်း သောက်ရ၊ သမ္မတကြီးရဲ့ စကားကိုလည်း လိုက်နာရာ ရောက်၊ ကံ . . . ဘယ်လောက် ဟန်ကျလဲ၊ ဪ . . . အထူးမပေမရာ တရုတ် ကျေးဇူးပါကလားကွယ်။

ကိုထွန်း-လမ်း(၈၀)

ဝေဖန်ရေးသည် အကောင်းဆုံး ဝန်ဆောင်မှုဖြစ်သည်။

ဒါရိုက်တာဥက္ကဋ္ဌမို၏

“ကျွန်တော်တို့လည်း တာဝန်ရှိပါသည်”^{၉၉}

မောင်အိမ်စံ

(၁)

ကိုယ်မှ ရှိသည် ပစ္စည်း သူတစ်ပါးကို ပေးသည့်လုပ်ငန်းကို လူတိုင်းမလုပ်ရဲကြ။ မိမိ၏ ဥစ္စာနေ၊ မိမိ၏ အချိန်၊ မိမိအတပ်မက်ဆုံး အရာတို့ကို သူတစ်ပါးအတွက် ပေးဆပ်ရသောစိတ်သည် သာမန် လူများတွင် မရှိကြပါ။ ထို့ထက်ပိုပြီး ခက်ခဲသည်က ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပေးဆပ်ပြီး သူတစ်ပါးကို ကူညီရိုင်း ပင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဝတ္ထုဗျူး၊ ဇာတ်ညွှန်းဗျူးနှင့်

နတ်သမီး၊ ဒါရိုက်တာဥက္ကဋ္ဌမို ရိုက် ကူးပြီး မင်းမော်ကွန်း၊ နေဒွေး၊ မိုးပြည့်ပြည့်မောင်၊ မိုးယုစံ၊ မိုးကျော်၊ နေအောင်၊ ဇော်ဦး တို့သရုပ်ဆောင် ထားသော 'ကျွန်တော်တို့လည်း တာဝန်ရှိပါသည်' သူတကာအတွက် (သူငယ်ချင်းအတွက်) ဘဝကို ပေးဆပ်သည့် ဝါဂွမ်းဖြူ (မိုးယုစံ) ၏ ဘဝဖြတ်သန်းမှု စာမျက်နှာများကို ပုံဖော်ရိုက်ကူးထားသော ဗီဒီယို ဇာတ်ကားတစ်ကား ဖြစ်သည်။

ဗျူးသည်ဇာတ်လမ်း အသား

ပေးဝတ္ထုများကို ရေးသားနေသော စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသော်လည်း သူ့ဇာတ်လမ်းများသည် ဤလူ့လောကထဲမှ လူတို့၏ ဇာတ်လမ်းများသာဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင်မူ သဘာဝယုတ္တိခိုင်မာမှုများအား နည်းနေတတ်သည်။

ဤဇာတ်လမ်း၏ အစသည် ရေနံသားရွာ၏ တောင်ပိုင်း၊ မြောက်ပိုင်းကွဲပြားမှုအပေါ်အခြေခံပြီး လူငယ်များ ရန်ဖြစ်ကြသည်။ ထိုရန်ပွဲကို ဖျန်ဖြေရန်လာသော ဆရာကြီး ဦးရွှေဝင်း(ဇော်ဦး)သည် တပည့်များ၏ မဆင်ခြင်၊ မထိန်းသိမ်းမှုဖြင့် ဒဏ်ရာရကာ ဆေးရုံ၌ ကွယ်လွန်သွားသည်။

ဆရာကြီးက သူ့ မကွယ်လွန်မီ “တောင်၊ မြောက် စိတ်ဝမ်းမကွဲကြဘဲ စည်းလုံးညီညွတ်ကြပါ”ဟု မှာခဲ့သဖြင့် လူငယ်များစည်းလုံးကြသည်။ ဆရာကြီးသည် ရွာတွင် တစ်နှစ်တစ်ခါက ပွဲလုပ်သည်။ ရွာကျောင်းအတွက် ကွန်ပျူတာ၊ တီဗီ၊ အောက်စကီတို့ကို အရစ်ကျပေးဆပ်သောစနစ်ဖြင့် ဝယ်ပြီး၊ ကျောင်းမြေရှင်သီးနှံစိုက်ကာ အကြွေးဆပ်သည်။ ၁၀ တန်းတွင် လေးဘာသာ ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်သော စိမ်းမြ (မိုးပြည့်ပြည့်မောင်) ကို အဆိုပါ စိုက်ခင်းမှရသော ငွေဖြင့် ဆရာဝန်ဖြစ်အောင် သင်ကြားမည်ဟု ဆရာကြီးက ဆိုသည်။ သန်းအောင်နှင့် ပန်းအိ လက်ထပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဆရာကြီးမှာခဲ့သော တောင်မြောက်ကွဲပြားမှု ပြေလည်သွားကြသည်။

ဇာတ်ကို ပထမဦးဆုံးလှုပ်အောင်ပြုလုပ်လိုက်သော Comfite ကမူ ဝါဂွမ်းဖြူ(မိုးယုတ်)၏ မိသားစုပြဿနာပင်ဖြစ်သည်။ မိသားစုစီးပွားရေးကျဆင်း၊ ဖခင်လေဖြတ်၊ အကျပ်အတည်းကို တင့်လွင်က ကူညီ၊ မြို့သို့ခေါ်ပြီးဆေးကု၊ ဆေးဖိုးလိုသဖြင့် တင့်လွင်က မိဝါကို သိန်းရွှေကြည်(နေအောင်)ဆိုသို့ ခေါ်သွား၊ နေအောင်က မိဝါကို မော်ဒယ်ထိုင်ခိုင်းပြီး ပန်းချီဆွဲ၊ မိဝါ သိန်းရွှေကြည်ထံမှ ဖခင်အတွက် ငွေဆယ်သိန်းယူလာသည့်အချိန်ထိ မိဝါသည် ရွာ၌အတူနေခဲ့သော “နေထက်ပျဉ်း” (ဖိုးကျော်)အပေါ်

သံယောဇဉ်ရှိသေးသည်။ မိဝါဘဝကို မတင်စတေးသည်မှာ စိမ်းမြဆေးကျောင်းတက်ရန် အတွက်ဖြစ်သည်။ မိဝါသည် တင့်လွင်လက်မှ ရန်းထွက်ပြီး စိမ်းမြ (မိုးပြည့်ပြည့်မောင်)ပွဲကြီး (မင်းမော်ကွန်း) မိုးလုံး (ညီထွဋ်ခေါင်) တို့နှင့်အတူ အိမ်ငှားနေကြသည်။ ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံး ဆောက်လုပ်ရေးခွင်တွင် ရန်လိုဖြစ်ပြီး စူပါဗိုက်ဆာ ဒဏ်ရာရသည်။ လျော်ကြေးငွေလေးသိန်း လိုလာသဖြင့် မိဝါ သိန်းရွှေကြည်ဆီ သွားရပြန်သည်။ သည်လိုနှင့်ပင် မိဝါသည် စိမ်းမြနှင့် သူငယ်ချင်းတွေအတွက် သူ့ဘဝကို စတေးနေစဉ် ရွာမှ ‘ပျဉ်း’ လိုက်လာရာ မိဝါနှင့် သိန်းရွှေကြည်တို့အဖြစ်ကို မျက်မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး စိတ်ထိခိုက်ကာ ထန်းရည်ချည်းသောက်သည်။ ထန်းတက်စဉ် ထန်းပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျ၊ ဆေးရုံရောက်ပြီး သေသည်။ ပျဉ်းသေရခြင်းသည် သူ့ကြောင့်ဟု မိဝါက ယုံကြည်သွားသည်။ ပွဲကြီးနှင့်စိမ်းမြ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြသည်။ မိဝါက တရားဓမ္မတွင် မွေ့လျော်နေသည်။ သူငယ်ချင်းတွေ လာရောက် အားပေးကြသည်။

ဇာတ်လမ်းက ဤမျှသာ။

(၂)

ဗျူး၏ ဇာတ်လမ်းသည် ဖြစ်တည်ရာအခြေတော့ နည်းသည်။ သို့သော် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော၊ လောကကို အလှဆင်သော၊ လူငယ်များတွင် ရှိသင့်သော စိတ်အရည်အချင်းကို ဖော်ကျူးထားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်၍ လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အပေါင်းလက္ခဏာဆောင်နေသည်။ မြန်မာ ဝီဒီယို ဇာတ်ကားများထဲတွင် ဤသို့ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းသော ဇာတ်ကားများ အလွန်နည်းသည်။

အနုပညာတစ်ခုတင်ဆက်ရာတွင် ငွေကြေးပါဝင်သော်လည်း ငွေရရင်ပြီးရော ဟူသော စိတ်မျိုးဖြင့် မဖန်တီးသင့်ပါ။ ထို့ထက်ဆိုးသည်က ‘စိတ်ညစ်ရင်၊ အရက်သောက်’ ပြကွက်များ၊ ဇာတ်ကားတိုင်းတွင် ပါဝင်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤဇာတ်ကားတွင် မိဝါကိုစွဲကို မြင်တွေ့

ရသဖြင့် ရွာပြန်ထန်းရည်သောက်၊ အသောက်သမားဖြစ်သွားကာ ထန်းပင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျပြီး ပျဉ်းကို သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းသည် ‘ဗျူး’၏ ဖန်တီးချက်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင် မလိုတော့ သော ဇာတ်ကောင်(ဇာတ်ပို့) များကို ကားတိုက်သတ်၊ ရန်ဖြစ်ရာတွင် ဝင်ကယ်ပြီး ဓားထိုးခံရ စသည်ဖြင့် အလွယ်တကူသတ်ပစ်လိုက်သည်မျိုးကို မြန်မာ့ရေယုတ်ရေ ရိုက်ကူးပြသနေကြသည်။ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်၏ အဆုံးကို မပြောဘဲ ဇာတ်ကားကို အဆုံးသတ်၍ ရပါ၏။

ဤဇာတ်ကားတွင် ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျသော အချက်မှာ မည်သူကမှ တာဝန်ပေးအပ်မထားသည့်လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူကြခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ကျွန်တော်တို့လည်း တာဝန်ရှိပါသည်’ဟု လူငယ်တို့၏ ရင်ထဲတွင်ယုံကြည်လက်ခံသွားခြင်းသည် ဤဇာတ်ကား၏ ‘အလှတရား’ ဖြစ်ပါသည်။

စိမ်းမြသည် ပညာရေးတွင် ထူးချွန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးကျောင်းတက်ရန် ငွေလိုသည်။ ဒါကို လူငယ်အားလုံးက ညီညာဖျဖျ စိုက်ပျိုးပြီး ထောက်ပံ့သည်။ ပွဲကြီးနှင့် မိုးလုံးက သူတို့လုပ်အားဖြင့် ငွေရှာပြီးပေးသည်။ မိဝါက ခန္ဓာကိုယ်အပေါ် ဘဝအပျက်ခံပြီး စိမ်းမြ ဆရာဝန်ဖြစ်အောင် ကူညီသည်။

စဦးစားကြည့်ပါ။ အဆိုပါ စိတ်မျိုး၊ ဘယ်သူတွေထားနိုင်ပါသနည်း။ မိဝါသည် သူ၏ဆန္ဒအရ ခန္ဓာကိုယ်အပိုင်းရသည် မဟုတ်။ စီးပွားရေးစနစ်၊ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းနည်းပါးမှုသည်သာ မိဝါကြိုသို့ ဖြစ်ရခြင်း၏ တရားခံအစစ်အမှန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိဝါသည် သန့်ရှင်းသူ၊ လေးစားရလောက်သူ ဖြစ်သည်။

(၃)

ဇာတ်ကားတစ်ခုလုံးတွင် အရေးအပါဆုံး ဝါဂွမ်းဖြူအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသည့် မိုးယုတ်သည် ကြော်ငြာတွင် အောင်မြင်သော်လည်း ရုပ်ရှင်၊ ဝီဒီယိုတွင် မအောင်မြင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယခု ဤ

ဇာတ်ကားတွင်မူ တချို့နေရာများတွင် မိုးယုတ်ဖြစ်ဖြစ် သွားသည်မျိုး ရှိပါသော်လည်း မိဝါအဖြစ်သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဗျူး၏ ဇာတ်ကောင်ပွဲကြီးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော မင်းမော်ကွန်းမှာ ဤဇာတ်ကားတွင် ဘာမှထူးထူးခြားခြား မရှိပါ။ သူပါဝင်သည့် အခန်းများ နည်းသည်။ နေအောင်ကမူ ပန်းချီဆရာသိန်းရွှေကြည်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရာတွင် ပီပြင်ပါသည်။ ဦးဇော်ဦး၊ ဦးညီထွဋ်ခေါင်၊ နေဆန်း၊ ဖိုးကျော်တို့၏ သရုပ်ဆောင်မှုကမူ အထူးပြောဖွယ်မရှိပါ။ Editing နှင့် Continuity တို့ကမူ ဒီထက်ပိုပြီးကောင်းသင့်ပါ၏။

ဥက္ကာဗိုသည် ဤဇာတ်ကားတွင် ‘အပြော’ ထက် ‘အပြု’ကို ဦးစားပေးရိုက်ကူးသည်။ ဇာတ်ကောင်အမူအရာကို ထိန်းကျောင်းနိုင်သည်။ စိမ်းမြမီးဖိုချောင်တွင် ဟင်းချက်နေစဉ် ပွဲကြီးဝင်လာပြီး၊ သူတို့နှစ်ဦးတွေ့ဆုံစကားပြောခန်းလေးက အလွန်လှသည်။ ဒါရိုက်တာကောင်းသလို၊ မိုးပြည့်ပြည့်မောင်နှင့် မင်းမော်ကွန်းတို့လည်း သရုပ်ဆောင် ကောင်းကြပါ၏။ ဆိုရသော် ဤဇာတ်ကားတွင် သရုပ်ဆောင်အကောင်းဆုံးမှာ စိမ်းမြအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော မိုးပြည့်ပြည့်မောင် ဖြစ်သည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော်၊ တာဝန်ရှိသူများက တာဝန်မသိခဲ့၍ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ကျွန်တော်တို့လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် တာဝန်မရှိသော်လည်း တာဝန်သိလာသော လူငယ်များ၏ ‘စိတ်ရန်လေး’ များကို ကြည့်ရှုရသူများထံသို့ ကူးစက်ယုံ့နှံ့ ရောက်ရှိသွားစေရန်ကြိုးပမ်းလိုက်သော ဗျူးနှင့် ဥက္ကာဗိုတို့ကို ကျွန်တော်တို့အားလုံးဝိုင်းဝန်းလက်ခုပ်တီးပေးကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။

မောင်အိမ်စ်

- ယခုလအညွှန်း
- ၁။ တိမ်တစ်စနှင့် နှယ်တစ်မျှင်
- ၂။ အချစ်ညွတ်ကွင်း
- ၃။ ဘဝကိုလောင်းကြေးထပ်သူများ
- ၄။ ကမ္ဘာတစ်ဆုံးပြဇာတ်
- ၅။ ကီပင်

ကာဗွန်နှင့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် ကျောက်မီးသွေးနှင့် ရေနံတို့ကဲ့သို့ ရုပ်ကြွင်းလောင်စာတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် မြေအောက်တွင် နည်းလမ်းနှစ်မျိုးဖြင့် ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိသည်။ သစ်ဆွေးမြေ၊ ဖို့မြေ၊ အနည်စသည်တို့ကို မြေအောက်ရှိ မိုက်ခရိုပိုးကောင်ငယ်များက ချေဖျက်ဓာတ်ပြုရာမှ ထွက်ပေါ်သော သဘာဝဓာတ်ငွေ့များသည် အပေါ်ယံမြေလွှာများတွင် တည်ရှိသည်။ မြေအောက်ရှိ ပြင်းထန်သော ဖိအားနှင့် အပူတို့ကြောင့် အပင်နှင့်သတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ကြွင်းအော်ဂဲနစ်ဓာတ်ပေါင်းများမှ အသွင်ပြောင်းလာသော သဘာဝဓာတ်ငွေ့သိုက်များကို မြေအောက်အနက်ပိုင်းတွင် တွေ့နိုင်ကြသည်။ အပေါ်ယံမြေလွှာ သဘာဝဓာတ်ငွေ့များသည် အနက်ပိုင်းရှိ ဓာတ်ငွေ့ပမာဏလောက် မများပေ။

၂၀၁၁ ခုနှစ်အကုန် တွေ့ရှိချက်အရ ကမ္ဘာတွင် ထုတ်ယူနိုင်သော သဘာဝဓာတ်ငွေ့ပမာဏ ၆၇၀၀ ထရီလျံကုဗမီတာ ရှိသည်။ ဒေသအလိုက် ဆိုလျှင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် အများဆုံးရှိပြီး

ရုရှား၊ အမေရိကန်တို့တွင်လည်း အများအပြား တွေ့ရသည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ သုံးစွဲမှုတွင် အမေရိကန်အများဆုံး ဖြစ်သည်။

မြေလွှာထဲတွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ရှိ မရှိကို မြေပေါ်မှ တုန်ခါမှုဖန်တီးကာ အသံလှိုင်းများ ပို့လွှတ်၍ မြေပေါ် ပြန်တက်လာသော အသံလှိုင်းများကို လေ့လာခြင်းဖြင့် သိနိုင်သည်။ ရုပ်ကြွင်းများမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းတွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် ရေနံနှင့် တူသော်လည်း အပူချိန်မပြင်းလှသည့် အပေါ်မြေလွှာများတွင် ရေနံဖြစ်ပေါ်၍ ထို့ထက်ပိုနက်ကာ အပူချိန်ပိုပြင်းသည့် အောက်မြေလွှာများတွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့တွင်းများသည် ရေနံတွင်းများထက် ပိုနက်ကြသည်။

သမားရိုးကျ တူးဖော်နည်းများအပြင် နောက်ဆုံးပေါ် 'ဟိုက်ဒရိုလစ်ခွဲချေနည်း' ကြောင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့နှင့် ရေနံများရရှိမှုသည် သိသာစွာ တိုးတက်လျက်ရှိသည်။ သာမန်နည်းဖြင့် စီးပွားရေးတွင် ခြေကိုက်အောင် ထုတ်၍မရသော သဘာဝဓာတ်ငွေ့အများအပြား တည်ရှိသည့် နေရာများတွင် တွင်းကို ပုံမှန်အတိုင်း ဒေါင်လိုက်မတ်မတ် တူးချပြီးနောက် သဘာဝ

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ကျော်ဦးစွာ

ဓာတ်ငွေ့တည်ရှိရာ ယေလကျောက်လွှာသို့ ရောက်လျှင် ရေပြင်ညီအတိုင်း ဆက်တူးသည်။ ထို့နောက် ဓာတ်ငွေ့ခိုအောင်းသည့် နေရာများ ကြားသို့ ရေ သံနှင့် ဓာတ်ဆေးရည်များကို အရှိန်ပြင်းပြင်းမူတ်သွင်းကာ ကျောက်များကို ခွဲချေခြင်းဖြင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့နှင့် ရေနံများကို ထုတ်ယူခြင်းကို 'ဟိုက်ဒရောလစ် ခွဲချေနည်း' ဟု ခေါ်သည်။ အမေရိကန်ရှိ သဘာဝဓာတ်ငွေ့တွင်း များ၏ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းတွင် ယင်းနည်းပညာကို သုံးနေသည်။

တွင်းထဲမှ ထွက်လာသော သဘာဝဓာတ်ငွေ့ များတွင် ဟိုက်ဒရိုကာဗွန်အရည်များနှင့် အခြား ဓာတ်ငွေ့များပါနေသဖြင့် ယင်းကို သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့အစိုဟု ခေါ်သည်။ ဓာတ်ငွေ့အစိုထဲ တွင် မိသိန်းက အမိကပါဝင်ပြီး အီသိန်း၊ ပရိုပိန်း၊ ဘူတိန်းနှင့် ပင်တိန်းတို့အပြင် ရေနှင့်သလုံးများ လည်း ပါဝင်သည်။ ယင်းဓာတ်ငွေ့အရောရီ ရေ သံနှင့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဆာလဖိုက်စသည့် အခြား မလိုအပ်သောဓာတ်များကို ဖယ်ရှားသောအခါ သဘာဝဓာတ်ငွေ့အခြောက်ကို ရပြီး ဈေးကွက်သို့ တင်ပို့သည်။ သဘာဝဓာတ်ငွေ့အခြောက်တွင်

**သို့သော် နောက်ပိုင်း
ခေတ်စားလာသော
ဟိုက်ဒရောလစ်ခွဲချေနည်းဖြင့်
ယေလကျောက်မှ
သဘာဝဓာတ်ငွေ့ထုတ်ယူခြင်းသည်
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
ထိခိုက်မှုအများအပြားရှိသည်။
ယင်းနည်းပညာဖြင့်
ဓာတ်ငွေ့ထုတ်ယူလျှင်
ရေအမြောက်အမြား သုံးရသဖြင့်
ရေသယံဇာတနည်းပါးသော
နေရာများတွင် သောက်သုံးရေ
ရှားပါးမှုကို ပိုမိုဆိုးရွားစေနိုင်သည်။**

မိသိန်း ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါး ပါဝင်သည်။ ဖယ်ရှားလိုက်သော ပရိုပိန်း၊ ဘူတိန်းစသည်တို့ ကို သီးသန့်ဈေးကွက်တွင် ရောင်းချသည်။ သန့်စင်ပြီးသော သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို အသုံးလိုသောနေရာများသို့ ပိုက်လိုင်းများဖြင့် ပို့ပေးသည်။ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်လိုင်းမရှိသော နေရာ များ သို့မူ ယင်းကို အနုတ် ၂၆၀ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက် အထိ အအေးပေးပြီး သဘာဝဓာတ်ငွေ့အရည် အဖြစ် ပြောင်းကာ ဘူးများတွင်ထည့်၍ ပို့ဆောင် ကြသည်။ ဓာတ်ငွေ့အရည်သည် မူလဓာတ်ငွေ့ ထက် ထူထည်အပုံ ၆၀၀ ပုံလျှင် ၁ ပုံသာ ကျန်တော့သဖြင့် သယ်ယူရာတွင် များစွာအဆင် ပြေသည်။

ပကတိသန့်စင်သော အခြေအနေတွင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် အရောင်အဆင်းအနံ့ မရှိသော်လည်း ဓာတ်ငွေ့အိုးများမှ ထွက်လာ သော သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် ကြက်ဥပုပ်အနံ့ ထွက်နေခြင်းမှာ ဓာတ်ငွေ့ယိုစိမ့်လျှင် အလွယ် တကူ သိနိုင်အောင် ထည့်ပေးလိုက်သော မာကက်(ပ)တန်ခေါ် ဓာတ်ငွေ့ကြောင့် ဖြစ် သည်။ တရုတ်တို့က သဘာဝဓာတ်ငွေ့ဖြင့် ရေကို အပူပေးရန် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့် ကတည်းက စတင်အသုံးချခဲ့ပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ခန့်က အနောက်တိုင်းနိုင်ငံများ၌ လမ်းမီးတိုင်များ ထွန်းညှိရန် သုံးခဲ့သည်။

ယခုအခါ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို အအေးပိုင်းအရပ် များ၌ အဆောက်အအုံများကို အပူပေးရန်၊ ဟင်းချက်ရန်၊ လျှပ်စစ်ထုတ် တာဘိုင်းများနှင့် ကားအပါအဝင် အခြားစက်ကိရိယာများကို လည်ပတ်စေရန် စသဖြင့် အမျိုးမျိုး အသုံးချနေ ကြသည်။

သဘာဝဓာတ်ငွေ့ကို လောင်မြိုက်လျှင် အောက်ဆီဂျင်နှင့် ပေါင်းပြီး ကာဗွန်ဒိုင်အောက် ဆိုက်၊ ရေနှင့် စွမ်းအင်များ ထွက်ပေါ်သည်။ အတိအကျဆိုရလျှင် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ သို့မဟုတ် မိသိန်းမော်လီကျူးတစ်လုံးသည် အောက်ဆီဂျင် အတန်နှစ်လုံးနှင့် ပေါင်းစပ်ဓာတ်ပြုသောအခါ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်မော်လီကျူး တစ်လုံး၊ ရေမော်လီကျူးနှစ်လုံးနှင့် စွမ်းအင် ၈၉၁ ကီလိုဂျူးလ်ထွက်ပေါ်သည်။ မိသိန်းလောင်ကျွမ်း သောအခါ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်သာ ထွက်ပြီး အခြားရုပ်ကြွင်းလောင်စာများ ဖြစ်ကြသော ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်အပြင် အခြား မလိုလား အပ်သော ဓာတ်များပါထွက်သည်။ သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်များတွင် သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့ကို သုံးလျှင် ဓာတ်ဆီ၊ ဒီဇယ်ဆီတို့ကို သုံးသည်ထက် ကာဗွန်မိုနောက်ဆိုက် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ ကာဗွန် ဒိုင်အောက်ဆိုက် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း၊ နိုက်ထရိုဂျင် အောက်ဆိုက် ၃၅ ရာခိုင်နှုန်း လျော့နည်း၍ ထွက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့သည် ရုပ်ကြွင်းလောင်စာများထဲတွင် 'အသန့်ရှင်းဆုံး' ဖြစ်သည်။ သဘာဝ ဓာတ်ငွေ့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးအတွက် များစွာသင့်တော်သော လောင်စာအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။

သို့သော် နောက်ပိုင်း ခေတ်စားလာသော ဟိုက်ဒရောလစ်ခွဲချေနည်းဖြင့် ယေလကျောက်မှ သဘာဝဓာတ်ငွေ့ထုတ်ယူခြင်းသည် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ထိခိုက်မှုအများအပြားရှိသည်။ ယင်းနည်းပညာဖြင့် ဓာတ်ငွေ့ထုတ်ယူလျှင် ရေအမြောက်အမြား သုံးရသဖြင့် ရေသယံဇာတ နည်းပါးသော နေရာများတွင် သောက်သုံးရေ ရှားပါးမှုကို ပိုမိုဆိုးရွားစေနိုင်သည်။ ကျောက်များ ကို ခွဲချေရာတွင် နည်းစနစ်များယွင်းပါက သုံးသောဓာတ်ပစ္စည်းများသည် တွင်းထဲမှ ပြန်အံ့ထွက်လာခြင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင် မြေထဲနှင့် ရေထုကို အဆိပ်သင့်စေနိုင်သည်။ တူးဖော်ပြီး တွင်းထဲမှ စွန့်ပစ်ရေများကို မြစ်ချောင်းများထဲ ပြန်မထည့်မီ သို့မဟုတ် အခြားနေရာများတွင် ပြန်မသုံးမီ သန့်စင်ရသည့် စရိတ်စကကြီးမား ခြင်း၊ သန့်စင်ရခက်ခဲခြင်းစသည့် ပြဿနာများ လည်း ရှိသည်။ အချို့နေရာများတွင် စွန့်ပစ်ရေ ကို တွင်းဖောင်းများထဲသို့ ပြန်မူတ်သွင်းကြရာ မြေလွှာမတည်ငြိမ်သော နေရာများ၌ ငလျင်ငယ် များ လှုပ်ခတ်နိုင်သည့် အန္တရာယ်ရှိသည်။

ကျော်ဦး

'သုံးပန်လှ' ဆိုသောကျောက်သည် အမည် နှင့် လိုက်ဖက်အောင်ပင် တကယ်လှပ၍ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသော ကျောက်မျက်တစ်မျိုးဖြစ်သလို ထူးဆန်း၍ ရှားပါးကာ တန်ဖိုးကြီးမားသော ကျောက်မျက်တစ်မျိုးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်း ကျောက်ကို 'သုံးပန်လှ' ကျောက်ဟု အမည်ခေါ်တွင်ခြင်း မှာလည်း ၎င်းကျောက် သည် နေခင်း နေရောင် ခြည် အောက်တွင် မြက် ခင်းစိမ်းရောင်ကို ပေး၍ ညမီးရောင်အောက်တွင် ရက်စ်ဝယ်ရီသီး အနီ

ရောင်ကိုပေးသောကြောင့် ကျောက်၏ ထူးခြားသော အရောင်ပြောင်းခြင်းဆိုင်ရာ ဂုဏ်သတ္တိကို အစွဲပြုကာ ခေါ် ဝေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက် တော် တော်များများသည် သူ့အလှအပနှင့် သူ့ သူ့ဂုဏ်သတ္တိနှင့်သူ သူ့တန်ဖိုးနှင့်သူ ရှိကြသော် လည်း ထိုကဲ့သို့ ကျောက်မျက် တစ်ခုတည်းက အခြေအနေ ပါမူတည်၍ လုံးဝမတူညီ သော အရောင်နှစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားသော ကျောက် မျက်ဆိုသည်မှာ ကျောက်မျက် လောကတွင် ထူးထူးခြားခြား နှင့် ရှားရှားပါးပါး ကိစ္စပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ အခြား

တကယ်လှတဲ့ သုံးပန်လှကျောက်

သိန်းပိုင် (M.Engg.Geol)

ကျောက်မျက်များတွင် ထိုကဲ့သို့ အရောင်ပြောင်းခြင်းများရှိတတ်သော်လည်း အရောင်အနုမှ အရင့်သို့ ပြောင်းလဲခြင်း၊ ခရမ်းရောင်မှ အပြာရောင်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းစသည့် နီးစပ်မှုရှိသော အရောင်ပြောင်းခြင်းမျိုးသာရှိပြီး ယခုကဲ့သို့ အစိမ်းရောင်မှ လုံးဝမတူညီသော အနီရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းမျိုးကား မရှိပေ။

သမိုင်းကြောင်း

သုံးပန်လှကျောက်၏ အင်္ဂလိပ်အမည်မှာ 'အလက်ဇန္ဒရိုက်' (Alexandrit) ဟု ခေါ်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးသော 'အလက်ဇန္ဒရိုက်' ကျောက်များကို ရုရှားနိုင်ငံယူရယ်တောင်တန်းများတွင် ပထမဦးဆုံး စတင်တွေ့ရှိခဲ့သည့် ၁၈၃၀ ခုနှစ်များက ရုရှားနိုင်ငံ၏ ဒုတိယမြောက် အလက်ဇန္ဒားဘုရင်ကြီးအုပ်စိုးနေစဉ် ကာလအတွင်း ဘုရင်ကြီး၏မွေးနေ့တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သောကြောင့် ဘုရင်ကြီး၏ မွေးနေ့အား ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ယင်းကျောက်မျက်ကို 'အလက်ဇန္ဒရိုက်' (Alexandrit) ဟု အမည်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး မြန်မာတို့က 'သုံးပန်လှ' ကျောက်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သုံးပန်လှကျောက်များကို ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု၊ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ၊ ဘရာဇီးနိုင်ငံ၊ အာဖရိကနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ မိုးကုတ်ရတနာမြေတို့မှလည်း ထွက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ သုံးပန်လှကျောက်သည် ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ် (Chrysoberyl) အုပ်စုဝင် ကျောက်မျက်တစ်မျိုးဖြစ်ကာ ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်ဟူသော အမည်သည် ဂရိဝေါဟာရမှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး 'ရွှေရောင်' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၍ ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်ကျောက်၏အရောင်သည် လှပ၍ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော ရွှေဝါရောင်ရှိပါသည်။ ၎င်းကျောက်မျက်သည် ရှေးယခင်ကတည်းက လူသိများကျော်ကြားခဲ့ကြောင်းကို ရောမစာရေးဆရာ ပလင်နီ (အေဒီ ၂၃-၇၉) မှ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ပွင့်တည်းနှင့် နှစ်မျိုးဝတ်ရ

ထို့ကြောင့် 'သုံးပန်လှ' ကျောက်တစ်ပွင့်ကို ဝယ်ယူလိုက်ပါက နေ့အခါတွင် အရောင်တစ်မျိုး၊ ညအခါတွင် အရောင်တစ်မျိုးနှင့် ကျောက်တစ်ပွင့်တည်းနှင့် ကျောက်နှစ်မျိုး ဝတ်ဆင်သည်ဟုလည်း ဆိုစမှတ် ပြုကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ နေနှင့်ညမတူဘဲ အရောင်ပြောင်းသွားခြင်းသည်ပင်လျှင် သုံးပန်လှကျောက်၏ လျှို့ဝှက်သော စွမ်းအင်သတ္တိနှင့် သဘာဝလွန်ကဲသော ဂန္ထိရအရည်အသွေးများဟုပင် ဆိုနိုင်ပါသည်။ ရှေးအခါက အိန္ဒိယကျောက်မျက် ကုန်သည်တို့သည် သုံးပန်လှကျောက်ကို နေရောင်ခြည်ထဲတွင် တစ်လှည့်၊ မီးခြစ်ဖြင့်တစ်လှည့် ခြစ်ကြည့်ကာ အစိမ်းရောင်မှ

အနီရောင်သို့ ပြောင်းသွားပုံကိုကြည့်၍ သဘာကျအံ့ဩခဲ့ကြပြီး ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့သော ကျောက်မျက်ကုန်သည်တို့၏ အဆောင်ကျောက်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် သုံးပန်လှကျောက်သည် ရုရှားတော်ဝင်မိသားစုတို့အကြား မြတ်မြတ်နိုးနိုး တန်ဖိုးထားဝတ်ဆင်ခဲ့သော တော်ဝင်နန်းထိုက်ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပြီး ရုရှားကျောက်မျက်ဈေးကွက်ထဲတွင် ပထမဦးစွာ နေရာယူခဲ့သော ကျောက်မျက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ အနောက်တိုင်း ဗေဒပညာတွင်လည်း ဇွန်လဖွားနှင့် ဇူလိုင်လဖွားတို့က သုံးပန်လှကျောက်ကို အဆောင်ကျောက်အဖြစ် ဝတ်ဆင်ကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ၎င်းအပြင် သုံးပန်လှကျောက်သည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း

ရှိ စွမ်းအင်များကို ပြန်လည်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်ခံအားကို တိုးတက်စေခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေခြင်းနှင့် သဘာဝတရားကြီးနှင့် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်မှုရရှိစေရန်အတွက် အကူအညီပေးခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ်ခံစားမှုအပိုင်း စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို ညီညွတ်မျှတအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ဖန်တီးပေးနိုင်ခြင်းတို့ကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

တွင်းထွက်ပေနှင့် ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံ

သုံးပန်လှကျောက်၏ မူရင်းအုပ်စုဖြစ်သော 'ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်' တွင်းထွက်သည် 'မှန်ကူစနစ်' (Rhombic System) တွင် ပုံဆောင်ပါသည်။ သဘာဝတွင် 'ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်' ပုံဆောင်ခဲများကို 'အမြွှာပူးပုံဆောင်ခဲ' (Twin Crystal) များနှင့် 'ပေါင်းစပ်ပုံဆောင်ခဲ' (Combination Form) များအနေနှင့်သာ အတွေ့ရများပါသည်။ ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်ကျောက်၏ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံသည် ဗယ်ရီလီယမ် အလူမီနီယမ် အောက်ဆိုဒ် (Beryllium Aluminium Oxide) ဖြစ်ပြီး အလူမီနီယမ် (၈၀. ၂) ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဗယ်ရီလီယမ် (၁၉. ၈) ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်သည်။ ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်ကို သဘာဝတွင် သန့်စင်သော အခြေအနေဖြင့် မတွေ့ရပေ။ အများအားဖြင့် သံဓာတ်အနည်းငယ်ပါဝင်နေပြီး အလူမီနီယမ်ခြပ်စင်အနည်းငယ်အစား ဖဲရစ်သံခြပ်စင်နှင့် ခရိုမီယမ်ခြပ်စင်တို့ ပါဝင်နေတတ်ပြီး ဗယ်ရီလီယမ်ခြပ်စင်အစား ဖဲရစ်သံခြပ်စင် ပါဝင်နေကြောင်း တွေ့ရတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တိုင်တေနီယမ်ခြပ်စင်များလည်း ပါဝင်နေတတ်ပါသည်။ ခရိုင်ဆိုဗယ်ရယ်သည် ယင်း၏ အခြေခံဓာတ်ဖွဲ့စည်းမှုတွင် သံ၊ ခရိုမီယမ်နှင့် ဗနေဒီယမ်စသည့်

ခြင်စင်များ ရောနှောပါဝင်နေမှုကြောင့် အရောင် အမျိုးမျိုးရှိပါသည်။ အများအားဖြင့် အစိမ်းရောင် သန်းသောအဝါနှင့် အညိုရောင်များ ဖြစ်တတ်ပါ သည်။ သုံးပန်လှကျောက်၏ အရောင်ပြောင်းခြင်း ဂုဏ်သတ္တိသည် ခရိုမီယမ်နှင့် ငွေဒီယမ်ခြင်စင် တို့ ပါဝင်နေမှုကြောင့်ဖြစ်သော အရောင်များ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းတို့၏ ထူးခြားသော အလင်းဂုဏ်သတ္တိနှင့် ရှားပါးမှုတို့ကြောင့် တန်ဖိုး ကြီးမားသော ကျောက်မျက်ရတနာများ ဖြစ်လာ ရပါသည်။

ခရိုင်ဆိုပယ်ရယ်ကျောက်သည် တတိယ အမာဆုံး သဘာဝတွင်းထွက်ဖြစ်၍ 'မိုး' ၏ မာဆင့်စကေး (Mohr's Hardness Scale) အရ ၈. ၅ ရှိပါသည်။ ခရိုင်ဆိုပယ်ရယ် တွင်းထွက်တွင် 'ကွဲအင်' (Cleavage) သုံးစုံရှိပြီး ယင်းတို့ကို ထင်ရှားစွာ မမြင်ရသော်လည်း 'ခရုပတ်အက်ရာ' ကိုမူ ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ 'ရောင်လက်' (Lust re) မှာ 'ဖန်ရောင်လက်' (Vitreous Lustre) ဖြစ်ပြီး သဘာဝတွင် အလင်းပေါက် (Transparent) အလင်းမူန် (Translucent) နှင့် အလင်းပိတ် (Opague) သုံးမျိုးစလုံးကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ခရိုင်ဆိုပယ်ရယ် တွင်းထွက်၏ သိပ်သည်းဆမှာ (၃. ၇၁) မှ (၃. ၇၂) ကြားတွင် အမြဲရှိတတ်ပြီး အလင်းယိုင်ညွှန်းကိန်းမှာလည်း အလင်းဝင်ရိုးများအပေါ် မူတည်၍ (၁. ၇၄၄) မှ (၁. ၇၇၀) အထိရှိပြီး ထွက်ရှိရာဒေသနှင့် ကျောက်၏ အရောင်ပေါ်မူတည်၍ အနည်းငယ် ကွဲပြားမှုရှိနိုင်ပါသည်။ ထို့အပြင် ခရိုင်ဆိုပယ်ရယ် တွင်းထွက်တွင် အပိတ်ချောင်းပုံ အောင်းဝင် (Inclusion) များ၊ အမျှင်နှင့် ငှက်မွေးပုံအောင်း ဝင်များအပြင် အရည်ဖြင့်ပြည့်နေသော အပေါက် ကလေးများနှင့် အရည်ထဲတွင် လေပူဖောင်းလေး များကိုပါ တွေ့ရှိရတတ်ပါသည်။

သုံးပန်လှ၏ မျိုးကွဲကျောက်

သုံးပန်လှကျောက်၏ နောက်ထပ်မျိုးကွဲ ကျောက်တစ်မျိုးမှာ 'သီလဂုတ်ကြောင်ကျောက်' (Cat's eye) ဖြစ်ပြီး ဒုတိယတန်ဖိုး အမြင့်ဆုံး ခရိုင်ဆိုပယ်ရယ်တွင်းထွက်ဖြစ်ကာ အဝါရောင် သန်းသော ခပ်စိမ်းစိမ်းအရောင်နှင့် အညိုရောင် သန်းသော အဝါရောင်ရှိသည့် ကျောက်မျက် တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ တော်ဝင်နန်းထိုက် မြန်မာ့ ရိုးရာအစဉ်အလာ နဝရတ်ကိုးပါးတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုသော 'ကြောင်ကျောက်သည်' 'သီလဂုတ်' အမျိုးအစား 'ကြောင်ကျောက်' ဖြစ်မှသာလျှင် နဝရတ်ကိုးပါး၏ စာဆိုနှင့်အညီ 'သိဒ္ဓိဝင်သော ကြောင်ကျောက်' ဖြစ်ပြီး မြန်မာတို့က 'သီလဂုတ် ကြောင်၊ ပြည်ပုပ်ရောင်' ဟုပင် 'သီလဂုတ် ကြောင်ကျောက်' ၏ သိဒ္ဓိဝင်အရောင်ကို 'စာချိုး' ထားရှိခဲ့ပေသည်။ (အခြားသော 'ကြောင်ကျောက်'

အမျိုးအစား အမျိုး မျိုးရီ သော်လည်း နဝရတ်ကိုးပါးတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုပါ က စာဆိုနှင့်မညီတော့ ဘဲ သိဒ္ဓိဝင် 'ကြောင် ကျောက်' လည်း မဖြစ် တော့ပါ)

'ကြောင်ကျောက်' ဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းမှာ ယင်းကျောက်ကို လုံး ချောသွေးပြီး အလင်း ရောင် အောက်တွင် ကြည့်သောအခါ (သို့) လုံးချော ကျောက်၏ အပေါ်ဘက် မျက်နှာ ပြင်တည့်တည့်မှ လက် နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး ကြည့်သောအခါ ခုံး နေသော ကျောက်၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အဖြူရောင် အလင်း တန်း အစင်းကြောင်း တစ်ခုကို မြင် ရပြီး ကြောင်မျက်လုံးနှင့် ဆင်တူသဖြင့် ကြောင် မျက်လုံး (သို့) ကြောင် ကျောက်ဟု ခေါ် ဝေါ် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကြောင်ကျောက်သည်

လည်း သုံးပန်လှကျောက်ကဲ့သို့ပင် ဂမ္ဘီရအစွမ်း သတ္တိများ ကိန်းအောင်းနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ ပြီး ရှေးခေတ် အာဆီရီးယန်းလူမျိုးတို့သည် သူတို့ ၏ နတ်ဘုရားရုပ်တုများတွင် ကြောင်ကျောက် မျိုးစုံကို အသုံးပြုခဲ့ကြပြီး သမိုင်းတစ်လျှောက် လူအမျိုးမျိုးတို့က ကြောင်ကျောက်တွင် စုန်း၊ ကဝေများကို ညှိယူဖမ်းစားပြီး ခြောက်လှန့်နိုင် သည့် အစွမ်းသတ္တိများ ကိန်းအောင်းနေသည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်လည်း ကြောင်ကျောက်သည် ချမ်းသာခြင်းများကို ဆောင်ကြဉ်းလာသူအဖြစ် အလွန်တန်ဖိုးထားပြီး ငွေကြေးခေများ ဆုံးရှုံးပျက်စီး သွားခြင်းမှ အကာ အကွယ်ပေးသော ကျောက် အဖြစ်ဆောင်လေ့ ရှိကြပါသည်။ ကြောင်ကျောက်သည် ဟာသဉာဏ် ကို ရှင်စေရုံမက အာရှတိုက်တွင် အထူး သဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ကြောင်ကျောက်သည် ကလေး မွေးဖွားရခက်သူများအတွက် လွယ်လွယ် ကူကူနှင့် လျင်လျင်မြန်မြန် မွေးဖွားစေနိုင်သည်ဟု ယုံကြည် ကြပြီး ကြောင်ကျောက်ကို မိခင်လောင်းများ၏ ဆံပင်တွင် ချည်နှောင်ထားလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပါ

သည်။ ချောင်းခြောက် တဟွပ်ဟွပ်ဆိုးနေသော ကလေးများ၏ လည်ပင်းတွင်လည်း ကြောင် ကျောက်ကို ဆွဲပေးထားခြင်းဖြင့် သလိပ်ပျော်၍ ချောင်းဆိုးခြင်း ကို သက်သာစေသည်ဟု ဆိုပါ သည်။ ကြောင်ကျောက်သည် ကလေးများအား မကောင်းမှုခုစရိုက်များမှ အကာ အကွယ်ပေးပြီး ကြောင်ကျောက်ကို မီးရှို့ပြာချပြီး အမှုန်ထောင်း ၍ တိုက်ကျွေးပါက နှာရည်ယိုခြင်း၊ မျက်ရည် ယိုခြင်းတို့ကို ကုသနိုင်သလို 'သွား' များ ကို ယင်း အမှုန်များဖြင့် တိုက်ပေးပါကလည်း သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေပြီး 'သွား' များကို ခိုင်မာစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အနာဟောင်း၊ အနာဆွေးများကို လည်း ယင်းအမှုန်ဖြင့် သိပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် အသားနုတက်ကာ အနာများကို ပျောက်ကင်းစေ သည်ဟု ပြောပါသည်။

သိန်းဝိုင် (M,Engg.Geol)

ကျားမတန်းတူ အခွင့်အရေးအာလီဂိုရီသို့
 ယေရီအဲနီ ၊ သို့မဟုတ် ၊
 ဂျော့ဂျ် ဒီလီဂျော့ယ်

FLORIST

၁၈၁၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၂ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝါးဝစ်ခ်ရှိုင်းယားမှာ ဖခင်ရောဘတ် အီဗင်နှင့် မိခင်ခရစ်တီယာနာ ပီရာဆင်တို့မှ မေရီအဲနီ သို့မဟုတ် မေရီအဲနီ သို့မဟုတ် မာရီ ယဲန်အီဗင် ခေါ် စာရေးဆရာ ဂျော့ဂျ်ဒီလီဂျော့ယ် ကို ဖွားမြင်သည်။ မွေးချင်းလေးယောက်ရှိရာ ခရစ်တီယာနာ၊ အိုင်ဇက်၊ ရောဘတ်၊ ဖန်နီတို့ ဖြစ်သည်။

၁၈၈၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက် အသက် ၆၀ နှစ်တွင် လန်ဒန်မြို့ ချယ်ဆီးဒေသနေအိမ် မှာ ကွယ်လွန်သည်။

သူမက အမျိုးသားတစ်ယောက်အသွင်နဲ့ ဂျော့ဂျ်ဒီလီဂျော့ယ်အမည်ယူကာ ဝိတိုရိယခေတ် ကို ဦးဆောင်သူ ဝတ္ထုရေးဆရာ သတင်းစာဆရာ ဘာသာပြန်ဆရာအဖြစ် ရပ်တည်ထင်ရှားခဲ့ သည်။

၁၈၆၀ မှာ ..The Mill on the Floss ၊

1861 မှာ . . . Silas Marner (တက္ကသိုလ်ဝင် သင်တန်းမှာ တစ်ခါက ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ဖူးတယ်။) ၁၈၇၁ - ၇၂ တို့ မှာ Middlemarch ၊ ၁၈၇၆ မှာ Daniel Derond ၊ ၁၈၅၉ မှာ Adam Bede စတဲ့ဝတ္ထုတွေ အပါအဝင် ဝတ္ထု ၇ အုပ်ရေးသား ခဲ့သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ရှုထောင့်ကနေကြည့်ပြီး ကျားမတန်းတူ အခွင့်အရေးရလိုတဲ့ အမျိုးသမီး ဝါဒကို ထောက်ခံအားပေးသူ မေရီအဲနီဟာ ကလောင်နဲ့ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သူ ဖြစ် တယ်။ သူမရဲ့ကလောင်အမည်ကို ယောက်ျား တစ်ယောက်အသွင် ယူခဲ့ခြင်းကို သူမက ခုလို ပြောလိုက်တယ်။

“များသောအားဖြင့် အမျိုးသမီးစာရေး ဆရာမတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်နာမည်အောက် မှာ စာအုပ်တွေကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေကြတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မကတော့ သမားရိုးကျ အပျော်ဖတ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အချစ်ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတွေကနေ ဖောက်ထွက်ပြီး ‘ဂျော့ဂျ် ဒီလီဂျော့ယ်’ အမည်နဲ့ ရေးသားချင်ပါတယ်။ ကျွန်မ သုံးလိုက်တဲ့ နာမည် က ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဘဝတစ်ခုကို အကွယ် အကာပေးနိုင်မယ့် ဒိုင်းလွှားလို အားကိုးနိုင်ရမယ်။ ကျွန်မ အနှစ် ၂၀ ကျော်အတုနေခဲ့တဲ့ ဂျော့ဂျ် ဟင်နရီလူးဝစ်ကို လက်ထပ်ခဲ့တော့ လူတွေက ပြောချင်ကြတယ်လေ” တဲ့။

မေရီအဲနီအီဗင်ဟာ လယ်ယာလုပ်ကိုင်သူ ရောဘတ်နှင့် ခရစ်တီယာနာတို့ရဲ့ တတိယ မြောက် ကလေးပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ သူမကို အတို ကောက် မာရီယန်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ သူမရဲ့ ရုပ်ရည်ရူပကာက တင့်တယ်လှပမှု မရှိပေမဲ့ ခရစ်ယန် သီလရှင်ကျောင်းမှာ အဆင့်ဆင့် ပညာ သင်ခဲ့နိုင်ပြီး စာလေ့တတ်စွမ်း ဖြစ် တယ်။

စာဖတ်ခြင်းမှာ အလွန်ခုံမင် နှစ်ခြိုက်သူ အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝသူပါ။ ဖခင်ထံမှ အထောက်အပံ့ရရှိတဲ့အတွက် အသက် ၅ နှစ်မှ ၉ နှစ်အတွင်း အစ်မဖြစ်သူ ခရစ္စတီယာနာနှင့်အတူ။ မစ်(စ်)လက်ဟမ်ကျောင်း အသက် ၉နှစ်မှ ၁၃နှစ်အထိ မစ္စဝယ်လင်တန်ကျောင်း။ အသက် ၁၃ နှစ်မှ ၁၆ နှစ်အထိ ကိုဗဲ(န်)ထရီ မြို့အနီးရှိ မစ်(စ်)ဖရန့်ကလင်ကျောင်း စသည်တို့မှာ ပညာရှာမှီးခွင့် ရရှိခဲ့ပြီး ဧဝံဂေလီ ခရစ်ယာန်အသင်းဝင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဖခင်က အာဗျူရီဟောနယ်မြေကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့ ဝေလနယ်သားမျိုးရိုးဖြစ်လို့ ဩဇာရှိသည့် အလျောက် အာဗျူရီဟောတက္ကသိုလ်မှာ စိတ်တိုင်းကျ လေ့လာနိုင်ခွင့်ရရှိပြီး ဆွဲလ်ဖ်အက်ဂျူကေးရှန်း ခေါ် မိမိဘာသာ ပညာရှာခြင်းဖြင့်လည်း သူမဘဝကို သူမကိုယ်တိုင် မြှင့်တင်နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ သူမရဲ့စာပေတွေမှာ ဘာသာရေးနှင့် ကြော့ကွဲဖွယ် ဂရိအတ်လမ်းလေးများ ထုံမွမ်း လွမ်းမိုးထားတယ်လို့ လေ့လာသူအချို့က ဆိုပါတယ်။ သူမအသက် ၁၆ နှစ် ၁၈၆၃ ခုနှစ် မိခင်သေဆုံးချိန်မှာ အိမ်ရှင်မရာထူးယူဖို့ ကျောင်းစာသင်ခန်းကနေ အိမ်ကိုပြန်လာရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမဟာ စာပေကို ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်တဲ့အတိုင်း သူမရဲ့ကျွမ်းကျင်မှု ယာလူးဝစ်ထံမှ အဝေးသင် စာပေးစာယူပို့ချမှုဖြင့် ပညာ ဆက်လက်သင်ယူခဲ့တယ်။

အသက် ၂၁ မှာ အစ်ကိုဖြစ်သူ အိမ်ထောင်ပြု သွားချိန်မှာ ဖခင်နဲ့အတူ ကိုဗဲန်ထရီမြို့အနီး ဖောလစ်ဟင်းလ် သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြတယ်။

နေရာသစ် ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်မှာ စီးပွားပျော်ရွှင်ကြရင်း ပရဟိတလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်သူ စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသူ ဖဲပြားစက်ရုံ ပိုင်ရှင်သူဌေး ချား(လ်)ဘရေးနဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့တယ်။ နေရာသစ်မှာ မိတ်ဆွေသစ်တွေနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာရင်း ဘာသာရေးနယ်ပယ် အတွင်း လွတ်လပ်စွာတွေးခေါ်မှုတွေ ရှိလာတယ်။ ဘာသာရေးအပေါ် သံသယစိတ်တွေ ဝင်ခဲ့တယ်။ လမ်းဟောင်းကို သူမ မလိုက်လိုဘူး။ တိုးတက်သောအဟုန် တရွေ့ရွေ့တက်သော အဆင့်ဆင့် တွေးခေါ်မှုတွေနဲ့ တိုးတက်ဝါဒီသမားဖြစ်လာတယ်။ အခြေခံကျကျ အရင်းအမြစ်ကျကျ ဆန်းသစ်တဲ့ အမြင်မျိုး မြင်တတ်လာတယ်။ ဘယ်သူ့အိမ်ဟာ ဘယ်သူတွေအတွက် ကောင်းကင်ဘုံ ဖြစ်သလဲ ဘယ်သူကဘာတွေ ဖန်ဆင်းနိုင်သလဲ စတာတွေ တွေးခေါ်လာတယ်။

ချားလ်ဘရေးအိမ်မှာ ရောဘတ်အိုဝင်၊ ဟားဗတ်စပင်ဆာ၊ ဟားရိတ်မာတင်ကျူး၊ ရယ်လ်ပေါ်လ်ဒိုအိမားဆင်တို့နဲ့ ဆွေးနွေးကြတယ်။ ဒီလို မိတ်ဆွေများနဲ့အတူ ဘဝကို ဖြတ်သန်းနေရာက ပိုပြီး လစ်ဘရယ်ကျတဲ့ ထာဝရဘုရားနဲ့ ဘာသာ

ရေး ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ စူးစမ်းလေ့လာမှု ပညာ ကျွမ်းကျင်သူ စာရေးဆရာများဖြစ်တဲ့ 'David Strauss' 'Ludwig Feuerbach' တို့နဲ့ သမ္မာ ကျမ်းလာ ပုံပြင်ဝတ္ထုများ မှန်ကန်မှု ရှိနိုင် မရှိနိုင် ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ဆွေးနွေးတွေးခေါ်ကြတယ်။

ပထမဦးစွာ Life of Jesus (၁၈၄၆ ခုနှစ်)ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့တယ်။ ဒီလို ဘာသာရေး ဝေဖန်မှုများကြောင့် သူမဖခင်ဟာ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ခြောက်ခြားပြီး သူမကို နှင်ထုတ် ခဲ့တယ်။ သူမအသက် ၃၀ မှာ ဖခင်ကွယ်လွန်ခဲ့တာကြောင့် ၅ ရက်အကြာမှာ သူမဟာ ချားလ်ဘရေးနဲ့အတူဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံကို ခရီးစတင် ထွက်ခွာခဲ့တယ်။ ဂျာနီဗာမှာ သူမတစ်ယောက် တည်းနေခဲ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ယူအန်အဆောက်အဦ အနီးမှာ နေထိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ၁၈၅၀ ခုနှစ်မှာ အင်္ဂလန်ကို ပြန်လာပြီး လန်ဒန်က ဂျွန်ချက်ပင်မင်း အိမ်မှာပဲ အခြေချနေ ထိုင်ခဲ့တယ်။ စာရေးဆရာလည်း ဖြစ်လာပါပြီ။ သူမကိုယ်သူမ မာရီယန်အိပ်ငို တွင်စေတယ်။ ၁၈၅၁ ခုနှစ်မှာ ဂျွန်ချက်ပင်မင်း

တည်ထောင် တဲ့ ဝက်စမင်စတား ရီပူဇျာနယ်ရဲ့ လက်ထောက် အယ်ဒီတာဖြစ်လာပါတယ်။ ဂျွန်ချက်ပင်မင်းက အယ်ဒီတာ အမည် ခံယူထားပေမဲ့ ဂျာနယ်ကိစ္စအဝဝနဲ့ အဖီ က ပ ဇ် တို င် ဆောင်းပါးများ၊ အယ်ဒီတာ အမြင်စသည် သူမကပဲ တာဝန်ယူရေး သားပေးရသူ ဖြစ်တယ်။ သို့သော်လည်း ၁၉၅၂ ခုနှစ်က လက်တွဲခဲ့တဲ့ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ စာပေခရီးစဉ်က ၁၉၅၄ ခုနှစ်မှာပဲ ပြိုကွဲသွားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီခေတ် အဲဒီအချိန် တုန်းက မိန်းမစာရေးဆရာများ ရှားပါးလှတာ မဟုတ်ပေမဲ့

သူမလို မိန်းမတစ်ယောက်အနေဖြင့် စာကြည့် တိုက်လုပ်ငန်းမှာ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုရသူ မရှိ သလောက်ရှားပါတယ်။

၁၈၅၁ ခုနှစ်မှာ ဒဿနိကပညာရှင် ဂျော့ဟင်နရီလူးဝစ်နဲ့ တွေ့ဆုံပြီး အတူနေထိုင်ခဲ့ကြ တယ်။ ကလေးသုံးယောက်ရပြီးချိန်မှာ သူတို့နှစ်ဦး အတည်ပြု လက်ထပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဂျာမဏီကို သူတို့နှစ်ဦး ဟန်းနီးမွန်းထွက်ပါတယ်။ သူမအမည်ဟာလည်း မာရီယန်အိပ်ငို လူးဝစ်လို့ တွင်သွားတယ်။

သူမဟာ Feuerbach's Essence of Christianity နဲ့ Baruch Spinoza's Ethics 1856 စတဲ့ စာအုပ်များ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို ခဲ့သော်လည်း သူမတစ်သက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ခြင်း မပြုခဲ့ရသေးပါဘူး။

၁၈၇၈ ခုနှစ် ခင်ပွန်းသည် ဂျော့လူးဝစ် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၂

နှစ်မျှ အလုပ်တွင် စိတ်နှစ် လုပ်ကိုင်ရင်း သူမထက် အသက် ၂၀ ငယ်သူ ဂျွန်ခရော့စ်နဲ့ ဒုတိယအိမ်ထောင်ထူပြီး လက်ထပ် ခဲ့ရာမှာ ဟန်နီးမွန်းကာလအတွင်း ဂျွန်ခရော့စ်ဟာ နားလည်ရခက်စွာ ဟိုတယ်လသာဆောင်မှ ပြုတ်ကျ (သို့မဟုတ်) ခုန်ချပြီး ဗင်းနစ်မြို့က တူးမြောင်း တစ်ခုအတွင်း ကျဆင်းနှစ်မြုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ မသေပါဘူး။ သူတို့အင်္ဂလန်ကို ပြန်လာကြ တယ်။ ချယ်(လ်) ဆီးနေအိမ်အသစ်မှာ နေထိုင် ကြရင်း သူမ အပြင်းဖျားခဲ့တယ်။ ကျောက်ကပ် ရောဂါ၊ လည်ချောင်းရောဂါနဲ့ အသက်ရှူလမ်း ကြောင်းရောဂါတွေ ဝင်ရောက်လာကာ အသက် ၆၁ နှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။

သူမရဲ့ ကြွင်းကျန်ရစ်တဲ့ ရုပ်အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံဖို့ (ခရစ်ယာန်ယုံကြည်မှုအယူဝါဒကို ငြင်းပယ်တဲ့အတွက်) ဝက်စမင်စတာ အဘေး ဘုရားကျောင်းက ခွင့်မပြုပါဘူး။ ကား(လ်)မတ် အထိမ်းအမှတ်အုတ်ဂူအနီး အရှေ့ဟိုက်ဂိတ် သုသာန်မှာ မြှုပ်နှံခဲ့တယ်။ အလားတူ ခင်ပွန်း လူးဝစ်ကိုလည်း မြှုပ်နှံခဲ့တယ်။ (၁၉၈၀ ခုနှစ် မှာတော့ သူမနှစ်တစ်ရာပြည့်ပွဲမှာ အထိမ်း အမှတ် ကျောက်တိုင်တစ်ခု စိုက်ထူခဲ့တယ်။)

သူမကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ 'ဂျော့အီလီရော့ထ် စာသင်ကျောင်း၊ မစ်ဒင်းမတ်ချ်ဂျူနီယာ စာသင် ကျောင်းများထုထောင်ပြီး နျူနီယာတန်အင်မာ ဂျင်စီဆေးရုံကို ဂျော့အီလီရော့ထ်ဆေးရုံလို့ အမည်ပြောင်းလဲ မှည့်ခေါ်စေတယ်။ သူမရဲ့ရုပ်တု ကိုတော့ နျူနီယာတန်မြို့ နယူးဒီဂိတ်လမ်းနဲ့ ပြတိုက်အနုပညာခန်းမ စသည်တို့မှာ ထားရှိတာ တွေ့နိုင်တယ်။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ထုတ်လုပ်သူ ဂျွန်ဘရစ်ချ်ကလည်း သူမ ကွယ်လွန်ပြီးချိန်မှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်အမည်ကို ပြောင်းလဲဂုဏ်ပြု ခဲ့တယ်။

သူမရဲ့ စာရေးသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ သူမကလောင်ဟာ အလွန်သွက်လက်ချက်ချာမှု ရှိခဲ့တယ်။ Adam bede, The Mill on the Floss နှင့် Silas Marner စသည်တို့မှာ လူမှု ဝန်းကျင် ဖိနှိပ်ကန့်သတ်မှုများကို ပြောင်မြောက်စွာ တင်ပြ ခဲ့ပြီး Felix Holt, the Radical နဲ့ The Legend of Jubal စာအုပ်တို့မှာ နိုင်ငံရေးသဘော တရားများ ပြောင်ကျကျ ဝေဖန်ရေးသားခဲ့တယ်။ Middlemarch မှာတော့ ခေတ်မီဆန်းပြားတဲ့ အတွေးအခေါ်များကို ညွှန်ပြပြီး စိတ်ဓာတ်ခွန်အား မြှင့်တင်ပေးတဲ့ သဘော သက်ဝင်နေတယ်။ ၁၈၅၂ ခုနှစ် Reform Bill အကြိုကာလအတွင်း အင်္ဂလိပ်တောမြို့ကလေးတစ်မြို့မှာ မှီတင်း နေထိုင်ကြသူ ကျေးလက်ဒေသပုံစံ လူ့အဖွဲ့အစည်း အကြောင်းကို ပီပီပြင်ပြင် ရေးဖွဲ့ထားတာဖြစ်တယ်။ ကျေးလက်စာဖတ်သူများက သူမရဲ့စူးရှထက်မြက် တဲ့ အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေ၊ အတွေးရဲ့ရဲ

အရေးရဲရဲနှင့် ပိုင်နိုင်တဲ့ သရုပ်ဖော်ချက်တွေကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြတယ်။ သာမန် သူလို ငါလို နေသွားကြတယ်တဲ့ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကြားမှ သူမတွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် ယုံကြည်မှု သဘောတရား များမှာ Wordsworth နှင့်လည်း တူမျှမှုရှိခဲ့ တယ်။

သူမဟာ မိန်းမတွေရဲ့ အခွင့်အရေး မညီမျှမှု ဖိနှိပ်မှု၊ ပစ်ပယ်မှု၊ လျစ်လျူရှုခံရမှု၊ ဆုံးရှုံးမှုစတာ တို့ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ထုတ်ပြသခဲ့တယ်။ အမျိုး သမီးထုဟာ အရွယ်ရောက်လာလျှင် သမီးဘဝ၊ ဇနီးဘဝ၊ မိခင်ဘဝ၊ အိမ်ရှင်မဘဝစသည် သမားရိုးကျ ပုံစံခွက်ထဲက ရုန်းထွက်နိုင်ရမယ်လို့ ဆော်ဩထားတယ်။ သူမရဲ့စာအုပ်တွေကို ရုပ်ရှင် ရုပ်မြင်သံကြားစတာတို့မှ သင့်လျော်သလို ပြုပြင် တင်ဆက်ခြင်းဖြင့် လူထုအကြား ပျံ့နှံ့စေနိုင်ခဲ့ တယ်။ ၁၈ ရာစု မတိုင်မီကပင် အမျိုးသမီးများဟာ ကျားမတန်းတူ အခွင့်အရေး မျှော်လင့်တောင်တ ခဲ့ကြတယ်။ စွမ်းနိုင်သလောက်လည်း အခွင့်အရေး တောင်းဆို ခဲ့ကြတယ်။ ဒီလို အမျိုးသမီးဝါဒ တောင်းဆိုမှုများကို အားပေးထောက်ခံသူများ လည်း အတော်များများ ပေါ်ထွက်ခဲ့တယ်။

ပြာသုဏ်

၂၁ ရာစုမှာတော့ ကျား၊ မတန်းတူ အခွင့် အရေးတွေ ရရှိနေပြီလို့ ဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉ ရာစုနှစ် ၂၀ ရာစုနှစ် ကတည်းကပင် တော်တော် လေး အပြောင်းအလဲတွေ ရှိလာတာပါ။ ဥပမာ အားဖြင့် ဥပဒေအရ တူညီတဲ့လုပ်ခလစာများ ရရှိ ကြပါတယ်။ မိန်းမတွေရဲ့ တာဝန်ဟာ အများအား ဖြင့် အိမ်ထောင်စုတစ်ခုမှာ ကလေး မွေးဖွားခြင်း။ သူနာပြုစုရခြင်း၊ မိခင်အဖြစ် ဇနီးအဖြစ် ရပ်တည် ရခြင်း၊ အိမ်နီးချင်းများ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များ၊ ကျောင်းဆရာများစသည့် ဖြစ်တည်ခြင်း များ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းလာတယ်။ စစ်ပွဲကာလ အတွင်းမှာ အမျိုးသမီးများ အိမ်တွင်းလုပ်ငန်း သာမကဘဲ ဈေးဆိုင်ကနားများမှာ ကုန်ထုတ် စက်ရုံများမှာ အမျိုးသားများကဲ့သို့ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက် ခွင့် ရရှိလာတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ဒါဟာ အမြဲတမ်း အလုပ်ရရှိကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ စစ်ပွဲကာလများမှာပါ။ နောက်ပိုင်း မိမိတို့အိမ်တွင်း လုပ်ငန်းရှိရာကိုသာ ပြန်လည်သွားရောက်ကြရ တယ်။ စကော့တစ်ရှ် အမျိုးသမီးများမှာတော့ ၁၉ ရာစုနှစ်နဲ့ ၂၀ ရာစုနှစ်အစောပိုင်း ၁၉၈၀ ခုနှစ် တိုင် တိုးတက်မှု သိပ်မရှိလှပါဘူး။

ပြင်သစ်

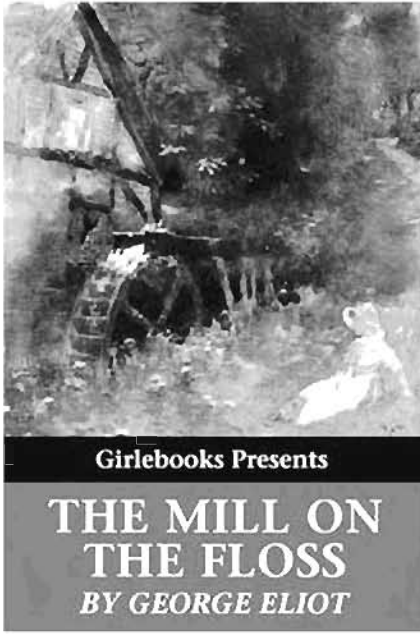
ပြင်သစ်မှာကျတော့ တူနှိုင်းမရှိလို့ ဆိုရပါ လိမ့်မယ်။ အမျိုးသမီးလေးများ စကော့လားရှစ် ပညာသင် ဆုကို ကျယ်ပြန့်စွာ ရရှိနေပါပြီ။ တက္ကသိုလ်နှင့် ညီမျှတဲ့ ဌာနတွေမှာ ပညာလေ့လာ

ဆည်းပူးခွင့်ရှိပါတယ်။ မိန်းမများအနေဖြင့် နည်း နည်းတော့ ချို့တဲ့အားနည်းမှုရှိနေသေးပေမဲ့ ပြင်သစ်လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းမှာက တော်တော် ကို စိတ်ဝင်စားမှု ရှိနေကြတာပါ။ ဒါ့အပြင် တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခွင့်ရတဲ့ ဘုရင်မများ ဟာ ကက်သလစ် ခရစ်ယန် သီလရှင်ကျောင်းများရဲ့ နာယကများလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘုရင်ပေါက်စကလေးများကို မိခင်က ရင်ခွင်ပိုက် အုပ်ချုပ်ကြရာမှာ အမျိုးသမီးများ ထိပ်ဆုံးကို ရောက်ရှိခဲ့ကြတာလည်း ရှိပါတယ်။ အရာရာကို နက်နက်နဲနဲ တွေးခေါ်တတ်သူ အဘိဓမ္မာဆရာကြီး ဂျိန်းဂျက်ကီရောက်ဆီယူက မိန်းမများရဲ့ ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ပုံ အစဉ်အလာက အိမ်တွင်းမှ လုပ်ငန်းများနှင့်သာ ဆက်စပ်သက်ဆိုင်နေတယ် ဆိုပေမဲ့ ဒါဟာလည်း ခေတ်မီလူ့ဘောင်အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခု ထူထောင်ဖို့ အမျိုးသမီးများကသာ စွမ်းနိုင်လုပ်နိုင်ခွင့်ရှိတဲ့ အခြေခံတစ်ရပ်ပဲ ဖြစ် တယ်လို့ နှစ်သိမ့်ခဲ့တယ်။ မိန်းကလေးများအတွက် ပညာသင်ကြားခွင့်ရသော်လည်း ပါတီနိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်ခွင့် မရပါဘူး။ ပြင်သစ်မှာက ဒေသ ဆိုင်ရာ စာသင်ကျောင်းကလေးများ ရှိပါတယ်။ အရင်းရှင်ဘူဂ္ဂါများက မိမိတို့ရဲ့သားယောက်ျား များကို တက္ကသိုလ်ကဲ့သို့ အဆင့်မြင့်စာသင် ကျောင်းများကို ပို့ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့အစ်မ၊ ညီမ များဟာလည်း သင်ရိုးညွှန်းတမ်း မတီကျပေမဲ့ ရေခြားမြေခြားက သီလရှင်ကျောင်းများမှာ နေခွင့် ရရှိကြတယ်။ ခေတ်မီလူ့ဘောင်အဖွဲ့ အစည်းတစ်ရပ် ထူထောင်ဖို့နှင့် အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့အတွက် စိန်ခေါ်မှုတွေကတော့ အများ ကြီးပါတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အတွက် ကတော့ အခြားရွေးချယ်စရာ လမ်းမရှိသေးပါဘူး။ အကြား အမြင် ဗဟုသုတများတဲ့ မိန်းကလေးများဖြစ်ဖို့ သူတို့ရဲ့ အိမ်တွေကနေ အလှပြင်ခန်းတွေကနေ ထွက်ခွာ ဖြတ်သန်းသွားရပါလိမ့်မယ်။

ဂျာမနီ

နာဇီတွေကတော့ မိန်ကလေးတွေဟာ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ အလုပ်အကျွေး အစေခံလို့ ပဲ ယုံကြည်သတ်မှတ်ထားတာပါ။ မျိုးပွားတဲ့ နေရာမှာ အသုံးချဖို့ပဲ ရည်ရွယ်ကြတယ်။ ကလေး မွေးဖွားပေးရမယ်။ ကြီးပြင်းအောင် စောင့်ရှောက် ပြုစုပေးရမယ်။ အစဉ်အလာအရ ဖခင်ဖြစ်သူ အိမ်ထောင်ဦးစီးအတွက် အစစ အကူအညီပေးရ မယ့်သူလို့ ယူဆထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ နာဇီတွေက သူတို့ဆင်နွှဲရန်ရှိတဲ့ စစ်ပွဲကာလမျိုးတွေမှာ မိန်းမ များကို အရေးကြီးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍအတွက် အလေးထား ပါဝင်ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ် 'ဟစ်တလာ' အာဏာရလာပြီးနောက် ဘူဂ္ဂါ လူ့မလိုင် အမျိုးသမီးတက်ကြွလှုပ်ရှားသူများ နေရာယူလာတယ်။ ၁၉၄၃ ခုနှစ် ဂျာမနီ စစ်ပြင်

တော့ မိန်းမအရေ အတွက် အများအပြား ပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေး ကဏ္ဍအတွက် တာဝန် ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ စည်း ရုံးရေးနှင့် အလုပ်ရုံ စက်ရုံများမှာလည်း တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ ထောင်နှင့်ချီတဲ့ မိန်းမ များဟာ ဒဏ်ရာရစစ် သားများအတွက် စစ် သူနာ ပြုတာဝန်ကို လည်း ယူကြရတယ်။ အထူးသဖြင့် လေ ကြောင်း တိုက်ပွဲများမှာ ဒဏ်ရာရရှိလာတဲ့ လူ နာစစ်သားများအတွက်

သာတူညီမျှ စနစ်မရှိ ဖိနှိပ်ခြင်းလို့ မြင် ကြပါတယ်။ ဟန်မင်းဆက်မှာ ထွန်းကား တဲ့ စာရေးဆရာများ ဟာ အုပ်ချုပ်ရေး ပိုင်းက အမျိုးသမီးများကို လေ့လာရာမှာ အိမ်မှုကိစ္စအဝဝကို လုပ်ကိုင်ရင်း သေ သည်အထိ မိန်းမအာဇာနည်ပီသစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြတယ်လို့ရေးသားခဲ့တယ်။

တိပဏ

သမိုင်းရာဇဝင် အထောက်အထား များအရ တိပဏရာဇဝင်ကို ကြည့်ရင် တိပဏတွေဟာ နိုင်ငံရေးအရ ပြည်ပြေး အဖြစ်နှင့်သော်လည်းကောင်း ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မှုများရှိခဲ့ပြီး ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ် မှုများလည်း ရှိနေတာပါ။ ၂၀ ရာစုနှစ် နောက်ပိုင်းကာလတွေမှာ အထူးသဖြင့် တရုတ်ရဲ့ ကျူးကျော်မှု သိမ်းပိုက်မှုကို ခုခံရင်း လွတ်လပ်ရေး ဆုံးရှုံးနေရသူများဖြစ်ပါ တယ်။ မက်ဂရိန်ဟန် (၂၀၁၀) က တိပဏ မိန်းကလေးတွေရဲ့အနေ အထားကို လေ့လာစစ် ဆေးကြည့်ရာမှာ တိပဏတော်လှန်ရေးတပ်မ တော်မှာလည်း သွေးတို့နဲ့ ညစ်ညမ်းစွန်းထင်း ခဲ့ရပါတယ်တဲ့။ တိပဏနိုင်ငံသားတွေ ချိုးနှိမ်ခံ နေရတာပါ။ မိန်းကလေးများရဲ့ ဘဝဟာလည်း အလေးထားမှု ဦးစားပေးခံရမှုမျိုး မရှိပါဘူး။ ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့တွေမှာ ကျိုးနွံစွာ ပါဝင် နေကြတာမျိုးကိုသာ တွေ့မြင်ရ ကြောင်း ပြောပါ တယ်။

ခွဲစိပ်ကုသဖို့ အများဆုံးအထောက်အကူပြု အသုံး ချခဲ့တယ်။
ဂျူးမိန်းမ ၂ သန်းကျော်ကို ရွေးထုတ်ပြီး အသက်မရှင်အပ်၊ မလိုအပ်လို့ယူဆပြီး မျိုးဖြုတ် သတ်ပစ်ကြတယ်။ (အစုအပြုံလိုက် ဟိုလိုကော့(စ်) လူသတ်မှုကိုကြည့်ပါ)

အရှေ့ဥရောပ

အရှေ့ဥရောပရာဇဝင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် နွေးကွေးနေတာမြင်ရပါမယ်။ သိပ်နီးကြားမှု မရှိ ပါဘူး။ ၁၉၄၅ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး ပညာသင် ကြားရေးစနစ်က ရပ်ရှားစတိုင် ရပ်ရှားပုံစံထင်ဟပ် နေတယ်။ ၂၀ရာစု အစောပိုင်းကာလတွေမှာမှ မိန်းမတွေအတွက် အခွင့်အရေး တောင်းဆိုမှုတွေ ပေါ်ထွက်လာတယ် ပြောရမှာပါ။ ၁၉၈၉ ခုနှစ် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ကျဆုံးပြီးချိန် ဆယ်စုနှစ်ကာလ တစ်ခုလုံး ဟန်ဂေရီအမျိုးသမီးများရဲ့ နိုင်ငံရေး အမြင် နိုင်ငံရေး အသိဉာဏ် လျှမ်းလျှမ်းတောက် ထွန်းလင်းလာတယ်။ ဆိုရမှာပါ။ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခု လုံးတိုးတက်မှု အလားအလာကောင်းပြီး ဟန်ဂေရီ အမျိုးသမီးများ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်နဲ့ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုတို့မှာ ဘာသာရပ်အလိုက် သုတေသန ပြု စူးစမ်းကြတာတွေ ရှိလာတယ်။ ဟန်ဂေရီယန် တက္ကသိုလ်များမှာ ဘွဲ့မရသေးတဲ့ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများကို လစ်ဟာမှုမရှိစေရန် ဘွဲ့ရ အဆင့်မီများဖြစ်စေရန် ကျားမ ခွဲခြားမှုမရှိရန် ဆက်လက် ခုခံနေရဆဲဖြစ်တယ်။

ရာဇဝင်သမိုင်း စတင်ခဲ့တယ်။ အလက်ဇန်းဒါး ပွတ်ရှ်ကင် ရေးသားဖော်ပြသလို ကျားမ တန်းတူ သာတူညီမျှ အခွင့်အရေး တောင်းဆိုမှုက ဆိုဗီယက်ခေတ်မှာမှ ရေပန်းစားလာသလို အမျိုးသမီး လှုပ်ရှားမှုကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလာပြီး တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလာတယ်။

ဂျပန်

၂၀ ရာစုနှစ် အနှောင်းပိုင်းတွင်မှ နိုးကြား တက်ကြွလာတယ်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် မတိုင်မီက ဆိုရင် မိန်းမတို့ရဲ့ အခွင့်အရေး ပညာသင်ကြားရေး စသည် အလေးမထားခဲ့ဘူး။ လက်ခံဖို့ ဝန်လေး နေကြတယ်။ ၁၉၂၀ ခုနှစ်လောက်ရောက်မှ ဂျပန် အမျိုးသမီးတို့ရဲ့ သမိုင်းကြောင်းရာဇဝင် စတင်ခဲ့ တယ်။ ပညာရေးနယ်ပယ် အဝန်းအပိုင်းကတော့ ကျဉ်းမြောင်းနေဆဲပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း အမျိုးသမီးထဲ က အလွတ်သဘော စာရေးသူများ ကျနယ်သမား များ အပျော်တမ်း လက်သင်သမိုင်းဆရာမ ပေါက်စကလေးများ ပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်။ ဂျပန် အမျိုးသမီးရာဇဝင်ကို ပြန်ကြည့်ရင် အမျိုးသမီး များရဲ့ အခန်းကဏ္ဍအရေးပါမှု ထိပ်ဆုံးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း အစဉ်အလာတစ်ရပ်အနေဖြင့် ထင်ရှားပါတယ်။

တရုတ်

များသောအားဖြင့် တရုတ်အမျိုးသမီးများ ဟာ တော်လှန်ရေးကာလမှာ သိသိသာသာ ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့ကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ တောနေ လူတန်းစား တွေကတော့ လက်ထပ်ပွဲဆင်နွှဲကြရာမှာ သတို့ သမီးဘက်က သတို့သားဘက်ကို ရိုးရာထုံးစံ အတိုင်း လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ တနင့်တပိုး ပေးကမ်းကြရပါတယ်။ ဒီလို ပေးကမ်းနေကြရတာ မျိုးကို ခေတ်အမြင်နဲ့ဆိုရင် တန်းတူရည်တူမရှိ

အငယ်တန်းပြည်ထောင်စု

၁၉၆၀ ခုနှစ်အထိ ပညာတော်သူ အတွေ့ အကြုံနုနယ်သေးသူ အပျော်တမ်း လက်သင် မိန်းကလေးများကို နိုင်ငံတော်တစ်ဝန်း စိုးမိုးထိန်း ချုပ်ချယ်လှယ်ခဲ့ကြသူ မင်းယောက်ျားကြီးများက မသိကျိုးကျွံခဲ့ကြလို့ မိန်းကလေးတွေ ဇွန်ဘဲနဲ့ အခက်အခဲတွေကြားက မနည်းကြီး ခုခံတိုးဖောက် ကျော်လွှားခဲ့ကြတယ်တဲ့။
၁၉၇၀ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း အိမ်မက်ဆန်စွာ အကြီးအကျယ်ပေါက်ကွဲခဲ့တယ်။ လူမှုသမိုင်းသစ် စတင်ပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်။ စွန့်ဦးတီထွင်ရွှေ့ဆောင် သူ Debourah Gray White ရဲ့ Ar 'e n' l a Woman Female Slaves in the Plantation South (1985) က ကျွန်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေးပါတီ ကျားမ တန်းတူညီမျှရေးပါတီ စသည်တို့ကို အထောက်အကူ ရစေခဲ့တယ်။ အဓိကဆိုလိုရင်း က ကျားမ မဟု လူတိုင်း လူတိုင်း လူ့အခွင့်အရေး များ တန်းတူညီမျှရေးဖြစ်ပါတယ်။

Florist

သမ္မတဟောင်း ဘုရ် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားတွေရဲ့ အမြဲတမ်းနေအိမ်

ရွေးစင်ပန်းချီကားတွေမှာ ဘုရ်မိသားစုဝင် ချစ်စရာ ခွေးလေး၊ ကြောင်လေးတွေဖြစ်တဲ့ “Boot-sie” “Duke” နဲ့ “Carl, Jr” တို့ရဲ့ ပုံတူလေးတွေလည်း ပါဝင်တယ်။ ဘုရ်ရဲ့ ကျော်ကြားတဲ့ ပန်းချီတွေထဲက ရေချိုးခန်းထဲ အခင်းအကျင်းတွေ “Self Reflection in Hard Water” နဲ့ “My Ten Toes” လည်း ပါရှိတယ်။ Crystal Bridges ပြတိုက်ရဲ့ ပြတိုက်မျိုး မာဂီဘာရဲက သမ္မတ

Rothko တို့ရဲ့ လက်ရာတွေကြားထဲ ချိတ်ဆွဲ ပြသထားဖို့ ထိုက်တန်တဲ့ ပန်းချီကားတွေ သူ့ဖန်တီးခဲ့ပါတယ်”တဲ့။ အမေရိကန် talk show “The Tonight Show” တစ်ခုမှာ show စီစဉ်သူ ဂျေးလီနီအတွက် ပုံတူကို ဘုရ်က လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါသေးတယ်။ ပီကာဆိုရဲ့ ပန်းချီကားတွေလို အဖိုးထိုက်တန်လှတဲ့ ပန်းချီကားတွေတော့ အခု မဖြစ်နိုင်သေးပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ အင်မတန် တန်ကြေးမြင့်လာပါလိမ့်မယ်လို့ လီနီကပြောပါတယ်။ ဘုရ်ဟာ ဝင်စတန်ချာချီရဲ့ ပန်းချီ အကြောင်း အက်ဆေး “Painting as a Pastime”

ကို ဖတ်ပြီးတဲ့နောက် ပန်းချီဆွဲခြင်းကို မေ့မပစ်နိုင်တဲ့ ဝါသနာအဖြစ် စိတ်ပါဝင်စားသွားခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ သူရဲ့ အနုပညာပါရမီ အစဆွဲထုတ်ပေးနိုင်မယ့် ပန်းချီဆရာမ တစ်ယောက် ငှားရမ်းသင်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ပန်းချီဆရာမက “ရှင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲလို့ မေးခဲ့တဲ့ အခါ “ရမ်းဘရန့် (ဒတ်ချ် ပန်းချီဆရာကြီး) ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပိတ်မိနေတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်က အဲဒါကို ရှာဖွေဖို့ပါ”လို့ ရယ်ရယ်မောမော ပြောခဲ့ပါတယ်။ Crystal Bridges of American Art ပြတိုက်ဟာ နယူးဂျာစီ Somerset မှာ Bachman Wilson House (Frank Lloyd Wright Usonian house) ကို ဝယ်ယူခဲ့တယ်။ ဘုရ်ရဲ့ ပန်းချီကားတွေကို အဲဒီပြတိုက်အသစ်မှာ စုဆောင်းထား ရှိမှာပါ။ ပြပွဲကို လာမယ့် ဇူလိုင် ၄ ရက်၊ မစ္စတာဘုရ်ရဲ့ ၆၈ နှစ်မြောက်မွေးနေ့မတိုင်မီ ၂ ရက် အလိုမှာ ဖွင့်လှစ်ပြသပါလိမ့်မယ်။

၄၃ ယောက်မြောက် အမေရိကန် သမ္မတဟောင်း ဂျော့ချ်ဘုရ် ကိုယ်တိုင် ဆွဲထားခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားတွေ အမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်းထားနိုင်မယ့် နေအိမ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါပြီ။ Crystal Bridges Museum of American Art ပြတိုက်တည်ထောင်သူ အလိုက်စိတ်ဝင်စားတဲ့ သတင်းထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ “ယူနိုက်တက်စတိတ် သမ္မတဟောင်းရဲ့ မူရင်းပန်းချီကား ၁၈ ကား ရှာဖွေသိမ်းထားနိုင်လိုက်တဲ့အကြောင်း ကြေညာရတာ ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့သမ္မတဟောင်းထက်သာလွန်တဲ့ အမေရိကန် artist တစ်ဦးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ပါဘူး” လို့ ဆိုလိုက်တယ်။ ပြတိုက်က ရွေးချယ်ထားတဲ့ ဘုရ်ရဲ့ လက်

ဟောင်းရဲ့ လက်ရာတွေကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချီးကျူးခဲ့ပါတယ်။ “ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် အနည်းငယ်တုန်းက မစ္စတာဘုရ်ဟာ သူ့ရဲ့ အရင်က အားထုတ်မှုသိပ်ပြီး မပါဝင်၊ သိပ်ပြီးမထူးခြားလှတဲ့ ပန်းချီဆွဲဟန်ကို နီယိုပိုစ့်မော်ဒန် ခေတ်ပြိုင် ပန်းချီပုံစံပြန်ပြီး ပြောင်းလဲဖို့ ကြိုးစားလာခဲ့တယ်။ ပန်းချီရေးဟန် ပြောင်းလဲဖို့အတွက် သူ့စိတ်ကူးအတိုင်းပဲ ဖန်တီးခဲ့တာပါ။ အနုပညာကမ္ဘာထဲမှာ Warhol နဲ့

လန်ဒန်မှာဖွင့်မယ့် ဗစ်တိုးရီးယားဘက်ခမ်းရဲ့ ပထမဆုံးဖက်ရှင်ဆိုင်

လာမယ့် ဆောင်းဦးမှာ လန်ဒန်မြို့၊ Dover Street အမှတ် ၃၆ မှာ ပထမဆုံးတစ်ဦးတည်းပိုင် စတိုးဆိုင်ဖွင့်လှစ်တော့မယ်လို့ ဗစ်တိုးရီးယားဘက်ခမ်းကကြေညာလိုက်ပါတယ်။ အဆိုတော်ဘဝကနေ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းလောကထဲ ရှင်သန်

လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဗစ်တိုးရီးယားက Women Wear Daily မဂ္ဂဇင်းကိုပြောပါတယ်။ “အချိန်ကျပြီလို့ ကျွန်မထင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ ဈေးဝယ်သူတွေကို ကျွန်မသိနေပါပြီ။ ဒီဆိုင်မှာ ကျွန်မမျက်လုံးကနေဖြတ်ပြေးဝင်လာတဲ့ တံဆိပ်ဖက်ရှင်တွေ အစစ်အမှန်မြင်တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ သွက်လက်ပျိုနုပြီး အပြတ်သားနားလိမ့်မယ်။

ခမ်းနားတဲ့ပြခန်းလေးတွေ ရှိနေတဲ့ Dover Street ဈေးကွက်ဟာ ကျွန်မတို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်တော့ဖြစ်နေမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆိုးတဲ့ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပါဘူး”တဲ့။ အကျယ်အဝန်းကြည့်လိုက်ရင် ၇၀၀၀ စတုန်းရန်းပေရှိပြီး အထပ်သုံးထပ်ပါ

ရှိတယ်။ စတိုင်အသစ်နဲ့ ခေတ်မီတဲ့ ကုန်တိုက်ပုံစံမျိုးပါ။ အဆောက်အဦကို အသစ်ပြုပြင်မွမ်းမံဖို့ ၂၀၁၂ လန်ဒန်အိုလံပစ်ပန်းခြံ ဗိသုကာပညာရှင်ဖာရှစ်ဒ်မူစာဗီကို စာရင်းပေးထားပါတယ်။ ဗစ်တိုးရီးယားရှင်းပြတာက “ဖာရှစ်ဒ်ဟာ ဖက်ရှင်ကိုချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လည်းဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မနှစ်သက်တဲ့အမြင်အယူအဆမျိုးရှိတယ်။ ကျွန်မတို့ အလွန်အမင်းရှုပ်ရှင်ထွေးထွေးတွေမလုပ်ဘဲနဲ့ ကွဲပြားတဲ့ပုံစံ ဖန်တီးကြပါမယ်” လို့ဆိုတယ်။ ခင်ပွန်းသည် ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းနဲ့ ဘရွတ်ကလင်း(၁၄ နှစ်)၊ ရိုမီယို(၁၁ နှစ်)၊ ခရစ်(၈ နှစ်) နဲ့ ၂ နှစ်အရွယ် သမီးလေးဟာ ပါဆဲငင်းတို့ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ဗစ်တိုးရီးယားဟာ အသစ်ဖွင့်လှစ်မယ့်ဖက်ရှင်ဆိုင်မှာ Victoria Beckham, Victoria Victoria Beckham ဖက်ရှင်၊ ဂျင်း၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေနဲ့ မျက်မှန်ဒီဇိုင်းစုံအပါအဝင် ရောင်းချမှာပါ။ ယူအက်စ်ဈေးကွက်အတွက်လည်း ဒီနှစ်ထဲမှာ အာရုံစိုက်နေပါတယ်” လို့ဆိုတယ်။ နောက်တစ်ဆင့်ကို တက်နိုင်ဖို့ စီးပွားရေးမှာ အလေးအနက်ထား လုပ်ဆောင်နေတဲ့ စတားတစ်ဦးပါပဲ။

သတင်းအိုတစ်ပုဒ် မဲရဲလ်စတိုပီ

အော်စကားဆန်ခါတင်စာရင်းတွေ ကြေညာခဲ့တော့ August: Osage County နဲ့ အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင်ဆုအဖြစ် Meryl Streep လျာထားခံရတယ်။ ၁၈ ကြိမ်မြောက်ဆန်ခါတင် ဆုရွေးချယ်ခံရတာပါ။ ဒီလိုချီးကျူးထောပနာပြုခြင်းတွေနဲ့ မကြာခဏ ကြုံဆုံနေရလို့ အသားကျနေခဲ့ပြီလို့ ထင်မြင်စရာရှိခဲ့ပေမဲ့ အသက် ၆၄ နှစ်အရွယ် မင်းသမီးကြီးက တုန်လှုပ်သွားဆဲပဲလို့ ဆိုပါတယ်။ အကယ်ဒမီ ဆန်ခါတင်စာရင်းတွေ ကြေညာခဲ့တဲ့မနက်မှာတော့ သူမဟာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေခဲ့သေးတာပါ။ The Ellen DeGeneres Show အမေးအဖြေမှာ စီစဉ်သူ အဲလန်ဒီဂျန်နရက်စ်ကို ဖြေပါတယ်။ “သူတို့အားလုံးက ပြောကြတယ်လေ။ အိုး ... သူမအခွင့်အရေးမရှိနိုင်ပါဘူးတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်မက သတင်းအိုတစ်ပုဒ်လေ၊ ရှင်သိတာပဲ”လို့ သူမကရှင်းပြပါတယ်။ အစီအစဉ်မှူး ဒီဂျန်နရက်စ်ကလည်း “သတင်းအို ဖြစ်နေလည်း ပါရမီပင်ကိုစွမ်းရည်အတွက် အဲဒီကိစ္စမျိုး မရှိပါဘူး။ ပါရမီဆိုတာ အိုမင်းမသွားပါဘူး”လို့ ခပ်သွက်သွက် ပြန်ပြောလိုက်တာကြောင့် တိုက်ရိုက်လွှင့်နေတဲ့ အင်တာဗျူးစောင့်ကြည့်သူတွေ အပြင်းအထန် ကောင်းချီးဩဘာပေးခဲ့ကြတယ်။ အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင်ကဏ္ဍမှာ မဲရဲလ်စတိုပီနဲ့အတူ Amy Adams, Dame Judi Dench, Sandra Bullock နဲ့ Cate Blanchett တို့လည်းပါဝင်ကြတယ်။ သူမ အံ့ဩပျော်ရွှင်ခဲ့ရပေမဲ့ နာမည်ကြီးနေခဲ့တဲ့ Saving Mr.Banks ရုပ်ရှင်နဲ့ သူမရဲ့ သူငယ်ချင်း အမ်မာသွန်မဆင် ရွေးချယ်ခြင်း မခံရတာကိုတော့ အူလိုက်သည်းလို့ ကိုဝမ်းနည်းစကားဆိုပါတယ်။ “ကျွန်မ တကယ့်ကို စိတ်ချောက်ချားခဲ့ရပါတယ်။ သူမဆိုကို ဝမ်းနည်းတဲ့အကြောင်း email စာရှည်

ရှည်ရေးခဲ့တယ်။ ကျွန်မဘယ်လိုစိတ်မကောင်းဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းကိုပေါ့။ သူမဆီက ပြန်စာရတယ်။ သူမ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပါပဲတဲ့”

ရက်ပါ Kanye West ရဲ့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ မင်္ဂလာလက်ဆောင်ဆိုတာ

အမေရိကန် hip hop အဆိုတော် ကိန်းရ် ဝက်စ်ဟာ သရုပ်ဆောင် ကင်မ်ကာဒါရီရန် အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်အဖြစ် ကြီးကျယ် ခမ်းနားတဲ့ရဲတိုက် ဝယ်ယူဖို့စီစဉ်နေပါတယ်။ Bound ၂ ရက်ပါဟာ ၇ လ သမီးလေး နေ့သ် ဝက်စ် မွေးဖွားပေးထားတဲ့ သူ့ရဲ့မိန်းကလေးအ တွက် အပြည့်စုံအလှပဆုံး အဆောက်အဦ တစ်ခု ဥရောပမှာ ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေနေပါ သတဲ့။ National Enquirer မဂ္ဂဇင်းကို ပြောတာကတော့ “ကိန်းရ်ဟာ ကင်မ်ကို တကယ့် ရဲတိုက်ပုံစံ အဆောက်အဦ မင်္ဂလာ လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးချင်နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ လူတွေ သမိုင်းကြောင်း လှန်လှော့ကြည့်ရှုပြီး ဥရောပတစ်ဝန်း ရှာနေခဲ့ပါပြီ။ ကိန်းရ်က သူ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကိုပြောနေပါတယ်။ “ကင်မ်အတွက် သိပ်ကောင်းတာ ဘာမှမရှိနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော့် ဇနီးအတွက် နန်းဆန်ဆန် လက်ဆောင်ပေးဖို့ ထိုက်တန်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် ရှာဖွေနေတာပါ” လို့ဆိုတယ်။ ရဲတိုက်မဝယ်ယူ

ခင်မှာ လော့စ်အင်ဂျယ်လီစ်၊ Bel Air က ဒေါ် လာ ၁၁ သန်းတန် မြေထဲပင်လယ်စတိုင် အိပ်ခန်း ငါးခန်းပါတဲ့ စံအိမ်ကိုပဲ အလုပ်သမားနည်းနည်း ပိုငှားကာ ဇနီးသည်အတွက် အခမ်းနားဆုံး စံအိမ်ဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်နေပါတယ်။ စံအိမ်ဆီကို ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ဖို့ကတော့ လာမယ့်နှစ်ရာသီ အထိ မဖြစ်နိုင်သေးပါဘူး။ ဗွမ်းမံပြင်ဆင်မှုတွေ စတင်ချိန်ကနေ တစ်နှစ်ကျော်လောက်အထိ ကတော့ အချိန်ယူရဦးမှာပါ။ သတင်းတွေမှာဖော်ပြ တာကတော့ စံအိမ်မှာ အထူးအိပ်ခန်း ၆ခန်း ပါရှိနေပြီး ဒေါ်လာ ၁၈၅၀၀၀ ကနေ ဒေါ်လာ ၈၀၀၀၀ အထိ အကုန်အကျခံပြင်ဆင်နေပါတယ် တဲ့။ သန့်စင်ခန်းတွေမှာ ရွှေအချပ်အပြားတွေပါ အသုံးပြုထားတယ်။ ခန့်မှန်းသူတွေက အတွင်း ပိုင်းမှာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေအတွက် ကုန်ကျ စရိတ်ဟာ စံအိမ်တန်ဖိုးထက် နှစ်ဆခန့် ရှိနေ တယ်။ လုံခြုံရေးစနစ်တစ်ခုတည်းအတွက် ဒေါ်လာတစ်သန်းကျော် သုံးစွဲထားကြတယ်လို့ ဆိုတယ်။

လီယိုနာဒိုရဲ့ အရူးအမူးနှစ်သက်တဲ့ အရာဆိုတာက

Wolf of Wall Street ရုပ်ရှင်နဲ့ ရွှေ ကမ္ဘာလုံးဆုရရှိခဲ့တဲ့ လီယိုနာဒိုဒီကာပရီယိုဟာ ဂျက်ကက်အပေါ်ဝတ်အင်္ကျီတွေကို ချစ်ခင်နှစ် သက်သူဖြစ်နေပါသတဲ့။ လီယိုနာဒိုဟာ အင်မတန်

အသုံးအဖြန်းကြီးလွန်းလှသူတစ်ဦးမဟုတ်ပေမဲ့ ဂျက်ကက်တွေဝယ်ယူရာမှာတော့ မရပ်မတန့် နိုင်အောင်၊ အမြဲပဲ မထိန်းချုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်ရ တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဝတ်အစားတွေများများ စားစားဝယ်ယူဝတ်ဆင်ဖို့လည်း စိတ်မဝင်စား ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကုတ်အင်္ကျီအသစ်တွေ ဝယ်ယူတဲ့ အခါမှာ ခံနိုင်ရည်မရှိပါဘူးတဲ့။ သူ့ရဲ့ အဝတ်ဗီရို ကြီးထဲက ရှိပြီးသား ကုတ်၊ ဂျက်ကက် အပေါ်ဝတ်

အင်္ကျီတွေနဲ့ နည်းနည်းလေး ကွဲပြား တာတွေလိုက် တာနဲ့ ဝယ်ယူဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတတ်သူပါ။ လီယို နာဒိုထံမှာ ဖြားယောင်းဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ အရာ အကြောင်းမေးကြည့်တဲ့အခါ “ဂျက်ကက်တွေ ဝယ်ယူတာ။ ဖန်စီကား၊ ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ဝယ် ယူစုဆောင်းဖို့ ဝါသနာပါသူမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့် မှာ အဝတ်အစား အများကြီးပဲရှိမနေပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဂျက်ကက်တစ်ထည်တွေ့လာခဲ့ရင်၊ အဲဒီ

ပုံစံမျိုး ကျွန်တော်မှာ ရှိထားပြီးသားပဲ။ ကော်လာ လေးစတိုင်နည်းနည်းကွဲမယ်။ ပိုပြီးရှူးညှိမယ်။ အသားက အမွှေးနုအိအိလေး ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရယူ ချင်တော့တာပဲ”လို့ ဒီကာပရီယိုက ဖြေပါတယ်။ လီယိုနာဒိုဟာ လက်ဖွာဖွာသုံးဖြုန်း ဝယ်ယူခဲ့တာဆိုလို့ သူ့ရဲ့မိခင်အတွက် အိမ်တစ် အိမ်ဝယ်ယူခဲ့တာမျိုးပဲ ရှိပါတယ်။ “ကျွန်တော့် အမေအတွက် ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ အိမ်က ကျွန်တော် ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ပစ္စည်းတွေထဲမှာ ဈေးအကြီးဆုံးပဲ။ နောက်ထပ် အမေအတွက် ပိုပြီးကြီးတဲ့ အိမ်ထပ် ဝယ်တယ်။ Warhol အိမ်ကိုလည်း ကျွန်တော် အတွက်ဝယ်ယူပါတယ်။ အဲဒါလည်း ဈေးတော့

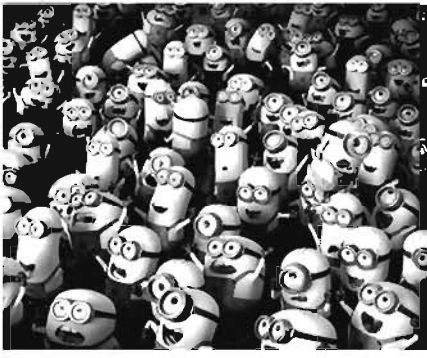
ကြီးပေမဲ့ ကျွန်တော့်အမေအိမ်က ပိုပြီးတန်ဖိုး ကြီးတယ်”လို့ ဆိုတယ်။ The Wall of Wall Street မှာ လီယိုနာဒိုဟာ ပျော်ရွှင်မှုသာပမာန

အယူအဆလက်ကိုင်ထားသူ စတော့ရှယ်ယာ ပွဲစား ကျော်ဒန်ဘဲလ်ဖော့ထံအဖြစ် သရုပ်ဆောင် ထားပါတယ်။ The Wall of Wall Street ရုပ်ရှင် နဲ့ပဲ အော်စကာဆုအတွက်လည်း ဆန်ခါတင် စာရင်း ကြေညာခံထားရပါတယ်။ အဲဒီ ၈၆ နှစ် မြောက် အကယ်ဒမီဆုပေးပွဲ(အော်စကာဆုပေး ပွဲ)ကို မတ်လ ၂ ရက်နေ့၊ လော့စအင်ဂျလိစ်၊ Dolby Theatre မှာ ကျင်းပပါလိမ့်မယ်။ အော် စကာဆုပေးပွဲမှာ သူ့ဘယ်လိုကုတ်အင်္ကျီ၊ ဂျက် ကက်ဒီဇိုင်းမျိုး ဝယ်ယူဝတ်ဆင်လာမလဲ စူးစူးစိုက် စိုက်စောင့်ကြည့်ကြရမယ်လို့ လီယိုနာဒိုရဲ့ ပရိသတ်တွေက ပြောနေကြပါတယ်။

လူကြီးလူငယ် ချစ်ခင်နှစ်သက်ကြတဲ့ Minion လေးတွေရဲ့ Despicable Me 3

Despicable Me 3 ကို ၂၀၁၇ မှာ ထုတ်လုပ်ပြသမယ်လို့ Universal က ကြေညာ လိုက်ပါပြီ။ ဒီရုပ်ရှင်ဟာ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ပြသခဲ့ပြီး ခန့်မှန်းခြေ ဒေါ်လာ ၉၃၅ သန်း(ပေါင် ၅၆၀ သန်း) ရရှိခဲ့တဲ့ Despicable Me 2 ရဲ့ နောက် ထပ်ဇာတ်လမ်းတွဲပါ။ ရုပ်ဆဲလ်ဘာရန်ဒါ၊ စတီဗ်ကူး ဂန်နဲ့ Hangover ရုပ်ရှင်တွေမှာ Mr. Chow အဖြစ်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ကန်းဂျန်းဂ်တို့လည်း Despicable Me 2 မှာ အသံသရုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ တယ်။ ရွှေကမ္ဘာလုံးဆုမှာ အကောင်းဆုံး Animation ရုပ်ရှင်အဖြစ် ဆုရရှိခဲ့ပါတယ်။ Despicable Me 2 အတွက် နေ့သားသီဆိုခဲ့တဲ့ ဖာရဲလီဝီလျမ်ရဲ့ Happy သီချင်းဟာ UK Single chart မှာ နံပါတ် ၁ နေရာမှာရှိနေပါတယ်။ Despicable Me မူရင်း ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကို ၂၀၁၀ မှာ ပြသခဲ့ပါတယ်။ Despicable Me ပထမပိုင်းမှာတုန်းက စူပါဗီလိန်ကြီးဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဂရူး(Steve Carell)ဟာ ဂရူးလို့ပဲ စူပါဗီလိန် တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ပြိုင်ဘက်ဗက်တာဆီကနေ မိဘမဲ့ ကလေးလေးသုံးယောက်ကို ကယ်ဆယ် မွေးစား လိုက်တယ်။ နောက်ပိုင်း ကလေးတွေကို သိပ် ချစ်သွားတဲ့ ဂရူးဟာ ဗီလိန်တစ်ဦးအဖြစ်မနေ

လိုတော့ပဲ ဗီလိန်ဆန့်ကျင်ရေးလိင်အသင်းကို တောင် ဖွဲ့စည်းလိုက်တာပါ။ အသင်းသားတွေ စုစည်းတယ်။ ဂရူးစုဆောင်းလိုက်တဲ့ လူစီဝိုင်းလ် (Kristen Wiig) နဲ့ ဆီလာ့စ်ရမ်စ် ဘောတွန် (Steve Coogan)တို့ကို ဗီလိန်ဆန့်ကျင်ရေးလိင် ရဲ့ ရုံးချုပ်ကိုခေါ်ဆောင်သွားတဲ့အခါ တစ်ကမ္ဘာ

လုံးအတိုင်းအတာနဲ့ ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ ပြစ်မှု တစ်ခုနဲ့ရင်ဆိုင်လာရတယ်။ ဂရူးမိတ်ဆွေတွေရဲ့ အင်အားနဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို နောက်တစ်ကြိမ် ကယ် ဆယ်ခဲ့ကြတာပါ။ အပိုင်း ၃ မှာ ပါဝင်မယ့် အသံ သရုပ်ဆောင်တွေနဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကြောင်းအသေး စိတ်ကိုတော့ ထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသေးပါဘူး။ လက်ရှိရုပ်ရှင်တွေမှာတော့ စူပါဗီလိန်ကြီး ဂရူး အဖြစ် စတီဗ်ကာရဲလ်က အသံသရုပ်ဆောင်ပါ တယ်။ ရုပ်ရှင်အသစ်မှာ ကာရဲလ်နဲ့ ခရစ်စတန် ဝစ်ဂ်တို့ ပါဝင်ဦးမလားဆိုတာလည်း အတည် မပြုနိုင်သေးပါဘူး။ ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်းမှာ Dr. Seuss' How the Grinch Stole Christmas ဆိုတဲ့ အထူးပြုလုပ်ချက်တွေ အများ ကြီးနဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ animation ကားကိုလည်း ပြသမယ်လို့ တစ်ဆက်တည်းကြေညာခဲ့ပါတယ်။

ဖြိုးဖြိုး

Gripz နှင့် Flagship ဆိုင်ဖွင့်ပွဲ ကျင်းပ

မြန်မာနိုင်ငံရှိ အရွယ်စုံအမျိုးသမီးတိုင်းရဲ့ ခြေအလှကို တာဝန်ယူပေးမည့် Gripz Flagship ဆိုင်ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဆရာစံလမ်း၌ ဇန်နဝါရီလ (၂၅) ရက်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အဆိုပါ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို အကယ်ဒမီ အိန္ဒြာကျော်ဇင်၊ ဝိုင်းစုခိုင်သိန်းနှင့် Miss International နန်းခင်ဇေယျာတို့မှ တက်ရောက်ကာ ဖဲကြိုးဖြတ်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပြီး ကမ္ဘာကျော် Shiseido မှ ဆံပင်နှင့် မိတ်ကပ်ဒီဇိုင်းများကို ပြင်ဆင်ဖန်တီး ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ Gripz ၏ ဖိနပ်အများစုကို သားရေအစစ်နှင့် ပြုလုပ်ထားပြီး လှပတင့်တယ်၍ ဝတ်ဆင်မှုအဆင်ပြေစေ

ရန် ချုပ်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ Gripz ကို အသေးစိတ်လေ့လာလိုသူများ အနေဖြင့် <http://www.gripzshoes.com> နှင့် <https://www.facebook.com/gripzshoes/info> တွင် လေ့လာနိုင်ပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဆိုင်အမှတ် (၇) ဆရာစံလမ်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေးဘေးရှိ Parkson ကုန်တိုက်၊ ဒုတိယထပ်၊ မန္တလေးမြို့၊ ၇၈ လမ်း၊ ၃၃ လမ်းနှင့် ၃၄ လမ်းကြား Diamond Plaza တို့တွင် ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

BAIC's Brand ကြေညာခြင်းနှင့် အောင်ကမ္ဘာ ကားရောင်းဝယ်ရေးစင်တာ ဖွင့်လှစ်

BAIC's Brand မိတ်ဆက်ခြင်းနှင့် အောင်ကမ္ဘာကားရောင်းဝယ်ရေးစင်တာ ဖွင့်လှစ်ခြင်း အခမ်းအနားကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့တွင် အမှတ် (၁၀၈)၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်းနှင့် နတ်မောက် လမ်းထောင့်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၌ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၁ နာရီထိ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနားတွင် BAIC A1/E Series နှင့် MZ/Wevan 40 တို့ကို မိတ်ဆက်ပြသခဲ့ကြောင်း၊ Aung Gabar Services Co.,Ltd သည် BAIC ၏ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရှိရသည်။ BAIC ကုမ္ပဏီသည် တရုတ်နိုင်ငံ မော်တော်ကားကုမ္ပဏီကြီး ငါးခုတွင် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်ပြီး BAIC ကုမ္ပဏီမှ BAIC Motor, FOTON, BAW, BBAC and BHMC, R & D အစရှိသော မော်တော်ကားကုမ္ပဏီများ ပါဝင်ပြီး spare parts ထုတ်လုပ်သော လုပ်ငန်းများလည်း ပါဝင်ကြောင်း သိရသည်။

သတင်းများနှင့် ရွက်လွင့်

ထပ်မံဖွင့်လှစ်လိုက်သည့် LOTTERIA ရဲ့ တတိယမြောက်ဆိုင်ခွဲ

LOTTERIA Store ရဲ့ တတိယမြောက်ဆိုင်ခွဲဖွင့်ပွဲကို ဇန်နဝါရီလ ၂၉ ရက်နေ့က အဆိုပါ ဆိုင်တည်ရှိရာ လှည်းတန်းလမ်းနှင့် မဟာဗန္ဓုလ လမ်းထောင့်ရှိ 'Lotteria China Town Store' မှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဆိုပါ ဆိုင်ဖွင့်ပွဲကို Lotteria ရဲ့ မိတ်ဟောင်းမိတ်သစ်များ၊ အနုပညာရှင်များ၊ ဖိတ်ကြားထားတဲ့ ဧည့်သည်များနဲ့ သတင်းမီဒီယာများမှ တာဝန်ရှိသူများ တက်ရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားမှာ Lotteria Myanmar

မှ MD ဒေါ်ဝင်းမင်းကောင်းမှ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားပြောကြားပြီး Lotteria Korea မှ တာဝန်ရှိသူများနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများနဲ့ သရုပ်ဆောင်အိန္ဒြာကျော်ဇင်တို့က ဖဲကြိုးဖြတ်ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဟမ်ဘာဂါ၊ ကြက်ကြော်အစရှိတဲ့ အစားအသောက်များကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြတဲ့ စားသုံးသူတွေအတွက် Lotteria Store က များစွာ အထောက်အကူဖြစ်စေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

Ext:124 ရဲ့ First Trip

လူငယ်ဂီတဝါသနာရှင်လေးတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဇင်မိုး၊ ထင်လင်းကျော်၊ ဖြိုးသိန်းထွဋ်တို့ သုံးဦးပါဝင်တဲ့ Ext:124 အဖွဲ့၏ ပထမဆုံးတေးစီးရီး 'First Trip' စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲကို ဖေဖော်ဝါရီလ ၆ ရက်နေ့က Orchid Hotel မှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ First Trip တေးစီးရီးမှာ ဖြိုးသိန်းထွဋ်၊ ပဲကြီးနဲ့ ဇင်မိုးတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် (Own Tune) များကို Guitar အောင်သူ၊ Bass အောင်နိုင်၊ Keyboard ကျော်ကျော်ထွန်း၊ Drum ပါဂျဲတို့က တီးခတ်ပေးထားပြီး Harmony၊ PNS, Ext Studio တို့မှာ အသံသွင်းထားကြောင်း သိရှိရပါတယ်။ ဂီတမျိုးဆက်သစ် Ext 124 ရဲ့ စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲမှာ ဂီတများအကယ်ဒမီ ဦးခင်မောင်ကြီးနဲ့ ကိုဘိုစိန်းတို့မှ မှဒီတာစကားပြောကြားပေးခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါတယ်။

သရုပ်ဆောင် အဆိုတော် ‘ပိုးအိ’ ၏ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲ

ကိုမင်းမင်းနှင့် အဆိုတော်သရုပ်ဆောင် ‘ပိုးအိ’ တို့၏ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၆ ရက်နေ့က Sedona Hotel (Grand Ballroom) ၌ ခမ်းနားစည်ကားစွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သတို့သားအရံအဖြစ် စိုးရန်အောင်နှင့် သတို့သမီးအရံအဖြစ် ရတနာမိုင်တို့က ပြုလုပ်ပေးခဲ့ပြီး အဆိုတော်အိမ်ချစ်က မင်္ဂလာပန်းကြဲပေးခဲ့သည်။ မင်္ဂလာပန်းကုံးကိုင်အဖြစ် နန်းခေးမား၊ မင်္ဂလာလက်စွပ်ကိုင်ဆောင်ပေးသူအဖြစ် အွန်ဆိုင်တို့က ကူညီပေးခဲ့သည်။ မင်္ဂလာအခမ်းအနားသို့ သရုပ်ဆောင်အကယ်ဒမီ အောင်ခိုင်၊ အကယ်ဒမီ ဝါဝါအောင်၊ ဆုကဗျာ ချစ်စုစသော အနုပညာရှင်ပေါင်းများစွာ တက်ရောက်ကြသည်။

အချစ်လွန်ရောဂါ တေးစီးရီးမိတ်ဆက်ပွဲ

အဆိုတော်သရုပ်ဆောင် 'သက်ဆုနဒီ' ၏ ပထမဆုံး တစ်ကိုယ်တော် တေးစီးရီးဖြစ်သော 'အချစ်လွန်ရောဂါ' တေးစီးရီးမိတ်ဆက်ပွဲကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်လမ်းရှိ Central Hotel တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထိုပွဲတွင် ကိုဘိုစန်း (Bo Bo Music Entertainment)၊ ဒါရိုက်တာအောင်မြတ်နှင့် သက်ဆုနဒီကိုယ်တိုင် 'အချစ်လွန်ရောဂါ' တေးစီးရီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုတေးစီးရီးအား ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင် Bo Bo Music Entertainment မှ စတင်ဖြန့်ချိမှာဖြစ်ပြီး ထိုနေ့မှာပဲ စီးရီးပရိုမိုးရှင်းပွဲကို လှည်းတန်းစိန်ဂေဟာမှာ စီးရီးတွင် ပါဝင်ခဲ့သော အနုပညာရှင်များစွာနှင့် အတူ ကျင်းပပြုလုပ်မှာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ချစ်သူများအကြိုအမှတ်တရ
Miss Silky Smooth Shampoo Love Event

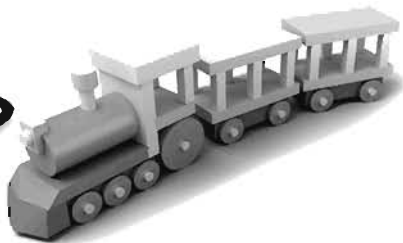
EAC ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်သည့် Miss Shampoo ၏ ချစ်သူများနေ့ အကြိုအမှတ်တရ 'အချစ်စစ်အတွက် နူးညံ့မှုအသစ် Miss' ပွဲတော်ကို ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့က Junction Square (Indoor Promotion Area) မှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အဆိုပါပွဲတော်တွင် မောင်မောင်အေး (Dream Boat) ၏ ပျော်ရွှင်စရာ ဝိမ်းအစီအစဉ်များ

နှင့် မော်ဒယ်အလှများ၊ နာမည်ကြီးတေးသံရှင်များ ဖြစ်သော ဟဲလေး၊ Bunny Phyo ၊ စန္ဒီမြင့်လွင်၊ အေသင်ချိုဆွေတို့၏ သီဆိုဖျော်ဖြေမှုများနှင့် Dancer များ၏ လှပသော ကကွက်ဆန်းများဖြင့် ဖျော်ဖြေတင်ဆက်သွားပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကတည်းက ပြည်တော်ပြန်သွားသော ဂျာမနီသားလေး Malte Jehmlich တစ်ယောက် ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီ လအရောက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာပြည်သို့ တစ်ခေါက်ထပ်မံရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါလေ၏။ 'Myanmar Meets Europe' အမည်ရ 'Music, video and cartoon' ပွဲတော်အတွက် အကြံပြု လေ့ကျင့် ရီဟာဇယ်လုပ်ရန် တွေ့ဆုံညှိနှိုင်း ဖလှယ်ရန် ဖြစ်ပါပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့
 မြန်မာပြည်
 မိုးရေတိုင်း
 အားပေးခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာနိုင်ငံမှ
ဂန္ထဝင်တီးလုံးများကို သူတို့
ဥရောပမှ Jazz ဝိုင်းနှင့်
ပူးတွဲတီးခတ်မည်ဖြစ်ပြီး
သူတို့ဌာနေ ဥရောပမြေမှ
အထင်ကရ တေးသားသံစဉ်များ
ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာ
ဆိုင်းဝိုင်းနှင့် ပေါင်းစပ်တီးခတ်
ကြမည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှ 'အောင်ပါစေ' တို့၊ 'မန်းတောင်ရိပ်ခို' တို့၊ 'ရွှေပြုံး ငွေပြုံး' တို့နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဘုရားကို အာရုံပြုကာ 'ထူးမခြားနား' သံစဉ်တေးသွားလည်း ပါဝင်တာတွေ့ရပါပေ၏။

ဤပွဲတော်ကြီးမှာ ရွှေမြန်မာဌာနေ၌ ယခုနှစ် စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာတစ်ဝိုက်မှာ ကျင်းပမှာဖြစ်ပြီး ဥရောပမှ Jazz တေးဂီတဝိုင်းနှင့် မြန်မာပြည်မှ 'ရွာစားဟိန်းတင့်' ဦးစီးသည့် မြန်မာဆိုင်းဝိုင်းတို့ ပူးတွဲတီးခတ်ကာ Malte နှင့် ကျွန်ုပ်က 'လက်တန်းအရပ်များ' ရေးရမှာဖြစ်ပြီး ငွေရောင်ပိတ်ကားပေါ်မှာ တစ်ချိန်တည်း ပြသပေးနေမှာ ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဂန္ထဝင်တီးလုံးများကို သူတို့ဥရောပမှ Jazz ဝိုင်းနှင့် ပူးတွဲတီးခတ်မည်ဖြစ်ပြီး သူတို့ဌာနေ ဥရောပမြေမှ အထင်ကရ တေးသားသံစဉ်များကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာဆိုင်းဝိုင်းနှင့် ပေါင်းစပ်တီးခတ်ကြမည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှ 'အောင်ပါစေ' တို့၊ 'မန်းတောင်ရိပ်ခို' တို့၊ 'ရွှေပြုံး ငွေပြုံး' တို့နှင့်တကွ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဘုရားကို အာရုံပြုကာ 'ထူးမခြားနား' သံစဉ်တေးသွားလည်း ပါဝင်တာ တွေ့ရပါပေ၏။

အနီ 'ဥရောပ မြန်မာ' ဂန္ထဝင်တေးသားသံစဉ်များကို တစ်သားတည်း ပေါင်းစပ်တီးခတ်နေစဉ်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် Malte တို့က ဤသံစဉ်များ အဓိပ္ပာယ်များနှင့် အပ်စပ်လိုက်ဖက်ရာရာ သရုပ်ဖော်ပုံများကို တစ်ပေါင်းတည်း ကပ်ပူးစီးဝင်ရေး ဆွဲနေရမည်ဖြစ်ကာ ထိုရုပ်ပုံများမှာ ပရိဂျက်တာမှ တစ်ဆင့် အများလူထု ပရိသတ်ရှေ့မှောက် စက္ကန်မလပ် ခံစားနိုင်ဖို့ ရောက်ရှိနေမှာ ဖြစ်ပါလေ၏။

Jazz တေးဂီတဝိုင်းမှ 'ဆိုက်ဆိုဖုန်း' ဆရာကြီး Jan Klare တို့ဂစ်တာဆရာ Francesco တို့၊ Tim တို့ကား ရောက်မလာကြသေးပါ။ Malte တစ်ဦးတည်းသာ တစ်ပတ်လောက် ကြိုတင်ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး အတူတူ ပူးတွဲရေးဆွဲရမည့် စတီးစားပွဲပုံဆွဲခုံအတွက် ဒီဇိုင်းပုံကြမ်းကိုပြကာ စတီးဆရာများနှင့် အပ်ဖို့ရာ လိုက်လံညှိနှိုင်းကြရပါ၏။ သို့ပေသော်ငြား သွားရောက်အပ်နေရာ စတီးဆရာများကား ကျွန်ုပ်တို့လို ချင်သည့် သီးသန့်စားပွဲခုံပုံစံကို အလုံးစုံနားလည် သဘောမပေါက်ကြလေသည့်အတွက် နောက်ဆုံးမှာ စက္ကန်မလပ် အလုပ်များနေသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောင်တော် ဒေါက်တာခိုင်သန်းရှိရာ ၆ မိုင်ခွဲမှ သူ၏ Standard House ဂေါက်ပစ္စည်းဆိုင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါပေတော့၏ ခင်ဗျာ။

'ဆရာခိုင်' ကား စားပွဲခုံပုံကြမ်းကို စေ့စေ့ငင ကြည့်ရှုပြီးသည့်နောက် တောက်လျှောက်ဆိုသလို 'ခလုတ်' ထိုထိုကို နှိပ်လိုက်လေရာ စတီးဆရာ၊ လက်သမားဆရာတို့မှာ များမကြာမီရောက်ရှိလာပြီး အနီ 'ဝမ်းတေဘယ်' ကိစ္စကြီးကား ပြီးပြတ်ပါလေတော့၏။ ၂ ရက်အတွင်း ချက်ချင်းဆိုသလို ရရှိကာ လိုချင်သည့်ပုံစံနှင့် တစ်ထပ်တည်းသာ ရပါလေတော့၏။ စတီးလက်သမားဆရာများကား ပစ္စည်းဖိုးသာသာလောက်သာ ယူခဲ့ပြီး 'လက်ခ'

မယူ မေတ္တာသက်သက်ဖြင့်သာ ကူညီခဲ့ပါပေ၏။ ဒေါက်တာခိုင်သန်းကား ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘီယာချောင်းစီးတောင်မှ တိုက်၍ လွှတ်လိုက်ပါပေ၏။

အနီ စတီးစားပွဲကြီးကို တက္ကစီနှင့် သယ်ဆောင်ကာ ကျွန်ုပ်၏ စမ်းချောင်းအရပ် အိမ်ဂေဟာ ထိပ်ဆုံးထပ်ဆီသို့ နှစ်ဦးသား မကာပင့်ကာ တင်ဆောင်လာခဲ့ပြီး အိမ်ဧည့်ခန်းအတွင်းမှာ နေရာချရပါလေ၏။ ပြီးသည်နှင့် Malte ဂျာမနီမှ ပြုလုပ်ယူဆောင်ခဲ့ရာ ပုံဆွဲဘုတ်ပြား၊ ပရိဂျက်တာနှင့် ကင်မရာငယ်တို့နှင့် တကွ Laptop နှင့် ချိတ်ဆက်စရာအဖြာဖြာကိုလည်း တစ်ခါတည်းပင် ဆင်ယင်တပ်ဆင်ခဲ့ကြပါပေ၏။

Malte မှာ မနက်အိပ်ရာက ထတာနှင့် သူတည်းခိုရာ ဗိုလ်မြတ်ထွန်းလမ်း ဟိုတယ်မှနေ၍ ဘတ်စ်ကားကို စီးလာကာ မြေခိုကုန်းမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့ နေ့စဉ် နေ့စဉ် ရောက်လာကာ ဆိုခဲ့ပါ 'မြန်မာဥရောပ' တေးသွားသံစဉ်နိမိတ်ပုံများနှင့် လိုက်ဖက်ရာရာ အပ်စပ်ရာရာ ရုပ်ပုံအဖြာဖြာကို အသေအချာ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခဲ့ကြပါပေ၏။ ဤတစ်နာရီစာ ကျင်းပမည့် 'ကွန်းဆပ်' ထဲမှာ နိုင်ငံတော်တို့၏ ကြီးမားသည့် အပြောင်းအလဲနှစ်ကြီးများလည်း တစ်ခန်းပါလေရာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် '၈၈' ခုနှစ်ပါပြီး ဂျာမနီအတွက်မူ '၈၉' ခုနှစ်ပုံရိပ်များ ပါဝင်ပါလေ၏။

တီးဝိုင်းဆရာ 'Jazz မဟာ' တို့ ရောက်ရှိလို့ မလာသေးသည့် ကာလအတွင်း Malte နှင့် ကျွန်ုပ်မှာ မနက်မိုးလင်းမှ ညမိုးချုပ်၍ သန်းခေါင်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ဂေဟာမှာ အချိန်ပြည့် လေ့ကျင့်ကြရပါပေ၏။ ခဏတစ်ဖြုတ်နားကြသည့် အချိန်မှာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွား၊ အင်တာနက်ဆိုင်သွား တစ်ခါတစ်ခါ ဘီယာလေးတစ်ခွက် နှစ်ခွက်လောက် သောက်ကာ အမောဖြေကြရပါပေ၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်ရက်မှာ Malte က ဒီကနေ့ နေ့တစ်ပိုင်းလောက် လေ့ကျင့်ပြီးလျှင် နားလိုက်ကြကာ ရန်ကုန်မြို့တစ်ပတ် မြို့ပတ်ရထား စီးချင်ကြောင်း တောင်းဆိုလာပေရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဘူတာရုံသို့ ချီတက်လို့သာ လာခဲ့ရပါပေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့နေအိမ်မှနေ၍ လမ်းလျှောက်လာခဲ့ကြရာ များမကြာမီအချိန်အတွင်း 'ကြည့်မြင်တိုင်' သမိုင်းဝင် ဘူတာရုံသို့ ရောက်ရှိလို့ လာခဲ့ပါပေတော့၏။ ကျွန်ုပ်ကား 'ဘတ်စ်ကား' နှင့်သာ နှစ်ပါးသွားနေခဲ့သည်မှာ ကာလရှည်ကြာပြီဖြစ်သည့်အတွက် အနီ ဘူတာရုံများနှင့် ကင်းကွာနေခဲ့ပေရာ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုလက်မှတ် ဘာညာကိစ္စ အဖြာဖြာကို မမှတ်မိခဲ့ပါပေတော့ပေ။

ဘူတာရုံမှ လက်မှတ်ပေါက်မှာ စုံစမ်းသမှု ပြုလေရာ နောက်ထပ် ၁၅ မိနစ်အတွင်းမှာ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးဘက်မှ ထွက်ခွာလာနေသည့်

မြို့ပတ်ရထားကို ကျွန်ုပ်တို့ စီးရမှာဟု ဆိုပါလေ၏။ သို့ဖြင့် လက်မှတ်ဝယ်ဖို့ ကျွန်ုပ်လုပ်လေရာ ကျွန်ုပ်ဆာသော်ဒိုးအတွက် မြန်မာငွေကျပ် ၂၀၀ တိတိဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားသား Malte အတွက် 'ဝမ်းဒေါ်လာ' ဟု ဆိုပါလေ၏။

ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ။ . . . သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏အိပ်ကပ်ထဲမှာ ဒေါ်လာငွေများ ရှိလိုချင်ပြီး ရှာဖွေပါလေသော်လည်း တစ်ရွက်တစ်လေမှ ထွက်မလာလေရာ Malte ကိုမေးသော် သူ့ထံမှာလည်း မြန်မာပိုင်ဆိုင်ထားသော ငါးဆယ်တန်မှအစ ငါးထောင်တန်များအထိ အပြည့်ရှိနေသော်ငြား 'ရွှေမြန်မာငွာန' တွေသည် ခြေကြိုက် အနီအစိမ်းခေါ် ဒေါ်လာကားနထွ်ပါပေ။

“ဆရာသမားရေ . . . ကျုပ်တို့ တူတာတွေမှာ နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်ဆိုရင် ဒေါ်လာနဲ့ပဲ ပေးဆောင်ရတယ်ခင်ဗျ”

“ကဲ ကဲ ဟုတ်ပါပြီ ဆရာသမားရယ် အခု ကျွန်ုပ်တို့ဆီမှာ အဲဒီဒေါ်လာတစ်ပြားမှ ပါမလာတော့ အခု ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ”

“အဲ . . . ဒါဆိုလည်း ရပါတယ်ဆရာ။ ကိစ္စရရှိပါဘူး။ ဒီနေ့ပေါက်ဈေးနဲ့ တွက်ပြီး မြန်မာငွေပဲ လက်ခံရတော့မှာပေါ့ဗျာ”

“ကျေးဇူးပါဗျာ ကျေးဇူးပါဗျာ”

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်၏ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ကျွန်ုပ်အတွက် ၂၀၀ ကျပ်နှင့် Malte အတွက် ၁၀၀၀ တန်တစ်ရွက်ကို တစ်ပေါင်းတည်းထုတ်ကာ အနီဘူတာလက်မှတ်ရောင်း ဆရာသမားအားပေးလိုက်ပါပေတော့၏။ ထိုအခါ ၎င်းလက်မှတ်ရောင်းအာစရိမှာ နောက်ထပ် စကားဆိုလာပြန်ပါလေတော့၏။

“၁၂၀၀ ပဲ ရှိသေးတယ်ဆရာ ၂၀၀ လိုသေးတယ်”

“ဘယ်လို ဘယ်လို အဲဒီမှာ ကျွန်ုပ်အတွက် ၂၀၀ နဲ့ သူ့အတွက် ၁၀၀၀ လေဗျာ။ ပြည့်နေသားပဲ ဥစ္စာ”

“လိုနေသေးတယ်ခင်ဗျ။ တစ်ဒေါ်လာကို ၁၂၀၀ ကျပ်နဲ့ တွက်ပေးရမှာ”

“ဗျာ ဘယ်လို၊ ဒီကနေ့ ဒေါ်လာပေါက်ဈေးဟာ ၉၈၈ ကျပ်ပဲ ရှိတဲ့ဥစ္စာ။ အခု တစ်ထောင်ထောင် ပေးထားတဲ့ဟာကို”

ထိုအခါ အနီဘူတာစာရေးများက မျက်လုံးများ မှေးစင်း၍ ပြုံးကာ ပြုံးကာဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ကာ သူတို့ သူတို့ သူတို့၏ လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့် တကွ လုပ်ရကိုင်ရာ ကိစ္စအဝဝကို ရှင်းလင်းပြောဆို ဖွင့်ဟခဲ့ပါပေတော့၏လေ။

“ဆရာသမား ပြောသလို ဒေါ်လာ ဒီကနေ့ ပေါက်ဈေးဟာ ၉၈၈ ကျပ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် . . . ဘာဖြစ်လို့”

“ဟုတ်တယ် ဆရာသမား။ ကျုပ်တို့က

အခြား နေရာကိုသွားပြီး အဲဒီဒေါ်လာ ပြန်ဝယ် ထည့်ရမှာ ၂၀၀ ကျပ်ပိုယူတာ ခရီးစားရိတ် ဆိုပါတော့ဆရာရယ်”

“အင်း ဟုတ်ပါပြီ ဟုတ်ပါပြီ။ ရှင်းပါပြီ ရှင်းပါပြီ ကဲ ရော့ ရော့ နောက်ထပ် ၂၀၀”

ဤသို့ အားဖြင့် မြန်မာဆာသော်ဒိုးမှာ 'နှစ်ရာ' နှင့် ကိစ္စပြီးလေပြီး ဂျာမနီ 'ဗိုင်းတန်' မှာ 'တစ်ထောင်နှစ်ရာကျပ်' နှင့် နိဂုံးချုပ်ကာ မြင်းသတ္တဝါတစ်ကောင် ခုန်းဆိုင်းပြေးလွှားနေသည့် အလား ရန်ကုန်စပယ်ရှယ် မြို့ပတ်ရထားပေါ်မှာ ပျော်ပျော်ကြီး မောမော်ကြီး စီးနင်းလိုက်ပါခွင့် ရခဲ့ပါလေတော့၏။

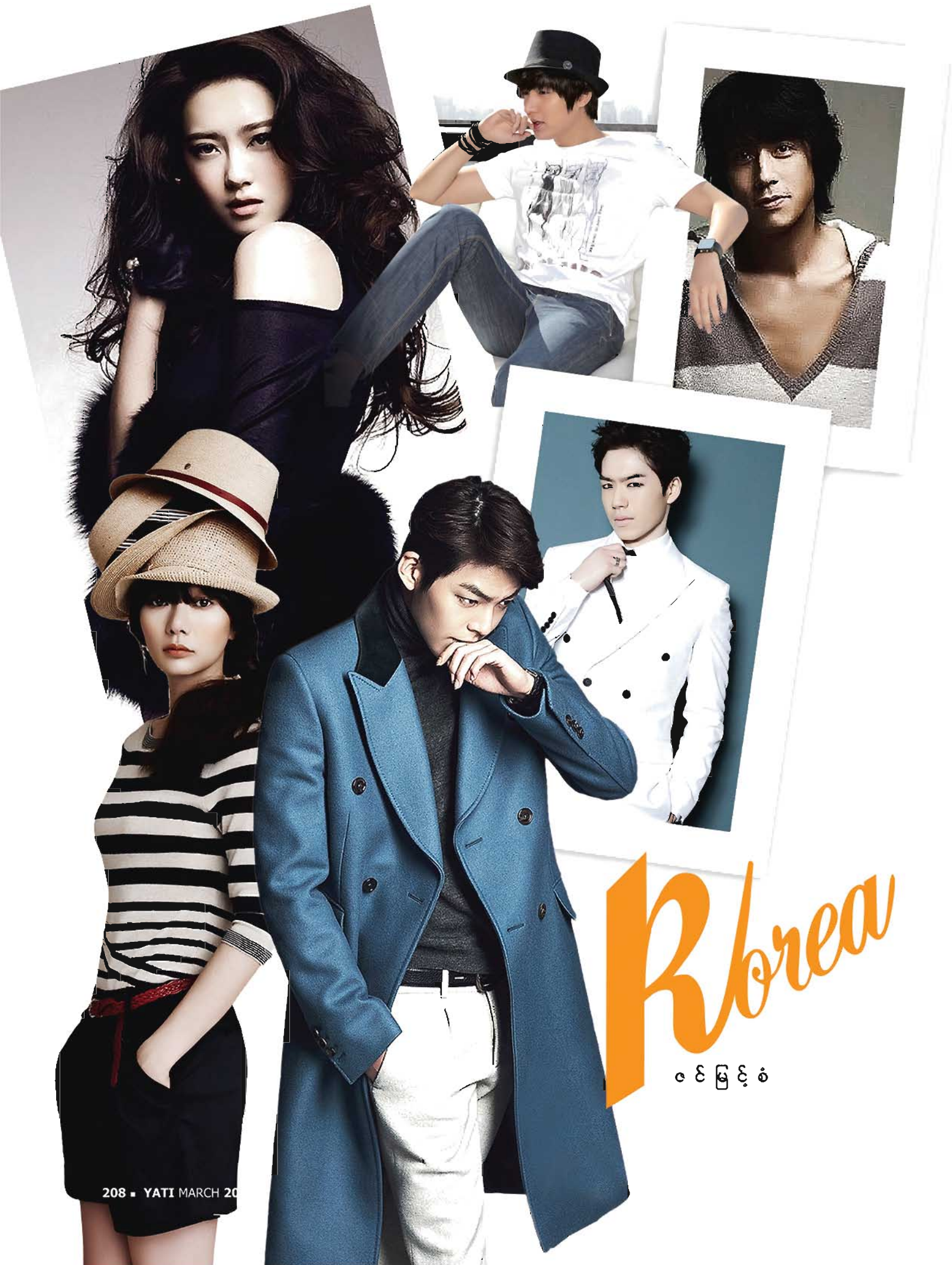
ကျွန်ုပ်အတွက် လက်မှတ်ကလေးပေါ်မှာ သေသေချာချာ ရိုက်နှိပ်ထားသည်ကား ၂၀၀ ကျပ် ဖြစ်ပါလေ၏။ Malte ၏ ရထားလက်မှတ်ဘောက်ချာဖြတ်ပိုင်းအား အမှတ်မထင် ယူကြည့်မိလေရာ 'ကျသင့်ငွေ' နေရာမှာ '၁၀၀၀' ကျပ် တိတိဟုသာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါလေတော့၏ခင်ဗျာ။

ပြုံးရယ်နေသော Malte ထံမှ အမှတ်မထင် စကားလုံးအချို့ ထွက်ကျလို့ လာလေရာ ကျွန်ုပ်မှာ သူ၏ ဗမာစကား အသုံးအနှုန်းကိုက်ညီမှု စွမ်းရည်ကို အံ့ဩချီးကျူးဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူခဲ့ရပါလေတော့၏။

“၂၀၀ က လက်ဖက်ရည်ဖိုးပေါ့”

ဆာသော်ဒိုး

Korea

ကင် ဇွန် ၈

ကင်မ်ဂျူးဘင်နဲ့

အောင်မြင်မှုသက္ကရာဇ်များ သို့မဟုတ် ၂၀၁၃ ပြီးတော့ ၂၀၁၄

၂၀၀၉ ခုနှစ်ကစလို့ prett-a-porter and Seoul Fashion Week များရဲ့ ယနေ့တိုင် မော်ဒယ်လုပ်နေတဲ့ ကိုရီးယားမင်းသားတစ်လက်ကတော့ ကင်မ်ဂျူးဘင်ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်ကစလို့ ဖက်ရှင်မော်ဒယ် ယိုးကျီအန်းနဲ့ ချစ်ကြိုက်နေသူဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ A Gentleman's Dignity ဇာတ်ကားမှာ မင်းသားကြီးများနဲ့အတူ Kim Dong Hyub နေရာက ပါဝင်ထားသလို To the Beautiful You မှာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး School 2013 နဲ့ ၂၀၁၃ ကိုသိမ်းပိုက်နိုင်တဲ့ ကိုရီးယား အနုပညာရှင်ဖြစ်လာပြီးတဲ့နောက် ယနေ့နာမည်ကြီးနေတဲ့ The Heirs ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွဲမှာပါ သရုပ်ဆောင် ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်များမှာလည်း ပါဝင်သရုပ်ထားသူဖြစ်ပြီး Coca Beer, K-Food, Samsung Securities, Gatsby စတဲ့ ကြော်ငြာများနဲ့လည်း လူသိများပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ဆု ၃ ဆုဆွတ်ခူးထားသလို ဒီနှစ်မှာလည်း 9th Asia Model Festival Awards ကနေ အာရှငွေကြယ်ပွင့်ဆုကို ပူပူ နွေးနွေးဆွတ်ခူးထားပါတယ်။ The Technicians ရုပ်ရှင်ကတော့ ဒီနှစ်မှာထွက်လာတဲ့ သူပါဝင်တဲ့ ရုပ်ရှင်ဖြစ်ပြီး သူ့ကိုနာမည်ပိုကျော်စေမယ့် ကားလို့ယူဆနိုင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ facebook စာမျက်နှာ အညွှန်းကတော့ <https://www.facebook.com/KimWooBin.net> ဖြစ်ပါတယ်။

ဇာတ်လမ်းကို ဂရုစိုက်ရွေးပြီးမှ သရုပ်ဆောင်တော့ မယ့် ပေါ်ပြူလာမင်းသမီး ဂိုအာရာ

၂၀၀၄ ရဲ့ပေါ်ပြူလာကိုရီးယားမင်းသမီး ဖြစ်လာဖို့ ခန့်မှန်းထားခံရတဲ့ ကိုရီးယားနဲ့ ဂျပန် ကုမ္ပဏီနှစ်ခုရဲ့ မော်ဒယ်နဲ့သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ ဂိုအာရာဟာ အသက် ၂၃ နှစ်ရှိ အောင်မြင်နေတဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်တစ်ပွင့်ဖြစ်ပါတယ်။ အရပ် ၅ ပေနဲ့ ၇ လက်မရှိပြီး ချောင်အန်းတက္ကသိုလ်ကနေ Theater ဘာသာရပ်နဲ့ Bachelor Degree ရယူထားပါတယ်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်ကစလို့ အနုပညာလောကထဲရောက်လာခဲ့ပြီး သရုပ်ဆောင်လုပ်ခဲ့ပေမဲ့ ပရိသတ်များရဲ့နှလုံးသားကို သူ့သိမ်းပိုက်နိုင်စေခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားကတော့ Answer Me 1994 ဆိုတဲ့ မနှစ်က သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကား ဖြစ်ပါတယ်။

Genghis Khan: To the Ends of the Earth and Sea, Subaru စတဲ့ သူ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဂျပန်ဇာတ်ကားများကလည်း အာရှတစ်လွှား အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဇာတ်ကားအရေအတွက် ခပ်များများ သရုပ်ဆောင်ရသေးပေမဲ့ Model of the Year (2008), Mnet's 20 Choice: Barbie Girl (2007), Andre Kim: Best New Star Award (2007) တို့အပါဝင် အခြား ၄ လေးဆုကိုပါ ရရှိထားတဲ့ ဂိုအာရာဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလို သရုပ်ဆောင်သက် ၁၀ နှစ်လောက် ရှိလာတဲ့အခါမှာတော့ သူက ဇာတ်ရုပ်တွေ ဂရုစိုက် ရွေးချယ်တော့မယ်လို့ ပြောလာပါတယ်။ 'Reply 1994' နဲ့ နာမည်ကြီး လူကြိုက်များလာပြီးတဲ့နောက် ကမ်းလှမ်းမှုတွေများလာပေမဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ဂရုစိုက်ကြည့်ပြီးမှ သရုပ်ဆောင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တော့မယ်လို့ ပြောလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

Jim Sturgess နဲ့ တွဲနေတာကို လူတွေစိတ်မဝင်စားရင် ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုတဲ့ ဘေးဒီးနာ

ရုပ်ဆွဲသလောက် သရုပ်ဆောင်လည်းကောင်း လူကြိုက်လည်းများတဲ့ ကိုရီးယားကဟိုမင်းသမီးလေဆိုရင်တော့ ဘေးဒီးနာကို ပြေးမြင်မိမှာပါ။ မင်းသမီးဘေးဒီးနာနဲ့ အင်္ဂလိပ်မင်းသား Jim Sturgess တို့ဟာ ဒီနှစ်မှာ ကိုရီးယားဒရာမာစတားစုံတွဲဖြစ်လာမလားလို့ ခန့်မှန်းချက်များထွက်ပေါ်နေပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ Cloud Atlas ဆိုတဲ့ ဇာတ်ကားမှာ အတူသရုပ်ဆောင်ရင်း ရင်းနှီးရာက အတွဲများလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ Jim Sturgess က ကိုရီးယားကိုလာရင် ဘေးဒီးနာကိုတွေ့သလို သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကယ်လီဖိုးနီးယားမှာလည်း လက်ချိတ်ပြီး လျှောက်လည်နေတာကို သတင်းများမှာ ပုံများနဲ့ ဖော်ပြခံခဲ့ရပေမဲ့လည်း ချစ်သူတွေဖြစ်နေပြီလားဆိုတာကိုတော့ သူတို့နှစ်ယောက်က ဖြေဖို့ ငြင်းဆန်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေပါလို့

ဆိုနေပေမဲ့ လက်ချင်းချိတ်ပြီး ဓာတ်ပုံတွေအရိုက်ခံနေကြတဲ့ အပြင်ပြီးခဲ့တဲ့တရုတ်နှစ်သစ်ကူး ကာလမှာ Jim Sturgess က ကိုရီးယားကိုလာတုန်းကလည်း အတူ လျှောက်လည်ခဲ့တဲ့ ဒီစုံတွဲကို ပရိသတ်က စိတ်ဝင်စားကြပေမဲ့ သိပ်စိတ်မဝင်စားကြရင် ကျေးဇူးတင်မိမှာပါလို့ ဘေးဒီးနာက တုံ့ပြန်လိုက်လေရဲ့။

စဉ်ဆက်မပြတ်တဲ့ အောင်မြင်မှုများနဲ့ လီမင်ဟို

လီမင်ဟိုဆိုတာ အာရှတစ်လွှားက ပရိသတ် အတော်များများ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ မင်းသားဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ကံကောင်းမှုနဲ့ စန်းရှိုမှု ဟာလည်း F4 မင်းသားအဖြစ် ပေါ်ထွက်လာပြီး တဲ့နောက် ဆက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လို့ပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့လက Taobao မှီတိုင်းပလတ်ဖောင်းရဲ့ အွန်လိုင်းဈေးကွက်အတွက် တရားဝင်မော်ဒယ်လည်း ဖြစ်လာခဲ့သလို ကိုရီးယားလေကြောင်း Jeju Air ရဲ့ မော်ဒယ်လည်း ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ယခင်က အဲဒီလေကြောင်းလိုင်းရဲ့

ပရိုမိုးရှင်း မော်ဒယ်များအဖြစ် Big Bang က ဆောင်ရွက်ဖူးပါတယ်။

ယခုလည်း ဆက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အာရှမှာ ရေပန်းစားနေတဲ့ လီမင်ဟိုရဲ့ ပေါ်ပေါက်လာမှုကြောင့် သူတို့လေကြောင်းလိုင်းနဲ့ ခရီးသွားသူတွေ ပိုမိုရလာနိုင်တာကြောင့် လီမင်ဟိုကို နွေဇွဲတာလို့ Jeju Air က ဆိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် သူဟာ အသက် ၂၀ ကနေ ၄၀ အောက်အရွယ် အာရှ ပရိသတ်များရဲ့ ကြွယ်ပွင့်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

ဖခင်ဖြစ်လာတော့မယ် ဟန်ဂျယ်ဆော့

ဖန်ခြေနင်းနဲ့ ယမင်းရွှေစင် (ခေါ်) Glass Slipper ခေါ် ဇာတ်လမ်းတွဲလေး ကို ကြိုက်ခဲ့ကြသူတွေအဖို့ ဂျန်ဂျယ်ဟော့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ မင်းသား ဟန်ဂျယ်ဆော့ကို မှတ်မိကြမယ် ထင်ပါတယ်။

သူဟာ All about Eve, Four Sister, Lobbyist ဇာတ်ကားများနဲ့ပါ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မင်းသားတစ်လက်ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၀ ခုနှစ်ကတည်းက မင်းသမီးပတ်ဆို့မီနဲ့ ချစ်သူတွေပါ။ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ လက်ထပ်ခဲ့ပြီး နှစ်ကုန်ပိုင်းလောက်မှာ သူတို့ရဲ့ရင်သွေးလေးရှိနေပြီလို့ ကြေညာခဲ့တဲ့ အတွက် ၂၀၁၄ မှာတော့ ဂျယ်ဆော့ဟာ ဖခင်ကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လာတော့မှာပါ။

သူဟာ နာမည်ဆိုး အနေနဲ့တော့ မင်းသားဆောင်ဆန်ဟွန်း၊ ဂျန်ဟွတ်တို့လို ဆေးစစ်မှုကျအောင် လာဘ်ထိုးပြီး စစ်မှုထမ်းရအောင် လုပ်ဖူးတာမျိုးရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်မှုထမ်းခဲ့ရပြီး ၂၀၀၆ မှာတော့ စစ်မှုထမ်းခြင်း ပြီးဆုံးခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၈ နဲ့ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အကြား ကားရိုက်ပြတ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၂ မှာတော့ Ohalala Couple နဲ့ Immeral Clase ဒရမ်မာဇာတ်ကားများမှာ နောက်ဆုံး ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားပြီး ၂၀၁၃ မှာ ရုပ်ရှင်ကားကြီးဖြစ်တဲ့ Our Heaven မှာ ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ ထူးချွန်ဆု ၂ ဆု ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး လက်ရှိ အသက်ကတော့ ၄၀ နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။

င်မြင့်စ

ကျောင်ဟွန်းနဲ့ ယူဘီတို့ ချစ်သူအဖြစ် ကောလာဟလကို ငြင်းဆို

ကိုရီးယား မင်းသား၊ မင်းသမီးများရဲ့ ချစ်ရေးချစ်ရာ သတင်းများကလည်း စဉ်ဆက်မပြတ် ကောလာဟလတွေ ထွက်လာလိုက်တယ် မဟုတ်ကြောင်း ကာယကံရှင်များ ငြင်းလိုက်၊ မှန်လျက်နဲ့ ငြင်းမိကြတဲ့ စတားစုံတွေက ပရိသတ်ကို တောင်းပန်လိုက်နဲ့ ရိုးအီလာ မတတ်ဖြစ်တဲ့တိုင် အောင်သူတို့နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အလားတူသတင်းတွေက ထွက်နေတုန်းပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့လက လီမင်ဟိုချစ်သူရနေပြီဆိုတဲ့ သတင်းကြောင့် သတင်းထွက်ခဲ့တဲ့ စတားနှစ်ဦးစလုံးက စိတ်ဆိုးကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးတဲ့နောက် SHINEE အဖွဲ့ရဲ့ ကျောင်ဟွန်းနဲ့ မင်းသမီးလီယူဘီတို့ရဲ့ ချစ်သတင်း ကောလာဟလကလည်း ပြန့်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ သူတို့ကလည်းတရင်းတနီး ချစ်သူငယ်ချင်းများသာဖြစ်ကြောင်း ငြင်းဆိုလိုက်ကြပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ နေထိုင်သွားလာမှုက သိပ်တရင်းတနီးရှိလွန်းလို့ ဒီသတင်းတွေ ထွက်လာတာ

ဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ ချစ်သူတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူးလို့ သူတို့ရဲ့ အေဂျင်စီတွေက ဆိုပါတယ်။

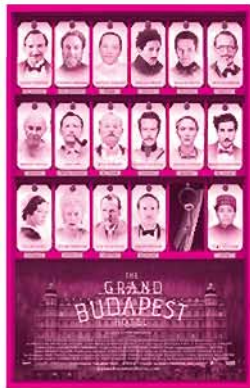
လီယူဘီဟာ မင်းသမီး Kyeon Mi - ri ရဲ့ သမီးဖြစ်ပြီး The Innout Man, Gir Family Back ဇာတ်ကားများရဲ့ ဇာတ်ပို့မင်းသမီးအဖြစ်နဲ့ သရုပ်ဆောင်ဘဝကို ရောက်လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်ဟွန်းကတော့ SHINEE အဆိုတော်အဖွဲ့ရဲ့အဖွဲ့ဝင် အဆိုတော် မော်ဒယ်၊ သီချင်းရေးဘက်စုံရသလို SM The Ballad ရဲ့ ဘဲလေးအကအဖွဲ့ဝင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

FILM

F E E L I N G

မြို့ | ။ မြို့ | ။

The Grand Budapest Hotel

Comedy / Drama
Fox Searchlight Pictures

- ဒါရိုက်တာ * Wes Anderson
- ထုတ်လုပ်သူ * Wes Anderson, Jeremy Dawson, Steven M. Rales, Scott Rudin
- ဇာတ်ညွှန်း * Wes Anderson
- ဝတ္ထု * Wes Anderson, Hugo Guinness
- သရုပ်ဆောင်များ * Saoirse Ronan, Jude Law, Ralph Fiennes

၁၉၂၀ ပြည့်ကာလ စစ်မီးတွေ တောက်လောင်နေဆဲအချိန် ဥရောပက နာမည်ကြီး ဟိုတယ် Grand Budapest Hotel မှ အဖြစ် အပျက်တွေကို ပြန်ပြောင်းပြောပြနေတယ်။ ဟိုတယ်ရဲ့တာဝန်ခံ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် လျှို့ဝှက်နက်နဲ၊ ခန့်မှန်းရခက်ခက် ဂူးစတပ်ဗ်အိတ်ချ် (Ralph Fiennes) ရဲ့ စွန့်စားခန်းတွေပါ။ ဂူးစတပ်ဗ်အိတ်ချ်ဟာ သူ အင်မတန်ယုံကြည်သွားတဲ့ ဧည့်ကြိုလူငယ်လေး ဒီးရိုမူစတာဟာ (Tony Revolori)ကို လူကလေး ပန်းသီးနှင့်အတူ ဆိုတဲ့ ပန်းချီကားကို အမွေပေးလိုက်တယ်။ ဂူးစတပ်ဗ်နဲ့ ချစ်ဇာတ်လမ်းတွယ်ရစ်နေသယောင် အနေအထားရှိတဲ့ အမျိုးသမီးကြီး မက်ဒီမ်းဒီ (Tilda Swinton) သေဆုံးသွားခဲ့ပြီးတဲ့အချိန်မှာ ပန်းချီကားကို လွှဲပေးလိုက်တာပါ။ အမျိုးသမီးကြီး သေဆုံးတာ ရိုးရိုးလေးပဲ မဟုတ်ခဲ့ဘူး။ အသတ်ခံ ရလိုက်တာဆိုတော့ ရဲတွေရဲ့ သင်္ကာမကင်းဖြစ်မှုတွေက ဂူးစတပ်ဗ်အိတ်ချ်ဆီ တန်းတန်း မတ်မတ်ကြီး ရောက်လာကြတယ်။ ဒီးရိုမူစတာဟာနဲ့ သူ့ရဲ့ အချစ်ကလေး အက်ဂ်သာ(Saoirse Ronan) တို့က ဂူးစတပ် ပုန်းကွယ်ဖို့ နေရာရှာပေး

ကြတယ်။ ရဲတွေလက်ကထွက်ပြေးနိုင်မလားလို့ ကူညီကြတယ်။ ပန်းချီကားကိုလည်း အာဏာပိုင်တွေလက်က လွတ်ကင်းလေမလား၊ သိမ်းဖွက်ဖို့ ကြိုးစားကြတာပေါ့။ ရုပ်ရှင်ထဲက The Grand Budapest Hotel ရဲ့ တည်နေရာကတော့ ဂျာမနီ-ပိုလန် နယ်စပ်အနီးက Gorlitz မြို့မှာပါ။ သမိုင်းဆိုင်ရာ အနုပညာပြခန်း Karstadt နဲ့ ဂျာမနီ က Hainewalde ရဲတိုက်မှာ ရိုက်ကူးထားပါတယ်။ မူလတုန်းက အဓိကဇာတ်ကောင် ဂူးစတပ်ဗ်နေရာမှာ Johnny Depp သရုပ်ဆောင်ဖို့ ရွေးချယ်ထားခဲ့ပေမဲ့ တကယ်ရိုက်ကူးဖြစ်ခဲ့တော့ အင်္ဂလိပ်သရုပ်ဆောင် Ralph Fiennes နဲ့ပါ။ Ralph Fiennes ဟာ အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာမ Emily Bronte ရဲ့ Wuthering Heights ဝတ္ထု - ၁၉၉၂ က ရုပ်ရှင်မှာ Heathcliff နေရာ၊ Schindlers List မှာ Amon Goth ဇာတ်ကောင် နေရာ နဲ့ Harry Potter and the Deathly Hallows မှာ Lord Voldemort အဖြစ်လည်း သရုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။

300: Rise of an Empire

Action / Drama / War
Warner Bros. Pictures

- ဒါရိုက်တာ * Noam Murro
- ထုတ်လုပ်သူ * Gianni Nunnari, Mark Canton, Zack Snyder, Deborah Snyder, Bernie Goldmann
- ဇာတ်ညွှန်း * Zack Snyder, Kurt Johnstad
- ဝတ္ထု * Based on Xerxes (unpublished) by Frank Miller
- သရုပ်ဆောင်များ * Sullivan Stapleton, Eva Green, Lena Headey, Hans Matheson, Rodrigo Santoro

ကျေရဆလင်ဖွား အစ္စရေး ဒါရိုက်တာ Noam Murro ရဲ့ အက်ရှင်တစ် ကားပါ။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်က လူကြိုက်များခဲ့တဲ့ fantasy စွန့်စားခန်းတွေ အပြည့်နဲ့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ရုပ်ရှင် ၃၀၀ ရဲ့ နောက်ထပ်ဇာတ်လမ်း တွဲဖြစ်ပါတယ်။ အမေရိကန် ဒါရိုက်တာ Zack Snyder ရဲ့ ၃၀၀ မှာ တပ်သား သုံးသိန်းကျော်ရှိနေတဲ့

ပါရှန်း God-king ဇက်ဇီးစ်နဲ့ စပါတန်တပ်သား သုံးရာကို ဦးဆောင်တဲ့ ဘုရင်လီယိုနိုင်းဒပ်စ်တို့ရဲ့ အားပြိုင်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ တိုက်ပွဲအကြောင်းကို ရိုက်ကူး ထားတာပါ။ ၃၀၀ မှာအထူးခြားဆုံးက Frank Miller နဲ့ Lynn Varley တို့ရဲ့ ကာတွန်းစာအုပ်ဇာတ်လမ်းတွဲ ၃၀၀ ထဲကအတိုင်း ပုံရိပ်။ အရောင်အသွေးပါတူညီနေအောင် chroma key အထူးပြုလုပ်ချက်အသုံးပြုပြီး ကာတွန်းထဲကပုံရိပ်တွေပါ ပေါင်းစပ်ရိုက်ကူးခဲ့တယ်။ Rise of an Empire မှာ အေသင်သားစစ်ဘုရင်သီမီစတိုကလက်စ်၊ ပထမဆုံးပါရှန်းအင်ပါယာ 'အာတီမီးစီးယားဘုရင်မ' နဲ့ ဇက်ဇီးစ်ဘုရင်တို့ကို ဇာတ်အိမ်တည် ထားတယ်။ ဘုရင်မ အာတီမီးစီးယား ၊ ဟာ ဒုတိယပါရှန်းစစ်ပွဲမှာ ဘုရင် ဇက်ဇီးစ် ၊ နဲ့ မဟာမိတ်ယူခဲ့တယ်။ ဘီစီ ၄၈၀ စက်တင် ဘာလမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ပါရှန်းအင်ပါယာနဲ့ ရှေးဂရိမဟာမိတ်တို့ကြားက တိုက်ပွဲအတွက် ရေကြောင်းတပ်သားတွေ ပြင်ဆင်မှု ပြုလုပ်ကြတယ်။ ဂရိကျွန်းတွေထဲက ဒုတိယအကြီးဆုံးကျွန်း Euboea မြောက်ပိုင်းနဲ့ ပင်မကျွန်းမြေကြားက ရေလက်ကြားတွေမှာ စစ်ပြင်နေကြပြီ။ အဲဒီ စစ်မြူးနေတဲ့ လှုပ်ရှားမှုပုံရိပ်တွေဟာ ချောက်ချားစရာပါ။ ဂရိရဲ့ အကြီးဆုံးကျွန်း Salamis တိုက်ပွဲ နဲ့ အာတီမီးယားဘုရင်မဟာ အရေးအပါဆုံး ဇာတ်ကောင်နေရာက ရှိနေတယ်။ ဘီစီ ၄၉၀ မာရသွန်စစ်ပွဲအကြောင်းလည်း ပါဝင်သေးတယ်။ မာရသွန်တိုက်ပွဲက ပထမပါရှန်းစစ်ပွဲအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့တာပါ။ ဆာလာမစ်ကျွန်းဟာ ဒဏ္ဍာရီထဲက ဂရိသူရဲကောင်း အေယက်စ်ရဲ့ မွေးဖွားရာဇာတိ ကျွန်းပေါ့။ ဒီရုပ်ရှင်မှာ ဇက်ဇီးစ်ဘုရင်ရဲ့ နောက်ခံသမိုင်း၊ သူ ဘာကြောင့် God King ဆိုတဲ့နာမည်၊ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရခဲ့သလဲဆိုတာလဲ ပြောပြ သွားမယ်လို့ဆိုတယ်။ အာတီမီးစီးယားဘုရင်မ အဖြစ် ပြင်သစ်မော်ဒယ်သရုပ်ဆောင် Eva Green ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ထားပါတယ်။

Non-Stop

Action / Mystery / Thriller

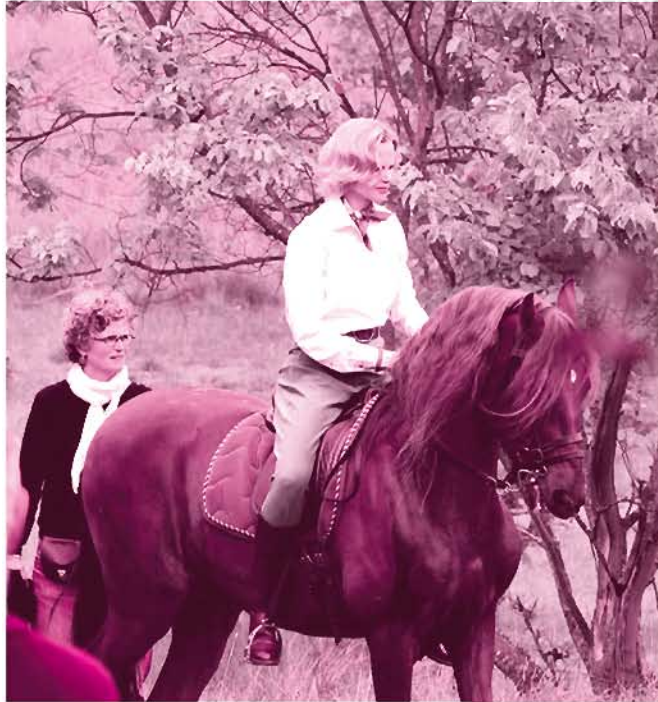
- Universal Pictures
- ဒါရိုက်တာ * Jaime Collet-Serra
- ထုတ်လုပ်သူ * Joel Silver, Alex Helneman, Steve Richards, Andrew Rona
- ဇာတ်ညွှန်း * John W. Richardson, Chrls Roach, Ryan Engle
- ဝတ္ထု * Josh W. Richardson, Chrls Roach
- သရုပ်ဆောင်များ * Liam Neeson, Jullanne Moore, Nate Parker, Michelle Dockery, Linus Roache, Scoot McNairy, Corey Stoll

နယူးယောက်ကနေ လန်ဒန်အသွား လေယာဉ်ပေါ်မှာ ယူအက်စ်ဗဟို လေကြောင်း ထိပ်တန်းအရာရှိတစ်ဦး၊ ဘီယာမာ့ခ်စ် (Liam Neeson)

ရိုနေတယ်။ ကွန်ရက်လုံခြုံရေး အပြည့် အဝကန့်သတ်ထားတဲ့ နေရာမျိုးမှာ မာခမ် text message တွေ လက်ခံရရှိလိုက်တယ်။ 'ဟဲလို၊ မာရှယ်လ်' အဲဒီလို အစချီလာတဲ့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့ စကားလုံးတွေ ဆက်တိုက်ရလာခဲ့ပြီ။ စကားလုံး တွေထဲမှာ မိနစ် ၂၀ တိုင်းမှာ ခရီး သည်တစ်ဦးစီ သတ်ဖြတ်သွားမယ်လို့ ပြောထားတယ်။ ဒေါ်လာ သန်း ၁၅၀ ဟာ လျှို့ဝှက်ဘဏ်အကောင့်တစ်ခုထဲကို ဝင်နေတယ်။ ဘဏ်အကောင့်ဟာ မာခမ်ရဲ့အမည်နဲ့ ဆိုတာကို မြေပြင်က ဘဏ်မှာ ရှာဖွေ တွေ့ရှိသွားတဲ့အခါ။ ဗုံးတစ်လုံး တပ်ဆင်ထားတယ် ဆိုတာကို မာခမ်ကလေထဲက လေယာဉ်ပေါ်မှာ ရှာဖွေတွေ့ရှိလိုက်တဲ့ အခါ။ အဖြစ်အပျက်တွေက မိနစ်တိုင်းစက္ကန့်တိုင်း လျင်မြန်လွန်းစွာ၊ မိနစ် နှစ်ဆယ်တိုင်းကိုမာခမ် ကယ်ဆယ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားချိန်မှာ၊ မာခမ်ကိုယ်တိုင် လေယာဉ်အ

ပိုင်စီးသူတစ်ဦးအဖြစ် တံဆိပ်ခတ်ခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်နေပြီ။ ဝေဟင်ထဲက လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ်မှာ Non-Stop လုပ်ရှားမှုတွေဟာ အသံညာအေးအေး ထိတ်လန့်စရာကြီးပါ။ လေယာဉ်ရဲ့ အမြီးပိုင်းတစ်ပိုင်းလုံး ပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်သွားခဲ့တော့ ခရီးသည်တွေရဲ့ အသက်ပိညာဉ်တွေ၊ အကောင်းအတိုင်း ဆက်လက်ရှင်သန်နိုင်ပါ့မလား။ အဲဒီလေယာဉ်ရဲ့ ဘယ်ညာဘေးဘက်မှာ ယှဉ်လျက်သား၊ လျင်လျင်မြန်မြန် မောင်းနှင်လိုက်ပါလာတဲ့လေယာဉ်နှစ်စီးနဲ့ လူတွေရဲ့ အသက်ကို ဘယ်လိုတားဆီးမှာလဲ။ ချောက်ချောက်ချားချား စိတ်ဝင် စားစရာကောင်းလှတဲ့ Non-Stop ပါပဲ။ House of Wax နဲ့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ စပိန်ဒါရိုက်တာ Jaime Collet-Serra ရဲ့ ဖန်တီးရိုက်ကူးထားပါတယ်။

Grace of Monaco

Biography / Drama

The Weinstein Company

- ဒါရိုက်တာ * Olivier Dahan
- ထုတ်လုပ်သူ * Arash Amel,Uday Chopra, Pierre-Ange Le Pogam
- ဇာတ်ညွှန်း * Arash Amel
- သရုပ်ဆောင်များ * Nicole Kidman, Tim Roth, Frank Langella, Parker Posey, Milo Ventimiglia, Derek Jacobi, Paz Vega

ချောမောလှပလွန်းသူ အမေရိကန် ရုပ်ရှင် စတား၊ မိုနာကိုမင်းသား ရိန်းနီးယား III ရဲ့ ဇနီး၊ မိုနာကိုမင်းသမီး ဂရေစ့်ကယ်လီရဲ့ ဘဝဇာတ်ကြောင်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရုပ်ရှင်ပါ။ ပြင်သစ်ဒါရိုက်တာ Oliver Dahan ကရိုက်ကူးထားပါတယ်။ မိန်းမချောလေးဂရေစ့်ကယ်လီရဲ့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း

နဲ့ သူမရဲ့ ဖြစ်တည်မှုတွေ၊ အထူးသဖြင့် ခင်ပွန်းသည်မိုနာကိုမင်းသား ရိန်းနီးယား III နဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း Free French Forces ကို ဦးဆောင်ခဲ့တဲ့ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချားလ်စ်ဒီဂိုးလ်ကြားက အငြင်းပွားစရာ၊ သဘောထားကွဲလွဲစရာအဖြစ်အပျက်တွေကို ပုံဖော်ပြသထားတယ်။ ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တွေ ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ မိုနာကိုနယ်ရဲ့ မီဒီယာတွေဖြစ်တဲ့ Radio Monte Carlo (RMC) နဲ့ Tele Monte Carlo (TMC) ရဲ့ အမေးအဖြေတွေမှာ ရိန်းနီးယားဟာ ဂရေစ့်ကယ်လီနဲ့ ရွှေလက်တွဲမယ့် အရေးကိစ္စတွေမှာ အော်ကျယ်ဟစ်ကျယ် အငြင်းအခုံဖြစ်ခဲ့တာတွေ ပါဝင်တယ်။ အဲဒီအတွက် ပြင်သစ်အာဏာပိုင်တွေက မိုနာကိုနယ်ကို ပိတ်ဆို့မှုတွေ စတင်ပြုလုပ်လာခဲ့တာပါ။ မိုနာကိုတော်ဝင်မိသားစုဝင်တွေ ဖြစ်တဲ့ ဂရေစ့်ကယ်လီရဲ့ သားကြီး မင်းသား အဲလ်ဘတ် III၊ သမီးငယ်တွေဖြစ်တဲ့ မင်းသမီး ကာရိုလိုင်နဲ့ မင်းသမီးစတက်ဖနီ တို့က Grace of Monaco ရဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကို ပြစ်တင်ဝေဖန်ခဲ့ ကြပါသေးတယ်။ 'ဘာမှစွဲမက်နှစ်သက်ဖွယ်ရာမရှိ၊ သမိုင်းဆိုင်ရာ အထောက်အထားတွေလည်း မှန်ကန်မှုမရှိ' လို့ဆိုပြီး ပြောင်းလဲမှုတွေ ပြုလုပ်ဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုပ်ရှင်ဖန်တီးသူ တွေက မသိကျိုးကျွန်ပြုပါတယ်။ ဂရေစ့်ကယ်လီ အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ Nicole Kidman က 'ဒီရုပ်ရှင်ဟာ ဂရေစ့်ကယ်လီရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မဟုတ်သလို စိတ်ကူးယဉ်ဖန်တီးထားတဲ့ မှတ်တမ်း ကားလည်း မဟုတ်ပြန်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမရဲ့ ဘဝထဲက လူသားဆန်လှတဲ့ ဖြစ်ရပ်အစိတ်အပိုင်း သေးသေးလေး၊ အဲဒီမှာ သူမရဲ့ ကြောက်ရွံ့မှုတွေနဲ့ အားနည်းပျော့ညံ့မှုတွေရှိတယ်။ အဲဒါကိုရည်ညွှန်းပြသချင်တာ' လို့ ဆိုတယ်။ ဒါရိုက်တာ Olivier Dahan ကလည်း တုံ့ပြန်ပါတယ်။

'ကျွန်တော်ဟာ ဂျာနယ်လစ်တစ်ဦးမဟုတ်ဘူး။ သမိုင်းဆရာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က အနုပညာရှင်ပါ။ သူမရဲ့မိသားစု၊ ခင်ပွန်းသည်နဲ့ သူမရဲ့ ဝါသနာရပ်တည်မှုတွေ အားလုံးကို စည်းချက်ညီဖို့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ လူသားဆန်တဲ့ ပုံတူကိုပဲ ဖန်တီးပြချင်တာ။ သူမရဲ့ရပ်တည်မှုရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းတွေ လွတ်ချထားပစ် ခဲ့ရပြီး တခြားဇာတ်ကောင်တစ်ခု တီထွင်နေထိုင် သွားရတယ်။ သူတို့ရဲ့မိခင်ဆိုတော့ အဲဒီရှုထောင့်ဟာ နာကျင်စရာဖြစ်ခဲ့မှာပါ။ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်အနှောင့်အယှက် မပေးချင်ပါဘူး။ ပြောစရာတစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ ဒါဟာ ရုပ်ရှင် အနုပညာပါ' တဲ့။

မြိုးမြိုး

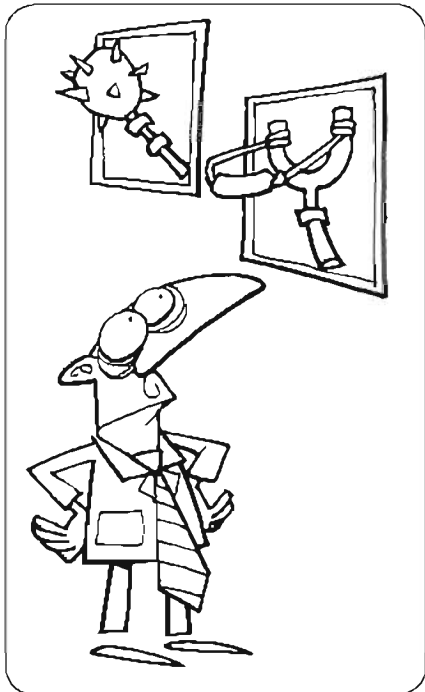
ကရော်စာ

ကတ် သီး ကတ်သတ် ပြော တဲ့ တောက်တီးတောက်တဲ့

ပြောင်းလဲခြင်းနဲ့ လိုက်ရွှေ့ကြဖို့

လေ့လာသူအချို့သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြရာ အခန်းတစ်ခန်းသို့ အရောက်တွင် လွန်စွာအံ့ဩကုန်၏။ ယင်းအခန်းတွင် လက်ဝှေ့အိတ်မှအစပြုကာ ဂျပန်ခား၊ မြန်မာခား၊ လှံ၊ လေးမြား၊ ယုတ်စွအဆုံး လောက်လေးခွပါနံရံတွင် အလှဆင်ချိတ်ဆွဲထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် လိုက်လံရှင်းပြသူ ကုမ္ပဏီတာဝန်ခံအား မေးမြန်းရာ . . .

ဒီလိုပါ . . . အရင်တုန်းက ဒီအစည်းအဝေးခန်းမမှာ ကမ္ဘာ့မြေပုံ၊ မြန်မာပြည်မြေပုံ၊ ကိုယ်အဓိကထား စဉ်းစားရမယ့် ပြည်နယ်၊ တိုင်းမြေပုံတွေကို resolution ကောင်းကောင်းနဲ့ ပုံနှိပ်ပြီး ကပ်ထားတာပါ။ အစည်းအဝေးတွေမှာ ငြင်းကြခုန်ကြနဲ့ စကားတွေများပြီး ပြဿနာတွေ ဖြစ်လွန်းအားကြီးလို့ MD က ပါးစပ်နဲ့ ရန်ဖြစ်ရတာ အားမရရင် ဘာလက်နက်တွေ လိုဦးမလဲ မေးပြီး ဒီလိုပစ္စည်းတွေ ထားပေးလိုက်တော့တာပဲ။ အံ့ဩစရာကောင်းတာ နောက်ပိုင်းအစည်းအဝေးတွေမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆွေးနွေး အဖြေရှာနိုင်ကြတာပဲ။ လူတိုင်းဟာ ပြဿနာကိုယ်စီ၊ အားနည်းချက်ကိုယ်စီရှိတဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူသားတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာကြတယ်။ ဥယျာဉ်ဆိုတာ ပန်းပင်တွေနဲ့ အတူ ပေါင်းမြက်တွေ အမြဲပေါက်တတ်တာပဲ။ အဲဒီပေါင်းမြက်ကို မကြာမကြာ ရှင်းပစ်ဖို့ပဲ လို

တာလေ။ ဒါကြောင့် နားလည်မှုတွေ လွဲ၊ ဒေါသတွေ ဖြစ်လာရင် အဲဒါတွေကို ပေါင်းမြက်လို ဖယ်ဖယ်ပေးရင်း ကျုပ်တို့ကုမ္ပဏီ အားကောင်းအောင် ဝိုင်းလုပ်ကြတာပေါ့။ (ဟဲ ဟဲ . . . နံရံပေါ်က လက်နက်တွေကို ကြောက်တာလည်း ပါမယ်ထင်တာပဲ)။

ဟိုတစ်နေ့က ဉာဏ်ပုတဲ့လူတွေက Facebook ကြီးပိတ် မယ်လို့ ပြောတော့မား။ သိပ်လန့်သွားတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ဒါဟာ တကယ့်ကို သေရေးရှင်ရေးကိုး။

အကယ်၍ များ အခုတလော ဉာဏ်ပုတဲ့လူတွေ ကောလာဟလ ပြောပြောနေသလို Facebook ကြီး ရုတ်တရက်ပိတ်သွားရင် ဘာဖြစ်လာနိုင်လဲလို့ တွေးကြည့်မိတယ်။

ဘာမဆို ငါ့သိင်္ဂါတတ်လုပ်နေတဲ့ သူတော်ကောင်းကြီးတွေမှာ လမ်းထိပ် tea shop၊ ဘီယာဆိုင်မှာ ပြောရင် အကြောင်းသိတွေကိုပဲ ပြောလို့ရမှာမို့ Facebook မှာလို့ လူတွေ ဝိုင်းအထင်ကြီးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။

ရဲရဲတောက်ဟစ်ကြွေးပြီး တော်လှန်ရေးလုပ်နေတဲ့ အစ်ကိုကြီးတွေ ချောသူတို့ အော်ချင်ကလော်ချင်တာတွေကို post တင်ပြီး ရဲရဲတောက်လို့ မရတော့ဘူး။ လမ်းထိပ်ထွက်အော်ရင်လည်း ရိုက်ပေါက်တွေ ပြောမိရင် ရိုက်ခံရမှာနဲ့ ရင်ဖွင့်ဖို့ခက်သွားရော။ (တစ်နာရီကို ငွေလေးရာရှိပြီး စာရိုက်တတ်ရုံနဲ့ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ကလော်တုတ်လို့ရတာ ဒီတစ်နေရာပဲရှိတာကိုး)

ဒီတော့ ငြင်းကြခုန်ကြ ဆဲကြ အစ်ကိုကြီးတွေ အဆင်ပြေအောင် ဟိုဘက် ဒီဘက်ချိန်းပြီး ဘောလုံးကွင်းထိပ်တံ၊ ငြင်းချင်တာကို white board ပေါ်မှာ marker နဲ့ရေးပြီး ထောင်ပြ။ တစ်လှည့်စီပေါ့လေ။ ပြောရင်း သိပ်အချိန်တက်လာပြီး comment တွေ ရေးသလောက် ၆ ရှိကြရင် ထရိုက်ကြပေါ့။

မားကတော့ အဲကွင်းနားလေးမယ် တုတ်တွေ၊ ဓားတွေ၊ အုတ်ခဲကျိုးတွေရယ် ပတ်တီး၊ ဝှမ်း၊ ပရုတ်ဆီ ရောင်းမယ်

ခေါင်းစဉ်များရောင်းရန်ရှိသည်

စဉ်းစားတယ်။

နောက်ပြီး သမီးလေးတွေ ဒုက္ခရောက်မယ်လို့ မြင်တယ်။ Facebook မရှိတော့ဘဲလိုချင်ရင် အပြင်ထွက်ပြီး လမ်းသလား ပြရတော့မှာလေ။ လူကိုယ်တိုင်ထွက်လာရင် Camera ခုတ်နဲ့ ပြသလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ မျက်နှာလေးပဲပြပြီး ထူနေတဲ့ခိုက်ခေါက်တို့၊ တုတ်နေတဲ့ခြေသလုံးတို့ကို ကွယ်ပြီး အရင်လို မျက်လုံးလေးပြုပြီး အပေါ်ကပဲ ရိုက်တာမျိုးလုပ်မရတော့ သားလေးတွေက အမှန်မြင်ကုန်ရော။ ခွံခွံ

အပြိုကြီးတွေမှာလည်း အရင်ငယ်တုန်းနုတုန်းညတုန်းက ပုံလေးတွေကို ဖုတ်ဖက်ခါတင်ထားတာမျိုးလုပ် မရတော့ဘူး။

သားလေးတွေလည်း ဝှမ်းမှာပဲ။ အရင်လို ဖော်အလစ်မှာ private chat ကနေ 'ညီမလေး သိပ်ချောတယ်နော်' တို့၊ 'နဲနဲခင်လာရင် လွမ်းတယ် သိလား' တို့၊ တစ်ခါတလေ 'အစ်ကို့ဖော်က အရမ်းဆိုးတယ်ကွာ။ အစ်ကိုကသနားကြာပါ' တို့ ပြောလို့ မရတော့ဘူး။ ဖော်သုံးငွေလောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ချက်ရင်းချုပ်မရတော့ဘူး။ အပြင်မှာပဲ ဖော်ကိုတွေ့ အတူသွားရင်း တခြားငမ်းမိရင် ခိုက်ကြော့ပြတ်မှာ။

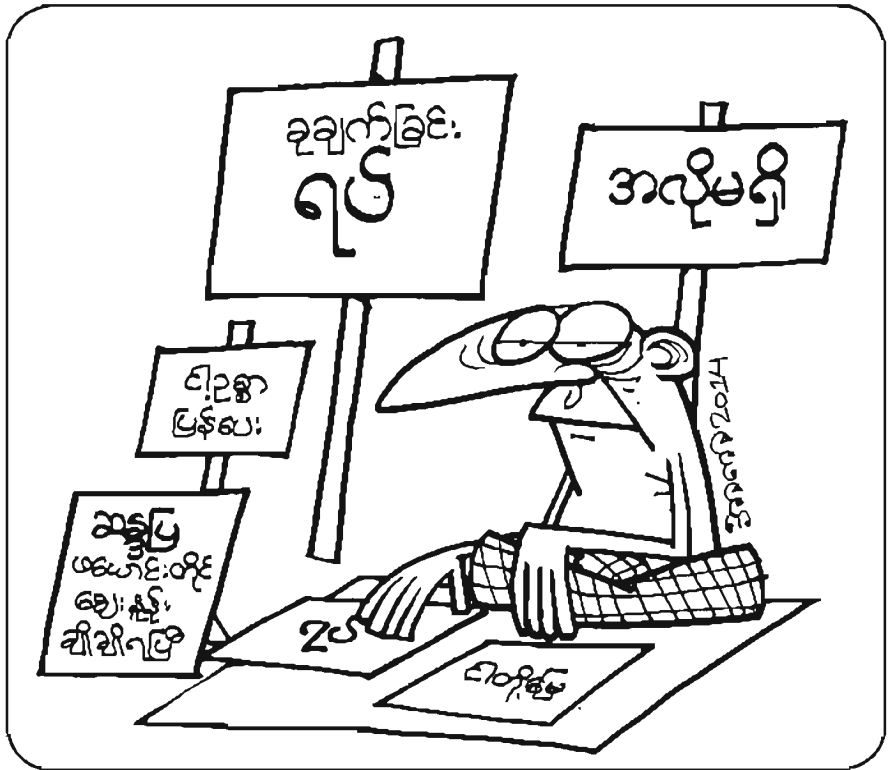
ဖော်ကို ပတ်ပြီး club သွားတာတို့ ဘာတို့တော့ အဆင်ပြေသွားတာပေါ့လေ။

မားး လား ?

မားးကတော့ ရုပ်ခံ့ရှိပြီးသား ဆိုတော့ အရင်လိုကန်ပေါင်သွားပြီး သူငယ်စားရုံ ပေါ့။ . .

ခစ်ခစ်

မာမီသံ Facebook မှ ကူးယူဖော်ပြသည်။

ခုတစ်လော ဆဲသံဆိုသံ၊ ကြိမ်းသံမောင်းသံတွေ တော်တော်ကြားနေရလို့ မောင်တောက်တီး ခဗျာလည်း ခပ်လန့်လန့်ရယ်။ အဖေကတစ်မျိုး၊ အမေက တစ်ပုံ၊ အစ်မဖြစ်တဲ့ တောက်တဲ့မကတစ်သွယ် မောင်တောက်တီးကို ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးက လှည့်ပတ်ချောင်းပြီး အပြစ်ရှာနေကြသလားတောင်ထင်မိပါရဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ အင်တာနက်လည်း မသုံးတော့ဘဲ ဂျာနယ်လေး အေးအေး လူလူဖတ်ပါမယ်လို့ စာစောင်တစ်စောင် ဆွဲလှန်လိုက်တော့မှ ပိုဆိုးနေသကဲ့သို့။ မြတ်စွာဘုရား . . . စာဖတ်ရင်းနဲ့ ပါးရင်းနားရင်းတွေတောင် ထူပူလာသလိုပဲ . . .။ အင်း . . . မနှစ်တုန်းကလည်း ထမင်းတစ်နပ် လျှော့စားပါလို့ ပြောသံကြားလိုက်ရသေး။ အေးလေ . . . လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေပေပဲကဲ့ . . .။ လူပြောမသန် လူသန်မပြောဆိုတဲ့ စကားရှိသလို၊ လူဖြောင့် စိတ်တို လူချို စိတ်ကောက်ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးလည်း ရှိသေးမဟုတ်လား။ ခက်တာက မောင်တောက်တီးတို့ မြန်မာ့ရှေးဆီ ရိုးလေးတွေကလည်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အဖွင့်အပိတ်လေးတွေလိုလို ဖြစ်နေကြပြန်သလို။ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်ဆိုတဲ့ စကားရှိသလို၊ သေချင်တဲ့ကျား တောပြောင်းဆိုတာလည်း ရှိနေပြန်တော့ တစ်ခါတလေမှာ ဘာလုပ်ရမှန်းကို မသိတော့သလို၊ ဘာလုပ်လုပ် အပြစ်မလွတ်သလိုလည်း ဖြစ်နေပြန်ရောဗျား . . .။

အင်း . . . clean water နဲ့ purified drinking water ကို မရှင်းရာက စတဲ့ ပြဿနာပေါ်ပြီးနောက် ၂ ရက်လောက်မှာပဲ . . .။ အဲဒီကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး လူတစ်စုက မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံရှေ့မှာ ဆန္ဒပြကြမယ်ဆိုလား ပြန်တော့ မောင်တောက်တီးခဗျား . . . အီးတောင် အသံကျယ်ကျယ် မပေါက်ရဲသလို ဖြစ်သွားရတော့တာပဲ။ ဟုတ်တယ်လေ . . . တော်ကြာ သူတို့ သိသွားမှဖြင့် လေထုညစ်ညမ်းစေမှု၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်စေမှုတွေ ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး ဆန္ဒပြလိုက်ကြလို့ နေရင်းထိုင်ရင်း နားကားနေဦးမယ်။

ဒါပေမဲ့ အလုပ်ဖြစ်နိုင်တာ တစ်ခုတော့ရှိသလို။ အဲသလို အရမ်းအရမ်း ဆန္ဒပြချင်ကြသူတွေအတွက် ဆန္ဒပြစရာခေါင်းစဉ်လေးတွေ၊ ဆန္ဒပြလို့ကောင်းမယ့်ခေါင်းစဉ်လေးတွေ ရှာပေးပြီး ဉာဏ်ပူဇော်ခလေးများယူရင် ကောင်းမလားလို့ မောင်တောက်တီး စဉ်းစားမိတာပါပဲ။ လျှောက်မပြောကြနဲ့ ဦးနော်။ တော်ကြာ သူများတွေ လက်ဦးသွားကြဦးမယ် . . .။

စနစ်ကျပြီး အန္တရာယ်ကင်းစေဖို့

ဒီနှစ်မန်းသင်္ကြန်မှာ NGO အဖွဲ့အစည်းတွေစုပေါင်းပြီး ကွန်ဒုံး တစ်သိန်း အခမဲ့ဝေမယ်ဆိုသကဲ့သို့ပဲ။ မနှစ်ကလည်း ကွန်ဒုံး ခြောက်သောင်း အခမဲ့ ဝေခဲ့သေးသတဲ့။ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ မမှားသင့်တာတွေမှားပြီး မလိုလား အပ်တာတွေ ဖြစ်မလာစေဖို့ပါပဲတဲ့။ အင်မတန်ကောင်းမွန်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်ပါပဲ။ သို့သော် ကွန်ဒုံးနဲ့ပတ်သက်လို့ မောင်တောက်တီး ကြားဖူးခဲ့တဲ့ အရပ်စကား ဇာတ်လမ်းလေးတစ်ခုကိုတော့ နည်းနည်းပြောပြချင် ပါသေးတယ်။

ကွန်ဒုံးတွေ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မသုံးကြတဲ့အချိန်က ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအချိန်လောက်က ကွန်ဒုံးသုံးရင်ပဲ မိန်းမလိုက်စားတဲ့သူလို့ အထင်ခံရတာမျိုးပဲ။ အဲဒီခေတ်ကတော့ HIVတို့၊ AIDS တို့ မပေါ်ကြသေး လေတော့ကာ သားဆက်ခြားရေးနဲ့ ကာလသားရောဂါကာကွယ်ရေးတွေ အတွက် ဦးစားပေးကြရတာပေါ့လေ။ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းတွေဟာ ကျေးလက်တောရွာတွေပါမကျန် ကွန်ဒုံးတွေလိုက်ဝေပြီး ဘယ်လိုသုံးရမယ် ဆိုတာကိုပါ သင်ပြကြရသတဲ့။ ရွာတစ်ရွာမှာတော့ အဲသလိုသင်ကြား ပြသရာမှာ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းက “ဒီလို ဒီလို သုံးရပါတယ်” လို့ပြောပြီး အနီးအနားက ဘူးစင်ကစွန်းထွက်နေတဲ့ ဝါးလုံးတစ်လုံးမှာ ကွန်ဒုံးကို စွပ်ပြခဲ့ရသတဲ့။ အဲ... နောက်နေ့မနက်လည်းကျရော အဲဒီဘူးစင်က ဝါးလုံးစွန်းတွေမှာ ကွန်ဒုံးတွေ အများကြီး စွပ်လျက်သားတွေ ရတော့သတဲ့ဗျို့... ကျုပ်တို့ တောသူတောင်သားတွေများ ရိုးပြီဆိုရင် အဲသလိုရိုးတာ...။

ခုခေတ်မတော့ ကွန်ဒုံးဆိုရင် ကလေးတစ်ယောက်အတွက်တောင် အဆန်းမဟုတ်တော့သလို၊ မိန်းကလေးတွေတောင် ကွန်ဒုံးလေးတွေ ဆောင်ကြတယ်လို့ သိလာရပါပြီ။ သို့သော်လည်းပေါ့လေ... ကွန်ဒုံး ဝေတာလည်း ဝေ... အကျိုးရှိရှိနဲ့ အန္တရာယ်ကင်းကင်း စနစ်တကျ သုံးတတ်အောင်လည်း နည်းနည်းတော့ လမ်းညွှန်ပေးဖို့ လိုလိမ့်ဦးမယ်လို့ မောင်တောက်တီးတော့ ထင်မိတာပဲ။ ခုနကလို ဝါးလုံးမှာစွပ်လိုက်ရုံနဲ့ အန္တရာယ်ကင်းပြီလို့တော့ တထစ်ချမဆိုနိုင်ဘူးမဟုတ်လား။ ကျန်းမာရေး ပညာရှင်တွေ ပိုသိမှာပါလေ။ နော...။

ရန်ဖြစ်မလား၊ ပြန်ချစ်မလား

ခုတစ်လော ရပ်တကာလှည့်ပြီး ငါ့ကို ဘာမှတ်လို့လဲ။ အကုန် ပါးဆွဲရိုက်ပစ်လိုက်မယ်သိလားလို့ ကြိမ်းမောင်းတတ်သူတချို့ရဲ့ စကားသံ ကို ကြားရပြီး လာပါးရိုက်လှည့်ပါ။ ပါးရိုက်ခံဖို့အသင့်ပါပဲလို့ ဆန္ဒထုတ်ဖော် ပြသတဲ့ရဲ့ အသံပါ ကြားလိုက်ရတဲ့အခါ ရန်ဖြစ်တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြားဖူး နားဝလေးတွေကို တောက်တီးနဲ့တောက်တဲ့တို့ ပြန်ပြီး ကြားယောင် မိပါရဲ့။

ရပ်ကွက်ထဲမှာ လင်မယားရန်ဖြစ်ပြီး ရပ်ကွက်လူကြီးဆီကို ယောက်ျား ဖြစ်သူရောက်လာတယ်။ လူကြီးကမင်းတို့ လင်မယားရန်ဖြစ် ကြတယ်ဆိုလို့ မေးတော့ ယောက်ျားဖြစ်သူက ဟုတ်ပါတယ်တဲ့။ ဘယ်လို ရန်ဖြစ်ကြတာလဲ မေးတဲ့အခါကျတော့ ယောက်ျားဖြစ်သူက ကျွန်တော့် မိန်းမက သူ မကျေနပ်တာတွေကို ပြောပါတယ်တဲ့။ မင်းက ဘာပြန်ပြော လဲဆိုပြီး ရပ်ကွက်လူကြီးက ထပ်မေးလိုက်တော့ ကျွန်တော်ပြောချင်လို့ မရလိုက်ပါဘူး။ သူပြောချင်တာ ပြောလို့အားရတော့ ပစ္စည်းတွေယူပြီး အိမ်ပေါ်ကဆင်းသွားတာပဲတဲ့။ အဲဒီ လို တစ်ဖက်သတ်ရန်ဖြစ်တာမျိုး တွေလည်း မဟုတ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရတာပါပဲ။

တကယ်တော့ တစ်ခုခုမကျေနပ်တာပြောမယ်၊ ဆိုမယ်၊ ဒေါသ ဖြစ်မယ်ကြံရင် တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး၊ တစ်ဆယ်ထိရေပြီးမှ စိတ်ဆိုးစရာရှိတာ စိတ်ဆိုးပါလို့ လူကြီးတွေက မှာခဲ့ဖူးတယ်။

တစ်ခါက ကလေးနှစ်ယောက်ရန်ဖြစ်တဲ့အခါ အဖေလုပ်သူက ရန်ဖြစ်တဲ့သူသားကို အဲဒီလိုပဲဆိုးမဖူးတယ်။ အဲဒီအခါ သားက “အဖေ ပြောစကားနားထောင်လို့ ကျွန်တော်အထိုးခံရတာပေါ့” လို့ ပြန်ဖြေခဲ့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ထိုးလဲလို့ အဖေကမေးတဲ့အခါ သားက “ဟိုကောင်အဖေက သူသားကို ငါးအထိပဲရေရမယ်လို့ သင်ထားတာကိုး” လို့ ပြန်ဖြေတယ်။ အဲဒီလို ရန်ဖြစ်တာမျိုးလည်း ဖြစ်နေဦးမယ်နော်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တောက်တီးတို့ တောက်တဲ့တို့ကတော့ ရန်မဖြစ်နဲ့၊ ပြန်ချစ်ကြလို့ပဲ ရွှေ့ပြည်အေးတရား ဟောပါရစေ။

“မိသားစုတစ်စုလုံး ကျန်းမာဖို့

ပိုက်တာဟုမ်း ကိုသုံးကြစို့”

VITAHOME

Soft Cap.

Manufactured under License by
Korea Pharma Co., Ltd. Kyeonggi-Do, Korea
For Pacific Pharmaceuticals Pte Ltd.

